

9th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

9. Uluslararası Tıp ve Sağlık
Bilimleri Araştırmaları Kongresi

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

18-19 MARCH

**2022
(UTSAK)
ONLINE**

www.utsakcongress.com

9th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

*9. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi*

UTSAK

18 / 19 March 2022

**ONLINE
ANKARA**

Medicine and Health Sciences

ABSTRACT BOOK

ÖZET KİTABI

ISBN:

Editör / Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara - 2022

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör: Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı: Bülent POLAT

ISBN: 978-625-7501-60-6

Asos Yayınevi

1

1st Edition / 1.baskı: March/2022

**Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:
67/2-4/Merkez/Elazığ**

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS / KURULLAR

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu

Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi

Doç. Dr. Berkan REŞORLU, Ankara

Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Bilim ve Hakem Kurulu

Dr. Öğretim Üyesi Serap AÇIKGÖZ, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Doç. Dr. Birol AĞCA, Health Science University

Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Hilmi AKSOY, Hisar Hospital Intercontinental

Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa

Dr. Ahmad Al ESAU, University of Damascus, Damascus, Syria

Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Prof. Dr. Zeynep AYDOĞMUŞ, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Ghassan AZİZ, University of Damascus, Damascus, Syria

Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University

Prof. Dr. Murat BEKTAŞ, Dokuz Eylül Üniversitesi

Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Dr. Burak Kaan BİRGÜL, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet DEMİR, Karabük Üniversitesi

Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Prof. Dr. İhsan DOKUCU, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University

Dr. Öğretim Üyesi Serpil GONCA, Mersin Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe GÖKTAŞ, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. Pınar GÜL, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Türkan Akyol GÜNER,
Doç. Dr. Aysel GÜVEN, Beykent Üniversitesi
Doç. Dr. Ömer HIZLI, Dumlupınar Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap KOÇAK, Gaziantep Üniversitesi
Prof. Dr. İsmail KORAMAZ, Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut Kural Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr. Öğretim Üyesi Erdoğan MALATYALI, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Snežana MARKOVIĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Srbija
Dr. Olena MATSENIUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Dr. Öğretim Üyesi Merve MUTLUAY, Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Ayşe Emel ÖNAL, İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Sedat ÖZDEMİR, Karabük Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Betül ÖZSAĞIR, Sağlık Bilimleri Üniversitesi,
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Prof. Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmelnitsky National University
Doç. Dr. Berkan REŞORLU,
Dr. Öğretim Üyesi Serhat SİREKBASAN, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç. Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu, bosna i Herecegovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Ahmet ŞEKER, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Medine Ayşin TATAR, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje
Doç. Dr. Faruk TURGAY, Ege Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Rojdan Ferman Güneş UYSAL,
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAMAN, Ankara Medipol Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAVUZ, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice Balcı YÜCE, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan
Dr. Tülay ZENGİNKİNET, İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi

Sekreter

Zuhal KOÇ

CONTENTS – İÇİNDEKİLER

B O A R D S / K U R U L L A R	IV
Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar	IV
Honor Board / Onur Kurulu	IV
Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı	IV
Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu	IV
Bilim ve Hakem Kurulu	IV
Sekreter	V
Çoklu Fırınlama ve Termal Yaşlandırma İşlemlerinin Zirkonya Alt Yapı Materyallerinin Mekanik Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi	1
DeneySEL Periodontitis Modellerinde İleri Basamak Çözücü Lipid Mediatorleri İle Tedavi Yaklaşımı: Derleme	3
Dental Florozis Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar	5
Diabetes Mellitus Hastalarında Dental İmplantların Klinik Başarısının Değerlendirilmesi	7
Direkt Kompozit Rezin İle Orta Hat Diastema Kapatılması: Olgu Serisi	8
Diş Hekimliğinde Rezin Matrix Seramikler	10
Diş Macunlarının Farklı Deterjan İçeriklerinin Zebra Balığı Embriyoları Üzerindeki Olası Toksik Etkileri	11
Dişeti Çekilmelerinin Tedavisi	13
Ektodermal Displazili Çocuk Hastada Dental Tedavi Yaklaşımı: İki Olgu Sunumu	15
Estetik Abutment Materyallerinin Abutment Vidasi Üzerinde Oluşan Streslere Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi Yöntemi İle Değerlendirilmesi	17
Estetik Bölgede Yetersiz Klinik Krona Sahip Endodontik Tedavili Dişlerin Fiber Post-Core ve Monolitik Zirkonya Kron Restorasyonlar İle Tedavisi: Vaka Serisi	18
Estetik İmplantoloji ve Yumuşak Doku Şekillendirmesi: Vaka Raporu	20
İmplant Destekli Sabit Protezlerde Protetik Başarısızlık Nedenleri (Derleme)	22
İnflamatuvar Eksternal Kök Rezorpsiyonunun Mineral Trioksit Agregat İle Tedavisi	24
İnternal Rezorpsiyon Sebebiyle Perforasyon Görülen Maksillar Kanin Dişin Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu	26
Invisalign® Tedavileri: Hedeflenen Diş Hareketlerinde Neredeyiz?	28
Karma Dişlenme Erken Döneminde Daimi Diş Avülsiyonu, Replantasyonu ve Ankiloz: Başarı mı, Başarısızlığın Ertelenmesi Mi?	30
Oral Mukoza Biyopsilerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi	32
Pediyatrik Hastalarda Profilaksi ve Ağız/Diş Enfeksiyonları İçin Antibiyotik Reçete Edilmesi	33
Pilot Çalışma: Rezin Kalınlığının Bulk Fill Kompozit Rezinlerin Sertlik Oranı Üzerine Etkisi ..	35
Tam Dişsizlik Vakalarının All-On-Four Konsepti İle Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	37

Dişeti Çekilmelerinde Tünel Tekniği İle Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti Uygulanması: Olgu Sunumu	39
Oral Skuamöz Papillom: Bir Vaka Raporu	41
Ortodonti Öncesi Mandibula Anterior Bölgedeki Yapışık Dişeti Eksikliğinin Serbest Dişeti Grefti İle Tedavisi.....	43
Yetersiz Keratinize Dişeti Bulunan Dişsiz Serbest Dişeti Greftiyle Augmentasyonu	45
Covid-19 Salgınında Ebelik Öğrencilerin Algıladıkları Stres ve Stresle Baş Etme Yöntemleri...47	
Literatür Taramasının Çalışmanın Başlangıç ve Sonucuna Katkısı	49
Sağlık Çalışmalarında Sürdürülebilir Bilim	50
Dişabetik Nöropatide Levetirasetam Uygulamasının Potasyum İletkenliği Üzerine İnhibitör Etkisi	51
Effect of Amino Acids On Wound Healing	53
Vajinal Uygulama İçin Hidroksipropil-B-Siklodekstrin/izokonazol Nitrat İnküzyon Kompleklerini Taşıyan Sıcaklığa Duyarlı in Situ Jelleşen Sistemlerin Tasarımı ve in Vitro Değerlendirilmesi.....	54
Diz Eklem Kartilaj Kalınlığının ve Antropometrik Verilerin Tercih Edilen Yürüme Hızı İle İlişkisinin İncelenmesi.....	56
İnmeli Hastalarda Gövde Pozisyon Hissinin Denge ile İlişkisinin Değerlendirilmesi	58
Kentsel ve Kırsal Alanda Yaşayan Kırılgan Yaşlı Bireylerde Fiziksel Uygunluk ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması.....	60
Non Spesifik Kronik Boyun Ağrısı Olan Bireylerde Ağrı ve Hareket Korkusu İle Kas Performansı, Denge ve İkili Görev Arasındaki İlişkinin İncelenmesi ve Asemptomatik Bireylerle Karşılaştırılması: Ön Bulgular	61
Nonspesifik Kronik Boyun Ağrılı Hastalarda Mulligan Mobilizasyon Tekniği ve Kinezyolojik Bantlamının Ağrı, Eklem Hareket Açıklığı, Kinezyofobi ve Fonksiyonellik Üzerine Akut Etkisi	63
Obezite Kliniğine Başvuran Mekanik Bel Ağrılı Bireylerde Mulligan Konsept Uygulamalarının Ağrı ve Fonksiyon Üzerine Etkisinin İncelenmesi	65
Pelvik Organ Prolapsusu Olan Kadınlarda Prolapsusa Özgü Vücut İmajı İle Genel Vücut İmajı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	67
Day Case Surgery in Orthopedic Patients.....	69
Effects of Different Levels of Cumin (Cuminum Cyminum) Compare With Vitamin E On Laying Hens' Biochemical Parameters of Blood Serum	70
Molecular Characterization of Antibiotic Resistance Genes in Enterobacteriaceae Isolated From Urinary Tract Infections (UTI)	71
Domestic Violence Towards Pregnant Women.....	72
65 Yaş Üzeri Kronik Hastalığı Olan Kadınlarda Cinsel Yaşam Kalitesinin Belirlenmesi	73
Covid -19 Pandemisinde Üreme Çağındaki Kadınların Ölüm Kaygısı ve Spiritüel Bakım Gereksinimleri	75
Covid 19 Pandemisinin Üreme Sağlığı Üzerine Etkisi	77
Covid-19 Pandemisi ve Kadın	79
Gazilerde Travma Sonrası Gelişim ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi	81

Gebelik Döneminde Yapılan Nefes Egzersizinin ve Normal Vajinal Doğum Eyleminde Uygulanan Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Doğum Ağrısı, Doğum Süresi ve Doğum Memnuniyet Düzeyi Üzerine Etkisi.....	83
Hastanede Karşılanamayan Hemşirelik Bakım Gereksinimleri ve Nedenlerinin Belirlenmesi ...	85
Hemşirelerin Çocuk Yoğun Bakım Kurma Deneyimi: Nitel Çalışma Örneği	87
Kalp Yetersizliğinde Hasta Eğitiminin Önemi ve Hemşirenin Rolü	89
Kronik Hastalığı Olan Bireylerde Algılanan Covid-19 Tehdidinin ve Covid-19 İçin Tamamlayıcı ve Alternatif Tedavilerin Kullanımının Belirlenmesi: Kesitsel Bir Anket Araştırması	91
Total Diz Protezi Ameliyatı Sonrası Ağrı Yönetiminde Destekleyici Bakım Yöntemleri (Tens ve Refleksoloji ve Masaj Uygulamaları) ve Hemşirenin Rollerini.....	93
Türkiye’de Yenidoğanlara Uygulanan Geleneksel Yöntemler; Nedenleri ve Sonuçları Açısından Bir Değerlendirme	95
Üreme Çağındaki Kadınların Kürtaja Yönelik Tutumlarının Dini Tutumları ile İlişkisi.....	97
Yenidoğanda Yoksunluk Sendromu ve Hemşirelik Yaklaşımı.....	99
Covid-19 Tanısıyla Hastanede Yatan Hastaların Hemşirelik Bakım Memnuniyeti Değerlendirmesi	101
Kronik Hemodiyaliz Hastalarında Diyaliz Süresiyle İlişkili Olarak Beden Kitle İndeksi Değişimi	102
Sars-Cov-2 Aşısı Sonrası Gelişen Nadir Görülen Troidit Vakası ve Troidite Genel Yaklaşım	103
İstanbul İlinde Sağlıklı Hayat Merkezlerinde Verilen Diyetisyenlik Hizmetlerinin Obezitenin Kontrolündeki Etkisinin Değerlendirilmesi	104
Nadir Akut Batın Nedenlerinden Sekonder Omentum Torsiyonu Acil Klinik Değerlendirme ve Tedavi.....	106
Bağırsak Mikrobiyotası ve Tip 2 Diyabet	107
COVID-19 Pandemi Sürecinde Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Uyku Kalitesi ve Fiziksel Aktivite Alışkanlıklarındaki Değişiklikler	109
İlkokul Dönemi Çocuklarda Şeker Tüketim Sıklıklarının Saptanması	111
Kızılcık (<i>Cornus Mas L.</i>) Meyvesinin Profesyonel Erkek Futbolcularda Sıçrama Performansı Üzerine Etkisinin Belirlenmesi	113
Metabolik (Disfonksiyon) İle İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığına Sahip Bireylerde Liyofilize Kızılcık (<i>Cornus Mas L.</i>) Meyvesinin Antropometrik Ölçümler ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi	115
Obez Olmayan Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Kalsiyum ve D Vitamini Takviyesinin Klinik, Hormonal ve Metabolik Profil Üzerine Etkisi	117
Koronavirüs Erken Sürecinde Avrupa Birliği Ülkelerinde Sağlık Politikaları	119
Zarar Azaltma Politikasının Son Oyuncusu: Isıtılmış Tütün Ürünü	120
Investigation of the Relationship Between Mitochondrial Dna and Cellular Aging in Composite Tissue Transplant Patients	122
Pediatric Inguinal Surgery Under Sedation With Transversus Abdominis Plane Block	123
Eski Prematüre Bebekler ve Çocuklar İçin Anestezi.....	124
Modifiye Tal ve Sant Joan Deu Skorlarını Karşılaştırarak Broşiyolit Şiddetinin Değerlendirilmesi	126

Spontaneous Perforation of Pyometra a Rare Cause of Acute Abdomen	128
Düşük Over Rezervi Olan Hastalarda Dondurulmuş ve Taze Embriyo Transferi Klinik Sonuçlarının Karşılaştırması: Tek Merkezli Çalışma	129
Epilepsi ve İlaç Sonlandırma: 3 Olgu Sunumu	131
Fokal Kalıcı Serebral İskemide Risperidon ve Olanzapinin in Vivo Nöroprotektif Etkisi.....	133
İzole Lipaz Yüksekliği ile Seyreden Nöroendokrin Tümör Olgusu.....	135
Kronik Subdural Hematom Drenajı Sonrası Nadir Gelişen Bir Komplikasyon Subaraknoid Kanama	136
Yoğun Bakımda İlk 3 Etken Değişmedi, Peki Ne Değişti? :2010'dan 2020'ye.....	138
2018-2020 Yılları Arasında Kliniğimizde Opere Edilen 7 Far Lateral Disk Hernisi Olan Hastanın Olgusu Sunumu	140
3-12 Yaşları Arasında İşitme Kayıplı Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Öz Yeterliklerinin ve Çocuk Eğitim Yeterliklerinin İncelenmesi.....	141
Acil Servislerde En Sık İstenen Kan Tetkiklerinin Analizi	143
Adipozite ve Kanser Arasında Prospektif Çalışma: Uk Biobank Çalışması.....	144
Adolesan İdiopatik Skolyoz Hastalarında Cerrahinin Erken Dönem Servikal Sagital ve Koronal Parametreler Üzerinde Etkisi.....	146
Afyonkarahisar'da Medikolegal Otopsi Uygulanan Olguların Değerlendirilmesi: 7 Yıllık Deneyim	148
Ağır Ya da Hafif Geçirilen Covid-19 Genetik Farklılıklarımızdan Kaynaklanıyor Olabilir Mi?	150
Ağız Açıklığı Kısıtlı Hastada Anestezi Yönetimi: Olgusu Sunumu.....	152
Aile Sağlığı Merkezi Çalışanlarının Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları	154
Aileler Hışiltı Kelimesinden Ne Anlıyor?	155
Akılcı Tıbbın Başladığı Knidos Tıp Okulu Mirasının Günümüzdeki İzleri	156
Akut Appendisit Tanısında Cilt Isısı Ölçümünün Değerlendirmesi: Ön Sonuçlar.....	158
Akut Batın ve Covid-19 Birlikteliği: İki Olgusu Sunumu	160
Akut Koroner Sendrom ile Başvuran Hastalarda Nötrofil/lenfosit ve Nötrofil/HDL Oranının Uzun Dönem Takipte Kardiyak Mortalite ile İlişkisi	161
Akut Mezenterik İskemi Sonrası Kardiyak Arrest Gelişimi	162
Akut Serebrovasküler Olay Geçiren Hastalarda Acef Risk Skoru İle Aritmi Gelişimi Arasındaki İlişki.....	164
Akut St Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü Yaşlı Hastalarda Trombolitik Tedavi ve Primer Perkütan Koroner Girişimin Hastane İçi, 6 Aylık ve Bir Yıllık Mortaliteye Etkilerinin Karşılaştırılması.....	166
Alzheimer Hastalığında Tiyol Sülfid Oranının Değerlendirilmesi	168
Ampulla Vateri Tümörlerinin Klinik ve Patolojik Özellikleri: Tek Merkez Deneyimi.....	170
Anormal Uterin Kanamanın Tanısında Transvajinal Ultrasonografi İle Endometriumun Değerlendirilmesi ve Histopatoloji Sonuçları İle Karşılaştırılması	171
Antenatal Betametazonun Prematüre Morbiditeleri ve Mortalitesine Etkisi	173

Anti-Amfifizin Antikor Pozitif Nadir Görülen Bir Paraneoplastik Serebellar Sendrom Olgusu	174
Aort Darlığı Ciddeyeti ile Sol Atriyal Uzunlamasına Gerinim Arasındaki İlişki	176
Apiksaban ve Rivoraksaban Kullanan Hastalarda Minör Kanama Sıklığı Karşılaştırılması.....	178
Asetaminofen Kaynaklı Nefrotoksisiteye Karşı Kombine N-Asetilsistein ve Siklosporin A'nın Etkisi	179
Askorbik Asitle Zenginleştirilmiş Kardioplejinin Kabg Hastalarında Myokardiyum Üzerine Ultra Yapısal ve Biyokimyasal Olarak Değerlendirilmiş Etkisi.....	181
Astımlı Hastalarda Antiinflamatuvar Tedavinin Hrcet İle Ölçülen Bronş Duvar Kalınlığı Üzerine Etkisi	183
Banyoda Meydana Gelen Adli Nitelikteki Ölümler	185
Bariatrik Cerrahi Planlanan Morbid Obez Bireylerde Preoperatif Üst Gastrointestinal Endoskopi Sonuçlarımız	187
Bariatrik Cerrahi Sonrası Portal ve Mezenterik Trombus	189
Basit Meme Kistlerinde Ultrasonografi Eşliğinde Aspirasyon ve Alkol Skleroterapi Sonuçlarının Karşılaştırılması: Tek Merkez Deneyimi	191
Behçet Hastalarında Adrenal ve Seks Hormon Düzeylerinin Hastalık Aktivitesi ile İlişkisi.....	192
Bel Ağrısı Olan Hastalarda Abdominal Kas Aktivitelerinin Lomber Kasların Morfolojileriyle İlişkisi, Disabilite ile Fonksiyonel Duruma Etkisi	193
Beyaz Önlük Hipertansiyonu Artmış Çıkan Aorta Çapı ile İlişkilidir	195
Bilateral İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu Olan Olgunun Odyolojik Bulguları.....	197
Birden Fazla Tiroid Nodülü Varlığında Ultrasonografi Bulgularının Malignite Tahmininde Faydası	199
Biyolojik Ajan Başlanılan Kronik Ürtiker Ve/veya Anjiyoödem Hastalarında Hastalık Şiddetinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi	200
Böbrek ve Karaciğer Nakil Alıcılarında Gelişen Bruselloz Olgularının Havuz Analiz Yöntemi ile Değerlendirilmesi	201
Büyük Boyutlu Benign Uterin Leiomyoma(Kugel Myomu)	203
Capparis Spinosa Tohumlarından Elde Edilen Yağın Antibakteriyel Etkilerinin İncelenmesi .	205
Caput Mandibula'dan Alınan Morfometrik Parametrelerin Mandibula'nın Diğer Parametreleri İle İlişkilendirilmesi	206
Cep Telefonları ve Wi-Fi Kaynaklı Radyofrekansların Gebelik Üzerindeki Etkileri	208
Cerrahi Servisi İhtiyaçlarından Doğan Buluş; Stoma Torba Kapağı	210
Çevresel ve Genetik Etkiler Altında Alzheimer Hastalığının İncelenmesi.....	211
Cezaevinde Yatan Tutuklu ve Hükümlülerin İlk Yardım İhtiyacı ve Acil Servise Getirilmelerinde Nadir Ama Hayatı Tehdit Eden Travma Türü; Yanık.....	213
Çivit Otu (<i>Isatis Tinctoria L.</i>) Kimotripsin Benzeri Proteaz (3CLPRO) Enzimini İnhibe Ederek Sarscov-2 Virüs Replikasyonunu Önleyebilir	215
Clinique de l'anjou Obezite Merkezinde İlk Defa ve İkinci veya Daha Fazla Bariatrik Cerrahi Geçiren Hastaların Verilerine Göre Clavien -Dindo Sınıflandırması, Fransa.....	217
Çocukluk Çağında Portal Hipertansiyon: Tek Merkez Beş Yıllık Deneyimi.....	219

Covid 19 Pandemisi Döneminde Multipar Gebelerde Anestezi Yöntemi Seçimini Etkileyen Faktörler	221
Covid 19 Pnomonisi Tanılı Hastada Tansiyon Pnömotoraks-Olgusu Sunumu	223
Covid 19 ve Baş Ağrısı	224
Covid-19 Hastalarında Akciğer Tutulum Şiddeti İle Yüzeysel EKG Bulguları Arasındaki İlişki ...	226
Covid-19 Pandemi Sürecinde Türkiye’de Acil Genel Cerrahi Operasyonları	228
Covid-19 Pandemisi Sürecinde Çocuk Hekimlerinin Anne Sütü Kullanımına Bakışının Değerlendirilmesi	229
Covid-19 Pandemisinin Pediatrik Deri Hastalıkları Üzerine Etkisi: Kesitsel, İnternet- Tabanlı Bir Çalışma.....	231
Covid-19 Pnömonisi Sonrası Ara Yoğun Bakımda Takip Edilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi	233
Covid-19 Tanılı Hastada Kolelitiazis ve Akut Pankreatit.....	235
Covid-19'a Bağlı Entübasyon Sonrası Trakeoözofageal Fistül: Endoskopik Tedavi.....	237
Covid19 Pozitif Kişilerden Hastane Servisinde Yatışı Olanların Aşı Durumları: Sakarya İli Örneği	238
Culture-Confirmed Bacterial Keratitis in Geriatric Patients: A 7 Year Review, 2014–2021.....	239
Diffüz Lameller Keratit: Etiyoloji, Evreleme, Tedavi, Ayırıcı Tanı.....	240
Diyabetin Hemodiyaliz Hastalarında AVF Olgunlaşma Süresi Üzerine Etkisi ve Serum Albümini ile İlişkisi	242
Diyalize Girmeyen Evre 3 ve Evre 4 Kronik Böbrek Yetmezliği Olan Hastalarda Basit Böbrek Kisti Sıklığının Araştırılması ve Bu Hastaların Böbrek Fonksiyonları Normal Olup Basit Böbrek Kisti Olan Kontrol Grubu İle Karşılaştırılması.....	244
Diz Artroskopilerinde Spinal Hemiblok ve Kombine Siyatik Femoral Sinir Bloğunun Karşılaştırılması.....	246
Doğu Karadeniz Bölgesi’nde Görülen Tükürük Bezi Neoplazilerinin Klinikopatolojik Özelliklerinin Analizi.....	248
Duktal Meme Kanseri Hücrelerinde TMEM48 VE miR-421 İlişkisinin Araştırılması	250
Eisenmenger Tanılı Hastada Nöroanestezik Yönetim	252
Elektif Cerrahi Girişimlerde Sevofluran, Desfluran veya Propofol ile Kombine Edilmiş Remifentanilin Kognitif Fonksiyonlar Üzerine Etkisi	253
Endoskopik Spinal Cerrahide İnsidental Durotomi Tedavisinde Floroskopi Altında Bloodpatch Uygulaması: Vaka Sunumu	254
Enflamatuar Laboratuvar Verileri Covid-19 Hastalarında Mortalite Belirteci Olabilir Mi?	256
Erişkin Hastalarda İki Farklı Klasifikasyona Göre Timus Bezinin İncelenmesi.....	257
Etyolojik Faktörlerin Dekortikasyon Zamanlamasına Etkisi	258
Evaluation of Health-Related Quality of Life After Surgery in Consultation – Liaison Psychiatry	260
Fibroadenomların Ultrasonografi ve Shear Wave Elastografi (SWE) Bulguları	261
Fizik Tedavi Ajanlarına Eklenen Kinezyo Bant Uygulaması Subakromiyal Sıkışma Sendromu Bulgularında İyileşme Sağlar Mi? Pilot Çalışma	262

Fournier Gangreni Hastalarında Enfeksiyon Kaynağı ve Ostomi Varlığının Yatış Süresine Etkisi	263
Gastrointestinal Sistem Endoskopisi Uygulanan Hastalarda Entegre Pulmoner İndeks Monitörizasyonunun Solunum Olaylarını Belirlemedeki Değeri	264
Gebze’de Çalışan Aile Hekimi ve Aile Sağlığı Elemanlarının Gıda Takviyeleri İle İlgili Bilgi, Tutum ve Davranışları.....	266
Genişlemiş Spektrumlu Beta-Laktamaz Üreten ve Karbapenem Dirençli Klebsiella Pneumoniae ve Escherichia Coli İzolatlarına Karşı Sefiderokolün Etkinliğinin Araştırılması.....	268
Genitoüriner Leiomyom - 4 Olgu Sunumu	270
Gestasyonel Diabetes Mellitus Tanılı Anneden Doğan ve Makrozomik İnfantların Ekokardiyografik Bulgularının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi	271
Glans Peniste Nadir Görülen Kaposi Sarkomu	273
Global Burden of Osteoarthritis: A Bibliometric Analysis of the Most Cited Top 100 Articles	275
Glokom Cerrahisi İle İlgili Youtube Videolarının Kalite Değerlendirmesi ve İçerik Analizi	276
Hafif Kognitif Bozukluk Tanılı Hastaların Difüzyon Ağırlıklı Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Değerlendirilmesi.....	278
Hastanede Yatan Erişkin Hastalarda COVID-19 Enfeksiyonu Sırasında Görülen Sekonder Bakteriyel ve Fungal Enfeksiyonlar	280
Hastaneye Yatırılan Geriyatrik Hastalarda Akut Böbrek Hasarı ve İlişkili Faktörlerin Araştırılması	281
Hemodiyaliz Sonrası Yorgunluk ile Diyastolik Disfonksiyon İlişkisi	282
Hemodiyaliz Tedavisi Alan Covid-19 Tanılı Hastaların Hemoglobin, Lökosit ve Trombosit Değerlerinin Değişim Durumu	284
Hemoglobinopatisi Olan İnfertil Kadınlarda Histerosalpingografi Bulguları.....	286
HER-2 Pozitif Meme Kanserinde Osteopontin Ekspresyon Düzeyleri ve Potansiyel Prognostik Değeri	287
HL60 ve NB4 Hücrelerinde miR-638-5P/PGK1 Gen Etkileşimi.....	289
Hospitalize Covid-19 Hastalarında Prognoz İle Hastaların T4 Vertebra Seviyesinden Ölçülen İskelet Kası Kültesinin İlişkisi	291
HSV-1 Encephalitis in a Case of Giant Pituitary Macroadenoma Presenting With Addison Crisis	293
Humerus Proksimal Şaft Kırığı ile Opere Edilmiş Bir Hastada Blok Anestezi ile Karışan Üst Ekstremitte Global Sinir Nöropraksisi: Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi	294
Huzursuz Bacaklar Sendromunda Etiyolojik Faktörlerin Sıklığı	296
İleri Kalsifik, İskemik İnférieur Sol Ventrikül Anevrizması.....	298
İn Vitro Gastrointestinal Sindirim Sistemi Kullanılarak Bazı Cips Ürünlerinde Malondialdehit Biyoerişilebilirliğinin Belirlenmesi	300
İnme Sonrası Erken ve Geç Nöbet Gelişiminde İnme Etiyolojisinin Yeri.....	301
İnsulin Direnci Olan Bireylerde Hemogram Parametreleri	302
İnsülin ve Heparin İle Başarılı Bir Şekilde Tedavi Edilmiş Şiddetli Hipertrigliseridemi Olgusu	303

İntrakranial İleri Darlığı Olan İlerleyen İnmeli Hastalarda Endovasküler Tedavi Deneyimi; İki Olgu Sunumu	305
İntrakranial Kitle Nedeniyle Operasyonuna Alınan Hastalarda Intraoperatif Laktat Düzeylerinin Değerlendirilmesi; Prospektif Gözlemsel Bir Çalışma	306
İntraserebroventriküler (ISV) Aβ 1-42 Uygulanan Yaşlı Sıçanlarda Taurin Ön Takviyesinin Serebellum, Karaciğer ve Böbreklerde “Düşük Molekül Ağırlıklı Lipoprotein (LDL) İlişkili Protein-1” (LRP-1) Düzeylerine Etkisi	307
İskemik Svo Geçiren Covid-19 Hastasında Düşmeyen Ateş	309
İzmir SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde Çalışılan Anti Mitokondriyal Antikoru (AMA) Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi	311
Kalp Yetmezliğinde Tolvaptan’ın Elektrokardiyografi ve Böbrek Fonksiyonu Üzerine Erken Dönem Etkileri.....	313
Kannabinoid Kullanım Bozukluğu Olan Hastalarda Uyku Bozukluğu ile İntihar Düşünceleri Arasındaki İlişki	315
Kardiyak Cerrahide Mortalite Prediktörü Olarak Kan Gazı Analizinin Değerlendirilmesi Mortaliteyi Tahmin Etmede Ne Kadar Etkilidir?	317
Kardiyak Kist Hidatik: İnterventriküler Septal Tutulum.....	318
Kardiyak Üfürüm Bulgusu ile Yönlendirilen Hastalarda Yapısal Kalp Hastalığı Sıklığı	320
Kist Hidatikte Kistobilyer Fistül Arama.....	322
Kliniğimizde Tanı Alan Timik Epitelyal Tümörlerin Yeni Sınıflamaya Göre Değerlendirilmesi	323
Kolesistektomili Hastalarda Bilyer Pankreatit: Beş Yıllık Retrospektif Analiz	325
Kolorektal Neoplazi İle Helikobakter Piloni İlişkisi.....	327
Konjanital Kalp Cerrahisi Planlanan Juvenil İdiopatik Artritli Olguda Anestezi Yönetimi	328
Kontrolsüz Diyabete Bağlı Meme Absesi	329
Kronik Gastrit Tanılı Olguların Helicobacter Pylori ve İntestinal Metaplazi Bağlamında İncelenmesi.....	331
Kronik HCV Hastalarında Genotip Dağılımı	333
Kronik İnomniyanın Gözdeki Nörodejeneratif ve İnflamatuvar Etkileri	335
Kronik Lenfositik Lösemi ve Meme Karsinomu: Atipik Bir Olgu Sunumu	336
Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda Notch Ekspresyonlarının Akan Hücre Ölçer İle Değerlendirilmesi.....	337
Kronik Stres Üriner İnkontinanslı Menopozdaki Kadında Ender Görünen Saplı Fibro-Epitelyal Vajinal Polip; Olgu Sunumu.....	338
Kronik Subdural Hematom Tedavisi İçin Burr Hole Drenajı Tekniğinde Scalp Bloğunun Etkinliğinin Değerlendirilmesi	340
Kronik Subjektif Tinnitusta Transkütanöz Elektrik Sinir Stimülasyonu	342
Kronik Venöz Yetmezlikte Cerrahi/Endovasküler Tedavi Seçenekleri: Retrospektif Çalışma	344
Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Spesimen Çıkarılan Epigastrik Trokar Giriş Yeri Komplikasyonları ve Etki Eden Faktörler	345

Lomber Spinal Cerrahi Sonrası Modifiye Torakolomber İnterfasyal Plan Bloğu (TLIP) Etkinliğinin Değerlendirilmesi: Olgu Serisi	347
Majör Depresyon Hastalarında Depresyon ve Anksiyete Şiddetinin Ölüm ve İntihar Düşünceleri İle İlişkisi	349
Malign ve Benign Meme Lezyonların Ayrımında Ultrasonografi Görüntülerin Histogram Analizi: Ön Çalışma Bulguları	351
Medial Açık Kama Yüksek Tibial Osteotomi Yapılan Hastalarda, İnsall-Salvati Salvati Patellar Yükseklik Ölçümüne Göre Osteotomi Farkı: Kısa Dönem Sonuçlarımız	352
Mediastinal Malign Fibröz Histiyositoma Nadir Bir Olgu	354
Meme Tümörlerinde IDO1 ve TDO2 Ekspresyonu	355
Mersin İlinde Pandemi Döneminde Aile Hekimlerine Uygulanan Covid-19 Konulu Online Eğitimlerin Değerlendirilmesi	357
Metabolik Yük İndeksine Sağlıklı Beslenme Diyetinin Etkisi	358
Multifocal Primary Central Nervous System Ewing Sarcoma Presenting With Intracranial, Intraorbital, Whole Spinal Tumors, A Case Report	360
Multinodüler Guatrli Hastalarda Benign/Malign Ayrımında Hemoglobin-Albümin-Lenfosit-Trombosit (HALP) Skorunun Değerlendirilmesi	361
Nadir Bir Akut Batın Nedeni; Abdominal Koza	363
Nadir Bir Akut Batın Sebebi - Sitomegalovirüs (CMV) Kolitine Bağlı Kolon Perforasyonu: Olgu Sunumu	365
Nadir Bir Antite; Ampulla Vateri Medüller Kanseri	366
Nadir Bir Antite; Primer Adrenal Bez Leiomyosarkomu	368
Nadir Bir Mide Kanseri Metastazi Olarak Deri Tutulumu.....	370
Neoadjuvan Kemoradyoterapi Alan Rektum Kanseri Hastalarda Tedaviye Yanıtın Mrg İle Yapılan Morfolojik, Volümetrik, Fonksiyonel Ölçümler ve Tekstüre Analizi İle Değerlendirilmesi	372
Nigella Sativa, Timokinon ve Kapsaisinin Toxoplasma Gondii'ye Karşı Etkinliğinin Primetamin-Sulfadiazin ile In-Vivo Karşılaştırılması	374
Non-Rekürren Laringeal Sinir: Nadir ve Önemli Bir Anomali	376
Nonalkolik Steatohepatit Hastalarında Serum Ürik Asit/ HDL-Kolesterol Oranının Değerlendirilmesi	378
Nuck Kanalı'nın Klinik Anatomisi.....	380
Obez Bireylerde Plazma Aterojenik İndeksi İle Vücut Kitle İndeksi ve İnsülin Direnci Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	382
Obezite ve Depresyon; Kilo-Kaybı Tedavisi Arayan Hastalar Ne Kadar Depresif?	384
Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OSAS) ve Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOA) Olan Hastalarda Evde Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Uyumunu Etkileyen Faktörler	386
Okul Bahçelerinde İnsanlarda Enfeksiyona Sebep Olan Helminth Yumurtalarının Araştırılması	388
Olgu Sunumu- COVID 19 Tanılı Hastada Koroner Stent Sonrasında Tosilizumab Uygulaması	389

Omuz Ağrısında Kortikosteroid Enjeksiyonunun Omuz Fonksiyonlarına ve Uyku Kalitesine Olan Etkisi	390
Oral Vitamin D Replasman Tedavisi Açıklanamayan İnfertil Kadınlarda Patolojik İnflamasyonu Regüle Eder.....	392
Orta ve Yüksek Doz Kortikosteroid İle Tedavi Edilen Covid-19 Pnömonisi Olan Hastaların Sonuçları	394
Osteoartrite Bağlı Kronik Diz Ağrısında Menisküs Hedefli Radyofrekans Tedavisi Uygulaması	396
Özel Bir Hastanede Yatan Hastaların Kan Kültürlerinden İzole Edilen Koagülaz Negatif Stafilokok Kökenlerinin Metisilin Direncinin 10 Yıllık Analizi	397
Paoas Apsesine Neden Olan Apendiks Yerleşimli Yabancı Cisim	399
Paraözefagial Herni ve Bariatrik Cerrahi	400
Paratiroidektomi veya Tiroidektomi Hastalarında Eşzamanlı Paratiroid Adenomu ve Papiller Tiroid Karsinomu Birlikteliği.....	401
Pediyatrik Suprakondiler Humerus Kırıklarında Ultrasonografi Eşliğinde Pinleme Tekniği	402
Pediyatrik Pilonidal Sinüs Hastalarında Anestezi Deneyimlerimiz	403
Peptik Ülser Kanamalarının Kan Gruplarına Göre Sıklığı ve Kan Gruplarının Peptik Ülser Kanama Şiddeti İle İlişkisi.....	405
Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastalarda Stent Balonu Dilatasyonu Sırasında Angina Gelişme Sıklığı, Yeri, Karakteri ve Angina Lokalizasyonunun Koroner Anatomi ile İlişkisi	407
Preeklampitik ve Normal Gebelerde Serum Vasküler Endotelyal Büyüme Faktörü ve Çözünebilir Vasküler Endotelyal Büyüme Faktörü Reseptör-1 Düzeyleri ve Bunların Birbirleri ile Olan İlişkileri	408
Pregestasyonel Diabetes Mellitus ve Gestasyonel Diabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Glikolize Hemogloblin A1C (HbA1c) Düzeyi İle Gebelik Komplikasyonları Arasındaki İlişki.....	410
Preoperatif Anestezik Değerlendirmede Konsültasyonların Etkisi.....	412
Probiyotik Tedavisiyle İntihar Vakalarının Önlenmesi	414
Prostat Kanseri Gelişiminde Atipik Küçük Asiner Proliferasyonun Önemi Nedir?	416
Prostat Kanserinde Voltaj Kapılı Sodyum Kanallarının Metastatik Rolü İçin In Vitro Kanıtlar	418
Protein Elektroforezininkaraciğer Sirozlu Hastalarda Prognoz Skorları ile İlişkisinin Değerlendirilmesi.....	420
Pseudomonas Aeruginosa MB713 Suşundan Piyosiyanın Pigment Üretiminin Optimizasyonu	421
Relationship Between Delta Troponin I Levels and In-Hospital Cardiovascular Endpoints in Acute ST Elevation Myocardial Infarction	422
Relationship Between the Left Atrial Sphericity Index and Stroke in Patients With Micro-Atrial Fibrillation	423
Results of Surgery in Patients With T4 Non-Small Cell Lung Cancer.....	424
Resveratrol Kazanılmış midostaurin Direncine Sahip MOLM-13 Akut Miyeloid Lösemi Hücrelerinde Direncin Geri Çevrilmesinde Rolü Olan Bir Flavonoid Midir?	425
Retroperitoneal Mass: A Rare Case Study	427
Rhinosporidiosis; Histopatolojik Özellikleri ve Literatürün Gözden Geçirilmesi.....	428

Rinoplastide Optimum Lateral Krural Pozisyon İçin Dome Sütür Tekniği	429
Sağ Elini Baskın Olarak Kullanan Kişilerde Bir İşitsel Uyarana Karşı Ölçülen Sağ ve Sol El Reaksiyon Zamanının, Ultradiyen Ritmin Sempatik ve Parasempatik Fazlarında Karşılaştırılması	431
Sağ Kolon Divertikülü Tanı ve Tedavisinde Bilgisayarlı Tomografinin Etkinliği	433
Salbutamole Bağlı Gelişen Uzun QT: Nadir Bir Olgu	434
Santral Venöz Katater Malpozisyonu Olgu Sunumu	436
Sars-Cov-2 ile İlgili Farklı Prensipli Ticari Antikor Testlerinin Tamsal Performansları	437
Senkron Meme ve Rektum Kanserli Hastanın Tedavisi	439
Serratia Marcescens MB703 Suşundan Prodigiosin Pigment Üretiminin Optimizasyonu	440
Serum Fibrinogen Levels in Endometrial Hyperplasia, Atypia and Carcinoma: A Preliminary Clinical Study	441
Servikal Dissektomi ve Füzyon Cerrahisinden Sonra Rehabilitasyon	442
Servikojenik Başağrısının Tedavisinde Lokal Anestezik Enjeksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması	444
Serviks Adenokarsinomu Sonrası Gelişen Akut Renal Yetmezlik: Olgu Sunumu	445
Sıçan Yumurtalıklarında Erα ve Erβ'nın İmmünohistokimyasal Ekspresyonu	447
Şiddetli Akut Hepatit İle İlişkili Antitüberküloz Tedavisine Bağlı Dress Sendromu: Olgu Sunumu	449
Sıradışı Bir Perianal Lezyon: Hidradenoma Papilliferum	451
Sirozu Olmayan Erişkin Hastalarda Oluşan Portal Ven Trombozunun Etyolojik Dağılımı	452
Sistemik Lupus Eritematozus ve Sjörger Hastalarında Hipotalamo-Pituiter-Adrenal Eksen Aktivitesi	454
Soliter Tiroid Nodülü ve Multinodüler Guatrı Olan Hastalarda Tiroid Kanseri Sıklığı ve Dağılımı	455
Son Dönem Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Hemodiyaliz Seansının İnteratriyal Blok Üzerine Etkisi	457
Spinal Kaynaklı Ağrılarda Manuel Tedavinin Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Programına Etkileri	459
Spirulina Maxima'nın Farklı Çözgenler ve Ekstraksiyon Yöntemleri Kullanılarak Anti-Inflamatuar ve Antioksidan Özelliklerinin Araştırılması	460
Stargardt Hastalığı ve Gebelik Olgu Sunumu	462
Status Epilepticus ve COVID-19: Vaka Sunumu	463
Subklavian Çalma Sendromlu Hastada Dijital Substraksiyon Anjiyografi Yöntemi ile Sol Subklavian Arter Stentlemesi	465
Subksifoid Düzeyde Cilt Altı ve Preperitoneal Yağ Doku Kalınlıkları ve Hepatik Steatoz İlişkisi	467
T3 Transvers Kolon Tümörleri: İki Farklı Embriyolojik Orijinden Gelişen Aynı Kolon Segmenti Tümörlerin Farkları	469
Taburculuk Sonrası Riskli Bebeklerin İlk İki Yıllık İzlemi	471
Tek Koroner Arter Anomalisi; İki Vaka Raporu	473

Tek Tarafli Vokal Fold Paralizi Olan Olgunun Ses Değerlendirme Bulguları ve Terapi Sonuçları	475
Tekil ve Çokul Gebeliklerde Amniotik Sıvı Nf-Kb Düzeyleri	477
The Anaesthesia Management of Bed Side Operation in Neonatal Icu; a Case Report	478
Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışlarının İncelenmesi	479
Tnbs İle Oluşturulan Deneysel Kolit Modelinde İnfliximab'ın Ekstra İntestinal Tutulumlar Üzerine Etkisi	481
Trakea Yerleşimli Adenoid Kistik Karsinom: Olgu Sunumu	483
Transabdominal Laparoskopik Adrenalektomi Yapılan Hastalarda Retroperitoneal Yağ Doku Kitlesinin Metabolik Sendromu Öngörme Üzerine Etkisi	484
Tüberküloz Plöreziye Farklı Bir Bakış	486
Tüp Bebek Tedavisine Başlanan Çiftlerde Embriyo Transferi Öncesi İptal Nedenleri: 5 Yıllık Pratiğin Retrospektif Analizi	487
Türk Toplumunda OS Navikulere Tiplerinin Sıklığı	488
Türkiye'nin Güneyinde Yaygın Olarak Kullanılan Bazı Tıbbi Bitkilerin Ağır Metal ve Mineral Besin Durumu ve Sağlık Üzerindeki Etkileri	490
Türkiye'de Organ Nakillerine Bakış; COVID-19 Pandemisi Öncesi ve Pandemi Dönemi Karşılaştırma	492
Ufak Volümlü İndeks Lezyonlar; In-Bore Prostat Biopsi Sonuçları	493
Ultrasonographic İmaging Outcomes and MRI Findings in İnfants With Sacral Dimple	494
Üveit Ayırıcı Tanısında Yardımcı Bir Bilgisayar Programı Uygulanabilir Mi?	495
Vaka Sunumu: Steroid ile Tedavi Edilebilen Ekstazi İlişkili Toksik Hepatit	496
Video Yardımlı Torakoskopik Cerrahi Sonrası Postoperatif Serratus Anterior Blok Analjezisinde Vücut Kitle İndeksi İle Ağrı Skoru İlişkisi	497
Video-Assisted Thoracic Surgery in Advanced Non-Small Cell Lung Cancer Treatment	498
Which Anesthesia Management Is Better in a Patient With a Two-Week Percutaneous Coronary Intervention History, TIVA Or Inhalation?	499
Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu ile İlişkili Koroid Neovaskülarizasyonda Fotodinamik Tedavi	500
Yenidoğan Döneminde Konvulsiyon İle Seyreden Metabolik Hastalıklar	501
Yetişkinlerde Pandemi Süresince Besin Takviyesi Kullanımının Belirlenmesi	503
Yoğun Bakım Hastalarında Kandidemi Etkenlerinin Tür Dağılımı ve Antibiyotik Duyarlılıkları	505
Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen COVID-19 Gebe Hastalar: Vaka Serisi	507
Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Kritik Obstetrik Olguların Retrospektif İncelenmesi .	509
Yoğun Bakımda Fulminan Hepatik Yetmezlikle Seyreden Covid-19 Tanılı Hasta	511
Yoğun Bakımda Tedavi Ettiğimiz Akciğer Tutulumu İle Giden Romatoid Artrit Olgusu; Vaka Sunumu	513
Youtube'da Menisküs Yırtığı Videolarının Kalite Açısından Değerlendirilmesi	514

Yüz Temizleme Ürünlerinin Kimyasal İçeriğinin ve Kullanıcı Yorumlarının Araştırılması: Türkiye'den Kesitsel Bir Çalışma.....	516
Zebra Balığı Embriyosunda Pentilentetrazol ile Oluşturulan Epileptik Nöbet Modeli.....	518
Anormal Uterin Kanama: Olgu Sunumu.....	520
Bilinen Hashimato Troiditi Öyküsü Olan Hastanın Prematüre Ventriküler Kompleks Nedeniyle Radyofrekans Ablasyonu İşlemi Sonrasında Gelişen Postkardiyak İnjury Sendrom	521
Hashimato Tiroiditi Olan Hastanın PVC Nedeniyle Ablasyon İşlemi Sonrası Gelişen Postkardiyak İnjury Sendromu	523
Aberdeen Angus Irkı Sığırlarda Leptin ve Stearoyl-Koenzim a Desatüráz Gen Polimorfizmlerinin Karkas Özellikleri ve Et Kalitesi ile İlişkisi	524
Real-Time Pcr Derzy Hastalığı'nın Teşhisi.....	526

Presentation ID / Sunum No= 253

| 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Çoklu Fırınlama ve Termal Yaşlandırma İşlemlerinin Zirkonya Alt Yapı Materyallerinin Mekanik Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi

Uzman Dr. Fatih Çetin¹, Prof. Dr. Ayşe Meşe²

¹Eskişehir Ağız Diş Sağlığı Hastanesi

²Dicle Üniversitesi

Özet

Zirkonya-seramiklerin ağız ortamında uzun dönem mekanik tavırlarına en zararlı etkinin sıcaklık ve nem faktörleri olduğu düşünülmektedir. Ortamdaki nem varlığı, zirkonyanın yapısındaki tetragonal fazın monoklinik faza dönüşümüne sebep olmaktadır. Bu dönüşüm zirkonyanın yapısında çatlak oluşumunu başlatarak katastrofik başarısızlığa neden olmaktadır. Bu bilgiler ışığında, çalışmamızda fırınlama sayısının ve yaşlandırmanın zirkonyum alt yapıli restorasyonların mekanik özelliklerini nasıl etkilediğini in-vitro olarak incelemeyi amaçlanmıştır. Araştırmamızda, iki farklı sisteme ait zirkonya alt yapı (Vita İnceram ve Ceramill ZI cam) seramikleri kullanılmıştır. Yttrium ile stabilize edilmiş zirkonyum alt yapı bloklardan ISO 6872 standardına uygun olarak 12.0 mm çapında, 1.2±0.2 mm yüksekliğinde 50 adet zirkonya disk hazırlanmış olup her grup kendi içinde fırınlama sayısı ve termal yaşlandırma uygulanmasına göre beş alt gruba ayrılmıştır (n=10). Yaşlandırma cihazında 10000 siklus yaşlandırma işlemi yapılmış örneklerle sertlik ve kırılma testleri uygulanmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel olarak tek yönlü varyans analizi Kruskal-Wallis testleri ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz sonucu Vita In-Ceram YZ ve Ceramill ZI seramik materyallerinin 1, 3 ve 5 kez tekrarlanan fırınlama işlemleri sonucu uygulanan termal yaşlandırma işleminin Ceramill ZI seramik materyalinde biaksiyel bükülme dayanımlarında ve yüzey sertlik değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bulunmuştur. Ancak 3 kez fırınlanan ve termal yaşlandırma uygulanan Vita In-Ceram YZ grubunun yüzey sertlik değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Düşük Isı Bozunması, Faz Dönüşümü, Monoklinik Faz; Zirkonya Alt Yapı, Termal Yaşlandırma, Mekanik Değerlendirme

Investigation of the Effects of Multiple Firing and Thermal Aging Processes On the Mechanical Properties of Zirconia Core Materials

Abstract

It is thought that the most detrimental effect on the long-term mechanical behavior of zirconia ceramics in the oral cavity is temperature and humidity factors. This decay facilitates in a humid atmosphere; The slow conversion of the metastable tetragonal phase to the monoclinic phase. to investigate the effect of the number of firings and aging on the mechanical properties of zirconium substructured restorations in-vitro. In our research, zirconia infrastructure (Vita Incream and Ceramill ZI glass) ceramics belonging to two different systems were used. 50 zirconia discs with a diameter of 12.0 mm and a height of 1.2 ± 0.2 mm were prepared from zirconium infrastructure blocks stabilized with yttrium in accordance with the ISO 6872 standard, and each group was divided into five subgroups according to the number of firing and thermal aging (n=10). Hardness and fracture tests were applied to the samples, which were aged for 10000 cycles in the aging device. The obtained data were statistically evaluated with one-way analysis of variance Kruskal-Wallis tests. As a result of the statistical analysis, it was found that there was no statistically significant difference in the biaxial flexural strength and surface hardness values of the Vita In-Ceram YZ and Ceramill ZI ceramic materials in the thermal aging process applied as a result of firing processes repeated 1, 3 and 5 times. However, a statistically significant decrease was found in the surface hardness values of the Vita In-Ceram YZ group, which was fired 3 times and applied thermal aging.

Keywords: Low Heat Distortion; Phase Transformation, Monoclinic Phase, Zirconia Infrastructure, Thermal Aging, Mechanical Evaluation

Presentation ID / Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Deneysel Periodontitis Modellerinde İleri Basamak Çözücü Lipid Mediatorleri İle Tedavi Yaklaşımı: Derleme

Dt Aşlıhan Bakıcı¹, Dr Öğretim üyesi Emrah Türkmen¹
¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Periodontitis, dental biyofilmdeki periodontopatojenik bakterilere karşı konağın verdiği immün-inflamatuar yanıtın sonucu olarak gelişen, diş ve diş destekleyen dokuları etkileyen ve bu dokularda yıkıma neden olan inflammatuar bir hastalıktır. Son zamanlarda, birkaç çalışmada deneysel periodontitis modellerinde, periodontitis tedavisinde yeni bir yaklaşım olarak ileri basamak çözücü lipid mediatorlerinin (SPM) potansiyel kullanımları araştırılmıştır. Bu derleme, deneysel olarak periodontitis oluşturulmuş hayvanlarda SPM'lerin periodontal dokular üzerindeki biyolojik etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Bu derlemeye 1960 ile 2022 yılları arasında ingilizce olarak yayınlanan, tam metnine erişilebilen deneysel periodontitis modeli oluşturulmuş hayvan çalışmaları dahil edildi. Editöre mektup, sistematik derleme, meta-analiz, vaka raporları incelemeye dahil edilmedi. PubMed, EMBASE ve Web of Science veritabanlarında “periodontitis, periodontal hastalık, ileri basamak çözücü lipid mediatorleri, lipoxin, resolvin, protectin, maresin ” anahtar kelimeleri tarandı. **Bulgular:** Toplam 434 makale içerisinde SPM'lerin etkinliğini değerlendiren deneysel bir periodontitis modelinin kullanıldığı 8 çalışma dahil edildi. Bu çalışmalarda deneysel olarak oluşturulmuş periodontitiste tedavi amacıyla Resolvin E1, D2 ve lipoksinler topikal olarak uygulanmıştır. Hastalık indüklemeye periyotları ve bu mediatorlerin dozajları kullanılan deneysel modele göre değişiklik göstermiştir. Avelar kemik kaybının, kontrol grupları ile karşılaştırıldığında SPM'ler uygulanarak önemli ölçüde önlenir ve rejenere edilebilir olduğu görülmektedir. İki çalışmada ayrıca, bu mediatorler tarafından düzenlenen inflammatuar durumdaki pozitif kayma ile uyumlu olarak mikrobiyal bileşimde pozitif bir değişim gösterilmiştir. **Sonuç:** SPM'ler, topikal olarak uygulandığında klinik öncesi modellerde periodontitis tedavisi için umut verici bir klinik aktivite göstermiştir. İnsanlarda periodontal hastalıkların tedavisinde SPM'lerin uygulanmasını optimize etmek için klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Periodontal Tedavi, İleri Basamak Çözücü Lipid Mediatorleri

Specialized Pro-Resolving Lipid Mediators in Experimental Periodontitis: Review

Abstract

Objective: Periodontitis is an inflammatory disease that develops as a result of the immune-inflammatory response of the host against periodontopathogenic bacteria, affecting the teeth and

supporting tissues. This review aims to examine the biological effects of specialized pro-resolving lipid mediators (SPMs) on periodontal tissues in animals with experimental periodontitis. **Materials and Methods:** Animal studies published in English between 1960 and 2022, in which the full text of the experimental periodontitis model was created, were included in this review. The keywords "periodontitis, periodontal disease, specialized pro-resoluiton lipid mediators, lipoxin, resolvin, protectin, maresin" were searched in PubMed, EMBASE and Web of Science databases. **Results:** Out of a total of 434 articles, 8 studies using an experimental periodontitis model evaluating the effectiveness of SPMs were included. In these studies, Resolvin E1, D2 and lipoxins were applied topically for the treatment of experimentally induced periodontitis. Aveolar bone loss appears to be significantly preventable and regenerable by administering SPMs compared to control groups. Two studies also demonstrated a positive change in microbial composition, consistent with a positive shift in inflammatory state regulated by these mediators. **Conclusion:** SPMs have shown promising clinical activity for the treatment of periodontitis in preclinical models when applied topically. Clinical studies are needed to optimize the application of SPMs in the treatment of periodontal diseases in humans.

Keywords: Periodontitis, Periodontal Treatment, Specialized Pro-Resolving Lipid Mediators

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Dental Florozis Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar**Dt Gültekin Atanur Kasım¹, Dr. Öğretim Üyesi Can Özükoç¹**¹*İstanbul Medipol Üniversitesi***Corresponding author: Gültekin Atanur Kasım***Özet**

Dental florozis, sağlıklı bireyler için önerilen yeterli miktarın üzerindeki florun dişlerin gelişim dönemi sırasında vücuda alınımı ile oluşan, normal mine yapısına oranla daha poröziteler ile karakterize olan minenin yapısal bozukluğudur. Flor, dişlerin gelişim döneminde ortamda çok miktarda bulunduğu ameloblastların proliferasyonunu ve farklılaşmasını etkilemektedir. Ameloblastların zarar görmesi, matriks oluşumunun bozulmasına neden açmaktadır. Bununla birlikte olgunlaşma aşamasında proteolitik aktiviteyi azaltmasından dolayı matriks proteinlerinin tutuculuğunun artmasına ve dolayısıyla da matriks mineralizasyonunda gecikmeye sebep olmaktadır. Böylece minenin yüzey altı gözenekliliği artmakta ve hipomineralizasyon ile karakterize dental florozis oluşmaktadır. Minenin gelişimsel bozukluğu olan dental florozisin şiddeti, alınan flor miktarı, zamanı, dişlerin gelişim dönemi, bireyin kilosu ve beslenme alışkanlıkları gibi nedenlere bağlıdır. Bu derlemenin amacı dental florozis tedavisinde son dönemde ön plana çıkan gelişmeleri incelemek, tedavi yöntemleri hakkında bilgi sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Florozis, Çocuk Diş Hekimliği, Kompozit Rezın, Estetik Diş Hekimliği**Modern Approaches of Dental Fluorosis****Abstract**

Dental fluorosis is a structural disorder of the enamel, which is characterized by more porosity than the normal enamel structure, caused by the intake of fluoride above the recommended amount for healthy individuals during the development period of the teeth. Fluoride affects the proliferation and differentiation of ameloblasts when present in large amounts in the environment during the development of teeth. Damage to ameloblasts leads to disruption of matrix formation. However, due to the decrease in proteolytic activity in the maturation stage, it causes an increase in the retention of matrix proteins and therefore a delay in matrix mineralization. Thus, the subsurface porosity of the enamel increases and dental fluorosis characterized by hypomineralization occurs. The severity of dental fluorosis, which is a developmental disorder of enamel, depends on the amount and time of fluoride intake, the developmental period of the teeth, the weight of the individual, and nutritional habits. The aim of this

review is to examine the recent developments in the treatment of dental fluorosis and to provide information about treatment methods.

Keywords: Fluorosis, Pediatric Dentistry, Composite Resin, Aesthetic Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 174

| 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1263-6183

Diabetes Mellitus Hastalarında Dental İmplantların Klinik Başarısının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Pelin Gökalg Kalabay¹
¹İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi

Özet

Total veya parsiyel dişsiz hastalarda, klinik başarı oranlarının yüksek olması ve avantajları sebebiyle kemik içi implant uygulamaları standart bir tedavi haline gelmiştir. Kemik metabolizmasını, yara iyileşmesini ve dolayısıyla implant tedavisinin başarısını etkileyen spesifik sistemik hastalıklar mevcuttur. Diabetes mellitus, glikozun plazmada aşırı yükselmesi ile karakterize olan ve insülin yokluğuna bağlı olarak gelişen hastalıktır. Bu çalışmanın amacı Diabetes Mellitus (DM) olan hastalara uygulanan dental implantların klinik başarısının değerlendirilmesidir. Gereç-yöntem: Çalışmamızda dental implant uygulaması yapılan 253 hastada implant çevresinde kemik kayıplarına bakıldı. 253 hastanın %26'sında çeşitli sistemik hastalıkların bulunduğu ve bunların %44'ünün ise olduğu Diabetes Mellitus tesbit edilmiştir. İmplant yapıldıktan sonra ve en az 3 yıl sonra alınan panoramik grafilerde yapılan ölçümlerle kemik kayıpları karşılaştırılarak ortalama kemik kaybına bakılmıştır. Diabetes Mellitus hastalarda uygulanan implantların etrafında ortalama 2 mm'den fazla kemik kaybı oranı % 9,6 iken, sağlıklı hastalarda %10,2 olarak bulunmuştur. Sonuç: Bu retrospektif çalışmada, dental implant yerleştirilen hastalığı kontrol altında olan diyabetik hastalarda tedavinin başarı oranlarının değişmediği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Diabetes Mellitus, Kemik Kaybı

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5115-5924

Direkt Kompozit Rezın İle Orta Hat Diastema Kapatılması: Olgu Serisi

Arş. Gör. Tuğba Balcı Çetin¹

¹Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD

Özet

Giriş: Orta hat diasteması, santral kesici dişlerin proksimal yüzeyleri arasında 0,5 mm'den büyük anterior orta hat aralığı olarak tanımlanır ve hastalar açısından birincil estetik sorundur. Üst çene orta hat diastema prevalansının alt çeneye göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu olgu serisinde, üst veya alt çene orta hat diasteması olan hastaların direkt kompozit rezin restorasyonlarla başarılı bir şekilde tedavi edilmesi sunulmaktadır. Yöntem: Orta hat diastema şikayetiyle kliniğimize başvuran hastalara tedavi seçenekleri anlatılarak onamları alındı ve direkt kompozit rezin restorasyonlar ile dişlerin tedavisi planlandı. Dişlerin profilaktik tedavilerinin ardından renk seçimi buton tekniği ile yapıldı. Dişler rubber dam ile izole edilerek, restore edilecek tüm mine yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik fosforik asit (3M ESPE, St. Paul, MN, ABD) ile pürüzlendirildi. Asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra dişlerin arasına şeffaf matriks bandı yerleştirildi. Adeziv rezin (Clearfil S3 Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Hava spreyi ile kurutulduktan sonra 10 sn süreyle LED ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) ile polimerize edildi. Farklı mine, dentin renklerindeki nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2 Premium, Kuraray, Japonya) tabakalar halinde uygulandı ve 20 saniye polimerize edildi. Restorasyonları yüzeyleri özel bitirme frezleri ve polisaj diskleriyle (Soflex discs, 3M ESPE, ABD ve Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japonya) düzenlendi. Oral hijyenin önemi vurgulanarak hastalar kontrollere çağrıldı. Sonuç: Bu olgu serisi, doku kaybı olmadan ve kısa sürede uygulanabilir olması sebebiyle direkt kompozit rezin restorasyonlarla yapılan estetik düzenlemelerin, klinik takibinde başarılı sonuçlara sahip olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diastema Kapatma, Orta Hat, Estetik, Direkt Kompozit Rezın.

Midline Diastema Closure by Direct Composite Resin: Case Series

Abstract

Introduction: Midline diastema is defined as the anterior midline gap greater than 0.5 mm between the proximal surfaces of the central incisors and is the primary aesthetic problem for patients. It is seen that the prevalence of maxillary midline diastema is higher than that of the lower jaw. In this case series, the successful treatment of patients with maxillary midline diastema with direct composite resin restorations is presented. Method: Patients who applied to our clinic with the complaint of midline

diastema were informed about the treatment options and their consent was obtained, and the treatment of the teeth with direct composite resin restorations was planned. After the prophylactic treatment of the teeth, the color selection was made with the button technique. Teeth were isolated with a rubber dam and all enamel surfaces to be restored were roughened with 37% phosphoric acid (3M ESPE, St. Paul, MN, USA) for 30 seconds. After the acid was washed and air-dried, a transparent matrix band was placed between the teeth. Adhesive resin (Clearfil S3 Bond, Kuraray, Japan) was applied. After drying with air spray, it was polymerized for 10 seconds with an LED light device (Elipar S 10, 3M ESPE). Nanohybrid composite resin (Clearfil Majesty ES-2 Premium, Kuraray, Japan) in different enamel and dentin colors was applied in layers and polymerized for 20 seconds. Their restorations were surfaced with special finishing burs and polishing discs (Soflex discs, 3M ESPE, USA and Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japan). Emphasizing the importance of oral hygiene, patients were called for controls. Conclusion: This case series shows that aesthetic arrangements made with direct composite resin restorations have successful results in clinical follow-up, since they can be applied in a short time without tissue loss.

Keywords: Diastema Closure, Midline, Aesthetic, Direct Composite Resin.

Presentation ID / Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3145-4454

Diş Hekimliğinde Rezin Matrix Seramikler

Dr. Öğretim Üyesi Büşra Tosun¹

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Kaybedilmiş diş dokularının en kısa sürede yerine konması, diş hekimliğinin en önemli amaçlarından biridir. Eksik olan dişin konumuna ve kaybedilen doku miktarına bağlı olarak tedavi şekli ve kullanılan materyal türü değişebilmektedir. Diş hekimliğinde kullanılan materyaller gün geçtikçe değişmekte ve çeşitlilik kazanmaktadır. Kendine özgü avantajları ile sıklıkla kullanılan materyaller, seramik ve kompozitlerdir. Her iki materyalin de kendine özgü avantaj ve dezavantajları bulunmaktadır. Sabit protetik restorasyonlarda, estetik amaçla kullanılan materyaller içerisinde en doğal görünüm porselen materyali ile sağlanır. Fakat porselen, düşük çekme direncine sahip kırılmalı bir yapıya sahip olduğundan metal bir alt yapı ile desteklenmesi gerekmektedir. Metal alt yapıyla yeterli estetik ve biyolojik uyumun sağlanamaması, tam seramik restorasyonların üretilmesini teşvik etmiştir. Tam seramik restorasyonlar gün geçtikçe diş hekimliğinde daha popüler hale gelmektedir. Fakat kırılmalılıkları, bu materyallerin en büyük dezavantajları olmuştur. Kompozit esaslı materyaller ise kolaylıkla aşındığı ve yeterli sertliğe sahip olmadığından ağız içerisinde yüzeyleri kolaylıkla bozulabilmektedir. Bu durum göz önünde bulundurulduğunda kompozit ve seramik yapının özelliklerini bir arada taşıyan, dentine yakın elastisite modülüne sahip rezin matrix seramikler piyasaya sürülmüştür. Rezin matrix seramikler, yüksek oranda seramik partikülleri ile doldurulmuş organik matriksli materyallerden oluşmaktadır. CAD-CAM sistemleri ile uyumlu olarak kullanılabilen bu materyallerin en büyük avantajları cam matriks veya polikristalin seramiklerle karşılaştırıldıklarında freze edilmeleri ve uyumlamalarının daha kolay olması ile kompozit rezinlerle modifikasyon ve tamir işlemlerinin yapılabilir olmasıdır. Ayrıca herhangi bir fırınlama işlemine gerek duymamaları dolayısıyla bu materyallerde fırınlama sonrası restorasyon yapısında görülebilecek yorgunluk ve mikrosızıntı gibi problemlere de rastlanmaz. Bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim anlamına gelen CAD-CAM terimi, bilgisayar kontrolü ile çalışan ve bir makine tarafından üretilecek malzemelerin bilgisayar ekranında üç boyutlu olarak tasarlanıp, üretilmesi anlamına gelir. CAD-CAM sistemleri gün geçtikçe daha da popüler hale gelmektedir. Ayrıca CAD-CAM ile üretilen restorasyonların dayanıklılıklarının geleneksel yöntemler ile üretilen restorasyonlara göre daha iyi olduğu bulunmuştur. Bu gelişmeler doğrultusunda tedavide kullanılacak yeni materyaller de üretilmektedir.

Anahtar Kelimeler: CAD-CAM, Rezin Matrix Seramik, Kompozit

Presentation ID / Sunum No= 318

| 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5485-8382

Diş Macunlarının Farklı Deterjan İçeriklerinin Zebra Balığı Embriyoları Üzerindeki Olası Toksik Etkileri

Dt Gözde Ece Karaman¹, Phd Candidate İsmail Ünal², Prof. Dr. Ebru Emekli-Alturfan³, Prof. Dr. Serap Akyüz¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti ABD, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya ABD, İstanbul, Türkiye

³Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri ABD, İstanbul, Türkiye

**Corresponding author: Gözde Ece Karaman*

Özet

Diş macunlarına dişlerdeki mikrobiyal dental plağın temizlenmesini kolaylaştırmak amacıyla çeşitli deterjanlar eklenmektedir. Sodyum lauril sülfat (SLS) ve kokamidopropil betain (CAPB), yetişkin ve çocuk diş macunlarında yaygın olarak kullanılan deterjanlardandır. Sodyum lauril sülfat diş macunlarının temizleme ve köpürme etkinliğini artırması nedeniyle en sık kullanılan deterjandır. Kokamidopropil betain kişisel bakım ürünlerine köpürtücü, kıvam arttırıcı ve yumuşatıcı olarak katılmaktadır. Zebra balıkları genetik, rejenerasyon, toksikoloji, farmakoloji, davranış çalışmaları ve böbrek hastalıkları, kanser, diyabet, parkinson, skolyoz, epilepsi, kan hastalıkları, kardiyovasküler hastalıklar, metabolizma hastalıkları ve yaşlanma ile ilgili olmak üzere birçok araştırmada kullanılmaktadır. Zebra balığının boyutunun küçük olması, yetiştirilmesinin memeli hayvan modellerinden daha ucuz olması, küçük tanklarda çok sayıda muhafaza edilebilmesi gibi birçok avantajı vardır. Üremeleri hızlıdır, döllenme ve embriyo gelişimleri vücut dışında gerçekleşmektedir. Bu durum embriyolara direkt müdahale edilebilmesini sağlamaktadır. Çalışmamızda zebra balığı embriyoları farklı dozlarda SLS ve CAPB çözeltilerine 3 gün boyunca maruz bırakılmışlardır. Yaşayan, ölen ve koryondan çıkan embriyoların kaydı tutulmuş, mortalite ve kuluçkadan çıkma oranları ile malformasyonlar üzerinden maruziyetin etkileri incelenmiştir. Çalışmamızın sonuçları her iki deterjanın mortalite ve koryondan çıkma oranlarını kontrol grubu ile kıyaslandığında farklı oranlarda etkilediği ve gelişimsel anomalilere neden olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Zebra Balığı Embriyosu, Kokamidopropil Betain, Sodyum Lauril Sülfat, Deterjan

Possible Toxic Effects of Different Detergent Ingredients of Toothpastes On Zebrafish Embryos

Abstract

Various detergents are added to toothpastes to facilitate the cleaning of microbial dental plaque on the teeth. Sodium lauryl sulfate (SLS) and cocamidopropyl betaine (CAPB) are detergents commonly used in adult and children's toothpastes. Sodium lauryl sulfate is the most used detergent because it increases the cleaning and foaming efficiency of toothpastes. Cocamidopropyl betaine is added to personal care products as a foaming agent, thickener, and softener. Zebrafish are used in genetics, regeneration, toxicology, pharmacology, behavioral studies and many researches related to kidney diseases, cancer, diabetes, Parkinson's, scoliosis, epilepsy, blood diseases, cardiovascular diseases, metabolic diseases and aging. Zebrafish have many advantages, such as being small, cheaper to breed than mammalian models, and being able to be kept in large numbers in small tanks. Their reproduction is rapid, fertilization and embryo development take place outside the body. This allows direct intervention in embryos. In our study, zebrafish embryos were exposed to different doses of SLS and CAPB solutions for 3 days. Records of living, dying and hatching embryos were kept, mortality and hatching rates and the effects of exposure on malformations were examined. The results of our study showed that both detergents affected mortality and hatching rates at different rates compared to the control group and caused developmental anomalies.

Keywords: Zebrafish Embryos, Cocoamidopropyl Betaine, Sodium Lauryl Sulfate, Detergent

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Dişeti Çekilmelerinin Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Eser Elemek¹
¹*Gelişim Üniversitesi*

Özet

Dişeti çekilmesi serbest dişeti kenarının apikale göçü sonucu görülür. Dişeti çekilmeleri; travmatik diş fırçalama, yüksek frenulum bağlantıları, dişlerin ark içindeki pozisyonu, plak birikimi ve biyolojik genişliğe ulaşan restorasyon kenarları sebebiyle görülebilir. Dişeti çekilmesi ile birlikte klinik ataşman kaybı da gelişir. Tedavi endikasyonları ilerleyen yıllarla birlikte değişiklik göstermektedir. Keratinize doku kaybı olsa dahi hastanın estetik ve hassasiyet şikayeti olmadığında, dişeti çekilmeleri eskiden tedavi edilmeden takip ediliyordu. Ancak çalışmalara göre, ağız hijyeni iyi olan bireylerde dahi tedavi edilmeyen dişeti çekilmelerinin %48 ile %78 arasında ilerlediği görülmüştür. Dişeti çekilmesinin tedavisinde çekilmenin olduğu bölge ve boyutu kadar aynı zamanda geriye kalan keratinize doku miktarı da önemlidir. Uzun yıllardır laterale veya kuronale kaydırılan flep ve epitel içeren veya içermeyen bağ doku greftleri cerrahi tedavide kullanılmaktadır. Uzun dönem çalışmaların sonucuna göre, bağ doku grefti ile beraber kuronale kaydırılan flep tekniğinin kök yüzeyi kapamada daha başarılı olduğu bulunmuştur. Başarı kriteri, hassasiyetin ortadan kaldırılması, açıkta kök yüzeyi kalmayacak şekilde estetiğin sağlanması, insizyon hatlarının belirgin olmaması ve cerrahi tedavi sonrası renk farkının olmaması olarak belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Dişeti Çekilmesi Tedavisi, Dişeti Estetiği

Treatment of Gingival Recessions

Abstract

Gingival recession is the result of apical migration of gingival margin due to some conditions and pathologies such as traumatic tooth brushing, high frenulum attachments, alignment of teeth, plaque accumulation and restoration margins invading biological width. Clinical attachment loss is also seen together with gingival recession. Indication for treatment of gingival recessions has changed over years. Having no esthetic problems, sensitivity and loss of keratinized tissue, recessions were used to be left untreated. However, recent studies showed that untreated gingival recessions progressed more in between 48% and 78% even in patients with good oral hygiene. Treatment depends on size and location of recession as well as the amount of keratinized tissue present. Different techniques such as laterally or

coronally positioned flaps with or without free connective tissue grafts are being used for specialists for years. Long term studies have agreed that coronally advanced flap together with connective tissue graft provides better root closure. The criteria for success should be loss of sensitivity if present, optimum esthetics with no exposed roots, no visible incision lines and no difference in terms of colour of gingiva after surgical treatment of recession.

Keywords: Gingival Recession, Gingival Recession Treatment, Gingival Esthetics

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9796-4348

Ektodermal Displazili Çocuk Hastada Dental Tedavi Yaklaşımı: İki Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Şeyma Mustuloğlu¹

¹Mersin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği ABD.

Özet

Ektodermal displazi deri, tırnak, saç, diş ve ter bezleri gibi ektodermal kaynaklı yapıların anormal gelişimi ile ilişkili kalıtsal bir hastalıktır. Ağız içinde ise diş eksiklikleri, konik ve sivri şekilli dişlerin varlığı ile karakterizedir. Bu çalışmada hipohidrotik tip ektodermal displazi teşhisi konmuş, iki olgunun ağız içi bulguları ve dental tedavi yaklaşımı sunulacaktır. 6 ve 12 yaşında ektodermal displazi tanılı iki kız kardeş ebeveynleri tarafından diş eksikliği ve estetik şikayetlerle ile çocuk diş hekimliği kliniğine başvurdu. Yapılan ekstraoral muayenede saç seyrekliği ve cilt kuruluğu mevcuttu. Hastaların terleme ile ilgili şikayetleri vardı. Ağız içi muayene sırasında iki kardeşte de süt ve daimi dişleri etkileyen oligodonti varlığı ve alveolar krette incelme teşhis edildi. Ayrıca ön bölgede diş formlarının konik ve şekilsiz olduğu görüldü. Daha sonraki randevularda hastaların konik şekilli dişlerine kompozit dolgu restorasyonu ile kesici diş formu verildi. Ayrıca mevcut diş eksiklerinin giderilmesi için ağız içi ölçüleri alınarak çocuk protezi yapıldı. Hastalar düzenli kontrollere çağırıldı. Ektodermal displazide ağız içi bulgular estetik ve çiğneme problemlerine neden olmaktadır ve hastanın yaşam kalitesi olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle bu hastalarda diş anomalileri tedavi edilmeli ve diş hekimi tarafından düzenli olarak takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ektodermal Displazi, Diş Anomalisi, Diş Eksikliği

Dental Treatment Approach in a Pediatric Patient With Ectodermal Dysplasia: Two Case Reports

Abstract

Ectodermal dysplasia is an inherited disease associated with abnormal development of structures of ectodermal origin such as skin, nails, hair, teeth and sweat glands. Tooth deficiencies, presence of conical and pointed teeth are intraoral findings. In this study, intraoral findings and dental treatment approach of two cases diagnosed with hypohidrotic type ectodermal dysplasia will be presented. Two sisters, 6 and 12 years old, diagnosed with ectodermal dysplasia were admitted to the pediatric dentistry clinic with the complaints of missing teeth and aesthetic complaints by their parents. Extraoral examination revealed hair thinning and skin dryness. The patients had complaints about sweating.

During the intraoral examination, the presence of oligodontia affecting the primary and permanent teeth and thinning of the alveolar crest were diagnosed in both siblings. In addition, it was observed that the tooth forms in the anterior region was conical. In the subsequent appointments, the incisor form was given to the conical shaped teeth of the patients with composite filling restoration. In addition, a child prosthesis was made by taking intraoral measurements to eliminate existing tooth deficiencies. The patients were called for regular controls. In ectodermal dysplasia, intraoral findings cause aesthetic and chewing problems and negatively affect the patient's quality of life. Therefore, dental anomalies in these patients should be treated and regularly followed up by the dentist.

Keywords: Ectodermal Dysplasia, Dental Anomaly, Missing Tooth

Presentation ID / Sunum No= 24

| 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4729-6876

Estetik Abutment Materyallerinin Abutment Vidası Üzerinde Oluşan Streslere Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi Yöntemi İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Yıldırım¹, Dt Khaled Ben Khalil²

¹*Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı*

²*Serbest Diş Hekimi*

**Corresponding author: Gülhan YILDIRIM*

Özet

Bu çalışmanın amacı estetik abutment materyallerinin protez parçalarından biri olan abutment vidası üzerinde oluşan streslere etkisinin sonlu elemanlar analizi ile değerlendirilmesidir. Çalışmada, alt çene molar diş eksikliğinde uygulanmış bir adet implant modeli ve protez üst yapı parçalarının üç boyutlu modelleri yapılmıştır (SolidWorks (Version 2012, Dassault System, France). Stres analizi değerlendirmeleri için Zirkonya (ZrO₂), ve polietereketon (PEEK) üzere 2 farklı estetik abutment materyali kullanılmıştır. Standardizasyon sağlamak amacıyla implant ve vida titanyum olarak planlanmıştır. Protetik üst yapı metal destekli bir kuron restorasyonu olarak dizayn edilmiştir. Çiğneme kuvvetlerinin taklidi amacıyla 300 N'luk yük vertikal ve oblik yönde oklüzal yüzeye ANSYS v11.0 yazılım programı aracılığı ile (Swanson Analysis, Inc., Houston, PA, USA) uygulanmıştır. Vertikal yükler altında oluşan von Mises stres (VMS) değerlerine bakıldığında vida üzerinde en yüksek stres değerlerinin gözlemlendiği abutment grubu PEEK abutmentler (675.970 MPA) olarak gözlemlenmiştir. En düşük stres değerleri ise zirkonya grubundan elde edilmiştir (61.817 MPA). Oblik yükler altında oluşan stres değerlerine bakıldığında her iki grupta da çok daha yüksek stres seviyeleri gözlemlenmiştir. En yüksek stres değerleri vertikal yüklerde olduğu gibi PEEK grubunda görülmüştür (2240.7 MPA). En düşük stres değerleri de yine zirkonya grubunda gözlemlenmiştir 201.54 MPA). Çalışma sonuçlarına göre oblik yükleme, vertikal yüklemeye göre abutment vidası üzerinde neredeyse iki katı kadar yüksek stres konsantrasyonlarına neden olmuştur. Düşük elastik modüllü PEEK abutmentlerin stresi vidaya daha fazla iletildiği gözlemlenmiştir. Zirkonya gibi yüksek elastik modülüne sahip materyallerin kullanımı stres oluşumunu engellemek açısından tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Implant, Sonlu Eleman Analizi, Stres

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6353-3945

**Estetik Bölgede Yetersiz Klinik Krona Sahip Endodontik Tedavili Dişlerin
Fiber Post-Core ve Monolitik Zirkonya Kron Restorasyonlar İle Tedavisi:
Vaka Serisi****Dr. Öğretim Üyesi Pelin Atalay¹**¹*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı***Özet**

Çürük, travma veya önceki büyük restorasyonların bir sonucu olarak bazı dişler, ilave destek olmadan nihai restorasyon yapılamayacak derecede belirgin bir klinik kron kaybına sahiptir. Geriye kalan koronal diş dokusundan minimum kalınlıkta bir ferrule elde edilebilirse, sonuç restorasyonun tutuculuğu ve desteklenebilmesi için post-core uygulaması yapılabilir. Post-core sistemi pratikte oldukça uzun süredir yaygın olarak kullanılmaktadır. Geleneksel metal postların kullanımı, özellikle estetik alanda, metal olmayan çeşitli post alternatifleriyle neredeyse tamamen yer değiştirmiştir. Bu alanda fiber post sistemleri, esneklikleri, yüksek çekme dayanımları, düşük elektriksel iletkenlikleri, çözünmeye ve biyokimyasal bozulmaya karşı dirençli olmaları nedeniyle daha çok tercih edilmektedir. Hızla gelişen CAD/CAM teknolojisi ve artan malzeme çeşitliliği sayesinde estetik ve biyomekanik gereksinimleri karşılayan restorasyonların, tek seansta elde edilebilmesi mümkün hale gelmiştir. Monolitik zirkonya kron restorasyonlar, yüksek mekanik özellikleri, biyouyumluluğu, estetik beklentileri karşılaması ve chipping riski olmadan tatmin edici kırılma dayanımlarına sahip olması sayesinde sıklıkla tercih edilmektedir. Klinik kron dokusu kaybına sahip dişlerde fiber post-core uygulamasının ardından monolitik zirkonya kron restorasyon planlanması, estetik alanlarda terapötik bir tedavi yöntemidir. Bu tedavi yaklaşımı ile estetik ve fonksiyonel gereksinimleri önemli ölçüde karşılayan, diş çekimi olmadan kalan koronal dokunun korunmasına ve kullanılmasına izin veren restorasyonlar elde etmek mümkündür. Bu bildiride, estetik bölgede yer alan ve çeşitli nedenlerle yetersiz kron dokusuna sahip olan endodontik tedavili dişlerin fiber post-core ve monolitik zirkonya kron restorasyonlar ile tek seansta tedavisi vakalar üzerinden anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fiber Post, CAD/CAM, Monolitik Zirkonya, Estetik Kron Restorasyon

Treatment of Endodontically Treated Teeth With Inadequate Clinical Crowns in the Esthetic Zone With Fiber Post-Core and Monolithic Zirconia Crown Restorations: A Case Series

Abstract

Due to caries, trauma, or as a result of previous large restorations, some teeth have an evident loss of clinical crown that could be unable to retain the final restoration without some additional support. If only a ferrule of minimal thickness can be achieved from the remaining coronal tooth structure, a post and core can be performed to retain and support prospective restoration. Post and core system has been widely used in practice for a long time already. Using of conventional metallic posts is almost entirely being replaced by various non-metallic posts, especially in the aesthetic area. Fiber post systems are mostly preferred due to their elasticity, high tensile strength, low electrical conductivity, resistance to solubility, and resistance to biochemical degradation. Owing to the rapidly developing CAD/CAM technology and increasing material range, it has become possible to obtain restorations that meet aesthetic and biomechanical requirements in a single session. Monolithic zirconia crowns have been mainly preferred due to their good mechanical properties, biocompatibility, esthetic outcomes, and satisfactory fracture strength without the risk of chipping. Placing an esthetic fiber post followed by the insertion of a monolithic zirconia restoration is a therapeutic strategy in esthetic areas. With this treatment approach, it is possible to obtain restorations that meet aesthetic and functional requirements to a considerable degree, allowing to maintain and use of the remaining tooth without extraction. In this article, the treatment of endodontically treated teeth in the esthetic region with an insufficient amount of crown texture because of various causes, with fiber post-core and monolithic zirconia crown restorations in a single session are explained through cases.

Keywords: Fiber Post, CAD/CAM, Monolithic Zirconia, Esthetic Crown Restoration.

Presentation ID / Sunum No= 89

| 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5109-7987

Estetik İmplantoloji ve Yumuşak Doku Şekillendirmesi: Vaka Raporu

Arş. Gör. Beste Çetin¹, Doç. Dr. Özge Parlar Öz¹, Doç. Dr. Nermin Demirkol¹, Dr. Öğretim Üyesi İrem Karagözoğlu¹

¹*Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Beste Çetin*

Özet

Farklı sebeplerden dolayı kaybedilen doğal dişlerin implant destekli protezler ile telafi edilebilmesi, hastalara çiğneme ve konuşma fonksiyonları dışında özgüvenini de geri kazandırır. Özellikle estetik bölgede diş eksikliklerinin telafisi hastaların sosyal yaşamlarında büyük önem taşımaktadır. Bu vaka raporu, kliniğimize maksiller anterior bölgedeki diş eksiklikleri sebebiyle başvuran 24 yaşındaki kadın hastanın oral rehabilitasyonunu özetlemektedir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda sağ ve sol maksiller lateral diş bölgelerine birer adet implant yerleştirilmiştir. Osteointegrasyon sürecinden sonra hastadan kapalı kaşık ölçü tekniğiyle ölçü alınarak model üzerinde multi-unit dayanaklar seçilmiştir. Sonrasında maksiller anterior bölgedeki yumuşak dokuyu şekillendirmek için CAD-CAM kullanılarak polimetilmetakrilattan dört üye geçici diş hazırlanmış ve hastaya iki hafta boyunca kullanılmıştır. Geçici dişlerin negatif ölçüsü elde edilerek kişisel ölçü postları hazırlanmıştır. Aynı seans açık kaşık ölçü tekniğiyle ölçü alınmış ve laboratuvara gönderilmiştir. İmplantasyon sonrası yumuşak dokunun şekillendirilerek ölçü alınması ile optimum çıkış profili sağlamıştır. Protetik restorasyon için estetik materyal olarak zirkonyum alt yapılı emax seçimi ile de pembe ve beyaz estetik bir arada sağlanarak maksimum hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Estetik İmplantoloji, Hibrit Protez

Aesthetic Implantology and Soft Tissue Remodeling: Case Report

Abstract

The ability to compensate natural teeth lost because of different reasons with implant-supported prostheses also restores self-confidence to patients, apart from chewing and speaking functions. Compensation of tooth deficiencies, especially in the aesthetic region, is great importance in the social life of patients. This case report summarizes the oral rehabilitation of a 24-year-old female patient who applied to our clinic for missing teeth in the maxillary anterior region. As a result of the clinical and radiological examination performed, one implant was placed in the right and left maxillary lateral tooth

regions. After the osteointegration process, multi-unit abutments were selected on the model by taking impression with the closed spoon impression technique from the patient. Then, four member temporary teeth were prepared from polymethylmethacrylate using CAD-CAM to shape the soft tissue in the maxillary anterior region and the patient was used for two weeks. The negative impression of the temporary teeth was obtained and personal impression posts were prepared. In the same appointment, impression were taken with the open spoon impression technique and sent to the laboratory. After the implantation, the soft tissue was shaped and achieved an optimum exit profile. Maximum patient satisfaction was achieved by providing pink and white aesthetics together with the choice of zirconium-based emax as the aesthetic material for the prosthetic restoration.

Keywords: Dental Implant, Aesthetic Implantology, Hybrid Prothesis

Presentation ID / Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1129-7167

Implant Destekli Sabit Protezlerde Protetik Başarısızlık Nedenleri (Derleme)

Dt Deniz Gülay¹, Prof. Dr. Arzu Atay¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi ABD

Özet

Diş hekimliğindeki amaçlardan birisi kaybedilen dişleri estetik ve fonksiyon açısından yerine koymaktır. Geçmişten günümüze insanoğlunun çeşitli sebeplerle diş kaybına uğradığı ve sonucunda bu durumun fonksiyonel ve estetik başta olmak üzere çeşitli komplikasyonlara yol açtığı bilinmektedir. Diş eksikliklerini gidermek amacıyla tam protezler, parsiyel protezler ve sabit protezler kullanılabilir. Tıp ve diş hekimliği alanında bilimsel araştırmaların ışığında gelişen teknoloji ile beraber “implant” ve “implant destekli protez” kavramı da sıkça duyulmaya başlamıştır. İmplant destekli protezler, konvansiyonel protezlere kıyasla, hastaya farklı tedavi alternatifleri sunmak yoluyla, daha estetik ve fonksiyonel sonuçlara ulaşmayı kolaylaştırır. Ancak bu protezlerin yapımı hekim ve laboratuvar açısından hassas uygulamalardır ve deneyim gerektirmektedir. Diş hekimliğinde dental implant tedavilerinin uzun süredir uygulanıyor olması ve giderek artan sıklıkla tercih edilmesi, uzun süreli klinik sonuçların başarı oranlarına dikkati çekmektedir. Bu nedenle protetik başarısızlıkların incelenmesi ihtiyacı doğmuştur. Yapılan bilimsel araştırmalarda dental implantların başarıları %98 olarak gösterilmekle beraber, maliyetin yüksek olması, tedavi sürecinin ve yapılan protetik tedaviden başarı beklentisinin yüksek olması, hasta ve hekim beklentisinin yüksek olmasına neden olmaktadır. Osseointegrasyon, implant başarısında baskın faktör olarak kabul edilmekle birlikte osseointegre olmuş implantlarda protetik tedavinin tamamlanması ve implantın fonksiyona girmesiyle beraber çeşitli nedenlere bağlı olarak protetik başarısızlık görülebilmektedir. Uzun dönem çalışmalarda protetik tedavi sonrası implant komponentlerinde vida gevşemesi, vida kırıkları, altyapı ve implant gövdesi kırıkları gibi çeşitli başarısızlıkların görülebileceği gösterilmiştir. Bu sunumda, osseointegrasyon süreci tamamlanmış implant destekli sabit protetik restorasyonların protetik başarısızlık sebepleri araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmplant, İmplant Destekli Sabit Protezler, Protetik Başarısızlık

Causes of Prosthetic Failures in Implant Supported Fixed Prosthesis

Abstract

One of the aims of dentistry is to replace the lost teeth in terms of aesthetics and function. Past to present, it's known that human beings have lost their teeth for various reasons and as a result, this case leads to various complications, especially functional and aesthetic. Full dentures, partial dentures and fixed dentures can be used to restore tooth deficiencies. Along with advancing technology in the field of medicine and dentistry, the concept of "implant" and "implant supported prosthesis" has started to be heard frequently. Implant supported prostheses make it easier to achieve more aesthetic and functional results by offering different treatment alternatives to the patients, compared to conventional prostheses. However, manufacturing of these prostheses is a sensitive procedure in terms of physicians and laboratories and requires experience. The fact that dental implant treatments have been applied for a long time and are increasingly preferred in dentistry, and draws attention to the success rates of long-term clinical results. Therefore, the need to examine prosthetic failures has arisen. Although the success of dental implants has been shown to be 98% in scientific studies, the high cost, high expectation of success from the treatment process and the prosthetic treatment, cause high patient and physician expectations. Although osseointegration is accepted as the dominant factor in implant success, prosthetic failure due to various reasons with the completion of prosthetic treatment and the functioning of the implant should be considered. In long-term studies, screw loosening, screw fractures, infrastructure and implant body fractures after prosthetic functioning is reported. In this presentation, the causes of prosthetic failure of implant-supported fixed prosthetic restorations whose osseointegration process has been completed were investigated.

Keywords: Implant, Implant Supported Fixed Prosthesis, Prosthetic Failure

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0786-1503 / 0000-0003-2443-1158

İnflamatuvar Eksternal Kök Rezorpsiyonunun Mineral Trioksit Agregat İle Tedavisi**Dr. Öğretim Üyesi Arif Bolaca¹, Arş. Gör. Gül Melike Güngör¹***¹Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi***Özet**

Travmatik dental yaralanmalar (TDY), dişte renk değişikliği, pulpa nekrozu, pulpa kanalı obliterasyonu ve kök rezorpsiyonu gibi komplikasyonlara neden olabilmektedir. İnflamatuvar eksternal kök rezorpsiyonu (İEKR), TDY sonrası görülen en önemli komplikasyonlardan birisi olup, tedavi edilmediği takdirde etkilenen dişlerin erken kaybı görülebilmektedir. Bu olgu raporunun amacı, TDY kaynaklı İEKR'nin mineral trioksit agregat (MTA) ile endodontik tedavisini sunmaktır. Kök oluşumu tamamlanmamış 11,21,22 numaralı dişlerinde TDY hikayesi bulunan 8 yaşındaki erkek hastanın 3 aylık kontrol randevusunda alınan radyografide 21 numaralı dişte İEKR tespit edilmiştir. 21 numaralı dişe kök kanal tedavisine başlanıp, intrakanal medikament olarak 2 hafta boyunca kalsiyum hidroksit kanal patı uygulanmıştır. Enfeksiyon kontrol altına alındıktan sonra kök kanal tedavisi MTA ve guta-perka ile tamamlanarak, diş kompozit rezin ile restore edilmiştir. 6 aylık kontrolde dişin asemptomatik olduğu, radyografik olarak kök oluşumunun tamamlandığı ve İEKR ilerlemesinin durduğu tespit edilmiştir. Hastanın 3 aylık aralıkla kontrollerine devam edilmektedir. Travmaya uğrayan dişin prognozunu iyileştirmek ve komplikasyonları önlemek için TDY'ler sonrası acil tedavi ve düzenli kontroller büyük öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Kök Rezorpsiyonu, Mineral Trioksit Agregat**Management of Inflammatory External Root Resorption With Mineral Trioxide Aggregate****Abstract**

Traumatic dental injuries (TDI) may result in complications, including discoloration, pulp-necrosis, pulp-canal obliteration or root resorption. Inflammatory external root resorption (IERR) is one of the major complication after TDI and if untreated, this might result in the premature loss of the affected teeth. The aim of the present case report is to describe the endodontic management of trauma-induced IERR with mineral trioxide aggregate (MTA). At 3rd-month follow-up of 8 year-old male patient who had previous TDI in immature 11,21,22 teeth, radiographic examination showed the presence of IERR

in tooth 21. Following endodontic access, calcium hydroxide paste was applied as an intra-canal medicament to the root canal during 2 weeks. After infection control, root canal treatment was complete with MTA and gutta-percha, and the tooth was restored with composite resin. At the 6th-month follow-up, tooth was asymptomatic and radiographic examination showed completed root formation and no signs of progressive IERR. The patient was recalled for follow-up appointments at 3-month intervals. Emergency care and regular follow-up after TDI are essential to improve the prognosis of the traumatized tooth and prevent complications.

Keywords: Dental Trauma, Root Resorption, Mineral Trioxide Aggregate

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7327-5369 / 0000-0002-2647-7988

**İnternal Rezorpsiyon Sebebiyle Perforasyon Görülen Maksillar Kanin
Dişin Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu****Arş. Gör. Büşra Nur Çetin¹, Dr. Öğretim Üyesi Meltem Sümbüllü¹**¹*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı***Corresponding author: Büşra Nur ÇETİN***Özet**

AMAÇ: Bu vaka raporunun amacı, perforasyon gözlenen internal kök rezorpsiyona sahip maksillar kanin dişin endodontik tedavisini sunmaktır. **OLGU:** 42 yaşındaki kadın hasta sağ maksillar bölgesinde ağrı ve şişlik şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde maksillar kanin diş palpasyon ve perküsyona hassastı. Elektrikli pulpa testi ve soğuk testine negatif yanıt alındı. Radyolojik muayenesinde lamina dura kaybı ile birlikte kökün koronal 1/3'lük bölgesinde rezorpsiyon alanı görüldü. Rezorpsiyon alanının daha ayrıntılı görüntülenmesi için hastadan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) istendi. KİBT ile inceleme sonucu perforasyonla birlikte internal rezorpsiyon olduğu doğrulandı. Klinik olarak pulpa nekrozu ve akut apikal abse teşhisi kondu. Lokal anestezi uygulandı ve operasyon mikroskobu yardımıyla rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldı. Çalışma boyu apeks bulucu ile belirlendikten sonra kanal Reciproc R40 egesi ile şekillendirilip %2.5'lik NaOCl ile irrigasyon yapıldı. Temizleme ve şekillendirme sonrası kanala ve rezorpsiyon kavitesine kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi. Giriş kavitesi geçici dolgu ile kapatıldı ve hastaya 15 gün sonraya randevu verildi. İkinci seansında hasta asemptomatikti. Kanal içindeki kalsiyum hidroksiti uzaklaştırmak için 10 ml %2.5'lik NaOCl ile irrigasyon yapıldı ve endoaktivatör ile aktive edildi. Kanallar kâğıt konlar ile kurutuldu. Kanalın rezorsiyon alanı altındaki kısmı soğuk lateral kondansasyon tekniği ile dolduruldu. Rezopsiyon kavitesine Biodentin yerleştirildi ve uygun bir plugger yardımı ile kondanse edildi. İlgili diş kompozit ile restore edildi. Bir yıllık takipte diş asemptomatikti. **SONUÇ:** İnternal rezorpsiyona sahip dişlerin erken safhada teşhisi ve doğru tedavi yöntemi uygulanması ile ağızda kalması sağlanabilir. Operasyon mikroskobu kullanılması bu vakaların tedavi kalitesini arttırır.

Anahtar Kelimeler: İnternal Rezorpsiyon, Biodentin, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi

Endodontic Treatment of a Perforating Internal Root Resorption in the Maxillary Canine Tooth: A Case Report

Abstract

AIM: The aim of this case report is to present the endodontic treatment of a perforating internal root resorption in the maxillary canine tooth. **CASE REPORT:** A 42-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of severe pain and swelling in the right maxillary region. In the clinical examination, the maxillary canine tooth was sensitive to percussion and palpation. There were no response to the cold test and electric pulp test. In the radiographic examination, there was loss of lamina dura and resorption area was observed in the coronal third of the root. Perforating internal root resorption was confirmed with cone beam computed tomography (CBCT). The tooth was diagnosed with pulp necrosis and acute apical abscess. The access preparation was performed under a rubber dam using a surgical operating microscope. The working length was determined with apex locator and the canal was shaped with Reciproc R40 file. Irrigation was performed with 2.5% NaOCl. Calcium hydroxide paste was placed as an intracanal medicament and the access was sealed with temporary filling material. The patient was recalled after fifteen days later. At the second appointment, the tooth was asymptomatic. To remove the calcium hydroxide in the canal, irrigation was performed with 10 ml of 2.5% NaOCl and activated with an endoactivator. The canal was dried with paper points. The part of the canal from apical to the resorption defect was filled using the cold lateral condensation technique and the gutta was cut under the resorption cavity with a plugger. The resorption cavity was completely filled using Biodentine and condensed with a plugger. Restoration of tooth was completed with composite resin. The tooth was asymptomatic at 1-year follow-up. **CONCLUSION:** Teeth with internal resorption can be survive by early diagnosis and correct treatment method. The use of an operating microscope increases the quality of treatment of these cases.

Keywords: Internal Resorption, Biodentine, Cone Beam Computed Tomography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2920-0351

Invisalign® Tedavileri: Hedeflenen Diş Hareketlerinde Neredeyiz?**Dr. Öğretim Üyesi Ufuk Ok¹**¹*İstanbul Gelişim Üniversitesi***Özet**

Amaç: Bu çalışmanın amacı, plak tedavisi (Invisalign®) ile elde edilen mevcut diş hareketini, başlangıçta hastaların programlanmış dijital ClinCheck® modelleriyle karşılaştırmaktı. Gereç ve yöntem: Invisalign® (Align Technology, Santa Clara, CA, ABD) tedavisi gören 15 hastaya intraoral tarama uygulandı ve elde edilen güncel modeller Invisalign Outcome Simulator (ver. 4.2.1.75) programında karşılaştırıldı. Değerlendirilen parametreler şunlardı: üst/alt interkanin ve intermolar genişlik, overjet, overbite, üst/alt çapraşıklık veya boşluk ve interinsizal açı. Mevcut ve programlanmış diş hareketleri arasındaki değişiklikleri değerlendirmek için Wilcoxon testi kullanıldı. Bulgular: Ortalama değerler ve standart sapma (s.d.) şu şekilde kaydedildi: interinsizal açı, elde edilen 131.70 (s.d. 8.75), programlanan 130.09 (s.d. 7.01); overjet, elde edilen 2.97 (s.d. 0.97), programlanan 2.62 (s.d. 0.53); overjet, elde edilen 2.13 (s.d. 1.01), programlanan 1.96 (s.d. 0.89); overbite, elde edilen 2.97 (s.d. 0.97), programlanan 2.62 (s.d. 0.53); üst interkanin, elde edilen 36.28 (s.d. 2.27), programlanan 36.18 (s.d. 2.21); alt interkanin, elde edilen 28.78 (s.d. 1.23), programlanan 28.81 (s.d. 1.18); üst intermolar, elde edilen 56.66 (s.d. 3.45), programlanan 56.14 (s.d. 3.57); alt intermolar, elde edilen 52.85 (s.d. 3.22), programlanan 52.39 (s.d. 3.69); üst çapraşıklık, elde edilen 1.65 (s.d. 0.84), programlanan 0.74 (s.d. 0.75); alt çapraşıklık, elde edilen 1.91 (s.d. 1.27), programlanan 0.67 (s.d. 0.70). Eşde edilen ve programlanan diş pozisyonları arasında üst ve alt çapraşıklık değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı. (p<0.01) Sonuç: Hizalayıcılarla (Invisalign®) programlanan diş hareketi başarıyla gerçekleştirildi. Dijital modeller, ilk ClinCheck® tedavi planına kıyasla yüksek doğruluk sağladı. Mevcut diş hareketi, çapraşıklık dışında tüm parametreler için programlanan hareketle uyumluydu. Çapraşıklığı gidermek için klinisyenler aşındırma konusunda daha dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Invisalign, Clincheck, Şeffaf Plaklar

Invisalign® Treatment: Where Are We in Programmed Tooth Movements?

Abstract

Objective: The objective of this study was to compare achieved current tooth movement with aligner therapy (Invisalign®) to patients' programmed digital ClinCheck® models at baseline. **Materials and methods:** Intraoral scanning was performed on 15 patients who were undergoing Invisalign® (Align Technology, Santa Clara, CA, USA) treatment, and the obtained current models were superimposed in the Invisalign Outcome Simulator (ver. 4.2.1.75) program. Evaluated parameters were: upper/lower intercanine and intermolar width, overjet, overbite, upper/lower crowding or spacing, and interincisal angle. The comparison current/programmed tooth movement was tested for equivalence. The Wilcoxon test was used to evaluate changes between current and programmed tooth movements. **Results:** The mean values and standard deviation (s.d.) were recorded as follows: current interincisal angle 131.70 (s.d. 8.75), programmed 130.09 (s.d. 7.01); current overjet 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current overjet 2.13 (s.d. 1.01), programmed 1.96 (s.d. 0.89); current overbite 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current upper intercanine 36.28 (s.d. 2.27), programmed 36.18 (s.d. 2.21); current lower intercanine 28.78 (s.d. 1.23), programmed 28.81 (s.d. 1.18); current upper intermolar 56.66 (s.d. 3.45), programmed 56.14 (s.d. 3.57); current lower intermolar 52.85 (s.d. 3.22), programmed 52.39 (s.d. 3.69); current upper crowding 1.65 (s.d. 0.84), programmed 0.74 (s.d. 0.75); current lower crowding 1.91 (s.d. 1.27), programmed 0.67 (s.d. 0.70). There were statistically significant differences in the upper and lower crowding values between the current and programmed tooth positions. **Conclusion:** Programmed tooth movement with aligners (Invisalign®) was successfully accomplished. The digital models provided high accuracy compared to the initial ClinCheck® treatment plan. The current tooth movement was in concordance with the programmed movement for all parameters except for crowding. Clinicians should be more careful about stripping to solve crowding.

Keywords: Invisalign, Clincheck, Clear Aligners

Presentation ID / Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5054-1812

Karma Dişlenmenin Erken Döneminde Daimi Diş Avülsiyonu, Replantasyonu ve Ankiloz: Başarı mı, Başarısızlığın Ertelenmesi mi?

Dr. Öğretim Üyesi Yıldırım Erdoğan¹

¹*Pamukkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı*

Özet

Diş avülsiyonu, bir dişin alveolar soketten tamamen çıkarak yer değiştirmesi olarak tanımlanan bir yaralanma şeklidir. Periodontal ligamentte (PDL) ani ve şiddetli yaralanmaya neden olan bu travma tipi, en ciddi diş yaralanmalarından biridir. Avülsiyon için en uygun tedavi seçeneği olarak kabul edilmesine rağmen, daimi diş replantasyonunun uzun dönem prognozu tartışmalıdır. Gecikmiş replantasyon, PDL nekrotik hale gelmesinden dolayı zayıf uzun dönem prognoza sahiptir ve beklenen sonuç dentoalveolar ankiloz ve ankilozla ilişkili kök rezorpsiyonudur. Ankilozda, PDL ve kök yapısı kısmen veya tamamen kemikle yer değiştirir. Bu vakalarda ana hedef alveolar kemik konturunu ve hacmini korumak, en azından geçici olarak estetik ve fonksiyonu yeniden kazandırmaktır. Bu olgu sunumunda, 7 yaşındaki erkek çocukta avülse olmuş apeksleri açık olan üst santral kesici dişlerin gecikmiş replantasyon tedavisi ve replantasyonun sonuçları tartışılmaktadır. 21 aylık takip sonucu dişlerin ankiloze olduğu gözlenmiş, alveolar kemik yapısının gelişimi etkilenmiş, santral kesici dişlerde infraoklüzyon ve lateral kesici dişlerde sürme problemi görülmüştür. Her ne kadar estetik ve fonksiyon geçici olarak sağlansa da, kalıcı tedavi planlaması için seçenekler gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Diş Avülsiyonu, Diş Replantasyonu, Dentoalveolar Ankiloz, Replasman Rezorpsiyonu

**Permanent Tooth Avulsion, Replantation and Ankylosis in the Early Stages of Mixed Dentition.
Success Or Delay of Failure?**

Abstract

Tooth avulsion is a type of dental injury defined as the complete displacement of a tooth out of the alveolar socket. This type of trauma, which causes sudden and severe injury to the periodontal ligament (PDL), is one of the most serious dental injuries. Although it is considered the most appropriate treatment for avulsion, the long-term prognosis of permanent tooth replantation is controversial. Delayed replantation has a poor long-term prognosis as the PDL become necrotic and the expected outcome is dentoalveolar ankylosis and ankylosis-related root resorption. In ankylosis, the PDL and root

structure are partially or completely replaced by bone. In these cases, the main goal is to preserve the alveolar bone contour and volume, and at least temporarily to restore aesthetics and function. This case presentation discusses delayed replantation treatment of maxillary central incisors with open apices of 7 years old boy that had been avulsed and outcomes of replantation. After 21 months of follow-up, it was observed that the teeth were ankylosed, the development of the alveolar bone structure was affected, infraocclusion of the central incisors and eruption problems of the lateral incisors were observed. Although aesthetics and function can be achieved temporarily, options for permanent treatment planning should be reviewed.

Keywords: Dental Avulsion, Dental Replantation, Dentoalveolar Ankylosis, Replacement Resorption

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2058-9022

Oral Mukoza Biyopsilerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Burak Ergüder¹

¹*İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi*

Özet

Amaç: Oral mukoza lezyonlarından alınan biyopsiler; malign, premalign, granüloamatöz lezyonlar ve enflamatuvar durumlarda tanı koymak için en önemli yöntemdir. Tedaviye ya da lokal iritanların uzaklaştırılmasına rağmen iyileşmeyen oral lezyonlar, inatçı yapıdaki ülserler, inatçı hiperkeratotik lezyonlar, homojen olmayan pigmente lezyonlarda biyopsi düşünülmelidir. Lezyonun tipik özelliği, boyutu ve lokasyonu seçilen biyopsi tekniğinin çeşidini belirlemede önemlidir. Bununla beraber, klinik olarak benign görüntü veren lezyonlarda bile, tanıdan emin olmak için biyopsi alınmalıdır. Bu çalışmanın amacı, 5 yıl süresince kliniğimize başvuran hastaların oral mukoza lezyonlarının biyopsi sonuçlarını değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntemler:** 2016-2021 yılları arasında İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerahisi A.D' na başvuran hastaların oral mukoza lezyonlarının biyopsi sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmamızda, hastaların yaşı, kullanılan biyopsi yöntemi, lezyonların lokasyonu ve histopatolojik tanıları değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Çalışmamızda yaşları 22 ile 74 arasında değişen 22 hastanın, 15'i kadın, 7'si erkektir. Biyopsi sonuçlarına göre oral mukoza lezyonlarından 10 vaka iritasyon fibromu, 5 vaka papillom, 4 vaka dev hücreli granülom, 2 vaka piyogenik granülom ve 1 vaka kapiller hemanjiomdur. 20 olguda eksizyonel, 2 olguda insizyonel biyopsi tekniği kullanılmıştır. Biyopsilerin 8'i yanak mukozasından, 5'i gingivadan, 3'ü alt dudaktan, 4'ü dilden, 2'si ise sert damaktan alınmıştır. **Sonuç:** Klinisyen oral lezyonların malign ya da benign karakterde bir lezyon olduğu sonucuna biyopsi almadan, histopatolojik olarak değerlendirilmeden, sadece klinik muayene ile kesin olarak varamaz. Ağız kanserlerinin bölgesel özelliklerden dolayı çok hızlı bir şekilde ilerlemesi nedeniyle erken teşhis çok önemlidir. Bu sebeple klinik olarak benign görüntü veren lezyonlarda bile, tanıdan emin olmak için biyopsi alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Biyopsi, Oral Mukoza Lezyonları, Erken Teşhis

Presentation ID / Sunum No= 33

| 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1240-1285

Pediyatrik Hastalarda Profilaksi ve Ağız/Diş Enfeksiyonları İçin Antibiyotik Reçete Edilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Belen Şirinoğlu Çapan¹, Dr. Öğretim Üyesi Elif Ece Kalaoglu¹, Dr. Öğretim Üyesi Canan Duman²

¹*Biruni Üniversitesi*

²*İstanbul Atlas Üniversitesi*

**Corresponding author: Canan Duman*

Özet

Amaç: Bu kesitsel çalışmanın amacı, çocuk diş hekimlerinin, diğer uzmanların ve genel diş hekimlerinin çocuk hastalarda diş enfeksiyonlarının profilaksisi ve tedavisi için antibiyotik reçeteleme kararına ilişkin bilgi ve tutumlarını değerlendirmektir. **Yöntemler:** 2100 diş hekimine e-posta yoluyla bir anket gönderilmiştir. Anket katılımcılar tarafından 2 aylık bir süre içinde (Mayıs-Haziran 2020) doldurulmuştur. Kılavuzlara göre diş hekimlerinin bilgi düzeylerini değerlendirmek için 30 puanlık bir puanlama sistemi geliştirilmiştir. Tanımlayıcı istatistiksel analizler yapıp, nitel değişkenlerin karşılaştırılmasında Tek Yönlü Anova testi ve Ki-Kare testi kullanıldı. **Bulgular:** 508 katılımcının %55.8'i genel diş hekimi, %23.1'i çocuk diş hekimi ve %21.1'i diğer uzmanlardı. Genel diş hekimlerinin yüksek bilgili olma oranı (%72,2) çocuk diş hekimlerine göre (%87,3) anlamlı olarak düşük bulundu ($p<0,05$). 10 yıl ve daha az mesleki deneyime sahip diş hekimleri, 10 yıldan fazla çalışmış diş hekimlerine göre daha bilgilidir ($p<0,05$). Çocuklarda profilaksi ve antibiyotik kullanımı ile ilgili güncel kılavuzları takip edenlerin yüksek bilgili olma oranı etmeyenlere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,05$) **Sonuç:** Diş hekimlerinin çocuklarda antibiyotik kullanımı konusunda yeterli bilgiye sahip olduğu düşünülmektedir ancak antibiyotiklerin hangi durumlarda reçete edilmemesi gerektiği konusunda hala bilgi eksikliği bulunmaktadır. Diş hekimleri, bilgilerini güncel tutmak için sürekli eğitim programlarına katılmalı ve antibiyotik direncini önlemek için güncel kılavuzlara uygun antibiyotik reçete etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Reçeteleme, Akılcı İlaç Kullanımı, Çocuk Hasta, Diş Eğitimi

Prescribing Antibiotics for Prophylaxis and Oral / Dental Infections in Paediatric Patients

Abstract

Purpose: The aim of this cross-sectional study was to evaluate the knowledge and attitudes of paediatric dentists, other specialists, and general dentists on the decision of antibiotic prescribing for the prophylaxis and the treatment of dental infections in paediatric patients. **Methods:** A questionnaire were sent to 2100 dentists by e-mails. The questionnaire was filled by the participants within a 2-month-period (May-June 2020). A 30-point-scoring-system was developed to assess the knowledge levels of the dentists according to the guidelines. Descriptive statistical analyses were performed. One-way Anova test and the Chi-Square test were used for comparison of qualitative variables. **Results:** Of the 508 participants, 55.8% was general dentists, 23.1% was paediatric dentists, and 21.1% was other specialists. The rate of being highly knowledgeable (72.2%) of general dentists was found to be significantly lower than paediatric dentists (87.3%) ($p < 0.05$). Dentists with 10 years and less of professional experience are more knowledgeable than dentists who have worked for more than 10 years ($p < 0.05$). The rate of being high knowledgeable of those following the current guidelines on prophylaxis and antibiotic use in children was found to be statistically significantly higher than those who did not ($p < 0.05$) **Conclusion:** Dentists were found to have sufficient knowledge about the usage of antibiotics in children, but there is still a lack of information where antibiotics should not be prescribed. Dentists should attend continuing education programs to keep their information up-to-date and should also prescribe antibiotics in adherence with the current guidelines to prevent antibiotic resistance.

Keywords: Antibiotic Prescribing, Rational Drug Use, Paediatric Patient, Dental Education

Presentation ID / Sunum No= 228

| 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5542-3807

Pilot Çalışma: Rezin Kalınlığının Bulk Fill Kompozit Rezinlerin Sertlik Oranı Üzerine Etkisi**Arş. Gör. Leyla Kardelen Döğüşcü¹, Dr. Öğretim Üyesi Ebru Uslu Cender¹***¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi***Özet**

Amaç: Çalışmamızın amacı bulk fill kompozit rezinlerin sertlik oranlarına rezin kalınlığının etkisinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: 4 farklı bulk fill kompozit [Filtek™ One Bulk Fill Restoratif (3M ESPE, USA), SDR® Plus (DENTSPLY, Germany), Fill-Up! kompozit (COLTENE, Switzerland), Beautifil Bulk Restorative (SHOFU, Japan)] kullanılmıştır. 5 mm çapında, 2 mm ve 4 mm kalınlıkta toplam 96 adet örnek hazırlanmıştır (n=12). Örnekler sadece üst yüzeyden polimerize edilmiştir ve 24 saat boyunca 37°C de distile suda saklanmıştır. Hem alt hem de üst yüzeylere 300 gr yük 15 sn boyunca, Vickers sertlik cihazıyla uygulanarak mikrosertlik değerleri ölçülmüştür. Bulgular: 2mm rezin kalınlığında Filtek One Bulk, Fill Up, SDR Plus ve Beautifil Bulk Sertlik Oranı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir (p=0,0001). Fill Up grubunun Sertlik Oranı ortalamaları Filtek One Bulk, SDR Plus ve Beautifil Bulk Sertlik Oranı ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuş (p=0,0001), diğer grupların Sertlik Oranı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmemiştir (p>0,05). 4mm rezin kalınlığında Filtek One Bulk, Fill Up, SDR Plus ve Beautifil Bulk Sertlik Oranı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir (p=0,0001). SDR Plus grubunun Sertlik Oranı ortalamaları Filtek One Bulk, Fill Up ve Beautifil Bulk Sertlik Oranı ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuş (p=0,0001), diğer grupların Sertlik Oranı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmemiştir (p>0,05). Sonuç: Tüm kompozit gruplarında alt yüzey/üst yüzey sertlik oranları eşik değer olan 0,8'in üzerinde bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kompozit Rezin, Bulk Fill Kompozit Rezin, Vickers Sertlik Değeri

Pilot Study: The Effect of Resin Thickness On Hardness Ratio of Bulk Fill Composite Resins

Abstract

Aim: The aim of our study is to evaluate the effect of resin thickness on the hardness ratios of bulk fill composite resins. **Materials and Methods:** 4 different bulk fill composites [Filtek™ One Bulk Fill Restorative (3M ESPE, USA), SDR® Plus (DENTSPLY, Germany), Fill-Up! composite (COLTENE, Switzerland), Beautifil Bulk Restorative (SHOFU, Japan)] was used. A total of 96 samples of 5 mm diameter, 2 mm and 4 mm thickness were prepared (n=12). The samples were polymerized only from the top surface and stored in distilled water at 37°C for 24 hours. Microhardness test was conducted on both top and bottom surfaces using Vickers microhardness tester with 300 g load and a dwell time of 15 seconds. **Results:** A statistically significant difference was observed between the averages of Filtek One Bulk, Fill Up, SDR Plus and Beautifil Bulk Hardness Ratio at 2 mm ($p=0.0001$). The average Hardness Ratio of the Fill Up group was found to be statistically significantly lower than the averages of Filtek One Bulk, SDR Plus and Beautifil Bulk Hardness Ratio ($p=0.0001$), no statistically significant difference was observed between the averages of the other groups' Hardness Ratio ($p>0.05$). A statistically significant difference was observed between the averages of Filtek One Bulk, Fill Up, SDR Plus and Beautifil Bulk Hardness Ratio at 4 mm ($p=0.0001$). The mean Hardness Ratio of the SDR Plus group was found to be statistically significantly higher than the averages of Filtek One Bulk, Fill Up and Beautifil Bulk Hardness Ratio ($p=0.0001$), no statistically significant difference was observed between the mean Hardness Ratio of the other groups ($p>0.05$). **Conclusion:** The lower surface/top surface hardness ratios in all composite groups were found above the threshold value of 0.8.

Keywords: Composite Resin, Bulk Fill Composite Resin, Vickers Hardness Value

Presentation ID / Sunum No= 280

| 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7066-3032

Tam Dişsizlik Vakalarının All-On-Four Konsepti İle Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu**Dt Esra Ayşe Dilaverler Yardım¹, Dr. Öğretim Üyesi Cumhuriyet Korkmaz²**¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı*²*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı***Corresponding author: Esra Ayşe DİLAVERLER YARDIM***Özet**

Diş eksikliği ya da diş kayıpları durumlarında implant destekli protetik tedaviler günümüzde sıkça tercih edilmektedir. Tam dişsizlik durumlarında ise, maksilla ve mandibulada çene kemiklerinde ileri derece atrofiler görülebilmektedir. Bu durumda tam protezler, implant destekli sabit ve hareketli protezler gibi protetik seçeneklerle rehabilitasyonların yanı sıra, güncel bir yaklaşım olan "All-on-Four" konsepti de yerini almıştır. Bu konsept, tam ark protezi desteklemek için tam dişsiz çenelerin ön kısmına dört implant yerleştirilmesine dayanır. Geçici, sabit ya da immediat olarak hazırlanabilen bu protezleri desteklemek için açılı ve düz implantların bir arada kullanılması, daha basit ve daha az zaman alan bir prosedür olmuştur. Aynı zamanda, daha düşük finansal maliyet ve hastalar için daha konforlu operatif ve post-operatif dönem sağlayan bir tedavi yöntemi olarak kabul edilebilir. Günümüzde bu tedavi konsepti, konvansiyonel protetik prosedürlere alternatif olarak sunulmakta olup, kısa ve uzun vadeli retrospektif çalışmalar başarılı sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bu çalışma, "All-on-Four" konseptinin protetik aşamalarını ve sonuçlarını gösteren bir olgu sunumudur. 62 yaşında kadın hasta, dişsizlik nedeniyle yaşadığı fonksiyon ve estetik kaybı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda, maksiller posterior bölgelerde ileri derece atrofi gözlenmiştir. İmplant destekli sabit protez planlanan hastamıza, üst çenede güncel bir yaklaşım olan All-on-Four konsepti ile protetik rehabilitasyon planlanmış ve uygulanmıştır. Estetik ve fonksiyonel açıdan memnun edici düzeyde sonuçlar elde edilen hastamızın; 1. hafta, 1. ay, 6. Ay ve 1 yıllık kontrolleri yapılmıştır. Hasta, olumlu geri dönüşlerini bildirmiştir.

Anahtar Kelimeler: All On Four Konsepti, Dental İmplant, Sabit Protezler

Prosthetic Rehabilitation of Cases With All-On-Four Concept: A Case Report

Abstract

Implant-supported prosthetic treatments are frequently preferred today in cases of missing teeth or tooth loss. In cases of complete edentulism, advanced atrophy of the maxilla and mandible can be seen in the jaw bones. In this case, in addition to rehabilitations with prosthetic options such as full dentures, implant-supported fixed and removable dentures, the "All-on-Four" concept, which is a current approach, has also taken its place. This concept is based on placing four implants in the anterior portion of the edentulous jaws to support a full arch prosthesis. The combination of angled and flat implants to support these prostheses, which can be temporary, fixed or immediately prepared, has been a simpler and less time-consuming procedure. At the same time, it can be considered as a treatment method that provides lower financial costs and a more comfortable operative and post-operative period for patients. Today, this treatment concept is presented as an alternative to conventional prosthetic procedures, and short and long-term retrospective studies have yielded successful results. This study is a case report showing the prosthetic stages and results of the "All-on-Four" concept. A 62-year-old female patient applied to our clinic with complaints of loss of function and aesthetics due to edentulism. As a result of clinical and radiographic examination, severe atrophy was observed in the maxillary posterior regions. Prosthetic rehabilitation was planned and implemented with the All-on-Four concept, which is a current approach in the upper jaw, for our patient who was planned to have an implant-supported fixed prosthesis. Our patient, whose aesthetic and functional satisfactory results were obtained; 1st week, 1st month, 6th month and 1 year controls were made. The patient reported positive feedback.

Keywords: All On Four Concept, Dental Implant, Fixed Dental Prostheses

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3933-7079

Dişeti Çekilmelerinde Tünel Tekniği İle Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti Uygulanması: Olgu Sunumu**Arş. Gör. Dr. Zeynep Akgül¹, Arş. Gör. Dr. Utku Böcüoğlu¹**¹*BAİBU Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı***Corresponding Author: Zeynep Akgül***Özet**

Amaç: Dişeti çekilmesi; dişeti kenarının çeşitli sebeplerle mine-sement sınırının apikaline doğru hareket ederek kök yüzeyini açığa çıkartması olarak tanımlanmaktadır. Subepitelyal bağ dokusu grefti (SBDG) ile tünel tekniği uygulaması, diş eti çekilmelerinin tedavisinde literatürde kullanımı sık başvurulan bir yöntemdir. Bu olgu sunumunun amacı, Miller Sınıf 1 dişeti çekilmesinin tedavisinde tünel tekniği kullanılarak uygulanan SBDG'nin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu: 26 yaşındaki kadın hasta Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne dişeti çekilmesi şikayetiyle başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde üst sol lateral ve kanin dişlerinde Miller Sınıf 1 çoklu dişeti çekilmeleri saptandı. Hastaya başlangıç periodontal tedavisi yapıldı ve oral hijyen eğitimi verildi. Operasyon sahası tünel tekniğe uygun şekilde hazırlandıktan sonra hastanın damak bölgesinden 15 C bistüri kullanılarak SBDG elde edildi. Elde edilen SBDG, tünel tekniği ile hazırlanan alıcı bölgeye yerleştirildi ve 6-0 prolene askı süturları ile sabitlendi. Sonuç: Bu vakada tünel tekniği ile uygulanan SBDG ile açık kök yüzeyleri kapatılmıştır. Bu vakanın sınırları içerisinde Miller Sınıf 1 dişeti çekilmelerinin tedavisinde yapışık dişeti bandı oluşturup tatmin edici estetik sonuçlar elde etmek amacıyla tünel tekniği ile SBDG'nin kullanılabilirliği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Tünel Teknik, Bağ Dokusu**Application of Subepithelial Connective Tissue Graft With Tunnel Technique in Gingival Recessions: A Case Report****Abstract**

Objective: Gingival recession; It is defined as the gingival margin moving towards the apical of the enamel-cementum border for various reasons, revealing the root surface. The tunnel technique application with subepithelial connective tissue graft (SBDG) is a method frequently used in the literature in the treatment of gingival recessions. The purpose of this case report is to evaluate the clinical results of SBDG performed using the tunnel technique in the treatment of Miller Class 1 gingival

recession. Case: A 26-year-old female patient applied to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Periodontology Clinic with the complaint of gingival recession. In the clinical examination of the patient, Miller Class 1 multiple gingival recessions were detected in the upper left lateral and canine teeth. Initial periodontal treatment was given to the patient and surgical periodontal treatment was planned. SBDG was obtained from the palate area of the patient using a 15 C scalpel. The obtained SBDG was placed in the recipient area prepared with the tunnel technique and fixed with sutures. Conclusion: In this case, open root surfaces were closed with SBDG applied with the tunnel technique. Within the boundaries of this case, it is thought that SBDG with the tunnel technique can be used in the treatment of Miller Class 1 gingival recessions in order to create an adherent gingival band and obtain satisfactory aesthetic results.

Keywords: Gingival Retraction, Tunnel Technique, Connective Tissue

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4967-0593

Oral Skuamöz Papillom: Bir Vaka Raporu**Arş. Gör. Deniz Duru¹, Dr. Öğretim Üyesi Hasan Gündoğar²**¹*Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı*²*Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Cerrahi ve Pediatrik Diş Hekimliği Anabilim Dalı***Özet**

Oral skuamöz papillom (OSP), patogenezi insan papilloma virüsü (HPV) ile ilişkilendirilen, genellikle ağrısız, yavaş büyüyen, papiller veya verrüköz ekzofitik kitle görünümünde, çok katlı skuamöz epitelin benign bir proliferasyonudur. Lezyonların rengi yüzey keratinizasyonuna bağlı olarak, beyaz, hafif kırmızı veya normal renkte olabilir. Ağızın herhangi bir yerinde görülebilen lezyonların yerleşim alanı sıklıkla dil, dudak ve yumuşak damaktır. OSP genellikle 30-50 yaşları arasında görülür. Bu vaka raporunda palatinal bölgede tespit edilen oral skuamöz papillom olgusunun sunulması amaçlanmıştır. 56 yaşındaki erkek hasta dişetlerinde ağrı ve kanama şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnez sonrası hastanın herhangi bir sistemik hastalığının bulunmadığı ancak günde 2 paket sigara kullanımının olduğu belirlendi. Klinik muayene sırasında, yumuşak damak bölgesinde, yaklaşık 3 mm çapında, ağrısız, beyaz renkli ekzofitik bir kitle tespit edildi. Yapılan eksizyonel biyopsi sonrası hastaya OSP teşhisi konuldu ve malignite tespit edilmedi. 6 aylık takip süresince herhangi bir nüks gözlenmedi. Oral skuamöz papillom, genellikle HPV kaynaklı, benign bir tümördür. HPV enfeksiyonu ile oral kanser arasında pozitif korelasyon bildirilmiştir. Bununla birlikte, ırk ve cinsiyet farklılıkları, aşırı sigara ve alkol tüketimi, oral kronik travma, ağız boşluğunun spesifik anatomik alanları ve immun sistemdeki değişiklikler gibi birçok faktör de dikkate alınmalıdır. OSP lezyonları klinik görüntü olarak ekzofitik karsinom, verrüköz karsinom veya kondiloma aküminatumu taklit edebilir. Bu durum klinisyenlerde malignite şüphesi uyandırabilmektedir. Bu sebeple OSP lezyonlarının hem malignite riskinin değerlendirilmesi hem de erken ve ayırıcı tanı, tedavi, prognoz ve takibi için klinik ve histopatolojik inceleme çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Oral Skuamöz Papillom, HPV, Benign, Damak, Biyopsi, Histopatoloji

Oral Squamous Papilloma: A Case Report

Abstract

Oral squamous papilloma (OSP) is a benign proliferation of stratified squamous epithelium, usually a painless, slow-growing, papillary or verrucous exophytic mass, the pathogenesis of which is associated with human papillomavirus (HPV). The color of the lesions may be white, slightly red, or normal in color, depending on the surface keratinization. Lesions that can be seen anywhere in the mouth are usually localized to the tongue, lips, and soft palate. OSP is usually seen between the ages of 30-50. In this case report, it is aimed to present a case of oral squamous papilloma detected on the palate region. A 56-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and bleeding in his gums. After the anamnesis, it was determined that the patient did not have any systemic disease, but he smoked 2 packs of cigarettes a day. During clinical examination, a painless, white-colored exophytic mass of approximately 3 mm in diameter was detected in the soft palate region. After the excisional biopsy, the patient was diagnosed with OSP and no malignancy was detected. No recurrence was observed during the 6-month follow-up. Oral squamous papilloma is a benign tumor usually originating from HPV. A positive correlation has been reported between HPV infection and oral cancer. However, many factors such as race and gender differences, excessive smoking and alcohol consumption, chronic oral trauma, specific anatomical areas of the oral cavity and changes in the immune system should be taken into account. OSP lesions may clinically mimic exophytic carcinoma, verrucous carcinoma, or condyloma acuminatum. This situation may raise suspicion of malignancy for clinicians. For this reason, clinical and histopathological examination is very important for both the evaluation of malignancy risk and early and differential diagnosis, treatment, prognosis and follow-up of OSP lesions.

Keywords: Oral Squamous Papilloma, HPV, Benign, Palate, Biopsy, Histopathology

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3048-8257

Ortodonti Öncesi Mandibula Anterior Bölgedeki Yapışık Dişeti Eksikliğinin Serbest Dişeti Grefti İle Tedavisi**Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Şahin¹, Arş. Gör. Fatmanur Ezgi Doğan¹***¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi***Özet**

Periodontal stabilite için yapışık dişeti önemlidir. Özellikle ortodonti hastalarında tedavi öncesinde serbest dişeti grefti cerrahisi ortodontik hareketlere karşı yumuşak dokuyu hazırlayabilmektedir. Bu vakanın amacı, ortodontik tedavi öncesi dişeti çekilmesi bulunan dişlerdeki yapışık dişeti genişliğini arttırmaktır. Sitemik olarak sağlıklı ve ortodontik tedavi görmek isteyen 24 yaşındaki kadın hasta, kliniğimize mandibula anterior bölgenin vestibülündeki dişeti çekilmesi ile başvurdu (Şekil 1). Yapılan klinik muayene sonucu sırasıyla hastanın 31 ve 32 numaralı dişinde Cairo tip 1 ve 2 dişeti çekilmesi tespit edildi. 31 numaralı dişte 1 mm dişeti çekilme derinliği, 2 mm doku kalınlığı vardı ve midbukkalde yapışık dişeti yoktu. 41 numaralı dişte 3 mm dişeti çekilme derinliği, 1 mm doku kalınlığı vardı ve midbukkalde yapışık dişeti yoktu (Şekil 2). Hastanın başlangıç periodontal tedavisi ve oral hijyen motivasyonu sağlandıktan sonra cerrahi tedaviye geçildi. Damaktan alınan serbest dişeti grefti alıcı yatağa sütüre edildi (Şekil 3). Birinci ve ikinci haftada süturlar alındı. Hasta 45. gün sonra kontrole çağrıldığında 41 numaralı dişteki dişeti çekilme derinliğinde 1 mm'lik azalma görülürken yapışık dişetinde 3 mm'lik bir artış sağlanmıştır. 31 numaralı dişte ise dişeti çekilme derinliğinde 1 mm artış görülürken yapışık dişeti 5 mm'lik bir artış görülmüştür. 31 numaralı dişte 1 mm doku kalınlığı artmıştır. 41 numaralı dişte doku kalınlığında artış görülmemiştir (Şekil 4). Yapılan tedavinin sonuçlarına göre ortodontik tedavi öncesi varolan Cairo tip 1 ve 2 dişeti çekilmelerinde serbest dişeti grefti, yeterli yapışık dişeti genişliği oluşturmak için başarı şansı yüksek bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Serbest Dişeti Grefti, Keratinize Doku Genişliği

Pre-Orthodontic Treatment of Attached Gingival Loss in Anterior Region of the Mandibula With Free Gingival Graft

Abstract

The attached gingiva is essential for periodontal stability. Especially in the orthodontic patients, Free gingival graft surgery can prepare the soft tissue against orthodontic movements before treatment. This case aimed to increase the width of the attached gingiva in teeth with a gingival recession before orthodontic treatment. A 24-year-old female patient who was systematically healthy and wanted to receive orthodontic treatment applied to our clinic with the gingival recession in the vestibule of the anterior mandible(Figure 1). As a result of the clinical examination, Cairo type 1 and 2 gingival recessions were detected in the patient's #31 and #32 teeth, respectively. In the #31 tooth, 1 mm gingival recession depth, 2 mm tissue thickness, and there was no attached gingiva in midbuccal. In the #41 tooth, gingival recession depth of 3 mm, tissue thickness of 1 mm, and there was no attached gingiva in midbuccal(Figure 2). After the patient's initial periodontal treatment and oral hygiene motivation were provided, surgical treatment was initiated. The free gingival graft taken from the palate was sutured to the recipient bed(Figure 3). Sutures were removed in the first and second weeks. When the patient was called for control after the 45th day, a 1 mm decrease was observed in the gingival recession depth in the #41 tooth, while 3 mm increment. In #31 tooth, there is an increase of 1 mm in the depth of the gingival recession, while attached gingiva 5 mm increased. Tissue thickness increased by 1 mm in the #31 tooth. No increase in tissue thickness was observed in #41 tooth(Figure 4). According to the treatment results, the free gingival graft is a technique with a high chance of success in creating sufficient attached gingival width in Cairo type 1 and 2 gingival recessions that existed before orthodontic treatment.

Keywords: Gingival Recession, Free Gingival Graft, Width of Keratinized Tissue

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3933-7079

**Yetersiz Keratinize Dişeti Bulunan Dişsiz Serbest Dişeti Greftiyle
Augmentasyonu**

Arş. Gör. Dr. Zeynep Akgül¹, Uzman Dr. Özkan Arıöz¹, Arş. Gör. Dr. Utku Böcüoğlu¹
¹BAİBU Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Keratinize mukozanın yeterli genişlikte olmaması peri-implant mukozayı, enfeksiyon yanıtında ve alveol kemik kaybına varan süreçte doğal periodontal dokulara göre daha dirençsiz kılmaktadır. Serbest diş eti grefti (SDG) tekniği yetersiz keratinize diş eti ve mukoza olan durumlarda yaygın şekilde kullanılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı implant yapılacak yetersiz keratinize mukozaya sahip bölgede SDG tekniğinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. **Olgu:** 49 yaşında kadın hasta Bolu Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne implant yaptırmak için başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda hastaya implant tedavisi yapılabileceği ancak ilgili bölgelerde yetersiz keratinize mukozaya sahip olduğu görüldü. Hastaya başlangıç periodontal tedavisi yapıldı ve cerrahi tedavi planlandı. Operasyon sonrası grefti sabitlemek amacıyla plak yapıldı. Hastanın damak bölgesinden 15 numaralı bistüri kullanılarak SDG elde edildi. Elde edilen SDG hazırlanan alıcı sahaya 5-0 prolene sutur ile sabitlendi. Greftin hareketini azaltmak amacıyla plak hastaya kullanıldı. **Sonuç:** Bu vakada SDG tekniği ile yeterli miktarda keratinize mukoza oluşturulduğu görüldü. Bu vakanın sınırları dahilinde implant planlanan ancak yetersiz keratinize mukozaya sahip bölgelerde SDG tekniğinin kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Keratinize Dişeti

Augmentation of the Region With Insufficient Keratinized Tissue With Free Gingival Graft**Abstract**

Objective: The insufficient width of the keratinized mucosa renders the peri-implant mucosa more vulnerable than natural periodontal tissues in response to infection and in the process leading to alveolar bone loss. The free gingival graft (SDG) technique is widely used in cases with insufficiently keratinized gingiva and mucosa. The aim of this case report is to evaluate the clinical results of the SDG technique in the region with insufficient keratinized mucosa to be implanted. **Case:** A 49-year-old female patient applied to Bolu Abant İzzet Baysal Faculty of Dentistry Periodontology Clinic for implantation. As a

result of the clinical examination, it was seen that the patient could be treated with implants, but had insufficient keratinized mucosa in the relevant regions. Initial periodontal treatment was given to the patient and surgical treatment was planned. After the operation, a plate was made to fix the graft. SDG was obtained from the palate area of the patient using the number 15 scalpel. The obtained SDG recipient was fixed to the site with 5-0 prolene sutures. In order to reduce the movement of the graft, the plate was used by the patient. Conclusion: In this case, it was observed that a sufficient amount of keratinized mucosa was formed with the SDG technique. Within the limits of this case, it is thought that the SDG technique can be used in edentulous areas where implants are planned but have insufficient keratinized mucosa.

Keywords: Free Gingival Graft, Keratinized Gingiva

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 9336 620

Covid-19 Salgınında Ebelik Öğrencilerin Algıladıkları Stres ve Stresle Baş Etme Yöntemleri**Dr. Öğretim Üyesi Pelin Palas Karaca¹, Dr. Öğretim Üyesi Refika Genç Koyucu²**¹*Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*²*İstinye Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi***Özet**

Amacı; Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin Covid-19 pandemi ortamında algıladıkları stres ve stresle baş etme yöntemlerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem; Tanımlayıcı ve kesitsel türde bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini, Batı Marmara bölgesinde bir üniversitede okuyan ebelik öğrencileri (245) oluşturmaktadır. Araştırmaya katılmayı kabul eden, interneti olan ve formlarının tamamını dolduran 214 öğrenci örneklemini oluşturmuştur. Araştırma Ocak ve Mayıs 2021 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın verileri "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Algılanan Stres Ölçeği Formu" ve "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde Bağımsız İki Örnek T testi, Mann Whitney U, Kruskal Wallis H ve Dunn testi ile incelendi. Araştırmanın uygulanabilmesi için Sağlık Bakanlığı'dan Bilimsel Araştırma, Üniversiteden kurum ve İnsan Araştırmaları Etik Kurul (27.01.2021, 159) izni alınmıştır. Bulgular; Araştırmada öğrencilerin algılanan stres puanı $10,16 \pm 3,63$ ve algılanan baş etme puanı $5,12 \pm 2,01$ olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin stresle baş etmede kendine güvenli yaklaşım $22,14 \pm 2,98$, iyimser yaklaşım $15,11 \pm 2,43$, çaresiz yaklaşım $22,66 \pm 4,02$, boyun eğici yaklaşım $18,33 \pm 2,99$ ve sosyal desteğe başvurma yaklaşımı $18,33 \pm 2,99$ olarak elde edilmiştir. Araştırmada çalışmayan öğrencilerin, çalışanlara ve Covid-19'dan korkanların, korkmayanlara göre algıladıkları stres düzeyleri daha yüksek bulunmuştur. Salgında öğrencilerden kronik hastalığı olanların, olmayanlara göre istatistiksel olarak algıladıkları stres düzeyinin de anlamlı şekilde yüksek olduğu belirlenmiştir. Stresle baş etme yöntemi olan "Çaresiz Yaklaşım" boyutunun ilişkili olduğu faktörler incelendiğinde; "Algılanan Stres Ölçeği", "Algılanan Stres" ve "Algılanan Baş Etme" ile pozitif ilişkili olduğu gözlenmektedir. Sonuç: Öğrencilerin stresle başa çıkmak için en sık çaresiz yaklaşım ve boyun eğici davranış gösterdikleri belirlenmiştir. Ayrıca, çalışmada çaresiz yaklaşım ve boyun eğici davranış yöntemine başvurma ile algıladıkları stres ve baş etme puanları arasında pozitif yönlü ilişki olduğu belirlenmiştir. Öğrencilere salgın döneminde stres ile baş etmede etkili olacak olumlu baş etme yöntemleri kazandırılmalı ve danışmanlık yapılmalıdır

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Stres, Ebelik, Stres ile Başetme

Stress Perceived Midwifery Students in the Covid-19 Epidemic and Methods of Coping Stress

Abstract

Purpose; This research was carried out to determine the stress and coping methods perceived by midwifery students in the Covid-19 pandemic environment. **Method;** It is a descriptive and cross-sectional study. The population of the research consists of midwifery students (245) studying at a university in the West Marmara region. The sample consisted of 214 students who accepted to participate in the research, had internet and filled all the forms. The research was conducted between January and May 2021. The data of the study, "Descriptive Information Form", "Perceived Stress Scale Form" and "Stress Coping Styles Scale" were used. In the evaluation of data, Independent Two Samples T-test, Mann Whitney U, Kruskal Wallis H and Dunn tests were used. In order to carry out the research, the permission of the Scientific Research Council from the Ministry of Health, the institution from the University and the Human Research Ethics Committee (27.01.2021, 159) were obtained. **Results;** In the study, it was determined that the students' perceived stress score was 10.16 ± 3.63 and their perceived coping score was 5.12 ± 2.01 . Students' self-confident approach to coping with stress is 22.14 ± 2.98 , optimistic approach is 15.11 ± 2.43 , helpless approach is 22.66 ± 4.02 , submissive approach is 18.33 ± 2.99 , and approach to seeking social support 18 It was obtained as $.33 \pm 2.99$. In the study, the perceived stress levels of non-working students, employees and those who are afraid of Covid-19 were found to be higher than those who are not afraid. In the epidemic, it was determined that the level of stress perceived statistically by students with chronic disease was significantly higher than those without. When the factors related to the "Helpless Approach" dimension, which is a method of coping with stress, are examined; It is observed that there is a positive correlation with "Perceived Stress Scale", "Perceived Stress" and "Perceived Coping". **Conclusion:** It was determined that the students most frequently showed helpless approach and submissive behavior to cope with stress. In addition, it was determined that there was a positive relationship between using the helpless approach and submissive behavior method and their perceived stress and coping scores. Students should be provided with positive coping methods that will be effective in coping with stress during the epidemic period and counseling should be provided.

Keywords: Covid-19, Stress, Midwifery, Coping With Stress

Presentation ID / Sunum No= 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0207-114X

Literatür Taramasının Çalışmanın Başlangıç ve Sonucuna Katkısı

Dr. Öğretim Üyesi Emine Yıldırım¹

¹Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Özet

Geriye yönelik yapılmış çalışmaların incelenmesi ve araştırılması literatür taraması anlamına gelmektedir. Literatür araştırılması herhangi bir çalışmanın en dikkatli olunması gerekli alanlarından biridir. Bu konuda yapılması gerekli ilkelerin amacı, yapılması planlanan konu ile ilgili nasıl çalışmalar yapılmış, kimlere uygulanmış, veriler nasıl ve ne ile toplanmış, değerlendirme sonucu nasıl yapılmış gibi konuları ele alarak ön bilgilenme sağlamaktır. Çalışmanın başlangıcında derin bir araştırma ve bilgi toplama literatür taramasının ana temelidir. Eğer literatür taramasını tam olarak yapmazsanız temeli sağlam olmayan bir araştırma planlanmış olunabilir. Karşılaştırma yapılacak bölümler veya konunuzu destekleyecek bölümlerden mahrum olabilme ihtimaliniz doğabilecektir. Literatür taraması ayrıca konunun bakılmamış ve ya geliştirilmeye açık alanlarının fark edilmesini sağlayabilmektedir. Arama ve soruşturma yaparken araştırmacının kafasındaki konunun belli bir çerçevede olmasını sağlayabilmektedir. Bir konunun belirlenmesi üzerine konu ile ilgili yöntemin konunun uygulamasının kaynak desteklerinin belirlenmesinin yapılması, bilime katkısının olup olmayacağını belirlenmesi süreci yine literatür destekli olacaktır. Literatür kaynakları dar ve sınırlı bakılmamalı ve geniş çerçevede araştırma yapılmalıdır. Literatür taramada arama motorları, ulusal ve uluslararası indeksler, kütüphaneler, bilimsel dergiler, tez çalışmaları, veri tabanları, konferans bildiri kitapları, tarihî kaynaklar, raporlar, istatistikî veriler bulunan yayınlar, ampirik çalışmalar, TV programları vb.kaynaklar kullanılabilir. Yeterli literatür taraması konunun önemi veya kapsamına göre değişmesi ve sayı olarak belirlenmiş bir rakam olmasa da 20- 30 kaynak uygun görülebilmektedir. Verilen bilgiler ışığında, önem verilerek yapılan literatür tarama çalışmanızı ileri götürebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Literatür Tarama, Araştırma, Çalışma

Presentation ID / Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0207-114X

Sağlık Çalışmalarında Sürdürülebilir Bilim

Dr. Öğretim Üyesi Emine Yıldırım¹

¹Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Özet

Sürdürülebilirlik yani devam edilebilirlik bulunduğumuz anda yaptığımız bir uygulama veya işlemin aynı üretkenlik ve hareketle ileride de yapabilmeyi açıklamaktadır. Bilim etkinliği bilimin evrilmesiyle birlikte, bir kurum, kuruluş veya sistem ile yapılması çok zor bir süreç olabilmektedir. Çalışmaların adapte olmayı kolay olabilecek gruplar tarafından planlanması takip edilmesi sonuçların birkaç göz tarafından değerlendirilip sunulması devam etme ve sürdürülebilirliğe büyük katkı sağlayabilir. Birçok sektör için önemli bir durumdur. Sağlık alanında verilen bilgilerin veya uygulamaların sürdürülebilir olması, kullanışlı ve elverişli olması değişim ve gelişim içinde olması çok önemlidir. Araştırma sırasında çalışanların sağlıklı koşullarda çalışmasının dikkate alınmaması zamanla ortaya ciddi sağlık sorunları çıkarabilir. Örneğin yapılan bir çalışmanın uygulama yapılan kişiye sağlık açısından bir zararının olup olmayacağını belirlenmesi sağlık ve diğer sektörleri iş birliği içerisinde çalışma yapmaya yönlendirebilmektedir. Çünkü sağlıkla ilgili olarak bakılmayan bir hastane araştırması hastanedeki uygulama yapılan hastaların veya yakınlarının sağlıklarını tehlikeye atabilir. Sürdürülebilir bilimsel ve teknolojik araştırmaların uygulanabilirliği amacı ile hem araştırmayı yürütenin güvenliği hem de etraftaki sosyal ve duygusal ve fiziki çevrenin her çeşit risk faktörlerini belirleyip oluşma olasılığı göz önünde bulundurularak gerekli tedbirlerin alınması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık, Sürdürülebilirlik, Sağlık Çalışmaları

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Diyabetik Nöropatide Levetirasetam Uygulamasının Potasyum İletkenliği Üzerine İnhibitör Etkisi

Araştırmacı Türkan Ahmadzada¹, Arş. Gör.Dr. Feyza Alyu¹, Araştırmacı Ahmed Hasan¹, Araştırmacı İlhem Dallalı¹, Araştırmacı Abderaouf Boubekka¹, Prof. Dr. Yusuf Ozturk¹
¹Anadolu University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmacology, Eskisehir, Turkey

Özet

Amaç: Bu çalışma kapsamında, antiepileptik etkili levetirasetam uygulamasının diyabetik nöropati üzerinde gözlenen olumlu etkilerinin altında yatan mekanizmaların incelenmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** DRG diseksiyonu için 150-200 gram ağırlığındaki erkek Sprague Dawley sıçanlar kullanıldı. Primer hücre kültürü, enzimatik ve fiziksel ayrışma ile elde edildi. Diyabet modeli, i.v. streptozosin (50 mg/kg) enjeksiyonu ile oluşturuldu ve 4 hafta sonra nöropati varlığı e-Von Frey ile Hargreave yöntemleri ile tespit edildi. DRG hücrelerindeki iyon akımlarını kaydetmek için tam hücre voltaj clamp konfigürasyonunda elektrofizyolojik kayıtlar yapıldı. Membran potansiyeli -60 mV'a kenetlendikten sonra hücreye 300 ms süren 0 mV'ye depolarize edici uyarılar uygulandı. **Bulgular:** Levetirasetam'ın (100 µM), K⁺ akımlarının maksimum iletkenliğini (n=10; p<0.05) belirgin ölçüde azalttığı gözlemlendi. Veriler, ortalama değerler ± S.E.M olarak değerlendirildi. **Sonuç:** Hücrenin uyarılabilirliğinin K⁺ kanal inhibisyonu ile azaldığı gösterilmiştir. Bu, voltaj kapılı Na⁺ kanallarını inaktive eden depolarizasyon üretirek veya AP repolarizasyonunu yavaşlatarak ve böylece ateşleme hızını azaltarak meydana gelebilir. Levetirasetamın antihiperalejik etkileri, iyon kanalları üzerindeki etkilerinden DRG düzeyinde ortaya çıkabilir.

Anahtar Kelimeler: Dorsal Kök Gangliyon, Levetirasetam, Patch Clamp Tekniği, Diyabetik Nöropati

Inhibitory Effect of Levetiracetam On Potassium Conductance in Diabetic Neuropathy**Abstract**

Aim: In this study, it was aimed to examine the mechanisms underlying the positive effects of antiepileptic levetiracetam administration on diabetic neuropathy. **Methods:** Male Sprague Dawley rats, weighing 150-200 gram, were used for DRG dissection. Primary cell culture was obtained with enzymatic and physical dissociation. Diabetic neuropathy was established by i.v. injection of streptozocin (50 mg/kg), and neuropathy was observed after 4 weeks by e-Von Frey and Hargreave's

methods. Voltage-clamp recordings were conducted in whole-cell voltage-clamp configuration to record ion currents from acutely dissociated DRG cells. Depolarizing pulses to 0 mV for 300 ms were used after clamping the membrane potential to -60 mV. Results: Levetiracetam (100 μ M) significantly reduced maximal conductance (n=10; p<0.05) of K⁺ currents. Data are represented as mean values \pm S.E.M. Discussion: Excitability of the cell has been shown to be reduced by K⁺ channel inhibition. This may occur via producing depolarization that inactivates voltage-gated Na⁺ channels or by slowing down AP repolarization thus reducing the firing rate. Antihyperalgesic effects of levetiracetam may emerge from its effects on ion channels at DRG level.

Keywords: Dorsal Root Ganglion, Levetiracetam, Patch Clamp Technique, Diabetic Neuropathy

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Effect of Amino Acids On Wound Healing

Doç. Dr. Halil Aksoy¹

¹Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Abstract

Amino acids are defined as organic substances containing both amino and acid groups. Various animal, plant and microbial systems have been studied and approximately 300 amino acids have been identified. However, 20 amino acids that are encoded by DNA and added to the structure of proteins are called standard amino acids. Two amino acids that play an important role in wound healing have been identified among these micronutrients, including amino acids Glutamine, the first of these amino acids, has various roles in the wound healing process with its effect on metabolic, enzymatic, antioxidant and immune systems. Arginine, another amino acid with an important role, is the precursor of nitric oxide and proline, which is important for the inflammatory process and collagen synthesis. Glutamine is the most abundant free amino acid in the human body. Wound healing is a complex set of events that occur at the cellular and molecular level in response to injury. As mentioned earlier, glutamine is an important fuel source for these rapidly dividing cells and is required for DNA and RNA replication prior to mitosis. These cells can use glutamine instead of glucose as an energy source. Amino acids such as glutamine and arginine are required for optimal collagen synthesis. It reduces complications associated with infection and protects against inflammatory injury by inducing the expression of heat shock proteins. Arginine supplementation has been shown to increase collagen synthesis and wound tensile strength. Neutrophils in the human body produce NO to modulate their migration. In summary, glutamine has many roles in the body, including metabolic, enzymatic, antioxidant, immunological, and transport.

Keywords: Wound Healing, Amino Acid, Arginine, Glutamine

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8897-0885

**Vajinal Uygulama İçin Hidroksipropil-B-Siklodekstrin/izokonazol Nitrat
İnklüzyon Komplekslerini Taşıyan Sıcaklığa Duyarlı in Situ Jelleşen
Sistemlerin Tasarımı ve in Vitro Değerlendirilmesi****Doç. Dr. Gülsel Yurtdaş Kırımhoğlu¹, Uzman Tarek Alloush²**¹Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi²İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü**Özet**

İzokonazol nitrat (ISN), azol ailesinden üstün antimikotik ve antibakteriyel özelliklere sahip antifungal etkili bir etkin maddedir. Birçok antifungal ajan, hatta ISN bile, değişken çözünme kinetiği ile düşük suda çözünürlük ve ışığa duyarlı özelliğe sahiptir. Çalışma, vajinal kavitede kalış süresini arttırmak ve böylece ilacın yararlanımını iyileştirmek amacı ile in situ jelleşen sistemler formüle etmek için kullanılacak ISN'nin çözünürlüğünü geliştirici ajan olarak hidroksipropil- β -Siklodekstrin (HP- β -CD) kullanma durumunu incelemektedir. Faz çözünürlük diyagramı tipine (AL) göre, ISN ve HP- β -CD'nin 1:1 molar oranları püskürtürerek kurutma ve liyofilizasyon yöntemi kullanılarak hazırlanmıştır. Çözünürlük iyileştirici olarak polimerlerin etkinliğini değerlendirmek için, inklüzyon kompleksleri morfoloji, kristalinite, termal davranış ve çözünürlük açısından değerlendirilmiştir. SEM, DSC, FTIR ve ¹H-NMR çalışmaları inklüzyon oluşumunu doğrulamıştır. ISN'nin çözünürlüğü 0,509±0,006 mg.mL⁻¹ olarak belirlenmişken, inklüzyon kompleksleri ile çözünürlük 4-7 kat artırılmıştır. Vajinal in situ jel sistemleri tasarlamak için püskürtürerek kurutma yöntemiyle hazırlanan kompleksler seçilmiştir. Soğuk yöntemle formüle edilen jeller, jelleşme sıcaklığı, jelleşme kapasitesi, şişme testi ve reolojik davranış açısından karakterize edilmiştir. Inklüzyon kompleksi taşıyan in situ jel sistemlerin Peppas-Sahlin modeline uyan değiştirilmiş salım gösterdiği belirlenmiştir. Tasarlanan transparan jeller, uzun süreli kalış süreleri ve uzun süreli salım davranışları nedeniyle etkili vajinal uygulama sistemleri olarak kabul edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İzokonazol Nitrat, Hidroksipropil-B-Siklodekstrin, in Situ Jel, Inklüzyon Kompleksi, Pluronic® F127, HpMC.

Design and in Vitro Evaluation of Thermosensitive in Situ Gels Based On Hydroxypropyl-B-Cyclodextrin/Isoconazole Nitrate Inclusion Complexes for Vaginal Application

Abstract

Isoconazole nitrate (ISN) is an antifungal active agent within azole family with superior antimycotic and antibacterial features. Many antifungal agents, even ISN, have lower aqueous solubility with variable dissolution kinetics and has light-sensitive properties. The current study examines the probability of using hydroxypropyl- β -Cyclodextrin (HP- β -CD) as solubility improving agents of ISN that can be used to formulate in situ gel systems intended for vaginal application in order to extend the contact time with vaginal cavity and thereby maintain uptake of the drug. According to phase solubility diagram type (AL), 1:1 molar ratios of ISN and HP- β -CD were formulated using spray drying and lyophilization method. Inclusion complexes were evaluated for morphology, crystallinity, thermal behavior, solubility and dissolution rate to assess the efficiency of the polymers as solubility modifiers. SEM, DSC, FTIR and $^1\text{H-NMR}$ studies confirmed the inclusion formation. As the solubility of ISN was determined as $0.509 \pm 0.006 \text{ mg.mL}^{-1}$, inclusion complexes displayed enhanced solubility from 4-7-fold. Complexes prepared by spray drying method were chosen for designing vaginal in situ gel systems. Gels formulated by cold method were characterized for gelation temperature, gelling capacity, swelling test and rheological behavior. In situ gel systems bearing inclusion complexes were determined to show modified release fitted best to Peppas-Sahlin model. The transparent gels designed were considered as effective vaginal delivery systems due to their prolonged residence time and extended-release behavior.

Keywords: Isoconazole Nitrate, Hydroxypropyl-B-Cyclodextrin, in Situ Gel, Inclusion Complex, Pluronic® F127, HpMC.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6836-8050

Diz Eklem Kartilaj Kalınlığının ve Antropometrik Verilerin Tercih Edilen Yürüme Hızı İle İlişkisinin İncelenmesi**Figen Dağ¹, Dr. Öğretim Üyesi Orhan Güvener¹, Prof. Dr. Özlem Bölgen Çimen¹**
*¹Mersin Üniversitesi***Özet**

Yürüme sırasında lokomotor beceri ve fonksiyonları değerlendirmek için kullanılan tercih edilen yürüme hızı (TEYH) yürüme performansının iyi bir göstergesi olarak bilinmektedir. TEYH günlük yaşantımızda yaptığımız aktivitelerin büyük bir kısmında kullanılır. Bu çalışmanın amacı; sağlıklı bireylerde diz eklem femoral kartilaj kalınlığının ve antropometrik verilerin bireylerin tercih ettikleri yürüme hızı ile ilişkisinin incelenmesidir. Çalışmaya yaşları 18-33 yıl olan 5 sağlıklı erkek ve 24 sağlıklı kadın dahil edildi (ort yaş:23.93±4.68 yıl). Bireylerin boy ölçümü gerçekleştirildikten sonra vücut kompozisyonları bioelektrik empedans yöntemi ile belirlendi. Yağ kütlesi (kg), yağ yüzdesi (%), yağsız vücut kütlesi (kg), tahmini kas kütlesi (kg) total ve segmental olarak analiz edildi. Tercih edilen yürüme hızları normal zeminde belirlendi. 10 metreyi kaç saniyede yürüdükleri kayıt edildi. Bu işlem 3 defa tekrarlanıp bu 3 sürenin ortalaması alındı. Ultrason ölçümleri öncesinde tüm katılımcılar 30 dakika boyunca dizler tam ekstansiyonda uzanır pozisyonda dinlendirildi. Bu sürenin sonunda dominant dizler tam fleksiyona alınarak medial, interkondiller ve lateral kondil kartilaj kalınlıkları ölçüldü. Medial, interkondiller ve lateral kondil kartilaj kalınlıkları sırası ile 1.96±0.44 mm, 1.72±0.25 mm ve 1.77±0.21 mm idi. Ortalama TEYH 76.03±7.62 m/dak idi. Verilerin normallik varsayımını sağlayıp sağlamadığı Shapiro-Wilk testi ile analiz edilmiştir. Distal femoral kartilaj kalınlıkları ile TEYH ve antropometrik parametreler arasındaki ilişki normallik dağılım varsayımına göre Pearson veya Spearman korelasyon analizleri kullanılarak değerlendirildi. TEYH ile boy arasında pozitif korelasyon saptandı (p= 0.03, r=0.40). Dominant ekstremiteye ait segmental vücut bileşenleri ile TEYH arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmedi (p>0.05). TEYH ile ölçülen distal femoral kartilaj kalınlıklarından sadece interkondiller eklem kartilaj kalınlığı ile orta derecede pozitif bir korelasyon saptandı (p=0.03, r=0.37). Bu sonuçlar, bireylerin boy ve kartilaj kalınlıklarının TEYH' ni belirlemede önemli parametreler olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Antropometri, Diz, Kartilaj Kalınlığı, Ultrason, Yürüme Hızı.

Investigation of the Relationship of Knee Joint Cartilage Thickness and Anthropometric Data and Preferred Walking Speed

Abstract

Preferred walking speed (PWS), which is used to evaluate locomotor skills and functions during walking, is known as a good indicator of gait performance. PWS is used in most of the activities we do in our daily life. The aim of this study is to examine the relationship between knee joint femoral cartilage thickness and anthropometric data in healthy individuals and their preferred walking speed. 5 healthy men and 24 healthy women aged 18-33 years were included in the study (mean age: 23.93 ± 4.68 years). After measuring the height of the individuals, their body compositions were determined by the bioelectrical impedance method. Fat mass (kg), fat percentage (%), lean body mass (kg), estimated muscle mass (kg) were analyzed as total and segmental. The PWSs were determined over ground. It was recorded how many seconds they walked 10 meters. This process was repeated 3 times and the average of these 3 times was recorded. Before ultrasound measurements, all participants were rested for 30 minutes in a lying position with their knees in full extension. At the end of this period, the dominant knee was fully flexed and medial, intercondylar and lateral condyle cartilage thicknesses were measured. Medial, intercondylar and lateral condyle cartilage thicknesses were 1.96 ± 0.44 mm, 1.72 ± 0.25 mm and 1.77 ± 0.21 mm, respectively. The mean PWS was 76.03 ± 7.62 m/min. Whether the data provided the assumption of normality was analyzed with the Shapiro-Wilk test. The relationship between distal femoral cartilage thicknesses and PWS and anthropometric parameters was evaluated using Pearson or Spearman correlation analyzes according to the assumption of normality distribution. A positive correlation was found between PWS and height ($p=0.03$, $r=0.40$). No statistically significant correlation was found between segmental body components of the dominant extremity and PWS ($p>0.05$). Among the distal femoral cartilage thicknesses, only a moderate positive correlation was found with the intercondylar joint cartilage thickness and PWS ($p=0.03$, $r=0.37$). These results show that the height and cartilage thickness of individuals are important parameters in determining the PWS.

Keywords: Anthropometry, Cartilage Thickness, Knee, Ultrasound, Walking Speed.

Presentation ID / Sunum No= 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8786-7496

İnmeli Hastalarda Gövde Pozisyon Hissinin Denge ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Hüseyin Çelik¹, Prof. Dr. Esra Dilek Keskin², Dr. Öğretim Üyesi Cevher Demirci³

¹*Hitit Üniversitesi*

²*Kırıkkale Üniversitesi*

³*Balıkesir Üniversitesi*

Özet

Amaç: İnme sonrası gövdenin tutulumuna bağlı olarak postüral kontrol azalmaktadır. Gövde performansı, inmeli hastalarda fonksiyonel dönüşün önemli bir göstergesidir. İyi bir gövde kontrolü ve denge için, motor fonksiyon kadar duyuşsal bileşenler de önemlidir. Bu çalışmanın amacı inmeli hastalarda gövde pozisyon hissi ile denge arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışmaya 23 inmeli birey (yaş: 63.74 ± 9.2 yıl) ve 23 sağlıklı birey (yaş: 60.04 ± 7.35 yıl) dahil edildi. Fonksiyonel denge ölçümü için Berg Denge Ölçeği (BDÖ), Tek Ayak Üzerinde Durma Testi (TAÜD), Fonksiyonel Uzanma Testi (FUT) ve Zamanlı Kalk ve Yürü Testi (ZKYT); laboratuvar ortamında dengeyi değerlendirmek için Bilgisayarlı Denge Sistemi (Biodex Denge Sistemi) (BDS); gövde pozisyon hissini değerlendirmek için Dualer İQ Pro Dijital İnklinometre cihazı kullanıldı. **Sonuçlar:** Çalışmanın sonucunda, inmeli hastalarda tüm yönlerde gövde repozisyon hatalarının arttığı, dengeyi değerlendirmede kullanılan klinik ve objektif test puanlarının ise daha düşük olduğu görüldü ($p < 0,05$). Ancak, inmeli hastalarda gövde pozisyon hissi ile klinik ölçümler arasında ilişki bulunmadı ($p > 0,05$). **Tartışma:** İnmeli bireylerde gövde pozisyon hissi ve dengenin etkilendiği fakat bağımsız olarak ayakta duran hastalarda gövde repozisyon hatasının denge ile ilişkisinin olmadığı gözlemlendi. Bu sonuçların inme rehabilitasyonunda motor komponentler kadar duyuşsal komponentlerin de önemini vurgulaması açısından yapılan çalışmalara katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnme, Gövde Pozisyon Hissi, Denge

Evaluation of the Relationship Between Trunk Position Sense and Balance in Stroke Patients

Abstract

Objective: Postural control decreases due to the involvement of the trunk after stroke. Trunk performance is an important indicator of functional return in stroke patients. For good trunk control and balance, sensory components are as important as motor function. The aim of this study is to investigate the relationship between trunk position sense and balance in stroke patients. **Methods:** 23 stroke

individuals (age: 63.74 ± 9.2 years) and 23 healthy individuals (age: 60.04 ± 7.35 years) were included in the study. Berg Balance Scale (BBS), Single Leg Stance Test (SLST), Trunk Impairment Scale (TIS), Functional Reach Test (FRT) and Timed Up and Go Test (TUG) were used for the measurement of functional balance; Computerized Balance System (Biodex Balance System) (CBS) was used for evaluating the balance in the laboratory environment, and Dualer IQ Pro Digital Inclinometer was used for trunk position sense evaluation. Results: As a result of the study, it was observed that trunk repositioning errors increased in all directions and the clinical and objective test scores used in the evaluation of balance were lower in stroke patients ($p < 0.05$). However, there was no correlation between trunk position sense and clinical measurements in stroke patients ($p > 0.05$). Discussion: It was observed that trunk position sense and balance were affected in stroke individuals, but trunk reposition error was not associated with balance in patients who stood independently. It is thought that these results will contribute to the studies in terms of emphasizing the importance of sensory components as well as motor components in stroke rehabilitation.

Keywords: Stroke, Trunk Position Sense, Balance

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3632-335X

Kentsel ve Kırsal Alanda Yaşayan Kırılgan Yaşlı Bireylerde Fiziksel Uygunluk ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması

Fzt. Derya Kılıçman¹, Doç. Dr. Selda Başar¹
¹Gazi Üniversitesi

Özet

Kırılganlık, yaşın ilerleyen dönemlerinde organlardaki fizyolojik rezervlerin azalması ile ortaya çıkan geriatrik bir sendromdur. Çalışmamız kentsel ve kırsal alanlarda yaşayan kırılgan yaşlılarda fiziksel uygunluk ve yaşam kalitesini karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Çalışmamız, Ankara ve Kırıkkale il sınırları içinde çalışmaya katılmayı kabul eden 65 yaş üstü 50 kırsal alanda ve 50 kentsel alanda yaşayan 100 kırılgan yaşlı birey üzerinde gerçekleştirilmiştir. Yaşlıların Fried Kırılganlık İndeksine göre kırılganlığı belirlenmiş olup ayrıca demografik verileri kaydedilmiştir. Mental durum değerlendirmesi Standardartize Mini Mental Test, fiziksel uygunluk seviyesi Senior Fitness Test Bataryası ve yaşam kalitesi ise WHOQOL-OLD (Dünya Sağlık Örgütü Yaşlılarda Yaşam Kalitesi Formu) ile değerlendirilmiştir. Çalışmamızın sonucunda Senior Fitness Test Bataryası alt parametrelerinden olan 2 dk adım testi, sandalyede otur kalk testi ve ağırlık kaldırma için gruplar arası fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu($p<0.05$). Diğer alt parametrelerden 8 adım kalk yürü testi, otur uzan testi ve sırt kaşıma testi için gruplar arasında fark yoktur. Yaşam kalitesi ölçeğinde gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kırılganlık, Yaşam Kalitesi, Fiziksel Uygunluk

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3722-7212

Non Spesifik Kronik Boyun Ağrısı Olan Bireylerde Ağrı ve Hareket Korkusu İle Kas Performansı, Denge ve İkili Görev Arasındaki İlişkinin İncelenmesi ve Asemptomatik Bireylerle Karşılaştırılması: Ön Bulgular**Binnaz Bozkurt¹, Dr. Öğretim Üyesi Saniye Aydoğan Arslan¹, Prof. Dr. Esra Dilek Keskin¹**
*¹Kırıkkale Üniversitesi***Özet**

Amaç: Çalışmamızın amacı non-spesifik kronik boyun ağrısı (NSKBA) olan bireylerde ağrı, kas performansı, denge ve ikili görev arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya NSKBA tanısı almış 44 birey ve kontrol grubu için asemptomatik 30 birey dahil edildi. Bireylerin gece, dinlenme ve aktivite sırasında ağrı şiddeti Görsel Analog Skala (GAS) ile, boyun kas kuvveti Hand-Held Dinamometre ile derin fleksör kas kuvveti Stabilizer (Chattanooga Stabilizer Group Inc. Hixson TN) ile, dinamik denge ve ikili görev Zamanlı Kalk Yürü Testi (ZKYT) ile, statik denge Tek Bacak Üzerinde Durma Testi (TBDT) ile değerlendirildi. Ayrıca boyun fleksör ve ekstansör statik kassal endurans değerlendirildi. **Bulgular:** Bireylerin yaş ortalaması hasta grup için $42,36 \pm 12,32$, kontrol grubu için $30,70 \pm 15,15$ idi. Hasta grubun gece, dinlenme ve aktivite sırasındaki ortalama ağrı şiddeti sırasıyla $5,36 \pm 1,91$; $5,06 \pm 1,64$; $7,11 \pm 1,76$ idi. Hasta grubunda boyun derin fleksör kas kuvveti ile statik denge ($r=0,311$; $p=0,040$) arasında ilişki saptandı. Boyun fleksör kassal statik endurans ile GASdinlenme ($r=-0,322$; $p=0,028$), GASaktivite ($r=-0,421$; $p=0,004$), ZKYT tekli görev ($r=-0,416$; $p=0,005$), ZKYT motor-motor ($r=-0,322$; $p=0,033$) arasında ilişki bulundu. Boyun ekstansör kassal statik endurans ile GASdinlenme ($r=-0,322$; $p=0,028$), GASaktivite ($r=-0,339$; $p=0,024$); ZKYT tekli görev ($r=-0,427$; $p=0,004$), ZKYT motor-motor ($r=-0,422$; $p=0,004$) arasında ilişki saptandı. Boyun kas fleksör kuvveti ile GASgece ($r=-0,368$; $p=0,014$), GASaktivite ($r=-0,416$; $p=0,005$) arasında ilişki görüldü. Hareket korkusu ile değerlendirme parametreleri arasında ilişki saptanmadı ($p>0,05$). Ağrı ile denge ve ikili görev arasında ilişki bulunmadı ($p>0,05$). Her iki grup arasında tüm değerlendirme parametreleri arasında fark bulundu ($p<0,05$). **Sonuç:** Çalışmamız sonucunda NSKBA olan bireylerde boyun kaslarının dayanıklılığının azaldığı dengenin ve ikili görevin olumsuz yönde etkilendiği görüldü. Elde edilen veriler sonucunda; NSKBA olan bireylerde rehabilitasyon programı hazırlanırken ilgili parametrelerin dikkate alınmasının birey için en etkili programın hazırlanmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Boyun Ağrısı, Denge, İkili Görev, Kassal Endurans

Examination of the Relationship Between Pain and Fear of Movement With Muscle Performance, Balance and Dual Task Individuals With Non Specific Chronic Neck Pain and Comparison With Asymptomatic Individuals: Preliminary Findings

Abstract

Objective: The aim of our study is to examine the relationship between pain, muscle performance, balance and dual task in individuals with non-specific chronic neck pain (NSCNP). **Materials and Methods:** Forty-four individuals diagnosed with NSCNP and 30 asymptomatic individuals for the control group were included in the study. Pain intensity of individuals at night, at rest and during activity with Visual Analogue Scale (VAS), neck muscle strength with Hand-Held Dynamometer, deep flexor muscle strength with Stabilizer (Chattanooga Stabilizer Group Inc. Hixson TN), dynamic balance and dual-task Timed Up and Go Test (TUG), static balance was evaluated with the One-Leg Standing Test (OLST). In addition, neck flexor and extensor static muscular endurance were evaluated. **Findings:** The mean age of the individuals was 42.36 ± 12.32 for the patient group and 30.70 ± 15.15 for the control group. The mean pain intensity of the patient group at night, at rest, and during activity was 5.36 ± 1.91 ; 5.06 ± 1.64 ; It was 7.11 ± 1.76 . There was a correlation between neck deep flexor muscle strength and static balance ($r=0.311$; $p=0.040$) in the patient group. Neck flexor muscular static endurance with VAS resting ($r=-0.322$; $p=0.028$), VAS activity ($r=-0.421$; $p=0.004$); A correlation was found between TUG single-task ($r=-0.416$; $p=0.005$) and TUG motor-motor ($r=-0.322$; $p=0.033$). Neck extensor muscular static endurance with VAS resting ($r=-0.322$; $p=0.028$), VAS activity ($r=-0.339$; $p=0.024$); A correlation was found between TUG single-task ($r=-0.427$; $p=0.004$) and TUG motor-motor ($r=-0.422$; $p=0.004$). There was a correlation between neck muscle flexor strength and VASnight ($r=-0.368$; $p=0.014$) and VASactivity ($r=-0.416$; $p=0.005$). No correlation was found between fear of movement and evaluation parameters ($p>0.005$). There was no relationship between pain and balance and dual task ($p>0.005$). There was a difference in all evaluation parameters between the two groups ($p<0.005$). **Conclusion:** As a result of our study, it was observed that the endurance of the neck muscles decreased in individuals with NSCNP, and balance and dual task were negatively affected. As a result of the data obtained; It is thought that considering the relevant parameters while preparing the rehabilitation program for individuals with NSCNP will contribute to the preparation of the most effective program for the individual.

Keywords: Neck Pain, Balance, Dual-Task, Muscular Endurance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9795-3347

Nonspesifik Kronik Boyun Ağrılı Hastalarda Mulligan Mobilizasyon Tekniği ve Kinezyolojik Bantlamanın Ağrı, Eklem Hareket Açıklığı, Kinezyofobi ve Fonksiyonellik Üzerine Akut Etkisi

Arş.Gör. Sevde Betül Yiğit¹, Dr. Öğretim Üyesi Cem Erçalık¹
¹İstanbul Arel Üniversitesi

Özet

Amaç: Non-spesifik Kronik Boyun Ağrılı (NKBA) hastalarda Mulligan mobilizasyon tekniğinin (MMT) ve Kinezyolojik bantlamanın ağrı, eklem hareket açıklığı, kinezyofobi ve fonksiyonellik üzerine akut etkisini araştırmaktır. **Yöntem:** NKBA tanılı, 18-65 yaş arasında 66 gönüllü hasta 3 gruba ayrıldı. 1. Gruba MMT ve Kinezyolojik Bantlama, 2. Gruba MMT ve plasebo kinezyolojik bantlama, 3. Gruba plasebo kinezyolojik bantlama uygulandı. Hastaların uygulamalar öncesi ve sonrası ağrı düzeyi (boyun fleksiyonda ve boyun ekstansiyonda) Sayısal Ağrı Skalasıyla (NPRS), eklem hareket açıklığı gonyometreyle, hareket korkusu Tampa Kinezyofobi Ölçeğiyle (TKÖ), fonksiyonellik hissindeki değişimi Genel Derecelendirme Skalasıyla (GRS) değerlendirildi. **Bulgular:** Grup içi yapılan değerlendirmelerde, ağrı düzeyleri Grup 1 ve Grup 2’de istatistiksel olarak anlamlı azalma gösterirken ($p<0.05$) Grup 3’te klinik olarak anlamlı bir değişim saptanamadı ($p>0.05$). Uygulama sonrası gruplar arası değerlendirmelerde Grup 1 ve Grup 2 ağrı düzeyi skorları arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Uygulama öncesi ve sonrası aktif servikal fleksiyon açıları Grup 1 ve Grup 2’de anlamlı derecede farklı bulunurken ($p<0.05$) aktif sağ/sol lateral fleksiyon, sağ/sol rotasyon açıları yalnızca Grup 1’de anlamlı bir değişime uğramıştır ($p<0.05$). Gruplar arası yapılan değerlendirmelerde aktif servikal fleksiyon açıları uygulama öncesi ve sonrası da anlamlı derecede farklıdır ($p<0.05$). Uygulama sonrası tüm gruplarda kinezyofobi düzeylerinde anlamlı bir değişim elde edilemezken ($p>0.05$) gruplar arası incelemeler istatistiksel olarak sınırda anlamlılık gösterdi ($0,05> p >0,10$). Global rating skorları bakımından bütün gruplarda istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0.05$). Fonksiyonellik hissi değişiminde Grup 1; Grup 2 ve Grup 3’ten ve Grup 2 de, Grup 3’ten anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). **Sonuç:** Bu çalışmada NKBA’da MMT ve Kinezyolojik Bantlamanın etkili olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmanın sonucunda, MMT-SNAGs tekniği tek veya Kinezyolojik Bantlama-Fonksiyonel Düzeltme tekniği ile birlikte uygulandığında fleksiyon ve ekstansiyon ağrısında, Servikal EHA ve fonksiyonellik hissi değişiminde olumlu akut etki sağlarken, kinezyofobi üzerinde akut etki sağlayamadı ve plasebo kinezyolojik bantlama uygulaması yapılan grupta da benzer etkiler görüldü.

Anahtar Kelimeler: Non-Spesifik Kronik Boyun Ağrısı, Mulligan Mobilizasyon Tekniği, Kinezyolojik Bantlama

Acute Effect of Mulligan Mobilization Technique and Kinesiological Banding On Pain, Joint Range of Motion, Kinesiophobia and Functionality in Patients With Nonspecific Chronic Neck Pain

Abstract

Aim: To investigate the acute effects of Mulligan mobilization technique (MMT) and Kinesiology taping on pain, range of motion, kinesiophobia and functionality in patients with non-specific Chronic Neck Pain (NCCA). **Methods:** 66 volunteer patients between the ages of 18-65 with a diagnosis of NCCA were divided into 3 groups. Group 1 was given MMT and Kinesiology Taping, Group 2 was given MMT and placebo kinesiology taping, Group 3 was given placebo kinesiology taping. The pain level (in neck flexion and neck extension) of the patients before and after the applications was evaluated with the Numerical Pain Scoring Scale (NPRS), the range of motion with a goniometer, the fear of movement with the Tampa Kinesiophobia Scale (TKS), and the change in the sense of functionality with the Global Rating Scale (GRS). **Results:** In the evaluations made within the group, pain levels showed a statistically significant decrease in Group 1 and Group 2 ($p < 0.05$), but no clinically significant change was found in Group 3 ($p > 0.05$). There was no significant difference between Group 1 and Group 2 pain level scores in the intergroup evaluations after the application ($p > 0.05$). While the active cervical flexion angles before and after the application were significantly different in Group 1 and Group 2 ($p < 0.05$), active right/left lateral flexion and right/left rotation angles changed significantly only in Group 1 ($p < 0.05$). In the evaluations made between the groups, active cervical flexion angles were significantly different before and after the application ($p < 0.05$). While no significant change was observed in the kinesiophobia levels in all groups after the application ($p > 0.05$), the analysis between the groups showed statistical significance ($0.05 > p > 0.10$). There was a statistically significant difference in all groups in terms of global rating scores ($p < 0.05$). Group 1 in the change in sense of functionality; It was significantly higher than Group 2 and Group 3 and Group 2 than Group 3 ($p < 0.05$). **Conclusion:** In this study, it has been shown that MMT and Kinesiology Taping are effective in NCCA. As a result of this study, while the MMT-SNAGs technique, when applied alone or together with the Kinesiology Taping-Functional Correction technique, provided a positive acute effect on flexion and extension pain, cervical ROM and change in sense of functionality, it did not provide an acute effect on kinesiophobia, and had seen similar effects in the placebo kinesio taping group.

Keywords: Non-Specific Chronic Neck Pain, Mulligan Mobilization Technique, Kinesio-Taping

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Obezite Kliniğine Başvuran Mekanik Bel Ağrılı Bireylerde Mulligan Konsept Uygulamalarının Ağrı ve Fonksiyon Üzerine Etkisinin İncelenmesi**Öğr. Gör. Muhammed Safa Çankaya¹, Dr. Öğretim Üyesi Ömer Osman Pala²**¹*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*²*Abant İzzet Baysal Üniversitesi***Özet**

Günümüzde teknolojidaki ilerlemelere bağlı olarak gelişen hareketsizliğin, obez birey sayısını ve obez bireylerde görülen mekanik bel ağrısını (MBA) istatistiksel olarak arttığı görülmüştür. MBA tedavisinde oldukça önemli yöntemlerden biri olan manuel terapi; manipülasyon, mobilizasyon ve yumuşak doku tekniklerinden oluşan uygulamalardır. Bu çalışma, manuel tedavi yöntemlerinden olan Mulligan Konsept uygulamalarından sürekli doğal apofizyal kayma (SNAG) ve doğal apofizyal kayma (NAGS) yöntemlerinin mekanik bel ağrısı olan obez hastalar üzerindeki etkililiğini incelemek amacı ile planlanmıştır. Çalışmaya, mekanik bel ağrısı tanısı konmuş, Beden Kitle İndeksi (BKİ) 30,00-39,99 arasında, 1.-2. derece obez olan, en az 3 ay boyunca bel ve kalçaya yayılan ağrı şikayeti bulunan, yaşları 20-50 arası, 46 hasta dahil edildi. Çalışma Mulligan grubu (MG) 23 kişi, ve fizyoterapi grubu (FG) 23 kişi olmak üzere iki gruba ayrıldı. Grupların belirlenmesinde çevrimiçi bir randomizasyon aracı olan “Graph Pad” kullanıldı ve eşit sayıda erkek ve kadın olmasını sağlamak için tabakalı randomizasyon uygulandı. Her iki grup gün aşırı altı seans tedaviye alınmıştır. Her iki gruba da lumbal bölge kaslarını germe ve kuvvetlendirme egzersizleri içeren fizyoterapi programı uygulandı. MG grubuna ayrıca lumbal bölgeye 10 tekrarlı üç set SNAG VE NAGS uygulamaları yapıldı. Lumbal bölge hareket açıklığı ölçümleri DrGonyometer uygulaması, ağrı şiddeti değerlendirmesi Görsel Analog Skala (GAS) ve lumbal bölge engelliliği ölçmek için tasarlanmış Oswestry Bel Ağrısı Engellilik Anketi (OBAEA) kullanılarak tedavi öncesi ve tedavi sonrası bireyler değerlendirildi. Gruplar arasında sosyodemografik bulgular açısından bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Mulligan konsept uygulaması sonucu ağrı düzeyi, eklem hareket açıklığı ve bel özürüllük durumlarında anlamlı düzeyde iyileşme bulundu ($p<0,05$). Tüm eklem hareket açıklıklarında, ağrı değerlendirmesinde ve bel engellilik durumlarında MG grubu GF grubu bireylerine oranla daha anlamlı düzeyde farklılık görüldü. Çalışmada mulligan konsept uygulamalarının klasik fizyoterapi uygulamalarına oranla bel ağrısı düzeylerinde ve lumbal bölge engellilik düzeylerinin azalmasında daha fazla etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapi, Mekanik Bel Ağrısı, Mulligan Konsept, Obezite

Investigation of the Effect of Mulligan Concept Applications On Pain and Function in Individuals With Mechanical Lack Pain Applied to Obesity Clinic

Abstract

Inactivity due to advances in technology increases the number of obese individuals and the mechanical low back pain (MBA) seen in these individuals. Manual therapy; consists of mobilization and soft tissue techniques. This study was planned to examine the effectiveness of continuous natural apophyseal glide (SNAG) and natural apophyseal glide (NAGS) methods, one of the manual therapy methods, Mulligan Concept applications, on obese patients with mechanical low back pain. The study was diagnosed with mechanical low back pain, Body Mass Index (BMI) was between 30.00-39.99, 1.-2. Forty-six patients, aged 20-50 years, who were extremely obese and had pain radiating to the lower back and hips for at least 3 months, were included. The study was divided into two groups: 23 people in the Mulligan (MG) and 23 people in the physiotherapy (FG). Graph Pad and stratified randomization were used to determine the groups. Both groups were treated for six sessions every other day. A physiotherapy program including stretching and strengthening exercises for the lumbar region muscles was applied to both groups. In addition, three sets of SNAG and NAGS with 10 repetitions were applied to the lumbar region in the MG group. Individuals were evaluated before and after treatment using the DrGonyometer app for lumbar range of motion measurements, the Visual Analog Scale (VAS) for pain severity assessment, and the Oswestry Low Back Pain Disability Questionnaire (OBAEA), designed to measure lumbar region disability. There was no difference between the groups in terms of sociodemographic findings ($p>0.05$). As a result of the Mulligan concept application, a significant improvement was found in pain level, range of motion and low back disability ($p<0.05$). A more significant difference was observed in all joint ranges of motion, pain assessment and low back disability in the MG group compared to the GF group individuals. In the study, it was seen that mulligan concept applications were more effective in reducing low back pain levels and lumbar region disability levels compared to classical physiotherapy applications.

Keywords: Physiotherapy, Mechanical Low Back Pain, Mulligan Concept, Obesity

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6566-3903

Pelvik Organ Prolapsusu Olan Kadınlarda Prolapsusa Özgü Vücut İmajı İle Genel Vücut İmajı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**İlaynur Kul¹, Prof. Dr. Funda Güngör Uğurlucan², Doç. Dr. Cenk Yaşa², Doç. Dr. Serap Özgül³**¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı²İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı³Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü**Özet**

Amaç: Pelvik organ prolapsusu (POP) olan kadınlarda prolapsusa özgü vücut imajı ile genel vücut imajı arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Yöntem: Evre 2 ve üzeri pelvik organ prolapsusu tanısı almış, 86 kadın çalışmaya dahil edildi. Katılımcıların demografik bilgileri ve detaylı tıbbi ve obstetrik hikayeleri kaydedildi. Genel jinekolojik muayeneyi takiben tüm bireylerde genel vücut imajını değerlendirmek için Beden Bölgeleri ve Özelliklerinden Hoşnut Olma Ölçeği (BBÖHOÖ); prolapsusa özgü vücut imajını sorgulamak için Pelvik Organ Prolapsusunda Vücut İmajı Ölçeği (POPVIÖ) uygulandı. Ölçek skorları arasındaki ilişki Spearman korelasyon testi ile incelendi. Bulgular: Katılımcıların POPVIÖ skorlarının ortancası 2,50 ve çeyrekler arası açıklığı 1,80'di. BBHOÖ skorlarının ortalaması ise 4,18±0,58'di. Ölçeklerin ortalama toplam skorları arasında negatif yönde zayıf ancak istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon tespit edildi ($r=0.236$, $p=0,029$). POPVIÖ ile BBHOÖ alt boyutları arasındaki ilişki incelendiğinde; POPVIÖ ile BBHOÖ-gövde alt boyutu arasında negatif yönde zayıf korelasyon ($r=0,237$, $p=0,028$) tespit edilirken ve POPVIÖ ile BBHOÖ-beden üyeleri alt boyutu arasında negatif yönde zayıf-orta derecede korelasyon ($r=0,316$, $p=0,003$) bulundu. Sonuç: Prolapsusa özgü vücut imajı ile genel vücut imajı ilişkili görünmektedir. POP olan kadınlarda hastalığa/prolapsusa özgü vücut imajını iyileştirmek için prolapsusa yönelik müdahalelerin yanı sıra genel vücut imajına yönelik müdahaleler de uygulanabilir. Ancak bu hipotezi doğrulayan ileri müdahale çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pelvik Organ Prolapsusu, Vücut İmajı, Genel Vücut İmajı, Hastalığa Özgü Vücut İmajı, Prolapsusa Özgü Vücut İmajı

Examination of the Relationship Between Prolapse Specific Body Image and General Body Image Women With Pelvic Organ Prolapse

Abstract

Objective: To find out the relationship between the prolapse-specific body image and the general body image in women with pelvic organ prolapse. **Material and Methods:** 86 women with stage 2 and above pelvic organ prolapse (POP) were included in the study. The demographic information and detailed medical and obstetric histories of the participants were recorded. Following the general gynaecological examination, general body image and disease-specific body image were evaluated with Body Parts and Body Features Satisfaction Scale (BPBFSS) and Body Image in The Pelvic Organ Prolapse Questionnaire (BIPOP), respectively. The relationship between the scale scores was examined with the Spearman correlation test. **Result:** The median of the participants' BIPOP scores was 2.50 and the interquartile range was 1.80. The mean of BPBFSS scores is 4.18 ± 0.58 . There was a weak-negative but statistically significant correlation between the mean total scores of the scales ($r=0.236$, $p=0,029$). When the relationship between BIPOP and BPBFSS sub-dimensions is examined; while there was a weak-negative correlation between BIPOP and BPBFSS-trunk sub-dimension ($r=0.237$, $p=0.028$), there was a negative and weak-to-moderate correlation ($r=0.316$, $p=0.003$) between BIPOP and BPBFSS-body members sub-dimension. **Conclusion:** Prolapse-specific body image and general body image seem to be related. To improve disease/prolapse-specific body image in women with POP, general body image interventions, as well as prolapse-specific interventions, can be applied. However, further intervention studies are needed to confirm this hypothesis.

Keywords: Pelvic Organ Prolapse, Body Image, General Body Image, Disease Specific Body Image, Prolapse-Specific Body Image

Presentation ID / Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0568-5358

Day Case Surgery in Orthopedic Patients

Assoc. Prof. Dr Roza Dzoleva Tolevska¹, Assoc. Prof. Dr Daniela Georgieva¹, Prof. Dr Milan Samardziski¹, Assoc. Prof. Dr Antonio Georgiev², Assoc. Prof. Dr Marija Jovanovski Srceva³, Asst. Prof. Dr Aleksandar Saveski¹, Asst. Prof. Dr Aleksandar Trajanovski¹

¹*University Clinic for Orthopedic Surgery, UKIM - Skopje, RN Macedonia*

²*University Clinic of Cardiology, UKIM- Skopje, RN Macedonia*

³*University Clinic for Anesthesia, UKIM- Skopje, RN Macedonia*

**Corresponding author: Roza Dzoleva Tolevska*

Abstract

Introduction: Orthopedic patients treated with day case surgery have excellent recovery, high postoperative satisfaction and low postoperative pain and complications. Aim: The aim of our study is to report the annual frequency of the day case surgeries in our clinic, as well as to point out the types of orthopedics surgical procedures used. Material and methods: Between 2018 and 2021, 1143 patients were selected for day case surgery. Local anesthesia, intravenous regional anesthesia or peripheral nerve blocks were used for different types of orthopedic operations. Results: In 3 years period, we operated 5124 patients, 1143 of them were treated as day case surgery. We found that our day case surgery rate was 22%. Out of 1143 patients, 657 (57%) were operated under local anesthesia, 237 (21%) with intravenous regional anesthesia and 249 (22%) with peripheral nerve blocks. 645 were females and 498 were males with average age of 47 ± 15 years. Conclusion: The rate of day case surgery in our clinic is low. We use local anesthesia, intravenous regional anesthesia and peripheral nerve blocks for hand and foot operations. Day case surgery can offer a number of advantages for patients; it can minimize the costs, reduces the surgery waiting time and lowers the postoperative complications.

Keywords: Day Case Surgery, Local Anesthesia, Intravenous Regional Anesthesia, Peripheral Nerve Blocks, Orthopedics

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Effects of Different Levels of Cumin (Cuminum Cuminum) Compare With Vitamin E On Laying Hens' Biochemical Parameters of Blood Serum**Asst. Prof. Dr Ruhollah Kianfar¹, Researcher Arman Amani¹, Prof. Dr Hossein Janmohammadi¹, Asst. Prof. Dr Majid Olyaei¹**¹University of Tbariz**Corresponding author: Ruhollah Kianfar***Özet**

This experiment was designed to evaluate the effects of adding different levels of cumin powder on laying hens' biochemical parameters of blood serum. In this experiment, 120 Leghorn laying hens, w-36 strains, at 67 weeks of age, were randomly assigned to 5 treatments with 6 replicates (4 hens per replicate). Experimental diets were: 1_ Control diet 2_ Control + 0.05% Vitamin E 3_ Control + 1% Cumin powder 4_ Control + 2% Cumin powder 5_ Control diet + 3% cumin powder. The experiment was performed for 6 weeks. At the end of the third and sixth week, two eggs were selected from each replicate and their quality traits were measured. At the end of the period, 2 birds were selected from each replicate to measure the blood parameters and antioxidant capacity of the birds. The results showed that the amount of Malondialdehyde (MDA) as an index of lipid peroxidation and total antioxidant activity of blood serum was not affected by different experimental diets ($p < 0.05$). Cumin consumption by 3% and 2% levels significantly reduced blood glucose compared to the control group and the other groups had no significant effect on blood glucose compared to the control group. Cumin and vitamin E intake in this study significantly reduced blood cholesterol levels compared to the control group ($p < 0.05$). Triglyceride levels were significantly higher in the groups fed Cumin, vitamin E. It can be concluded from the results cumin can improve layer hens' health.

Anahtar Kelimeler: Cumin, Malondialdehyde, Antioxidant, Laying Hens

Oral Presentation / Sözlü SunumORCID ID: ¹0000-0002-9663-6858, ²0000-0002-8317-2312, ³0000-0002-6455-1333**Molecular Characterization of Antibiotic Resistance Genes in Enterobacteriaceae Isolated From Urinary Tract Infections (UTI)****Husam Mahdi Saleh Alshabbani¹, Fikriye Milletli Sezgin², Elif Sevim³**¹ *Graduate School of Natural and Applied Sciences / Department of Molecular Biology and Genetics / Kırşehir Ahi Evran University, Email: mhdyhsam938@gmail.com*² *Department of Medical Microbiology, Faculty of Medicine, Amasya University, Email: fikriyemilletli@hotmail.com*³ *Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Kırşehir Ahi Evran University, Email: esevim@ahievran.edu.tr***Abstract**

The study was aimed to determine the genes that cause resistance to beta lactam and quinolone antibiotics in clinical samples and to show the transferability of these genes on plasmids. A total of 13 Enterobacteriaceae isolates that have beta-lactam and quinolone resistance were isolated from seventy urine samples collected from patients that attending to Kırşehir Ahi Evran University Education and Research Hospital between September and December 2018. The sequence of 16S rRNA gene was used for molecular identification of isolates. The genes providing resistance against the beta-lactam and quinolone antibiotics were determined by PCR. To determine the transferability of resistance genes, conjugation assay was performed. The results of molecular identification, the isolates were identified as *Proteus mirabilis* (Pr-3, 6, 8, 9 and 17), *Citrobacter koseri* (Pr-4, Pr-5), *E. coli* (Pr-13) and *K. pneumoniae* (Pr-20). All of the isolates were determined to be multidrug resistance. The resistance genes blaCTX-M1 (100%) and aac(6')-Ib-cr (100%) were most prevalent, followed by blaTEM (85%). It was determined that *Proteus mirabilis* Pr-17 could transfer beta-lactam and quinolon resistance genes via a conjugative plasmid. This study suggests that the high prevalence of beta-lactam and quinolone resistance in Enterobacteriaceae is associated with having conjugative plasmids.

Keywords: beta-lactam resistance, quinolone resistance, conjugative plasmid, Enterobacteriaceae

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Domestic Violence Towards Pregnant Women

Dr. Hatice Bulut¹

¹The University of Sheffield

Abstract

Background: According to the World Health Organization, domestic violence is a public health problem. Domestic violence negatively affects both maternal and fetal health in many ways. **Aim:** The aim of the review is to identify the current literature about domestic violence towards pregnant women. **Method:** International databases were searched from 2009 to 2019: CINAHL, SCOPUS, COCHRANE Library and MEDLINE. Ulakbim was searched to find published studies Turkish languages. Besides, google scholar was searched using backward and forward chaining techniques. Search terms included these keywords in English and Turkish: intimate partner violence OR domestic violence AND pregnan* OR pregnant woman **Results:** This review demonstrates that violence against pregnant women is a universal problem faced by women in many parts of the world. According to the results of the studies, the percentage of pregnant women who experienced domestic violence varies between 56.3% and 4.67%. Sample sizes ranged from 214 to 852 participants. The results of the studies showed that women are exposed to 3 types of violence during pregnancy. Some studies found that psychological violence is higher than other types of violence during pregnancy. Furthermore, some studies highlighted that the low education level of the husband also has an effect on violence during pregnancy. **Conclusion:** It is important to inform nurses/midwives and health care providers about regarding violence in pregnancy. In order to raise the level of care for women, the content of education programs for nurses and midwives should be developed on violence. As a result, healthcare providers with screening violence during pregnancy and assessing the prevalence, consequences, and possible interventions may help to reduce domestic violence against pregnant women

Keywords: Intimate Partner Violence, Domestic Violence, Pregnant Woman, Nursing.

Presentation ID / Sunum No= 79

| 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7394-9506

65 Yaş Üzeri Kronik Hastalığı Olan Kadınlarda Cinsel Yaşam Kalitesinin Belirlenmesi

Araştırmacı Kerime Hacıköylü¹, Dr. Öğretim Üyesi Nurhan Doğan¹

¹Amasya Üniversitesi

**Corresponding author: Kerime HACIKÖYLÜ*

Özet

Konu: Kronik hastalığa sahip kadın hastalarda cinsel yaşam kalitesinin belirlenmesi. Amaç: Bu çalışma kronik hastalık tanısı almış 65 yaş üzeri kadınların cinsel yaşam kalitesini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki bu çalışma, Kasım 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında bir üniversitenin Eğitim ve Araştırma Hastanesi dahiliye kliniklerinde yatan, 65 yaş ve üzeri, kronik hastalığı olan, evli, nöropsikiyatrik hastalığı olmayan ve sözel iletişim kurabilen 100 kadınla yürütülmüştür. Araştırmada veriler; Kişisel Bilgi Formu ve “Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın” kullanılarak toplanmıştır. Veriler bilgisayar ortamında analiz edilmiş olup, $p<0.05$ istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan 100 bireyin %57’si 65-69 yaş grubunda, %28,6’sının hipertansiyon tanısı ve %56’sının 10 yıl ve daha az süre önce kronik hastalık tanısı aldığı, %98’inin sürekli kullandığı ilacının olduğu, %53’ünün cinsel yaşamının kötü, %94’ünün cinsel ilişki sıklığının bir aydan daha uzun olduğu, %46’sının cinsel yaşam sorunlarını hiç kimseye danışmadığı, %72’sinin cinsel istekte azalma, %14’ünün üriner inkontinans, %77’sinin eşinin cinsel ilişkide isteksizlik yaşadığı ve %30’unun cinsel sağlıkla ilgili bilgi almak istediği belirlenmiştir. Kadınların cinsel yaşam kalitesi puan ortalaması 62.20 ± 6.10 ’dur. Evlenme şekli, menopoza girme şekli, cinsel ilişki sıklığı ve eğitim durumu gibi faktörlerin cinsel yaşam kalitesi toplam puanında anlamlı farklılıklar oluşturduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Kronik hastalığı olan 65 yaş üzeri kadınların cinsel yaşam kaliteleri orta düzeydedir. Holistik bakım anlayışı doğrultusunda geriatrik bireylerin cinsel yaşamlarının değerlendirilmesi ve gerekirse danışmanlık verilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, Geriatri, Kadın, Kronik Hastalık, Yaşam Kalitesi.

Determination of Sexual Quality of Life in Women Over 65 With Chronic Disease

Abstract

Subject: Determination of sexual quality of life in female patients with chronic disease. **Objective:** This study was carried out to determine the sexual life quality of individuals over the age of 65 who were diagnosed with a chronic disease. **Material and Method:** This descriptive and cross-sectional study was conducted with 100 female individuals aged 65 and over, married, without neuropsychiatric disease, and able to communicate verbally, hospitalized in the internal clinics of a University Training and Research Hospital between November 2021 and January 2022. **Data in the research;** It was collected using the Personal Information Form and the "Sexual Quality of Life Scale-Female". **Results:** Of the 100 individuals participating in the study, 57% were in the 65-69 age group, 28.6% were diagnosed with hypertension, 56% were diagnosed with a chronic disease 10 years or less ago, 98% had a regular medication, 53% The sex life was bad in 94% of them, the frequency of sexual intercourse was longer than one month in 94%, 46% did not consult anyone about their sexual life problems, 72% had a decrease in sexual desire, 14% had urinary incontinence, 77% had a partner. It was determined that they experienced reluctance in sexual intercourse and 30% wanted to receive information about sexual health. The mean score of women's quality of sexual life was 62.20 ± 6.10 . It was determined that factors such as the type of marriage, the type of menopause, the frequency of sexual intercourse and the education level created significant differences in the total score of sexual life quality ($p < 0.05$). **Conclusion:** Sexual life quality of women over 65 years of age with chronic disease is moderate. In line with the holistic care approach, it is important to evaluate the sexual lives of geriatric individuals and to provide counseling if necessary.

Keywords: Sexuality, Geriatric, Woman, Chronic Disease, Life Quality.

Presentation ID / Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1761-1479

Covid -19 Pandemisinde Üreme Çağındaki Kadınların Ölüm Kaygısı ve Spiritüel Bakım Gereksinimleri

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Doğan Yüksekol¹, Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Baltacı², Dr. Öğretim Üyesi Feyza Nazik³
¹Fırat Üniversitesi
²19 Mayıs Üniversitesi
³Bingöl Üniversitesi

Özet

Bu araştırma COVID-19 pandemisinde üreme çağındaki kadınların ölüm kaygısı düzeylerini ve spiritüel bakım gereksinimlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapıldı. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan anket soruları, Ölüm Kaygısı Ölçeği ve Spiritüel Bakım Gereksinimleri Ölçeği kullanarak toplandı. Kadınların % 29.6'sı Covid-19 geçirirken % 88.6'sının aile/akrabaları Covid-19 hastalığına yakalandığı saptandı. Covid-19 pandemisi nedeniyle yakınını kaybeden kadınların oranı %35.8 bulundu. Spiritual Bakım Gereksinimleri Ölçeği puan ortalaması 62.53±22.15 ile yüksek düzeyde, Ölüm Kaygısı Ölçeği puan ortalaması 7.71±1.74 ile orta düzeyde bulundu. Kadınların büyük çoğunluğu Covid-19 pandemisi ile ilgili yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünmektedir. Araştırmanın sonucunda, üreme çağındaki kadınların pandemide spiritüel bakım gereksinimleri yüksek düzeyde, ölüm kaygısı düzeyleri orta düzeyde bulundu.

Anahtar Kelimeler: Ölüm, Covid-19, Women.

Death Anxiety and Spiritual Care Needs of Women of Reproductive Age During the Covid-19 Pandemic

Abstract

This research was conducted as a descriptive and cross-sectional study to identify the death anxiety levels and spiritual care needs of women of reproductive age during the COVID-19 pandemic. The research data were collected by using survey questions prepared by researchers, the Death Anxiety Scale, and the Spiritual Care Needs Inventory. While 29.6% of women had Covid-19, it was determined that 88.6% of them had family/relatives with Covid-19 disease. The rate of women who lost their relatives due to the Covid-19 pandemic was 35.8%. The Spiritual Care Needs Inventory mean score was 62.53±22.15, and the Death Anxiety Scale mean score was 7.71±1.74, moderate. The vast majority of women think that they have enough information about the Covid-19 pandemic. In the research, it was

found that the women of reproductive age had high-level spiritual care needs and medium-level death anxiety during the pandemic.

Keywords: Death, Covid-19, Women

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covid 19 Pandemisinin Üreme Sağlığı Üzerine Etkisi**Esengül Çağlar¹, Arş. Gör. Fatma Yıldırım¹, Doç. Dr. Nuriye Büyükkayacı Duman¹**¹*Hitit Üniversitesi***Corresponding author: Esengül çağlar***Özet**

COVID-19 pandemisinin sağlık, ekonomik, sosyal ve kişisel boyutta çeşitli düzeylerde toplum üzerinde olumsuz etkileri görülmektedir. COVID-19 pandemisinin sağlık üzerindeki yükü artırması bazı birimlerde aksaklıklara neden olmuştur. Bunların en başında gelen ise üreme sağlığı alanındaki aksaklıklardır. Üreme hakları, “insan hakkı” konusu olup, bunu kullanıp kullanmama hakkı tamamen bireylere ya da ailelere aittir. Devletin görevi ise, bireylerin bu hakkını kullanabilmesi için eksiksiz olarak gerekli hizmet koşullarını sunmasıdır. COVID-19 pandemisinde ülkeler üreme haklarını korumaya ve sürdürmeye yönelik çeşitli politikalar uygulamıştır. Uygulanan bu politikalar üreme sağlığının geri plana atılmasına sebep olmuştur. Üreme sağlığı hizmetlerindeki ki bu aksaklıklar, bireylerin ve toplumun sağlığını salgından daha uzun vadede olumsuz etkileyebilecek bir potansiyele sahiptir. Bunun sonucunda da istenmeyen gebelikler, güvensiz düşükler, gebelik komplikasyonları, HIV ve diğer cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar artacaktır. Bununla beraber ise travma sonrası stres bozukluğu, depresyon, intihar ve partner şiddeti insidansında artış riski ortaya çıkabilecektir. Pandemi döneminde bireylerin ve toplumun sağlığını uzun vadede etkileyecek olan üreme sağlık hizmetlerinin kontrollü bir şekilde yürütülmesi gerekmektedir. Pandemi sürecinde, bireylerin aile planlama yöntemlerine ulaşımının sağlanması, izole edilen merkezlerde danışmanlık, küretaj gibi hizmetlerin yürütülmesine devam edilmesi, uzaktan eğitim ile tüm yaş gruplarına danışmanlıkların yapılması gibi uygulamalar uzun vadede oluşabilecek halk sağlığı sorunlarının önüne geçebilmek için önerilmektedir. Bu derlemede COVID-19 pandemisinin üreme sağlığı üzerine etkisini tartışmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Üreme Sağlığı, Sağlık Hizmeti.**The Effect of the Covid 19 Pandemic On Reproductive Health****Abstract**

The negative effects of the COVID-19 pandemic on society at various levels in health, economic, social and personal dimensions are observed. The increased burden of the COVID-19 pandemic on health caused disruptions in some units. The foremost of these is the problems in the field of reproductive

health. Reproductive rights are the subject of "human rights" and the right to use them or not belongs entirely to individuals or families. The duty of the state is to provide the necessary service conditions for individuals to use this right. In the COVID-19 pandemic, countries have implemented various policies to protect and maintain reproductive rights. These policies have caused reproductive health to be put into the background. These disruptions in reproductive health services have the potential to negatively affect the health of individuals and society in the longer term than the epidemic. As a result, unwanted pregnancies, unsafe abortions, pregnancy complications, HIV and other sexually transmitted infections will increase. However, there may be an increased risk of post-traumatic stress disorder, depression, suicide and partner violence incidence. Reproductive health services, which will affect the health of individuals and society in the long term, should be carried out in a controlled manner during the pandemic period. In the pandemic process, practices such as providing individuals with access to family planning methods, continuing to provide services such as counseling and curettage in isolated centers, and providing consultancy to all age groups with distance education are recommended in order to prevent public health problems that may occur in the long term. In this review, it is aimed to discuss the impact of the COVID-19 pandemic on reproductive health.

Keywords: Covid-19, Reproductive Health, Healthcare.

Presentation ID / Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covid-19 Pandemisi ve Kadın

Serap Şahin¹, Arş. Gör. Fatma Yıldırım¹, Doç. Dr. Nuriye Büyükkayacı Duman¹
¹Hitit Üniversitesi

Özet

COVID-19 enfeksiyonu, 2019 Aralık ayında Çin'in Wuhan şehrinde yeni bir viral etken olarak tanımlanmış ve hızlı bir şekilde yayılarak tüm dünyada pandemiye neden olan ve henüz kontrol altına alınamamış bir salgındır. COVID-19 salgını tüm dünyada ve Türkiye'de sosyal hayatı olumsuz etkilemiş ve bu süreçle birlikte, çalışma biçimleri farklı bir boyut kazanmış, evden çalışma yaygınlaşmış ve evde kalma süresi artmıştır. Kadınlar ev işleri yapmak, okula giden çocukların uzaktan eğitim süreçlerini takip etmek, aile bireylerinin bakım ihtiyaçlarını karşılamak, yaşlı ve hasta aile bireylerinin bakımını üstlenmek, alışveriş, hijyen sağlama ve karantina süreçlerini yönetmek durumunda kalmıştır. Bütün bunlarla başa çıkabilmek için iş yaşamından ayrılmak durumunda kalan kadınlar için aile ve sosyal yaşamlarında iş ve bakım yükünün artması temel neden olarak sunulmuştur. Pandemi kısıtlamaları nedeniyle kadınların karşılaştıkları zorluklar gün geçtikçe artmıştır. Yapması gereken işler ve bakım verdiği kişiler arttıkça cinsiyet temelli sıkıntılar da aleyhine olacak şekilde artmıştır. Salgınla beraber birçok kadın şiddet uygulayıcısı ile aynı evde kalıp, istirmarcı ilişki içinde sıkışmış kaldığı bildirilmiştir. Diğer yandan bazı kadınların ise kurumsal kapasite ve hizmetlerin sınırlı olduğu acil durumlarda ihtiyaç duyduğu desteğe erişemediği bildirilmiştir. Kısacası COVID-19 pandemisi kadını iş hayatından, aile yaşamına, aile içi şiddete kadar olumsuz yönde etkilemiştir. Dolayısıyla pandemi gibi nedenlerle belirsiz bir süre ev izolasyonunu gerektiren durumlar için oluşturulan acil eylem planlarına ve psikososyal destek hizmetlerine, farklı meslek grupları ile işbirliği içinde ailelerin ekolojik özelliklerine göre yapılandırılması son derece önemlidir. Bu derlemede COVID-19 pandemisi ve kadının yerini tartışmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Kadın, Kadın Sağlığı, Aile İçi Şiddet.

COVID 19 Pandemic and Women

Abstract

COVID-19 infection is an epidemic that was defined as a new viral agent in Wuhan, China in December 2019 and spread rapidly, causing a pandemic all over the world, and an epidemic that has not yet been brought under control. The COVID-19 epidemic has negatively affected social life all over the

world and in Turkey, and with this process, working styles have gained a different dimension, working from home has become widespread and the length of stay at home has increased. Women have had to do housework, follow the distance education processes of children going to school, meet the care needs of family members, take care of elderly and sick family members, manage shopping, hygiene and quarantine processes. The main reason for women who had to leave work life in order to cope with all these was the increase in work and care burden in their family and social lives. The difficulties faced by women due to pandemic restrictions have increased day by day. As the work to be done and the people he cares for increased, gender-based problems also increased to his detriment. It has been reported that with the epidemic, many women stayed in the same house with perpetrators of violence and were stuck in abusive relationships. On the other hand, it has been reported that some women cannot access the support they need in emergencies where institutional capacity and services are limited. In short, the COVID-19 pandemic has negatively affected women from business to family life to domestic violence. Therefore, it is extremely important to structure the emergency action plans and psychosocial support services created for situations that require home isolation for an indefinite period due to reasons such as pandemic, and the ecological characteristics of families in cooperation with different occupational groups. In this review, it is aimed to discuss the COVID-19 pandemic and the place of women.

Keywords: COVID-19, Woman, Women's Health, Domestic Violence.

Presentation ID / Sunum No= 61

| 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2214-8570

Gazilerde Travma Sonrası Gelişim ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Işıl Işık¹, Öğr. Gör. Volkan Ayaz¹

¹*Yeditepe Üniversitesi*

**Corresponding Author: Volkan Ayaz*

Özet

Giriş: Travma sonrası gelişim travmatik olay sonrasında bireyde ortaya çıkan olumlu yöndeki karakter gelişimi olarak tanımlanmaktadır. Araştırma gazilerde travma sonrası gelişimi etkileyen faktörlerin incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Yöntem: Araştırmamız İstanbul ve Ankara illerinde Türkiye Harp Malulü Gaziler, Şehit, Dul ve Yetimleri Derneğine kayıtlı olan 57 erkek gazi ile gerçekleştirilmiş olup, kesitsel ve tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Araştırmanın verileri araştırmacı tarafından sosyo-demografik özellikleri belirlemek amacıyla oluşturulan "Veri Toplama Formu", "Travma Sonrası Büyüme Envanteri", "Olayların Etkisi Ölçeği", "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği", "Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği" ve "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği" ile toplanmıştır. Bulgular: Katılımcıların Travma Sonrası Büyüme Envanteri puanları hesaplandığında "Benlik Algısında Değişim" alt boyutundan 30,9, "Yaşam Felsefesinde Değişim" alt boyutundan 16,7 ve "Başkalarıyla İlişkilerde Değişim" alt boyutundan 12,1 puan aldıkları tespit edilmiştir. Gazilerde travma sonrası gelişimin gaziliğin kendilerinde bıraktığı hasar türünden, travma sonrası stres bozukluğu belirtilerinden kaçınma ve rahatsız edici düşüncelerden, stresle başa çıkma tarzlarından iyimser ve kendine güvenli yaklaşım şekline ve önemli bir oranda katılımcıların algıladığı sosyal destekten etkilendiği belirlenmiştir. Sonuç ve öneriler: Türkiye popülasyonunda gazilerin travma sonrası gelişim yönünden incelendiği az sayıdaki çalışmadan biri olan araştırmamızda, gazilerde orta düzeyde gelişim tespit edilmiştir. Bu gelişimin gazilerin algıladığı sosyal destekten, stresle başa çıkma tarzlarından, travma sonrası stres bozukluğu belirtilerinden ve bazı demografik özelliklerinden etkilendiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gaziler, Travma Sonrası Gelişim, Travma Sonrası Stres Bozukluğu, Stresle Başa Çıkma, Algılanan Sosyal Destek

Posttraumatic Growth in Veterans and Determination of Affecting Factors

Abstract

Introduction: Post-traumatic growth is defined as the positive character development that occurs in an individual after a traumatic event. The aim of the study was to investigate the factors affecting posttraumatic growth in veterans. **Methods:** Our study was carried out with 57 male veterans at association of “Turkiye Harp Malulu Gaziler, Sehit, Dul ve Yetimleri Dernegi” in Istanbul and Ankara and it is a cross-sectional and descriptive study. The data of the study was collected by Data Collection Form which was established by the researcher to determine socio-demographic characteristics, Posttraumatic Growth Inventory, Effect of Events Scale, Coping with Stress Scale, Hospital Anxiety and Depression Scale and Multidimensional Perceived Social Support Scale. **Results:** When the Post-Traumatic Growth Inventory scores of the participants were calculated, it was found that the participants scored 30.9 points from the Change in Self-Perception, 16.7 points from the Change in Life Philosophy, and 12.1 points from the Change in Relations with Others sub-dimension. It was determined that post-traumatic growth in veterans was affected by the type of damage left by the event, avoidance and disturbing thoughts of post-traumatic stress disorder symptoms, optimistic and self-confident approach coping styles, and a significant proportion of participants perceived social support. **Conclusions and recommendations:** Posttraumatic growth in terms of the veterans population in Turkey was examined in our study is one of the few studies and moderate development in veterans determined. It was determined that this development was affected by the social support perceived by veterans, their coping styles, symptoms of post-traumatic stress disorder and some demographic characteristics.

Keywords: Veterans, Posttraumatic Growth, Posttraumatic Stress Disorder, Stress Management, Perceived Social Support

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Gebelik Döneminde Yapılan Nefes Egzersizinin ve Normal Vajinal Doğum Eyleminde Uygulanan Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Doğum Ağrısı, Doğum Süresi ve Doğum Memnuniyet Düzeyi Üzerine Etkisi**Öğr. Gör. Emine Karacan¹, Doç. Dr. Semra Akköz Çevik²**¹*İskenderun Teknik Üniversitesi*²*Gaziantep Üniversitesi***Özet**

Bu araştırma, gebelik döneminde yapılan nefes egzersizinin ve normal vajinal doğum eyleminde uygulanan sanal gerçeklik uygulamalarının doğum ağrısı, doğum süresi ve doğum memnuniyet düzeyi üzerine etkisini belirlemek amacıyla randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini nefes egzersizi, sanal gerçeklik ve kontrol grubu olmak üzere toplam 114 primipar gebe (Nefes Egzersizi Grubu:39, Sanal Gerçeklik Grubu:37, Kontrol Grubu:38) oluşturmuştur. Araştırma Gaziantep Cengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nde yapılmıştır. Veri toplama araçları olarak "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Travay ve Doğum Eylemini Değerlendirme Formu", "Visual Analog Skala (VAS)", "Doğum Memnuniyet Ölçeği", "Sanal Gerçeklik Gözlüğü Uygulaması Değerlendirme Formu" ve "Nefes Egzersiz Cihazı Uygulaması Değerlendirme Formu" kullanılmıştır. Araştırma iki aşamada yapılmıştır. Araştırmanın birinci aşaması gebe polikliniğinde, ikinci aşaması doğum salonunda uygulanmıştır. Birinci aşamada nefes egzersiz grubundaki ve sanal gerçeklik grubundaki gebelere 36.-39. gebelik haftalarında sanal gerçeklik gözlüğü ve nefes egzersiz cihazı ile nefes egzersizi yaptırılmıştır. İkinci aşamada (servikal dilatasyon 4 cm olduğunda) nefes egzersiz grubundaki gebelere nefes egzersizi yaptırılmıştır. Sanal gerçeklik grubundaki gebelere sanal gerçeklik gözlüğü ile 10 dakika video izletilmiştir. Kontrol grubundaki gebelere rutin bakım dışında herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Müdahale gruplarındaki gebelerin VAS puan ortalamalarının ve doğum sürelerinin kontrol grubundaki gebelere göre daha düşük olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Müdahale grubundaki gebelerin doğum memnuniyet puan ortalamalarının, kontrol grubundaki gebelerden daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Bu çalışmanın sonuçları nefes egzersizi ve sanal gerçeklik gözlüğü uygulamasının doğumun süresini kısalttığı, doğum ağrısını azalttığı ve doğum memnuniyetini arttırdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nefes Egzersizi, Sanal Gerçeklik, Doğum Ağrısı, Doğum Süresi, Doğum Memnuniyeti, Hemşirelik

The Effect of Breathing Exercise During Pregnancy and Virtual Reality Applications Applied in Normal Vaginal Delivery On Birth Pain, Birth Duration and Birth Satisfaction Level

Abstract

This research was conducted as a randomized controlled experimental study to determine the effects of breathing exercise during pregnancy and virtual reality applications applied in normal vaginal delivery on labor pain, duration of labor and delivery satisfaction level. The sample of the study consisted of a total of 114 primiparous pregnant women (Breathing Exercise Group:39, Virtual Reality Group:37, Control Group:38), including breathing exercise, virtual reality and control group. Research was made in Gaziantep Cengiz Gökçek Obstetrics and Pediatrics Hospital. “Descriptive Information Form”, “Evaluation Form for Travail and Birth”, “Visual Analog Scale (VAS)”, “Delivery Satisfaction Scale”, “Virtual Reality Glasses Application Evaluation Form” and “Breathing Exerciser Application Evaluation Form” were used as data collection tools. The research was carried out in two stages. The first stage of the study was carried out in the pregnant outpatient clinic, and the second stage was carried out in the delivery room. In the first stage, breathing exercises and virtual reality groups 36-39. in pregnancy weeks, breathing exercises were performed with virtual reality glasses and breathing exercise device. In the second stage of the study (when the cervical dilatation was 4 cm), the breathing exercise group was made breathing exercise again. 10 minute video was watched the virtual reality group with virtual reality glasses. Application was not made to the control group. The mean pain scores and birth times of pregnant women in both experimental groups were found to be lower than those in the control group ($p<0.05$). The mean birth satisfaction scores of pregnant women in both experimental groups were found to be higher than those in the control group ($p<0.05$). The study results show that breathing exercise and virtual reality glasses application shortens the duration of labor, reduces labor pain and increases birth satisfaction.

Keywords: Breathing Exercise, Virtual Reality, Pain Intensity, Duration of Labor, Birth Satisfaction, Nursing

Presentation ID / Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7215-4971

Hastanede Karşılanamayan Hemşirelik Bakım Gereksinimleri ve Nedenlerinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Diğdem Lafcı¹, Fatma Canlı²

¹Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

²SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Konusu: Hemşirelik bakımı kavramı, profesyonel hemşireliğin odak noktasını oluşturan ve hemşireliğe özgü olan bir kavramdır. Hemşirelik bakımının yeterli verilmemesi ise, karşılanmayan hemşirelik bakım gereksinimi kavramını ortaya çıkarmaktadır. İhtiyaç duyulan hemşirelik bakımı günlük uygulamalarda bazen göz ardı edilebilmekte ve hasta güvenliğine yönelik tehditler oluşabilmektedir. Amacı: Çalışmanın amacı, bir şehir hastanesinde karşılanmayan hemşirelik bakım gereksinimi miktarı ve nedenlerini değerlendirmektir. Yöntemi: Tanımlayıcı nitelikteki çalışma, 01.03.2020 ve 01.06.2020 tarihleri arasında bir şehir hastanesinde çalışan ve çalışmaya katılmayı gönüllük esasına dayalı olarak kabul eden 400 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan anket formu ve Karşılanmayan Hemşirelik Bakım Gereksinimi Ölçeği ile toplanmıştır. Bulgular: Sıklıkla karşılanmayan hemşirelik bakımlarının, hastayı günde üç kez veya gerektiği kadar ayağa kaldırma/dolaştırma (%15.3), her iki saatte bir hastanın çevrilmesi (%11.8), hastaya banyo yaptırılması/deri bakımı verilmesi (%11.5), hastaya ağız bakımı verilmesi(%11.5),hastaya ve/veya hasta yakınlarına duygusal destek verilmesi (%9.0), taburculuk sonrası kontrole gelme zamanı ve taburculuk sonrası bakımlarına yönelik yapılan planlar hakkında hastaya eğitim verme (%7.5) olduğu görülmektedir. Hemşirelik bakımının kaçırılmasının nedenleri, yetersiz personel sayısı (%81.3), hasta sayısındaki beklenmedik bir artış ya da çalışılan birimde yoğunluk (%75.8), yardımcı ve teknik personel sayısının yetersizliği (73.0), acil hasta durumları (%72.0), gerektiğinde malzeme/cihazların uygun bir biçimde çalışmaması (%64.0), gerektiğinde malzeme/cihazların mevcut olmaması (%63.8) ve doktorlarla/tıbbi personelle oluşan gerginlik veya iletişim kopukluğu (%58.5). Sonuç: Karşılanmayan hemşirelik bakımı, hemşirelik bakımının kalitesini olumsuz etkilemekte ve hasta güvenliğini riske sokmaktadır. Kavramın yapılacak çalışmalarla yakından ele alınması ve bu doğrultuda uygun protokollerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Hemşirelik Bakımı, Karşılanamayan Hemşirelik Bakımı

Determination of Missed Nursing Care Needs and Causes in Hospital

Abstract

Subject: The concept of nursing care is a concept that forms the focus of professional nursing and is specific to nursing. The fact that nursing care is not given adequately reveals the concept of unmet nursing care needs. The required nursing care can sometimes be overlooked in daily practices and threats to patient safety may occur. **Purpose:** The aim of the study is to evaluate the amount and causes of unmet nursing care needs in a city hospital. **Method:** The descriptive study was conducted with 400 nurses who worked in a city hospital between 01.03.2020 and 01.06.2020 and agreed to participate in the study on a voluntary basis. Data were collected using a questionnaire form and the “Missed Nursing Care Needs Scale”, which was created in accordance with the literature by the researchers. **Results:** Nursing cares that are missed frequently include getting the patient up/walking three times a day or as needed (15.3%), turning the patient every two hours (11.8%), it is seen that giving the patient a bath / giving skin care (11.5%), giving the patient oral care (11.5%), providing emotional support to the patient and/or patient relatives (9.0%), the time to come for the check-up after the discharge and training the patient about the plans made for the post-discharge care (7.5.%). The reasons for missed nursing care are insufficient number of personnel (81.3%), an unexpected increase in the number of patients or density in the unit worked (75.8%), insufficient number of assistant and technical personnel (73.0), emergency patient situations (72.0%), material/devices not working properly when necessary (64.0%), unavailability of materials/devices when needed (63.8%), and tension or lack of communication with doctors/medical staff (58.5%). **Conclusion:** Missed nursing care negatively affects the quality of nursing care and puts patient safety at risk. It is suggested that the concept should be handled closely with future studies and appropriate protocols should be developed in this direction.

Keywords: Nursing, Nursing Care, Missed Nursing Care

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8934-4840

Hemşirelerin Çocuk Yoğun Bakım Kurma Deneyimi: Nitel Çalışma Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Gülay Manav¹, Doç. Dr. Gonca Karayağz Muslu², Hemşire Şeyda Altunkaynak³, Arş. Gör. Recep Kara⁴, Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Çoban⁵

¹ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

² Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

³ Hemşire, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları YL. Öğrencisi

⁴ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

⁵ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Yoğun Bakım Anabilim Dalı

Özet

Çalışmanın Konusu ve Amacı: Bu nitel araştırma, yeni bir yoğun bakım ünitesi kuran hemşirelerin bu süreçte yaşadıkları deneyimlerini incelemek amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi 19 Ekim 2020 tarihinde kurulan yeni bir ünedir. Ünitenin kurulma aşamasında dokuz hemşire, bir hekim görev yapmıştır. Araştırmada Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde kurulma aşamasından itibaren çalışan dokuz hemşire ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri literatür doğrultusunda hazırlanıp uzman görüşü alınan ve dört sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Sorular hemşirelerin yoğun bakım kurma deneyimlerini (çocuk hastaya yabancılaşma, malzeme/cihaz eksikliği, başka birimlere takviye hemşire olarak gönderilme, adaptasyon/oryantasyon problemi) tanımlayan dört tema üzerine oluşturulmuştur. Derinlemesine görüşme yöntemi ile yapılan araştırmanın verileri ses kaydına alınıp temel içerikleri çözümlenerek betimsel analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. **Bulgular:** Araştırma bulgularını yoğun bakım deneyimi olan dokuz hemşirenin yoğun bakım kurma sürecinde yaşadıkları sorunlar oluşturmaktadır. Hemşireler yoğun bakım kurulma sürecinin ilk günlerinde malzeme ve cihaz yetersizliği yaşadıklarını ve durumun iş gücü kaybına neden olduğunu belirtmişlerdir. Hemşireler çocuk hastanın bakımında deneyimli olmadıkları için tıbbi hata ve pediatrik bakım konusunda korku ve endişe yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Hemşirelerin tamamı ilk aylarda hasta sayısının az olması nedeniyle farklı birimlerde görevlendirilmiştir. Bu birimlerde nasıl bir çalışma ortamı ile karşılaşacaklarını ve hangi hastalara bakım vereceklerini bilmedikleri için hemşirelerin anksiyete yaşadıkları ve motivasyonlarının azaldığı belirlenmiştir. Çeşitli hasta profillerinden oluşan farklı birimlerde görevlendirilmeleri nedeniyle hemşirelerin rol karmaşası yaşadıkları saptanmıştır. **Sonuç:** Literatürde benzer bir araştırma olmadığından, nitel gerçekleştirilen bu araştırmanın yeni bir birimin kurulma aşamasında sağlık

profesyonellerinin yaşamış olduğu duyguların anlaşılmasında yol göstereceği düşünülmektedir. Yaşanacak sorunların önüne geçmek için; hastane idaresi ile iş birliği sağlanarak medikal malzemelerin erken temin edilmesi, yatak sayısına uygun olarak birimde çalışacak görevli sayısının planlanması ve bu sağlık profesyonellerinin kendi birimleri kurulana kadar pediatri alanında istihdamının sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Çocuk Yoğun Bakım, Pediatri Hemşiresi, Deneyim

Nurse's Experience in Establishing Child Intensive Care: Example of Qualitative Study

Abstract

Subject and Purpose of the Study: This qualitative research was conducted to examine the experiences of nurses who established a new intensive care unit in this process. **Method:** Muğla Education and Research Hospital Pediatric Intensive Care Unit is a new unit established on 19 October 2020. Nine nurses and one physician served during the establishment of the unit. In the research, semi-structured interviews were conducted with nine nurses working in the Pediatric Intensive Care Unit of Muğla Education and Research Hospital. The research data were collected with a semi-structured interview form consisting of four questions, which was prepared in line with the literature and expert opinion was taken. The questions were formed on four themes that describe the experience of setting up the intensive care unit (unfamiliarity with the child patient, lack of material/equipment, being sent to other units as a supplement nurse, adaptation/orientation problem). The data of the research, which was conducted with in-depth interview method, were audio recorded and analyzed using descriptive analysis method by analyzing the basic contents. **Results:** The results of the research consist of the problems experienced by nine nurses with intensive care experience during the establishment of the intensive care unit. Nurses stated that they had a shortage of materials and equipment in the first days of the intensive care establishment process and that the situation caused loss of workforce. The nurses stated that they experienced fear and anxiety about medical errors and pediatric care because they were not experienced in the care of the child patient. All of the nurses were assigned to different units due to the low number of patients in the first months. It was determined that the nurses experienced anxiety and their motivation decreased because they did not know what kind of working environment they would encounter in these units and which patients they would care for. It has been determined that nurses experience role confusion due to their assignment in different units consisting of various patient profiles. **Conclusion:** Since there is no similar research in the literature, it is thought that this qualitative research will guide the understanding of the emotions experienced by health professionals during the establishment of a new unit. In order to prevent the problems to be experienced; It is recommended to provide early medical supplies in cooperation with the hospital administration, to plan the number of staff to work in the unit in accordance with the number of beds, and to employ these health professionals in the field of pediatrics until their own units are established.

Keywords: Keywords: Pediatric Intensive Care, Pediatric Nurse, Experience

Presentation ID / Sunum No= 181

| 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1540-9330

Kalp Yetersizliğinde Hasta Eğitiminin Önemi ve Hemşirenin Rolü

Öğr. Gör. Dr Gülay Yıldırım¹

¹*Trakya Üniversitesi, Keşan Hakkı Yörük Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü*

Özet

Kalp yetersizliği kardiyak işlev bozukluğu sebebiyle kalbin vücuda yeterli kanı pompalayamaması sonucu gelişen kronik ve ilerleyici bir hastalıktır. Hastalığın yaş ile birlikte prevalansı artmakta ve mortalite oranları yükselmektedir. Hastalıkta dispne, yorgunluk, çarpıntı pulmoner ödem, boyun venlerinde dolgunluk ve ayak bileklerinde ödem semptomları görülebilmektedir. Hastalıkta görülen semptomlar hastanın durumunu ağırlaştırmaktadır. Hastanın hastalık yönetiminde yetersizlikler yaşamasına, temel gereksinimlerini karşılamada zorlanmasına ve yaşam kalitesinin bozulmasına yol açmaktadır. Görülme sıklığı artış gösteren, mortalite oranları yüksek, semptomları ağır seyreden hastalığın bakım ve hastalık yönetiminin sağlanmasında hemşire majör bir role sahiptir. Hemşire bakım ve hastalık yönetimini düzenlediği hasta eğitim programları ile gerçekleştirebilir. Hasta eğitim programları hastalık hakkında bilgilendirme, ilaçlara uyum, diyet, egzersiz, uyku, dinlenme, stresten uzak durma, bağışıklama ve seyahat konularını içermelidir. Hasta eğitim programını planlarken hastayı bütüncül yaklaşım ile değerlendirmelidir. Hastayı sadece fizyolojik değil sosyal, psikolojik, kültürel, entellektüel ve spirütüel yönden de ele almalıdır. Hemşire hastanın yaşını, eğitimini, kültürünü, aile yapısını, yaşama biçimini, bakıma katılma isteğini ve motivasyonunu dikkatle gözlemlemelidir. Birçok çalışmalarda hasta eğitimlerinin; tedavide başarı sağlamada, hastalık yönetiminin sağlanmasında ve hastanın yaşam kalitesinin artmasında etkin olduğu bulunmuştur. Aynı zamanda çalışmalarda hasta eğitim programlarının hastane yatışlarını azalttığı ve maliyeti düşürdüğü vurgulanmaktadır. Sonuç olarak; bakım ve hastalık yönetiminde hasta eğitim programları önemli bir yer tutmaktadır. Hemşirelerin uyguladığı hasta eğitim programları; semptomların yönetilmesinde, tedavinin daha başarılı olmasında, hastane yatışlarının azaltılmasında ve hastanın yaşam kalitesinin artırılmasında etkin olduğu görülmektedir. Hasta eğitim programlarının kalp yetersizliği hastalarında düzenli bir biçimde uygulanması ve takip edilmesinde hemşireler anahtar bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yetersizliği, Hasta Eğitimi, Hemşire

The Importance of Patient Education and the Role of the Nurse in Heart Failure

Abstract

Heart failure is a chronic and progressive disease that develops as a result of the heart's inability to pump enough blood to the body due to cardiac dysfunction. The prevalence of the disease rises with age and mortality rates increase. Symptoms of dyspnea, fatigue, palpitations, pulmonary edema, fullness in the neck veins and edema in the ankles can be seen in the disease. These symptoms aggravate the patient's condition. It causes inadequacies in the patient's disease management, difficulty in meeting her basic needs, and deterioration in her quality of life. The nurse has a major role in the care and management of the disease, which has an increasing incidence, high mortality rates, and severe symptoms. Nurse can perform care and disease management through patient education programs. Patient education programs should include information about the disease, compliance with medications, diet, exercise, sleep, rest, avoidance of stress, immunization and travel. While planning the patient education program, the patient should be evaluated with a holistic approach. The patient should be handled not only physiologically, but also socially, psychologically, culturally, intellectually and spiritually. The nurse should carefully observe the patient's age, education, culture, family structure, lifestyle, willingness to participate in care and motivation. In many studies, it has been found that patient education is effective in achieving success in treatment, providing disease management and increasing the patient's quality of life. At the same time, it is emphasized in studies that patient education programs reduce hospitalizations and decrease costs. As a result; patient education programs have an important place in care and disease management. Patient education programs implemented by nurses; It seems to be effective in managing symptoms, making treatment more successful, reducing hospitalizations and increasing the patient's quality of life. Nurses play a key role in the regular implementation and follow-up of patient education programs in heart failure patients.

Keywords: Heart Failure, Patient Education, Nursing

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9358-2593

Kronik Hastalığı Olan Bireylerde Algılanan Covid-19 Tehdidinin ve Covid-19 İçin Tamamlayıcı ve Alternatif Tedavilerin Kullanımının Belirlenmesi: Kesitsel Bir Anket Araştırması**Dr. Öğretim Üyesi Birgül Vural Doğru¹, Dr. Öğretim Üyesi Emine Karaman²**¹Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*

Özet

Giriş: Çalışmanın amacı, kronik hastalığı olan bireylerde algılanan COVID-19 tehdidini ve COVID-19 için tamamlayıcı ve alternatif tedavilerin kullanımını belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma, kesitsel bir çalışmadır. Veriler, Ocak-Mart 2021 tarihleri arasında Türk popülasyonunda Google Form kullanılarak toplanmıştır. Örneklemi araştırmaya katılmayı kabul eden kronik hastalığı olan 372 birey oluşturmuştur. Çevrimiçi veri toplamak için Birey Tanıtım Formu ve Algılanan COVID-19 Tehdit Formu kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan kronik hastalığı olan bireylerin yaş ortalaması 44.23±17.45 yıl idi. Bireylerin %84.7'si pandemi sürecinde tamamlayıcı ve bütünleştirici tedaviler kullandığını, bu bireylerin %50.5'i ise bağışıklık sistemini güçlendirmek için kullandığını belirtti. Bireyler en çok biyolojik temelli tedavileri tercih ettiklerini; en sık kullandıkları ürünlerin ise limon çayı (%57,3), sarımsak (%47,3), kekik (%38,4), bal (%37,6) ve zencefil (%33,6) olduğunu belirtmişlerdir. Kronik hastalığı olan bireylerin COVID-19'a yönelik algılanan tehdit ortalama puanı 23.06 ± 4.62 idi. Kronik hastalığı olan bireylerin algılanan COVID-19 tehdidi toplam puanı ile tamamlayıcı ve bütünleştirici tedavileri kullanımları arasında anlamlı bir fark bulundu (p<0.05). Sonuç: Çalışma, kronik hastalığı olan bireylerin çoğunun COVID-19 için tamamlayıcı ve bütünleştirici tedaviler kullandığını göstermiştir. Bu tedavileri kullanmayı seçen kronik hastalığı olan bireylerin algılanan COVID-19 tehdit puanlarının daha yüksek olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Kronik Hastalık, COVID-19 Tehdidi, Tamamlayıcı ve Bütünleştirici Tedavi

Determining the Perceived Threat of Covid-19 and Use of Complementary and Alternative Treatments for COVID-19 in Individuals With Chronic Illnesses: A Cross-Sectional Survey

Abstract

Introduction: The aim of the study was to determine the perceived threat of COVID-19 and use of complementary and alternative treatments for COVID-19 in individuals with chronic illnesses. **Method:** This research was a cross-sectional study. It was conducted in the Turkish population between January and March 2021 using Google Form. The sample consisted of 372 individuals with chronic illnesses who agreed to participate in the study. An Individual Description Form and a Perceived COVID-19 Threat Form were used to collect data online. **Results:** The mean age of the individuals with chronic illnesses who participated in the study was 44.23 ± 17.45 years. 84.7% of the individuals stated that they used complementary and integrative treatments during the pandemic, and 50.5% of users stated that they used it to strengthen the immune system. They stated that they mostly preferred biologically based treatments, the most frequently used were lemon tea (57.3%), garlic (47.3%), thyme (38.4%), honey (37.6%) and ginger (33.6%). The mean score of perceived threat to COVID-19 of individuals with chronic disease was 23.06 ± 4.62 . A significant difference was found between the total score of perceived COVID-19 threat of the chronically ill individuals and their use of complementary and integrative treatments ($p < 0.05$). **Conclusion:** The study showed that most of the chronically ill individuals were used complementary and integrative treatments for COVID-19. It was seen that the perceived COVID-19 threat scores of the chronically ill individuals who chose to use these treatments were high.

Keywords: COVID-19, Chronic Disease, COVID-19 Threat, Complementary and Integrative Treatment

Presentation ID / Sunum No= 16

| 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5948-2492

Total Diz Protezi Ameliyatı Sonrası Ağrı Yönetiminde Destekleyici Bakım Yöntemleri (Tens ve Refleksoloji ve Masaj Uygulamaları) ve Hemşirenin Rollerini

Dr. Öğretim Üyesi Nilgün Özbaş¹

¹Yozgat Bozok Üniversitesi

Özet

Günümüzde Total Diz Protezi (TDP) ameliyatları ilaç ya da fizik tedavi gibi konservatif yöntemler etkili olmadığında mevcut olan en iyi tedavi seçeneği olarak görülmektedir. Fakat aynı zamanda TDP sonrası hastalarda görülen ağrı ve ağrıya bağlı fonksiyonel yetersizlikler bireylerin günlük yaşam aktivitelerini sınırlayarak hem fonksiyonel durumu, hem de yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Günümüzde cerrahi kliniklerde ağrı kontrolü için farmakolojik yöntemler her ne kadar en geçerli ve güvenilir yöntemler olsa da, ameliyat sonrası yeterli analjezi sağlamak ve ilaç etkileşimlerini en aza indirmek için, farmakolojik yöntemlere, farmakolojik olmayan yöntemlerin eklenmesi hem rehberler hem de yapılan çalışmaların sonuçları olarak önerilmektedir. Nitekim TDP olan bireylerin genellikle yaşlı bireylerden oluşması ve hali hazırda çok fazla ilaç kullanmaları da hem analjezi kullanımını, hem de ilaç etkileşimlerini azaltmak için destekleyici yöntemleri gerekli kılmaktadır. Fakat, gözlemlerimiz kliniklerde destekleyici bakım yöntemleri ile ilgili protokollerin bulunmadığını, hemşirelerin TDP sonrası ağrı kontrolünde sıklıkla farmakolojik yöntemleri kullandıklarını ve diğer destekleyici bakım yöntemlerini uygulamadıklarını göstermektedir. Oysaki Ülkemizde Hemşirelik Yönetmeliğine göre TENS' in hemşireler tarafından hekim gözetimi ile birlikte yapılabildiği; refleksolojinin Tamamlayıcı Tıp Uygulamaları Yönetmeliği' ne göre sertifika ile birlikte hekim gözetiminde uygulamasının yapılabildiği, masaj uygulamasının ise yine Hemşirelik Yönetmeliği'nde hemşirelerin uygulayabildikleri bağımsız hemşirelik girişimi olarak belirttiği görülmektedir. Bu bağlamda hemşire ağrı yönetiminde etkin rol almalı ve destekleyici bakım yöntemlerini uygulamalıdır. Bu makalede TDP ameliyatları sonrası destekleyici bakım yöntemlerinden olan TENS, refleksoloji, masaj uygulamaları ve hemşirenin rollerinden bahsedilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Protezi, Tens, Refleksoloji, Masaj, Ağrı, Hemşirelik

Supportive Care Methods (Tens and Reflexology and Massage Applications) and the Roles of the Nurse in Pain Management After Total Knee Replacement Surgery

Abstract

Today, Total Knee Replacement (TKR) surgeries are seen as the best treatment option available when conservative methods such as medication or physical therapy are not effective. But at the same time, pain and functional deficiencies related to pain seen in patients after TKR limit the daily activities of individuals and negatively affect both their functional status and their quality of life. Although pharmacological methods are the most valid and reliable methods for pain control in surgical clinics today, the addition of non-pharmacological methods to pharmacological methods is recommended both as guidelines and results of studies in order to provide adequate postoperative analgesia and to minimize drug interactions. As a matter of fact, the fact that individuals with TKR are generally elderly and they currently use too many drugs necessitate supportive methods to reduce both the use of analgesia and drug interactions. However, our observations show that there are no protocols for supportive care methods in clinics, nurses often use pharmacological methods in pain control after TKR and do not apply other supportive care methods. However, in our country, according to the Nursing Regulation, TENS can be done by nurses with physician supervision; It is seen that reflexology can be applied under the supervision of a physician with a certificate according to the Complementary Medicine Practices Regulation, while massage practice is stated as an independent nursing initiative that nurses can apply in the Nursing Regulation. In this context, the nurse should take an active role in pain management and apply supportive care methods. In this article, TENS, reflexology, massage practices and the roles of the nurse, which are supportive care methods after TKR surgeries, are mentioned.

Keywords: Total Knee Replacement, Tens, Reflexology, Massage, Pain, Nursing

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Türkiye’de Yenidoğanlara Uygulanan Geleneksel Yöntemler; Nedenleri ve Sonuçları Açısından Bir Değerlendirme**Arş. Gör. Gamze Kaş Alay¹, Öğr. Gör. Huriye Karadede²**¹*Kastamonu Üniversitesi*²*İstanbul Aydın Üniversitesi***Özet**

Günümüzde, özellikle gelişmekte olan ülkelerde doğum sonu ve yenidoğan döneminde yapılan yanlış uygulamalardan dolayı birçok yenidoğan mortalite ve morbidite açısından yüksek risk altındadır. Ne yazık ki bu durum, modern tıbbın gelişmesine ve bilgiye ulaşımın kolaylaşmasına rağmen, zengin kültürel ve geleneksel özelliklere sahip ülkemiz için de öncelikli olarak ele alınması gereken bir sorun olarak varlığını korumaktadır. Ulusal literatür taranarak oluşturulan bu bildiriye, ülkemizde yenidoğan döneminde aile bireyleri tarafından uygulanan çeşitli geleneksel yöntemler, uygulanma nedenleri ve yenidoğan sağlığı üzerindeki etkileri irdelenmiştir. Sonuç olarak, yenidoğana uygulanan geleneksel yöntemlerin bazılarının çocuk sağlığına fayda sağladığı, bazılarının herhangi bir etkisi olmadığı ve bazılarının ise ciddi ya da ölümcül sonuçlar yarattığı belirlenmiştir. Ülkemizde çeşitli yörelerde ve kültürlerde uygulanan bu yöntemlerin doğurduğu sonuçların bilinmesi, hemşirelere, ana-çocuk sağlığı çalışanlarına ve aile bireylerine bu konunun önemi hakkında eğitim programları düzenlenmesi, yenidoğanda geleneksel uygulamalar ile ilgili ölçekler geliştirilmesi ve yenidoğan döneminde geleneksel yöntemler uygulanan çocukların ileriki yaşlardaki sağlık durumlarını inceleyen araştırmalara yer verilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Bebek Bakımı, Türk Toplumı, Geleneksel Uygulamalar, Hemşire**Traditional Methods Applied to Newborns in Turkey; An Evaluation in Terms of Causes and Consequences****Abstract**

Today, due to misapplications in the post-partum and neonatal period, many newborns are at high risk in terms of mortality and morbidity, especially in developing countries. Unfortunately, in spite of the development of modern medicine and the ease of access to information, the situation remains as a problem, which should be addressed as a priority for our country, which has rich cultural and traditional features. In this compilation created by scanning the national literature, various traditional methods applied by family members in the neonatal period in our country, the reasons for their practices and

these practices' effects on newborn health were examined. As a result, it was determined that some of the traditional methods applied to the newborn contribute to the child's health positively, some have not any effect, and some have serious or fatal consequences. It is recommended to know the results of these methods applied in various regions and cultures in our country, to organize training programs for nurses, maternal-infant health workers and family members about the importance of this issue, to develop the scales on newborns about the traditional practices and to allow for the researches which examine the health status in the coming years of the children applied traditional methods in the neonatal period.

Keywords: Newborn, Baby Care, Turkish Society, Traditional Practices, Nurse

Presentation ID / Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1761-1479

Üreme Çağındaki Kadınların Küretaja Yönelik Tutumlarının Dini Tutumları ile İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Baltacı¹, Dr. Öğretim Üyesi Özlem Doğan Yüksekol², Dr. Öğretim Üyesi Feyza Nazik³, Arş. Gör. Mihriban Ulucan²

¹*19 Mayıs Üniversitesi*

²*Fırat Üniversitesi*

³*Bingöl Üniversitesi*

Özet

Bu araştırma, üreme çağındaki kadınların küretaja yönelik tutumlarının dini tutumları ile ilişkisini belirlemek amacıyla yapıldı. Araştırmanın örneklemini araştırmaya katılmaya gönüllü 428 kadın oluşturdu. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Küretaja Yönelik Damgalayıcı Tutumlar, İnançlar ve Davranışlar Ölçeği (KDTİDÖ) ve Dini Tutum Ölçeği (DTÖ) ile toplandı. Verilerin analizi, standart sapma, medyan, sayı ve yüzde, t testi, tek yönlü varyans analizi, spearman korelasyon analizi ile değerlendirildi. Kadınların KDTİDÖ toplam puan ortalaması 29,20±8,17 (min.:19-max.:70) iken DTÖ toplam puan ortalaması 33,93±6,47 (min.:8-max.:40) olarak bulundu. Araştırmanın sonucunda, kadınların küretaja yönelik damgalayıcı tutum, davranış, inançları düşük düzeyde, dini tutumları olumluydu. Küretaja yönelik damgalayıcı tutumlar, inançlar ve davranışlar, çalışmayan kadınlarda ilkökul/ilköğretim mezunu olanlarda, eşi ilkökul/ilköğretim mezunu olanlarda ve köy/kasabada yaşayanlarda daha yüksekti. Bekar olan kadınların, çalışan kadınların ve kendisi ve eşi lisans ve lisansüstü mezunu olanların dini tutumu daha olumsuz Kadınların yaşı, gebelik sayısı, doğum sayısı ve yaşayan çocuk sayısı arttıkça dini tutumlarının da daha olumlu olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Küretaj, Kadın, Din.

The Relationship Between Attitudes of Women of Reproductive Age Toward Abortion and Their Religious Attitudes

Abstract

This research was conducted to identify the relationship between attitudes of women of reproductive age toward abortion, their religious attitudes. The research sample was comprised of 428 women. The research data were collected by using the Personal Information Form, the Stigmatizing Attitudes, Beliefs, Actions Scale Toward Abortion, and Ok-Religious Attitude Scale. The data were evaluated with standard deviations, percentages, t-test, Spearman's correlation analysis. While the mean SABAS total

score of the women was 29.20 ± 8.17 (min.:19-max.:70), the total mean score of Ok-RAS was found to be 33.93 ± 6.47 (min.:8-max.:40) . According to research, the women had low-level stigmatizing attitudes, actions, beliefs toward abortion and had positive religious attitudes. It may be recommended to work with larger groups on stigmatizing attitudes towards abortion and the factors affecting these attitudes.

Keywords: Abortion, Women, Religion

Presentation ID / Sunum No= 68

| 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yenidoğanda Yoksunluk Sendromu ve Hemşirelik Yaklaşımı

Öğr. Gör. Huriye Karadede¹, Arş.Gör. Gamze Kaş Alay²¹*İstanbul Aydın Üniversitesi*²*Kastamonu Üniversitesi*

Özet

Yenidoğan yoksunluk sendromu (YYS) perinatal dönemde opioid kullanımı sonrası oluşan ve görülme oranı giderek artan ciddi bir sorundur. İlaç maruziyetine bağlı merkezi sinir sistemi, gastrointestinal sistem ve solunum sisteminde çeşitli komplikasyonlar görülebilmektedir. Gebelik boyunca bağımlılık yapan maddeye maruz kalındığında prematürite, açıklanamayan intrauterin gelişme geriliği, plasenta previa, doğum sonrası kanama, preeklampsi ve erken membran rüptürü de dahil olmak üzere fetal ölüm ve neonatal morbidite riski yüksektir. Tremor ve hiperirritabilite en belirgin bulgulardır. Bulgular genelde 48-72 saat içinde görülür. En iyi tanı yöntemi bebeğin ilk mekonyumunda bağımlılık yapan maddenin saptanmasıdır. Ancak genelde öyküden sonuçların geç elde edilmesi nedeniyle şüphe edilen bebeklerde tanı ve tedavi için Finnegan skorlaması kullanılmaktadır. Konvülsiyon, ishal, uyku ve beslenme düzenini bozan hiperirritabilite varlığında yoksunluk sendromu tedavi edilmelidir. Tedavide opiatlar, benzodiazepinler, fenobarbital ile birlikte yenidoğanın sakin ve sessiz bir ortama alınması ve uyarıların minimuma indirilmesi önemlidir. Tıbbi tedavi ve bakımın yanı sıra yenidoğan yoksunluk sendromu tanısı ile yatışı yapılan bebeğin uygun hemşirelik bakımı ve yaklaşımı ile semptomları azaltılabilir ve iyilik hali artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Madde Bağımlılığı, Yoksunluk Sendromu, Hemşirelik

Newborn Withdrawal Syndrome and Nursing Approach

Abstract

Newborn withdrawal syndrome (NWS) is a serious problem which occurs after opioid use in the perinatal period and its rate of incidence is increasing. Various complications can be seen in the central nervous system, gastrointestinal system and respiratory system due to drug exposure. When exposed to an addictive substance during pregnancy has an increased risk of fetal death and neonatal morbidity, including prematurity, unexplained intrauterine growth retardation, placenta previa, postpartum hemorrhage, preeclampsia, and premature rupture of membranes. Tremor and hyperirritability are the

most prominent findings. Findings are usually seen within 48-72 hours. The best diagnostic method is to detect the addictive substance in the baby's first meconium. However, Finnegan scoring is used for diagnosis and treatment in infants who are suspected due to the fact that results are obtained late from the history. Withdrawal syndrome should be treated in the presence of convulsion, diarrhea, hyperirritability which disrupts sleep and eating patterns. In treatment, it is important to put the newborn in a calm and quiet environment with opiates, benzodiazepines, phenobarbital and to minimize stimuli. In addition to medical treatment and care, the symptoms of the infant hospitalized with the diagnosis of newborn withdrawal syndrome can be reduced and well-being can be increased with appropriate nursing care and approach.

Keywords: Newborn, Substance Abuse, Withdrawal Syndrome, Nursing

Poster Sunum

ORCID ID:

Covid-19 Tanısıyla Hastanede Yatan Hastaların Hemşirelik Bakım Memnuniyeti Değerlendirmesi**Feride Dalğıç Uydur¹, Prof. Dr. Türkinaz Aştı¹**¹*Bezmialem Vakıf Üniversitesi***Corresponding author: Feride DALĞIÇ UYDUR***Özet**

COVID-19 pandemisi 2 yılı aşkın süredir insan sağlığını ciddi düzeyde tehdit eden bir halk sağlığı problemidir. Pandemi sürecinde biyopsikososyal yönden iyilik halini sağlamak amacıyla verilen hemşirelik bakımında, ciddi izolasyon sebebiyle bireyin genellikle biyolojik olarak iyilik hali sağlanmaya çalışılmıştır. Yaptığımız bu çalışmada, bireylerin pandemi sürecinde almış oldukları hemşirelik bakımından memnuniyet düzeyinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmamız, 2020 yılının Ekim ve Kasım ayları arasında 103 kişinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Katılım sağlamayı kabul eden bireyler ile yüzyüze görüşme yapılmış, veri toplama araçları olarak sosyo-demografik anket formu ile “Newcastle Hemşirelik Bakımından Memnuniyet Ölçeği (NHBMÖ)”, “Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği” ve “Beck Anksiyete Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22.1 programı deneme sürümü, hipotezlerin test edilmesinde nonparametrik test varsayımları sağlayan verilerin analizinde bağımsız iki grubun karşılaştırılmasında Mann-Whitney U, Kruskal allis (tek yönlü varyans analizi) ve Spearman korelasyon testleri kullanılmıştır. Araştırmada sonuçlarına göre elde edilen verilerde katılımcıların hemşirelik bakımından memnuniyet puan ortalamasının (78,73 ± 18,79) olduğu bulunmuştur. NHBMÖ puanları incelendiğinde; cinsiyet, yaş, medeni durum, gelir durumu, eğitim durumu gibi özellikler ile NHBMÖ sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bulunmuştur. Hastalara yönlendirilen sorular içinde sağlık profesyonellerinin desteğini hissetme ve NHBMÖ sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Sağlık profesyonellerinin desteğini hissedenlerin hissetmeyenlere göre NHBMÖ puanı yüksek bulunmuştur. Bu çalışma ülkemizde daha önce COVID-19 hastaları üzerinde yapılmadığından, COVID-19 hastalarının ihtiyaçlarını belirlemede ve memnuniyetlerini artırmaya yönelik girişimler için yol gösterici olacağı düşünülmektedir. (“COVID-19 TANISIYLA HASTANEDE YATAN HASTALARIN HEMŞİRELİK BAKIM MEMNUNİYETİ DEĞERLENDİRMESİ” isimli çalışma Feride DALĞIÇ UYDUR isimli yazarın, Prof. Dr. Türkinaz AŞTI danışmanlığındaki yüksek lisans tezinden üretilmiş olup gerekli kurum ve etik kurul izinleri alınmıştır.)

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hemşirelik Bakımı, Hasta Memnuniyeti, Hemşirelik Bakım Memnuniyeti

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3876-8376

Kronik Hemodiyaliz Hastalarında Diyaliz Süresiyle İlişkili Olarak Beden Kitle İndeksi Değişimi**Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Arslan¹, Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Erdem²**¹*Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*²*Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi***Özet**

Beden kitle indeksi (BKİ), obezite derecesinin belirlenmesinde kullanılan uluslararası bir endeks olmasının yanı sıra hemodiyaliz alan hastalarda beslenme durumunun belirlenmesi ve mortalitenin öngörülmesinde önemli bir gösterge olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada düzenli olarak hemodiyaliz alan erkek ve kadın hastalarda diyaliz süresi ile BKİ ilişkisini inceledik. Gereç ve Yöntem Çalışmamıza Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi Nefroloji kliniğinde hemodiyalize giren, 25 erkek (%49), 26 kadın (%51) olmak üzere toplam 51 hemodiyaliz hastası dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen hastalar diyaliz aldıkları süreye göre iki gruba ayrıldı; 1-5 yıldır diyalize girenler (n=34) ve 5 yıldan (n=17) daha uzun süredir diyalize girenler. Haftada üç defa, dört saat süre ile HD'ye giren hastaların yaş ortalaması kadınlarda 53.69 ± 18.65 , erkeklerde ise 48.08 ± 16.22 olarak saptandı. Hastaların verileri geriye dönük olarak hastane kayıtları incelenerek elde edildi. Hemodiyaliz hastalarında, BKİ'yi hesaplamak için diyaliz sonrası (kuru) vücut ağırlığı kullanıldı. Beden kitle indeksi: Vücut ağırlığı / boy² formülü ile hesaplandı ve kg/m² olarak kaydedildi. Enfeksiyon, ağır karaciğer yetmezliği, malignite ve malabsorpsiyon sendromları olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular Hemodiyalize 1-5 yıldır giren hastaların ortalama kilo değeri 62.08 ± 15.08 kg, >5 giren hastaların 57.70 ± 12.80 kg olarak hesaplandı. Hemodiyalize >5 giren hastalarda kilo ortalaması, 5 yıldan daha kısa süredir giren hastalara göre daha düşük olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p < 0.310$). Ortalama boy uzunluğu 1-5 yıl grupta 162.55 ± 10.18 cm, >5 yıl olan grupta ise 161.35 ± 9.58 cm olarak saptandı ($p < 0.686$). Her iki grup beden kitle indeksi değerleri açısından karşılaştırıldığında, 1-5 yıl grupta ortalama 23.39 ± 5.02 , >5 yıl olan grupta ise 22.01 ± 3.78 olarak hesaplandı. Bu değerler Dünya Sağlık Örgütü'nün sınıflandırmasına göre normal değerler olarak kabul edilmektedir. Ayrıca 5 yıldan daha uzun süredir diyalize giren hastalarda BKİ değeri diğer gruba göre daha düşük olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p < 0.324$). Sonuç: Kronik hemodiyaliz hastalarında diyaliz süresiyle bağlantılı olarak BKİ değerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim olmadığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Beden Kitle İndeksi, Diyaliz Süresi

Presentation ID / Sunum No= 108

| 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4232-1000

Sars-Cov-2 Aşısı Sonrası Gelişen Nadir Görülen Troidit Vakası ve Troidite Genel Yaklaşım

Uzman Dr. Derya Üstün Eroğlu¹¹*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

Troiditler, otoimmün durumlar, ilaçlar veya idiyopatik fibrotik sürecin neden olduğu enfeksiyon, radyasyon veya travma nedeniyle ağrılı ve hassas olabilen veya ağrısız olabilen troid bezi iltihabıdır. Son dönemde SARS-Co-V2 sonrası troidit vakaları bildirildiği gibi, aşı sonrasında troidit vakaları bildirmeye başlanmaktadır. Bizde klinimize gelen aşı sonrası gelişen subakut troidit (SAT) vakamızla birlikte aşı sonrası gelişen troidit vakalarına güncel yaklaşımı ele almayı amaçladık. 28 yaş erkek hasta, halsizlik, kilo kaybı, terleme ve aralıklı çarpıntı yakınması ile geldi. Anamnezde 1 ay önce 2. Doz m-RNA (Biontec) SARS-Co-V2 aşısı sonrası halsizliğin başlamış olduğu anlaşıldı. Geçirilmiş yakın tarihli enfeksiyon anamnezi vermeyen hastanın troid fonksiyon testi hipertroidi ile uyumluydu. Troid lojunda belirgin ağrı tariflemiyor ve palpasyonla hassasiyet yoktu, alınan kan tetkikinde troid oto antikorlar negatif, crp:2 (0,0-0,5 mg/dL), sedim: 30, troid usgde nodul yok, troid sintigrafisi tirodit ile uyumluydu. SAT bulguları dışında COVID ile ilgili semptom olmadığı için COVID-19 PCR testi yapılmadı. Ekg sinuzal bradikardi hız 59 tansiyon 110/70 ateş:36,5 ek sistem yakınması yoktu. Hastaya nsaid ilaç tedavisi verildi, 2 hafta sonra alınan troid fonksiyon testlerinde ötroidi saptandı, sedim crp normal seviyelerdeydi. Hastanın 6 hafta sonra alınan troid fonksiyon testleride ötroidi ile uyumluydu. Dünya genelinde vakamızla benzer olarak aşı sonrası gelişen troidit vakalarının çoğunda klinik hafif seyirli daha kısa sürede ve daha kolay tedavi edilebilir özelliklerdi. Yapılan prospektif bir çalışma SARS-Co-V2 sonrası troidit vakalarına nazaran aşı sonrası gelişen troidit vakalarının tedavisinin daha kısa süreli ve NSAID ile tedavi edilen hasta oranını daha anlamlı olarak yüksek buldu. Bu nedenle dünya genelinde yayınlanan aşı sonrası troidit vakaları da düşünüldüğünde, aşı sonrası troidit bulguları ile gelen hastalarda aşı yan etkisi olarak subakut troiditte akla gelmelidir. Ancak literatür taramasında bugüne değin bildirilen SARS-CoV-2 aşısıyla ilişkili SAT genellikle hafif/orta şiddettedir ve çoğu kolayca tedavi edilebilir, bu nedenle aşılama gerekliliği konusunda herhangi bir endişe yaratmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sars-Co-V2, Aşı, Subakut Troidit

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8624-4468

İstanbul İlinde Sağlıklı Hayat Merkezlerinde Verilen Diyetisyenlik Hizmetlerinin Obezitenin Kontrolündeki Etkinliğinin Değerlendirilmesi**Dr. Öğretim Üyesi Abdullah Emre Güner¹, Uzman Dr. Pelin Şavlı Emiroğlu²**¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.
abdullahemreguner@hotmail.com*²*İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Hizmetleri Başkanlığı, İstanbul, Türkiye. pelinmestan@gmail.com***Özet**

Giriş: Dünyada beslenme ilişkili sağlık sorunları, en önde gelen problemler arasında yer almaktadır. Bu hastalıkların başlıca nedenleri arasında fiziksel inaktivite ve sağlıksız beslenme yer almaktadır. Amaç: Sağlıklı Hayat Merkezlerinde Diyabet ve Obezite Biriminde verilen diyetisyenlik hizmetlerinin obezitenin kontrolündeki etkinliğinin araştırılması hedeflenmiştir. Yöntem: Bu çalışma Bakırköy ilçesindeki Sağlıklı Hayat Merkezinde çalışan diyetisyenlere başvuran 2521 kişinin verileri üzerinden yapılmıştır. İlk başvuru yapan kişilerin demografik bilgileri, fiziksel aktivite seviyeleri vücut-kitle indeksi hesaplanarak veri tabanına kaydedilmiştir. Bu ölçümler her başvuru sırasında tekrarlanmış ve kişilerin ilk başvuru ve son başvuru anındaki ölçümleri karşılaştırılmıştır. Verilerin analizi, SPSS 22.0 programı aracılığıyla yapılacak ve belirlenen bağımlı değişkenlerin farklı bağımsız değişkenlerle aralarındaki ilişkiler analiz edilmiştir. Çalışmada yanılma olasılığı $p < 0,05$ olarak alınmıştır. Bulgular: Danışanların %85,7' si kadın, %14,3' ü erkektir. Yaş ortalaması kadınlarda 50,5±13,7 iken; erkeklerde 47,2±18,1' dir. Vücut kitle indeksi kadınlarda 32,3±5,0 kg/m², erkeklerde 32,3±4,2 kg/m² ' dir. Fiziksel aktivite düzeylerine ilişkin, toplam MET değerleri ortalaması 378,59±459,83 MET-dk/haftadır. Ortalama takip süresi 152±90 gün ve ortalama takip sayısı 1,56±0,9'dır. Takip sonu vücut kitle indeksi kadınlarda 31,0±4,9 kg/m², erkeklerde 30,6±4,2 kg/m² idi. Pearson korelasyon analiz sonucunda vücut kitle indeksindeki azalma ile toplam takip sayısı arasında pozitif bir ilişki gözlemlenmiştir ($r = .309$, $p < 0,01$). Araştırmada katılımcıların fiziksel aktivite düzeylerine ilişkin, takip sonu toplam MET değerleri ortalaması 311,92±380,90 MET-dk/Haftadır. Danışanların ilk başvuru ve takip sonu VKİ (kg/m²) ve IPAQ-SF toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Sonuç: Danışanların büyük çoğunluğu sağlıklı beslenme ve obezite danışma birimi hizmetini, obeziteyi önlemek veya kilo vermek için kullanmaktadır. Kadınların oranı erkeklerden yüksektir. Erkeklerin yaş ortalaması kadınlardan daha düşüktür. Sağlıklı beslenme önerilerine uyum daha yüksekken fiziksel aktivite önerilerine uyumun başarısız olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Diyetisyen, Sağlıklı Hayat Merkezi.

Evaluation of the Effectiveness of Dietician Services Provided in Healthy Life Centers in Istanbul On the Control of Obesity

Abstract

Objective: Nutrition-related health problems are among the leading problems in the world. Physical inactivity and unhealthy diet are among the main causes of these diseases. **Aim:** It is aimed to investigate the effectiveness of the dietitian services provided in the Diabetes and Obesity Unit in Healthy Life Centers in the control of obesity. **Method:** This study was conducted on the data of 2521 people who applied to dietitians working in the Healthy Life Center in Bakırköy district. The demographic information and physical activity levels of the first applicants were recorded in the database by calculating the body-mass index. These measurements were repeated during each application and the measurements of the individuals at the time of the first application and the last application were compared. The analysis of the data will be done through the SPSS 22.0 program and the relationships between the determined dependent variables and different independent variables have been analyzed. The probability of being wrong in the study was taken as $p < 0.05$. **Results:** 85.7% of the clients are female, 14.3% are male. While the mean age for women was 50.5 ± 13.7 ; in males it is 47.2 ± 18.1 . Body mass index is 32.3 ± 5.0 kg/m² in women and 32.3 ± 4.2 kg/m² in men. Regarding physical activity levels, the average of total MET values is 378.59 ± 459.83 MET-min/week. The mean follow-up time was 152 ± 90 days and the mean follow-up was 1.56 ± 0.9 . Body mass index at the end of follow-up was 31.0 ± 4.9 kg/m² in women and 30.6 ± 4.2 kg/m² in men. As a result of Pearson correlation analysis, a positive correlation was observed between the decrease in body mass index and the total number of follow-ups. ($r = .309$, $p < 0,01$). Regarding the physical activity levels of the participants in the study, the average of the total MET values at the end of the follow-up was 311.92 ± 380.90 MET-min/week. A statistically significant difference was found between the clients' BMI (kg/m²) and IPAQ-SF total scores at first admission and at the end of follow-up. **Conclusion:** The majority of the clients use the healthy nutrition and obesity counseling unit service to prevent obesity or lose weight. The proportion of women is higher than that of men. The average age of men is lower than that of women. While compliance with healthy nutrition recommendations was higher, compliance with physical activity recommendations was found to be unsuccessful.

Keywords: Obesity, Nutritionist, Healthy Life Center.

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1338-7710

Nadir Akut Batın Nedenlerinden Sekonder Omentum Torsiyonu Acil Klinik Değerlendirme ve Tedavi

Uzman Dr. Ahmed Taha¹

¹*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Omental torsiyonu akut batın nadir nedenlerinden biridir. Erkeklerde daha sık görülür ve primer olarak geliştiği gibi, herniye sekonder olarak oluşabilir. Preoperatif tanısı zor ve iyi bir klinik değerlendirme gerekiyor. Redükte ve inkarsere hernilerde devam eden karın ağrılarında mezenter dokular ve damalrın inkarsere olması akla gelmelidir. **OLGU SUNUMU:** 59 yaşında tip II DM erkek hasta, 2 gün devam eden sağ inguinal bölgeye doğru uzanan şiddetli karın ağrısı şikayeti ile acile başvuruyor. Hasta değerlendirildiğinde batın sağ ve orta hatta yaygın defansı ve hassasiyeti var. Geniş sağ inguinal hernisi mevcut olup rahatlıkla redükte olmaktadır ancak redüksiyon ile batındaki defansı azalmıyor. Lökositozu ve CRP yüksekliği var. Kontrastlı tüm batın BT çekildiğinde mezenterik damarlar sağ tarafta toplanmakta ve torsiyone olduğunu görüldü. Acilen ameliyata alınan hastanın Omentum majusun tama yakın iskemik olup rezike edildi. Postop 3. Günde komplikasyonsuz bir şekilde taburcu edildi. **TARTIŞMA:** Omentum oldukça mobil bir batın organıdır. Omental torsiyonu batında omentum majusun eksenine etrafına dönmesi demektir. Primer veya sekonder gelişebilir. Primer olarak idiyopatik olmakla beraber, anormal anatomik varyasyonlar, obezite, venöz yapıların belirgin olması, öksürük atakları, gastroenteritler ve travma gibi sebeplere bağlı olabilir. Sekonder olarak daha sık görülmektedir. Kist, adezyon, herni kesesi gibi karın içi diğer etkenlere bağlı olabilir. Hastamızdaki olay herniye bağlı olduğunu, görüntüleme de torsiyone omentum dokusu herni kesesi içine doğru uznmakta idi. Hastanın cerrahi hikayesi olmaması ve batındaki defansın yaygın olması şüphe uyandırmakta, bulantı, kusma gibi ağrıdan başka bir şikayeti yoktu. **SONUÇ:** Sekonder omental torsiyonu tanısı güç nadir akut batın sebeplerinden biridir. Özellikle şiddetli karın ağrısı ile başvuran herni hastalarında akla gelmelidir. Bu tür hastalarda BT görüntülerini iyi değerlendirilmeli ve mezenterik damarlar ve dokular iyice incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Batın, Omentum Torsiyonu, İnguinal Herni

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bağırsak Mikrobiyotası ve Tip 2 Diyabet**Arş. Gör. Kerim Kaan Göküstün¹, Dr. Öğretim Üyesi Havva Esra Tütüncü¹**¹*Malatya Turgut Özal Üniversitesi***Corresponding author: Kerim Kaan GÖKÜSTÜN***Özet**

Tip II diyabet insülin sekresyonunun, hassasiyetinin veya her ikisinin birden bozulması sonucu karbonhidrat, lipid ve protein metabolizmasının olumsuz yönde etkilendiği bir sağlık problemidir. Genetik yatkınlık, fetal programlama, beslenme alışkanlıklarının hızlı bir şekilde değişmesi, fiziksel aktivitenin azalması ve bağırsak mikrobiyotası tip II diyabet ile ilişkili olan faktörler arasındadır. Bu çalışmanın amacı bağırsak mikrobiyotasının tip II diyabet ile ilişkisini değerlendirmektir. Bağırsak mikrobiyotası insanların bağırsağında yaşayan mikroorganizma topluluğu olarak tanımlanmaktadır. Bağırsak mikrobiyotasında çeşitli şubelerde yer alan 500'den fazla bakteri bulunmaktadır. Bağırsak mikrobiyota kompozisyonu bireye özgü olup, kişinin yaşamı boyunca da diğer faktörlere bağlı olarak değişim gösterebilmektedir. Bağırsak mikrobiyotasında bulunan yararlı bakteriler intestinal bariyer fonksiyonlarını iyileştirerek ve zararlı mikroorganizmaların aktivitelerini engelleyerek sistemik inflamasyonun ve oksidatif stresin azalmasına katkıda bulunabilmekte; karnitin palmitoil transferaz-1 ve 2'nin ekspresyonlarını artırarak, yağ asidi sentaz ve lipoprotein lipazın ekspresyonunu ise baskılayarak enerji metabolizmasını düzenleyebilmektedir. Ayrıca PPAR- λ ve GLUT4 ekspresyonlarını artırarak insülin hassasiyetini iyileştirebilmekte; nöropeptid Y ve agouti ilişkili polipeptid gibi iştahı indükleyen hormonların salınımını azaltabilmekte ve GLP-1 gibi tokluk hormonlarının salınımını arttırabilmektedir. Sonuç olarak bağırsak mikrobiyotası diyabeti önlemede ve prognozu iyileştirmede etkili olabilmektedir. Bağırsak mikrobiyotası ve tip II diyabetin değerlendirildiği bireye özgü daha fazla müdahale çalışması yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tip Iı Diyabet, Bağırsak Mikrobiyotası, İnsülin Direnci, İnflamasyon, Oksidatif Stres

Gut Microbiota and Type II Diabetes Mellitus**Abstract**

Type II diabetes is a health problem in which carbohydrate, lipid and protein metabolism are adversely affected as a result of impaired insulin secretion, sensitivity or both. Genetic predisposition,

fetal programming, rapid changes in dietary habits, decreased physical activity and gut microbiota are among the factors associated with type II diabetes. The aim of this study is to evaluate the relationship of gut microbiota with type II diabetes. Intestinal microbiota is defined as the community of microorganisms living in the gut of humans. There are more than 500 bacteria in various branches in the intestinal microbiota. The composition of the intestinal microbiota is individual and may change depending on other factors throughout the person's life. Beneficial bacteria in the intestinal microbiota can contribute to the reduction of systemic inflammation and oxidative stress by improving intestinal barrier functions and inhibiting the activities of harmful microorganisms. They can regulate energy metabolism by increasing the expressions of carnitine palmitoyl transferase-1 and 2 and by suppressing the expression of fatty acid synthase and lipoprotein lipase. They can also improve insulin sensitivity by increasing PPAR- λ and GLUT4 expressions. In addition, they can reduce the release of appetite-inducing hormones such as neuropeptide Y and agouti-related polypeptide and increase the release of satiety hormones such as GLP-1. As a result, gut microbiota can be effective in preventing diabetes and improving prognosis. More individual-specific intervention studies evaluating gut microbiota and type II diabetes should be performed.

Keywords: Type II Diabetus Mellitus, Gut Microbiota, Insulin Resistance, Inflammation, Oxidative Stress

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3488-3740

COVID-19 Pandemi Sürecinde Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Uyku Kalitesi ve Fiziksel Aktivite Alışkanlıklarındaki Değişiklikler**Dr. Öğretim Üyesi Orkide Palabiyik¹, Öğr. Gör. Nurcan Erdoğan Kurtaran¹, Doç. Dr. Selçuk Korkmaz²**¹*Trakya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*²*Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik A.D.***Corresponding author: Orkide PALABIYIK***Özet**

Amaç: COVID-19 salgını nedeniyle, 22 Mart 2020 itibariyle Türkiye'de uzaktan eğitim uygulama kararı yürürlüğe girdi. Bu çalışma, uzaktan eğitim sırasında üniversite öğrencilerinin uyku kalitesi ve fiziksel aktivite alışkanlıklarındaki değişiklikleri incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntemler: Çalışmaya Trakya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'ndan 463 kız 171 erkek olmak üzere toplam 634 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların uyku kalitesi, fiziksel aktivite düzeyleri ve hareketsiz davranışlarını değerlendirmek için Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PSQI) ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Kısa Formu (IPAQ-SF) çevrimiçi olarak uygulandı. Bulgular: COVID-19 pandemisi sırasında getirilen kısıtlamalar kapsamında PSQI skorlarında pandemi öncesi döneme göre anlamlı artış gözlemlendi ($p < 0,001$). Özel uyku kalitesi puanı kadınlarda erkeklere göre daha yüksek bulundu ($p < 0,001$). Bununla birlikte, COVID-19 pandemisi sırasında her iki cinsiyette de pandemi öncesine kıyasla IPAQ-SF puanlarında anlamlı bir düşüş kaydedildi ($p < 0,001$). Ortalama günlük oturma süresinin pandemiden önceki 7,5 (4,5-10,5) saatten pandemi sırasında 12 (7,5-16,5) saate yükseldiği görüldü. Sonuç: COVID 19 salgını sürecinde öğrencilerin uyku kalitesi ve fiziksel aktivite alışkanlıkları olumsuz etkilendi. Bu bağlamda, öğrencilerde uyku kalitesinin iyileştirilmesi, fiziksel aktivitenin artırılması ve tekrarlanan kısıtlamalar sırasında hareketsizlik davranışının azaltılması için farkındalık artırıcı faaliyetler ve eğitimler düzenlenmeli ve uygulanmalıdır. Ayrıca, bu amacı destekleyen sosyal ağ özellikleri veya giyilebilir teknolojilere sahip mobil uygulamaların kullanılması, fiziksel aktivite için farkındalığın ve motivasyonun artmasına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, IPAQ-SF, PSQI, Fiziksel Aktivite, Uyku, Hareketsiz Yaşam

Changes in the Sleep Quality and Physical Activity Habits of Vocational School Students During the COVID-19

Abstract

Aims: Due to the COVID-19 pandemic, a decision to implement distance education became effective in Turkey as of March 22, 2020. The present study aims to investigate the changes in the sleep quality and physical activity habits of university students during distance education. **Methods:** A total of 634 students from Trakya University Health Services Vocational School, consisting of 463 females and 171 males, participated in the study. The Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and the International Physical Activity Short Form (IPAQ-SF) were applied online to evaluate the sleep quality, physical activity levels, and sedentary behavior of the participants. **Results:** A significant increase was observed in PSQI scores under the restrictions introduced during the COVID-19 pandemic compared to the pre-pandemic period ($p<0.001$). Subjective sleep quality score was found to be higher in females than in males ($p<0.001$). However, a significant decrease in IPAQ-SF scores was noted in both genders during the COVID-19 pandemic compared to before the pandemic ($p<0.001$). Mean daily sitting time was found to increase from 7.5 (4.5-10.5) hours before the pandemic to 12 (7.5-16.5) hours during the pandemic. **Conclusion:** Students' sleep quality and physical activity habits were negatively affected during the COVID 19 pandemic. In this regard, awareness-raising activities and training should be organized and implemented to improve sleep quality, increase physical activity and reduce sedentary behavior in students during the repeated lockdowns. Furthermore, the use of mobile applications with social networking features or wearable technologies that support this purpose may help raise awareness and increase motivation for physical activity.

Keywords: COVID-19, IPAQ-SF, PSQI, Physical Activity, Sleep, Sedentary Living

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0278-9087

İlkokul Dönemi Çocuklarda Şeker Tüketim Sıklıklarının Saptanması**Simge Melek Köfteci¹, Dr. Öğretim Üyesi Hakan Güveli¹***¹Bahçeşehir Üniversitesi***Özet**

Giriş: Hareketsiz yaşamın artışı ve beslenme etkisi ile obezite prevalansında artış görülmektedir. Çocuklarda son yıllarda artan obezite oranı ise besin seçimi, kültürel, sosyo-ekonomik faktörler, ailenin eğitim düzeyi, görsel ve yazılı medyanın etkileri gibi pek çok faktör etkilemektedir. Günümüzde artmaya devam eden çocukluk çağı şişmanlık prevalansının şeker tüketimi sıklığı ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Yöntem: Çalışma Adana ilindeki özel okullarda okuyan 7-12 yaş aralığında ki 826 katılımcı ile, şeker tüketim sıklıklarını saptamak amacıyla yapılmıştır. Çocukların besin tüketim sıklıklarını saptamak için 50 soruluk besin tüketim sıklığı anketi uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan katılımcıların yüzde 49' u kız, yüzde 51'i erkektir. Cinsiyet dağılımına göre vücut ağırlığı dağılımları kız çocuklarında yüzde 62,8'i zayıf yüzde 49,2'si normal kilolu, yüzde 45,5'i hafif kilolu ve yüzde 28,1'i şişmandır. Erkek çocuklarında ise dağılım yüzde 37,2'si zayıf, yüzde 50,8'i normal kilolu, yüzde 54,5'i hafif kilolu ve yüzde 71,9'u şişman şeklindedir. Hazır paketli gıda tüketimi ile vücut kitle indeksi arasında anlamlı bir farklılık gözlemlenirken, diğer besin değişkenleri için anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Çalışmamızda vücut kitle indeksi grupları ile şeker tüketimi arasında bir ilişki bulunamamıştır. Sonuç: İlave şeker tüketiminin çocuklardaki etkilerini inceleyen, dezavantajların en aza indirildiği, aile ve öğretmenleri de kapsayan daha detaylı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Obezite, Şeker Tüketimi, Basit Şeker**Determination of Sugar Consumption in Primary School Children****Abstract**

Introduction: There is an increase in the prevalence of obesity due to the increase in still life and nutritional effect. The increasing obesity rate in children in recent years affects many factors such as food selection, cultural, socio-economic factors, educational level of the family, and the effects of visual and written media. The prevalence of childhood obesity, which continues to increase today, is thought to be related to the frequency of sugar consumption. Method: The study was conducted with 826 participants aged 7-12 years in private schools in Adana to determine the frequency of sugar

consumption. In order to determine the frequency of food consumption of children, a questionnaire of 50 questions was applied. Results: 49 percent of the participants were female and 51 percent were male. According to gender distribution, 62.8 percent of the female body weight distributions are weak, 49.2 percent are normal weight, 45.5 percent are lightweight and 28.1 percent are obese. In males, the distribution is 37.2 percent weak, 50.8 percent normal weight, 54.5 percent lightweight and 71.9 percent are obese. There was a significant difference between prepackaged food consumption and body mass index, but not for other nutritional variables. In our study, no relation was found between body mass index groups and sugar consumption. Conclusion: There is a need for more detailed studies examining the effects of added sugar consumption on children, minimizing the disadvantages, including families and teachers.

Keywords: Childhood Obesity, Sugar Consumption, Simple Sugar

Presentation ID / Sunum No= 122

| 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4761-6836

Kızılcık (*Cornus Mas L.*) Meyvesinin Profesyonel Erkek Futbolcularda Sıçrama Performansı Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Öğr. Gör. Emre Batuhan Kenger¹⁻², Prof. Dr. Fatih Eren², Prof. Dr. Fatma Esra Güneş³

¹*Bahçeşehir Üniversitesi*

²*Marmara Üniversitesi*

³*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

**Corresponding author: Emre Batuhan Kenger*

Özet

Giriş: Beslenme sporcu performansını etkileyen en önemli parametrelerden biri olarak düşünülmektedir. Bu kapsamda çalışmada kıızılcık (*Cornus Mas L.*) meyvesinin profesyonel erkek futbolcularda sıçrama performansı üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya toplam 22 gönüllü profesyonel erkek futbolcu dahil edilmiştir. Müdahale grubunda yer alan futbolcular 6 hafta boyunca 350 mg antosiyanin içeren 30 g liyofilize kıızılcık tüketmişlerdir. Futbolcuların sıçrama testleri Opto Jump NextR cihazı ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Müdahale grubunun çalışma öncesi medyan sıçrama yüksekliği 37.7 (31.0-46.5) cm, sıçrama gücü ise 14.5 (12.8-16.8) olarak saptanmıştır. Kontrol grubunun ise medyan sıçrama yüksekliği 44.3 (38.2-50.1) cm, sıçrama gücü ise 17.8 (15.2-25.8) olarak belirlenmiştir. Çalışma sonunda ise; müdahale grubunun medyan sıçrama yüksekliği 39.3 (34.6-49.0) cm olup anlamlı olarak artmıştır ($p<0.05$). Kontrol grubunun ise çalışma sonrası sıçrama yüksekliği medyan 44.7 (38.3-49.6) cm olarak belirlenmiştir ($p>0.05$). Sonuç: Kıızılcık (*Cornus Mas L.*) meyvesinin futbolcuların sıçrama performanslarını olumlu etkilemiştir. Bu alanda yapılacak olan çalışmaların literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Kıızılcık, Performans

Determination of the Effect of Cornelian Cherry (*Cornus Mas L.*) Fruit On Jumping Performance in Professional Male Football Players

Abstract

Introduction: Nutrition is considered to be one of the most important parameters affecting athlete performance. In this context, it was aimed to determine the effect of cornelian cherry (*Cornus Mas L.*) fruit on jumping performance in professional male football players. Method: A total of 22 volunteer professional male football players were included in the study. Football players in the intervention group

consumed 30 g of lyophilized cranberries containing 350 mg of anthocyanins for 6 weeks. The jumping performances of the football players were evaluated with the Opto Jump NextR. Results: The median jump height of the intervention group before the study was 37.7 (31.0-46.5) cm, and the jump power was 14.5 (12.8-16.8). The median jump height of the control group was 44.3 (38.2-50.1) cm, and the jump power was determined as 17.8 (15.2-25.8). At the end of the study; the median jump height of the intervention group was 39.3 (34.6-49.0) cm, which increased significantly ($p < 0.05$). The median jump height of the control group after the study was determined as 44.7 (38.3-49.6) cm ($p > 0.05$). Conclusion: Cornelian cherry (*Cornus Mas L.*) fruit positively affected the jumping performance of football players. It is thought that studies in this area will contribute to the literature.

Keywords: Football, Cornelian Cherry, Performance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7073-2907

Metabolik (Disfonksiyon) İle İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığına Sahip Bireylerde Liyofilize Kızılcık (*Cornus Mas L.*) Meyvesinin Antropometrik Ölçümler ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi**Arş. Gör. Hatice Merve Bayram^{1,2}, Doç. Dr. Raim İliaz³, Doç. Dr. Arda Öztürkcan¹, Prof. Dr. Fatma Esra Güneş⁴**¹*İstanbul Gelişim Üniversitesi*²*Marmara Üniversitesi*³*Medicine Hospital*⁴*Medeniyet Üniversitesi***Özet**

Giriş: 21. Yüzyılın en büyük sağlık problemlerinden biri olan metabolik (disfonksiyon) ile ilişkili yağlı karaciğer hastalığı (MAFLD), birçok metabolik bozuklukla ilişkilidir. Literatürde, başta antosiyanin olmak üzere polifenollerden zengin kızılcık (*Cornus mas L.*, CM) meyvesinin MAFLD'yi iyileştirebileceği gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı MAFLD hastalarının diyetlerine liyofilize CM meyvesi eklenmesinin antropometrik ölçümler ile biyokimyasal parametreler üzerine etkisinin değerlendirilmesidir. **Yöntem:** Çalışma İstanbul ilindeki özel bir Üniversite Hastanesi'nde MAFLD tanısı almış 28 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, diyetlerine 8 hafta boyunca liyofilize CM meyvesi (30 g/gün) eklenen ve eklenmeyen grup olarak rastgele ikiye ayrılmışlardır. **Bulgular:** Diyetlerine liyofilize CM meyvesi eklenen grupta 8. hafta sonunda vücut ağırlığı (p: 0.003), BKİ (p: 0.003), vücut yağ kütlesi (p: 0.003) ile bel ve kalça çevresinde (p: 0.002 ve p: 0.007) azalma bulunmuştur. Ayrıca bu grupta açlık kan şekeri (p: 0.002), açlık insülin (p: 0.001), HOMA-IR (p: 0.001), HbA1c (p: 0.002), AST (p: 0.012), ALT (p: 0.019), ALP (p: 0.006), GGT (p: 0.007), toplam trigliserit (p: 0.002) ve LDL kolesterol (p: 0.011) seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma saptanmıştır. **Sonuç:** Düzenli liyofilize CM tüketimi, MAFLD semptomlarını iyileştirebilir. Bu sonuçları desteklemek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Metabolik (Disfonksiyon) ile İlişkili Yağlı Karaciğer Hastalığı, Kızılcık, Fonksiyonel Besin, Polifenol, Antosiyanin

Evaluation of the Effect of Lyophilised Cornelian Cherry (*Cornus Mas L.*) Fruit On Anthropometric Measurements and Biochemical Parameters in Patients With Metabolic (Dysfunction)-Associated Fatty Liver Disease

Abstract

Introduction: Metabolic (dysfunction)-associated fatty liver disease (MAFLD), one of the major health problems of the 21st century, is associated with several metabolic dysfunctions. In the literature, it has been shown that cornelian cherry (*Cornus mas L.*, CM) fruit rich in polyphenols, especially anthocyanin, can improve MAFLD. The aim of this study was to evaluate the effect of adding lyophilised CM fruit to the diets of MAFLD patients on anthropometric measurements and biochemical parameters. **Method:** The study was conducted on 28 patients with MAFLD in a private University Hospital in Istanbul. Participants were randomly divided into groups with and without lyophilised CM fruit (30 g/day) added to their diets for 8 weeks. **Results:** In lyophilised CM fruit group, body weight (p: 0.003), BMI (p: 0.003), body fat mass (p: 0.003), and waist and hip circumference (p: 0.003 and p: 0.013) were decreased compared to at the end of 8 weeks. Additionally, there was a statistically decrease in fasting blood glucose (p: 0.002), fasting insulin (p: 0.001), HOMA-IR (p: 0.001), HbA1c (p: 0.002), AST (p: 0.012), ALT (p: 0.019), ALP (p: 0.006), GGT (p: 0.007), total triglyceride (p: 0.002) and LDL cholesterol (p: 0.011) levels in this group. **Conclusion:** Regular consumption of lyophilised CM can improve MAFLD symptoms. Further studies are needed to support these results.

Keywords: Metabolic (Dysfunction) Associated Fatty Liver Disease, Cornelian Cherry, Functional Food, Polyphenol, Anthocyanin

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1496-3732

Obez Olmayan Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Kalsiyum ve D Vitamini Takviyesinin Klinik, Hormonal ve Metabolik Profil Üzerine Etkisi**Uzman Dr. Zekiye Soykan Sert¹, Prof. Dr. Setenay Arzu Yılmaz², Prof. Dr. Özlem Seçilmiş²,
Doç. Dr. Sedat Abuşoğlu³, Prof. Dr. Ali Ünlü³, Prof. Dr. Çetin Çelik²**¹Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Departmanı³Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Departmanı**Corresponding author: Zekiye Soykan Sert***Özet**

Amaç: Bu çalışmada, calcium and vitamin D (Ca/ Vit.D) takviyesinin klinik, hormonal ve metabolik profili üzerindeki etkisini araştırdık. Ayrıca PCOS' lu hastalarda Ca/ Vit.D suplementasyonunun ADMA düzeyi üzerine etkisini araştırdık. **Yöntem:** Çalışmaya PCOS tanısı alan ve Vit D eksikliği/yetersizliği saptanan, BMI normal, 19-40 yaş arası 75 hasta dahil edildi. Hastalar sekiz hafta boyunca haftada bir kez 50.000 IU D3 vitamini aldı. Daha sonra, idame tedavisi olarak günde bir kez ağızdan 1.000 mg kalsiyum iyonuna eşdeğer 2.500 mg kalsiyum karbonat ve 880 IU vitamin D3'e eşdeğer 9.68 mg kolekalsiferol uygulandı. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması 21.7±3.5 idi. Ca/Vit D takviyesinden sonra, Vit D seviyeleri başlangıç (8.6ng/ml) seviyelerine kıyasla önemli ölçüde arttı. Başlangıca göre birinci ve üçüncü aylarda, SHBG düzeylerinde artış (p<0,001), toplam testosteron, FAI (p=0,042) ve ADMA düzeylerinde (p<0,001) azalma gözlemlendi. Menstrüel düzensizlik ve medyan mFG skorunda başlangıca kıyasla anlamlı iyileşme gözlemlendi. **Sonuç:** Ca/Vit D takviyesi menstrüel disfonksiyon, hirsutizm ve hiperandrojenizm gibi PCOS semptomlarını iyileştirebilir. Endotel disfonksiyonunun bir göstergesi olan ADMA düzeylerini düşürerek PKOS'lu hastalarda ileriki yaşlarda kardiyovasküler hastalık riskini azaltmada etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pkos, D Vitamini Takviyesi, Adma, Kalsiyum**Effect of Calcium and Vitamin D Supplementation On the Clinical, Hormonal, and Metabolic Profile in Non-Obese Women With Polycystic Ovary Syndrome****Abstract**

Purpose: In this study, we investigated the effect of calcium and vitamin D (Ca/Vit D) supplementation on the clinical, hormonal, and metabolic profile of patients with low vitamin D levels.

In addition, we investigated the effect of Ca/Vit D supplementation on asymmetric dimethylarginine (ADMA) level in patients with polycystic ovary syndrome (PCOS). Methods: In total, 75 patients aged 19–35 years, with a normal body mass index and a diagnosis of PCOS and Vit D deficiency/insufficiency, were included in the study. Patients received 50,000IU of vitamin D3 once a week for eight weeks. Afterward, 2,500mg calcium carbonate equivalent to 1,000mg calcium ion and 9.68mg cholecalciferol equivalent to 880IU vitamin D3 were administered orally as a maintenance treatment once a day. Results: The mean age of the patients was 21.7±3.5. After Ca/Vit D supplementation, Vit D levels significantly increased compared to baseline (8.6ng/ml) levels. An increase in SHBG levels($p < 0.001$), a decrease in total testosterone, FAI($p = 0.042$), and ADMA levels($p < 0.001$) were observed in the first and third months compared to the onset. Significant improvement compared to baseline was observed in menstrual irregularity and median mFG score. Conclusion: Ca/Vit D supplementation can improve PCOS symptoms such as menstrual dysfunction, hirsutism, and hyperandrogenism. It may be effective in reducing the risk of cardiovascular disease in patients with PCOS later in life by decreasing ADMA levels, which is an indicator of endothelial dysfunction.

Keywords: PCOS, Vitamin D Supplementation, Adma, Calcium

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3147-7958 / 0000-0002-4252-4828

Koronavirüs Erken Sürecinde Avrupa Birliği Ülkelerinde Sağlık Politikaları**Dr. Öğretim Üyesi Asude Yasemin Zengin¹, Öğr. Gör. Dr Burak Çetin²**¹*Aksaray Üniversitesi*²*Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi***Corresponding author: Burak Çetin***Özet**

Ekonomik ve sosyal olarak gelişmiş olarak değerlendirilen Avrupa Birliği ülkelerinde sağlık düzeyi de oldukça iyi bir durumdadır. Söz konusu ülkeler, dünyada hayat beklentisinin en yüksek olduğu ülkeler arasında yer almaktadır. Sağlık hizmeti sunulan kurumlar arasında tercih edilirlilik ve sağlık sisteminden memnuniyet düzeyi itibariyle Avrupa Birliği ülkeleri oldukça yüksek bir düzeye sahiptir. Koronavirüs dünyadaki tüm ülkeleri olduğu gibi Avrupa Birliği ülkelerini de çeşitli açılardan etkilemiştir. Salgının etkileri sadece insan biyolojisi üzerinde olmamış ekonomik, sosyal, siyasal ve elbette sağlık sistemleri ve uygulanan sağlık politikaları üzerinde de farklı düzeylerde hissedilmiştir. Bu çalışmada Avrupa Birliği üyesi iki ülke hakkında kısaca genel bir çerçeve çizildikten sonra ülkelerin mevcut sağlık durumu ve sağlık sistemi incelenmiştir. Bununla beraber Koronavirüs salgını sürecinde geliştirilip uygulanan politikalar, Koronavirüs salgın sonuçları ve uygulanan politikalara getirilen eleştiriler değerlendirilmiştir. Çalışmada yapılan incelemeler doğrultusunda birtakım sonuçlara ulaşılmaktadır. Buna göre Koronavirüs salgını ile mücadele için alınan seyahat engeli, bazı ülkelerden havayolu ile gelenler için karantina uygulanması ancak karayolu ile gelenlerde bu uygulamanın olmayışı, okulların erken denilebilecek bir zamanda tekrar açılması, ülkelerin kimi zaman insan haklarına aykırılık kimi zaman salgından korunma tedbirlerinde ihmalkarlık, kimi zaman da şeffaf olmamak nedenleriyle eleştirilmesine neden olmuştur. Ayrıca ekonomik anlamda diğer tüm dünya ülkelerinde olduğu gibi Avrupa Birliği ülkeleri de bazı sıkıntılarla karşı karşıya kalmıştır. Ekonominin küçülmesi, işyerleri kapalı olduğu için gelirden yoksun kalanlara ve öğrencilere destek ödemeleri, vergilerin ertelenmesi, turizm gelirlerinin düşmesi, işsizlik oranının yükselmesi ülkelerin ekonomisinde önümüzdeki yıllarda telafisi için çalışılacak konulardandır. Söz konusu çalışmaların sadece ekonomik iyileşme için değil sosyal iyileşme ve özellikle de sağlık hizmet sistemi, altyapısı ve sunumu için de kaçınılmaz olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Sağlık Yönetimi, Sağlık Hizmetleri, Sağlık Politikaları, Avrupa Birliği Ülkeleri.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3504-6271

Zarar Azaltma Politikasının Son Oyuncusu: Isıtılmış Tütün Ürünü**Araştırmacı Adil Demirbaş¹, Doç. Dr. Metin Dinçer²**¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Yönetimi ABD, Y.L.²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü**Corresponding author: ADİL DEMİRBAŞ***Özet**

Tütün kontrolü politikalarının uygulanabilmesi için yapılan kısıtlamalar, artan kamusal ve siyasi baskılar, tütün şirketleri tarafından, uyum sağlama stratejilerinden biri olan değiştirilmiş tütün ürünlerinin veya daha az tehlikeli olduğu iddia edilen, alternatif nikotin/tütün ürünlerinin geliştirilmesine sebep olmaktadır. Geliştirilen bu alternatif nikotin/tütün ürünlerinden birisi de “Isıtılmış Tütün Ürünü” (ITÜ)’dür. ITÜ, geleneksel tütün ürünlerinin içerdiği toksik maddelerin daha az olduğu iddiasıyla bir alternatif tütün ürünü şeklinde piyasada yerini almaktadır. Bu çalışmanın amacı, geleneksel tütün ürünlerine karşı geliştirilen ITÜ hakkında bilgi ve farkındalık düzeyini konu edinen akademik çalışmaların irdelenmesidir. Bu derleme birincil verilerden elde edilen ikincil veriler aracılığı ile oluşturulmuştur. PubMed® veri tabanından konuya ilişkin anahtar kelimeler kullanılarak (heated tobacco products, alternative nicotine products, tobacco, nicotine, e-cigarette) 2017-2022 yılları arasında yapılmış yayınlardan yararlanılmıştır. Isıtılmış tütün ürünlerinde farkındalığın Kanada, İngiltere, Japonya ve ABD'deki gençler arasında yaygın olduğu, ilgi ve kullanım düzeyinin de gitgide arttığı bilgisine ulaşılmıştır. ITÜ kullanıcılarının, geleneksel sigaralardan daha az zararlı olduğuna ve sigarayı bırakmaya yardımcı olabileceğine inanma olasılığı, kullanmayanlara göre daha yüksektir. Bununla birlikte ITÜ'nün insan sağlığı üzerindeki etkisini değerlendiren yeterli sayıda çalışma olmadığı görülmektedir. Çalışmaların tütün endüstrisi tarafından desteklendiği görüşünün varlığı ve bağımsız kuruluşlar tarafından yeterince çalışma yapılmaması fikir ayrılıklarının gündemde kalmasına yol açmaktadır. Mevcut veriler ışığında, ITÜ'nün geleneksel sigaralardan daha az zararlı olduğunu söylemek için yeterli kanıt ulaşılamamıştır. ITÜ'nün sağlığa olan etkileri, sigara ile karşılaştırmada ihmal edilen toksik maddelerin riski, sigara kullanıcısı olmayan ve yalnızca meraktan ITÜ kullanan bireylerin geleneksel sigaraya geçiş yapma durumları gibi konularda yeterli çalışma olmadığı söylenebilir. Bu konuda daha geniş örneklerde geniş katılımlı çalışmaların yapılmasının ve halk sağlığı üzerindeki uzun vadeli etkilerin değerlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Isıtılmış Tütün, Tütün Politikası, Sağlık Etkileri.

Last Player of Harmful Reduction Policy: A Heated Tobacco Product

Abstract

Restrictions on the implementation of tobacco control policies, and increased public and political pressures, lead to the development of modified tobacco products, which is one of the adaptation strategies, or alternative nicotine/tobacco products, which are claimed to be less dangerous, by tobacco companies. One of these alternative nicotine/tobacco products developed is the "Heated Tobacco Product" (HTP). ITU takes its place in the market as an alternative tobacco product, claiming that ordinary tobacco products contain less toxic substances. The aim of this study is to examine the academic studies on the level of knowledge and awareness about HTP developed against ordinary tobacco products. This review was created through secondary data obtained from primary data. The publications made between 2017 and 2022 were used from the PubMed® database by using the relevant keywords (heated tobacco products, alternative nicotine products, tobacco, nicotine, e-cigarette). It has been learned that awareness of heated tobacco products is common among young people in Canada, England, Japan and the USA, and the level of interest and use is gradually increasing. HTP users are more likely than non-smokers to believe that they are less harmful than traditional cigarettes and can help them quit. However, it is seen that there are not enough studies evaluating the impact of HTP on human health. The existence of the view that the studies are supported by the tobacco industry and that there is not enough work done by independent organizations causes disagreements to remain on the agenda. In the light of the available data, there is not enough evidence to say that HTP is less harmful than ordinary cigarettes. It can be said that there are not enough studies on the health effects of HTP, the risk of neglected toxic substances in comparison with cigarettes, the transition to ordinary cigarettes of non-smokers and HTP users only out of curiosity. In this regard, it is thought that it would be beneficial to conduct studies with large participation in larger samples and to evaluate the long-term effects on public health.

Keywords: Heated Tobacco, Tobacco Policy, Health Effects.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2557-7346

Investigation of the Relationship Between Mitochondrial Dna and Cellular Aging in Composite Tissue Transplant Patients**Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Gökhan Ertosun¹, Prof. Dr. Özlenen Özkan¹, Prof. Dr. Ömer Özkan¹**¹*Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı, Antalya/***Corresponding author: Mustafa Gökhan ERTOSUN***Abstract**

INTRODUCTION: In Composite Tissue Transplants, there is not enough information in the literature about the post-transplant aging process of the recipient and donor tissues and mitochondrial DNA in patients who received composite tissue transplants at different or similar ages than the recipient. Determination of this will be a determining parameter for future composite tissue transplants. In our study, Mitochondrial DNA changes in the recipient and donor tissues of patients undergoing composite tissue transplant during the skin aging process were investigated. **MATERIALS & METHODS:** In our study, skin punch biopsies belonging to the recipient and donor from 5 patients who have had composite tissue transplantation at Akdeniz University Organ Transplantation Center since 2010, were used. DNA, obtained from these biopsies using a commercial kit was analysed in terms of the amount of mitochondrial DNA in accordance with the protocol of the ScienceCell(Catalog No: #8958) kit. Beta-galactosidase Test was applied to the same biopsies and the aging process was also examined. **RESULTS:** In the analysis, it is observed that the amount of mitochondrial DNA decreased significantly in two face transplant (F3 and F4) patients in their final biopsies compared to the pre-transplant level (43.36% and 78.51%). While there was no significant change in the amount of DNA in the third face transplant (F1) patient (1.13%), mitochondrial DNA increased by 49.63% in our fourth patient coded with F2. It is also among the findings that there is a significant decrease in the amount of Mitochondrial DNA in both arm-transplanted-patients (59.11% and 52.70%). According to the results of the Betagalactosidase experiment, more aging was observed in the donor tissue of patients coded with F3 and F4 than in the recipient tissue. While similar signs of aging are present in the receiving and donor tissue of the patient coded with F1; More reactions were found as aging markers in the recipient tissue of the patient coded with F2. Aging in the donor tissue is observed evidently in both patients with the arm-transplanted-patients. **DISCUSSION:** Differences in the aging process in the recipient and donor tissues in composite tissue transplants are likely to be related to the change in the amount of mitochondrial DNA of patients. In line with this process, similar studies need to be increased in order for the amount of mitochondrial DNA to become a biomarker for tissue aging monitoring.

Keywords: Cellular Aging, Mitochondrial Dna, VCA

Presentation ID / Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9492-4321

Pediatric Inguinal Surgery Under Sedation With Transversus Abdominis Plane Block

Uzman Dr. Mehmet Mutlu¹

¹Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Abstract

Inguinal hernia is one of the most common reasons for outpatient pediatric surgery, with a rate of 2% and increases up to 10% in premature infants. Effective and safe pain management causes fewer side effects and enables faster hospital discharge. Transversus abdominis plane (TAP) block, one of the abdominal wall blocks, is another alternative to reduce the pain. Sedation reduces the state of consciousness, while analgesia reduces or eliminates the perception of pain. Ketamine is broadly used for procedural sedation and analgesia in pediatric patients. A 6-year-old female presented with a bilateral inguinal hernia was scheduled for elective surgery. In this case report, we experienced the comfort of sedation combined with regional anesthesia. Most regional anesthesia techniques have benefits on postoperative pain control. In this case, we did not need or use any analgesics during and after surgery, and we achieved adequate anesthesia and analgesia. Regional anesthesia nowadays is much more popular than ever. Ultrasound usage made it more popular and easy. Thus, the combination of sedation with TAP block is helpful in patients undergoing inguinal surgeries. TAP block could be recommended as an alternative to GA with sedation in pediatric inguinal surgeries.

Keywords: Inguinal Hernia; Pediatric Surgery, Sedation, Transversus Abdominis Plane Block

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4557-9517

Eski Prematüre Bebekler ve Çocuklar İçin Anestezi

Uzman Dr. Güneş Özlem Yıldız¹

¹*Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Prematürite, 37. gebelik haftasından önce doğum olarak tanımlanır. Prematüre bebeklerde ve çocuklarda, zamanında doğan bebeklere kıyasla yüksek oranda uzun süreli nörogelişim bozukluğu ve kronik sağlık sorunları, cerrahi ve anestezi gerektiren durumlarda artış vardır. Yenidoğan dönemi dışında, bu çocuklarda en sık yapılan cerrahi işlemler kasık fıtığı onarımı ve oftalmolojik işlemlerdir. Prematüre doğan bebeklerde çeşitli kısa dönem (hipotermi, solunum sıkıntısı sendromu, apne) ve uzun dönem (nörogelişim bozukluğu, akciğer sorunları) görülebilmektedir.(1) Bu çalışmada prematüre doğan ve yoğun bakımda yatış öyküsü olan bebek ve çocukların postoperatif yoğun bakım ihtiyacının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Çalışmamıza çocuk cerrahi kliniğinde opere edilen öyküsünde prematürite ve ybü yatışı olan 0-60 ay arası 28 çocuk hasta dahil edilmiştir. Hastaların verileri retrospektif olarak hastane veri tabanı ve hasta dosyasından taranarak kaydedilmiştir. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması 10.7 ± 12.7 (min=1, max=60), ortalama operasyon süresi 44.8 ± 24.2 (min=19, max=105) idi. Hastaların 22 (% 78) ASA 2, 6 (% 21) ASA 3 idi. Preoperatif muayenede 21 (%75) hastaya YBÜ endikasyonu konulmuştur. Postoperatif 8(%28.57) hasta YBÜ yatırılmıştır. **Sonuç:** Küçük cerrahi prosedürlerden sonra bile, prematüre bebekler, zamanında doğan bebeklere göre postoperatif apne için daha yüksek risk altındadır (2). Özellikle gestasyonel yaşı küçük olan ve YBÜ öyküsü olan hastalar preoperatif, komorbiditerler, hastaların gestasyonel yaşı, kilosu, anestezi ve postoperatif bakım açısından etkileri dikkatli incelenmelidir. Anestezi sonrası hastaların derlenmesi ve gerekirse YBÜ yatışı konusunda yakın takibi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Pediatrik Anestezi, Postoperatif Yoğun Bakım

Anesthesia for Former Preterm Infants and Children

Abstract

Objective: Prematurity is defined as birth before 37 weeks of gestation. Compared to term babies, there is a high rate of long-term neurodevelopmental disorders and chronic health problems, and an increase in cases that require surgery and anesthesia. Except for the neonatal period, the most common

surgical procedures in these children are inguinal hernia repair and ophthalmological procedures. Short-term (hypothermia, respiratory distress syndrome, apnea) and long-term (neurodevelopment disorder, lung problems) complications can be seen in premature infants.(1) In this study, it was aimed to evaluate the postoperative intensive care needs of infants and children born prematurely and with a history of hospitalization in the intensive care unit. Method: Twenty-eight pediatric patients aged 0-60 months with a history of prematurity and hospitalization in the pediatric surgery clinic were included in our study. The data of the patients were recorded retrospectively from the hospital database and patient file. Results: The mean age of the patients was 10.7 ± 12.7 (min=1, max=60), mean operation time was 44.8 ± 24.2 (min=19, max=105). 22 (78%) of the patients had ASA 2.6 (21%) had ASA 3. In the preoperative examination, 21 (75%) patients were indicated for ICU. Postoperatively, 8 (28.57%) patients were hospitalized in the ICU. Conclusion: Even after minor surgical procedures, premature infants are at higher risk for postoperative apnea than term children (2). Especially the patients with a small gestational age and a history of ICU should be carefully examined in terms of preoperative, comorbidities, gestational age, weight, anesthetic and postoperative care of the patients. Compilation of patients after anesthesia and close follow-up of ICU admission, if necessary, are important.

Keywords: Anesthesia, Pediatric Anesthesia, Postoperative Intensive Care

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Modifiye Tal ve Sant Joan Deu Skorlarını Karşılaştırarak Broşiyolit Şiddetinin Değerlendirilmesi**Dr. Öğretim Üyesi Yelda Türkmenoğlu¹, Arş. Gör. Dr. Lale Alibeyli¹***¹SBÜ İstanbul Prof. Dr.Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi***Özet**

Amaç: Akut bronşiyolit tanısıyla izlenen hastaların büyük kısmında hastalık kendi kendini sınırlayan hafif klinik seyir izlenirken, bir kısmında ise daha şiddetli seyreden klinik tablo mevcuttur oksijen tedavisi ve hastaneye yatış gerektirmektedir. Çalışmamızda bronşiyolitli hastalarda Modifiye Tal skoru ve Sant Joan De Deu skorlarının hastalığın şiddeti, tedavi sürecindeki oksijen ihtiyacı ve hastanede kalış süresi ile karşılaştırılması amaçlandı. **Yöntem:** Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniğine başvuran ve ilk kez bronşiyolit tanısı konan, yaşları 1-24 ay arası olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların bulgularına göre Modifiye Tal ve Sant Joan De Deu skorları saptandı, skorlarla tedavi özellikleri karşılaştırıldı. **Bulgular:** Çalışmaya alınan 111 hastanın yaş ortalaması 10,4 ±6,4 (1,5-24,0) ay ve 70 (%63.1)'i erkekti. Hastaların Modifiye Tal skoru ortalaması 4.68±2.17 (1-10) ve Sant Joan De Deu skor ortalaması 6.91±2.68 (2-15) idi. Konvansiyonel oksijen tedavisine cevapsız 22 hastaya Yüksek akımlı nazal oksijen tedavisi (YANKOT) uygulandı. YANKOT uygulanan hastaların Modifiye Tal skoru ortancası 7.5 iken uygulanmayanların 4 (p=0.001), Sant Joan De Deu skoru ortancası ise YANKOT uygulananlarda 10 ve uygulanmayanlarda 6 olarak bulundu(p=0.001). Yatış süresi ile Modifiye Tal skoru arasında ve Sant Joan de Deu Skoru arasında pozitif yönlü korelasyon saptandı (r=0,532, p<0,001: r=0,477, p<0,001, sırasıyla). **Sonuçlar:** Sant Joan de Deu Skoru ve Modifiye Tal Skoru arttıkça hastanede yatış süresi de artmaktadır. Küçük çocuklarda bronşiyolit şiddetini belirlemede ve yoğun bakım ihtiyacını tahmin etmede klinik skorlamaların faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bronşiyolit, Bebek, Skor, Yüksek Akımlı Nazal Oksijen Tedavisi**Evaluation of Brochiolitis Severity by Comparing Modified Tal and Sant Joan Deu Scores****Abstract**

Objective: While most of the patients followed up with the diagnosis of acute bronchiolitis have a mild self-limiting clinical course, some of them have a more severe clinical course and require oxygen therapy and hospitalization. In our study, it was aimed to compare the Modified Tal score and Sant Joan

De Deu scores in patients with bronchiolitis with the severity of the disease, the oxygen demand during the treatment process and the length of hospital stay. Methods: Patients aged 1-24 months, who applied to the Pediatrics Clinic and were diagnosed with bronchiolitis for the first time, were included in the study. According to the findings of the patients, Modified Tal and Sant Joan De Deu scores were determined and treatment characteristics were compared with the scores. Results: The mean age of 111 patients included in the study was 10.4 ± 6.4 (1.5-24.0) months and 70 (63.1%) were male. The mean Modified Tal score of the patients was 4.68 ± 2.17 (1-10) and the mean of the Sant Joan De Deu score was 6.91 ± 2.68 (2-15). High flow nasal cannula oxygen therapy (HFNCT) was applied to 22 patients who did not respond to conventional oxygen therapy. The median of the Modified Tal score of the patients who underwent YANKOT was found 7.5, while the median of the patients who did not receive YANKOT was found 4 ($p=0.001$), while the median of the Sant Joan De Deu score was found 10 in those who received YANKOT and 6 in those who did not ($p=0.001$). A positive correlation was found between length of hospital stay and Modified Tal score and Sant Joan de Deu Score ($r=0.532$, $p<0.001$; $r=0.477$, $p<0.001$, respectively). Conclusions: As the Sant Joan de Deu Score and Modified Tal Score increase, the length of hospital stay also increases. It is thought that clinical scoring can be useful in determining the severity of bronchiolitis and estimating the need for intensive care in young children.

Keywords: Bronchiolitis, Infant, High-Flow Nasal Cannula Oxygen Therapy, score

Presentation ID / Sunum No= 36

| 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7429-9437

Spontaneous Perforation of Pyometra a Rare Cause of Acute Abdomen

Dr. Öğretim Üyesi Selin Özeltin¹

¹Acibadem Maslak Hastanesi

Abstract

Introduction: Pyometra is an uncommon condition caused by impairment of the natural drainage of uterine cavity and typically is caused by tumors. It is reported to occur in the incidence of 0.1--0.2 % of all gynecologic outpatients and 13.6 % of elderly gynecologic outpatients. The spontaneous perforation of pyometra and subsequent peritonitis is a very rare condition. This case report presents a pyometra features with acute abdomen in clinical settings. Case report A 71 year-old, multiparous postmenopausal women admitted to emergency department with recently started abdominal pain, syncope and fever. She had four pregnancies delivered via normal vaginal route. She had no other remarkable gynecologic or surgical history. She appeared acutely ill, body temperature was 38 C°. Her abdomen was distended, had muscle rigidity and rebound tenderness. Computerized tomography revealed free air and fluid in pelvis. She underwent to diagnostic laparoscopy and perforated pyometra was detected. Histopathologic examination of uterine biopsy and microbiology of purulent material revealed no pathology. Patient was discharged 14 days after admission, including six days intensive care unit period. Conclusion Even though, diagnosis of spontaneous perforation is often made after diagnostic surgery, air bubble between rectum and uterus can be an important finding for uterine perforation. In addition, it has to be considered when an elderly women suffer from acute abdominal pain.

Keywords: Pyometra, Acute Abdomen, Spontaneous Perforation, Pneumoperitoneum

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7128-7550

Düşük Over Rezervi Olan Hastalarda Dondurulmuş ve Taze Embriyo Transferi Klinik Sonuçlarının Karşılaştırması: Tek Merkezli Çalışma

Uzman Dr. Zercan Kalı¹

¹Özel Gözde Akademi Hastanesi

Özet

Giriş: Yumurtalık rezervi zayıf olan hastaların gebelik oranlarının tüm geleneksel yöntemlere rağmen hala düşük olduğu bilinmektedir. Birçok çalışma IVF sonuçlarının (canlı doğum, klinik gebelik) FET stratejisinin kullanılmasıyla iyileştirilebileceğini gösterse de, bu çalışmaların çoğu hiper veya normal over yanıtı olan hasta sayısı ile sınırlıdır. Bununla birlikte, aynı durumun zayıf rezervli hastalar için geçerli olup olmadığı hala net değil. Gereç-yöntem: Mart 2020 ile Mart 2021 tarihleri arasında tüp bebek siklusuna alınan 445 hasta değerlendirildi. Bologna kriterlerine göre over rezervi düşük olan 66 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Bu hastalardan 27'sine taze ET, 39'una FET uygulandı. Bulgular: Klinik gebelik oranları ET grubunda (9/27) %33.3 ve FET grubunda (7/39) %17.9 idi. Canlı doğum oranları ET grubunda (4/27) %14.8 ve FET grubunda (3/39) %7.6 idi. Tartışma: . Çalışmamızda FET gebelik oranlarımız literatürle benzer iken, taze ET grubunda LBR'miz daha yüksekti. Fresh ET'de LBR'mizin literatürdeki oranlardan daha yüksek olmasının nedeninin kliniğimizde yaş ortalamasının daha düşük olması olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Düşük Over Rezervi, Dondurulmuş Embriyo Transferi, Taze Embriyo Transferi

Comparison of Clinical Results of Frozen and Fresh Embryo Transfer in Patients With Poor Ovary Reserve: A Single Center Study

Abstract

Introduction: It is well known that the pregnancy rate of patients with poor ovarian reserve is still low despite all conventional methods. Although many studies have shown that IVF outcomes (live birth, clinical pregnancy) can be improved with the use of the FET strategy, most of these studies are limited to the number of patients with hyper or normal ovarian response. However, it is still not clear whether the same is true for poor reserve patients. Material-methods: 445 patients who were taken to IVF cycle between March 2020 and March 2021 were evaluated. The data of 66 patients with low ovarian reserve according to the Bologna criteria were retrospectively Analyzed. Fresh ET was applied to 27 of these

patients and FET was applied to 39 of them. Results: Clinical pregnancy rates were 33.3% in the ET group (9/27) and 17.9% in the FET group (7/39). Live birth rates were 14.8% in the ET group (4/27) and 7.6% in the FET group (3/39). Discussion: In our study, while our FET pregnancy rates were similar to the literature, our LBR were higher in the fresh ET group. We think that the reason why our LBR were higher in the Fresh ET than the rates in the literature is due to the lower average age in our clinic.

Keywords: Poor Ovarian Reserve, Frozen Embryo Transfer, Fresh Embryo Transfer

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Epilepsi ve İlaç Sonlandırma: 3 Olgu Sunumu**Doç. Dr. Ayşe Pınar Titiz¹**¹Ankara Şehir Hastanesi**Özet**

Giriş: AEİ'lerin (antiepileptik ilaçların) hedefi nöbetleri sonlandırmaktır. Nöbetlerin yeterli sürede remisyonda olduğu hastalarda tedavi sonlandırılabilir. Hasta özelinde risk/potansiyel yararlar değerlendirilip, hasta ile dikkatlice tartışıldıktan sonra karar verilmelidir. Vaka 1: 20 yaş, sentrotemporal dikenli benign çocukluk çağı epilepsi. 8 yıllık nöbetsizlik sonunda, 3 ay içinde ilaç sonlandırıldı. Vaka 2: 27 yaş, venöz sinüs trombozu sonrasında gelişen farkındalığın korunduğu fokal başlangıçlı klonik nöbet. 8 yıllık nöbetsizlik sonrasında 2 ay içinde ilaç sonlandırıldı. Vaka 3: 62 yaş, sol temporal menenjioma bağlı gelişen farkındalığın bozulduğu fokal başlangıçlı nöbet. Postoperatif 3 yıl nöbetsizlik sonrası ilacı 6 ayda sonlandırıldı. 8 yıl nöbetsizken, nöbet nüksü olması nedeniyle tekrar ilaç başlandı. Sonuç: Epilepsi hastalarında yeterli nöbetsizlik sonrasında ilaç sonlandırılması halinde, özgüven, ilaç yan etki ve etkileşiminden kurtulma, motor koordinasyon ve bilişsel işlevlerde düzelme gibi kazançlar olacağından, gereğinde bu karar verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Nöbetsizlik, İlaç Sonlandırma, Nüks**Epilepsy and Drug Withdrawal: 3 Case Reports****Abstract**

Introduction: The goal of AEDs (antiepileptic drugs) is to end seizures. In patients whose seizures are in remission for a sufficient period of time, it may be decided to terminate the treatment. The decision should be made after the risk / potential benefits are evaluated on a patient basis and carefully discussed with the patient. Case 1: 20 years, benign childhood epilepsy with centrottemporal spikes. After 8 years of seizure-free treatment, the drug was discontinued within 3 months. Case 2: 27 years, focal-onset clonic seizure with preserved awareness that develops after venous sinus thrombosis. After 8 years of seizure-free treatment, the drug was discontinued within 2 months. Case 3: 62 years, focal onset seizure with impaired awareness due to left temporal meningioma. After 3 years of seizure-free period postoperatively, the drug was discontinued in 6 months. When she was seizure-free for 8 years, the drug was started again because of seizure recurrence. Conclusion: This decision should be made when necessary, as there will be gains such as self-confidence, relief from drug side effects and interactions,

improvement in motor coordination and cognitive functions, if the drug is discontinued after sufficient seizure-freeness in epilepsy patients.

Keywords: Epilepsy, Seizurelessness, Drug Withdrawal, Recurrence

Presentation ID / Sunum No= 222

| 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9704-6173

Fokal Kalıcı Serebral İskemide Risperidon ve Olanzapinin in Vivo Nöroprotektif Etkisi

Prof. Dr. Burak Yuluğ¹

¹Alanya Alaaddin Keykubat University, Faculty of Medicine, Department of Neurology, Alanya, Turkey

Özet

İskemi esnasında salınan ve glutamat dışında daha birçok nörotransmitterin de, sinaptik aralığa salındığına ve eksitotoksik hasarlanmada primer rol oynadığına işaret etmiştir. Olanzapin ve risperidonun, serotonin ve dopamin reseptör blokörü etkileri yanısıra, histaminerjik, adrenerjik, ve muskarinik reseptörler üzerinede antagonist etkileri bilinmektedir. özellikle son yıllarda şizofreninin negatif ve pozitif semptomlarının giderilmesinde sık olarak kullanılan bu atipik antipsikotik ajanların, uzun süre kullanımda daha iyi klinik sonuçlar vermesi, nöroprotektif etkilerini içeren birçok invivo ve invitro çalışmaların yapılmasına yol açmıştır. Bu çalışmanın amacı, risperidon ve olanzapinin kalıcı serebral iskemi modelinde, özellikle reseptörler düzeyinde gösterdikleri nöroprotektif etkileri ile iskemi sonucu oluşan beyin hasarının önlenmesindeki etkisini araştırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Risperidon; Olanzapin; Serebral İskemi

The Neuprotective Effect of Risperidon and Olanzapine by Permanent Focal Cerebral Ischemia

Abstract

Several studies pointed out that many neurotransmitters other than glutamate are also released into the synaptic space and play a primary role in excitotoxic damage during cerebral ischemia. Olanzapine and risperidone are known to have antagonistic effects on histaminergic, adrenergic, and muscarinic receptors, as well as their serotonin and dopamine receptor blocking effects. The fact that these atypical antipsychotic agents relieve the negative and positive symptoms of schizophrenia and yield to better clinical results in long-term use, led to many in vivo and in vitro studies to investigate their potential neuroprotective effects. The aim of this study is to investigate the effect of neuroprotective effects,

especially at the level of receptors in the prevention of brain damage caused by in-vivo cerebral ischemia.

Keywords: Risperidone; Olanzapine; Cerebral Ischemia

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5381-0275

İzole Lipaz Yüksekliği ile Seyreden Nöroendokrin Tümör Olgusu**Uzman Dr. İbrahimhalil Düşünceli¹**¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi**Özet**

75 yaşında erkek, yaklaşık 6 ay önce dış merkezde pnömoni tanısı almış, karın ağrısı devam edince tetkikleri amilaz:65 U/L (üst sınır 100 U/L), lipaz: 11808 U/L (üst sınırı 67 U/L) raporlanmış. Biliyer pankreatit atağı sonrası ERCP öyküsü olması nedeniyle abdomen ultrasonografi yapılmış karaciğerde hipodens kitleler saptanmış.Batın MR çekilmiş karaciğerde metastazlar lehine bulgular saptanmış. PET BT çekilmiş karaciğerde lezyonların metastaz lehine olduğu ve mide tutulumu için gastroskopi önerilerek tarafımıza yönlendirilmiş. Gastroskopisinde mide korpusta 2*3 cm lümeden protrude lezyondan biyopsi alındı.Patoloji nöroendokrin tümör(NET) olarak raporladı.NET tanısıyla onkoloji tarafından oktreotid başlandı. Onkoloji takibinin 5.ayında karın ağrısı, karın şişliğiyle başvurdu.Tetkiklerinde amilaz: 59 U/L iken lipaz :4968 U/L saptandı.Akut pankreatit ön tanısıyla yatırılıp abdomen BT çekildi. Batında ileri derecede asit mayi, karaciğerde çok sayıda metastatik kitleler izlendi.Safra kesesi izlenmedi(opere).Ana portal vende trombus izlendi. İntrahepatik safra yolları, koledok normaldi.Pankreasta atrofik değişiklikler izlenmiştir. Muayenesinde batın distandü ancak defans, rebound, hassasiyet yoktu.Bağırsak sesleri doğaldı ileus yoktu. Özgeçmişinde hipertansiyonu olup metoprolol kullanmaktaydı ve alkol alışkanlığı yoktu. Hastane yatışındaki kreatinin, hba1c ve kan şekeri normal sınırlardaydı.Anti-HIV,anti-HCV negatifti.Makrolipazemiden şüphelenildi kan serumu polietilenglikolle dilüe edilerek yapılan kontrolde lipaz 1572 U/L çıkmasıyla tanı dışlandı. Karın ağrısı, genel durumu iyileşmesine rağmen lipaz değeri 5000 U/L değerlerinin altına düşmedi. Poliklinik takiplerinde lipaz yüksekliği devam etmektedir. Tartışma NET spesifik peptit hormonları, biyoaminler salgılayabilir ancak literatürde izole lipazın salgılanmasıyla ilişkilendirilememiştir. İzole lipaz yüksekliğini; Akut- kronik pankreatit,böbrek yetmezliği, akut kolesistit,ileus, duodenal ülser, pankreasın taş-tümörleri, diyabetik ketoasidoz, HIV-HCV enfeksiyonu, makrolipazemi, ERCP sonrası, inflamatuvar bağırsak hastalığı ve ilaçlar yapabilir. Somatostatinin amilaz, lipaz seviyelerini düşürdüğü bilinmektedir. Somatostatin analogu olan oktreotid tedavisi, tanı anında yüksek olan lipaz değerinin muhtemel tümör yükünü azalttığı, buna bağlı lipaz seviyesini düşürdüğü düşünüldü. İzole lipaz yüksekliğiyle giden NET vakası literatür taraması yapıldığında ilk olgudur.

Anahtar Kelimeler: Nöroendokrin Tümör,izole Lipaz Yüksekliği,pankreatit

Presentation ID / Sunum No= 261

| 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4213-0906

Kronik Subdural Hematom Drenajı Sonrası Nadir Gelişen Bir Komplikasyon Subaraknoid Kanama

Uzman Alp Karaaslan¹

¹Şehit Profesör Dr İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Kronik subdural Hematom tedavisinde bur hole ile drenaj kullanılan tedavi yöntemlerinden biridir. Operasyon sonrası gelişen Subaraknoid kanama oldukça nadir görülen bir komplikasyondur. Vakamız 42 yaşında erkek hasta travma sonrasında gelişen akut sudural hematom tanısıyla takip edilmiş taburculuk sonrası takiplerinde kronik subdural hematom gelişmesi üzerine operasyon amacıyla interne edilmiştir. Hastaya sağ frontal ve paryetal bölgeye birer adet burhole açılarak hematom boşaltılmış, takılan drenajden kısa bir süre içinde 200 cc yakın bir kanlı sıvı gelmiştir, postoperatif Beyin tomografisinde orta hat yapılarının yerine gelmesine rağmen subaraknoid hemoraji tespit edilmiştir. Hastaya yapılan bilgisayarlı beyin anjiyografi ve dijital subarksiyon anjiyografi sonuçları normal gelmiştir. Biz bu vakada özellikle genç hastalarda hızlı kronik subdural hematom drenajına dikkat edilmesinin altını çizmek istedik.

Anahtar Kelimeler: Kronik Subdural Drenajı Sonrası Subaraknoid Kanama

Subarachnoid Bleeding, a Rare Complication After Chronic Subdural Hematom Drainage

Abstract

Bur hole drainage is one of the treatment methods used in the treatment of chronic subdural hematoma. Subarachnoid hemorrhage after surgery is a very rare complication. Our case, a 42-year-old male patient, was followed up with the diagnosis of acute subdural hematoma that developed after trauma, and was hospitalized for surgery due to the development of chronic subdural hematoma in the follow-ups after discharge. The hematoma was drained by opening a burhole in the right frontal and parietal region of the patient, and a bloody fluid of about 200 cc came from the drain in a short time. In the postoperative brain tomography, although the midline structures were replaced, subarachnoid hemorrhage was detected. Computed brain angiography and digital subtraction angiography results

performed on the patient were normal. In this case, we wanted to emphasize that attention should be paid to rapid chronic subdural hematoma drainage, especially in young patients.

Keywords: Chronic Subdural Hematom Drainage, subarachnoid Bleeding

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3778-7786

Yoğun Bakımda İlk 3 Etken Değişmedi, Peki Ne Değişti? :2010'dan 2020'ye**Dr. Aylin Parmaksız¹**¹*Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi***Özet**

Giriş-Amaç: Çalışmamızda iki farklı genel yoğun bakım ünitesinde en sık 3 enfeksiyon etkeninin odak ve antibiyotik direnç değişimini ortaya koymayı hedefledik. **Gereç ve Yöntem:** Bakırköy Dr. Sadi Konuk EAH Etik kurul onayı alındıktan sonra (karar no: 2021-15), Ankara Numune EAH (Etik Kurul karar no2013-567) YBÜ'sinde Ocak 2010- 2012 tarihleri (Grup 1), ile Bakırköy Dr. Sadi Konuk EAH YBÜ'nde Ocak 2019- 2020 tarihleri tüm olgulara (Grup 2) ait demografik verileri, yatış anı alınan kültürlerinde üreme olmayan, ilk 48-72 saatten sonra ateş, trakeal sekresyon değişimi, nötrofil, C-reaktif protein ve/veya prokalsitonin artışı gelişen olgular YB enfeksiyonu olarak değerlendirilerek verileri retrospektif değerlendirilmiştir.. **Bulgular:** Grup 1'in olgu sayısı 817 olup 447(%54,7) erkek, 370 (%45,3) kadın olgunun yaş ortalaması 63,8±19,6 yıl iken Grup 2'nin 2511'in 1420 (%56,6) erkek,1091 (%43,4) kadın olgunun yaş ortalaması 59,9±19,1 yıldır. Grup 1'de gelişen enfeksiyon atak sayısı 518, Grup 2'de atak sayısı 420 olarak tespit edilmiştir.Yıllar içerisinde enfeksiyon oranlarında anlamlı azalma belirgindi.her iki grupta da en sık görülen enfeksiyon etkeni Acinetobacter Baumanii'dir ve en sık trakeal aspirat kültüründe üremiş olup pnömoniye sebep olmuştur. Grup 1 de ikinci sıklıkla trakeal aspiratta Pseudomonas Aeroginosa gözlenirken grup 2 de ikinci sırada trakeal aspiratta Klebsiella Pneumonia gelmektedir. Grup 1 de Klebsiella Pneumonia en sık idrar yolu enfeksiyonuna neden olmaktadır. **Tartışma-Sonuç:** Çalışmamızda yıllar içinde YB enfeksiyon oranlarında belirgin azalma gözlenirken,etken mikroorganizmalar değişmemiş kolistin direncinde değişiklik gözlenmezken beta-laktam direncinde artış izlenmiştir.Erken yıllarda ampisilin direnci yüksek gözlenirken, ilerleyen zamanlarda amikasin direncinin yükseldiği saptanmıştır. Mikroorganizmaların değişen duyarlılıkları ile tedavide kullanılan antibiyotik seçeneklerimizi giderek azalmıştır. Bu nedenle her ünite düzenli aralıklarla sürveyans takibi ışığında uygun antibiyotik kombinasyonları ve de-eskalasyon ile dirençli mikroorganizmaların azaltılmasına katkı sağlamalıdır..

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım İnfeksiyonları, Antibiyotik Duyarlılık- Direnç, Sürveyans

The Top 3 Factors Haven't Changed in Intensive Care, So What Has Changed? : From 2010 to 2020

Abstract

In our study, we aimed to reveal the focal and antibiotic resistance changes of the 3 most common infectious agents in two different general intensive care units. Bakirkoy Dr. Sadi Konuk EAH After receiving the approval of the Ethics Committee (decision no: 2021-15), Ankara Numune EAH (Ethics Committee decision no 2013-567) ICU between January 2010- 2012 (Group 1), and Bakırköy Dr. Demographic data of all cases (Group 2) between January 2019-2020 in the Sadi Konuk ICU, no growth in the cultures taken at the time of hospitalization, fever after the first 48-72 hours, change in tracheal secretion, neutrophils, C-reactive protein and/or procalcitonin The cases with an increase in the number of patients were evaluated as ICU infection and their data were evaluated retrospectively. The number of infection attacks in Group 1 was 518, and the number of attacks in Group 2 was 420. There was a significant decrease in infection rates over the years. The most common infection agent in both groups was *Acinetobacter Baumannii* and *CIC* was most common in Group 1 *TAK Pseudomonas Aeruginosa* is the second most common, while *TAK Klebsiella Pneumonia* comes second in group 2. In group 1, *Klebsiella pneumonia* is the most common cause of UTI. In our study, while a significant decrease was observed in ICU infection rates over the years, an increase was observed in beta-lactam resistance while no change was observed in colistin resistance of causative microorganisms. With the changing susceptibility of microorganisms, our antibiotic options used in treatment have gradually decreased. Therefore, each unit should contribute to the reduction of resistant microorganisms with appropriate antibiotic combinations and de-escalation in the light of surveillance monitoring at regular intervals.

Keywords: Intensive Care Infections, Antibiotic Susceptibility-Resistance, Surveillance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7713-4643

2018-2020 Yılları Arasında Kliniğimizde Opere Edilen 7 Far Lateral Disk Hernisi Olan Hastanın Olgu Sunumu**Uzman Dr. Emir Kaan İzci¹, Prof. Dr. Fatih Keskin²**¹Konya Şehir Hastanesi²Meram Tıp Fakültesi**Corresponding author: Emir Kaan İzci***Özet**

Bel ağrısı beyin ve sinir cerrahisi polikliniklerine en sık başvuru sebeplerinden biridir. Bir çok sebebi olan bel ağrısının en sık nedenlerinden biride lomber disk herniasyonudur. Far lateral disk, diskin sagittal düzlemde periferel zondan pedikülün lateraline doğru yer değiştirmesi dir. Yaklaşık olarak lomber disk hernilerinin %7-12'si uzak lateral disk olarak raporlanmıştır. En çok L4-5 seviyesinde daha sonra sırasıyla, L3-4, L5-S1 ve L2-3 seviyesinde görülmektedir. Kliniğimizde 2018-2020 yılları arasında opere edilen 7 far lateral disk hernisinin klinik ve radyolojik bulguları sunulmuştur. Far lateral lomber disk hernileri en sık 6. dekatta daha sık görülmekte, bizim çalışmamızda ise ortalama yaş 49,1 bulunmuştur. r. Literatürde kadın ve erkek arasında anlamlı bir fark bulunmamışken, bizim hastalarımızın 5'i erkek (%70), 2'si kadın (%30) olduğu görülmüştür. Seviyeleri sıklık sırasına göre L4-5, L3-4, L5-S1 ve L2-3'tür. Bizim hasta grubumuzda 2 hasta (%30) L2-3, 2 hasta (%30) L4-5, 2 hasta (%30) L5-S1 ve 1 hasta(%10) L3-4 seviyesinde idi. Far lateral herniasyon direkt olarak sinir kökü ve dorsal kök gangliyonuna basıya bağlı olarak diğer lomber hernilere göre çok daha şiddetli radiküler ağrıya sebep olmaktadır. Hastalarımızın hepsinde şiddetli radiküler ağrı mevcuttu. Hastalarda sıklıkla laseque negatiftir. Bizim hastalarımızda ise 2 hastada(%30) laseque pozitif bulundu. Far lateral disk hernilerinde konservatif tedaviye cevap yaklaşık %10 oranındadır. Çalışmamızdaki tüm hastalar konservatif tedaviye yanıt vermeyen şiddetli ağrı ve muayene bulgularına sahipti. Günümüzde uzak lateral disk hernilerinin tedavisinde mikrodiskektomi altın standarttır. Far lateral disk hernisi tanısı ile operasyon kararı alınan 7 hastaya da mikrodiskektomi yapıldı. 10. ve 30. Gün kontrollerinde ağrılarının tamamen geçtiği gözlemlendi. Uzak lateral disk hernilerinin cerrahi tedavisinde komplikasyon görülme oranı %2,2-11 arasında değişmektedir. Bizim hastalarımızda peroperatif ve postoperatif dönemde komplikasyon gelişmedi. Uzak lateral disk hernisi yaygın olmayan bir dejeneratif hastalıktır ve tek başına nörolojik muayene ile tanı konulması zordur. Konservatif tedaviye yanıtız şiddetli radiküler ağrı ve pozitif muayene bulguları olan hastalarda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Far Lateral, Disk Hernisi

Oral Presentation / Sözlü SunumORCID ID: ¹0000-0003-2994-6660 / ²0000-0002-7461-1942 / ³0000-0002-9864-3156**3-12 Yaşları Arasında İşitme Kayıplı Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Öz Yeterliklerinin ve Çocuk Eğitim Yeterliklerinin İncelenmesi****Uzman Ody. Mert Kılıç¹, Araştırmacı Beyzanur Kaç², Araştırmacı Zeynep Salman²**¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü*²*Sağlık Bilimleri Üniversitesi***Özet**

Bu çalışmanın temel amacı, işitme kayıplı çocukların ebeveynlerinin öz yeterliği ile çocuk eğitimi yeterliği arasındaki ilişkileri araştırmaktır. Bununla birlikte işitme kayıplı çocukların sağlıklı yaklaşımlarla desteklenmesi ve geliştirilmesinde, sosyal, duygusal ve bilişsel becerilerinin güçlendirilmesinde bilinçli ve eğitilmiş ebeveynliğin önemine dikkat çekmek amaçlanmaktadır. Bu amaçla 3-12 yaşları arasında işitme kayıplı çocuğa sahip 115 ebeveyn, Mart 2021-Haziran 2021 tarihleri arasında çalışmaya katılım sağlamıştır. Ebeveynlerden “Ebeveyn Demografik Bilgi Formu”, “İşitme Kayıplı Çocuk Demografik Bilgi Formu”, “Ebeveyn Öz Yeterlik Ölçeği” ve “Çocuk Eğitimi Yeterliği Ölçeği” olmak üzere iki form ve iki ölçek doldurmaları istenmiştir. İstatistiksel analizde, verilerin dağılımına göre uygun parametrik veya nonparametrik testler kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarında, “Ebeveyn Öz Yeterliği Ölçeği” ile “Çocuk Eğitimi Yeterliği Ölçeği” arasında ($p<0,01$) ve “Ebeveyn Öz Yeterliği Ölçeği” ile “iletişim-etkileşim”, “çocuğu tanıma”, “çocuğu geliştirme”, “çocuğu yönlendirme” arasında orta düzeyde pozitif ilişki gözlenmiştir ($p<0,05$). “Ebeveyn Öz Yeterliği Ölçeği” ile “sorumluluk kazandırma” arasında ise zayıf düzeyde pozitif ilişki elde edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca ebeveyn eğitim durumu değişkenine göre; “Çocuk Eğitimi Yeterliği Ölçeği”, “iletişim-etkileşim”, “çocuğu yönlendirme” ve “çocuğu geliştirme” puanlarında anlamlı farklılıklar gözlenmiştir ($p<0,05$). Sonuçlar, daha yüksek öz yeterliliğe sahip ebeveynlerin, çocuklarının eğitimi konusunda daha bilinçli ve ilgili olduklarını göstermektedir. Ebeveyn öz yeterliğinin çocuğu tanıma ve geliştirme, çocuğa sorumluluk verme gibi çocuk eğitim yeterliği ile ilgili birçok alanı etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn-Çocuk İlişkileri, Çocuk Gelişimi, Öz Yeterlik, İşitme Kaybı

Investigation of Child Education Efficiency of Parents Having Children With Hearing Loss Between the Ages of 3-12 and Their Parental Self-Efficacy

Abstract

The main purpose of this study is to investigate the relationship between the self-efficacy of parents of children with hearing loss and their child education efficiency. In addition, it is aimed drawing attention to the importance of conscious and educated parenting in the support and development of children with hearing loss through healthy approaches and the strengthening of social, emotional and cognitive skills. For this purpose, 115 parents having children with hearing loss between the ages of 3-12 participated in the study between March 2021 and June 2021. Parents were asked to fill out two forms and two scales, which are "Parent Demographic Information Form", "Child with Hearing Loss Demographic Information Form", "Parental Self-Efficacy Scale" and "Child Education Efficiency Scale". In statistical analysis, appropriate parametric or nonparametric tests were used according to the distribution of the data. In the results of research, a moderate positive correlation was observed between the Parental Self-Efficacy Scale and the Child Education Efficiency Scale ($p < 0.01$) and between the Parental Self-Efficacy Scale and "Communication-Interaction", "Knowing the Child", "Developing the Child", "Guiding the Child" ($p < 0.05$). There was a weak positive correlation between the Parental Self-Efficacy Scale and "Bringing Responsibility" ($p < 0.05$). Furthermore, according to the parent education level variable, significant differences were observed among the scores of the Child Education Efficiency Scale, "Communication-Interaction", "Guiding the Child" and "Developing the Child" ($p < 0.05$). The results suggest that parents with a higher level of self-efficacy are more conscious of and involved in their child's education. It has been determined that parental self-efficacy affects many areas related to child education efficiency, such as knowing and developing the child and giving the child responsibility.

Keywords: Parent-Child Relations, Child Development, Self-Efficacy, Hearing Loss

Presentation ID / Sunum No= 47

| 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0986-9039

Acil Servislerde En Sık İstenen Kan Tetkiklerinin Analizi

Uzman Dr. Attila Beştemir¹

¹Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

KONU VE AMAÇ: Acil servisler hasta popülasyonlarının en yüksek olduğu birimlerden birisidir. Acil servislerde mevcut kaynakları israf etmeden, hasta sağlığından ödün vermeden, hangi hastaya hangi testin isteneceği konusunda bilimsel veriler kullanılarak doğru tanıya ulaşma yolu yani maliyet-etkinlik büyük önem arz etmektedir. Çalışmamızdaki amaç Türkiye’de acil servislere başvurularda hastalardan en sık istenen kan tetkiklerini saptamak ve akılcı tetkik isteminin önemini vurgulamaktır. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Retrospektif tanımlayıcı bir çalışma olarak planlanan bu çalışmada Ocak 2016-Ocak 2021 tarihleri arasında Türkiye’de kamu hastaneleri acil servislerinde kan tetkiki istemlerine ait veriler ele alınmıştır. **BULGULAR:** En sık istemi yapılan 30 kan tetkikinin son 5 yıldaki istemleri incelenmiş ve 996.571.400 tetkikin istendiği, tam kan (hemogram), kreatinin, üre, glukoz, potasyum, sodyum istemlerinin en sık istenen tetkikler olduğu ve bu 30 tetkik içerisinde istemlerin yaklaşık yüzde 40’ını oluşturduğu; bilirubin, ürik asit, fosfor, magnezyum, protein, klor gibi acilden isteminin sınırlı olması gereken tetkiklerin de sayısının azımsanamayacak derecede fazla ve yaklaşık %15 civarında olduğu görülmüştür. **SONUÇ:** Tanısal araştırma yöntemlerinden laboratuvar tetkiklerinin istemleri, maliyet-etkin kullanımı tüm hekimlere kaynakların israfının önlenmesi açısından büyük bir sorumluluk yüklemektedir. Doğru planlama ile istemlerin daha akılcı ve etkin yapılması, zamandan ve kaynaktan ciddi oranda tasarruf sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Maliyet-Etkinlik, Tam Kan

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Adipozite ve Kanser Arasında Prospektif Çalışma: Uk Biobank Çalışması**Dr. Elif Inan Eroglu¹**¹University of Sydney**Özet**

Giris: Obezite kanser için değiştirilebilir önemli bir risk faktörüdür. Bu çalışmanın amacı, obezite ile kanser insidansı arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Bu ileriye dönük kohort çalışmasına, 40-69 yaşları arasındaki kansersiz UK Biobank katılımcıları dahil edildi. Üç adipozite belirteci, vücut yağ yüzdesi, bel çevresi ve beden kitle indeksi (BKİ) tanımlandı ve her biri cinsiyete özgü tertillere göre 3 gruba ayrıldı. Bulgular: 399.575 katılımcıdan 20.214'ü, ortalama 11.8 (SD 0.9) yıllık takipte obeziteye bağlı kanser geliştirdi. Alt vücut yağ yüzdesi tertil ile karşılaştırıldığında, hem orta hem de üst tertiller obezite ile ilişkili kanser için artan bir risk gösterdi (sırasıyla HR 1.19, %95 CI 1.10 ile 1.29 ve HR 1.29, %95 CI 1.19 ile 1.41). Bel çevresi (sırasıyla HR 1.12, %95 CI 1.08 ile 1.17 ve HR 1.27, %95 CI 1.23 ile 1.31) ve BKİ ile kanser insidansı (sırasıyla HR 1.10, %95 CI 1.06 ila 1.14 ve HR 1.24, 95 %CI 1.19 ila 1.28) arasında benzer bir ilişki vardı. Sonuçlar: Bu çalışma, değiştirilebilir risk faktörü yoluyla popülasyonun kanser riskini düşürmeyi amaçlayan halk sağlığı öncelikleri için rehberlik sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Adipozite, Obezite**Prospective Associations of Adiposity With Cancer: the Uk Biobank Study****Abstract**

Background: Obesity is an important modifiable risk factor for cancer. The aim of this study is to examine the association between adiposity and cancer incidence. Methods: This prospective cohort study included cancer-free UK Biobank participants aged 40-69 years. Three markers of adiposity were defined, body fat percentage (BF%), waist circumference (WC) and body mass index (BMI) and categorised each into 3 groups based on sex-specific tertiles. Results: Among 399,575 participants, 20,214 developed obesity-related cancer over an average follow-up of 11.8 (SD0.9) years. Compared to the bottom %BF tertile both middle and top tertiles showed an increased risk for obesity-related cancer (HR 1.19, 95%CI 1.10 to 1.29 and HR 1.29, 95%CI 1.19 to 1.41, respectively), with no evidence of dose-response. There was a similar association between WC (HR 1.12, 95%CI 1.08 to 1.17 and HR 1.27, 95%CI 1.23 to 1.31, respectively) and BMI with cancer incidence (HR 1.10, 95%CI 1.06 to 1.14

and HR 1.24, 95%CI 1.19 to 1.28, respectively). Conclusions: This study provides guidance for public health priorities aimed at lowering the population's cancer risk via modifiable risk factor.

Keywords: Cancer, Adiposity, Obesity

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7677-7356

Adolesan İdiopatik Skolyoz Hastalarında Cerrahinin Erken Dönem Servikal Sagital ve Koronal Parametreler Üzerinde Etkisi**Uzman Dr. Kemal Paksoy¹**
¹*Bahçelievler Memorial Hastanesi***Özet**

Amaç: Adolesan idiyopatik skolyoz (AİS) için cerrahi düzeltme, kozmetik algı ve fonksiyonel iyileşme için maksimum sagital ve koronal düzlemde düzeltme elde etmeye odaklanmıştır. Son yıllardaki çalışmalarda AİS cerrahisi uygulanan hastalarda servikal parametrelerindeki değişikliklerin klinik ve fonksiyonel sonuçlara etki edebileceği şeklindedir. Bu çalışmada amacımız AİS hastalarında cerrahi düzeltmenin erken dönem servikal sagital parametreler üzerindeki etkisini araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışmaya ana torakal eğriliği 40 derecenin üstü olup skolyoz cerrahisi olan toplam 21 (Kadın:14, Erkek:7) AIS tanılı hasta dahil edildi. Radyolojik değerlendirmede servikal parametrelerden C0 açısı, C0–C2 açısı, C2–C7 açısı, C2–C7 sagital vertikal eksen (cSVA), McGregor eğimi (McGS), servikal tilt, T1 tilt ve T1 eğim açısı ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası birinci ayda ölçüldü. İstatistiksel anlamlılığı belirlemek için 0,05'lik bir kesme P değeri ile ameliyat öncesi ve sonrası verileri karşılaştırmak için t - testi kullanıldı. **Sonuçlar:** Ameliyat öncesi, ortalama C2–C7 servikal lordoz 8,3° idi. Ameliyat öncesi sırası ile ortalama C0 31,8°, C0–C2 21,3°, cSVA 26,5 mm, McGS 5,7°, servikal tilt 17,3°, T1 tilt 20,4° ve T1 eğimi 16,8° idi. Ameliyat sonrası sırası ile ortalama C2–C7 servikal lordoz 2,3°, C0 24,3°, C0–C2 19,3°, cSVA 22,9 mm, McGS 4,3°,servikal tilt 9,7°,T1 tilt 11,3° ve T1 eğim 10,6° idi. İstatistiksel olarak C2-C7 lordoz, servikal tilt ve T 1 tilt değerlerindeki değişiklikler anlamlıydı (p < 0,001). Diğer parametrelerdeki değişiklikler anlamlı değildi. **Sonuç:** Çalışmamızda AİS nedeni ile cerrahisi yapılan hastalarda servikal lordoz üzerinde nötral bir restorasyona doğru bir eğilim göstermiştir. Koronal planda T1 tiltte ve servikal tiltte segmental denge oluşturma eğilimi mevcuttu. Bu çalışmamızın sonucuna göre AİS nedeni ile düzeltici cerrahi uygulanacak hastalarda servikal parametrelere etki edebilir. Spesifik eğri için cerrahi düzeltme yapılırken servikal sagital dizilim bozukluğunun ele alınması sonuçlar açısından olumlu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Adolesan İdiopatik Skolyoz, Koronal Denge, Servikal Lordoz

The Effect of Surgery On Early Cervical Sagittal and Coronal Parameters in Adolescent Idiopathic Scoliosis Patients

Abstract

Objective: Surgical correction for adolescent idiopathic scoliosis (AIS) is focused on achieving maximum sagittal and coronal plane correction for cosmetic perception and functional improvement. Recent studies have shown that changes in cervical parameters in patients undergoing AIS surgery may affect clinical and functional outcomes. In this study, our aim was to investigate the effect of surgical correction on early cervical sagittal parameters in patients with AIS. **Methods:** A total of 21 (Female:14, Male:7) patients with AIS who had a main thoracic curvature greater than 40 degrees and had scoliosis surgery were included in the study. In the radiological evaluation, C0 angle, C0–C2 angle, C2–C7 angle, C2–C7 sagittal vertical axis (cSVA), McGregor tilt (McGS), cervical tilt, T1 tilt and T1 inclination angle were measured preoperatively and in the first month after surgery. . A cut-off P value of 0.05 was used to determine statistical significance, and a t-test was used to compare pre- and post-operative data. **Results:** Preoperatively, the mean C2–C7 cervical lordosis was 8.3°. Preoperative mean C0 31.8°, C0–C2 21.3°, cSVA 26.5 mm, McGS 5.7°, cervical tilt 17.3°, T1 tilt 20.4°, and T1 16.8 ° was. Postoperative mean C2–C7 cervical lordosis 2.3°, C0 24.3°, C0-C2 19.3°, cSVA 22.9 mm, McGS 4.3°, cervical tilt 9.7°, T1 tilt, respectively 11.3° and T1 slope was 10.6°. Statistically, changes in C2-C7 lordosis, cervical tilt and T1 tilt values were significant ($p < 0.001$). Changes in other parameters were not significant. **Conclusion:** In our study, patients who underwent surgery for AIS showed a tendency towards a neutral restoration on the cervical lordosis. In the coronal plane, there was a tendency to create segmental balance in T1 tilt and cervical tilt. According to the results of our study, it may affect cervical parameters in patients who will undergo corrective surgery due to AIS. Addressing the cervical sagittal malalignment while performing surgical correction for the specific curve may be positive for the results.

Keywords: Adolescent Idiopathic Scoliosis, Coronal Balance, Cervical Lordosis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0569-4374

Afyonkarahisar'da Medikolegal Otopsi Uygulanan Olguların Değerlendirilmesi: 7 Yıllık Deneyim**Dr. Öğretim Üyesi Uğur Koçak¹, Uzman Dr. Murat Yağan²**¹*Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD, Hatay*²*Afyonkarahisar Adli Tıp Şube Müdürlüğü, Afyonkarahisar***Özet**

Amaç: Afyonkarahisar ilinde yapılan adli ölü muayenesi ve otopsilere ait verilerin analizi yoluyla o bölgede meydana gelen olayların oranları, en sık görülen ölüm sebepleri, suç tiplerinin oranı ve yaygınlığı gibi konularda önemli ipuçları saptamaktır. Yöntem: Çalışmaya 2008-2014 yılları arasında düzenlenen tüm ölü muayene ve otopsi tutanakları incelenerek medikolegal otopsi uygulanan olgular dahil edildi. Olgulara ait cinsiyet, doğum tarihi, olay tarihi, ölüm tarihi, olay yeri, ölüm yeri, olayın türü, travmanın niteliği, hastane tedavisi, ölüm sebebi, muhtemel orijin gibi parametreler yönünden taranarak veri formuna kaydedildi. Bulgular: Otopsi tutanaklarından yeterli bulgu elde edilerek çalışmaya dahil edilen 1044 olgunun %74.9'u (n:782) erkek, %25.1'i (n:262) kadındı. Yaş aralığı 0-95 olup, ortalama yaş kadınlarda 39.2 (±25.7), erkeklerde 44.8 (±21.5), tüm olgular için 43.3 (±22.7) bulundu. Olguların %36'sında (n:376) olayın, %47.7'sinde (n:498) ise ölümün Afyon merkezinde meydana geldiği, bu durumun sevk edilen olguların bu süreçte hayatını yitirmesinden kaynaklandığı görüldü. Ölüm yerini çok büyük bir oranda olay yerinin belirlediği görüldü. Olayın meydana geliş tarzı en fazla %20.3 (n:212) ile ölü bulunma şeklinde olup bunu %15.4 (n:161) ile ateşli silahla yaralanma, %12.0 (n:125) ile ası, %8.3 (n:87) ile aniden hastalanma, %8.1 (n:85) ile ani-beklenmedik-şüpheli ölümler, %6.7 (n:70) ile yüksekten düşme, %6.4 (n:67) ile trafik kazası, %3.2 (n:33) ile kesici aletle yaralanma ve diğerlerinin izlediği görüldü. En fazla görülen ölüm nedeni %26.0 (n:271) ile kendinde mevcut hastalık olup bunu %15.5 (n:162) ile ateşli silahla yaralanma, %12.0 (n:125) ile ası ve diğerlerinin izlemekteydi. Muhtemel orijin %29.2 (n:305) ile doğal ölüm iken bunu %26.1 (n:273) ile kazalar, %19.3 (n:202) ile intihar ve %12.5 (n:131) ile cinayetin izlediği görüldü. Sonuç: Adli otopsilerin üçte birine yakın bir bölümünde ölüm sebebinin travmatik olmayan sistemik hastalıklardan kaynaklanması, ölüm belgesi düzenlenme sürecindeki eğitim eksikliği bulunduğunu ve mezuniyet öncesi eğitimde ağırlık verilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Medikolegal Otopsi, Olay Şekli, Ölüm Sebebi, Orijin

Evaluation of Cases With Medicolegal Autopsy in Afyonkarahisar: 7 Years of Experience

Abstract

Objective: This study aimed to determine important clues about the causes of deaths, the rate and prevalence of crime types in Afyonkarahisar through the analysis of forensic autopsies. **Methods:** Autopsy reports between 2008 and 2014 were included. Demographic parameters such as gender, date of birth, date of event, date of death, place of death, type of event, nature of trauma, hospital treatment, cause of death and probable origin was recorded. **Results:** Of 1044 cases, 74.9% (n:782) were male and 25.1% (n:262) were female. The mean age was 39.2 ± 25.7 (range:0-95) for women, 44.8 ± 21.5 for men, and 43.3 ± 22.7 in all cases. The incident in 36% (n:376) of cases and death in 47.7% (n:498) of cases occurred in central district, and it was suggested that this increase might arise from the cases that lost their lives during transfer period of patient. The place of death was determined by the place of incident to a large extent. The most common type of incident was being found dead with 20.3% (n:212), followed by gunshot wounds with 15.4% (n:161), hanging with 12.0% (n:125), quick death from a disease with 8.3% (n:87), sudden-unexpected-suspicious deaths with 8.1% (n:85), falling from height with 6.7% (n:70), traffic accidents with 6.4% (n:67), and stab wounds with 3.2% (n:33). Most common cause of death was a disease with 26.0% (n:271), followed by gunshot wounds with 15.5% (n:162), hanging with 12.0% (n:125) and others. The probable origin was natural death with 29.2% (n:305), followed by accidents with 26.1% (n:273), suicide with 19.3% (n:202) and murder with 12.5% (n:131). **Conclusion:** The fact that the manner of death in nearly one third of forensic autopsies is natural deaths makes us think that there is a lack of education in the process of issuing death certificates and that pre-graduate education should be emphasized.

Keywords: Forensic Autopsy, Type of Incident, Cause of Death, Origin

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7063-2140

Ağır Ya da Hafif Geçirilen Covid-19 Genetik Farklılıklarımızdan Kaynaklanıyor Olabilir Mi?

Arş. Gör.Dr. Burcu Çaykara¹

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet

Koronavirüs Hastalığı 2019 (COVID-19) salgınının ana etmeni koronavirüs ailesinden bir RNA virüsü olup şiddetli akut solunum yolu sendromuna sebep olmaktadır. Şiddetli akut solunum yolu sendromu koronavirüsü 2 (SARS-CoV-2), anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE2) eksprese eden hücrelere bağlandığı için akciğerde tip 2 alveolar epitel hücre içine girmekte ve viral replikasyonunu gerçekleştirmektedir. SARS-CoV-2 virüsü yeni konakçılara ulaşır viral RNA replikasyonu gerçekleştirdikçe çeşitli mutasyonlara uğrayabilmektedir. Bu mutasyonların bazıları virülans etkide bir değişikliğe sebep olurken, bazıları etkisiz olmaktadır. Peki farklı iki insan aynı varyantla karşılaştığında neden farklı yanıtlar oluşturmaktadır? Bunun başlıca yanıtları arasında yaş, astım, KOAH, kalp damar hastalıkları başta olmak üzere çeşitli hastalıklar verilebilir. Bir diğer yanıt ise genetik farklılıklarımızdır. SARS-CoV-2'nin hücre içine girmesine aracılık eden ACE2'de meydana gelen varyasyonların COVID-19'un ağır seyri ile ilişkili olabileceği bulunmuştur. Virüse cevapla ilişkili olan interferon ve bağışıklıkta rol oynayan proteinleri kodlayan genlerde meydana gelmiş varyasyonların SARS-CoV-2'ye verilen cevabı etkileyebileceği ve hastalık şiddetiyle ilişkili olabileceği belirlenmiştir. Başka bir çalışmada ise; insan lökosit antijeni'nin (HLA) COVID-19'un klinik seyrini etkileyebileceğini ve A kan grubuna sahip bireylerin daha yüksek risk taşıdığı rapor edilmiştir. Sonuç olarak; SARS-CoV-2 enfeksiyonuna çok sayıda genin aracılık ettiği bilinmektedir ve özellikle virüse aracılık eden genlerde meydana gelen genetik farklılıklarımızın hastalığın seyrini etkileyebileceği gibi birçok araştırmada ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Covid-19, Varyasyon, Polimorfizm

Could Severe Or Mild COVID-19 Be Caused by Our Genetic Differences?

Abstract

The cause of the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) epidemic is an RNA virus from the coronavirus family and causes severe acute respiratory syndrome. Since severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) binds to cells expressing angiotensin converting enzyme 2

(ACE2), it enters to type 2 alveolar epithelial cells in the lung and performs viral replication. As the SARS-CoV-2 virus reaches new hosts and performs viral RNA replication, it may undergo various mutations. Some of these mutations cause a change in the virulence effect, while some are ineffective and produce new SARS-CoV-2 variants. So why do two different people give different responses when they encounter the same variant? Some of the main answers to this are age, various diseases, especially asthma, COPD, cardiovascular diseases. Another answer is our genetic differences. It was found that variations in ACE2, which mediates the entry of SARS-CoV-2 into the cell, may be associated with the severe clinical outcome of COVID-19. It has been determined that variations in genes encoding interferon, which is associated with the virus response, and proteins that play a role in immunity, may affect the response to SARS-CoV-2 and may be related to the severity of the disease. In another study; it was reported that human leukocyte antigen (HLA) can affect the clinical outcome of COVID-19 and individuals with blood group A have a higher risk. As a result; it is known that many genes mediate SARS-CoV-2 infection, and it has been demonstrated in many studies that our genetic differences, especially in the genes mediating the virus, may affect the severity of the disease.

Keywords: Sars-Cov-2, COVID-19, Variation, Polymorphism

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0991-7435

Ağız Açıklığı Kısıtlı Hastada Anestezi Yönetimi: Olgu Sunumu

Öğr. Gör. Dr Yonca Özvardar Pekcan¹, Doç. Dr. Bahattin Tuncalı¹
¹*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi ve Reanimasyon Ana Bilim Dalı*

Özet

Amaç Bu olgu sunumu ile çene ağrısı nedeniyle ağız açıklığı kısıtlı olan hastada anestezi yönetiminin literatür eşliğinde tartışılması amaçlanmıştır. Olgu sunumu Anestezi muayenesinde ağız açıklığı 1cm olarak ölçülen 65 yaşında erkek hastanın mallampati skoru değerlendirilemedi (Resim 1). Hastanın uyanık entübasyonu reddetmesi üzerine zor entübasyon malzemeleri hazırlandıktan sonra hasta preoksijenize edildi ve intravenöz (IV) 0,02 mg/kg midazolam, 1 µgr/kg fentanyl, 10 mg dozlarla propofol titre edilerek maske ile havalanması ve ağız açıklığı değerlendirildi. Ağrının geçmesi ve kas gevşemesinin sağlanmasıyla ağız açıklığının artabileceği düşünüldü, ancak ağız açıklığı değişmedi (Resim 2). Bunun üzerine serum fizyolojik ile kayganlaştırılan LMA'nın (no:3) dar olan ağız açıklığından geçirildi ve sorunsuz olarak opere edildi. Tartışma Uyanık bir fiberoptik entübasyon, özellikle ağız açıklığı kısıtlı olgularda altın standarttır (2). Fakat uyanık fiberoptik entübasyon istemeyen olgularda bu durum sorun olmaktadır. Literatürde bu hastalarda anestezi yönetimiyle ilgili çalışmalarda çeşitli yöntemler önerilmiştir (2-4). Bullard™ laringoskopun (Circon ACMI, Stamford, CT, ABD) en az 6 mm ağız açıklığı olan hastalarda bile güvenle kullanılabileceği, laringeal maske (ILMA) ile bu sorunun aşılabilmesi bildirilmiştir (3-4). Preoperatif boyun tomografisinin de havayolunun belirlenmesinde faydalı olabileceği belirtilmektedir (5). Sonuç Çene hareketinin ağrılı olması nedeniyle ağız açıklığı kısıtlı olan hastalarda sedasyon ve aneljezi ile ağız açıklığı artmayabilir. Bu olgularda zor entübasyon hazırlıkları yapılması hasta güvenliğinde esastır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Açıklığı Kısıtlı, Zor Entübasyon, LMA

Anesthesia Management in a Patient With Restricted Mouth Opening: A Case Report**Abstract**

Aim In this case report, it is aimed to discuss anesthesia management in a patient with limited mouth opening due to jaw pain, in the light of literature. Case report The mallampati score of the 65-year-old male patient, whose mouth opening was 1 cm in the anesthesia examination, could not be evaluated (Figure 1). After the patient refused awake intubation, difficult intubation materials were

prepared, the patient was preoxygenated and ventilated with a mask by titration of intravenous (IV) 0.02 mg/kg midazolam, 1 µg/kg fentanyl, 10 mg propofol doses, and mouth opening was evaluated. It was thought that mouth opening could increase with the relief of pain and muscle relaxation, but mouth opening did not change (Figure 2). Thereupon, it was tried to pass the LMA (no:3), which was lubricated with saline, through the narrow mouth opening. Then, it was passed through the narrow mouth opening of the LMA (no:3), which was lubricated with saline, and was operated without any problems.

Discussion An awake fiberoptic intubation is the gold standard for securing a difficult airway (2). However, this situation becomes a problem in patients who do not want awake fiberoptic intubation. In the literature, various methods have been suggested (2-4). It has been reported that the Bullard™ laryngoscope (Circon ACMI, Stamford, CT, USA) can be used safely even in patients with a mouth opening of at least 6 mm, and this problem can be overcome with a laryngeal mask (ILMA) (3-4). It is stated that preoperative neck tomography may also be useful in determining the airway (5).

Conclusion In patients with limited mouth opening due to painful jaw movement, sedation and analgesia may not increase mouth opening. In these cases, difficult intubation preparations are essential for patient safety.

Keywords: Restricted Mouth Opening, Difficult Intubation, LMA

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7367-7336

Aile Sağlığı Merkezi Çalışanlarının Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları

Uzman Dr. Pınar Ersoy¹

¹Afyonkarahisar İl Sağlık Müdürlüğü

Özet

Giriş ve Amaç: Sağlıklı yaşam biçimi davranışları (SYBD); sağlıklı beslenme, düzenli egzersiz yapma, iyi stres yönetimi, sigara kullanmama, sağlık sorumluluğu ve hijyenik önlemleri kapsayan terimdir. Sağlığın devamlılığı ve hastalıklardan korunmanın temeli bu davranışların yaşam biçimi haline dönüştürülmesi ile mümkündür. Araştırmamızda ülkemizdeki I. Basamak sağlık hizmeti temelini oluşturan aile sağlığı merkezi (ASM) çalışanlarının sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ve bunları etkileyen faktörleri inceledik. **Gereç ve Yöntem:** Kesitsel tip araştırmamızda, 01.03.2021 ile 01.06.2021 tarihleri arasında Afyonkarahisar il merkezindeki ASM çalışanlarına (n=103, %70,54 ulaşılabilirlik) anket uygulanarak yapıldı. Çalışmamızda kişilerin sosyodemografik özellikleri ile SYBD sorgulandı. Araştırmanın bağımlı değişkeni SYBD'dir. Bunu belirlemek için SYBD Ölçeği kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 52, en yüksek puan 208'dir. Ölçekte bir kesim noktası bulunmamaktadır. Katılımcıların puan skoru arttıkça SYBD'na daha iyi uyum gösterdiği kabul edildi. Araştırma verileri SPSS versiyon 24 paket programı ile değerlendirildi. Araştırma için Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan (2021/185) izin alındı. **Bulgular:** Araştırma grubunun yaş ortalaması [\pm SD(standart deviasyon)] 41,59 \pm 9,33 idi. Kişilerin %53,4'ü aile sağlığı elemanı, %46,6'sı hekim, %68'i kadın, %80,6'sı evliydi. Grubun %41,7'si preobezdi. SYBD Ölçek puan ortalaması (\pm SD) ise 124,56 \pm 18,94 idi. SYBD toplam puanı; evli olmayanlarda (132,10 \pm 20,67) evli olanlara (122,75 \pm 18,16) göre (p=0,047), preobezlerde (130,44 \pm 20,36) obezlere (118,40 \pm 15,39) göre (p=0,029), sağlık algısı iyi olanlarda (128,91 \pm 18,09) orta/kötü olanlara (119,17 \pm 18,76) göre (p=0,009) anlamlı olarak yüksek saptanmıştır. SYBD ölçeği toplam puanı üzerine etkisi olduğu saptanan sağlık algısı, medeni durum ve obezite kategorik değişkenleri ile enter yöntemi kullanılarak yapılan çoklu doğrusal regresyon analizi sonucunda; oluşturulan model anlamlı (F= 3.219, p=0.026) olup; söz konusu değişkenler birlikte sağlıklı yaşam biçimindeki değişimin %6,8'ini açıklamaktadır (R²= 0.068). SYBD üzerinde sağlık algısı anlamlı etkiye sahiptir (β =0,230, p=0.021). **Sonuç ve Öneriler:** Araştırmamız sonucunda ASM çalışanlarında SYBD puan ortalamasının orta düzeyde olduğunu ve kendi sağlıklarını yeterince önemsemediklerini saptadık. ASM çalışanlarının SYBD'ni arttırmaya yönelik faaliyetler, sağlıklı toplum oluşumuna katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Sağlık Çalışanı, Aile Sağlığı Merkezi

Presentation ID / Sunum No= 22

| 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0297-9772

Aileler Hışıltı Kelimesinden Ne Anlıyor?

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Kan¹

¹*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.B.D (Çocuk Allerji ve İmmünoloji B.D)*

Özet

Giriş: Gürültülü solunum, çocuklarda ve bebeklerde çok yaygındır. Ailenin tanımladığı ve adlandırdığı en yaygın sesler hırıltı, stridor, horlama, horlama, homurdanmadır. Klinik pratikte İngilizce bir kelime olan wheezingin Türkçe’de en yakın karşılığı olan hışıltı atağının gerçek tanımı göğüsten gelen bir sestir. Ebeveynler hışıltıyı açıklamak için farklı tıbbi jargon kullanabilir. Bu çalışmada, ‘Hışıltı sözcüğünü ailelerin doğru anlamını bilip bilmediği ve Hışıltıyı tanımlarken ek olarak hangi duyularını kullandıkları değerlendirilmeye çalışılmıştır. Materyal method: Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Allerji polikliniğine ve çocuk göğüs hastalıkları uzmanımıza solunum sistemi şikayetleri ile başvuran mevcut öykü ve tetkiklerine göre astım veya hışıltılı bebek tanısı alan çocukların ebeveynleri (anne veya baba) çalışmaya davet edildi. Kesitsel, anket tipi bir çalışma planlandı. Türkçe konuşamayan ve okuyamayan, anketi doldurmak için herhangi bir fiziksel veya tıbbi sorunu olan ve sağlık çalışanı olan katılımcılar (ebeveynler) sağlıklı ve objektif bir çalışma için çalışma dışı bırakıldı. Anketin ilk 12 sorusu ailenin sosyodemografik özellikleri ile ilgiliydi. Sonraki sorular hışıltının tanımı ve algılanması ile ilgiliydi. Sonuçlar: Çalışmamıza toplam 226 aile dahil edildi. Katılımcıların 166’sı (%74,1) annedir. Ailelerin çoğu ilkokul mezunuydu (%43,3). Çoğu ailenin aylık geliri asgari ücret ve altındaydı (%75,4). Katılımcıların sosyodemografik özellikleri tablo 1’de gösterilmiştir. Ailelere, çocuklarının herhangi bir zamanda çocuklarında hışıltı atağı olup olmadığı soruldu (Tablo 2). Katılımcıların yaklaşık %57,6’sı çocuklarında daha önce hışıltı atağı olduğunu ifade etti.

Anahtar Kelimeler: Wheezing, Hışıltı, Algı, Aileler

Presentation ID / Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1837-2676

Akılcı Tıbbın Başladığı Knidos Tıp Okulu Mirasının Günümüzdeki İzleri

Prof. Dr. Nevres Hürriyet Aydoğan¹, Prof. Dr. Müesser Özcan¹, Prof. Dr. Yasemin Balcı¹

¹*Muğla Sıtkı Koçman Ü. Tıp Fakültesi*

Özet

Antik dönem tıbbi Mitolojik, Filozof Hekimler ve Akılcı Dönem olarak adlandırılan üç aşamada gelişim göstermiştir. Tıbbın büyüsel ve tanrısal neden sonuç ilişkisinden arındığı daha akılcı bir yaklaşımın benimsenmeye başladığı dönemde (M.Ö. 700) Datça Yarımadasında, tarihteki ilk tıp okulu olan Knidos Tıp Okulunun açıldığına ilişkin görüşler giderek artmaktadır. Knidos Okulunda felsefe başta olmak üzere diğer bilimlerle beraber tıp daha rasyonel bir anlayışla ele alınmaya başlanmıştır. Knidos ekolü hastalarda ortaya çıkan bulgular, benzerlikler ve ortak noktaları esas alınarak hekim yetiştirmeyi ve hasta tedavi etmeyi savunmuş ve üstlenmişlerdir. Akılcı tıbbın babası olarak anılacak olan Hipokrat (M.Ö. 5. yy) felsefeyi tıptan ayırarak eğitim veren Kos Tıp okulunu kurmuştur. Tıbbi rasyonel bir temele oturtulmaya çalışan bu iki okuldan Knidos hakkında kanıt temelli bilgiye yetersiz düzeyde ulaşılabilmektedir. Muğla'nın en büyük tarihi miraslarından Knidos'un gizeminin çözülmesinde yerelde başlayıp uluslararası düzeyde devam edecek bir eylem planına ihtiyaç olduğu kesindir. Bu bağlamda Muğla Tıp Fakültesi tarihi mirasın günümüzdeki temsilcisi olma kimliğiyle son altı yılda çeşitli girişim ve işbirlikleri oluşturmuştur. Bu bildiride Knidos Tıp Okulu ekolu ve hekimleri ile ilgili kısa literatür bilgisi ve projenin faaliyetlerden söz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Knidos, Knidos Medical School, Ancient Medicine

Heritage of Knidos Medical School Where Rational Medicine Started Today's Traces

Abstract

Ancient medicine developed in three stages called Mythological, Philosophical Doctors and Rational Period. In the period when medicine was purified from magical and divine cause-effect relationships and a more rational approach began to be adopted (700 BC), the opinions about the opening of the Knidos Medical School, the first medical school in history, are increasing on the Datça Peninsula. In the Knidos School, medicine has started to be handled with a more rational understanding, together with other sciences, especially philosophy. The Knidos school advocated and undertook to train physicians and treat patients based on the findings, similarities and common points of patients. Hippocrates (5th

century BC), who will be known as the father of rational medicine, founded Kos Medical School, which provides education by separating philosophy from medicine. Evidence-based information about Knidos is insufficiently available from these two schools, which try to put medicine on a rational basis. It is certain that there is a need for an action plan that will start at the local level and continue at the international level in order to solve the mystery of Knidos, one of the greatest historical heritages of Muğla. In this context, Muğla Faculty of Medicine has formed various initiatives and collaborations in the last six years as the current representative of historical heritage. In this paper, brief literature information about the Knidos School of Medicine and its physicians and the activities of the project will be mentioned.

Keywords: Knidos, Knidos Medical School, Ancient Medicine

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4946-555X

Akut Apendisit Tanısında Cilt Isısı Ölçümünün Değerlendirmesi: Ön Sonuçlar

Uzman Dr. Uğur Duman¹

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Amaç: Akut apandisit, akut cerrahi karın ağrısının en yaygın nedenidir ve derinin kızılötesi termal monitörizasyonu, bazı intra-abdominal inflamatuvar patolojiyi tanımlamak için onlarca yıldır kullanılmaktadır. Karın alt kadrantlarındaki cilt ısı farkını değerlendirerek akut apandisiti tespit etmeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Apendektomi yapılan 69 hastanın verileri prospektif olarak incelendi. Tüm hastaların vücut sıcaklıkları, 0.1°C çözünürlük ve $\pm 0.2^\circ\text{C}$ doğruluk ile standart bir kızılötesi cilt termometresi ile sağ ve sol alt karın kadrantlarından aynı anda üç kez ölçüldü. Tüm hastalar ek olarak ultrasonografi ile tetkik edildi. Ayrıca hastaların lökosit ve C-reaktif protein düzeyleri değerlendirildi. **Bulgular:** Laboratuvar bulgularında yüksek lökosit ve CRP seviyeleri saptandı. Ortanca aksiller ısı 37.23°C bulundu. Sağ ve sol alt kadrantlardan vücut ısı ölçümlerinin medyan değerleri sırasıyla 37.13°C ve 37°C bulundu. Aksiller ısı ile McBurney nokta ısı arasında istatistiksel olarak fark bulunmadı ($p=0.054$). Bununla birlikte, McBurney noktasından ölçülen vücut sıcaklığı ile soldaki karşılık gelen anatomik pozisyonunun karşılaştırılması, anlamlı istatistiksel fark gösterdi ($p=0.030$). Her iki alt abdominal kadrant arasındaki deri ısı farkının medyan değeri 0.17°C bulundu. Ultrasonografinin sensitivitesi %73.5, spesifitesi %100 bulundu. Tüm ultrasonografik incelemelerin pozitif ve negatif prediktif değeri sırasıyla %100 ve %5,2 olarak bulundu. Sağ ve sol iliak fossadan ölçülen deri sıcaklığındaki farkın duyarlılığı ve pozitif prediktiflik değeri sırasıyla %94,2 ve %98,4 bulundu. **Sonuç:** Yaygın olarak kullanılan modern kızılötesi cilt termometre cihazları ucuz ve pratiktir. Ayrıca ölçüm hızlı, kolay ve zararsızdır. Sık görülen bu hastalığın tanısı yine de hekimin klinik kararına bağlı olsa da sağ ve sol alt kadrant arasındaki cilt ısı farkı, negatif laparotomi oranlarını azaltmak için bir tanı kriteri olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, İnflamasyon, Ateş, Tanı, Ultrasonografi, Cilt Isısı, Kızılaltı Termografi, Mcburney Noktası.

Evaluation of Skin Temperature Measurement in Diagnosis of Acute Appendicitis: Preliminary Results

Abstract

Background: Acute appendicitis is the most common cause of acute surgical abdominal pain and infrared thermal monitorization of the skin has been used for decades to define several intraabdominal inflammatory pathologies. We aimed to detect acute appendicitis by evaluating the skin temperature difference of lower abdominal quadrants. **Material and Methods:** The datas of 69 patients who underwent appendectomy were investigated prospectively. All the patients' body temperature was measured simultaneously three times from right and left lower abdominal quadrants by a standard infrared skin thermometer with 0.1°C resolution and $\pm 0.2^\circ\text{C}$ accuracy. All patients were examined additionally with ultrasonography. Also, the patients' initials leucocyte and C-reactive protein levels were evaluated. **Results:** Laboratory finding revealed elevated leucocyte and CRP levels. Median axillary heat was found 37.23°C. Median values of body temperature measurement from right and left lower quadrants were found 37.13°C and 37°C respectively. No statistically difference was found between axillary heat and McBurney's point heat ($p=0.054$). However, comparison of body temperature measured from McBurney's point and its corresponding anatomical position on the left showed significant statistical difference ($p=0.030$). Median value of skin temperature difference between both lower abdominal quadrants was found 0.17°C. Sensitivity of ultrasonography was found 73.5% and its specificity 100%. Positive and negative predictivity of all ultrasonographic examination were found 100% and 5.2% respectively. Sensitivity and value of positive predictivity of difference in skin temperature measured from right and left iliac fossae were found 94.2% and 98.4% respectively. **Conclusion:** Widely used modern infrared skin thermometer devices are cheap and practical. Furthermore, the measurement is fast, easy and harmless. Even though the diagnosis of this common disease is still dependent on the physician's clinical judgement, skin temperature difference between right and left lower quadrant might be considered as a diagnostic criteria to reduce the non-therapeutic laparotomy rates.

Keywords: Acute Appendicitis, Inflammation, Fever, Diagnosis, Ultrasonography, Skin Temperature, Infrared Thermography, Mcburney's Point.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4573-1504

Akut Batın ve Covid-19 Birlikteliği: İki Olgu Sunumu**Dr. Öğretim Üyesi Sevgi Ulusoy Tangül¹**¹*Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Çocuklarda COVID-19, üst solunum yolu enfeksiyonu bulgularından, multisistemik inflamatuvar sendroma(MIS-C) kadar gidebilen değişik şekillerde karşımıza çıkmaktadır. Bu tabloya akut batınında eklenmesiyle klinisyenlerin işi zorlaşmaktadır. Bu çalışmada akut batın ve ateş bulgularıyla başvuran COVID-19 enfeksiyonuna maruz kalmış iki olgu sunulmaktadır. Olgu1: Kulak ağrısı ve ateş şikayetiyle dış merkezde antibiyotik tedavisi başlanan 11 yaş erkek hasta, şikayetlerinin rahatlamaması, karın ağrısı ve gözlerde kızarıklık eklenmesi üzerine akut batın ön tanısıyla kliniğimize sevk edildi. Muayenesinde ateş:390C, nabız:120/dk, solunum:22/dk, batın sağ üst kadranda belirgin hassasiyet mevcuttu. Lökosit:5470uL, üre:68,48mg/dl, kreatinin:1,24mg/dl,sodyum:125mEg/L,klor:93,6mEg/L,ALT:53,6U/L,AST:50,2U/L,total bilirubin:2,98mg/dl,direkt bilirubin:2,069mg/dl,CRP:258mg/L, Fibrinojen:447mg/dl, albümin:27,3g/L, prokalsitonin:40,54ng/ml, D-dimer:5,33µg/ml'ydi. Batın USG'de özellik yoktu. Tomografisinde koledok distal uçta şüpheli opasite olması üzerine,kolelityazis,akut kolanjit ön tanılarıyla yatırılıp intravenöz hidrasyon ve antibiyotik başlandı. Hastaya MR kolanjiografi çekildi. İntrahepatik, ekstrahepatik safra yolları normal, kesede 5mm çapında taş mevcuttu. Yatışının 3. gününde batın sağ alt kadranda defans,rebound olması üzerine tanısal laparoskopi yapıldı. İntraoperatif apendiks normal,serofibrinöz özellikte yaklaşık 2lt sıvı vardı. Apendektomi yapıp periton, omentum biyopsileri alındı. Postoperatif dönemde döküntüleri,taşikardi,el ve ayaklarda ödem,konjunktivit eklenen hasta,COVID-19,MIS-C açısından PCR ve antikorları negatif geldi. Hasta olası Kawasaki hastalığı açısından çocuk kardiyolojiye yönlendirildi. Dış merkezde yapılan ekokardiyogramında, perimiyokardit,perikardial effüzyon,koronar arterlerde perivasküler ekojenite, MIS-C(+) olması üzerine çocuk enfeksiyon hastalıklarına devredildi. Olgu2:Üç gündür ateş,karın ağrısı şikayeti olan 4.5yaş erkek hasta dış merkezde çekilen ultrasonografisinde 7.5mm apandisit ile uyumlu görünüm izlenmesi üzerine sevk edildi. Hastanın beraberinde COVID-19(+)’liği mevcuttu. Muayenesinde genel durum orta, ateş:38.40C,nabız 120/dk,solunum:23/dk, batında yaygın defans mevcuttu. Lökosit:23000uL,nötrofil:20000uL,CRP:115mg/L’ydi. Hasta akut batın,COVID-19 enfeksiyonu nedeniyle takip amaçlı yatırıldı. Yatışının 3.gününde muayene ve laboratuvar bulgularının gerilememesi üzerine akut apandisit ön tanısıyla laparoskopik apendektomi yapıldı. İntraoperatif olarak apendiks perforate, lokalize abse mevcuttu. Geniş spektrumlu antibiyotik başlandı. Postoperatif 6.gününde genel durumunun iyi olması üzerine taburcu edildi Sonuç:COVID-19 enfeksiyonuna eşlik eden karın ağrısı durumunda, akut apandisit ayırıcı tanısı zorlaşmaktadır. Oluşabilecek komplikasyonları en aza indirebilmek için, cerrahinin yeri ve zamanı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Akut Batın, Apendisit, mis-C

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4021-3444

Akut Koroner Sendrom ile Başvuran Hastalarda Nötrofil/lenfosit ve Nötrofil/HDL Oranının Uzun Dönem Takipte Kardiyak Mortalite ile İlişkisi**Uzman Dr. Servet İzci¹**¹*Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Giriş: Akut koroner sendrom (AKS) hastalarını daha etkin tedavi etmek için mortalitenin öngörülmesi klinik açıdan önemli bir yere sahiptir. AKS'li hastalarda mortalite ile ilişkili olan birçok parametre kullanılmaktadır. Hematolojik parametrelerin non-invaziv olması ve maliyet-etkinlik açısından uygun olması nedeniyle literatürde birçok çalışmada kullanılmıştır. Bu çalışmadaki amacımız AKS hastalarında, nötrofil/lenfosit ve nötrofil/HDL oranının uzun dönem takipte mortalite ile ilişkisini araştırmaktır. Yöntem: 2019-2021 yılları arasında acil servisimize AKS tanısı ile başvuran hastalar retrospektif olarak çalışmaya dahil edilmiştir. Daha önceden bilinen koroner arter hastalığı öyküsü, statin kullanımı, aktif enfeksiyon odağı olanlar, malignitesi olanlar ve kardiyak dışı nedenlerle ölen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 554 hastanın yaş ortalaması 61.96±0.6/yıl olup bunların 128'i (%23.1) kadındı. Hastaların 246'sı (%44.4) inferior myokard infarktüsü (MI), 203'ü (%36.6) anterior MI, 15'i (%2.7) lateral MI, 9'u (%1.6) posterior MI ve 81'ine (%14,6) ST yükselmesiz MI tanısı koyulmuştu. Hastaların ortalama takip süresi 454±127 gündü. Takipte 31 (%5.5) hastada kardiyak nedenlere bağlı ölüm saptandı. ROC curve analizinde, nötrofil/HDL oranının 0,269'un üzerinde olması kardiyak mortaliteyi %74.2 duyarlılık ve %74.2 özgüllük ile gösterdi (AUC) 0.830 (P < 0.001, %95 güven aralığı [CI]: 0.753 ile 0.908). Bunun yanında, nötrofil/lenfosit oranının 5.322'nin üzerinde olması %67.7 duyarlılık ve %67.1 özgüllük ile kardiyak mortaliteyi öngördü (AUC 0.688 (P <0.001, %95 [CI]: 0.586 ile 0.790). Sonuç: Nötrofil/HDL oranı ve nötrofil/lenfosit oranı akut koroner sendrom hastalarında uzun dönem takipte kardiyak mortalite ile ilişkili saptandı. Bu kolay ulaşılabilir ve ucuz kan parametreleri, akut koroner sendrom hastalarında kardiyak mortalitenin ön gördürücüsü olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Nötrofil/hdl Oranı, Nötrofil/lenfosit Oranı, Mortalite

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3907-7334 / 0000-0002-4726-2978

Akut Mezenterik İskemi Sonrası Kardiyak Arrest Gelişimi**Merve İpekoğlu¹, Murat Aydemir¹***¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Bu vaka Türkiye'nin katılım gösterdiği ilk "Audit" çalışması olan "CASCADE" projesinde yer almıştır. Bu olgu sunumu ile çeşitli kardiyovasküler risk faktörlerine sahip, COVID-19 tanısı olan, kliniğimizden akut mezenterik iskemi (AMİ) için tedavi almış hastamızdaki klinik seyri ve tedavileri sunmayı amaçladık. Karın ağrısı şikayetiyle acil servise başvuran 79 yaşındaki erkek hasta ağrısının 5 saattir devam etmekte olduğunu ve şiddetinin azalmadığını ifade etti. Fizik muayenesinde defans ve rebound gibi periton irritasyon bulgularına rastlanmadı. Abdominal BT ile superior mezenterik arterde trombus saptanması üzerine, öncelikle kalp ve damar cerrahisi tarafından trombektomi yapıldı. İlk operasyonu takiben 1 gün sonra hastaya segmenter bağırsak rezeksiyonu, sağ hemikolektomi, uç ileostomi prosedürlerini içeren "second-look" laparotomisi yapıldı. Postoperatif dönemde ise hasta entübe durumda ve dopamin desteğinde yoğun bakım ünitesine transfer edildi. Postoperatif 7.günde ekstübe olan hasta aynı gün solunumunun kötüleşmesi üzerine tekrar entübe edildi. Entübasyon sonrası kardiyak arrest gelişti. İlk kardiyak arrest nedeniyle yapılan kardiyopulmoner resüsitasyona yanıt sonrası başlanan inotrop uygulamasına rağmen ikinci kardiyopulmoner resüsitasyona yanıt alınamadı ve hasta exitus kabul edildi. AMİ, cerrahi teknik ve tıbbi teknolojideki gelişmelere rağmen tanı koymakta güçlük çekilen, yüksek mortalite ve morbidite oranları ile seyreden ciddi bir hastalık olmaya devam etmektedir. Hastalığın erken semptomları ve klinik bulguları nonspesifiktir. Özellikle kardiyovasküler açıdan risk grubunda olan, hastamızda da görülen COVID-19 gibi hiperkoagülasyona sebep olan risk faktörlerine sahip veya periton irritasyon bulguları olmaksızın karın ağrısı şikayetiyle gelen hastalarda AMİ akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Mezenterik İskemi, Covid-19, Tromboz**Development of Cardiac Arrest Subsequent to Acute Mesenteric Ischemia****Abstract**

This case is from a research project called "CASCADE" which is the first clinical audit that Turkey has attended. With this study, we aim to present clinical courses and treatments of a patient who had various cardiovascular risk factors, a COVID-19 diagnosis, and had had treatment for acute mesenteric ischemia (AMI) in our clinic. Male patient who is 79 years old applied to the emergency ward with

abdominal pain that had been going for 5 hours with no change in severity. There were no peritoneal irritation findings like defence and rebound in physical examination. Initially, thrombectomy was performed by cardiovascular surgery because of detecting thrombosis in the superior mesenteric artery with abdominal CT. A day later the patient underwent a second-look laparotomy subsequently that includes segmental bowel resection, right hemicolectomy, end ileostomy procedure then postoperatively; the intubated patient was transported to the ICU with dopamine support. Subsequent to extubation on the postoperative 7th-day patient was intubated again as a consequence of respiratory deterioration. Later from intubation, cardiac arrest occurred. Despite inotrope administration which started followingly to recovery from first cardiac arrest, the second CPR resulted with exitus. AMI continues to be a serious disease with high mortality and morbidity rates which is hard to diagnose despite advances in surgical technique and medical technologies. Early symptoms and clinical signs are nonspecific. Note the AMI especially for those patients who have cardiovascular or other risk factors that can cause hypercoagulation like COVID-19 disease which was also seen in our patient and suffering from abdominal pain without peritoneal irritation findings.

Keywords: Acute Mesenteric Ischemia, COVID-19, Thrombosis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3847-7598

Akut Serebrovasküler Olay Geçiren Hastalarda Acef Risk Skoru İle Aritmi Gelişimi Arasındaki İlişki**Uzman Dr. Oktay Şenöz¹, Uzman Dr. Mehmet Kış², Uzman Dr. Tuncay Güzel³**¹*Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği*²*Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı*³*Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği***Corresponding Author: Oktay Şenöz***Özet**

Giriş: Akut inmeden sonra yüksek riskli hastaların belirlenmesi, uygun kardiyak izlem ve altta yatan aritmilerin tanı ve tedavisi, kardiyak morbidite ve mortaliteyi önlemek için önemlidir. ACEF risk skoru, sadece kısa ve uzun vadeli mortalite açısından değil, aynı zamanda majör advers kardiyovasküler olaylar açısından da tatmin edici prediktif değerler ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı akut iskemik serebrovasküler olay (SVO) geçiren hastalarda ACEF risk skoru ile aritmi gelişimi arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, akut iskemik SVO geçiren, bazal elektrokardiyografisinde (EKG) aritmi bulunmayan ve aritmi tespiti için Holter EKG takılan ardışık 158 hasta dahil edilmiştir. Hastalar, Holter EKG'de aritmi saptanmayanlar (Grup 1) ve saptananlar (Grup 2) şeklinde iki gruba ayrılarak incelendi. ACEF skoru aşağıdaki formüle göre hesaplandı; ACEF = yaş/sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu+1 (kreatinin>2.0 mg/dL ise). Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 71.6±10.6 yıldır ve grup II'deki yaş ortalaması grup I'e göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti (72.8±10.1'e karşı 68.8±11.2 yıl, p=0.025). Hastaların 110'unda (%69.6) Holter EKG'de aritmi saptandı. En sık görülen aritmi tipi ventriküler ekstrasistoller (%32.7) idi. Ortalama ACEF skoru 1.43±0.49 olarak bulundu. ACEF risk skoru grup II'de grup I'e göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksekti (1.497±0.511'e karşı 1.285±0.407, p=0.012). ACEF risk skoru değeri >1.26, %59 duyarlılık ve %56 özgüllük ile akut iskemik inmeli hastalarda aritmi için bir öngördürücü olarak saptandı (eğri altındaki ROC alanı: 0.642, %95 CI: 0.548-0.737, P =0.004). Sonuç: Akut iskemik SVO geçiren hastalarda yüksek ACEF risk skoru, holter EKG ile tespit edilen, altta yatan aritmi varlığı ile ilişkilidir. Bu hastalarda aritmi varlığını öngörmek için basit ve kolay ulaşılabilir ACEF risk skoru kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Iskemik İnme, Acef Risk Skoru, Aritmi

The Relationship Between the Acef Risk Score and the Development of Arrhythmia in Patients With Acute Cerebrovascular Event

Abstract

Introduction: Identification of high-risk patients after acute stroke, appropriate cardiac monitoring, and diagnosis and treatment of underlying arrhythmias are important to prevent cardiac morbidity and mortality. The ACEF risk score has been associated with satisfactory predictive values not only for short- and long-term mortality but also for major adverse cardiovascular events. The aim of this study is to investigate the relationship between the ACEF risk score and the development of arrhythmia in patients with acute ischemic cerebrovascular event (CVE). **Materials and Methods:** A total of 158 consecutive patients with acute ischemic CVE, without arrhythmia on baseline electrocardiography and who underwent Holter electrocardiography (ECG) were included in the study. The patients were divided into two groups as those without arrhythmia on Holter ECG (Group 1) and those with detected (Group 2). ACEF score was calculated according to the following formula; ACEF = age/left ventricular ejection fraction +1 (if creatinine >2.0 mg/dL). **Results:** The mean age of the patients was 71.6 (\pm 10.6) years, and the mean age in group II was statistically significantly higher than in group I (72.8 \pm 10.1 vs. 68.8 \pm 11.2 years, $p=0.025$). Arrhythmia was detected in Holter ECG in 110 (69.6%) of the patients. The most common type of arrhythmia was ventricular extrasystole (32.7%). The mean ACEF score was 1.43(\pm 0.49). ACEF risk score was statistically significantly higher in group II than group I (1.497 \pm 0.511 vs. 1.285 \pm 0.407, $p=0.012$). The ACEF risk score value was found to be a predictor of arrhythmia in patients with acute ischemic stroke with a >1.26, 59% sensitivity and 56% specificity (ROC area under curve: 0.642, 95% CI: 0.548-0.737, $P =0.004$). **Conclusion:** A high ACEF risk score in patients with acute ischemic CVE is associated with the presence of an underlying arrhythmia detected by Holter ECG. A simple and easily accessible risk score, ACEF, can be used to predict the presence of arrhythmia in these patients.

Keywords: Ischemic Stroke, Acef Risk Score, Arrhythmia

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000182959837

Akut St Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü Yaşlı Hastalarda Trombolitik Tedavi ve Primer Perkütan Koroner Girişimin Hastane İçi, 6 Aylık ve Bir Yıllık Mortaliteye Etkilerinin Karşılaştırılması**Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Kocayigit¹, Selçuk Yaylacı², Altug Osken³, Ercan Aydın⁴, Salih Sahinkus¹, Yusuf Can¹, Ahmet Bilal Genç², Huseyin Gunduz¹**¹Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Kliniği²Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Kliniği³Dr. Siyami Ersek Kliniği Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği⁴Vakıfkebir Devlet Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği**Corresponding author: Ibrahim Kocayigit***Özet**

Giriş: Bu çalışmada akut ST yükselmeli miyokard enfarktüsü (STEMİ) nedeniyle primer perkutan koroner girişim (PKG) veya trombolitik tedavi (TT) uygulanan 65 yaş ve üzeri hastalarda, tedavi yönteminin hastane içi advers olaylarla ilişkisini, hastane içi ve uzun dönem mortaliteye etkisini araştırdık. Materyel ve Metod: Çalışmaya TT veya primer PKG uygulanan 65 yaş ve üzeri 111 akut STEMİ'li hasta (73 erkek, ortalama yaş 73±6) retrospektif olarak taranıp dahil edildi. Hasta özellikleri ve hastane içi olaylar, 6 aylık ve bir yıllık mortalite kaydedildi. Bulgular: Çalışmamıza 65 yaş ve üzeri 111 STEMİ hastası (73 erkek, 38 kadın) alındı. Trombolitik verilen grupta 66 (%59.5), primer PKG uygulanan grupta 45 (%40.5) olgu vardı. TT verilen grupta kapı-iğne zamamı 25.9±7.8 dakika iken, primer PKG yapılan grupta kapı-balon zamamı 84.4±20.0 dakika idi. Semptom başlangıcından hastaneye başvuru arasındaki süre trombolitik verilen grupta 213.6±158.4 dakika iken, primer PKG yapılan grupta ise 166.8±112.8 dakika idi. TT verilen 7 (%10.6) hastada reperfüzyon sağlanamadığı için kurtarıcı PKG yapıldı. TT verilen hastalardan 5'inde (%7.6), primer PKG yapılan hastalardan 2'inde (%4.4) tekrarlayan enfarktüs görüldü. Hemorajik olmayan inme, trombolitik verilen grupta 1 (%1.5) hastada, primer PKG yapılan grupta ise 4 (%8.9) hastada gelişti. Hiçbir hastada intrakraniyal kanama gözlenmedi. Major kanama TT verilen grupta 4 (%6.1) hastada, primer PKG yapılan grupta da 4 (%8.9) hastada görüldü. Altı aylık ve bir yıllık mortalite trombolitik tedavi verilen grupta sırasıyla 15 (%22.7) ile 19 (%28.8) hastada, primer PKG yapılan grupta 8 (%17.8) ile 8 (%17.8) hastada izlendi. Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre; hastane içi advers olaylar, hastane içi mortalite ve altı aylık mortalite oranlarına bakıldığında 65 yaş ve üstü STEMİ hastalarında TT ve primer PKG benzer etkilere sahiptir. Bir yıllık mortalite TT verilen grupta daha fazla izlense de istatistiksel olarak anlamlı sayıya ulaşmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Trombolitik Tedavi, Primer Perkütan Koroner Girişim, Akut St Elevasyonlu Miyokard Enfarktüsü, Mortalite

Comparison of Effects of Thrombolytic Therapy and Primary Percutaneous Coronary Intervention in Elderly With ST Segment Elevation Myocardial Infarction On in-Hospital, Six Months and One Year Mortality

Abstract

Introduction: The aim of this study is to evaluate the effect of primary percutaneous coronary intervention (PCI) and thrombolytic treatment (TT) on in-hospital adverse events, in-hospital and long term mortality in patients aged 65 years and older with acute ST segment elevation myocardial infarction. **Materials and Method:** 111 patients (73 males, mean age 73±6) aged 65 years and older with acute ST segment elevation myocardial infarction and treated by thrombolytics or underwent primary PCI were enrolled the study. Patients characteristics, in-hospital outcomes and 6 months mortality were recorded. **Results:** 111 patients (73 males, 38 females) aged 65 years and older with ST segment elevation myocardial infarction were enrolled the study. 66 patients (59.5%) were treated by thrombolytics, 45 patients (40.5%) underwent primary PCI. Door-to-needle time was 25.9±7.8 minutes in thrombolytic group, door-to-balloon time was 84.4±20.0 minutes in PCI group. Time from symptom onset to hospital admission was 213.6±158.4 minutes in thrombolytic group, 166.8±112.8 minutes in PCI group. Rescue PCI was performed in 7 patients (10.6%) in thrombolytic group because reperfusion was not achieved. Re-infarction was observed in 5 patients (7.6%) in thrombolytic group and 2 patients (4.4%) in PCI group. Non-hemorrhagic stroke was observed in 1 patient (1.5%) in thrombolytic group and in 4 patients (8.9%) in PCI group. Intracranial bleeding was not observed in two groups. Major bleeding was seen in 4 patients (6.1%) in thrombolytic group and in 4 patients (8.9%) in PCI group. 15 patients (22.7%) in thrombolytic group and 8 patients (17.8%) in PCI group were died in 6 months follow-up. **Conclusion:** Our results showed that in-hospital adverse events, in-hospital mortality and 6 months mortality were similar in patients aged 65 years and older treated by thrombolytics or PCI. One year mortality rates were higher in thrombolytic group but not significant statistically.

Keywords: Thrombolytic Therapy, Primary Percutaneous Coronary Intervention, Acute ST Elevation Myocardial Infarction, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0836-8585

Alzheimer Hastalığında Tiyol Sülfid Oranının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Meltem Demir¹
¹Antalya Bilim Üniversitesi

Özet

Amaç: Alzheimer hastalığı (AH); merkezi sinir sisteminin çeşitli kısımlarında nöronları etkileyen progresif bir nörodejeneratif hastalıktır. Alzheimer etyopatogenezinde üzerinde sıklıkla durulan mekanizmalardan biride oksidatif streştir. Tiyol, hücrelerde herhangi bir oksidatif stres durumunun oluşumunu önlemede kritik bir role sahip, sülfidril (-SH) grubu içeren organik bir bileşiktir. Proteinlerdeki sülfür içeren aminoasitlerin (sistein, metyonin..) tiyol grupları reaktif oksijen türleri (ROT)'un primer hedef noktasıdır. ROT ile ortamda bulunan tiyol grupları oksitlenerek reversible disülfid bağlarına dönüşür. Bu dönüşüm radikal aracılı protein oksidasyonun en erken belirtisidir. Bu çalışmada alzheimer hastalarında oksidan ve antioksidan dengenin yeni bir oksidatif stres belirteci olan dinamik tiyol disülfide homeostazisinin, serum total tiyol, nativ tiyol, ve disülfid seviyelerinin ölçülmesi, disülfid/total tiyol, disülfid/nativ tiyol ve nativ/total tiyol oranlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışma grubu bellek bozuklukları nedeniyle Mayıs 2018-2019 tarihleri arasında Antalya Medicalpark hastanesi nöroloji polikliniğe başvuran AH tanısı alan 50 hasta (AH; 75,10±8,62) ve 49 kontrol (KN; 61,31±4,78) olmak üzere 99 bireyden oluşturuldu. Hasta ve kontrol grubunun serumlarında

Nativ tiyol (AH; 146,40±56,56,KN; 286,00±71,17),

Total tiyol (AH; 181,92±57,44,KN; 321,77±71,97) ve

Disülfid düzeyleri (AH; 18,20±5,90 KN; 18,17±8,47) olarak bulundu.

Disülfid /Native Tiyol (AH; 15,73±11,92 KN; 6,94±4,46),

Disülfid /Total Tiyol (AH; 11,33±6,66 KN; 5,95±3,49), ve

Native Tiyol/ Total Tiyol (AH; 75,33±13,33 KN; 88,09±6,98), yüzdeleri hesaplandı.

Bulgular: Serum Nativ (p=0,09) ve Total Tiyol (p=0,15) ve Disülfid düzeyleri (p=0,96) arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Disülfid /Native Tiyol (p<0,001), Disülfid /Total Tiyol (p<0,01) düzeyleri alzheimer grubunda yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı çıkarken, Native Tiyol/ Total Tiyol yüzdeleri arasındaki farklar hasta grubunda kontrol grubuna göre daha düşük ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). **Sonuç:** AH'da Disülfid /Native Tiyol, Disülfid /Total Tiyol yüzdelerindeki yükselmenin hastalığın değerlendirilmesinde yeni bir belirteç

olabileceğini göstermektedir. Mevcut sonuçlar AH'lı hastalarda dinamik tiyol değişikliklerinin önemli ölçüde bozulduğunu göstermiştir. Sonuç olarak; Disülfid /Native Tiyol, Disülfid /Total Tiyol yüzdelerindeki yükselmenin AH hastalarında, oksidatif stres mekanizmalarının değerlendirilmesinde ve tanının güçlendirilmesinde ucuz, kolay ve yeni bir biyobelirteç olabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, Tiyol-Disülfid Hemostazı, Oksidatif Stres

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3174-7129

Ampulla Vateri Tümörlerinin Klinik ve Patolojik Özellikleri: Tek Merkez Deneyimi**Uzman Dr. Elif Yüce¹, Uzman Dr. Serdar Karakullukçu², Doç. Dr. Evren Fidan³**¹*Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji Uzmanı*²*Rize İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Uzmanı*³*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Uzmanı***Özet**

Amaç: Ampulla vateri tümörleri nadir görülse de ana-safra-kanalının tümöral tıkanmalarının %20'sinden sorumludur (1). Son yıllarda sıklığı artmıştır (2). Bölgemizdeki ampuller kanserlerin genel klinikopatolojik özelliklerini belirleyerek, yaklaşımımızı iyileştirmeyi amaçladık. Yöntem: Karadeniz-Teknik-Üniversitesi'nde Ocak 2012-2019'da ampulla vateri kanseri tanısı almış tüm hastaların kayıtları retrospektif incelendi. SPSS 22,0 istatistik programı kullanıldı. Tanımlayıcı istatistikler; kategorik değişkenler için sayı ve yüzde, sayısal değişkenler için ortanca, minimum, maksimum olarak verildi. Sağkalımlar Kaplan-Meier yöntemiyle hesaplandı. Bulgular: Çalışmamıza 8'i (%34.8) kadın, 15'i (%65.2) erkek 23 hasta alındı. Medyan yaş 65'ti (min.42, maks.82). Hastaların 16'sı (%69.6) opereydi. Histolojik alt tip sıklığı 7 (%30.4) pankreatobiliyer, 1 (%4.3) intestinal, 15 (%65.2) mikst tip adenokarsinomdu. Tümör boyutu 12 (%52.2) hastada >2 cm'di, medyan 2.4 cm'di (min.1, maks. 4.6). Hastaların 6'sı (%26.1) T2, 5'i (%21.7) T3, 3'ü (%13.0) T4, 1'i (%4.3) T1'di, 5'inde (%21.7) ≤3 adet, 3'ünde (%13.0) >3 adet lenf-nodu-tutulumu mevcuttu, 5'inde (%21.7) tutulum yoktu. En sık iyi diferansiye (grad 1) tümörler mevcuttu (%30.4), hastaların 7'sinde (%30.4) lenfovasküler invazyon, 3'ünde (%13) perinöral invazyon mevcuttu. Hastaların 14'ünde (%60.9) tanıda sarılık mevcuttu, direkt-bilirubin medyan 4.3 mg/dl (min. 0.09, maks.10) idi. Tanıda 6 (%26.1) karsinoembriyjenik-antijen (CEA) yüksekliği, 14 (%60.9) kanser-antijeni-19-9 (Ca19-9) yüksekliği mevcuttu. Hastaların 3'ü (%13) tanıda metastatikti. Tanıda metastatik olmayan 20 hastanın 11'i (%55) adjuvan-tedavi almıştı. 20 erken-evre hastanın 9'u (%45) metastaz ile nüksetmişti. Metastazlar en sık karaciğere (%33.3) ve akciğereydi (%22.2). Boyutu >2cm tümörlerde nüks daha sıklıkla (%87.5 vs %12.5,p:0.05). Nükseden 9 hastanın 7'sinde (%77.8) nükste CEA yüksekliği, 6 (%66.7)'sında Ca19-9 yüksekliği mevcuttu. Medyan takip süresi 32 ay (min.1, maks.109), medyan hastalısız-sağkalım19 ay (0.21-37.7, %95CI), medyan progresyonsuz-sağkalım 31 ay (10.3-51.6, %95CI), medyan genel-sağkalım 38 aydı (10.2-65.7, %95CI). Sonuç: Ampulla kanserlerinde prognostik belirteçler; invazyon derinliği, boyut, nodal tutulum, grad, histolojik alt tip, sarılık varlığı ve tümör-belirteci yüksekliğidir. Çalışmamızda boyutu >2cm olanlarda nüks sıklığının anlamlı olarak arttığını bulduk. Bu konuda daha geniş çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ampulla Vateri Tümörü, Prognoz, Sağkalım

Presentation ID / Sunum No= 185

| 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1460-6965

Anormal Uterin Kanamanın Tanısında Transvajinal Ultrasonografi İle Endometriumun Değerlendirilmesi ve Histopatoloji Sonuçları İle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Fatma Tanılır Çağırın¹
¹Özel Muaynehane

Özet

Amaç: Bu çalışma; anormal uterin kanama şikayeti ile başvuran hastalarda, Transvajinal ultrasonografi (TVUSG) bulgularını histopatolojik bulgularla karşılaştırmak ve TVUSG'nin endometrium patolojilerini değerlendirmesindeki güvenilirliğini araştırmak amacıyla yapılmıştır. • **Materyal ve metod:** Çalışmamız, Özel Genesis Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde Ocak 2020-2021 tarihleri arasında yapıldı. Menoraji, menometroraji, metroraji, intermenstruel yada postmenapozal kanama gibi kanama anormalliği olan hastalar çalışmaya alındı. Gebelik nedeniyle kanaması olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Çalışmaya dahil edilen postmenapozal hastalar hormon replasman tedavisi almıyordu. • **Bulgular:** toplam 44 hasta (Hastaların ortalama yaşı 44,44 (Min: 32, Max: 45), Endometrium kalınlık ortalaması 15,26 mm (Min: 10mm, Max: 24 mm)) çalışmaya alındı. Sonucunda;8 hastada Endometrial polip, 20 hastada Basit atipisiz endometrial hiperplazi, 8 hastada Proliferatif endometrium,1 hasta Yetersiz materyal, 3 hastada Disorder proliferatif endometrium, 1 hastada Atrofik Endometrium, 3 hastada Erken Sekretuar Endometrium tesbit edildi. • **Sonuç:** AUK'lu hastalarda ve asemptomatik postmenopozal kadınların taranmasında TVUSG yol göstericidir ancak her zaman kesin tanı yöntemi değildir. Endometrium kalınlık değeri, net olmamakla beraber biyopsi için yol göstericidir.

Anahtar Kelimeler: Anormal Uterin Kanama, Transvajinal Ultrasonografi, Endometrium Kalınlığı

Evaluation of the Endometrium With Transvaginal Ultrasonography in the Diagnosis of Abnormal Uterine Hemorrhage and Comparison With Histopathology Results

Abstract

Purpose: This study has been carried out in order to compare Transvaginal ultrasonography (TVUSG) findings with histopathological findings and to research the reliability of TVUSG in the evaluation of endometrial pathologies in patients having a complaint about abnormal uterine hemorrhage. **Material and method:** Our study was carried out in Private Genesis Hospital Gynecology and Obstetrics Clinic between January 2020-2021. Patients with bleeding abnormalities such as

menorrhagia, menometrorrhagia, metrorrhagia, intermenstrual or postmenopausal bleeding were included in the study. Patients with bleeding due to pregnancy were excluded from the study. Postmenopausal patients included in the study were not receiving hormone replacement therapy. Results: A total of 44 patients (mean age of patients 44.44 (Min: 32, Max: 45), mean endometrial thickness 15.26 mm (Min: 10mm, Max: 24 mm)) were included in the study. As a result; Endometrial polyps were detected in 8 patients, endometrial hyperplasia without simple atypia in 20 patients, Proliferative endometrium in 8 patients, Insufficient material in 1 patient, Disorder proliferative endometrium in 3 patients, Atrophic Endometrium in 1 patient, and Early Secretory Endometrium in 3 patients. • Conclusion: TVUSG is a guide in screening patients with AUB and asymptomatic postmenopausal women, but it is not always a definitive diagnosis method. The endometrial thickness value, although not precise, is a guide for biopsy.

Keywords: Abnormal Uterine Hemorrhage, Transvaginal Ultrasonography, Endometrium Thickness

Presentation ID / Sunum No= 226

| 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0131-0399

Antenatal Betametazonun Prematüre Morbiditeleri ve Mortalitesine Etkisi**Uzman Dr. Duran Yıldız¹**¹*Ankara Bilkent Şehir Hastanesi***Özet**

Amaç: Antenatal steroidlerin hangi gebelik haftasında nasıl bir etkiye sahip oldukları halen belirsizdir. Çalışmamızda antenatal steroidlerin prematüre morbiditeleri ve mortalitesine olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve yöntem:** Gebelik haftası <30 hafta doğan prematüre bebekler çalışmamıza dahil edildi. Çalışmaya alınan bebekler, antenatal steroid alan ve almayan olarak 2 gruba ayrıldı. Gruplar demografik özellikler, klinik sonuçlar, prematüre morbiditeler (respiratuvar distres sendromu, bronkopulmoner displazi, intraventriküler kanama, nekrotizan enterokolit, patent duktus arteriozus, prematüre retinopatisi) ve mortalite açısından karşılaştırıldı. **Bulgular:** Çalışma kriterlerine göre antenatal steroid alan grupta 164 bebek ve antenatal steroid almayan grupta 203 bebek olmak üzere <30 gebelik haftasında doğan toplam 367 prematüre çalışmaya dahil edildi. Hastalarımızda antenatal steroid tam doz uygulanma oranı %44,6 (164/367) olarak tespit edildi. Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama gebelik haftası 28,2±1,2 hafta ve doğum ağırlığı 1078±222 g olarak tespit edildi. Antenatal steroid almayan grupta respiratuvar distres sendromu (%64), patent duktus arteriozus (%25,6) ve mortalite oranı (%12,3), antenatal steroid alan gruba göre (sırasıyla, %42,6, %13,4, %6,1) istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu (sırasıyla, p<0,001, p=0,004, p=0,044). Antenatal steroid alan ve almayan gruplar arasında diğer demografik ve klinik özellikler açısından sonuçlar benzer bulundu (p>0,05). **Sonuç:** Sonuçlarımızda gebelik haftası <30 hata doğan prematürelerde antenatal steroid tam doz uygulandığında RDS, PDA ve mortaliteyi azalttığı gösterilmiştir. Antenatal steroidin etkileri her gebelik haftasında ayrı ayrı olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Antenatal Steroid, Betametazon, Morbidite, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 200

| 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0318-7571

Anti-Amfifizin Antikor Pozitif Nadir Görülen Bir Paraneoplastik Serebeller Sendrom Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Ebru Algül ¹

¹İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Paraneoplastik nörolojik sendromlar beyin dışında yer alan tümörlerle ilişkili immün-aracılıklı nörolojik bozukluklardır. Paraneoplastik serebeller sendromlar serebellum, beyin sapı ya da limbik sistem gibi birçok nörolojik yapıyı etkileyebilir ve çok çeşitli nörolojik semptomlar oluşturabilir. Paraneoplastik serebeller sendrom bu tablolardan biridir. En sık anti-yo antikoru ile görülmekte olup, diğer paraneoplastik otoantikorlarla nadir de olsa bu tablo gelişebilir. Biz de literatürde nadir olarak görülen paraneoplastik serebeller sendrom kliniği ile prezente olan, anti-amfifizin antikoru pozitif, bir Hodgkin lenfoma olgusu sunduk. 2 yıldır olan başdönmesi, dengesizlik, konuşma bozukluğu şikayetleri olan son 1 yıldır görme bulanıklığı ve yutma güçlüğü de eklenen, 40 yaş kadın hasta sunduk. Fizik muayenede sol axiller bölgede lenfadenopati tespit edildi. Nörolojik muayenesinde piramidal ve serebeller patolojik bulguları mevcuttu. Kranial MR’da serebeller atrofi vardı. Serum anti-amfifizin pozitif tespit edildi. Lenf bezi biopsisi sonucu Hodgkin lenfoma ile uyumlu sonuçlandı. Paraneoplastik serebeller sendrom tanısı ile IVIG ve fayda görmeyince plazmaferez tedavisi verildi. Sonuç olarak paraneoplastik otoimmün sendromlar çok çeşitli seyredebilir. Bu olgu bilinen paraneoplastik otoimmün antikorların spesifik bir sendrom ve spesifik bir malignite ile ilişkilendirilmesinin her zaman doğru olmayacağını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Anti-Amfifizin Antikoru, Paraneoplastik Serebeller Sendrom, Hodgkin Lenfoma

A Rare Case of Paraneoplastic Cerebellar Syndrom With Anti-Amphiphysin Antibody Positive

Abstract

Paraneoplastic neurological syndroms are immune-mediated neurological disorders associated with tumors located outside the brain. Paraneoplastic neurological syndroms can effect many neurological structures such as the cerebellum, brainstem, limbic system and create a wide variety of neurological symptoms. Paraneoplastic cerebeller syndrom is the one of these clinics. Paraneoplastic cerebeller syndrom is most commonly seen with anti-Yo antibodies, although rare it can also occur with other paraneoplastic autoantibodies. We presented a case of Hodgkin lymphoma with anti-amphiphysin

associated paraneoplastic cerebeller syndrome, which is rarely seen in the literature. We presented a 40-year-old female patient who had complaints of dizziness, ataxia and dysarthria for two years, and blurred vision and dysphagia for the last one year. Physical examination revealed lymphadenopathy in the left axillary region. There were pyramidal and cerebellar pathological findings in her neurological examination. There was cerebellar atrophy on cranial MR. Serum anti-amphiphysin was positive. Lymph node biopsy result was compatible with Hodgkin lymphoma. She received IVIG and plasmapheresis treatment. Consequently, paraneoplastic neurological syndroms can be very diverse. This case showed that it is not always correct to associate known paraneoplastic autoimmune antibodies with a specific syndrome and a specific malignancy.

Keywords: Anti-Amphiphysin Antibodies, Paraneoplastic Cerebellar Syndrome, Hodgkin Lymphoma

Presentation ID / Sunum No= 107

| 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6386-7045

Aort Darlığı Ciddeyeti ile Sol Atriyal Uzunlamasına Gerinim Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Burak Sezenöz¹, Öğr. Gör. Dr Serkan Ünlü¹

¹Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Burak Sezenöz

Özet

Amaç: Sol atriyal (LA) uzunlamasına gerinim (LS), LA hacimsel değerlendirmeye göre daha üstün, invazif olmayan bir parametre olarak önerilmiştir. LALS birçok kardiyovasküler patolojide tanısal ve prognostik değere sahiptir. Ancak LALS'nin aort kapak darlığında tanısal önemi yoktur. Bu çalışmanın amacı, LALS ile aort kapak darlığı şiddeti arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Metod: Aort darlığı olan 148 hastanın ekokardiyografik görüntüleri geriye dönük olarak değerlendirildi. Nüfusun yaş ortalaması 49 ± 17 idi. Aort kapak darlığı şiddeti, aort kapak alanı, transaortik maksimal hız ve transaortik ortalama gradyan ile incelendi. Fazik LALS ve LV global longitudinal suşu (GLS) da hesaplandı. Sonuçlar: Toplam 148 hasta alındı. Hastalar aort darlığının şiddetine göre gruplandırıldı. Gruplar arasında geleneksel kardiyovasküler risk faktörleri ve ilaç kullanım özellikleri arasında fark gözlenmedi. Şiddetli aort darlığı olan hastalarda daha fazla hipertrofik miyokard duvarları vardı (ANOVA, $p < 0.001$). LA boyutları, hacimleri de şiddetli aort stenozu olan hastalarda daha yüksekti. LV GLS, LA rezervuarı ve konduit LS, şiddetli aort darlığı grubunda en düşük olmak üzere gruplar arasında anlamlı farklılıklar gösterdi ($p < 0,001$). Sonuç: LA LS, aort darlığı şiddetinin değerlendirilmesinde önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Aort Darlığı, Uzunlamasına Gerinim, Ekokardiyografi

Relationship Between Severity of Aortic Stenosis and Left Atrial Longitudinal Strain

Abstract

Objective: Left atrial (LA) longitudinal strain (LS) has been proposed as a superior, non-invasive parameter over LA volumetric assessment. LALS has diagnostic and prognostic value in many cardiovascular pathologies. However, diagnostic importance of LALS on aortic valve stenosis lacks. The purpose of this study is to assess relation between LALS and the aortic valve stenosis severity. Methods: The echocardiographic images were of 148 patients with aortic stenosis were assessed retrospectively. The mean age of the population was 49 ± 17 . The aortic valve stenosis severity was

examined by aortic valve area, transaortic maximal velocity and transaortic mean gradient. Phasic LALS and LV global longitudinal strain (GLS) were also calculated. Results: A total of 148 patients were enrolled. Patients were grouped according to severity of the aortic stenosis. No difference traditional cardiovascular risk factors and medication use characteristics was observed among groups. Patients with severe aortic stenosis had more hypertrophied myocardial walls (ANOVA, $p < 0.001$). The LA dimensions, volumes were also higher for patients for severe aortic stenosis. LV GLS, LA reservoir, and conduit LS showed significant differences among groups by being lowest in severe aortic stenosis group ($p < 0.001$). Conclusion: LA LS could be of importance for evaluation of aortic stenosis severity.

Keywords: Aortic Stenosis, Longitudinal Strain, Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 150

| 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2313-1495

Apiksaban ve Rivoraksaban Kullanan Hastalarda Minör Kanama Sıklığı Karşılaştırılması

Dr. Serhat Çalışkan¹, Dr. Mehmet Atay², Dr. Ferit Büyük³

¹Bahçelievler Devlet Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği

²Bahçelievler Devlet Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği

³Yedikule Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma HASTANESİ

**Corresponding author: Ferit BÖYÜK*

Özet

Amaç: Yaşlanan nüfusla birlikte atriyal fibrilasyon sıklığı artmakta ve inme profilaksisinde yeni nesil oral antikoagülan kullanımı giderek artmaktadır. Çalışma apiksaban ve rivoraksaban kullanan hastalarda minör kanama komplikasyon sıklığının karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Kardiyoloji ve kalp damar cerrahisi polikliniklerinde atriyal fibrilasyon ile takipli olan ve apiksaban kullanan 40 hasta ile rivoraksaban kullanmakta olan 40 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalara poliklinik kontrollerinde yüz yüze yöntemle minör kanama sıklıkları sorgulanarak kayıt altına alındı. **Bulgular:** Çalışmaya 40 (%50) kadın, 40 (%50) erkek olmak üzere toplam 80 hasta alındı. Hastaların yaş ortalaması 67.99±9.03 yıldır. Gruplar arasında demografik özellikler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Apiksaban ve rivoraksaban kullanan hasta grupları; minör kanama komplikasyonu sıklığı (%12.5 vs %15 sırasıyla) açısından karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı ($p=0.749$). **Sonuç:** Çalışma sonucunda apiksaban ve rivoraksaban kullanan hastalar minör kanama komplikasyonu benzer bir kanama oranına sahip olduğunu bulduk.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Fibrilasyon, Minör Kanama, Yeni Nesil Oral Antikoagülan

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2097-7818

Asetaminofen Kaynaklı Nefrotoksisiteye Karşı Kombine N-Asetilsistein ve Siklosporin A'nın Etkisi**Dr. Ahmet Tektemur¹, Dr. Nalan Kaya Tektemur¹, Dr. Öğretim Üyesi Elif Erdem Güzel², Doç. Dr. Gonca Ozan Kocamüftüoğlu³, Prof. Dr. Enver Ozan¹**¹*Fırat Üniversitesi*²*Mardin Artuklu Üniversitesi*³*Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi***Corresponding author: ELİF ERDEM GÜZEL***Özet**

Giriş: En sık kullanılan analjeziklerden biri olan asetaminofen (APAP), terapötik dozlarda güvenlidir. Bununla birlikte, aşırı dozlarda akut karaciğer yetmezliğine ve/veya akut böbrek hasarı (ABH)'na yol açabilir. N-asetilsistein (NAC) uzun zamandan beri APAP kaynaklı hepatotoksisitenin tedavisi için kullanılsa da APAP kaynaklı böbrek hasarındaki terapötik etkinliği hala yetersizdir. Siklosporin A (CsA) immünosupresif bir ilaçtır ve mitokondrinin iç ve dış zarlarına nüfuz eden siklofilin D'ye bağlanarak mitokondriyal membran geçirgenlik geçiş gözeneklerinin (MPTP)'nin açılmasını engeller. Bu nedenle, mitokondri ABH tedavisinde potansiyel bir hedef olarak görülmektedir. Amaç: Bu çalışma, farelerde APAP kaynaklı nefrotoksisite üzerindeki NAC+CsA kombine tedavisinin terapötik etkinliğini değerlendirmeyi amaçlamıştır. Yöntem: Erkek Balb/c fareler rastgele beş gruba (n=6) ayrıldı: Kontrol, APAP, APAP+NAC, APAP+CsA, and APAP+NAC+CsA. APAP (400 mg/kg, i.p., tek doz) uygulandı. APAP uygulamasından 3 saat sonra NAC (1200 mg/kg, i.p., tek doz) ve/veya CsA (50 mg/kg, i.p., tek doz) uygulandı. APAP uygulamasından 12 saat sonra tüm hayvanlar dekapite edildi ve böbrek doku örnekleri hızla çıkarıldı. Histopatolojik, immünohistokimyasal ve moleküler analizler gerçekleştirildi. Bulgular: APAP uygulanan deney gruplarına ait böbrek dokularında konjesyon, hemoraji, tübül içi kast oluşumu, glomerular atrofi ve renal tübül hasar gibi histopatolojik değişimler kaydedilmiştir. NAC veya CsA tedavileri, APAP'nin neden olduğu böbrek hasarı endikasyonlarını azalttı, ancak belirgin konjesyon ve hemoraji ve orta derecede renal tübül hasarlar gözlendi. Öte yandan, kombine NAC+CsA tedavisi, fare böbrek doku örneklerinde APAP'ın neden olduğu histolojik değişikliklerin neredeyse tamamını iyileştirdi. APAP grubunda böbrek dokusundaki sitokrom c (Cytc) seviyelerinin kontrol grubuna göre önemli ölçüde artmış olduğu belirlendi (p <0.05). Bununla birlikte özellikle APAP+NAC+CsA grubuna ait böbrek dokularındaki Cytc seviyelerinin APAP grubu ile karşılaştırıldığında önemli ölçüde azaldığı tespit edildi (p<0.05).

Sonuç: NAC veya CsA tedavileri tek başına APAP aracılı nefrotoksisteyi azaltmak için tam olarak yeterli olmamıştır. Bununla birlikte, mevcut çalışma, kombine NAC ve CsA tedavisinin, farelerin böbrek dokularındaki APAP toksisitesini etkili bir şekilde iyileştirebileceğini göstermiştir

Anahtar Kelimeler: Asetaminofen, N-Asetilsistein, Siklosporin A, Nefrotoksiste, Sitokrom C

Effect of Combined N-Acetylcystein and Cyclosporin Against Acetaminophen Induced Nephrotoxicity

Abstract

Introduction: Acetaminophen (APAP), one of the most commonly used analgesics, is safe at therapeutic doses. However, in excessive doses it can lead to acute liver failure and/or acute kidney injury (AKI). Although N-acetylcysteine (NAC) has long been used for the treatment of APAP-induced hepatotoxicity, its therapeutic efficacy in APAP-induced kidney injury is still insufficient. Cyclosporine A (CsA) is an immunosuppressive drug and inhibits the opening of mitochondrial membrane permeability pore (MPTP) by binding to cyclophilin D, which penetrates the inner and outer membranes of mitochondria. Therefore, mitochondria are seen as a potential target in the treatment of AKI. **Aim:** This study aimed to evaluate the therapeutic efficacy of NAC+CsA combined therapy on APAP-induced nephrotoxicity in mice. **Method:** Male Balb/c mice were randomly divided into five groups (n=6): Control, APAP, APAP+NAC, APAP+CsA, and APAP+NAC+CsA. APAP (400 mg/kg, i.p., single dose) was administered. NAC (1200 mg/kg, i.p., single dose) and/or CsA (50 mg/kg, i.p., single dose) were administered 3 hours after APAP administration. All animals were decapitated 12 hours after APAP administration and kidney tissue samples were rapidly removed. Histopathological, immunohistochemical and molecular analyzes were performed. **Results:** Histopathological changes such as congestion, hemorrhage, intratubular cast formation, glomerular atrophy and renal tubular damage were recorded in the kidney tissues of the experimental groups that were administered APAP. NAC or CsA treatments reduced the indications of APAP-induced kidney injury, but significant congestion and hemorrhage and moderate renal tubular damages were observed. On the other hand, combined NAC+CsA treatment ameliorated almost all APAP-induced histological changes in mouse kidney tissue samples. It was determined that cytochrome c (Cyt c) levels in the kidney tissue were significantly increased in the APAP group compared to the control group ($p < 0.05$). However, Cyt c levels in kidney tissues of the APAP+NAC+CsA group were found to be significantly decreased when compared to the APAP group ($p < 0.05$). **Conclusion:** NAC or CsA treatments alone were not fully sufficient to reduce APAP-mediated nephrotoxicity. However, the current study showed that combined NAC and CsA treatment can effectively ameliorate APAP toxicity in the kidney tissues of mice.

Keywords: Acetaminophen, N-Acetylcysteine, Cyclosporine A, Nephrotoxicity, Cytochrome C

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3941-3622

**Askorbik Asitle Zenginleştirilmiş Kardiyoplejinin Kabg Hastalarında
Myokardiyum Üzerine Ultra Yapısal ve Biyokimyasal Olarak
Değerlendirilmiş Etkisi****Uzman Dr. Burak Emre Onuk¹**¹TOBB ETÜ Hastanesi**Corresponding author: Burak Emre ONUK***Özet**

Amaç: Bu çalışmada, koroner arter baypas greftleme hastalarında askorbik asitle zenginleştirilmiş soğuk kan kardiyoplejisinin miyokard fonksiyonlarına etkisini değerlendirdik. **Yöntem:** Çalışma, çift kör randomize kontrollü bir çalışma olarak tasarlandı. Başka herhangi bir sistemik hastalığı veya kalp yetmezliği olmayan on kontrol ve on çalışma grubu hasta elektif koroner arter baypas cerrahisi için çalışmaya alındı. Her iki grup da başlangıç özellikleri açısından benzerdi. Kontrol grubuna standart soğuk kan kardiyoplejisi, çalışma grubuna ise askorbik asitle zenginleştirilmiş soğuk kan kardiyoplejisi verildi. İntraoperatif ve postoperatif sonuçlar kardiyak enzimler, lipid peroksidasyon seviyeleri, ultrastrüktürel olarak elektron mikroskopisi ile indirekt olarak intraoperatif defibrilasyon ihtiyacının tespiti ve postoperatif EKG takipleri ile değerlendirildi. Kontraktiliteyi değerlendirmek için hemodinamik parametreler karşılaştırıldı. **Bulgular:** Transmisyon elektron mikroskobu sonuçlarına bakıldığında, çalışma grubu hastalarında görülmeyen, tüm kontrol grubu hastalarında yaygın mitokondriyal şişlik, bazı odak alanlarında büyük vakuoller, miyokard hücrelerinin düz endoplazmik retikulumunda dilatasyonlar saptandı. Çalışma grubunda postoperatif dönemde kardiyak output, sol ve sağ ventrikül iş gücü değerleri anlamlı olarak yüksek bulundu. Birleşik lipid peroksidasyon sonuçları, kontrol grubu hastalarında çalışma grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu. **Sonuç:** Bu çalışma, elektron mikroskobu kullanılarak askorbik asitle zenginleştirilmiş kardiyoplejinin özellikle ultrastrüktürel olarak faydalı olduğunu göstermiştir. Hemodinamik çalışmalar ve dolaylı olarak lipid peroksidasyon seviyeleri bu sonuçları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Miyokardiyal Koruma, Kardiyopleji, Askorbik Asit, Elektron Mikroskopisi, Lipid Peroksidasyonu

Ultrastructural and Biochemically Evaluated Effect of Ascorbic Acid Enriched Cardioplegia On the Myocardium of Cabg Patients

Abstract

Objective: In this study, we evaluated the effect of ascorbic acid-enriched cold blood cardioplegia on myocardial functions in coronary artery bypass grafting patients. **Methods:** The study was designed as a double-blinded randomized control trial, ten control and ten study group patients undergoing elective coronary artery bypass surgery and lacking any other systemic disease or heart failure were enrolled in the study. Both groups were similar with regard to their baseline characteristics. The control group was given standard cold blood cardioplegia whereas the study group was given ascorbic acid-enriched cold blood cardioplegia. Intraoperative and postoperative outcome was evaluated with cardiac enzymes, lipid peroxidation levels, ultrastructurally with electron microscopy, indirectly by detection of intraoperative defibrillation requirement and postoperative ECG follow-ups. Hemodynamic parameters were compared in order to evaluate contractility. **Results:** Among the transmission electron microscopy results, widespread mitochondrial swelling, large vacuoles in some focal areas, dilatations in the smooth endoplasmic reticulum of myocardial cells were detected in all control group patients which are not seen in the study group patients. Cardiac output left and right ventricle stroke work index values were found to be significantly high in the study group during the postoperative period. Combined lipid peroxidation results were found significantly higher in the control group patients versus the study group. **Conclusion:** This study showed ascorbic acid-enriched cardioplegia to be beneficial especially ultrastructurally using electron microscopy. Hemodynamic studies and indirect lipid peroxidation levels support these results.

Keywords: Myocardial Protection, Cardioplegia, Ascorbic Acid, Electron Microscopy, Lipid Peroxidation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1495-6508

Astımlı Hastalarda Antiinflamatuvar Tedavinin Hrct İle Ölçülen Bronş Duvar Kalınlığı Üzerine Etkisi**Uzman Dr. Şeyma Başlılar¹, Doç. Dr. Tülin Yılmaz Kuyucu², Doç. Dr. Bengü Şaylan³, Prof. Dr. Nesrin Sarıman⁴**¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi²Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi³Sultan 2.Abdülhamid Han eğitim ve Araştırma Hastanesi⁴Maltepe Üniversitesi, Maltepe Tıp Fakültesi**Özet**

Giriş ve Amaç: Astımlı hastalarda antiinflamatuvar tedavinin, hava yolu duvarında inflamasyon ve kalıcı yapısal değişiklikler nedeni ile görülen bronş duvar kalınlaşması üzerine etkisi araştırmak amaçlandı. Bronş duvar kalınlaşmasını değerlendirmede noninvaziv bir yöntem olan yüksek rezolüsyonlu bilgisayarlı tomografi (High resolution computed tomography: HRCT) kullanıldı. Yöntem: Hiç sigara içmemiş, atopik, 22 hafif, 19 orta persistan astımlı hasta ile 10 sağlıklı nonatopik kontrolde; solunum fonksiyon testi (SFT) parametreleri (FEV₁,FVC, FEV₁/FVC, PEF) ve bronş provokasyon testi (BPT) ile PC20 metakolin değerleri belirlendi. HRCT ile bronkus intermedius duvar kalınlığı ve parankim patolojileri değerlendirildi. Astımlı olgularda ağırlık derecesine göre 3 aylık inhale kortikosteroid (İKS) tedavisi verildikten sonra SFT, BPT ve HRCT incelemeleri tekrarlandı. Bulgular: HRCT incelemesinde 2 hafif (%9) ve 3 orta astımlı (%15) olguda peribronşiyal kalınlaşma ve minimal bronşiektazi saptandı.Ortalama bronş duvar kalınlığı sağlıklı kontrollerde 0,19 ±0,05mm, hafif astımlılarda 0,21 ± 0,04 mm, orta astımlılarda ise 0,22±0,04mm olarak ölçüldü. Hafif ve orta astımlı grupta hastalık süresi (sırasıyla 9,72±4,55yıl ve 11,73±7,76 yıl)benzer olmasına karşın sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında sadece orta astımlılarda bronş duvar kalınlığındaki artış anlamlıydı (p<0,05). Orta astımlılarda bronş duvar kalınlığı ile FEV₁/FVC ve % PEF değerleri arasında negatif ilişki saptandı(p<0,05). PC20 metakolin değeri ile bronş duvar kalınlaşması arasında ilişki gösterilemedi(p>0,05).Her iki astım grubunda da 3 aylık İKS tedavisinin SFT parametrelerinde ve PC20 metakolin değerinde artış sağladığı (p<0,05)ancak bronş duvar kalınlığında anlamlı bir azalma olmadığı saptandı(p>0,05). Sonuç: Astım ağırlık derecesinin artmasıyla hava yollarındaki inflamatuvar ve kalıcı yapısal değişikliklerin daha belirgin olabileceği, 3 aylık İKS tedavisinin bronş obstrüksiyonu ve bronş aşırı duyarlılığı üzerine olumlu etkisi olmakla beraber bronş duvar kalınlaşmasına neden olan kalıcı yapısal değişiklikleri yeterince düzeltmeyebileceği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Astım, Bronş Duvar Kalınlığı, Hrct, İnhalasyon Kortikosteroid

Effect of Antiinflammatory Treatment On Bronchial Wall Thickness Measured by Hrct in Asthma

Abstract

Aim: We aimed to evaluate the effect of antiinflammatory treatment on bronchial wall thickness which develops due to airway inflammation and remodelling in patients with asthma. High resolution computed tomography (HRCT) was used as a noninvasive method to measure the airway wall thickness. **Methods:** 22 mild, 19 moderate nonatopic, nonsmoker asthmatics and 10 healthy nonsmoker controls were included to the study. Pulmonary function test (PFT) parameters (FEV1, FVC, FEV1/FVC, PEF) and PC20 metacholine value evaluated by bronchial provocation test (BPT) were measured. The wall thickness (WT) of intermediary bronchus and lung parenchymal pathologies were evaluated with HRCT. The patients were treated with inhaled corticosteroids (ICS) for 3 months. PFT, BPT and HRCT evaluations were repeated in asthmatics following treatment. **Results:** HRCT revealed peribronchial thickening and minimal bronchiectasis in 2 (9 %) mild and 3 (15%) moderate asthmatics. The mean WT was $0,19 \pm 0,05$ mm in healthy controls, $0,21 \pm 0,04$ mm in mild asthmatics, and $0,22 \pm 0,04$ mm in moderate asthmatics. Although the mean duration of disease was similar in mild and moderate asthmatics ($9,72 \pm 4,55$ and $11,73 \pm 7,76$ years respectively, $p > 0,05$) only the moderate asthmatics' bronchial wall thickness was significantly increased compared to controls ($p < 0,05$). There was a negative relation between the WT and, FEV1/FVC and % PEF values in moderate asthmatics ($p < 0,05$). There was no relation between PC20 metacholine value and WT ($p > 0,05$). The ICS treatment maintained improvement in PFT and PC20 metacholine value but had no significant effect on WT in both group of asthmatics ($p < 0,05$). **Conclusion:** We decided that airway inflammation and remodelling may be more prominent as the severity of the asthma is increased. 3 months ICS treatment may have a positive effect on airway obstruction and bronchial hyperresponsiveness but not effective on bronchial wall thickness and remodelling.

Keywords: Asthma, Bronchial Wall Thickness, Hrct, Inhaled Corticosteroid

Presentation ID / Sunum No= 114**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0003-3952-2028

Banyoda Meydana Gelen Adli Nitelikteki Ölümler

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Korkmaz¹, Doç. Dr. Cem Uysal²¹*Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD*²*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD*

Özet

Amaç: Bu çalışmada banyoda meydana gelen ölüm olgularının demografik özellikleri ve kaza sonucu oluşan ölümlerin önlenmesi için gerekli olan tedbirler araştırıldı. **Yöntem:** Çalışmada, Diyarbakır bölgesinde 2007-2014 yılları arasında düzenlenen 6341 ölü muayene ve otopsi tutanağı geriye dönük olarak incelendi. Olgular, yaş, cinsiyet, ölümün meydana geldiği yıl, mevsim, orijin ve ölüme nedenleri yönünden incelenmiştir. **Bulgular:** Banyoda meydana geldiği tespit edilen 85 (%1,34) ölüm olgusu çalışmaya dahil edildi. Olguların 37'si (%43,5) erkek, 48'i (%56,5) kadın, ortalama yaş 26,67+23,1 olup en küçük yaş 2, en büyük yaş 95 idi. Ölümlerin en sık 30 (%35,3) olgu ile 0-10 yaş grubunda olduğu saptandı. Ölüm orijini, olguların 65'inde (%76,5) kaza, 8'inde (%9,4) intihar, 8'inde (%9,4) doğal nedenler olup 4 (%4,7) olguda ise orijin saptanamamıştır. Ölüm nedenleri, kazaya bağlı gelişen 65 olgunun 46'sında (%70,8) vücuttan elektrik akımı geçmesi, 11'inde (%16,9) karbon monoksit zehirlenmesi ve 3'ünde (%4,6) ise su dolu kovaya düşme sonucu suda boğulma olarak belirlendi. 0-10 yaş grubunda kazaya bağlı gelişen 28 ölümün 22'sinin (%78,6) vücuttan elektrik akımı geçmesi ve 3'ünün (%10,7) su dolu kovaya düşmeye bağlı suda boğulma sonucu meydana geldiği görüldü. **Sonuç:** Bu çalışmada banyoda meydana gelen adli nitelikteki ölümlerin büyük bölümünün kaza orijini olması, olgular içerisinde 0-10 yaş grubundaki çocukların önemli bir yer tutması ve ölüm sebebinin büyük oranda elektrik çarpmasından kaynaklanması banyolarda uygunsuz elektrik kullanımının çok tehlikeli olduğunu, özellikle banyodaki elektrik tesisatı ve ısıtıcıların daha sıkı denetlenmesi ve gerekli önlemlerin alınması ile bu kazaların önlenilebilir olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Banyo, Ölüm, Çocuk, Kaza

Forensic Deaths in the Bathroom

Abstract

Objective: In this study, the demographic characteristics of deaths in bathroom and the measures necessary to prevent accidental deaths were investigated. **Methods:** 6341 death certificates and autopsy reports prepared between 2007 and 2014 in Diyarbakır region were analyzed retrospectively. The cases were examined in terms of age, gender, year of death, season, origin and the cause of death. **Results:** 85

(1.34%) deaths occurred in bathroom were included in the study. Of the cases, 37 (43.5%) were male, 48 (56.5%) were female, mean age was 26.67 ± 23.1 years, the youngest age was 2, and the oldest was 95. The most common deaths were in the 0-10 age group with 30 (35.3%) cases. The origin of death was accident in 65 (76.5%) cases, suicide in 8 (9.4%) cases, natural causes in 8 (9.4%) cases, and it could not be determined in 4 (4.7%) cases. Among 65 accidental cases, the causes of death were electrical shock in 46 (70.8%) cases, carbon monoxide poisoning in 11 (16.9%) and drowning in water due to falling into a bucket full of water in 3 (4.6%) cases. In the 0-10 age group, 22 (78.6%) of 28 accidental deaths were caused by electric shock while 3 (10.7%) of them were caused by drowning due to falling into a bucket full of water. Conclusion: This study revealed that most of the forensic deaths in the bathroom were accidental, children in 0-10 age group constitutes a significant part of the cases, and the cause of death was mostly due to electric shock. It was suggested that these accidents could be prevented by more strict control and taking the necessary precautions.

Keywords: Bathroom, Death, Child, Accident

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9995-0940

Bariatrik Cerrahi Planlanan Morbid Obez Bireylerde Preoperatif Üst Gastrointestinal Endoskopi Sonuçlarımız

Uzman Dr. İsmail Çalkoğlu¹, Uzman Dr. Alaaddin Aydın¹, Uzman Dr. Serkan Güler¹, Uzman Dr. Sercan Yüksel¹, Prof. Dr. Hasan Bektaş¹
¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Morbid obezite nedeniyle cerrahi tedavi planlanan hastalara preoperatif üst gastrointestinal sistem (GİS) endoskopi gerekliliği hakkında literatürde farklı görüşler bulunmaktadır. Son yıllarda yayınlanan klavuzlara göre preoperatif endoskopik değerlendirme önerilmekte ve ameliyat öncesinde saptanabilecek patolojiler nedeniyle ameliyat planı ve tedavi modalitelerinin değişiklik gösterebileceği vurgulanmaktadır. Bu çalışmada, merkezimizde bariatrik cerrahi planlanan bireylerin preoperatif endoskopik değerlendirme sonuçları, helicobacter pylori (HP) durumu ve postoperatif patoloji sonuçlarının analiz edilmesi planlanmıştır. **Yöntem:** Bariatrik cerrahi planlanan hastalara preoperatif hazırlık döneminde üst GİS endoskopisi yapıldı. Yapılan endoskopilerde saptanan veriler bir veritabanında depolandı. Alınan patolojilerdeki HP durumu ve ameliyat sonrası nihai patoloji sonuçları birbiriyle karşılaştırıldı. **Bulgular:** Şubat 2021-Şubat 2022 tarihleri arasında toplamda 97 hasta bariatrik cerrahiye yönlendirildi. Bu hastaların 8'i gastrik bypass veya revizyon yapıldığı, ameliyat sonrası patolojik preparata sahip olmadığı için değerlendirme dışı bırakıldı. Bu hastalardan 2' sinde semptomatik reflü olması ve endoskopide özofajit bulunması nedeniyle gastrik bypass yapılmasına karar verildi. Sleeve gastrektomi planlanan 89 hastanın (E/K:29/60) hastanın ortalama beden kitle indeksi 44,7±4,9 (38,1-58,5) idi. Yapılan üst GİS endoskopide 34 hastada gastrit, 14 hastada alt özofageal sfinkter yetmezliği, 13 hastada peptik ülser, 11 hastada özofajit, 8 hastada bulbit, 3 hastada ise submukozal lezyon görüldü. 20 hastanın endoskopik inceleme sonucu normal olarak raporlandı. Submukozal lezyon şüphesi olan hastalara endoskopik ultrason yapıldı ve 1 hastada korpusta, sleeve gastrektomi piyesinde kalacak 3 cm büyüklüğünde bir lezyon görüldü ve işaretlendi. Endoskopide patolojik bulgusu olsun ya da olmasın 60 hastadan preoperatif biyopsi alınırken 29 hastadan ise biyopsi alınmadı. Preoperatif endoskopide alınan biyopsilerde 20 hastada HP negatif bulunurken, 40 (%66,6) hastada pozitif bulundu. Pozitif gelen hastaların 18'ine (%45) eradikasyon tedavisi verildi ve bu yüzden operasyon öncesi bekleme süreleri uzadı. Klasik eradikasyon verilen hastaların yalnızca 3'ünde ameliyat piyesinde HP pozitifliğinin devam ettiği, hastaların 15'inde (%83,3) eradike edildiği görüldü. Ayrıca, preoperatif endoskopide biyopsi alınmayan 29 hastanın 15'inde (%51,7) nihai rezeksiyon patolojisinde HP pozitif saptandı. Bu hastalardan normal gastroskopi raporlanan ve biyopsi alınmayan 14 hastanın 10'unda nihai patolojide (%71,5) HP pozitifliği saptandı. Totalde 7 hastada intestinal metaplazi saptandı. HP durumuna bakıldığında preoperatif pozitiflik olan hastalarda eradikasyon yapıp yapılmamasına

bakılmaksızın postop major bir komplikasyon gelişmedi. Sonuç: Bariatrik cerrahi planı olan hastalarda yapılacak preoperatif üst GİS endoskopisi ile hastaların gastrik lezyon varlığı, reflü durumu, peptik ülser ve HP pozitiflik durumunun belirlenmesi, planlanan ameliyat şeklinin değişmesine veya planlanan ameliyat tarihinin ertelenmesine sebep olabilmektedir. Çalışmamızda HP pozitifliği toplum ile benzer oranlarda bulunmuştur. Takip edilen tedavi modaliteleri ile cerrahi işlemler güvenle uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bariatrik Cerrahi, Endoskopi, Helicobacter Pylori, Sleeve Gastrektomi

Presentation ID / Sunum No= 187

| 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3956-6282

Bariatrik Cerrahi Sonrası Portal ve Mezenterik Trombus

Ass. Prof. Dr. Çağhan Pekşen¹, Prof. Dr. Aziz Sümer¹¹*İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı***Corresponding author: Çağhan Pekşen*

Özet

Giriş Bariatrik cerrahi, obezitenin tedavisinde en etkin yöntemdir. Laparoskopik Sleeve Gastrektomi (LSG) bariatrik cerrahiler içerisinde en sık uygulanan tekniktir. LSG sonrası sık görülen komplikasyonlar kanama ve kaçaktır. Ancak mortalite oranı yüksek olan komplikasyonları da mevcuttur. Çalışmamızda bariatrik cerrahi sonrası karın ağrısı ile başvuran hastada saptanan portal ve mezenterik trombus (PMVT) olgusunu ve yönetimini irdelemeyi amaçladık. Olgu: 34 yaşında erkek hasta vücut kitle indeksi (VKİ) 52 kg/m² olması nedeniyle hastanemize başvurdu. Özgeçmişinde ve soygeçmişinde özellik saptanmadı. Operasyon öncesi endokrinoloji, psikiyatri, kardiyoloji ve göğüs hastalıkları kliniklerince değerlendirilip düşük risk ile ameliyata alındı. Hastaya Sleeve gastrektomi uygulandı. Ameliyat esnasında komplikasyon yaşanmadı. Ameliyat süresi 38 dk idi. Ameliyat sonrası postoperatif 12.saatte düşük molekül ağırlıklı heparin (DMAH) başlandı. 2.gün sulu beslenmeye başlandı ve 4.gün sorunsuz taburcu edildi. Taburculuk reçetesine DMAH eklendi. Standart LSG operasyonu 6 gün önce uygulanmış hasta ateş ve halsizlik ile acil servise başvurdu. İntravenöz kontrast madde ile alınan Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülemelerin venöz serilerinde superior mezenterik vende (SMW) splenik ven bileşke komşuluğundan başlayan yaklaşık 4.5 cm'lik segmentte akut trombus belirlendi. SMV çevresinde mezenterik yağlı dokuda kirlenme ve milimetrik lenf nodları saptandı. Mevcut bulgular üzerine hasta tekrar interne edildi ve kardiyolojiye de danışılarak antikoagulan ve antiagregan tedavileri başlandı. Klinik takiplerinde karın ağrısı azalan hastaya doppler USG yapıldı ve porto-mezenterik trombusun rekanalize olduğu gözlendi ve oral alımı açıldıktan sonra hasta taburcu edildi. Sonuç Bariatrik cerrahi sonrası rekürren karın ağrısı şikayeti olan hastalarda PMVT akla getirilmelidir. Nadir bir komplikasyondur. PMVT'da erken tanı hayat kurtarıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Bariatrik Cerrahi, Portal Trombus, Mezenterik Venöz Trombus

Portal and Mesenteric Thrombus After Bariatric Surgery

Abstract

Introduction: Bariatric surgery is the most effective method in the treatment of obesity. Laparoscopic Sleeve Gastrectomy (LSG) is the most frequently applied technique among bariatric surgeries. Common complications after LSG are bleeding and leakage. However, there are complications with high mortality rates. In our study, we aimed to examine the case of portal and mesenteric thrombus (PMVT) detected in a patient who presented with abdominal pain after bariatric surgery. **Case:** A 34-year-old male patient was admitted to our hospital due to morbid obesity. Body mass index (BMI) was determined as 52 kg/m². No additional disease was found in his own and family history. He was evaluated by endocrinology, psychiatry, cardiology and chest diseases clinics before the operation. The patient underwent sleeve gastrectomy. The operation time was 38 minutes. There were no complications during the surgery. Low molecular weight heparin (LMWH) was started at the 12th hour postoperatively. Liquid diet was started on the 2nd day and he was discharged on the 4th day without any problems.. LMWH added to discharge prescription. The patient, who underwent standard LSG operation 6 days ago, applied to the emergency department with fever and fatigue. In the venous series of Computed Tomography (CT) images taken with intravenous contrast material, acute thrombus was detected in the superior mesenteric vein (SMV) in a segment of approximately 4.5 cm starting from the splenic vein junction. Contamination and millimetric lymph nodes were detected in the mesenteric fatty tissue around the SMV. Upon the current findings, the patient was rehospitalised and anticoagulant and antiaggregant treatments were started in consultation with the cardiologist. Doppler USG was performed on the patient whose abdominal pain decreased during clinical follow-ups. Recanalization of the porto-mesenteric thrombus was observed and the patient was discharged after oral intake was opened. **Conclusion:** PMVT should be considered in patients with recurrent abdominal pain after bariatric surgery. It is a rare complication. Early diagnosis saves lives in PMVT

Keywords: Bariatric Surgery, Portal Thrombus, Mesenteric Venous Thrombus

Presentation ID / Sunum No= 35

| 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3413-9428

Basit Meme Kistlerinde Ultrasonografi Eşliğinde Aspirasyon ve Alkol Skleroterapi Sonuçlarının Karşılaştırılması: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Kamber Göksu¹

¹Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ Basit meme kistlerinde ultrason eşliğinde perkütan olarak yapılan, sadece aspirasyon tedavisi ile aspirasyon sonrası alkol enjeksiyonu ile tedavinin etkinliklerini değerlendirmeyi amaçladık. METOD Nisan 2014'den Mart 2021'e kadar 38 kadında (ortalama yaş, 39 yıl) 41 basit meme kisti (ortalama hacim, 9,4 mL; aralık, 5-35 mL) değerlendirildi. Tek seansta tüm kistler 20G iğne kullanılarak aspire edildi. Otuzüç kadında ise (ortalama yaş, 41 yıl) 34 basit meme kisti 20G iğne ile aspirasyon sonrasında %99'luk alkol ile dolduruldu ve 10 dakikalık maruziyetten sonra tamamen yeniden aspire edildi. Tüm hastalara en az 6 ay sonrasında kontrol ultrasonografi incelemesi yapıldı. Takip süresi 6 ile 17 ay (ortalama 11 ay) arasında değişmektedir. BULGULAR Ultrason eşliğinde yalnızca aspirasyon ile aspirasyon sonrası perkütan alkol skleroterapinin teknik başarı oranları birbirine yakın olarak bulunmuştur. Yalnız aspirasyon uygulanan hastalarda nüks oranı 3/41 (%7,3), alkol skleroterapi uygulanan hastalarda nüks oranı ise 2/34 (%5,8) olarak bulundu. Alkol ile skleroterapi başarı oranı daha yüksek olmakla birlikte istatistiksel olarak tedavi başarıları arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Hastalarda birkaç dakika içinde kaybolan veya önemli ölçüde azalan hafif ile orta derecede yanma veya ağrı dışında herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. SONUÇ Basit meme kistlerinde ultrason eşliğinde aspirasyon ile alkol skleroterapi benzer başarı oranları gösteren, hızlı, güvenli ve oldukça etkili tedavi yöntemleridir.

Anahtar Kelimeler: Meme, Kist, Aspirasyon, Ablasyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Behçet Hastalarında Adrenal ve Seks Hormon Düzeylerinin Hastalık Aktivitesi ile İlişkisi**Uzman Murat Ali Yazıcıoğlu¹**¹*Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Murat Ali Yazıcıoğlu***Özet**

Giriş Multisistem tutulumuyla giden ve etyopatogenezi tam olarak açıklığa kavuşmamış Behçet hastalığının da hormonların da rol oynadığı düşünülmektedir. Çalışmamızda erkek ve kadın hastaların adrenal ve seks hormon düzeylerinin aktif hastalıkla ilişkisini araştırdık. Amaç ve method Çalışmamıza aktif Behçet hastalığı döneminde olan son 6 aydır steroid tedavisi almamış, karaciğer, endokrin ve malign hastalığı olmayan yaşları 20 ile 55 olan, 22 Behçet hastası ile kontrol grubu olarak 22 sağlıklı erişkin dahil edildi. Hasta ve kontrol grubunun bazal kortizol kanları sabah 08:00-09:00 alındı. Takriben her iki gruba düşük doz ACTH tedavisi olarak 1 µg synacthen iv uygulandı. 30. ve 60. Dakika da tekrar kortizol alındı. Normal kortizol değerleri 10-25 µg/dl olarak kabul edilip, bazal, 30.dk yada 60.dk'dan herhangi birinde kortizol değerlerinin 18 µg/dl' ye eşit veya üzerinde çıkması normal adrenal cevap olarak kabul edildi. Bulgular Behçet hastalarının n:14'ü kadın n:8 olup yaş ortalaması 38±10 idi. Hasta ve kontrol grubunda cinsiyet ve yaş ortalamaları arasında anlamlı fark yoktu (p: 0.199). Behçet hastalarının kontrol grubuna göre 0. Dakika kortizol seviyesi (13.5±4.9; 13.5±3.6), 30. Dakika (20.9±5.4; 22.2±3.4), 60. Dakika (16,6±5; 17±3.1) olup, gruplar arasında anlamlı istatistiksel fark saptanmadı. Sonuç Behçet hastalarında düşük doz ACTH tedavisi sonrası bazal kortizol değerleri sağlıklı popülasyona göre fark görülmeyerek Behçet hastalarında adrenal aksın korunduğundan bahsedebilir fakat daha geniş sayıda katılımcılar araştırma yapılmasını öneririz.

Anahtar Kelimeler: Behçet Hastalığı, Kortizol, İmmun Sistem

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8290-3697

Bel Ağrısı Olan Hastalarda Abdominal Kas Aktivitelerinin Lomber Kasların Morfolojileriyle İlişkisi, Disabilite ile Fonksiyonel Duruma Etkisi**Dr. Öğretim Üyesi Musa Polat¹, Prof. Dr. Nesrin Demirsoy², Prof. Dr. Nil Tokgöz³**¹*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı*²*Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı*³*Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı***Özet**

Bu çalışmanın birincil amacı, kronik non-spesifik bel ağrılı hastalarda abdominal kaslarının aktivitesi ile lomber kasların kesit alanı ölçümleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Ayrıca bu araştırma, abdominal kasların aktivitesinin ve lomber kas morfolojilerinin disabilite ve fonksiyonel durum üzerindeki etkisini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmaya kronik non-spesifik bel ağrılı 42 hasta dahil edildi. Engellilik düzeyleri Roland-Morris bel ağrısı ve özürülük anketi ile, fonksiyonel durum 6 dakika yürüme testi ile değerlendirildi. Abdominal kaslarının aktivitesi, basınç biofeedback ünitesi kullanılarak ölçüldü. L2 - L5 seviyelerinde T2 ağırlıklı MRG görüntülerinde bilateral multifidus, erector spina ve psoas kaslarının kesit alanları ölçüldü. Posterior pelvik tilt hareketi sırasındaki abdominal kas aktiviteleri ile L4 ve L5 seviyelerinde erector spina, L2-L5 seviyelerinde de psoas kası kesit alanı ölçümleri arasında istatistiksel anlamlı bir korelasyon bulundu ($r = 0.32$ $p = 0.03$, $r = 0,33$ $p = 0,03$, $r = 0,37$ $p = 0,01$, $r = 0,47$ $p = 0,001$, $r = 0,48$ $p = 0,001$, ve $r = 0,48$ $p = 0,001$, sırasıyla). Fonksiyonel durum için yapılan doğrusal regresyon analizi, abdominal kas aktivitelerinin varyansa istatistiksel anlamlı düzeyde %10.1'lik ek katkı sağladığını gösterdi ($p = 0.03$). Abdominal iç çekme manevrası sırasındaki abdominal kas aktiviteleri ile lomber kasların kesit alanı ölçümleri arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Lomber kasların kesit alanı ölçümlerinin veya abdominal kas aktivitelerinin disabilite düzeyine anlamlı bir katkısı bulunamadı ($p > 0.05$). Sonuç olarak kronik non-spesifik bel ağrılı hastaların tedavisi planlanırken abdominal kas aktivitelerinin bel kasları ile ilişkisi ve fiziksel performansa katkısı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Kas Aktivitesi, Bel Ağrısı, Disabilite, Fonksiyonel Durum

Association Between Abdominal Muscle Activity and Lumbar Muscle Morphology, and Their Role in the Disability and Functional Status of Patients With Low Back Pain

Abstract

Primary aim of the study is to investigate the relationship between abdominal muscle activity and the cross-sectional area of the lumbar muscles in patients with chronic non-specific low back pain. This study further aims to assess the potential effect of abdominal muscle activity and lumbar muscle size on disability and physical function. 42 patients with chronic non-specific low back pain were included in this study. Disability levels and functional levels were evaluated. Abdominal muscle activity was measured using a pressure biofeedback unit. The CSA of the bilateral multifidus, erector spinae and psoas muscles were measured T2-weighted MRI images at the L2 - L5 levels. Significant correlations were found between the abdominal muscle activity during the posterior pelvic tilt movement and the cross-sectional area of the erector spinae muscle at the L4 and L5 levels, and the psoas muscle at the L2–L5 levels ($r = 0.32$, $P = 0.03$; $r = 0.33$, $P = 0.03$; $r = 0.37$, $P = 0.01$; $r = 0.47$, $P = 0.001$; $r = 0.48$, $P = 0.001$; and $r = 0.48$, $P = 0.001$, respectively). Abdominal muscle activity yielded a significant additional contribution to the variance for the functional status ($P = 0.03$). No significant contribution of the lumbar muscle cross-sectional area or abdominal muscle activity to the disability level could be identified ($P > 0.05$). As a conclusion, the relationship of abdominal muscle activity with lumbar muscles and their contribution to physical performance should be considered.

Keywords: Abdominal Muscles Activity, Low Back Pain; Disability, Functional Status

Presentation ID / Sunum No= 259**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-1775-1885

Beyaz Önlük Hipertansiyonu Artmış Çıkan Aorta Çapı ile İlişkilidir

Uzman Dr. Eser Açıkgöz¹¹*Ankara Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş Beyaz önlük hipertansiyonu, ofis kan basıncı yüksekken ofis dışı kan basıncı ölçümlerinin normal olması olarak tanımlanır. Başlangıçta bazı çalışmalar beyaz önlük hipertansiyonunun artmış kardiovasküler riskle ilişkili olmadığını göstermişse de sonraki bazı çalışmalar beyaz önlük hipertansiyonu artmış kardiovasküler riskle ilişkili bulmuştur. Hipertansiyon ile çıkan aort anevrizması progresyonunun ilişkili olduğu bilinmektedir ama beyaz önlük hipertansiyonunun bu konudaki önemi bilinmemektedir. Bu çalışma, beyaz önlük hipertansiyonu ile çıkan aorta çapı arasındaki ilişkiyi değerlendirme amacıyla yapılmıştır. Metod 24 saatlik ambulatuvar kan basıncı ölçüm sonuçlarına göre yetmiş sekiz beyaz önlük hipertansiyonlu hasta ile 132 normotansif kontrol hastası çalışmaya dahil edilmiştir. Çıkan aorta çap indeksi, ekokardiyografik çıkan aorta çapının vücut yüzey alanına bölünmesi ile elde edilmiştir. Çıkan aorta çapı ile diğer değişkenler arasındaki ilişki çok basamaklı lojistik regresyon analizi ile araştırılmıştır. Sonuçlar Gruplar arasında bazal demografik ve klinik özellikler arasında fark yoktu. Sol ventrikül atım oranı, sol atriyum çapı ve sol ventrikül kitle indeksi gruplar arasında benzerken çıkan aorta çap indeksi beyaz önlük hipertansiyonu grubunda anlamlı derecede yüksekti (16.33 ± 2.57 vs. 17.07 ± 1.23 , $p=0.006$) (Tablo 1). 24 saat ambulatuvar kan basıncı ölçüm değerleri gruplar arasında benzerdi (Tablo 2). Çok değişkenli lojistik regresyon analizi beyaz önlük hipertansiyonunun çıkan aorta çapı ile bağımsız olarak ilişkili olduğunu gösterdi. (OR 4.855, CI 2.545-6.787, $p<0001$) (Tablo 3) Sonuç Beyaz önlük hipertansiyonu diğer değişkenlerden bağımsız olarak çıkan aorta çapı ile ilişkilidir. Çıkan aorta anevrizması ile beyaz önlük hipertansiyonu arasındaki ilişkinin belirlenmesi için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Beyaz Önlük Hipertansiyonu, Çıkan Aorta Anevrizması, Çıkan Aorta Çap İndeksi

White Coat Hypertension Is Associated With Ascending Aorta Size

Abstract

Introduction White coat hypertension is a common condition in which office blood pressure is elevated despite out of office blood pressure is normal. While some earlier studies showed no increase

in cardiovascular risk, more recent studies suggested an increased cardiovascular risk in white coat hypertension. Previous studies showed a relationship between hypertension and ascending aortic aneurysm progression but relationship of white coat hypertension and aortic aneurysm has not been studied so far. In the present study, we aimed to investigate the association between white coat hypertension and ascending aorta size index. Material and Methods Seventy-eight patients with white coat hypertension and 132 normotensive controls according to 24-hour ambulatory blood pressure monitoring were enrolled into the study. Ascending aorta size index was calculated by dividing ascending aorta size in echocardiography to body surface area. A multistep multivariate logistic regression model was used to examine the association between ascending aorta size index and other variables. Results Mean age of the participants was 53.35 for white coat hypertension and 53.08 for controls. Age, gender, diabetes mellitus, smoking, body mass index, basic hematologic parameters, basic biochemical parameters and serum lipids were similar between groups. While left ventricular ejection fraction, left atrium and LV mass index were similar between groups, ascending aorta size index was significantly higher in white coat hypertension group (16.33 ± 2.57 vs. 17.07 ± 1.23 , $p=0.006$). 24-hour ambulatory blood pressure values were not different between groups. The multivariate logistic regression analysis model showed that white coat hypertension is independently associated with ascending aorta size index (OR 4.855, CI 2.545-6.787, $p<0001$). Conclusion White coat hypertension is independently associated with ascending aorta size index. Further studies are required to elucidate the association between white coat hypertension and ascending aorta aneurysm.

Keywords: White Coat Hypertension, Ascending Aortic Aneurysm, Ascending Aorta Size Index.

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9596-2189

Bilateral İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu Olan Olgunun Odyolojik Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Eylem Saraç Kaya¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

Özet

Giriş: İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu, iç kulakta normal dış tüy hücre fonksiyonun gözlemlendiği fakat işitsel beyin sapı cevabının anormal olarak elde edildiği ya da hiç gözlenmediği bir bozukluk olarak tanımlanabilir. Bu olgu raporunun amacı, işitsel nöropati spektrum bozukluğu tanısını koyabilmek için ihtiyaç duyulan odyolojik test yöntemleri hakkında bilgi vermektir. Olgu Raporu: Bilateral işitme kaybı tanısı olan 16 yaşındaki kız hasta konuşmayı anlamama şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Sol kulağında işitme cihazı kullanan hastaya yapılan odyolojik değerlendirmeler sonucunda; sol kulakta orta derecede, sağ kulakta hafif derecede sensörinöral tip işitme kaybı olduğu görülmüştür. İlave olarak; yapılan diğer testlerde bilateral olarak akustik refleks cevabı elde edilmemiş, işitme kaybı derecesi ile uyumlu olmayan Konuşmayı Ayırtetme Eşikleri elde edilmiş ve normal Otoakustik Emisyon cevabı gözlenmiştir. Elde edilen bu bulgulara dayanarak planlanan İşitsel Beyinsapı Cevapları testinde işitsel cevap elde edilmemiş ve işitsel uyarının polaritesi değiştirildiğinde bilateral olarak koklear mikrofonik potansiyeller gözlenmiştir. Yapılan radyolojik değerlendirmede, işitme sinirine yönelik bulguların normal olduğu görülmüştür. Bilateral işitsel nöropati spektrum bozukluğu tanısı konulan hastaya, bilateral işitme cihazı kullanımı ve işitsel rehabilitasyon önerilmiştir. Hastanın koklear implant uygulaması açısından takibi planlanmıştır. Sonuç: İşitsel nöropati spektrum bozukluğu tanısının konulabilmesi için, iç kulağın ve beyin sapındaki işitsel yolların durumunu değerlendiren çeşitli odyolojik testlerin yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, İşitsel Nöropati, Konuşmayı Anlama Problemi

Audiological Findings of a Case With Bilateral Auditory Neuropathy Spectrum Disorder

Abstract

Introduction: Auditory Neuropathy Spectrum Disorder can be defined as an impairment in which normal outer hair cell function is observed in the inner ear, but the auditory brainstem response is obtained abnormally or not observed at all. The purpose of this case report is to provide information

about the audiological test methods needed to diagnose auditory neuropathy spectrum disorder. Case Report: A 16-year-old female patient with a diagnosis of bilateral hearing loss applied to our clinic with the complaint of not understanding speech. As a result of the audiological evaluations performed on the patient who has been using a hearing aid in his left ear, it was observed that she had moderate sensorineural hearing loss in the left ear and mild sensorineural hearing loss in the right ear. In addition, acoustic reflex response was not obtained bilaterally, Speech Discrimination Thresholds were not compatible with the degree of hearing loss and normal Otoacoustic Emission response was observed in other performed tests. In the Auditory Brainstem Responses test, which was planned based on these findings, no auditory response was obtained and bilateral cochlear microphonic potentials were observed when the polarity of the auditory stimulus was changed. In the radiological evaluation, it was observed that the findings regarding the auditory nerve were normal. The patient was diagnosed with bilateral auditory neuropathy spectrum disorder and bilateral hearing aid use and auditory rehabilitation were recommended. The patient was planned to be followed up in terms of cochlear implant application. Conclusion: In order to diagnose auditory neuropathy spectrum disorder, various audiological tests that evaluate the condition of the inner ear and auditory pathways in the brainstem are needed.

Keywords: Hearing Loss, Auditory Neuropathy, Speech Understanding Problem

Presentation ID / Sunum No= 244

| 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1664-3241

Birden Fazla Tiroid Nodülü Varlığında Ultrasonografi Bulgularının Malignite Tahmininde Faydası

Uzman Dr. Bilal Egemen Çiççi¹, Doç. Dr. Serra Özbal Güneş²¹*SB Ankara Şehir Hastanesi Radyoloji Kliniği*²*SB Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH Radyoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı birden fazla tiroid nodülü bulunan hastalarda B-mod ultrasonografi (USG) ile malignite kriterlerinin etkinliğini saptamak ve ince iğne aspirasyon biyopsi (İİAB) işlemi öncesi doğru nodülün seçilmesi için yol gösterici olmaktır. **Materyal ve metod:** Retrospektif olarak toplamda 2895'ü (%85,9) kadın, 476'ü (%14,1) erkek toplam 3371 hasta çalışmaya dahil edildi. Bilinen tiroid malignitesi olan hastalar dahil edilmedi. Tiroid nodülüne İİAB yapılan hastaların sitoloji sonuçları hastaların tiroid US tetkiklerinde tanımlanan nodül özellikleri ile karşılaştırıldı. Ultrasonografide nodülün kompozisyonu, ekojenitesi, şekli, kontur özelliği, ekojenik odak varlığı malignite kriterleri olarak seçildi. **Bulgular:** Nodülün belirgin hipoekoik olması, mikrokalsifikasyon içermesi, kenar lobülasyonu ve düzensizliği, ön-arka çap > transvers çap için malignite olasılığı saptamada sensitivite; %76.8, %76, %79.6, %73.7, spesivite; %94.6, %92.9, %84.9, %94.1, negatif prediktif değer sırasıyla; % 97.3, % 97.2, % 96.6, % 97.2 olarak bulundu. **Sonuç:** Bizim çalışmamızda, birden fazla nodül varlığında USG kriterlerinin biyopsi öncesi benign nodülleri dışlamak için oldukça anlamlı olduğu ve İİAB için doğru nodülün seçimi konusunda yol gösterici ve güvenilir olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Nodülü, Ultrasonografi, Tiroid Malignitesi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4407-2113 / 0000-0002-3081-9098

Biyolojik Ajan Başlanılan Kronik Ürtiker Ve/veya Anjiyoödem Hastalarında Hastalık Şiddetinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi**Uzman Dr. Kübra Aşık Cansız¹, Uzman Dr. Nurhan Sayaca¹**¹*Manisa Celal Bayar Üniversitesi***Özet**

GİRİŞ: Ürtiker; kaşıntılı, ödemli papül/plaklarla ya da derin dermis veya subkutis tutulumu şeklinde anjiyoödem ile ya da her ikisinin birden gelişimiyle kendini gösteren mast hücre kaynaklı bir hastalıktır. 6 hafta veya daha uzun bir süre boyunca haftanın çoğu gününde ürtiker varlığı kronik ürtiker olarak tanımlanır. Kronik ürtiker ve anjiyoödem semptomları kişisel bakımdan uykuya, günlük aktiviteleri, iş performansını, sosyal ilişkileri yaygın bir şekilde etkiler. Polikliniğimizde uyguladığımız anket çalışmasıyla hastalığın yaşam kalitesi üzerindeki etkilerinin saptanması amaçlandı. **METOD:** Çalışmaya, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Alerji ve İmmünoloji Polikliniği'nde biyolojik ajan başlanılan kronik ürtiker ve/veya anjiyoödem tanılı hastaların demografik bilgileri, hastalıkları ile ilgili ayrıntılı bilgi, hastalık şiddetinin değerlendirilmesinde kullanılan ürtiker kontrol testi (ÜKT) ve kronik ürtiker yaşam kalitesi anket sonuçları kaydedildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi. **SONUÇ:** Çalışmaya 36 (%67,9)'sı kadın 17 (%32,1)'si erkek toplam 53 hasta dahil edildi. Olguların yaşları 18-61 arasında değişmekteydi (ort. 36,71±12.7). Hastaların 21'inde sadece ürtiker, 32'sinde ise ürtiker ile birlikte anjiyoödem mevcuttu. Hastaların tamamı antihistaminik tedavisi altındayken, bir hasta ek olarak oral kortikosteroid tedavisi almaktaydı. Hastalık şiddeti ile yaşam kalitesi skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır (p:0,000). Hastalık şiddeti arttıkça yaşam kalitesinde azalma görülmektedir. Ayrıca hastalık süresinin uzaması ve anjiyoödem varlığının da yaşam kalitesi üzerinde negatif yönlü etki oluşturduğu saptanmıştır (p:0,044; p:0,013). Cinsiyet yönünden değerlendirildiğinde, kadınların yaşam kalitelerinde erkeklere göre daha fazla etkilenme olduğu saptanmıştır (p:0,001). Kronik ürtiker yaşam kalite anketi alt başlıklarından en fazla utanma ve kaşıntı/sosyal ilişkiler skalası etkilenirken, en az şişlikler skalasının etkilendiği saptanmıştır. **TARTIŞMA:** Kronik ürtiker ve/veya anjiyoödem hastalarının hastalık şiddeti arttıkça yaşam kaliteleri azalmaktadır. Hastalığın uzun süre devam etmesi ve anjiyoödem kliniğinin eşlik etmesi yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Kronik ürtikerli hastaların takip ve tedavisinde özellikle kadın hastalar başta olmak üzere tüm hastalarda uyku, mental durum, günlük aktiviteler, sosyal ilişkilerin de sorgulanması açısından ürtiker kontrol testi ve yaşam kalitesi anketlerinin poliklinik şartlarında çalışılmasının önemli olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Ürtiker, Yaşam Kalitesi, Hastalık Şiddeti.

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9678-7818

Böbrek ve Karaciğer Nakil Alıcılarında Gelişen Bruselloz Olgularının Havuz Analiz Yöntemi ile Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Oruç Numan Gökçe¹

¹*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Özet

Giriş: Solid organ nakli alıcılarında gelişen enfeksiyonlar morbidite ve mortalitenin önemli nedenlerindedir. Transplant alıcılarında enfeksiyon gelişimine katkıda bulunan en önemli neden iyatrojenik immün supresyondur. Bruselloz hemafagositer sistemi tutabilen, bakteriyemi yapabilme ve hücre içi yerleşim özelliği ile birçok organı etkileyebilen, Brusella cinsi bakterilerin oluşturduğu zoonozdur. Endemik bölgeler arasında Türkiye de bulunmaktadır. Bulaş yolu, hayvan teması veya enfekte ürünlerinin tüketilmesidir. Bu çalışmada böbrek ve karaciğer nakil alıcılarında brusellozu literatür eşliğinde gözden geçirmeyi ve bu hastalığa farkındalık oluşturmayı amaçladık. Materyal metod: Son 30 yılda böbrek ve karaciğer nakil alıcılarında bruselloz hakkında İngilizce dilinde yayınlanmış literatür incelendi. Pubmed, Web of Science, Scopus ve Google Scholar uluslararası veritabanları, tarandı. Olgular yaş, cinsiyet, ülke, nakil tipi, bruselloz tutulumu yeri, tedavi ve sonuçlar açısından incelendi. Kongre özetleri çalışmaya dahil edilmedi. Bulgular: 4 karaciğer, 7 böbrek nakli geçiren toplam 11 nakil hastasında bruselloz geliştiği saptandı. Ortalama görülme zamanı transplantasyondan sonraki 3,5 yıl içinde idi (2 ay- 13 yıl). Olguların dördü Türkiyedendi. Suudi Arabistan'dan üç olgu, İran, Çin, İsrail ve Tayvan'dan birer olgu vardı. En sık tutulum hematolojik tutulum idi. sonra santral sinir sistemi tutulumu, ve kardiyak tutulum, sepsis, hepatobiliyer tutulum, kemik eklem tutulumu ve solunum sistemi tutulumları vardı. Doksisisiklin ve rifampisin en sık tercih edilen medikal tedavi idi. 8/11 hastada şifa, 1 olguda nüks gelişmişti. Sonuç: Brusellozun çok farklı klinik tablolarla karşımıza çıkabileceği unutulmamalıdır. Transplant hastalarında gelişen enfeksiyonlarda, ülkemiz gibi endemik bölgelerde mutlaka ayırıcı tanıda bruselloz düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Karaciğer Nakli, Böbrek Nakli, Türkiye

Evaluation of Brucellosis Cases in Kidney and Liver Transplant Recipients by Pool Analysis Method

Abstract

Introduction: Infections in solid organ transplant recipients are important causes of morbidity and mortality. The most important reason contributing to the development of infection in transplant

recipients is iatrogenic immunosuppression. Brucellosis is a zoonosis caused by bacteria of the genus *Brucella*, which can affect the hemophagocytic system, cause bacteremia, and affect many organs with its intracellular location. Turkey is also among the endemic regions. The mode of transmission is animal contact or consumption of infected products. We aimed to review brucellosis in kidney and liver transplant recipients in the light of literature and to raise awareness about this disease. Material method: The literature published in English on brucellosis in kidney and liver transplant recipients over the past 30 years was reviewed. International databases of Pubmed, Web of Science, Scopus, and Google Scholar were searched. The cases were analyzed in terms of age, gender, country, type of transplant, location of brucellosis involvement, treatment, and outcomes. Results: Brucellosis developed in 11 transplant patients; 4 liver and 7 kidney transplants. The mean time of occurrence was within 3.5 years after transplantation (2 months-13 years). Four of the cases were from Turkey. Three were from Saudi Arabia and one each from Iran, China, Israel, and Taiwan. The mean age of the cases was 36.45 years (7-63 years). The most common involvement was hematological. Then the central nervous system, and cardiac involvement. Sepsis, hepatobiliary, bone joint, and respiratory system involvement were reported. Doxycycline and rifampicin were the most frequently preferred medical treatments. Healing occurred in 8/11 patients and recurrence in 1 patient. Conclusion: Brucellosis may present with various clinical pictures. Brucellosis should be considered in the differential diagnosis in infections developing in transplant patients in endemic regions such as Turkey.

Keywords: Brusellosis, Liver Transplant, Kidney Transplant, Turkey

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0819-6733

Büyük Boyutlu Benign Uterin Leiomyoma(Kugel Myomu)

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Doğan Özçil¹

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet

selim tümördür. Reprodüktif dönemde kadınların %80’de görülür, ancak %30 vaka klinik olarak semptom verir. Myoma Uterinin başlıca infertilite, tekrarlayan gebelik kaybı, anormal uterin kanamalar, çevre organlara bası semptomları verir. Uterusu 18 haftalık gebelik cesamette alışıla gelmişin dışında bir vaka tespit ettik. Vakamızı sunmak ve myomlar hakkında literatür bilgilerini vermek istedik. Vaka takdimi: Hasta anormal uterin kanama, sekonder infertilite şikayetiyle başvurmuştur, 44 yaşındadır, 1 normal spontan vajinal doğum, partus 1, abortus sayısı 12, hastaya 7-8 yıl önce myoma uteri tanısı konmuş, ancak hasta çocuk istediğinden dolayı amaliyat olmamış. Hastanın şu anda anormal uterin kanaması olması nedeniyle oral kontraseptif kullanıyormuş. Hastanın fizik muayenesi: Uterus, göbek altı 2 parmak seviyesine kadar yaklaşık 18 haftalık gebelik cesamette tespit edildi. Ultrasonografik incelemede bu kitlenin solid olduğu izlendi. Kontrastlı üst ve alt abdomen bilgisayarlı tomografi incelemesinde; Uterusta belirgin diffuz büyüme, uterus 18,2x17,7x11,3 cm ölçüsünde, heterojen kontrastlaşma gösteren yumuşak doku dansiteli kitle izlenmiştir. Uterin myoma ön tanısı konarak operasyona karar verildi. Operasyon: Midline insizyon yapıldı. Eksplozasyonda tüm batını kaplayan myoma uteri ön tanısı kondu. total abdominal histerektomi ve sol salpingo-oferektomi yapıldı. Operasyon piyesi 2550 gr ağırlığındaydı. Operasyon esnasında toplam kanama miktarı 50 ml’den azdı. Per operatif ve post operatif komplikasyon gelişmedi. Hasta post-op 2. günde şifaen taburcu edildi. Sonuç: Histopatolojik İnceleme: Leiomyoma tanısı kondu.

Anahtar Kelimeler: Anormal Uterin Kanama, Myoma Uteri

Oversized Uterine Leiomyoma (Kugel's Myoma)

Abstract

Introduction: Myoma uteri is a benign tumor arising from the smooth muscle bundles of the uterus. It is seen in 80% of women in the reproductive period, but 30% of cases are clinically symptomatic. Myoma Uterine mainly causes symptoms of infertility, recurrent pregnancy loss, abnormal uterine bleeding, and compression on surrounding organs. We detected an unusual uterin myoma, 18 weeks pregnant in size. We wanted to present our case and give literature information about myomas. **Case presentation:** She is admitted with the complaint of abnormal uterine bleeding. She is 44 years old, 1 normal spontaneous vaginal delivery, 1 partus, 12 abortion numbers, The patient was diagnosed with myoma uteri 7-8 years ago, but the operation was not performed because the patient wanted a child. The patient was taking oral contraceptives due to abnormal uterine bleeding. **On physical examination of the patient:** The uterus was detected at the level of 2 fingers below the umbilicus, in size at 18 weeks of gestation. Ultrasonographic examination revealed that this mass was solid. In contrast-enhanced upper and lower abdomen computed tomography examination; Pronounced diffuse enlargement in the uterus, a mass of 18.2x17.7x11.3 cm in size of uterus with heterogeneous contrast enhancement and soft tissue density was observed. We decided to operate with a preliminary diagnosis of uterine myoma. A midline incision was made. During the exploration, a preliminary diagnosis of myoma uteri covering the entire abdomen was made. Total abdominal hysterectomy and left salpingo-opherectomy were performed. The operation piece weighed 2550 g. The total amount of bleeding during the operation was less than 50 ml. There were no preoperative and postoperative complications. The patient was discharged on the 2nd post-op day. **Result:** Histopathological examination: A diagnosis of leiomyoma was made.

Keywords: Abnormal Uterine Bleeding, Myoma Uteri

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3375-7926

Capparis Spinosa Tohumlarından Elde Edilen Yağın Antibakteriyel Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Berna Erdal¹

¹*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

Özet

Capparis spinosa L. (C.spinosa, Kapari) Capparidacea familyasına ait Ege ve Akdeniz ikliminin hakim olduğu yerlerde yaygın olarak yetişen çok yıllık tıbbi bir bitkidir. İçeriğindeki alkaloid, fitosterol, flavanoid, fenolik asit, antioksidan ve vitaminlerin farmakolojik ve terapötik etkilerinden dolayı halk arasında birçok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır. Son yıllarda bu bitkinin çeşitli ekstrakt ve yağlarının; antibakteriyel, antitümöral, anti-inflamatuvar, antioksidan ve antidiyabetik özelliklerini araştıran çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmada, C. spinosa bitkisinin tohumlarından elde edilen yağın antibakteriyel aktivitesinin incelenmesi amaçlanmıştır. C. spinosa tohumlarından soğuk sıkım yöntemiyle elde edilen kapari yağı Aşçı Murat Kapari AR-GE Gıda Üretim Merkezi'nden temin edildi. Dimetilsülfoksit ile çözdürülen yağın farklı konsantrasyonları boş disklere empenye edilerek antibakteriyel aktivitesi disk difüzyon metodu ile test edildi. Standart suş olarak Gram negatif bakterilerden Klebsiella pneumoniae ATCC 13883 ve Proteus vulgaris ATCC 3851, Gram pozitif bakterilerden Bacillus cereus ATCC 11778 ve Staphylococcus aureus ATCC 25923 kullanıldı. C. spinosa bitkisinden elde edilen yağın farklı konsantrasyonlarının (%10-0,009) Klebsiella pneumoniae, Proteus vulgaris, Bacillus cereus ve Staphylococcus aureus için zon çapları sırasıyla; 11, 11, 9 ve 12 mm olarak ölçüldü. En duyarlı bakterinin Staphylococcus aureus, en dirençli bakterinin ise Bacillus cereus olduğu belirlendi. Bu çalışma sonuçları bakterilerin neden olduğu enfeksiyonların tedavisinde C. spinosa bitkisinden elde edilen yağın kullanılmasının faydalı olacağını düşündürmektedir. Ancak, başka çalışmalar ile C. spinosa'nın farklı bakteri suşları üzerine antibakteriyel etkilerinin araştırılması ve sonuçlarımızın desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Capparis Spinosa, Tohum Yağı, Antibakteriyel, Disk Difüzyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6067-0087 / 0000-0002-0118-6711 / 0000-0001-6226-9222 /
0000-0003-0459-1015 / 0000-0002-8124-6402/ 0000-0002-9221-510X

Caput Mandibula'dan Alınan Morfometrik Parametrelerin Mandibula'nın Diğer Parametreleri İle İlişkilendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Şeyma Toy¹, Arş. Gör. Yusuf Seçgin¹, Dr. Öğretim Üyesi Deniz Şenol², Doç. Dr. Zülal Öner³, Abdullah Ray⁴, Prof. Dr. İsmail Malkoç¹

¹Karabük Üniversitesi

²Düzce Üniversitesi

³İzmir Bakırçay Üniversitesi

⁴Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

*Corresponding author: Abdullah RAY

Özet

Amaç: Mandibula'nın konuşma, çiğneme, yutkunma gibi birçok fonksiyonu mevcuttur. Bu çalışmanın amacı birçok fonksiyonu ve birçok bilim dalı ile ilişkisi olan bu kemiğin morfometrisinin tam olarak ortaya konulmasıdır. Materyal ve Metod: 45 adet kuru mandibula kemiğine ait görüntüler Image J programına aktarılarak ölçümler gerçekleştirildi. Belirlenen ölçümler; caput mandibula'nın foramen (for.) mentale'ye uzaklığı (sağ, sol), caput mandibula'nın angulus mandibula'ya uzaklığı (sağ, sol), caput mandibula'nın gnathion'a uzaklığı (sağ, sol), caput mandibula'nın processus (proc.) coronoideus'a uzaklığı (sağ, sol), caput mandibula'nın incisura (inc.) mandibula'ya uzaklığı (sağ, sol), caput mandibula'nın juga alveolare'ye uzaklığı (sağ, sol), sağ ve sol caput mandibula arasındaki uzaklıktır. Sonuç: Çalışmamızda kuru mandibula kemiğinde yön bakımından bir fark bulunamazken ($p>0.05$), parametreler arası ikili ilişkilerde ise Spearman rho testi ile 18 parametre arasında yüksek, 1 parametre arasında ise çok yüksek anlamlı bir ilişki bulundu ($p\leq 0.05$). Tartışma: Bu çalışmanın sonucunda kuru mandibula kemiğinin antropometrik noktaları arasında önemli bir farkın olduğu bulundu ve bu noktaların caput mandibula ile olan morfometrisi tam olarak ortaya konuldu. Anahtar Kelimeler: Mandibula, Caput mandibula, Morfometri, Kuru Kemik

Anahtar Kelimeler: Mandibula, Caput Mandibula, Morfometri, Kuru Kemik

Correlation of Morphometric Parameters Taken From the Head of the Mandible With Other Parameters of the Mandible

Abstract

Objective: Mandible has many functional properties, such as speech, chewing and swallowing. The aim of this study is to fully reveal the morphometry of this bone which has many functions and which is associated with many disciplines. **Material and Method:** Images of 45 dry mandible were transferred to the Image J program and measurements were performed. These measurements were the distance of the head of the mandible to mental foramen (right, left), the distance of the head of the mandible to angle of the mandible (right, left), the distance of the head of the mandible to gnathion (right, left), the distance of the head of the mandible to coronoid process (right, left), the distance of the head of the mandible to the mandibular notch (right, left), the distance of the head of the mandible to alveolar juga (right, left) and the distance between right and left head of the mandible. **Results:** While no difference was found in dry mandibles in terms of direction ($p>0.05$), in bilateral relations between the parameters, high significant correlation was found in 18 parameters and very high significant correlation was found in 1 parameter with Spearman rho test ($p\leq 0.05$). **Conclusion:** The results of this study show the morphometry of the parameters obtained from the dry mandible with the head of the mandible. **Keywords:** Mandible, head of mandible, morphometry, dry bone

Keywords: Mandible, Head of Mandible, Morphometry, Dry Bone

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9654-1319

Cep Telefonları ve Wi-Fi Kaynaklı Radyofrekansların Gebelik Üzerindeki Etkileri**Dr. Öğretim Üyesi Hava Bektaş¹, Prof. Dr. Süleyman Daşdağ²**¹*Van Yüzyüncü Yıl Üniversitesi*²*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı***Özet**

Cep telefonu teknolojilerinin gelişmesiyle kablosuz iletişim günlük hayatımızda vazgeçilmez hale geldi. Radyo frekanslar (RF'ler), kablosuz iletişim teknolojisinde veri (ses, görüntü vb.) aktarımını sağlamak için kullanılan elektromanyetik dalgalardır. Bununla birlikte, bu cihazlardan yayılan RF radyasyonunun sağlık üzerindeki etkilerine yönelik bilimsel çalışmaların sonuçları nedeniyle kamuoyunun endişesi her geçen gün artmaktadır. Son zamanlarda, RF maruziyetine yönelik en önemli risk gruplarının hamile kadınlar ve çocuklar olduğuna dikkat çekmiştir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı, RF' ların gebelik dönemi boyunca gebe kadınlar ve bebekleri üzerindeki etkileri araştıran çalışma sonuçlarını değerlendirmektir. Çalışmaların çoğu hayvan çalışmalarına dayanmaktadır ve sonuçları hamile kadınların ve dolayısıyla bebeklerinin RF maruziyetinden olumsuz etkilenebileceğini düşündürmektedir. Sonuç olarak, bu çalışma, en azından net bir bilimsel sonuca ulaşıncaya kadar, gebelik sırasında RF maruziyetinden uzak durulmasının ve cep telefonu kullanımının kısıtlanmasının akıllıca bir önlem olacağını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Cep Telefonu, Kablosuz İletişim, Radyofrekans Radyasyonu, Hamilelik, Fetüs.**Effect of Radiofrequencies Emitted From Mobile Phones and Wi-Fi On Pregnancy****Abstract**

Wireless communication has become indispensable in our daily life due to the advent of mobile phone technologies. Radio frequencies (RFs) are a main parameter in wireless communication technology in order to provide data (audio, image, etc.) transfer. However, public concern is continuously increasing because of the results of scientific studies on the health effects of RF radiation emitted from these devices. Scientists recently pointed out that the most important risk groups are pregnant women and children. Therefore, the aim of this review is to summarize the animal RF studies performed on both pregnant women and their babies throughout the pregnancy period. The majority of

the studies are based on animal studies and suggest that pregnant women, and thereby their babies, can be adversely affected by RF exposure. In conclusion, this review indicated that staying away from RF exposure during the pregnancy would be a wise precaution, at least until a clear scientific result is reached.

Keywords: Mobile Phone, Wireless Communication, Radiofrequency Radiation, Pregnancy, Fetus.

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9092-1705

Cerrahi Servisi İhtiyaçlarından Doğan Buluş; Stoma Torba Kapağı

Arş. Gör. Dr. Betül Güzelyüz¹

¹İÜ-Cerrahpaşa, Ctf Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Gerek gastrointestinal cerrahiler sonrası oluşturulan kolostomi ve ileostomiler, gerek ürolojik cerrahi sonrası hastalarda meydana gelen ürostomiler, enterokutan fistüller, etraftan sıvı sızdıran dren ve kateterler vb durumlarda; stoma torbalarının kullanılması kimi zaman mutlak gerekli olup; pansuman kolaylığı, hasta konforu ve hijyen açısından klinik pratiğe katkı sağlayan buluşu ortaya koymaktır. Gereç-yöntem: Kolostomi ve ileostomilerde konstipasyon, subileus ve ileus tablolarında stomadan lavman yapılması genel cerrahi ve acil cerrahi birimlerinde sıklıkla başvuru bir uygulamadır. Bazen de ameliyat sonrası hastaya konulan drenler ile girişimsel radyolojide takılan drenler ve asit drenaj kateterleri gibi fazlaca drenajın olduğu durumlarda, dren etrafından gelebilen sızıntılara pansuman gerekmekte, hatta pansumanların yetemediği kadar sızdıran bu drenaj mayiini kontrol edebilmek için dren çıkış yerinin üzerine stoma torbası yapıştırma ve drenin torbadan çıkarılması gibi alternatif yöntemler ile duruma çare aranmaktadır. Bunun çözümü için stoma torbasını bir lavman için tamamen açmak yerine torbanın ön orta kesimine açılıp kapanabilen bir kapak yerleştirilmesi, konfor sağlayacaktır. Ayrıca bu kapak, dren ve kateterlerinin de çıkabileceği bir açıklık olup, dren etrafından sızdırmanın önlenmesi için, kapağı açınca karşımıza çıkacak olan, kapağın içinde yer alan, etrafında kese ağzı şeklinde iplik ile hazırlanmış naylon bir yapı olacaktır. Bu naylon yapı, dren veya kateterin geçirildiği kapaklarda kapak ağzından sızdırmayı önlemek için geliştirilmiş olup, tek bir hamle ile kese ağzı gibi sıkıca düğümlenecek, dren etrafından sızıntıya mahal verecek boşluk kalmayacaktır. Ayrıca, stoma torbasındaki açıklığa olan ihtiyacın sonlanması halinde, kapak tekrar kapatılabilecek, kaybolmaması için kapağın zemini ile üstü birbirine bağlı tek parça şeklinde olacaktır. Sonuç: Stoma Torba Kapağı; stoma torbasından çıkarılmış drenlere uygulanan bağlama ve bantlama gibi, kimi zaman sızdırmayı önlemede yetersiz kalan uygulamaların daha pratik ve etkili yolla uygulanabilir bir mekanizma olması, ayrıca stomadan lavman yapmak gerektiğinde kontaminasyonun önlenmesi için torbanın tamamen açılmadan uygulama yapılabilmesine olanak sağlayabilen bir kapak mekanizması olup, bunun kullanım kolaylığı sağlaması ve daha sağlıklı sonuçlar elde edilmesi planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Stoma Torbası, Kolostomiler, Kontaminasyon, Stoma Torba Kapağı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6729-2701 / 0000-0002-9993-7850

Çevresel ve Genetik Etkiler Altında Alzheimer Hastalığının İncelenmesi**Büşra Tuner¹, Doç. Dr. Ayşe Güneş Bayır¹**¹*Bezmialem Vakıf Üniversitesi***Corresponding author: Büşra Tuner***Özet**

Alzheimer hastalığı, beyin ve omurilikten oluşan santral sinir sistemimizin kalıtsal ve çevresel birçok faktör yüzünden zarara uğraması sonucu meydana gelen, ilerleyici hafıza kaybı tablosuyla karakterize bir nörodejeneratif hastalıktır. Alzheimer hastalığının patogeneğinde amiloid beta birikimi, glutamat eksitotoksitesisi, tau proteinleri, nörofibriler yumaklar, sinaps-nöron kaybı gibi birçok etken yer almaktadır. İnflamasyon, oksidatif stres, pestisitler, insülin direnci, kolesterol, alüminyum ve civa gibi bazı ağır metallere uzun süre maruz kalmak hastalığın oluşma riskini artırmaktadır. Ayrıca apolipoprotein E4 genini taşımak risk faktörlerindedir. Bu durum bizlere alzheimerin sadece yaşlanma ile ortaya çıkmadığını çevresel faktörlerin de Alzheimer hastalığının oluşmasında büyük etkisinin olduğunu göstermektedir. Alzheimer hastalığını tamamen tedavi eden kesin bir beslenme modeli mevcut değildir. Ancak Akdeniz diyetinin belleği koruduğu, kognitif fonksiyonları artırdığı ve Alzheimer'a sebep olabilecek risk etmenlerini önleyici etkisinin olduğu bilinmektedir. Kırmızı et yerine beyaz etin ağırlıklı olduğu, çeşitli meyve ve sebzelerden zengin, hayvansal katı yağlardan ve doymuş yağlardan sınırlı, bitkisel doymamış yağlardan zengin olması açısından bu diyet günümüzde hala çok fazla popülerliğini korumaktadır. Özellikle orta zincirli yağ asitlerinin portal dolaşımdan hızlıca emilmelerinden ve uzun zincirli yağ asitlerinin antiinflamatuvar etkilerinden dolayı bilişsel işlevleri geliştirici etkisi bulunmaktadır. Akdeniz diyeti bu özellikleriyle inflamasyonu azaltıcı ve serbest radikallerden koruyucu etki göstermektedir. Bu derleme çalışmasının amacı; Alzheimer hastalığının kaynağı çevresel ve genetik faktörleri ve hastalığın seyrinde organizmada oluşan değişiklikleri açıklamaktır. Bu bağlamda diyet, çeşitli elementler, mikrobiyota ve daha birçok faktörün Alzheimer hastalığının seyrini nasıl etkilediği yönünde bilgiler vermektir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Besin Ögeleri, Genetik Faktörler, Akdeniz Diyeti

Investigation of Alzheimer's Disease Under Environmental and Genetic Influences

Abstract

Alzheimer's disease is a neurodegenerative disease characterized by progressive memory loss, which occurs as a result of damage to our central nervous system, consisting of the brain and spinal cord, due to many hereditary and environmental factors. Many factors such as amyloid beta accumulation, glutamate excitotoxicity, tau proteins, neurofibrillary tangles, synapse-neuron loss are involved in the pathogenesis of Alzheimer's disease. Prolonged exposure to some heavy metals such as inflammation, oxidative stress, pesticides, insulin resistance, cholesterol, aluminum and mercury increases the risk of developing the disease. In addition, carrying the apolipoprotein E4 gene is one of the risk factors. This situation shows us that Alzheimer's does not only occur with aging, but also environmental factors have a great effect on the formation of Alzheimer's disease. There is no definitive nutritional model that completely cures Alzheimer's disease. However, it is known that the Mediterranean diet protects memory, increases cognitive functions and has a preventive effect on risk factors that may cause Alzheimer's. This diet is still very popular today, as it is predominantly white meat instead of red meat, rich in various fruits and vegetables, limited in animal fats and saturated fats, and rich in vegetable unsaturated fats. In particular, medium-chain fatty acids are rapidly absorbed from the portal circulation and long-chain fatty acids have a cognitive function-enhancing effect due to their anti-inflammatory effects. With these features, the Mediterranean diet has an anti-inflammatory and protective effect from free radicals. The purpose of this compilation study; The source of Alzheimer's disease is to explain the environmental and genetic factors and the changes that occur in the organism during the course of the disease. In this context, it is to give information about how diet, various elements, microbiota and many other factors affect the course of Alzheimer's disease.

Keywords: Alzheimer's Disease, Nutrients, Genetic Factors, Mediterranean Diet

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6891-3664

Cezaevinde Yatan Tutuklu ve Hükümlülerin İlk Yardım İhtiyacı ve Acil Servise Getirilmelerinde Nadir Ama Hayatı Tehdit Eden Travma Türü; Yanık**Uzman Dr. Zeynep Irmak Kaya¹, Uzman Dr. Bülent Çağlar Bilgin¹**¹*Eskişehir Şehir Hastanesi***Corresponding Author: Bülent Çağlar Bilgin***Özet**

GİRİŞ Yanık tüm yaş gruplarında sık görülen yaralanma türüdür. Yanık türü, derecesi, büyüklüğü ve tedavide gecikmeler hayatı tehdit edebilir. Yanık tedavisi erken dönemde hastanın yaşamını sağlama ve genel durumunu düzeltme amaçlı iken ilerleyen dönemlerde yanık kozmetik sorun veya fiziksel aktivite kısıtlılığı yapacak bir deformiteye dönüşebilir. Cezaevlerinde yanık vakaları ciddi sorunlar oluşturmaktadır. AMAÇ Cezaevlerinden ilk yardım ihtiyacı olan, acil servise getirilen hastalarda yanık olayı mortalite bakımından yüksek orandadır. Yapılan ulusal çalışmalarda ilk yardım ihtiyacı ile acile gelen tutuklu hastalarda yanık oranı %0.9 iken, mortalite takipleri yapıldığında bir başka ulusal yayında 58 otopsi yapılan acile gelen mahkumun 4 tanesinin yanık kaynaklı olduğu görülmüştür. Yanık ciddiyeti ve ilk yardım eğitimi bilinmesi gereken öncelikli bilgileri içinde görülmelidir. GERÇE YÖNTEM VE BULGULAR Eskişehir şehir hastanesi yanık Merkezimize 2 yıl içinde şehrimizden gelen veya dış merkezlerden sevk edilen 9 tutukludan 1'i ex olmuş, kalan 8 tanesinden 4 tanesi uzun süre yoğun bakım takibi görmüş, 4 tanesi mahkum servisinde takip edilmiştir. 8 vaka birde fazla operasyon geçirmiştir. Tutukluların yaş aralığı 22-64, hepsi erkekti. Tedavi süreleri uzun ve hayatı tehdit edici dönemler içermekteydi. Hastaların yanık oluş nedeni sorgulandığında birbirlerine zarar vermek için kolay ulaşılabilir olan kaynar su ile kasıtlı yanma olduğu ifade edildi. Hastaların ilk müdahalelerinin kendileri ve mahkumlarca yapıldığı devamında ceza infaz memurları ve cezaevi sağlık ekibi tarafından yapıldığı ifade edildi. TARTIŞMA VE SONUÇ Acil müdahalenin hastalığın seyrinde çok etkin olduğu haşlanma yanıkları için ;yanıkta ilk müdahale nasıl yapılır, ilk yardım eğitimi, yanık olayının ciddi travma olduğu ve hayatı tehdit edebileceği bilgisi hem mahkumlara hemde cezaevi infaz memurlarına anlatılması gereken önemli bir ilk yardım bilgisi olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Cezaevi, Yanık, Haşlanma Yanığı

A Rare But Life-Threatening Trauma Type Burns Seen in the Need of First Aid and the Emergency Department of Detention and Convinced Persons in Prison

Abstract

INTRODUCTION Burn is a prevalent sort of injury that affects people of all ages. Burn type, grade, or size as well as treatment delays can be fatal. While burn treatment aims to save the patient's life and improve their overall condition in the short term, the burn develop into a deformity in the long time, causing cosmetic issues or limiting physical activities. Burn cases in prisons cause serious problems. AIM Burns in patients who need first aid from prisons and are brought to the emergency room have a high mortality rate. The burn rate in imprisoned patients who came to the emergency department for first aid was 0.9 percent in national studies, however 4 of the 58 autopsied prisoners who came to the emergency department were burned when mortality follow-ups were done in another national publication. The severity of the burns and first-aid training should be among the most important details to be aware of. **METHODS AND FINDINGS** Within two years, one out of nine detainees who came to Eskişehir City Hospital burn center or were transferred from other facilities died, while four of the remaining eight were followed up in intensive care for a long time, and four were followed in the prisoner service. Eight of the cases had multiple operations. The detainees' ages range from 22 to 64, and they are all male. Treatment periods of these patients include long and life-threatening periods. When the reason for the burns of the patients was questioned, it was revealed that it was deliberate burning with easily accessible boiling water to harm each other. It is stated that the patients' first interventions are made by themselves and their fellow inmates, followed by the jail officials and the prison health team. **DISCUSSION AND RESULTS** This study concluded that emergency response is very effective in the course of the disease, for scalding burns; how to do first aid for the burn, first aid training, and the knowledge that a burn is a serious trauma that can threaten life is first aid information that both prisoners and prison execution officers should be notified about.

Keywords: Prison, Burn, Boiling Water

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2418-7626

Çivit Otu (*Isatis Tinctoria L.*) Kimotripsin Benzeri Proteaz (3CLPRO) Enzimini İnhibe Ederek Sarscov-2 Virüs Replikasyonunu Önleyebilir**Öznur Çopur¹, Uzman Dr. Erhan Canbay¹, Meltem Kocamanoğlu¹, Cemrehan Fedacı¹, Dr. Murat Ünlü¹, Prof. Dr. Yasemin Akçay², Prof.Dr Eser Y.Sözmen²**¹*Sağlık Bilimleri Enstitüsü*²*Tıp Fakültesi***Özet**

Giriş: Sars-CoV-2 virüsü ölüm oranı yüksek, şiddetli akut solunum yetmezliği gibi semptomlara sahip COVID-19 hastalığına neden olmaktadır. Sars-CoV-2 virüsü replikasyonunda kilit role sahip 3 kimotripsin benzeri proteaz (3Clpro) enziminin flavonoid yapıda bazı doğal bileşiklerle inhibe edilebildiği kanıtlanmıştır. Brassicaceae familyasına ait olan *Isatis tinctoria L.* (çivit otu), alkaloidler, fenolik bileşikler, polisakkaritler, glukozinolatlar, karotenoidler, uçucu bileşenler ve yağ asitleri gibi değerli bir biyoaktif zengin sekonder metabolitler içermektedir. Yapılan çalışmalarda Çivit otu ekstraktlarının viral inhibisyon özelliği gösterebilen flavonoid yapılu bileşikler içerdiği gösterilmiştir. Amaç: Flavonoid moleküllerinden zengin olduğu bilinen çivit otu (*Isatis tinctoria L.*) bitkisinden farklı ekstraksiyon yöntemleri ile elde edilen ekstraktların fenolik içeriklerini ve in vitro antioksidan aktivitelerini ve 3Clpro enziminin inhibisyonu üzerine etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çivit otu fenolik içeriği LC MS/MS ile ilk kez belirlenmiş olup bu doğal ürün ekstraktlarının 3Clpro enzimi inhibe edici etkisi de ilk kez çalışılmıştır. Ekstraksiyon için çözgen olarak su ve etanol kullanılmıştır. Etanolde ekstraksiyonda, 3 farklı konsantrasyon (%60-70-80) kullanılmıştır. Suda ekstraksiyon, 3 farklı sıcaklıkta (oda sıcaklığı, 40-80°C) ve 3 farklı sürede (6-12-24saat) gerçekleştirilmiştir. Kaynatma 100°C 3 farklı sürede (5-10-30dk) gerçekleştirilmiştir. Mikrodalga destekli ekstraksiyon, 300 Watt-15sn uygulanmıştır. Ultrason destekli ekstraksiyon, 60 kHz, 3 farklı sürede (5-10-20dk) uygulanmıştır. Ekstrelerin antioksidan ve antiinflamatuvar etkileri belirlenmiştir. Bulgular: Genel olarak, tüm çivit otu ekstraktlarında ferulik asit, epikateşin ve delfidin en yüksek konsantrasyonda bulunmuştur. Suda çözünen çiviotu ekstraktlarının etanolde çözünenlere kıyasla fenolik içerikleri daha yüksek bulunmuştur. Enzim İnhibisyonu % olarak en yüksekten düşüğe doğru şu şekilde olduğu belirlenmiştir: Su-40°C-12sa>su-40°C-24sa>su-80°C-12sa>%70etanol>%80etanol>W-RT-24sa>mikrodalga-15sn>kaynatma-30dk>ultrasonikasyon-10dk>su-80°C-24sa>kaynatma-5dk>ultrasonikasyon-5dk> ultrasonikasyon-20dk>su-RT-12sa>su- 80°C-6sa>%60 etanol>kaynatma-10dk>su-RT-6sa>su-40°C-6sa.

Sonuç: Yüksek fenolik içeriği ve enzim inhibitör etkisi ile çivit otunun COVID-19'un tedavisinde olası rolünü ortaya koymuş olup doğru ekstrelerin hazırlanması ile ilaç formülasyonlarında kullanılabilme potansiyeline dikkat çekmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2; Flavonoid; 3CLPRO

Isatis Tinctoria L. Can Prevent Sarscov-2 Virus Replication by Inhibiting 3-Chimotrypsin-Like Protease (3CLPRO) Enzyme

Abstract

Introduction:Sars-CoV-2 virus causes COVID-19 disease with a high mortality rate and symptoms such as severe acute respiratory failure.It has been proven that 3 chymotrypsin-like proteases (3Clpro)enzymes,which have a key role in the replication of the Sars-CoV-2 virus,can be inhibited by some natural compounds in flavonoid structure.Isatis tinctoria L.(woad) belonging to the Brassicaceae family contains valuable bioactive rich secondary metabolites such as alkaloids,phenolic compounds,polysaccharides,glucosinolates,carotenoids, volatile compounds,and fatty acids.In studies,it has been shown that woad extracts contain flavonoid compounds that can show viral inhibition properties. **Purpose:**Investigate the phenolic contents and in vitro antioxidant activities of the extracts obtained by different extraction methods from the woad,which is known to be rich in flavonoid molecules,and to determine its effect on the inhibition of the 3Clproenzyme. **Method:** The phenolic content of woad was determined for the first time by LC-MS/MS,and the 3Clpro enzyme inhibitory effect of these natural product extracts was also studied for the first time.Water and ethanol were used as solvents for extraction.Ethanol extraction, 3 different concentrations (60-70-80%) were used.Water extraction was carried out at 3 different temperatures(room temperature, 40-80°C) and 3 different times(6-12-24hours).Boiling was carried out at 100°C at 3 different times(5-10-30minutes).Microwave-assisted extraction,300 Watt-15sec was applied.Ultrasound-assisted extraction was applied at 60 kHz,3 different times (5-10-20minutes) .Antioxidant and anti-inflammatory effects of the extracts were determined. **Results:** In general,ferulic acid,epicatechin,and delphinidin were found to be the highest concentrations in all extracts.The phenolic contents of water-soluble extracts were found to be higher than those soluble in ethanol. Enzyme Inhibition in %,from highest to lowest,was determined as follows:Water-40°C-12hr>water-40°C-24hr>water-80°C-12hr>70%ethanol>80%ethanol>W-RT-24hr>microwave -15s>boiling-30min>ultrasonication-10min>water-80°C-24hr>boiling-5min>ultrasonication-5min>ultrasonication-20min>water-RT-12hr>water-80°C-6hr>60% ethanol>boiling -10min>water-RT-6h>water-40°C-6h. **Conclusion:** Our data revealed that I.tinctoria L with its high phenolic content and enzyme inhibitory effect might have a possible role in the treatment of COVID-19 and pointed out its potential to be used in drug formulations with the preparation of the right extracts.

Keywords: Sars-Cov-2; Flavonoid; 3CLPRO

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0050-2727

Clinique de l'anjou Obezite Merkezinde İlk Defa ve İkinci veya Daha Fazla Bariatrik Cerrahi Geçiren Hastaların Verilerine Göre Clavien -Dindo Sınıflandırması, Fransa

Dr. Öğretim Üyesi Ö.Bilgehan Poyrazoğlu¹
¹Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Obezite nedeniyle ilk defa ameliyat olanlarla ile ikinci defa veya daha fazla bariatrik operasyon geçirenler arasında oluşacak komplikasyonlarda bir farklılık var mıdır? Bizim amacımız 2019 yılında Clinique De l'Anjou obezite merkezinde ameliyat edilen hastalarda bu farkın olup olmadığını analiz etmektir. **Metod** Clinique De l'Anjou da obezite nedeniyle ameliyat olmuş 418 hasta çalışmaya dahil edildi. İlk defa bariatrik cerrahi geçiren 387 hasta ile ikinci veya daha fazla operasyon geçiren 31 hasta bu gruba alındı. Kliniğimizde Roux-N-Y, Sleeve, duodenal switch, biliopankreatik diversiyon Gastrik band SADI yapılan hastaların komplikasyonları Clavien-Dindo sınıflandırmasına göre yapıldı. Ayrıca 30 günlük perioperatif rehospitalizasyon, oklüzyon, fistül, hemoraji ve pulmoner emboli ile ilgili komplikasyonlar da kaydedildi ve derecelendirildi. Bulgular 2019 müdahale türlerine göre "komplikasyonlar"la ilgili verilen açıklamalar 1. tura karşı 2. tur ve + Clavien-Dindo 1. n=387 2.ve + n=31 0 344 (88.9%) 27 (87.1%) 1 9 (2.3%) 0 (0%) 2 10 (2.6%) 0 (0%) 3a 1 (0.3%) 0 (0%) 3b 21 (5.4%) 1 (3.2%) 4a 0 (0%) 1 (3.2%) 5 1 (0.3%) 0 (0%) rehospitalizasyon - 319 (82.4%) 25 (80.6%) rehospitalizasyon + 22 (5.7%) 1 (3.2%) Fistül 30g - 363 (93.8%) 26 (83.9%) Fistül 30g+ 4 (1%) 2 (6.5%) Hemoraji 30g - 345 (89.1%) 28 (90.3%) Hemoraji 30g + 22 (5.7%) 0 (0%) Pul.Embolizm 30g - 366 (94.6%) 28 (90.3%) PulEmbolizm 30g + 1 (0.3%) 0 (0%) Oklüzyon 30g - 358 (92.5%) 27 (87.1%) Oklüzyon 30g+ 8 (2.1%) 1 (3.2%) **Sonuçlar** Clinique De l'Anjou obezite merkezinde 2019 yılı verilerimizde ilk defa obezite ameliyatı olan hastalarda, ikinci kez veya daha fazla obezite ameliyatı geçirenlere göre komplikasyon oranlarında farklılıklar olduğu görüldü. Clavien -Dindo sınıflamasında ve 30 günlük perioperatif takiplerde komplikasyon oranları ilk kez obezite ameliyatı geçirenlerde göreceli olarak daha fazlaydı. Clavien-Dindoya göre 2. Kez veya daha fazla operasyon geçiren hastalarda ise 4a derecelendirmesi ve 30 günlük perioperatif takiplerde ise fistülde artış gözlemlendi. Oklüzyonda ise kısmi yükseklik dikkati çekti.

Anahtar Kelimeler: Bariatric Surgery, Obesity, Clavien-Dindo Classification

Clavien-Dindo Classification According to the Data of Patients Who Underwent Bariatric Surgery for the First Round Versus Second Round Or More in 2019 Clinique De l'Anjou Obesity Center, France.

Abstract

Aim Surgical treatment remains the only option for obese patients who cannot lose weight with diet, behavioral therapy, and pharmacological approaches. Bariatric surgery is the gold standard among effective and sustainable treatment approaches. However, is there a difference in complications between those who have had surgery for the first time due to obesity and those who have had a second or more surgery? We aim to analyze whether this difference exists or not in patients who underwent surgery at the Clinique De l'Anjou obesity center in 2019. Method Four hundred eighteen patients who underwent surgery for obesity in Clinique De l'Anjou were included in this study. Three hundred eighty-seven patients who had bariatric surgery for the first time and 31 patients who had a second or more surgery were included in this group. Complications of patients who underwent Roux-N-Y, Sleeve, duodenal switch, biliopancreatic diversion, Gastric band, and SADI in our clinic were performed according to the Clavien-Dindo classification. Complications related to 30-day perioperative rehospitalization, occlusion, fistula, hemorrhage, and pulmonary embolism were also recorded and graded. Result 1. Descriptions given "complications" according to the types of interventions of 2019 1.1. Between 1st round vs 2nd round and + Clavien-Dindo 1st n=387 2nd and + n=31 0 344 (88.9%) 27 (87.1%) 1 9 (2.3%) 0 (0%) 2 10 (2.6%) 0 (0%) 3a 1 (0.3%) 0 (0%) 3b 21 (5.4%) 1 (3.2%) 4a 0 (0%) 1 (3.2%) 5 1 (0.3%) 0 (0%) Rehospitalization No 319 (82.4%) 25 (80.6%) Rehospitalization Yes 22 (5.7%) 1 (3.2%) Fistula30d No 363 (93.8%) 26 (83.9%) Fistula30d Yes 4 (1%) 2 (6.5%) Hemorrhage30d No 345 (89.1%) 28 (90.3%) Hemorrhage30d Yes 22 (5.7%) 0 (0%) EmbolismPul30d No 366 (94.6%) 28 (90.3%) EmbolismPul30d Yes 1 (0.3%) 0 (0%) OcclusionPrec30d No 358 (92.5%) 27 (87.1%) OcclusionPrec30d Yes 8 (2.1%) 1 (3.2%) Conclusion In our 2019 data at the Clinique De l'Anjou obesity center, it was observed that there were differences in complication rates in patients who had bariatric surgery for the first time compared to those who had bariatric surgery for the second or more times. Complication rates in the Clavien-Dindo classification and 30-day perioperative follow-up were relatively higher in those who had undergone bariatric surgery for the first time. According to Clavien-Dindo, an increase in 4a grading was observed in patients who underwent a second or more operation, and an increase in fistula was observed in the 30-day perioperative follow-up.

Keywords: Bariatric Surgery, Obesity, Clavien-Dindo Classification

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Çocukluk Çağında Portal Hipertansiyon: Tek Merkez Beş Yıllık Deneyimi**Uzman Dr. Hakan Salman¹, Uzman Dr. Zeliha Salman²**¹*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, Isparta*²*Sanayi Aile Sağlığı Merkezi***Özet**

Giriş: Portal hipertansiyon (PHT) prehepatik veya intrahepatik nedenlerle oluşan portal venöz sistem basınç artışıdır. Portal ven trombozu ve biliyer atrezi çocuklarda en sık nedenlerdir. Bu çalışmada PHT nedeni ile izlediğimiz hastalarımızın değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: 2015-2020 yılları arasında hastanemizde PHT tanısıyla izlenen toplam 13 çocuk retrospektif olarak demografik verileri, başvuru nedenleri ve uygulanan tedaviler açısından değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastalarımızın ortalama yaşı 8,4±4,3 yıl olup, %53,8'i kızdı. Hastaların başvuru şikayetleri 6'ında (%46,2) hematemez, 4'ünde (%30,8) trombositopeni, 3'ünde (%23,1) melena ve 3'ünde (%23,1) splenomegaliydi. Fizik muayenede 9'unda splenomegali ve 4'ünde hepatosplenomegali vardı. Etiyolojide 9'unda (%69,2) portal ven trombozu, 2'sinde (%15,4) hepatik fibrozis ve 2'sinde de (%15,4) bilier atrezi vardı. Beş olgumuzda (%38,5) göbek katateri takılma öyküsü mevcuttu. Takiplerde 10 olgumuz (%76,9) gastrointestinal sistem kanaması geçirdi. Bu olguların hepsine eritrosit transfüzyonu yapıldı. Dokuzuna octreotid tedavisi uygulandı. Tüm hastalara profilaktik beta bloker tedavisi başlandı. Hastaların %23,1'ine bant ligasyonu, %7,7'sine bant ligasyonu ve skleroterapi beraber uygulandı. Sekizinde (%61,5) hipersplenizm gelişti. İki hastamıza inatçı hipersplenizm ve masif splenomegali nedeniyle (%15,4) distal splenorenal şant yapıldı. Sonuç: PHT komplikasyonu olarak gelişen varis kanaması masif ve hayatı tehdit edicidir. Trombositopeni ve splenomegali ile gelip çocuk hematoloji polikliniklerinde tetkik edilen çocuklarda özellikle göbek katateri öyküsü de varsa portal hipertansiyon akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hematemez, Melena, Splenomegali, Trombositopeni**Portal Hypertension in Childhood: A Single Center Five-Year Experience****Abstract**

Introduction: Portal hypertension (PHT) is an increase in portal venous system pressure caused by prehepatic or intrahepatic causes. Portal vein thrombosis and biliary atresia are the most common causes

in children. It was aimed to evaluate our patients who were followed up for PHT. **Materials and Methods:** A total of 13 children diagnosed with PHT in our hospital between 2015 and 2020 were evaluated retrospectively in terms of demographic data, reasons for admission, and treatments applied. **Results:** The mean age of our patients included in the study was 8.4 ± 4.3 years, and 53.8% of them were girls. Six (46.2%) patients had hematemesis, 4 (30.8%) thrombocytopenia, 3 (23.1%) melena, and 3 (23.1%) splenomegaly. On physical examination, 9 had splenomegaly and 4 had hepatosplenomegaly. In etiology, 9 (69.2%) had portal vein thrombosis, 2 (15.4%) had hepatic fibrosis, and 2 (15.4%) had biliary atresia. There was a history of insertion of an umbilical catheter in 5 of our cases (38.5%). During the follow-ups, 10 of our cases (76.9%) had gastrointestinal bleeding. All of these cases underwent erythrocyte transfusion. Octreotide treatment was applied to nine of them. Beta-blocker therapy was started in all patients. Band ligation was applied to 23.1% of the patients, and band ligation and sclerotherapy were applied to 7.7% of the patients. Eight of them (61.5%) developed hypersplenism. Distal splenorenal shunt was performed in two of our patients due to persistent hypersplenism and massive splenomegaly (15.4%). **Conclusion:** Esophageal variceal bleeding as a complication of PHT is massive and life-threatening. Portal hypertension should be considered in children with thrombocytopenia and splenomegaly who are examined in pediatric hematology outpatient clinics, especially if there is a history of umbilical catheter.

Keywords: Hematemesis, Melena, Splenomegaly, Thrombocytopenia

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-22150531

Covid 19 Pandemisi Döneminde Multipar Gebelerde Anestezi Yöntemi Seçimini Etkileyen Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Deniz Turan¹

¹*Medipol Üniversitesi Çamlıca Hastanesi*

Özet

AMAÇ: En az bir kere sezaryen operasyonu geçiren gebelerde, planlanan sezaryen operasyonu öncesi genel veya spinal anestezi yöntemlerinden hangisini, neden seçtiklerini araştırmak. **YÖNTEM:** Hastanemizde haziran 2021-aralık 2021 tarihleri arasında preoperatif değerlendirme için tarafımızca değerlendirilen 101 gebe değerlendirildi **BULGULAR:** Sezaryen operasyonu planlanan gebelerin yaş ortalaması $31,56 \pm 8,5$ olarak bulundu. Genel anestezi tercih edenler %59,4(n=60), spinal anestezi tercih edenler %40,5(n=41) olarak bulundu. Genel anestezi tercih edenlerin içinde en sık tercih nedeni ameliyathane ortamını görmemek %46,6(n=28), anksiyete ve heyecan %23,3(n=14), baş ağrısı, bel ağrısı gibi komplikasyonlar %16,6(n=10), diğer nedenler %13,3(n=8) olarak bulundu. Spinal anestezi tercih edenlerin içinde en sık tercih nedeni bebeği görebilmek %51,2(n=21), anestezi ve kadın doğum doktorunun önerisi %34,1(n=14), diğer nedenler %14,6(n=6) olarak bulundu. Hastaların büyük bir kısmının %58,4(n=59) covid 19 pandemisi nedeni ile psikolojilerinin olumsuz etkilendiği görülmüştür. Hastalardan Covid 19 şüphesi veya hastalığını geçirenler %25,7(n=26) olarak bulunmuştur. Covid 19 pandemisinin, anestezi seçimini etkilediği hasta %10,9(n=11) olarak bulunmuştur. **SONUÇ:** Spinal anestezinin toplumumuzda yeteri kadar kabul görmediği anlaşılmaktadır. Pandemi döneminde insanların psikolojileri olumsuz etkilenmektedir, Hastaların olumsuz psikolojileri ve yetersiz bilgi sahibi olmaları nedeni ile genel anesteziye yöneldikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Anestezi Yöntemi, sezaryen, tercih Nedeni

Factors Affecting the Selection of Anesthesia Method in Multiparous Pregnants During the Covid 19 Pandemic Period

Abstract

AIM: To investigate which of the general or spinal anesthesia methods they chose before the planned cesarean section in pregnant women who had at least one cesarean section and why. **METHODS:** 101 pregnant women who were evaluated by us for preoperative evaluation in our

hospital between June 2021 and December 2021 were evaluated. RESULTS: The mean age of the pregnant women who were scheduled for cesarean section was found to be 31.56 ± 8.5 years. Those who preferred general anesthesia %59,4(n=60) and those who preferred spinal anesthesia%40,5 (n=41) were found. Among those who prefer general anesthesia, the most common reasons for preference are not seeing the operating room environment %46,6(n=28), anxiety and excitement %23,3(n=14), complications such as headache, low back pain %16,6(n=10), other reasons %14,6(n=6) were found. The most common reasons for preferring spinal anesthesia were seeing the baby %51,2(n=21), recommendation of anesthesiologist and obstetrician %34,1(n=14) , other reasons %13,3(n=8) were found. It was observed that the psychology of the patients %58,4(n=59) was negatively affected due to the covid 19 pandemic. It was found that the patients were suspected of Covid 19 or had the disease %25,7(n=26). It was found that the covid 19 pandemic affected the choice of anesthesia %10,9(n=11). CONCLUSION: It is understood that spinal anesthesia is not sufficiently accepted in our society. People's psychology is negatively affected during the pandemic period. It was observed that patients tended to general anesthesia due to their negative psychology and insufficient knowledge.

Keywords: Anesthesia Method, Cesarean Section, Reason for Preference

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1875-6685 / 0000-0002-0005-9833

Covid 19 Pnomonisi Tanılı Hastada Tansiyon Pnömotoraks-Olgu Sunumu**Uzman Dr. Halil Cebeci¹, Uzman Dr. Güneş Comba Cebeci²**¹*İstanbul Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği*²*İstanbul Eyüpsultan Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Bölümü***Özet**

COVID-19 pandemisi ile birlikte mekanik ventilasyona bağlı barotravma ve volutravma gibi komplikasyonlarda artış bildirilmiştir. Bu olgu sunumunda yoğun bakım ünitesinde(YBÜ) mekanik ventilatör desteğiyle takip ettiğimiz 65 yaşındaki hastada gelişen tansiyon pnömotoraks olgusunun literatür eşliğinde sunulması amaçlanmıştır. 65 yaşında kadın hasta, öksürük ve halsizlik şikayetleriyle hastanemize başvurmuş. 5 yıl önce malignite nedeniyle sol üst lobektomi operasyonu geçirmiş, başka bilinen bir sistemik hastalığı olmayan hasta hastanemizde PCR (+) olması ve toraks BT' sinde şiddetli COVID-19 pnömonisi olması üzerine servise yatırılarak tedavisi planlanmış. Yatışının 20. gününde klinik durumunun kötüleşmesi nedeniyle YBÜ' ye devralındı. YBÜ' de yüksek akımlı nazal oksijen (HFNO) ve rezervuarlı maske ile aralıklı sağ, sol lateral ve pron pozisyonda takip edilen hasta yatışının 12. gününde solunumunun yüzeyleşmesi ve desatüre olması üzerine entübe edildi, mekanik ventilatör desteği başlandı. Entübe ve sedatize iken de aralıklı pron pozisyon verilmeye devam edildi. Entübe olmasından sonra da oksijenizasyonu ve klinik durumu iyileşme göstermeyen hasta entübasyonunun 9. gününde, (PRVC modda FiO2: 0.9, tidal volüm: 450 ml, frekans: 20, PEEP: 10) spO2: %85 olarak takipli iken ani desatüre ve hipotansif oldu (spO2: % 68, invaziv arteriyel kan basıncı: 60/40 mmHg). Çekilen posteroanterioor akciğer grafisinde (PAAC) sağ akciğerde pnomotoraks olduğu ve mediasteninin sola itildiği görüldü. Hemen sağ 4. interkostal aralıktan göğüs tüpü takıldı su altı drenajına bağlandı. Göğüs tüpü takılmasından sonra hastanın oksijen saturasyonunda iyileşme olduğu görüldü (spO2:%85). Takiplerinde inotrop ihtiyacı artması üzerine adrenalin ve noradrenalin infüzyonları alan hastada 1 gün sonra ani kardiyak arrest (asistol) gelişti. Yapılan etkin kardiyopulmoner resüsitasyona yanıt vermeyen hasta exitus kabul edildi. COVID-19 pnömonisi tanılı bir hastada hızlı desatürasyon ve hipotansiyon ile klinik durumda akut bozulma veya toraks ve boyun üzerinde krepitasyon palpasyonu olduğunda pnömotoraks mutlaka akla gelmeli, klinisyenler bu komplikasyonun tanı ve tedavisi konusunda dikkatli olmalı ve ventilasyon stratejileri ona göre yönetilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Covid 19, Ards, Pnömotoraks, Mekanik Ventilasyon

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9032-6877

Covid 19 ve Baş Ağrısı

Uzman Dr. Gülhan Sarıçam¹
¹*Pursaklar Devlet Hastanesi*

Özet

Baş ağrısı, COVID-19 enfeksiyonunun önemli bir semptomudur ve diğer sistemik ve nörolojik belirtilerin habercisi olabilir. Bu çalışmada amacımız COVID 19 enfeksiyonu tanısı ile hastanede izlenip taburcu olan hastaların ilk 6 ay içindeki baş ağrısı şikayetlerinin özelliklerini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya Ocak 2021- Ocak 2022 tarihleri arasında COVID 19 tanısı ile izlenip taburcu olan ve nöroloji polikliniğine baş ağrısı şikayeti ile başvuran 60 hasta dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, öncesinde primer baş ağrıları olup olmadığı, ağrı şiddeti ve yerleşim yeri araştırıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 45,6 yıldır ve %53,3 (n=32)'ü kadındır. COVID 19 hastalığı öncesinde hastaların %23,3(n=14)'ünde migren, %10 (n=6)'unda gerilim tipi primer baş ağrısı bulunuyordu. Hastaların ağrı derecesi, %43(n=26)'ünde hafif, %31,6(n=19)'ünde orta, %25(n=15)'inde şiddetli olarak bulundu. Baş ağrısı lateralizasyonu %78,3(n=47) hastada iki taraflı, %21,6(n=13)'sında tek taraflıydı ve hastaların %70(n=42)'inde frontal veya holokranial yerleşimliydi. Sonuç: Çalışmamızda COVID 19 enfeksiyonu sonrası baş ağrısı kadınlarda daha sık görüldü ve hastaların çoğunda öncesinde primer baş ağrısı öyküsü yoktu. Baş ağrısı genellikle hafif şiddette seyretti, bilateral yerleşimli, frontal ve holokranial lokalizasyonda görüldü. COVID 19 hastalığında baş ağrısının izole bir semptom olarak görülebileceği ve hastalık sonrası kalıcı günlük baş ağrısına dönüşebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. COVID 19 hastalığında daha iyi bakım ve optimal yönetimi sağlayabilmek için baş ağrısı mekanizmalarını, ağrının diğer semptomları ve hastalık şiddeti ile ilişkisini değerlendirecek çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Baş Ağrısı, Enfeksiyon

COVID 19 and Headache

Abstract

A headache is a major symptom of COVID-19 and can indicate the development of systemic and neurologic symptoms. Our aim in this study was to investigate the headache characteristics in the subsequent six months after the hospital discharge in patients, who were admitted for the management of COVID-19. Method: Sixty patients, who were discharged from the hospital after treatment for COVID-19 and presented to the neurology outpatient clinic for the complaint of a headache in the period

from January 2021 to January 2022, were included in the study. Patients were inquired about their demographic characteristics, a previous history of headaches, and the severity and location of headaches. Results: Mean age was 45.6 years and 53.3% (n=32) of the patients were women. Of the patients, 23.3% (n=14) and 10% (n=6) had migraine and tension-type primary headaches before the diagnosis of COVID-19, respectively. The headache pain severity was mild in 43% (n=26), moderate in 31.6% (n=19), and severe in 25% (n=15) of the patients. Headaches were bilateral in 78.3% (n=47) and unilateral in 21.6% (n=13) patients and the location of the headache was frontal or holocranial in 70% (n=42) of the patients. Conclusion: Headaches developing after an episode of COVID-19 were more common in women in our study. The majority of patients did not have any previous history of primary headaches. Headaches were usually mild, bilateral, and either frontal or holocranial. It should be noted that a headache can be an isolated symptom of COVID-19 and can become a persistent daily headache after the resolution of the infection. We think that there is a need for future studies to evaluate headache mechanisms and the relation of headaches with other symptoms and infection severity to optimize management and care for COVID-19.

Keywords: COVID 19, Headache, Infection.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4977-3958

Covid-19 Hastalarında Akciğer Tutulum Şiddeti İle Yüzey EKG Bulguları Arasındaki İlişki**Uzman Dr. Osman Pirhan¹**¹*SBÜ Bakırköy Dr. Sadi Konuk EAH***Özet**

Amaç 2019 Aralık ayında olguların ortaya çıkan Coronavirus Hastalığı-2019 (COVID-19) ciddi akciğer tutulumunun yanı sıra önemli kardiyak hasara da sebep olabilmektedir. Biz bu çalışmamızda hastaların akciğer tutulumunu gösteren bilgisayarlı tomografi (BT)' de tutulum şiddeti ile 12 kanal yüzey elektro kardiyografi (EKG)' deki kardiyak hasarı gösterebileceğini düşündüğümüz bazı parametreler arasındaki ilişkiyi inceledik. Yöntem COVID-19 nedeni ile hastanemize başvuran 126 hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Sinüs dışı ritmi olan, ciddi kalp yetmezliği, ileri düzeyde kapak hastalığı ve antiaritmik/QT aralığını etkileyen ilaç kullanımı olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastaların hastaneye kabul anındaki akciğer BT sonuçları ve başvuru anındaki EKG' deki kalp hızı, PR mesafesi, QT, düzeltilmiş QT (QTc) ve QT dispersiyonu (QTd) verileri hesaplamaya dahil edildi. Bulgular Çalışmaya 126 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 60.66±15.4 yıl olarak saptandı. Hastaların 60'u (47%) kadındı. Hipertansiyon 64 hastada (%50.4), diabetes mellitus 55 hastada (43%), koroner arter hastalığı 40 hastada (41%), sigara kullanımı 39 hastada (30.7%), KOAH 15 hastada (%11.8) mevcuttu. Akciğer BT' si ile değerlendirildiğinde; 8 hastada COVID-19' la uyumlu tutulum görülmemişken (%6,3), 40 hastada şiddetli akciğer tutulumu mevcuttu (31,5). Diğer hastalarda ise hafif veya orta düzey tutulum mevcuttu. Hastaların yüzey EKG ile bakılan giriş kalp hızı 87,5±13 bpm, PR intervali 150±22 msn, ortalama QT, QTc, QTd değerleri sırası ile 374±43 msn, 416±23 msn, 69±21 msn olarak ölçüldü. Yapılan korelasyon analizinde akciğer tutulumu şiddeti ile kalp hızı, PR intervali, QT, QTc ve QTd arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptanmadı (r: 0,52, p: 0,566; r: 0,101, p: 0,486; r: -0,120, p:0,183; r: -0,044, p:0,633; r: -0,172, p: 0,550 anıldıkları sıraya göre). Tartışma Biz bu çalışmamızda hastanemizde yatırılarak tedavi gören COVID-19 hastalarında başvuruda çekilen akciğer BT' sindeki tutulum şiddeti ile yüzey EKG' de ölçülen kalp hızı, PR intervali, QT, QTc ve QTd gibi parametreler arasında anlamlı bir ilişki olmadığını gözlemledik. Ancak bulgularımız geniş ölçekli çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, QTC, Akciğer Tutulumu

Correlation of Severity of Lung Involvement and Surface ECG Findings in Covid-19 Patients

Abstract

A Coronavirus Disease-2019 (COVID-19) can cause significant cardiac damage and serious lung injury. In this study, we examined the relationship between the severity of involvement in computed tomography (CT) of patients and some parameters that we think may indicate cardiac damage in electrocardiography (ECG). The Method The files of 126 patients admitted to our hospital due to COVID-19 were retrospectively reviewed. Patients with non-sinus rhythm, severe heart failure, advanced valve disease, and the antiarrhythmic drugs were not included in the study. The lung CT results of the patients and the heart rate, PR distance, QT, corrected QT (QTc) and QT dispersion (QTd) data were included in the calculation. Findings 126 patients were included in the study. The mean age of the patients was 60.66 ± 15.4 years. Of the patients, 60 (47%) were female. Hypertension was present in 64 patients (50.4%), diabetes mellitus was present in 55 patients (43%), coronary artery disease was present in 40 patients (41%). In the lung CT; 8 patients had no involvement compatible with COVID-19 (6.3%), while 40 patients had sa lung involvement (31.5). In other patients, mild or moderate involvement was present. The patients' heart rate was measured as 87.5 ± 13 bpm, PR interval was 150 ± 22 ms, mean QT, QTc, QTd values were 374 ± 43 ms, 416 ± 23 ms, 69 ± 21 ms, respectively. In the correlation analysis, no statistically significant correlation was found between the severity of lung involvement and heart rate, PR interval, QT, QTc and QTd (r: dec.52, p:0.566; r:0.101, p:0.486; r: -0.120, p:0.183 ; r: -0,044, p:0.633 ; r: -0.172, p: 0.550 in the order in which they are mentioned). Discussion In our study, there is no correlation lung involvement with the heart rate, PR interval, QT interval, QTc and QTd. However, our findings should be supported by large-scale studies.

Keywords: Covid-19, QTC, Lung Involvement

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7008-0881

Covid-19 Pandemi Sürecinde Türkiye’de Acil Genel Cerrahi Operasyonları

Uzman Dr. Himmet Durgut¹

¹*Sağlık Bakanlığı SHGM*

Özet

KONU VE AMAÇ: 2019 sonlarında Çin’in Wuhan kentinde başlayan salgın tüm Dünya’ya hızla yayılmış ve toplumlarda mortalite ve morbiditenin önemli nedenlerinden birisi haline gelmiştir. 11 Mart 2020 yılı itibariyle Dünya sağlık örgütü tarafınca Dünya’da pandemi ilan edilmiştir. Bu süreçte birçok hastanede elektif cerrahi operasyonlar durma noktasına gelmiş ve sadece acil vakalar opere edilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada Covid-19 enfeksiyonu öncesi dönemde ve pandemi sürecinde Türkiye’de genel cerrahi klinikleri ve hekimleri tarafınca uygulanan acil cerrahi operasyonlar incelenmiştir. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Girişimsel olmayan retrospektif gözlemsel dizayn edilen bu çalışmada; Covid-19 pandemisi öncesi 2016-2020 yılları arasında 2. ve 3. Basamak kamu hastanelerinde genel cerrahi klinikleri ve hekimlerince uygulanan acil cerrahi operasyonların 1 yıllık ortalama düzeyleri ile pandeminin başladığı Mart 2020 ile Mart 2021 yılları arasında yıllık operasyon sayıları ve çeşitleri incelenmiştir. Veriler Sağlık Bakanlığında gerekli izinler alınarak kullanılmıştır. **BULGULAR:** 2016-2021 yılları arasında sık uygulanan acil cerrahi operasyonlarda ortalama 54.250 operasyonla appendektomi ilk sıradayken onu 18.821 operasyonla brid ileusta laparotomi ve bridektomi, 13.079 operasyonla inkarsere veya strangüle inguinal herni onarımı, 4331 operasyonla ince barsak perforasyonu onarımı ve 4164 operasyonla peptik ülserle ilgili veya travmatik gastroduodenal perforasyonlarda primer onarım takip etmektedir. Pandemi öncesi 4 yıllık dönemde ortalama yıllık 54.510 appendektomi operasyonları yapılırken, pandemi sürecinde yıllık operasyon sayısı 66.876’ya çıkmıştır. İnkarsere veya strangüle inguinal herni operasyonlarının sayısı ise pandemi öncesi dönemde yıllık ortalama 14.667 iken pandemiyle birlikte 8.523’e düşmüştür. **SONUÇ:** Covid-19 pandemisiyle birlikte appendektomi, peptik ülser perforasyonu, fournier gangreni operasyonları gibi acil operasyonların pandemi öncesi döneme göre sayısının arttığı, inkarsere veya strangüle herni, ince barsak perforasyonu, brid ileus operasyonlarının ise pandemi döneminde azaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Operasyon, Appendektomi, Covid-19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5914-5325

Covid-19 Pandemisi Sürecinde Çocuk Hekimlerinin Anne Sütü Kullanımına Bakışının Değerlendirilmesi**Uzman Dr. Burak Ceran¹, Doç. Dr. Gülsüm Kadioğlu Şimşek¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Neonatoloji Kliniği***Özet**

Amaç: COVID-19 küresel salgınında bebekler için en güvenilir ve doğal gıda olan anne sütünün kullanılması oldukça önemlidir. Türkiye'deki çocuk hekimlerinin bu konudaki görüş ve deneyimleri hakkında bilgi bulunmamaktadır. Çalışmamızın amacı salgın sürecinde çocuk hekimlerinin anne sütü ile beslenmeyle ilgili yaklaşımlarını değerlendirmek ve farkındalıklarını artırmaktır. Yöntem: Çalışma Türkiye'deki çocuk hekimlerinin anket yoluyla elektronik ortamda 01 Mayıs-1 Haziran 2021 tarihleri arasında katılımı ile gerçekleştirildi. Katılımcıların yaş, cinsiyet, görev yapılan sağlık kurumu ve akademik unvan bilgileri kaydedildi. Ankete katılan katılımcılara, COVID-19 tanımlı anne bebeklerinin izlemi ile ilgili, emzirme önerileri ile ilgili, hijyen önerileri ve aşı ile ilgili tutumları hakkında sorular yöneltildi. Hekimlerin bu tutumları 5 noktalı Likert skalası ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 192 çocuk hekimi katıldı. Katılımcıların yaş ortalaması 36,39±8,34 yıl olarak bulundu. Katılımcıların %69,3'ü (133 kişi) kadındı. Katılımcıların %83,3'ü (160 kişi) COVID-19 pozitif/temaslı anne bebeklerinin izlemine yada danışmanlığı yaptığını belirtmiştir. Katılımcıların %97,9'u (188 kişi) COVID-19 pozitif annelere anne sütü ile beslenmeye devam etmelerini önerirken, %66,1'i (127 kişi) annelere bu dönemde gıda takviyesi önerisinde bulunduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %85,4'ü (164 kişi) annelerin aşılmasının kesinlikle gerekli olduğunu düşünürken, %14'ü (27 kişi) aşılama konusunda kararsız olduğunu belirtmiştir. Akademik ünvana göre subgrup analizlerinde anlamlı fark saptanmamıştır. Sonuç: COVID-19 tanısı almış veya semptomlarını taşıyan emziren annelerin gerekli önlemleri alarak bebeklerini emzirmeye devam etmeleri önerilmektedir. Çocuk hekimlerinin bu konudaki farkındalığı oldukça yüksektir. Bütün hekim gruplarında bu farkındalığı artıracak ulusal çaplı programların düzenlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Covid-19, Çocuk Hekimi

Evaluation of Pediatric Physician's Perspective On Breast Milk Use During the Covid-19 Pandemic Process

Abstract

Aim: In the COVID-19 global epidemic, it is very important to use breast milk, the safest and natural food for babies. There is no information about pediatricians' opinions and experiences on this issue in Turkey. Our study aims to evaluate the approaches of pediatricians about breastfeeding during the epidemic and increase their awareness. **Method:** The study was carried out with the participation of pediatricians in Turkey through a questionnaire in an electronic environment between 01 May-1 June 2021. Participants' age, gender, health institution, and academic title information were recorded. The survey participants were asked questions about the follow-up of the babies of mothers with a diagnosis of COVID-19, breastfeeding recommendations, hygiene recommendations, and their attitudes towards vaccination. These attitudes of physicians were evaluated with a 5-point Likert scale. **Results:** One hundred ninety-two pediatricians participated in the study. The mean age of the participants was found to be 36.39 ± 8.34 years. 69.3% (133 people) of the participants were women. 83.3% of the participants (160 people) stated that they follow up or counsel the babies of COVID-19 positive/contact mothers. While 97.9% (188 people) of the participants suggested that they continue to be breastfed for COVID-19 positive mothers, 66.1% (127 people) stated that they recommended food supplements to mothers during this period. While 85.4% (164 people) of the participants thought mothers needed to be vaccinated, 14% (27 people) stated they were undecided about vaccination. No significant difference was found in subgroup analyses according to the academic title. **Conclusion:** It is recommended that breastfeeding mothers diagnosed with COVID-19 or who have symptoms continue to breastfeed their babies by taking the necessary precautions. Pediatricians' awareness of this issue is at a very high level. It is required to organize national-scale programs to increase this awareness in all physician groups.

Keywords: Breast Milk, COVID-19, Pediatrician

Presentation ID / Sunum No= 90

| 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8296-4836

Covid-19 Pandemisinin Pediatrik Deri Hastalıkları Üzerine Etkisi: Kesitsel, İnternet- Tabanlı Bir Çalışma

Uzman Dr. Ecem Bostan¹

¹Cihanbeyli Devlet Hastanesi

Özet

Giriş Covid-19 pandemisi pediatrik ve erişkin hastaları etkilemeye devam ederken, hem yeni başlangıçlı hem de önceden var olan fakat Covid-19 döneminde artış gösteren deri hastalıkları infeksiyonun kendisine, personel koruyucu ekipman kullanımına ve pandeminin psikososyal etkisine bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Metot 0-17 yaşları arasındaki pediatrik popülasyonda, pandemi öncesinde ve pandemi sırasında gözlenen deri hastalıklarına ait internet tabanlı bir anket oluşturuldu. Anket, kartopu örnekleme metodu ile katılımcılar arasında yayıldı. Anket, çocuk hastaların ebeveynleri tarafından dolduruldu. Anket kapsamında demografik bilgiler, Covid-19 ile ilişkili sorular, yeni başlangıçlı deri hastalıkları ve önceden var olan deri hastalıklarının Covid-19 dönemindeki seyri sorgulandı. Bulgular 291 pediatrik hasta ankete dahil edildi, ortalama yaş 11.3 ± 4.6 yıl olarak saptandı. 164 katılımcı kız, 127 katılımcı erkek idi. 97 vaka SARS-CoV-2 için RT-PCR örneği vermişti; 41 hastanın RT-PCR örneği pozitif idi. Pandemi döneminde 65 çocukta en az bir yeni başlangıçlı deri hastalığı gözlenmiş idi, bu hastalıklardan en sık görülenleri kaşıntı, kuruluk, akne ve seboreik dermatit idi. Covid-19 dönemindeki yeni başlangıçlı deri hastalığı ile Covid-19 tanısı almak arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki saptanamadı ($p=0.73$). Fakat, yeni başlangıçlı akne vakalarının sayısı ve pandemi döneminde maske takma süresinin medyan değeri arasında anlamlı ilişki saptandı ($p=0.025$). Sonuç Çalışmamız, Covid-19 döneminin pediatrik popülasyondaki deri hastalıkları üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Deri Hastalıkları, Pediatri

The Impact of Covid-19 Pandemic On Pediatric Skin Disorders: A Cross-Sectional, Web-Based Study

Abstract

Introduction As Covid-19 infection continues to affect both pediatric and adult population, both new-onset and pre-existing, exacerbated skin diseases are being reported as the cutaneous manifestations

of the infection itself, personal protective equipment use and psychosocial impacts of the pandemic. In our study, we aimed to investigate the impact of Covid-19 pandemic on the clinical course of the skin diseases observed in the pediatric population. Methods A web-based survey about the cutaneous disorders seen in the pediatric population (0-17 years) prior to the pandemic and during the pandemic, was formed. The survey was spread using snowball sampling method. The questionnaire was asked to be filled by the parents and children together. Demographical data, Covid-19 related questions, the presence of new-onset skin disorders and the clinical course of the pre-existing diseases during the pandemic were questioned. Results Two hundred ninety one children aged between 0-17 years, were included in the study. The mean age was 11.3 ± 4.6 years. One hundred sixty four respondents were female whereas 127 were male. Ninety seven cases were tested for SARS-CoV-2, 41 had positive RT-PCR result. During the pandemic, 65 children had at least one new-onset cutaneous disease: the most common ones were pruritus, xerosis, acne vulgaris, seborrheic dermatitis. There was no statistically significant relationship between the presence of any new-onset skin disease during Covid-19 pandemic and being diagnosed with Covid-19 ($p=0.73$). However, we found a statistically significant relationship between the number of new-onset acne vulgaris cases and the median duration of mask wearing during the pandemic ($p=0.025$). Conclusion Our study shows that the era of the Coronavirus disease, has led to the emergence of new-onset skin problems in the pediatric population due to the use of personal protective equipment. Psychosocial burden of the pandemic also seems to have an impact on the skin disorders.

Keywords: Covid-19, Pediatrics, Skin Diseases

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 00032472 1681

Covid-19 Pnömonisi Sonrası Ara Yoğun Bakımda Takip Edilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Filiz Ata¹, Doç Dr. Canan Yılmaz¹, Uzman Dr. Ümran Karaca¹
¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Filiz Ata*

Özet

Giriş: COVID-19 hastalığının virülansının yüksek olması, etkin bir tedavisinin olmaması nedeniyle yoğun bakım ünitesi (YBÜ) ihtiyacı artmıştır (1). COVID-19 pnömonisi tedavisi sonrası PCR testi negatifleşen, YBÜ ihtiyacı devam eden hastalar için hastanemizde ara-basamak YBÜ (AYBÜ) oluşturulmuştur. Amacımız AYBÜ’de yatırılan hastaların klinik özelliklerini ve sonuçlarını değerlendirmektir. Materyal Metod: 24.08.2020-01.03.2021 tarihleri arasında PCR testi negatif olan ve AYBÜ’ünde takibi gereken 52 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar yoğun bakım çıkış durumuna göre (Grup 1: Exitus, Grup 2: Kliniğe gönderilen veya eve taburcu hastalar) iki gruba ayrıldı. Demografik veriler, APACHE II ve GKS skorları, YBÜ kalış süreleri, AYBÜ’ündeki havayolu durumu, solunum desteği, yapılan işlemler (trakeostomi, PEG), inotrop tedavisi, beslenme tipi, sistemik komplikasyonlar, fizik tedavi uygulanması, ve bası yarası kaydedildi. Bulgular: Demografik veriler Tablo-1’de verilmiştir. 21 hasta yatak sayısı yetersizliğinden dolayı AYBÜ’ne kabul edilememiştir. MV desteği (%82.2) ve inotropik ajan ihtiyacı (%76.5) Grup 1’de daha fazlaydı. Komplikasyonlar Tablo 2’de verilmiştir. MODS görülme sıklığı Grup 1 de %47.0, Grup2 de %2.9 idi. Yoğun bakımlarda kalış süreleri açısından gruplar arasında fark yoktu (Tablo 3). Giriş GKS skoru açısından gruplar arasında anlamlı fark saptandı (p= 0.002). Grup 1’de % 52.9 hastaya, Grup 2’de % 80.0 hastaya fizik tedavi desteği verildi. Tartışma/Sonuç: COVID-19 pnömonisi nedeniyle 3. Düzey YBÜ’ne alınan hastalar solunumsal destek tedavisi yapılmaktadır. Ancak bu durum hastanın ek komorbiditelerinin olması ve ek hastalıkların gelişmesiyle değişebilmektedir. Yapılan çalışmalarda AYBÜ’de takip ettikleri COVID-19 hastaları incelemişler ve pandeminin yönetiminde bu AYBÜ lerinin önemini belirtmişlerdir (1, 2). Sonuç olarak bu hastaların YBÜ’nde oluşan ve ek tedavi gerektiren durumlarını ve pandemi döneminde, 3. Düzey YBÜ’de hasta sirkülasyonunun sağlanması ve yoğunbakım ihtiyacı devam eden hastalar için AYBÜ yararlı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pnömoni, Ara Yoğun Bakım Ünitesi, Mortalite

Retrospective Evaluation of Patients Followed in Intermediate Respiratory Care Unit After Covid-19 Pneumonia

Abstract

Abstract: Due to the high virulence of the COVID-19 disease and the lack of an effective treatment, the requirement of an intensive care unit (ICU) has increased (1). An Intermediate Respiratory Care Unit (IRCU) was established in our hospital for patients whose PCR test became negative after treatment for COVID-19 pneumonia and whose therapy was continued. Our aim is to evaluate the clinical features and outcomes of patients hospitalized in IRCU . **Material and Methods:** Between 24.08.2020 - 01.03.2021, 52 patients who had negative PCR tests and needed follow-up in IRCU were evaluated retrospectively. The patients were divided into two groups according to their discharge status from the IRCU (Group 1: Exitus, Group 2: Patients discharge to the clinic or home). Demographic datas, APACHE II and GCS scores, length of ICU stay, airway status on arrival to IRCU, respiratory support, procedures performed (tracheostomy, PEG), inotropic therapy, nutrition types, systemic complications, physical therapy, and decubitus were recorded. **Results:** Demographic data are given in Table-1. 21 patients could not be admitted to IRCU due to insufficient number of beds. MV support (82.2%) and the need for inotropic agents (76.5%) were higher in Group 1. Complications are given in Table 2. There was a significant difference between the groups in terms of GCS scores at admission to the IRCU ($p=0.002$, Table 3). Physical therapy support was given to 52.9% of patients in Group 1 and 80.0% of patients in Group 2. **Discussion/Conclusion:** In the studies, the COVID-19 patients followed in the IRCU were examined and the importance of IRCUs during pandemic period was emphasized (1, 2). As a result, we think that more IRCUs with beds are needed for the discharge of patients from the COVID-19 ICU and the rehabilitation of patients who continue to need intensive care during the pandemic period.

Keywords: Covid-19 Pneumonia, Intermediate Respiratory Care Unit, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7981-3060

Covid-19 Tanılı Hastada Kolelitiyazis ve Akut Pankreatit

Doç. Dr. Nevzat Mehmet Mutlu¹, Uzman Dr. Behiye Deniz Kosovalı¹

¹Ankara City Hospital

**Corresponding author: Nevzat Mehmet Mutlu*

Özet

Amaç: Covid-19’da akciğer tutulumu, solunumsal semptomlar dışında karın ağrısı, diyare gibi gastrointestinal semptomlar da görülebilmektedir. Akut pankreatit etyolojik olarak; ilaçlar, toksinler, viral enfeksiyonlar, alkol, metabolik bozukluklar, otoimmün hastalıklar veya safra taşlarına bağlı pasaj tıkanmasına sekonder olarak gelişebilir **Vaka:** 66 yaşında erkek hasta, diyabetes mellitus, hipertansiyon, koroner arter hastalığı, comudanize-kalp kapağı replasmanı olan hasta, karın ağrısı şikayetleri ile başvuruyor. Yoğun bakıma kabulde sarılığı olan hastanın laboratuvar değerleri: AST:175U/L, ALT:107U/L, GGT:984U/L, LDH:453U/L, Amilaz:1731U/L, Lipaz:2255U/L, Total bilirubin:17mg/dl, direkt bilirubin 11,2 mg/dl, INR:6,73, CRP:58mg/L. Yapılan batın USG ve Batın CT ile Safra kesesi lümeninde taş, çamur ve pankreas başı ödemli ve enfeksiyöz görünümde idi. Covid -19 Pnömonisine eşlik eden kolelitiyazis ve akut pankreatit tanıları kondu. INR değeri normale getirildikten sonra internal-eksternal biliyer drenaj kateteri yerleştirildi. Covid-19 Pnömonisi nedeniyle önce maske oksijen ile takip edilen hasta nazal oksijen tedavisine geçilip, Amilaz, Lipaz değerleri 150U/L altına indikten sonra servise nakledildi. **Sonuç:** COVID-19’da pankreas tutulum mekanizması net olarak bilinmemekle beraber karın ağrısı ile gelen hastalarda Covid-19’a eşlik eden akut kolelitiyazis ve akut pankreatiti de akla getirmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Covid-19, Kolelitiyazis, Akut Pankreatit

Cholelithiasis and Acute Pancreatitis in a Patient With a Diagnosis of COVID-19

Abstract

Objective: Apart from lung involvement and respiratory symptoms, gastrointestinal symptoms such as abdominal pain and diarrhea can also be seen in Covid-19. Acute pancreatitis etiologically; It may develop secondary to passage obstruction due to drugs, toxins, viral infections, alcohol, metabolic disorders, autoimmune diseases or gallstones. **Case:** A 66-year-old male patient with diabetes mellitus, hypertension, coronary artery disease, comudanized-heart valve replacement was admitted with complaints of abdominal pain. Laboratory values of the patient with jaundice on admission to the

intensive care unit: AST:175U/L, ALT:107U/L, GGT:984U/L, LDH:453U/L, Amylase:1731U/L, Lipase:2255U/L, Total bilirubin:17mg/ dl, direct bilirubin 11.2 mg/dl, INR: 6.73, CRP: 58mg/L. With abdominal USG and abdominal CT, stones, sludge and pancreatic head in the gallbladder lumen were edematous and infectious. The diagnosis of cholelithiasis and acute pancreatitis accompanying Covid - 19 pneumonia was made. After the INR value was brought to normal, an internal-external biliary drainage catheter was placed. The patient, who was followed up with mask oxygen due to Covid-19 Pneumonia, was transferred to the service after nasal oxygen therapy was started and Amylase and Lipase values decreased below 150U/L. Conclusion: Although the mechanism of pancreatic involvement in COVID-19 is not known clearly, acute cholelithiasis and acute pancreatitis accompanying Covid-19 should also be considered in patients presenting with abdominal pain.

Keywords: Sars-Cov-2, Covid-19, Cholelithiasis, Acute Pancreatitis

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4552-0387

Covid-19'a Bağlı Entübasyon Sonrası Trakeoözofageal Fistül: Endoskopik Tedavi

Uzman Dr. Enes Seyda Şahiner¹, Prof. Dr. Bülent Ödemiş¹, Arş. Gör. Dr. Tolga Canlı¹
¹Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Edinilmiş malign olmayan trakeoözofageal fistül (TEF), yüksek düzeyde morbidite ve mortaliteye sahip nadir bir hastalıktır ve TEF'in etiyolojisi belirsizliğini korumaktadır. Travmatik entübasyon, yüksek endotrakeal tüp kaf basıncı, inflamasyon ve COVID-19 enfeksiyonu gibi predispozan faktörlerin daha iyi bilinmesi, edinilmiş TEF vakalarının sayısını azaltabilir. Bu olgu sunumunda COVID-19 nedeniyle entübasyon sonrası TEF gelişen 36 yaşında erkek hasta sunulmaktadır. Kısa süreli entübasyon sonrası boyun BT ve floroskopi ile saptanan TEF, endoskopik müdahale ile OTSC kullanılarak başarıyla kapatıldı ve 6 aylık takipte kaçak saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Trakeozefageal Fistül, Covid-19, Otscl

Abstract

Acquired non-malignant tracheoesophageal fistula (TEF) is a rare disease that has high levels of morbidity and mortality, and the etiology of TEF remains unclear. Better knowledge of predisposing factors such as traumatic intubation, high endotracheal tube cuff pressure, inflammation, and infection of COVID-19 could reduce the number of cases of acquired TEF. In this case report, a 36-year-old male patient who developed a TEF after intubation as a result of COVID-19 is presented. After short-term intubation, the TEF detected by neck CT and fluoroscopy was successfully closed with an endoscopic intervention using an over-the-scope clip and no leak was detected at the 6-month follow-up. Key Words : Tracheoesophageal fistula, COVID-19, OTSC

Keywords: Tracheoesophageal Fistula, Covid-19, Otscl

Presentation ID / Sunum No= 298

| 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1579-9292

Covid19 Pozitif Kişilerden Hastane Servisinde Yatışı Olanların Aşı Durumları: Sakarya İli Örneği

Uzman Dr. Enes Ahmet Güven¹, Dr. Öğretim Üyesi Cansu Özbaş²¹*Sakarya İl Sağlık Müdürlüğü*²*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı ABD***Corresponding author: Enes Ahmet Güven*

Özet

Giriş: Covid19 pandemisi çoğu ülkede hızını yitirmiş olsa da, halen hastane servislerinde önemli bir yoğunluk oluşturmaktadır. Omicron varyantıyla hastalığın şiddetinin hafiflediği öne sürülmekle birlikte hastane yatışı olan kişiler halen ağır hasta olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada hastane servisinde yatışı olup yoğun bakıma girmemiş hastaların sosyodemografik tanımlayıcı özellikleri ve aşı durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Araştırmaya Sakarya ilinde 10.03.2022-13.03.2022 tarihleri arasında Covid 19 PCR testi pozitif olan ve hastane servislerinde yatışı gözüken hastalar dahil edilmiştir. Bulgular: Toplam 55 hasta incelenmiştir. Hastaların yaş ortalaması $71,3 \pm 14,2$ 'dir. Hastaların %63,6'sı erkek %36,4'ü kadındır. PCR pozitifliğinden hastane servisine yatış için geçen sürenin ortancası 1 (minimum:1 maksimum:9)'dur. Hastaların incelendiği esnada yatış gün sayıları ortancası 5 (minimum:1 maksimum:12)'dir. Hastaların %18,2'si hiç aşı olmamış veya en fazla 1 doz olan gruptadır. Serviste yatışı olan 55 hastanın sadece %9,1'inde en az 2 doz Biontech aşısı vardır. Hastaların yalnızca %21,8'inin PCR pozitif olmadan önce son 90 gün içerisinde aşısı vardır. Sonuç: Serviste yatışı olan hastaların yaş ortalamasının yüksek olduğu görülmektedir. Erkeklerin kadınlara göre daha ağırlıkta olması dikkat çekicidir. En az 2 doz Biontech aşısı olanların tüm hastalar içerisindeki payı diğer aşı kombinasyonlarına göre oldukça azdır. İnaktif aşı olan ve son 3 ay içerisinde hatırlatma dozu olmamış kişilerin halen Covid19'u ağır geçirme yönünden risk altında olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Covid19; Aşı, Hastane Yatışı

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2586-1096

Culture-Confirmed Bacterial Keratitis in Geriatric Patients: A 7 Year Review, 2014–2021

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim İnan Harbiyeli¹

¹*School of Medicine, Department of Ophthalmology, Cukurova University, Adana, Turkey*

Abstract

Purpose: To investigate the clinical and microbiological characteristics of bacterial microbial keratitis (MK) in geriatric patients. **Methods:** Medical records of cases ≥ 65 years old who were diagnosed with MK between January 2014 and January 2021 were retrospectively reviewed. Predisposing factors, ocular symptoms and findings at initial presentation, results of microbiological examinations and antibiotic susceptibility tests were recorded. **Results:** Medical records of 46 (8.3%) geriatric patients among 548 MK cases in a 7-year period were reviewed. Seven (15.2%) cases in which microbial agents other than bacteria were detected and 19 (41.3%) cases in which any agent could not be detected were excluded and 20 culture-confirmed cases (6 female, 14 male; mean age 75.7 ± 7.8 years) were included. The most common predisposing factor was presence of ocular surface disease (OSD) (n=5) and it was more common in females (66.7% [4/6] vs. 7.1% [1/14]; $p=0.014$). Most of infiltrates were centrally located (75%) and hypopyon was noted in most of the cases (70%). Polybacterial infection was present in 3 cases and 13 different bacteria (6 gram positive [Gr +] [most common Staphylococcus epidermidis, n=5 and Streptococcus pneumoniae, n=4], 7 different gram negative [Gr -]) were isolated. The pathogens were sensitive with a rate of 94.1% (Gr +: 91.6%, Gr -: 100%) and %77.7 (Gr +: 75%, Gr -: 83.3%) to combination of vancomycin-amikacin and fluoroquinolone antibiotics (moxifloxacin or ciprofloxacin), respectively. OSD (7.7% [1/13] in Gr +; 66.7% [4/6] in Gr -; [$p=0.017$]) was found as a risk factor for Gr - infections (odds ratio 24; 95% confidence interval 1.69-340.9). **Discussion:** In geriatric patients, OSD is the most common risk factor and it plays a more prominent role in females. Current antibiotic options, which should be preferred in empirical treatment, are highly effective also on pathogens detected in older patients. OSD may predispose to gram-negative bacteria in geriatric patients.

Keywords: Bacterial Keratitis, Geriatric Patients, Gram-Negative Bacteria, Microbial Keratitis, Ocular Surface Disease, Staphylococcus Epidermidis

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0991-930X

Diffüz Lameller Keratit: Etiyoloji, Evreleme, Tedavi, Ayırıcı Tanı

Uzman Dr. Dursun Murat Bozkır¹

¹*Özel Sevgi Göz Merkezi Adana*

Özet

Çalışmanın konusu: Diffüz lameller keratitin (DLK) detaylı incelenmesi. Çalışmanın amacı: Diffüz lameller keratitin tanısı, etyolojisi, evrenmesi, tedavisi ve ayırıcı tanısının literatür bulgularının sunulması. Yöntem: Literatürün derlenmesi. Bulgular: Tüm lameller korneal cerrahilerden sonra [femtosecond veya mikrokeratomla yapılan laser in situ keratomileusis (LASİK), small incision lenticule extraction (SMILE), anterior lameller keratoplasti gibi] erken veya geç dönemde steril arayüz enflamasyonu olan diffüz lameller keratit (DLK) görülebilir. Etiyolojide, flep arayüzeyinde yabancı maddeler (eldiven pudrası, maskara, makine yağı, sebum, metalik veya diğer parçalar), arayüzeyde kalmış kan, epidemik DLK yapabilen sterilizasyon ünitesinden bulaşmış parçalanmış bakteriel endotoksinler, povidon iyot, işaret kalemi ve epitel defekti, erken dönemde DLK'ya neden olabilirken, enfeksiyöz keratit (bakteriyel, adenoviral, herpes keratiti), üveit, kollajen kros linkingi, SLT (selective laser trabeculoplasty), konduktif keratoplasti, eyeliner dövme, travma, reküren kornea erozyonları geç dönemde diffüz lameller keratite neden olabilir. Başlangıçta daha sık olarak flep periferinde arayüzeyde ince beyaz granüler reaksiyon olarak görülebilir. Sonra merkeze ilerleyip görme ekseninde toplanabilir. Santraldeki hücreler artarak daha yoğun, beyaz, kümelenmiş hücreler oluşabilir. Tedavi edilmezse skar, stromal erime, görme kaybı, hipermetropik kayma meydana gelebilir. Erken evrelerde yoğun topikal ve veya sistemik steroidle tedavi edilebilirken geç evrelerde flebin kaldırılması ve yıkanması enflamasyonun artıp flep nekrozu oluşturmaması yönünden önemlidir. Ayırıcı tanıda santral toksik keratopati (CTK), basınçla indüklenen interlameller stromal keratit (PISK), enfeksiyöz keratit, epitel yürümesi yönünden değerlendirilmelidir. Sonuç: DLK'da erken dönemde tanı, erken tedavi ve takip, görme kaybının önlenmesi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Diffüz Lameller Keratit, Lasık, Smile, Arayüz Enflamasyonu.

Diffuse Lamellar Keratitis: Etiology, Staging, Management, Differential Diagnosis

Abstract

Subject of study: Detailed review of diffuse lamellar keratitis (DLK). Purpose: Presentation of the literature findings related to the diagnosis, etiology, staging, management, and differential diagnosis of diffuse lamellar keratitis. Methods: Literature review. Results: Diffuse lamellar keratitis (DLK), a sterile interface inflammation, may occur within the early or late period subsequent to all lamellar corneal

surgeries [such as laser in situ keratomileusis (LASIK) performed with femtosecond laser or microkeratome, small incision lenticule extraction (SMILE), anterior lamellar keratoplasty]. In etiology, foreign substances in the flap interface (glove powder, mascara, machine oil, sebum, and metallic or other parts), retained blood in the interface, fragmented bacterial endotoxins transmitted from the sterilization unit capable of epidemic DLK, povidone-iodine, marker pen and epithelial defect may cause DLK in the early period, while infectious keratitis (bacterial, adenoviral, herpes keratitis), uveitis, collagen cross-linking, SLT (selective laser trabeculoplasty), conductive keratoplasty, eyeliner tattoo, trauma, recurrent corneal erosions may cause diffuse lamellar keratitis in the late period. In the beginning, it may manifest more often in the flap periphery as a fine white granular reaction in the interface. Subsequently, it may move to the center and gather on the visual axis. Cells in the center may accumulate to produce more dense, white, and clumped cells. However, if it is left untreated it may lead to scarring, stromal melting, loss of vision, and hyperopic shift. Although it can be treated with intense topical and or systemic steroids during the early stages, it is important lifting and irrigating the flap in the late stages to prevent increases in inflammation that might create flap necrosis. In differential diagnosis, the patients should be examined for central toxic keratopathy, pressure-induced interlamellar stromal keratitis, infectious keratitis, and epithelial ingrowth. Conclusion: Early diagnosis, early treatment, and follow-up are important for preventing loss of vision in DLK.

Keywords: Diffuse Lamellar Keratitis, Lasik, Smile, Interface Inflammation.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3331-6429

Diyabetin Hemodiyaliz Hastalarında AVF Olgunlaşma Süresi Üzerine Etkisi ve Serum Albümini ile İlişkisi**Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen Sarıyıldız¹***¹Ankara Medicana International Hastanesi***Özet**

Öz Giriş: Diyabetik kronik böbrek hastalarında arteriovenöz fistül (AVF) olgunlaşması üzerine etkili çok sayıda parametre vardır. Diyabetin yaşı, eşlik eden komplikasyonlar ve hastanın nütrisyon durumu AVF olgunlaşmasını etkileyebilir. Bu çalışmada diyabetik kişilerde arteriovenöz fistül ameliyatı sırasındaki serum albümin düzeyinin AVF olgunlaşması üzerine etkisini inceledik. Materyal ve Metod: Bu tek merkezli çalışma 2021 yılında 131 hemodiyaliz hastasının verilerinin retrospektif değerlendirilmesi ile yapıldı. AVF olan 67 hasta çalışmaya alındı. Hastalar diyabetik ve non-diyabetik olmak üzere iki gruba ayrıldı. Şuan kullanılmakta olan AVF'nin oluşturulduğu gün ki serum albümin değerleri not edildi. Fistülün olgunlaşma süresi için kriter; ameliyattan sonra hemodiyaliz merkezinde > 250 ml/dk kan pompa hızına ulaşılan ilk hemodiyaliz seansına kadar geçen süre olarak belirlendi. Hastalar yaş, cinsiyet, diyabet olup olmamasına, hemodiyaliz tedavisi altında bulunma süresine göre değerlendirildi. Ticari bir istatistik programı kullanıldı ve $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi. Sonuçlar: Tartışma: Diyabetik hastalarda serum albümini daha düşüktür. Düşük albümin düzeyi diyabetik KBH hastalarında tek başına AVF başarısızlığı için bağımsız bir parametredir. Diyabet mikro ve makrovasküler komplikasyonlar kadar KBH hastalarında daha fazla malnütrisyon ve kötü AVF prognozu ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Arteriovenöz Fistül, Albumin**Impact of Diabetes On Arteriovenous Fistula Maturation and Its Association With Serum Albumin****Abstract**

Diyabetin Hemodiyaliz Hastalarında AVF Olgunlaşma Süresi Üzerine Etkisi ve Serum Albümini ile ilişkisi Gülçün Türkmen Sarıyıldız Öz Giriş: Diyabetik kronik böbrek hastalarında arteriovenöz fistül (AVF) olgunlaşması üzerine etkili çok sayıda parametre vardır. Diyabetin yaşı, eşlik eden komplikasyonlar ve hastanın nütrisyon durumu AVF olgunlaşmasını etkileyebilir. Bu çalışmada diyabetik kişilerde arteriovenöz fistül ameliyatı sırasındaki serum albümin düzeyinin AVF

olgunlaşması üzerine etkisini inceledik. Materyal ve Metod: Bu tek merkezli çalışma 2021 yılında 131 hemodiyaliz hastasının verilerinin retrospektif değerlendirilmesi ile yapıldı. AVF olan 67 hasta çalışmaya alındı. Hastalar diyabetik ve non-diyabetik olmak üzere iki gruba ayrıldı. Şuan kullanılmakta olan AVF'nin oluşturulduğu gün ki serum albümin değerleri not edildi. Fistülün olgunlaşma süresi için kriter; ameliyattan sonra hemodiyaliz merkezinde > 250 ml/dk kan pompa hızına ulaşılan ilk hemodiyaliz seansına kadar geçen süre olarak belirlendi. Hastalar yaş, cinsiyet, diyabet olup olmamasına, hemodiyaliz tedavisi altında bulunma süresine göre değerlendirildi. Ticari bir istatistik programı kullanıldı ve $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi. Sonuçlar: Tartışma: Diyabetik hastalarda serum albümini daha düşüktür. Düşük albümin düzeyi diyabetik KBH hastalarında tek başına AVF başarısızlığı için bağımsız bir parametredir. Diyabet mikro ve makrovasküler komplikasyonlar kadar KBH hastalarında daha fazla malnütrisyon ve kötü AVF prognozu ilişkilidir.

Keywords: Diabetes, Arteriovenous Fistula, Albumin

Presentation ID / Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7218-8124

Diyalize Girmeyen Evre 3 ve Evre 4 Kronik Böbrek Yetmezliği Olan Hastalarda Basit Böbrek Kisti Sıklığının Araştırılması ve Bu Hastaların Böbrek Fonksiyonları Normal Olup Basit Böbrek Kisti Olan Kontrol Grubu İle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Tacettin Akçal¹

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları ABD. Gastroenteroloji BD. Konya, Türkiye*

Özet

Amaç: Basit böbrek kistleri erişkinlerde yaygındır. çoğunlukla semptomsuzdur ve görüntüleme tetkiklerinde rastlantısal olarak tespit edilir. Çalışmamızda kronik böbrek yetmezliği (evre III -IV) olan hastalar ile böbrek fonksiyonları normal kontrol grubunda basit böbrek kistlerinin görülme sıklığını bulmak, ayrıca kistlere neden olan risk faktörlerinin ve ilişkili sayılabilecek parametrelerin incelenmesi hedeflenmiştir. **Hastalar ve Yöntem:** Çalışmaya, kronik böbrek yetmezliği (Evre III-IV) olan (1.grup) 225 hasta ile böbrek fonksiyon testleri normal (2.grup) 201 hasta alınmıştır. Toplamda 426 hastanın (197 kadın, 229 erkek, yaş ortalaması 65, yaş aralığı 19-91) dosyası Ocak 2015- Mayıs 2016 tarih aralığında retrospektif olarak taranmıştır. Basit böbrek kisti tanısında ultrasonografi kullanılmıştır. **Bulgular:** Basit böbrek kistlerinin genel sıklığı %27 bulundu. Böbrek fonksiyonları normal olan kontrol grubunda basit böbrek kist sıklığı %14.4 iken, evre III ve IV kronik böbrek yetmezliği olan grupta %38.2' idi ($p<0.001$). Basit böbrek kisti olanlar her iki grupta da kisti olmayanlara kıyasla daha yaşlıydı ($p<0.05$). Her iki grupta da kisti olan hastalarda erkek kadın oranı 1,88'di. Grup 1'de glomerüler filtrasyon hızı (GFR) basit böbrek kisti olanlarda kisti olmayanlara göre azalmış bulundu ($p=0.018$). Basit böbrek kisti olan hastalarda serum kreatinin düzeyi kist olmayanlara göre yüksek bulundu ($p<0.001$). 2. Grupta basit böbrek kistine sahip hastalarda kisti olmayanlara göre hipertansiyon daha sıklı (%18.0 ve %34.5 $p=0.042$). **Sonuç:** Basit böbrek kistlerinin kronik böbrek yetmezliği olanlarda, yaşlılarda ve erkeklerde daha sık olduğu saptandı. Ayrıca bu kistlerin hipertansiyonla ilişkili olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Basit Böbrek Kisti, Kronik Böbrek Yetmezliği, Evre III-IV, Sıklık

Investigation of the Frequency of Simple Renal Cyst in Patients With Stage 3 and Stage 4 Chronic Renal Failure Not On Dialysis and Comparison of These Patients With the Control Group With Normal Renal Function and Simple Renal Cyst

Abstract

Aim: Simple kidney cysts are common in adults. It is mostly asymptomatic and detected incidentally on imaging studies. In our study, it was aimed to find out the incidence of simple kidney cysts in patients with chronic renal failure (stage III-IV) and control group with normal kidney function, and also to examine the risk factors that cause cysts and related parameters. **Patients and Methods:** 225 patients with stage III and IV chronic renal failure (group 1) and 201 patients with normal kidney functions (group 2) were included in our study. The files of a total of 426 patients (197 females, 229 males, mean age 65.41 years 19-91 years) were reviewed retrospectively between January 2015 and May 2016. Ultrasonography was used in the diagnosis of simple kidney cyst. **Results:** The overall frequency of simple kidney cysts was 27%. The frequency of simple renal cysts was 14.4% in the control group with normal kidney functions, while it was 38.2% in the group with stage III and IV chronic kidney failure ($p<0.001$). Those with simple kidney cysts were older in both groups compared to those without cysts ($p<0.05$). The male-female ratio was 1.88 in patients with cysts in both groups. In group 1, glomerular filtration rate (GFR) was found to be decreased in patients with simple kidney cysts compared to those without cysts ($p=0.018$). Serum creatinine level was found to be higher in patients with simple kidney cysts than in patients without cysts ($p<0.001$). In Group 2, hypertension was more common in patients with simple renal cysts than in patients without cysts (18.0% vs. 34.5% $p=0.042$). **Conclusion:** Simple renal cysts were found to be more common in patients with chronic renal failure, in the elderly, and in men. Also, these cysts were found to be associated with hypertension.

Keywords: Simple Renal Cyst, Chronic Renal Failure, Stage III-IV, Prevalence

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4723-6523

Diz Artroskopilerinde Spinal Hemiblok ve Kombine Siyatik Femoral Sinir Bloğunun Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Gülen Açı¹

¹Okan Üniversitesi Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, diz artroskopisi yapılan hastalarda spinal hemiblok tekniği (SHB) ile kombine-siyatik femoral blok (KSFB) tekniklerini karşılaştırmayı amaçladık. **Yöntem:** Şubat 2012 ve Nisan 2012 ayları arasında diz protezi yapılan 40 hasta prospektif olarak incelenerek hastalar demografik veriler, ASA skorlaması, hastanın cerrahiye teslim süresi, opere olacak bacağın Bromage skoru, yeterli anestezi oluşup oluşmaması, perioperatif hemodinamik değişiklikler, taburculuk süresi açısından incelenmiştir. **Bulgular:** Gruplar arası taburculuk süresinin karşılaştırılmasında grup KSFB’de SHB grubuna göre taburculuk süresi anlamlı olarak kısa bulunmuştur ($p<0,05$). Gruplar arası ortalama kan basıncı (OKB) değerleri karşılaştırıldığında SHB grubunda pre-op ile 10.dk, pre-op ile 20.dk, 1.dk ile 10.dk ve 3.dk ile 10.dk OKB değerleri arasında istatistiksel anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Gruplar arası kalp tepe atımı değerleri (KTA) karşılaştırıldığında spinal hemiblok grubunda pre-op ile 20.dk, 1.dk ile 10.dk, 1.dk ile 20.dk, 3.dk ile 10.dk, 3.dk ile 20.dk ve 5.dk ile 20.dk KTA değerleri arasında istatistiksel anlamlı farklılık tespit edilmiştir. **Sonuç:** SHB grubunda düşük doz bupivakaine rağmen hemodinamik instabilite saptanması açısından kardiyak problemlili hastalarda KSFB tercih edilmesinin daha doğru olabileceği ve taburculuk süresinin de KSFB grubunda daha kısa olmasının gününbirlik cerrahiye daha uygun olduğu fakat; KSFB grubunda anestezi kalitesinin SHB grubuna göre daha düşük saptanması sebebiyle yeterli anestezi etkisi gösteremeyebileceği kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kombine Siyatik Femoral Blok, Spinal Hemiblok, Diz Artroskopisi

The Comparison of Spinal Hemiblock With Combined Femoral Sciatic Nerve Block At Knee Arthroscopy

Abstract

Objective: In this study, we aimed to compare spinal hemiblock technique (SHB) and combined-sciatic femoral block (CSFB) techniques in patients undergoing knee arthroscopy. **Methods:** Forty patients who underwent knee prosthesis between February 2012 and April 2012 were prospectively examined, and the patients were examined in terms of demographic data, ASA scoring, delivery time to surgery, Bromage score of the leg to be operated, adequate anesthesia, perioperative hemodynamic

changes, and discharge time. Results: In the comparison of the discharge time between the groups, the discharge time was found to be significantly shorter in the CSFB group than in the SHB group ($p < 0.05$). When the mean blood pressure (MBP) values between the groups were compared, a statistically significant difference was found between the pre-op and 10 min., pre-op and 20.min., 1.min. and 10.min., and 3.min. and 10.min MBP values in the SHB group has been done. When the peak heart rate (HR) values between the groups were compared, in the spinal hemiblock group, pre-op with 20.min, 1.min and 10.min, 1.min and 20.min, 3.min and 10.min, 3.min and 20.min. a statistically significant difference was found. Conclusion: Despite low-dose bupivacaine in the SHB group, it may be more accurate to prefer CSFB in patients with cardiac problems in terms of detecting hemodynamic instability, and the shorter discharge time in the CSFB group is more suitable for day surgery, but; It was concluded that due to the lower quality of anesthesia in the CSFB group compared to the SHB group, it may not have sufficient anesthetic effect.

Keywords: Combined Sciatic Femoral Block, Spinal Hemiblock, Knee Arthroscopy

Presentation ID / Sunum No= 124**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Görülen Tükürük Bezi Neoplazilerinin Klinikopatolojik Özelliklerinin Analizi

Uzman Dr. Çiğdem Öztürk¹, Uzman Dr. Oğuzhan Okcu¹¹*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Laboratuvarı*

Özet

Giriş ve amaç: Tüm baş boyun kaynaklı tümörlerin yaklaşık %2'sini oluşturan tükürük bezi neoplazileri kısmen nadir görülen antitelerdir. Bu tümörlerin %80'i parotiste görülürken, %15'i submandibuler bezde, %5'i ise sublingual ve minör tükürük bezlerinde görülmektedir. Parotiste görülen tümörlerin %80'i benignken, submandibuler bez kaynaklı tümörlerin %50'si, sublingual ve minör tükürük bezlerinde görülen tümörlerin %40'ı benigndir. Yaş, erkek cinsiyet, radyasyona maruz kalma, radyoaktif maddelere maruz kalmak, aile öyküsü, tütün ve alkol kullanımı, diyet, cep telefonu kullanımı tükürük bezi neoplazilerinin etyolojisinde suçlanan faktörlerdir; ancak henüz kanıtlanmış bir etken yoktur. Çalışmamızda merkezimizde tanı almış tükürük bezi neoplazilerinin klinikopatolojik özelliklerini analiz etmek amaçlanmıştır. Materyal metod: Çalışmamıza 2014- 2021 yılları arasında hastanemizde opere olmuş olgular hastane veritabanı taranarak dahil edilmiştir. Klinik bilgisine ulaşılamayan olgular çalışma dışına alındı. Toplamda 150 hastanın klinik ve patolojik özellikleri analiz edildi. Bulgular: Benign neoplaziler 17-80 yaş (ortalama 57) arasında erkeklerde daha sık iken, malign neoplaziler 23-94 yaş (ortalama yaş 65) arasında kadınlarda hafif daha sık izlenmişti. Tüm tükürük bezi neoplazilerinin %76'sı parotiste yerleşmişti. %12'si submandibuler bezde, %12'si diğer lokalizasyonlarda görülmüştü. Olgularımızın %48,7'si pleomorfik adenom iken, %27,3'ü Warthin, %4'ü ise diğer benign neoplazilerdi. Malign neoplaziler tüm tükürük bezi lezyonlarının %20'sini oluşturuyorken bu grubun yarısını Mukoepidermoid karsinomlar oluşturmaktaydı. Diğer malign neoplaziler ise adenoid kistik karsinom, duktal karsinom, polimorföz düşük dereceli karsinom, pleomorfik adenom ex karsinom olgularından oluşmaktaydı. Sonuçlar: Tükürük bezi neoplazileri tüm baş boyun tümörleri arasında görece daha nadirdir. Çok geniş bir yaş aralığında görülmekle birlikte yaş ilerledikçe malignite riski artmaktadır. Özellikle ileri yaş hastaların tükürük bezleri ile ilgili başvurularında dikkatli olmalı ve malignite açısından ayrıntılı inceleme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tükürük Bezi, Benign Neoplazi, Malign Neoplazi

Analysis of Clinicopathological Features of Salivary Gland Neoplasms in the Eastern Black Sea Region

Abstract

Introduction and purpose: Salivary gland neoplasms, which constitute approximately 2% of all head and neck tumors, are relatively rare entities. While 80% of these tumors are located in the parotid, 15% are located in the submandibular gland, and 5% are located in the sublingual and minor salivary glands. While 80% of tumors located in the parotid gland are benign, 50% of tumors located in the submandibular gland and 40% of tumors located in the sublingual and minor salivary glands are benign. The factors accused in the etiology of salivary gland neoplasms are age, male gender, exposure to radiation, exposure to radioactive substances, family history, tobacco and alcohol use, diet, cell phone use. However, no factor has yet been proven in etiology. In our study, it was aimed to analyze the clinicopathological features of salivary gland neoplasia diagnosed in our center. **Material method:** Patients who were operated in our hospital between 2014 and 2021 were included in our study. These cases were included by scanning the hospital database. Cases whose clinical information could not be reached were excluded from the study. A total of 150 patients' clinical and pathological features were evaluated. **Results:** While benign neoplasms were more common in men between the ages of 17-80 (mean age 57), malignant neoplasms were observed slightly more frequently in women between the ages of 23-94 (mean age 65 years). 76% of all salivary gland neoplasms were located in the parotid. 12% occurred in the submandibular gland and 12% in other localizations. While 48.7% of our cases were pleomorphic adenomas, 27.3% were Warthin and 4% were other benign neoplasms. While malignant neoplasms constituted 20% of all salivary gland lesions, mucoepidermoid carcinomas constituted half of this group. Other malignant neoplasms consisted of adenoid cystic carcinoma, ductal carcinoma, polymorphous low-grade carcinoma, and pleomorphic adenoma ex carcinoma. **Conclusions:** Salivary gland neoplasms are relatively rare among all head and neck tumors. Although it is seen in a wide age range, the risk of malignancy increases with age. Particular attention should be paid to hospital admissions related to the salivary glands of elderly patients and a detailed examination should be performed to search for malignancy.

Keywords: Salivary Glands, Benign Neoplasia, Malign Neoplasia

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8911-7763

Duktal Meme Kanseri Hücrelerinde TMEM48 VE miR-421 İlişkisinin Araştırılması

Öğr. Gör. Dr Ebru Temiz¹

¹*Harran Üniversitesi*

Özet

Meme kanseri, farklı patolojik yapıları olan ve dünya genelinde kadınlarda en çok görülen malignitedir. Meme kanserinin biyomoleküler özelliklerinin daha iyi anlaşılmasıyla birlikte, daha spesifik ajanlar, rafine cerrahi uygulamalar ve hedefe yönelik tedaviler geliştirilmiştir. Mevcut tedavilerin klinik sonuçlarını iyileştirmek ve tedavilere yanıt başarısını güçlendirmek için var olan tedavi yöntemlerini destekleyecek yeni biyobelirteçlerin tanımlanması gerekmektedir. miRNA'lar, gen ifadesini ve hücrel aktiviteyi yönetmede düzenleyici roller oynadığı bilinen küçük, kodlamayan moleküllerdir. miRNA ifade seviyesinin belirlenmesi uygulanan tedavi yöntemlerinin hücrel yanıtını anlamada ve miRNA temelli geliştirilen ilaçların kullanımına olanak sağlayan yeni tedavi yöntemlerinin belirlenmesinde önemlidir. Bu çalışmada, kanser tanısı alan hastaların yaklaşık %75'inde görülen duktal meme kanseri hücre hattında (CRL-2329) bir transmembran protein olan TMEM48 ve hedefi miR-421 arasındaki ilişki araştırılmıştır. Prostat, karaciğer ve meme kanseri hücre hatları çoğaltılarak TMEM48 gen ifadesi profillemişdir. Artmış TMEM48 gen ifadesine sahip hücre hatları belirlenerek miR-421 transfeksiyonu yapıldı ve transfeksiyon etkinliği doğrulandı. Hücre proliferasyonu üzerine etkinliği koloni oluşum deneyi ile test edildi. Hücrelerde TMEM48 gen ifadesinin kat değişimi duktal meme kanseri hücrelerinde (CRL-2329) istatistiksel olarak anlamlı arttığı tespit edildi (4.3 kat). CRL-2329 hücrelerine miR-421 transfeksiyonu sonrası, transfeksiyon doğrulandı ve miR-421 artışı 384 kat olarak hesaplandı. Diğer taraftan, aynı hücre grubunda TMEM48 ifadesinin azaldığı bulundu (1.3 kat). CRL-2329 hücrelerinde TMEM48 gen ifadesinin miR-421 tarafından baskılanmasının koloni oluşumunu baskıladığı tespit edildi. Tüm sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde, CRL-2329 hücrelerinde TMEM48 ifadesinin miR-421 tarafından baskılanması hücre proliferasyonunu azalttığı görülmüştür. Bu bulgular, duktal meme kanseri tanısı alan hastaların mevcut tedavisinin yanısıra miRNA temelli tedavilerin aday olarak test edilmesini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Duktal Meme Kanseri, Tmem48, miR-421, Koloni Oluşumu

Investigation of the Relationship of TMEM48 and miR-421 in Ductal Breast Cancer Cell

Abstract

Breast cancer with different pathological structures is the most common malignancy in women worldwide. After understanding of the biomolecular properties of breast cancer, more specific agents, refined surgical applications and targeted therapies have been developed. In order to improve the clinical outcomes of current treatments and strengthen the response success to treatments, it is necessary to identify new biomarkers to support existing treatment methods. miRNAs are small, non-coding molecules known to play regulatory roles in gene expression and cellular activity. Determination of miRNA expression level is important in understanding the cellular response of applied treatment methods and determining new treatment methods that allow the use of miRNA-based drugs. In this study, the relationship between TMEM48, a transmembrane protein, and its target miR-421 in the ductal breast cancer cell line (CRL-2329), which is seen in 75% of patients diagnosed with cancer, was investigated. TMEM48 gene expression was profiled by prostate, liver and breast cancer cell lines. After identifying cell lines with increased TMEM48 gene expression, miR-421 transfection was performed and the transfection efficiency was confirmed. Its effectiveness on cell proliferation was tested by colony formation assay. The fold change of TMEM48 gene expression was found to be statistically significant (4.3fold) in ductal breast cancer cells (CRL-2329). After miR-421 transfection into CRL-2329 cell, the transfection was confirmed and the increase in miR-421 was calculated as 384-fold. On the other hand, TMEM48 expression was found to be decreased (1.3fold) in the same cell group. It was determined that suppression of TMEM48 gene expression in CRL-2329 cells by miR-421 suppressed colony formation. When all the results were evaluated together, the suppression of TMEM48 expression in CRL-2329 cells by miR-421 reduced cell proliferation. These findings suggest that miRNA-based therapies should be tested as candidates alongside current therapy for patients diagnosed with ductal breast cancer.

Keywords: Ductal Breast Cancer, TMEM48, miR-421, Colony Formation

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5621-7407

Eisenmenger Tanılı Hastada Nöroanestezi Yönetim

Dr. Öğretim Üyesi Aslı Mete Yıldız¹, Dr. Öğretim Üyesi İlknur Hatice Akbudak¹

¹*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: ASLI METE YILDIZ*

Özet

Artmış pulmoner vasküler direnç ve sistemik-pulmoner dolaşım bağlantısı yoluyla sağdan sola şant ile karakterize olan Eisenmenger sendromu çok nadir olarak görülmektedir. Hastaların yaşam beklentisi 20 ila 30 yıldır. Sistemik şantı tedavi edilmemiş bu hastalarda beyin absesi görülmesi olağan bir durumdur. Olgumuz 25 yaş ASA 4 hasta VSD ve Eisenmenger tanılı kadın hasta. Beyin absesi nedeniyle beyin cerrahisi tarafından operasyon planlandı. Anestezi yönetiminde hastaya preoperatif kardiyoloji konsültasyonu istenmiş olup yakın takip ile operasyona izin verildi. Perioperatif dönemde giriş saturasyonu düşük olan hastanın intraoperatif dönemde saturasyonları stabil seyretti. intraoperatif hipotansiyondan kaçınıldı. Ortalama arter basıncı 60 üzerinde olacak şekilde seyri sağlandı. Tansiyonda düşüklük olduğunda vazopresör destek tedavisi uygulandı. Hasta sorunsuz şekilde ameliyathaneden çıkarıldı. Sonuç: Eisenmenger tanılı hastalar toplumda çok az bir yüzededir. Bu hastalarda intraoperatif yönetim çok önemli olup, dikkat edilmesi gereken durum sistemik vasküler direnç ve pulmoner vasküler direnç dengesinin korunmasıdır. Bu da en iyi yakın hemodinamik takip ve intravasküler volümün sabit tutulması ile sağlanabilir. Bu olgu çok nadir görülen bu vakalar için diğer bilim insanlarını aydınlatılabilmek amacı ile yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eisenmenger, Pulmoner Hipertansiyon, Nöroanestezi

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3894-9986

Elektif Cerrahi Girişimlerde Sevofluran, Desfluran veya Propofol ile Kombine Edilmiş Remifentanilin Kognitif Fonksiyonlar Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Seray Türkmen¹, Prof. Dr. Ülkü Aygen TÜRKMEN¹

¹Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Genel anestezi uygulamalarından sonra kognitif fonksiyonlar değişik derecelerde etkilenmektedir. Çalışmamızın amacı baş ve boyun cerrahisi planlanan hastalarda remifentanil ile birlikte sevofluran, desfluran veya propofol kullanımının hemodinami, derlenme ve kognitif fonksiyonlar üzerine etkisini araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışma; ASA I-II grubu, 20–60 yaş arası, en az 8 yıl eğitim almış, genel anestezi altında elektif cerrahi girişim planlanan, 60 olgu üzerinde gerçekleştirildi. Anestezi indüksiyonu 0.5 µg kg-1 dak-1 remifentanil infüzyonu, verbal uyarıya cevap kayboluncaya kadar 1 mg kg-1 propofol ve 0.15 mg kg-1 cisatrakuryum ile sağlandı. Entübasyon sonrasında remifentanil dozu tüm gruplarda % 50 azaltıldı. Anestezi idamesi; Grup P’de (n=20) % 50 O₂ + % 50 hava ve 6 mg kg-1 saat-1 propofol infüzyonuyla, Grup S’de (n=20) % 50 O₂ + % 50 hava ve % 1 sevofluran ile, Grup D’de (n=20) ise % 50 O₂ + % 50 hava ve % 3 desfluran ile sağlandı. İndüksiyon öncesi, indüksiyon sonrası ve entübasyon sonrası 1 ve 15. dk. ve ameliyat süresince 30 dk aralıklarla ortalama arter basıncı (OAB), kalp tepe atımı (KTA) kaydedildi. Ameliyat bitimini takiben spontan göz açma zamanı, Aldrete skoru ≥ 9 süresi, yan etkiler ve kognitif fonksiyonlar değerlendirildi. Operasyondan bir gün önce ve operasyon sonrası 15. 60. ve 120. dakikalarda TDT ve DSST uygulandı. **Bulgular:** Demografik veriler ve cerrahi süresi üç grupta da benzer bulundu. İndüksiyon sonrasındaki birinci dakikada ölçülen OAB değerlerinde Grup D ve Grup P arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görüldü (p<0.05). Aldrete derlenme skoru (>9) her üç grupta da 15. dakikada tamamlandı. Yan etkiler, DSST ve TDT skorları açısından gruplar arasında fark yoktu. **Sonuç:** Her üç yöntemin de güvenle kullanılarak birbirine alternatif olabileceği kanısına vardık.

Anahtar Kelimeler: Remifentanil, Sevofluran, Desfluran, Propofol, Anestezi Deneyimi, Kognitif Fonksiyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0807-6715

Endoskopik Spinal Cerrahide İnsidental Durotomi Tedavisinde Floroskopi Altında Bloodpatch Uygulaması: Vaka Sunumu**Uzman Bilal Türker¹, Dr. Öğretim Üyesi Zafer Şen¹**¹*Kızılay Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Konya***Özet**

Önsöz: ID spinal cerrahide sık görülen komplikasyonlardandır. Endoskopik spinal cerrahide görülme sıklığı transforaminal ile karşılaştırıldığında İnterlaminar yöntemde daha sıktır. Yırtılma revizyon cerrahilerinde daha sık olmakla birlikte aşırı ekartasyon, disk materyalinin dura yapışıklığı, sinovial kistin eksizyonu sırasında, elektrikli aletlerin kullanımı sırasında olabilmektedir. ID'nin postoperatif dönemde tespiti serebrospinal sıvı kaçağına bağlı gelişen semptomlar veya yırtık büyük ve rootlet dura dışına çıkmışsa iritasyonuna bağlı ağrı veya rootletin sıkışmasına bağlı nörolojik bulgular ile olur. İnsidental durutomi'nin postoperatif dönemde tespiti halinde konservatif tedaviye cevap alınamıyorsa düşük maliyet, düşük morbidite ve kolay uygulanabilirlik sebebiyle düşünülmelidir. Sunum: Genellikle postür al baş ağrısıyla birlikte. Genellikle hidrasyon ve yatak istirahati ile tedavi edilir. Epidural blood patch spinal anestezi veya diğer spinal prosedürlerden sonra gelişen postür al baş ağrısının tedavisinde bilinen bir yöntemdir. Literatürde cerrahi sonrası serebro spinal sıvı kaçağı tedavisi için kullanımdan bahsedilmekte ancak yeterli çalışma bulunmamaktadır. Vaka sunumu: Semptomatik tedaviye cevap vermemişti. Superior faset ve superior lamina burr yardımı ile kısmen alındıktan sonra lig. Flavum rezeksiyonu yapıp epidural boşluğa girildi. Cerrahiden hemen sonra bacak ağrılarında düzelme oldu. Postoperatif 7. Gün hasta dikiş yerinden akıntı şikayeti ile geldi. Pozisyonel baş ağrısı veya herhangi bir nörolojik bulgusu yoktu. MRI çalışmasında serebro-spinal sıvı kaçağına bağlı sekonder bulgular tespit edildi. Flouroskopi eşliğinde 18 numara spinal iğne kullanılarak 20 cc kan L3-L4 seviyesinde epidural alana verildi ve sütür tekrar tamir edildi. Hastanın postoperatif 12. Ayında serebro-spinal sıvı kaçağına bağlı herhangi bir semptomu veya nörolojik bulgusu bulunmamaktadır. Sonuç: Özellikle interlaminar girişimlerde ve üst seviyelerde daha dikkatli olunmalı, yapışıklıklar dikkatle incelenmeli aşırı ekartasyonlardan kaçınılmalıdır. Ameliyat sonlandırılmadan önce end ekspiratuar basıncı artırmak suretiyle dural dolumun kontrolü oldukça yardımcı olabilir. Postoperatif dönemde tespit edilen dura yırtıklarında epidural blood patch uygulaması ise düşünülmesi gereken, morbidite riski az ve uygulaması kolay bir seçenek olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Duratomy, Epidural, Semptomatik

Epidural Bloodpatch Under Fluoroscopic Guidance for Incidental Durotomy Related to Endoscopic Spine Surgery: Case Report

Abstract

Incidental durotomy (ID) is one of the most common complication in spinal surgery. Compared to the transforaminal approach, it is more common in the interlaminar one. Detection of ID in the postoperative period depends on various symptoms related to cerebrospinal fluid leakage or neurological symptoms. Because of its low cost, less morbidity and easy applicability, epidural blood patch should be considered for treatment of dural tears which are detected in the postoperative period when conservative treatment fails. **Introduction:** Surgical exploration and repair, drainage, and epidural blood patch (EBP) remains when conservative treatment fails. **In this case we describe our experience of epidural blood patch for one patient with persistent CSF leakage following endoscopic spinal surgery.** **Case Description:** This case had disc herniation at L3-L4 level and did not respond to symptomatic treatment and went for endoscopic interlaminar disc decompression. Immediate pain relief was obtained and discharged the same day. Patient came with CSF fistula after one week of surgery and there were still no additional symptoms detected. Not responding to attempts at conservative management such as bed rest and drainage. Nausea, postural headache developed slightly during conservative treatment. We decided on epidural blood patch for leakage. Under sedation an 18 gauge spinal needle was redirected to the L3-L4 level under fluoroscopic guidance. 20 ml autologous blood was transferred to the epidural space. There were no complications during the transfer. Patient was discharged 24 hours after the procedure with one week of bed rest. Patient has no symptoms related to CSF leakage after one year. **Conclusion:** Best treatment of incidental durotomy is prevention. Especially upper segments and interlaminar approach. Adhesions should be inspected rigorously and avoided for excessive retraction. It is helpful that end-expiratory pressure increase for inspecting the dural tension before finishing the operation.

Keywords: Durotomy, Epidural, Symptomatic

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4527-2427

Enflamatuar Laboratuvar Verileri Covid-19 Hastalarında Mortalite Belirteci Olabilir Mi?

Uzman Dr. Zeliha Korkmaz Dişli¹

¹Inönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

Özet

Giriş Pandeminin başından beri hızlı ve güvenilir tanısal ve prognostik test ve algoritmaların geliştirilmesine gayret edilmektedir. Amaç: Çalışmamızda Covid-19 hastalarının mortalitelerini belirlemek tedavilerine yön vermek için hangi parametrenin daha etkin olduğunu araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metodlar Malatya Eğitim Araştırma Hastanesinde COVID-19 enfeksiyonu olan 791 hasta üzerinde geriye dönük bir analiz yapıldı. Hastalar prognozlarına göre sağ kalan (n =636) ve kalmayan (n =155) olarak ikiye ayrıldı. Bunlardan toplam 597 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, altta yatan hastalıklar ve yatıştan sonra 48 saat içindeki klinik enflamatuar laboratuvar verileri (CRP, D-Dimer, ferritin, LDH, fibrinojen, INR, Pro-BNP, prokalcitonin) toplandı. Hastaların parametreleri, iki grup arasındaki farklar karşılaştırılarak değerlendirildi. Sonuç Çalışmaya dahil edilen 791 hastadan verileri eksik olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Çalışmamıza yaşları 18-91 yaşları arasında Covid-19 enfeksiyonlu toplam 597 hasta dahil edildi. Ölüm oranı %19,6 (n=155) olup bunlardan 100'ü erkek, 55'i bayandır. Sağ kalanlardan 374'ü erkek 262'si bayandı. Ölenlerde yaş ortalaması 73,7±10,9, sağ kalanlarda yaş ortalaması 65,39 ± 16,4 idi. Hastaların yaşayan ve ölen alt grupları arasındaki CRP, LDH, D-dimer, ferritin, INR, Pro-BNP ve prokalsitonin mortalite ile ilişkili anlamlı sentivite ve spesifite değerleri ile sonuçlanmadı (Tablo)(Resim). Prokalsitonin olabilirlik oranları yüksek olmasına rağmen düşük sensitivite ve spesifitede değerleri olduğundan anlamlı kabul edilmedi. Tartışma Tjendra ve arkadaşlarının 72 makaleyi inceledikleri bir çalışmada laboratuvar belirteçlerini nonspesifik olarak kabul etmişler. CRP, ferritin ve prokalsitonin dahil olmak üzere akut faz reaktanlarını, akut COVID-19 hastalığının hassas belirteçleri olarak rapor etmişlerdir.(1) Bizim çalışmamızda da enflamatuar biyobelirteçlerin mortalite ile olan ilişkisi anlamlı kabul edilmedi.Covid-19 hastalarında doğru belirteçlerin bulunması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz. Referanslar 1. Youley Tjendra, Abdulaziz F Al Mana, Andrea P Espejo et all. Predicting Disease Severity and Outcome in COVID-19 Patients:A Review of Multiple Biomarkers.Arch Pathol Lab Med.2020 Dec 1;144(12):1465-74

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Enfeksiyon Biyobelirteçleri, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3759-3244

Erişkin Hastalarda İki Farklı Klasifikasyona Göre Timus Bezinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Bülent Petik¹

¹Malkatya Turgut Özal Üniversitesi EAH Radyoloji

Özet

Amaç: Erişkin hastalarda timus bezinin, bilgisayarlı tomografi (BT) bulguları kullanılarak iki farklı klasifikasyona göre değişikliklerini değerlendirmek. Metot: Çalışmamız tek merkezli, kesitsel, retrospektif bir çalışma olarak dizayn edildi. Merkezimize başvuran çeşitli nedenlerle AC tomografisi çekilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Retrospektif olarak hastaların BT'leri değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamıza toplam 1819 hasta dâhil edildi. Hastaların yaş ortalaması 43,64±10,87, yaş aralığı 20-75 yıl idi. Bu hastaların 697 (%38,3)'si kadın 1122 (%61,7)'si erkek hasta idi. Kadın hastaların yaş ortalaması 43,78±10,99, yaş aralığı 20-73 yıl iken erkek hastaların yaş ortalaması 43,55±10,79, 20-75 yıl idi. Hastaların 265 (%14,6)'inde timus bezi var iken 1554 (%85,4) hastada timus bezi yok idi. Timus bezi var olanların 105'i kadın 160'ı erkek iken olmayanların 592'si kadın 962'si ise erkek hasta idi. Daha klasik olan Çakmak ve ark. nın timus bezi BT klasifikasyonuna göre dağılımı sırasıyla timus 1;66, timus 2;91, timus 3;93, timus 4;15 (toplam 265 hasta) idi. Cuvelier ve ark. timus bezi klasifikasyonuna göre 00;30, A1;115, A2;26, A3;26, B4;13, B5;22, B6;13, B7;5 şeklinde idi. Tartışma: Timus, doğumdan hemen sonra vücut ağırlığına göre en yüksek oranına ulaştıktan sonra büyümeye devam eder ve ergenlik döneminde nihai ağırlığına ulaşır. Bundan sonra yaşla birlikte hem boyut hem ağırlık olarak küçülmeye başlar. Sonuç: Timus bezi bazı insanlarda yetişkin yaş gruplarında da atrofiye olmadan varlığını devam ettirmektedir. Timus bezinin involusyon sürecindeki morfolojik değişimlerin bilinmesi gereksiz radyolojik görüntüleme yöntemleri kullanılarak, gerekli olmayan girişimsel işlemleri ve cerrahileri önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Timus

Presentation ID / Sunum No= 138**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-8345-4539

Etyolojik Faktörlerin Dekortikasyon Zamanlamasına Etkisi**Uzman Dr. Mufide Arzu Ozkarafakılı¹, Doç. Dr. Sema Saraç²**¹*S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi*²*Süreyya Paşa Göğüs Hastalıkları Hastanesi***Özet**

Ampiyem tedavisinde primer metod %80-90 kür oranlarıyla tip drenajdır. Yeterli tedavi görmemiş ampiyemli hastalarda sonuç plevral fibrosistir. Dekortikasyon akciğer ekspansiyonunu engelleyen fibrotoraksa yol açmış kronik ampiyemdeki tek tedavi seçeneğidir. 1994-2000 dönemleri arasında 61'i erkek (%74.3) 21'i kadın (%25.6) toplam 82 dekortikasyon girişimi uygulanmış olgu çalışmaya alındı. Olgular tüberküloz [12 (%25) ampiyem, 27 (%56.3) tüberküloz pakiplörit, 9 (%18.8) plörezi + parankim tutulumu] ve nonspesifik [2 (%5.9) travma, 5 (%14.7) pnömoni+ampiyem, 23 (%67.6) ampiyem, 4 (%11.8) kist hidatik] olmak üzere iki grupta incelendi. Preoperatif tedavi sürelerinin dekortikasyon materyallerinin kalınlığı ve postoperatif yatış süreleri üzerine etkisi araştırıldı. Tüberküloz olan grubun preoperatif tedavi süresi anlamlı olarak daha yüksek, dekortikasyon süreleri daha geç, plevra kalınlıkları daha büyük bulundu. ($p<0.01$) Tüberküloz ve diğer grup arasında postoperatif hastanede yatış süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur. ($p>0.05$) Dekortikasyon, kapalı tüp drenajı ve uygun antibiyotik tedavisine yanıt alınamayan olgularda etyolojik faktörler de göz önüne alınarak, fazla gecikmeden uygulanmalıdır. Dekortikasyon 2 haftadan erken uygulanırsa visceral plevra kolaylıkla ayrılabilir; pariyetal dekortikasyona çok ender ihtiyaç duyulur.

Anahtar Kelimeler: Plevral Effüzyon, Tüberküloz, Dekortikasyon**The Effect of Etiological Factors On the Timing of Decortication****Abstract**

The primary method in the treatment of empyema is tip drainage with 80-90% cure rates. In patients with empyema who have not received adequate treatment, the result is pleural fibrosis. Decortication is the only treatment option for chronic empyema that has caused fibrothorax that prevents lung expansion. A total of 82 cases of decortication, 61 male (74.3%) and 21 female (25.6%) between 1994 and 2000, were included in the study. The cases were tuberculosis [12 (25%) empyema, 27 (56.3%) tuberculous pachypleuritis, 9 (18.8%) pleurisy + parenchymal involvement] and nonspecific [2 (5.9%) trauma, 5 (14.7%) pneumonia+empyema, 23 (%) 67.6% empyema, 4 (11.8%) hydatid cyst] were examined in two groups. The effects of preoperative treatment durations on the thickness of the decortication materials and the duration of postoperative hospital stay were investigated. The preoperative treatment period of the tuberculosis group was significantly higher, the decortication pleural thicknesses were found to be

greater. ($p < 0.01$) There was no statistically significant difference in the duration of postoperative hospitalization between the tuberculosis and other groups. ($p > 0.05$) decortication, closed tube drainage and in cases where there is no response to appropriate antibiotic treatment, should be done without delay, taking into account the etiological factors. If decortication is performed earlier than 2 weeks, the visceral pleura can be easily separated; parietal decortication is rarely needed.

Keywords: Pleural Effusion, Tuberculosis, Decortication

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 - 0003 - 4852 - 6434

**Evaluation of Health-Related Quality of Life After Surgery in Consultation
– Liaison Psychiatry****Uzman Dr. Yalçın Güzelhan¹***¹Department of Psychiatry, Istanbul Education and Research Hospital, Istanbul, Turkey***Abstract**

Quality of life is the perception defined as functional capacity of the ability to self-selected meaningful activities, for the description of persons themselves. Psychological adjustment and quality of life in surgery one of the most important issues after surgical therapy. The generic questionnaires most commonly used in diseases include: World Health Organisation Quality of Life Assessment Instrument (WHOQOL), Nottingham Health Profile (NHP), Euro-Quality of Life Questionnaire (EuroQoL, EQ-5D), and Medical Outcomes Study 36-item Short-Form Health Survey (SF-36). The most commonly used questionnaires specific to postoperatively include the following: the Minnesota Living with Heart Failure (MLHF) Questionnaire, Kansas City Cardiomyopathy Questionnaire (KCCQ), MacNew Heart Disease Health-Related Quality of Life Questionnaire (MacNew). A well-recognised HRQoL instrument is the Medical Outcomes Survey Short-Form 36 (SF-36). The SF-36 consists of 36 questions in eight areas: general health perception (measurement of perceived overall health, including past and present health), physical functioning (indicates level of limitations in performance of daily living such as lifting, bending, kneeling, or walking moderate distance), bodily pain (represents the intensity, frequency, and duration of bodily pain and limitations in normal activities due to pain), mental health (measures the emotional, cognitive, and intellectual status of the patient), role-physical (measures the degree in performing of usual activities for age and social status), role-emotional (measures personal feeling of job performance at work or other activities), vitality (measures feeling of energy, fatigue, and tiredness), and social functioning . Evaluation the functional capability and health-related quality of life of the patients prior to a surgical procedure is important so the patients can withstand any postoperative inactivity and associated decline. The goal is to ultimately increase functional capacity by ramping up physical activity and health-related quality of life prior to a surgical procedure with physical and lifestyle preparation designed to improve recovery time following surgery.

Keywords: Health-Related Quality of Life, Well-Being, Consultation-Liaison Psychiatry, Surgical Therapy, Questionnaire

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

**Fibroadenomların Ultrasonografi ve Shear Wave Elastografi (SWE)
Bulguları****Uzman Dr. Ahmet Nedim Kahraman¹, Doç. Dr. Ahmet Vural¹**¹*Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Ahmet Nedim Kahraman***Özet**

AMAÇ: Fibroadenomların ultrasonografi ve Shear wave elastografi (SWE) ile değerlendirme sonuçları karşılaştırılarak, sonografik bulgular ile SWE sonuçlarının olası ilişkilerini değerlendirmek. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Histolojik olarak fibroadenom olarak doğrulanmış toplam 123 hastanın SWE ile lezyon sertliği değerlendirildi. Ayrıca hasta yaşı, gri skala ultrasonografi ile lezyon çapı, lezyonun cilde mesafesi, lezyonun gri skala özellikleri (yağlı, karışık veya yoğun içerik) kaydedildi. İstatistiksel analiz ki-kare testi kullanılarak yapıldı. **BULGULAR:** Gri skala ultrason lezyon boyutu ve SWE ile elde edilen lezyon sertliği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir pozitif ilişki bulundu. 20 mm'nin üzerinde olan 56 lezyonun 33'ü (%59) sertti, buna karşılık 20 mm den küçük boyutlu 67 lezyonun 21'i (%31) ($p<0,05$) sert idi. Hastanın yaşı, lezyonun cilde uzaklığı, lezyonun gri skala iç yapısı ile sertliği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmadı. **SONUÇ:** Lezyon boyutu arttıkça sertliğin artıyor olması nedeni ile daha büyük boyutlu fibroadenomlarda SWE ile malignite yönünden yanlış pozitif değerlendirme söz konusu olabilir. Buna yol açan mekanizmanın lezyon boyutu arttıkça çevre dokunun sıkıştırma etkisinin artması olduğu düşünülmektedir. Önceki çalışmalarda da, büyük malign lezyonların, küçük kanserlere göre daha sert olma eğiliminde olduğu görülmektedir. Bu nedenle SWE ile malignite için cutt-off değeri belirlenirken lezyon boyutuna göre bir sınıflama yapılması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fibroadenom, Ultrasonografi, Elastografi, Shear Wave

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2584-785X

Fizik Tedavi Ajanlarına Eklenen Kinezyo Bant Uygulaması Subakromiyal Sıkışma Sendromu Bulgularında İyileşme Sağlar Mi? Pilot Çalışma

Uzman Dr. Gülşah Yasa Öztürk¹

¹Adana Şehir Eğitim ve Arştırma Hastanesi

Özet

Kas iskelet sistemi ağrılarının toplumda 2. en sık nedeni olan omuz ağrısının en sık nedenlerinden biri olan supraspinatus tendonunun hasarına bağlı olarak gelişen subakromiyal sıkışma sendromu toplumda iş gücü kaybına neden olmaktadır. Bu pilot çalışmanın amacı subakromiyal sıkışma sendromunda fizik tedavi ajanlarına ve egzersiz tedavisine ek olarak uygulanan kinezyo bant uygulanmasının omuz ağrısı ve fonksiyonel kayıp üzerine etkilerini belirlemektir. Omuz manyetik rezonans görüntüleme ile izole supraspinatus tendiniti ile beraber ağrı ve eklem hareket kısıtlılığı olan 12 hasta çalışmaya dahil edildi. 1. gruba omuz bölgesine TENS, infraruj, ultrason tedavileri ve fizyoterapist eşliğinde germe egzersizleri 15 seans uygulanırken, 2. gruba ek olarak kinezyo bant tedavisi omuz alanına fiziğe girmedikleri 2 günde, toplam 3 kez uygulandı. Tedaviden önce ve tedavinin 15. gününde VAS ağrı skalası ve Quick DASH omuz skoru ile hastalar değerlendirildi. İstatistiksel yöntem için SPSS 27.0 kullanıldı. Sonuçların analizine göre VAS ağrı skoru ve Quick DASH omuz skoru 2 grupta tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark ($p < 0.05$) bulunurken, kinezyo bant grubunda VAS ağrı skalası ve Quick DASH omuz skoru değerleri daha iyi yönde istatistiksel olarak anlamlı ($p < 0.05$) bulundu. Kinezyo bant uygulamasının omuz ağrısı nedeni ile başvuran hastalarda klinik etkinlik, ve maliyet tasarrufu açısından potansiyel faydalar sağlayabileceğine inanıyoruz. Bu konuda hasta sayısının yeterli olduğu, randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Kinezyo Bant; Subakromiyal Sıkışma Sendromu.

Presentation ID / Sunum No= 98

| 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4858-7480

Fourrier Gangreni Hastalarında Enfeksiyon Kaynağı ve Ostomi Varlığının Yatış Süresine Etkisi

Dr. Fırat Canlıkarakaya¹, Dr. Felat Akıncı¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

**Corresponding author: Fırat Canlıkarakaya*

Özet

Fourrier gangreni perianal ve genital bölgeyi içeren nekrotizan fasiit ile karakterize mikrobiyal bir patolojidir. Tam insidansı bilinmemekle farklı çalışmalarda farklı bulunmuştur. Bir çalışmada 1.6/100 000 gibi bir insidans bildirilmiştir. Tedavi sepsise yönelik resusitasyon ve geniş antibiyoterapi ile cerrahi debridmanı içerir. Ankara Şehir Hastanesi olarak hastanemize 1 Haziran 2019-31 Ocak 2022 arasındaki süreçte 78 tane fourrier gangreni tanısı konulan hasta başvurdu. Bunların 64 tanesi (%82) si erkek 14 tanesi (%18) kadındı. Vakaların 47 tanesi (%60) anorektal kaynaklı 31 tanesi (%40) ürolojik kaynaklıydı. Olguların 19 tanesinde (%25) ostomi ihtiyacı olduğu için loop kolostomi açılmıştır. Hastaların yaşları 24 ile 88 arasında değişmekte olup ortalama değer 59,18 olarak bulunmuştur. Hastalardan 8 tanesi takipleri sırasında kaybedilmiş olup mortalite oranı %10.3 olarak bulunmuştur. Hastaların 21 tanesi (%27) si VAC ile tedavi edilirken, 57 tanesi (%73) pansuman ile takip edilmiştir. Hastaların yatış süresi minimum 1 maksimum 77 gün olup ortalama değer 28,29 olarak saptanmıştır. Çalışmamızda SPSS sisteminde Student's T testi ile yapılan analizlerde ostomi açılmasının ve enfeksiyon kaynağının hastanedeki yatış süresine etkisi araştırılmıştır. Ostomi varlığında ortalama hastane yatış süresi 28,26, yokluğunda ise 28,31 olarak bulunmuştur. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır(p=0,9). Anorektal bölge kaynaklı fourrier gangrenlerinde ortalama hastane yatış süresi 24,81; ürolojik kaynaklı olgularda ise 33,58 gün olarak bulunmuştur. Bu fark ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur(p=0,03). Çalışmanın verileri doğrultusunda ürolojik kaynaklı olgular literatürde daha iyi prognozlu olsa da yatış süresindeki ve akabinde maliyetteki artış olacağı saptanmıştır. Ayrıca yine ostomi açılmasının hastane yatışı süresine ve maliyete olan herhangi bir etkisi olmadığı için hastalara önemli gerekçeler dışında ostomi açılmaması gerektiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fourrier Gangreni, Ostomi, Ürogenital Enfeksiyonlar, Anorektal Enfeksiyonlar, Hastane Yatış Süresi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0850-4524

Gastrointestinal Sistem Endoskopisi Uygulanan Hastalarda Entegre Pulmoner İndeks Monitörizasyonunun Solunum Olaylarını Belirlemedeki Değeri**Uzman Dr. Hale Kefeli Çelik¹**¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Samsun

*Corresponding author: Hale Kefeli Çelik

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı GİS endoskopisi geçiren hastalarda Entegre Pulmoner İndeks (IPI)'in ventilasyon durumundaki değişiklikleri erken fark edip etmediğini, hipoksi ve ciddi hipoksi üzerinde etkili risk faktörlerini belirlemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, Ekim 2018-Aralık 2019 tarihleri arasında endoskopi ünitesinde elektif alt ve üst GİS endoskopisi geçiren, ASA I-III, 18 yaş üstü ve işlem sırasında kapnograf ile monitörize edilen 154 hasta dahil edildi. Puls oksimetrede oksijen saturasyonu 15 sn'den uzun %92'in altında olması hipoksi, %85'in altında olması ise ciddi hipoksi olarak tanımlandı. **Bulgular:** Çalışmaya 94 bayan, 60 erkek hasta dahil edilmiş olup yaş ortalaması 50,88±11,8 (20-70) yılı bulundu. Anestezi süresi ortalama 23,58±4,91, endoskopi süresi ortalama 21,73±5,06 dk saptandı. Apne ile hipoksi arasında geçen süre 13,6 sn., apne ile ciddi hipoksi arasında geçen süre 21,6 sn., IPI=1 değeri ile hipoksi arasında geçen süre 12,9 sn, IPI=1 ile ciddi hipoksi arasında geçen süre 21,6 sn., End-tidal karbondioksit=0 ile hipoksi arasında geçen süre 12,9 sn., end-tidal karbondioksit=0 ile ciddi hipoksi arasında geçen süre 21,3 sn. tespit edildi. İşlem sırasında hastaların 42(%27,3)'ünde hipoksi, 23(%14,9)'ünde ciddi hipoksi, 70(%45,5)'inde apne izlendi. IPI=1 olduğunda hipoksi ve ciddi hipoksiyi tahmin etmede sensitivite değeri sırasıyla %88,1 ve %95,7; spesifite değeri sırasıyla %67 ve %60,3 olarak tespit edildi. IPI<7 olduğunda hipoksi ve ciddi hipoksiyi tahmin etmede sensitivite değeri sırasıyla %100 ve %100; spesifite değeri sırasıyla %42 ve %64,1 olarak tespit edildi. End tidal karbondioksit üzerinden hipoksi ve ciddi hipoksiyi tahmin etmede sensitivite değeri sırasıyla %66,7 ve %65,2; spesifite değeri sırasıyla %73,2 ve %67,2 olarak tespit edildi. **Sonuç:** Kapnografik monitörizasyon ve özellikle IPI değerinin takibi hastanın solunum olaylarının tanınmasında hem zaman hemde risk faktörünün doğruluğu açısından değerli ve güvenilir bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Entegre Pulmoner İndeks, Kapnograf, Monitorizasyon

The Value of Integrated Pulmonary Index Monitoring in Detecting Respiratory Events in Patients Undergoing Gastrointestinal System Endoscopy

Abstract

Aim:The aim of the study is to determine whether the Integrated Pulmonary Index (IPI) detects changes in ventilation status early in patients undergoing gastrointestinal endoscopy, and to determine the risk factors affecting hypoxia and severe hypoxia.**Material and Methods:**The study included 154 patients who underwent elective lower and upper GI endoscopy in the endoscopy unit between October 2018 and December 2019, ASA I-III, over 18 years of age, and were monitored with a capnograph during the procedure. In pulse oximetry, oxygen saturation longer than 15 seconds was defined as less than 92% hypoxia, and below 85% was defined as severe hypoxia.**Results:**The time between apnea and hypoxia is 13.6 seconds, the time between apnea and severe hypoxia is 21.6 seconds, the time between IPI=1 value and hypoxia is 12.9 seconds, the time between IPI=1 and severe hypoxia 21, 6 sec., time between end-tidal carbon dioxide=0 and hypoxia 12.9 sec., time between end-tidal carbon dioxide=0 and severe hypoxia 21.3 sec. was detected. During the procedure, hypoxia was observed in 42(27.3%) patients, severe hypoxia in 23(14.9%), and apnea in 70(45.5%) patients. When IPI=1, the sensitivity value in predicting hypoxia and severe hypoxia was 88.1% and 95.7%, respectively; specificity values were determined as 67% and 60.3%, respectively. When IPI<7, the sensitivity value in predicting hypoxia and severe hypoxia was 100% and 100%, respectively; specificity values were determined as 42% and 64.1%, respectively. The sensitivity value in predicting hypoxia and severe hypoxia over end-tidal carbon dioxide was 66.7% and 65.2%, respectively; specificity values were determined as 73.2% and 67.2%, respectively.**Conclusion:**Capnographic monitoring, and especially the follow-up of the IPI value, is a valuable and reliable finding in terms of both time and the accuracy of the risk factor in the diagnosis of respiratory events of the patient.

Keywords: Endoscopy, Integrated Pulmonary Index, Capnograph, Monitoring

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7018-9855

Gebze’de Çalışan Aile Hekimi ve Aile Sağlığı Elemanlarının Gıda Takviyeleri İle İlgili Bilgi, Tutum ve Davranışları**Dyt. Cansu Dalmış¹, Prof. Dr. Ayşe Nilüfer Özaydın²**¹*Gebze İlçe Sağlık Müdürlüğü*²*Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı***Corresponding author: Cansu Dalmış***Özet**

Türkiye’de gıda takviyeleri (GT), 2013’te “Türk Gıda Kodeksi Takviye Edici Gıdalar Tebliği’nde tanımlanmıştır. Özellikle covid-19 pandemisinde, GT kullanımlarına ilişkin farklı çalışmalar yayınlanmıştır. Araştırmamızda Kocaeli/Gebze’deki Aile Sağlığı Merkezleri’ndeki (ASM) aile hekimleri ve aile sağlığı elemanlarının 2021’deki GT kullanım prevalansları, GT ile ilgili bilgi, tutum ve davranışları araştırılmıştır. Yöntem: Kesitsel bu araştırmada, 24 ASM’deki çalışanlar (N=216) ile, maske-mesafe-hijyen koşullarında, yüz-yüze görüşülerek veri toplanmıştır. Marmara Üniversitesi Etik Kurulu’ndan (04.06.2021/09.2021.700), Kocaeli İl Sağlık Müdürlüğü’nden araştırma izinleri, katılımcılardan da bilgilendirilerek onamları alınmıştır. Araştırmanın verileri SPSS’de değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p<0,005$ kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırmada 80 aile hekimi, 96 aile sağlığı elemanı ile görüşülmüştür (yanıtlama oranı: %81,5). Katılımcıların %72,7’si kadındı. Katılımcıların yaşları $40,61\pm 8,18$ yıldır (n=176). GT kullanım prevalansı aile hekimlerinde %51,3, aile sağlığı elemanlarında %47,9 idi. Aile hekimlerinin %66,3’ü, aile sağlığı elemanlarının %35,4’ü hastalarına GT öneriyordu. GT kullanan aile hekimlerinden %85,4’ü, aile sağlığı elemanlarından %58,7’si GT kullanımını öneriyordu. Kullananların %77,0’si GT kullanımından memnuniyet, sadece %4,6’sı olumsuz etki deneyimlediğini belirtmiştir. GT kullanıcılarının %82,8’i bağışıklığı güçlendirmek, %27,6’sı covid-19’dan korunmak için kullandığını belirtti. GT kullananların %32,2’si hergün kullanıyordu. Katılımcılar son bir yılda (pandemide) en çok vitamin D, multivitamin-mineral, vitamin C, vitamin B12 kullanırlarken (sırasıyla %31,8, %24,4, %18,8, %17,6), niasin, aminoasit-protein tozları, vitaminA, vitaminE’yi ise en az kullandıklarını beyan ettiler (sırasıyla %0,6, %1,1, %1,1, %1,1). Katılımcıların GT bilgi puanlarının medyanı 50,0’dir (range:0-90). Aile hekimlerinin 60,0 (range:0-90), aile sağlığı elemanlarının 40,0’tı (range:0-80) (p:0,0001). Erkekler kadınlardan daha fazla GT bilgisine sahiptiler (medyanerkek:60,0, range:0-90, medyankadın: 50.0, range:0-90) (p:0,002). Meslekte geçen süre arttıkça GT bilgi puanları azalırken (r: -0,210, p:0,005), haftalık egzersiz süresi arttıkça GT puanının arttığı saptandı (r:0,162, p:0,031). Sonuç: Araştırmamızda Gebze’deki ASM’lerde çalışanların yarısının pandemi süresince herhangi bir GT kullandığı, kullananların %77,0’si olumlu etki gördüğünü ve kullanan aile hekimlerinin çoğunluğunun GT kullanımını başvuranlarına önerdiği saptanmıştır.

Meslekte geçen süre uzadıkça GT bilgisinin azalması periyodik olarak GT kullanımı ile ilgili hizmetiçi eğitim ihtiyacını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Gıda Takviyesi, Besin Takviyesi, Vitamin, Mineral, Aile Hekimi, Aile Sağlığı Çalışanı

Knowledge, Attitude and Practice of Health Workers Working in Primary Health Care Centres in a District About Food Supplements

Abstract

Food Supplements(FS) were defined in ‘Turkish-Food-Codex-Supplementary-Food-Communique’ in Turkey(2013). News about FS-usage during pandemic have been spread in community It was aimed to determine the prevalence of FS-usage of primary health care personnel in a district, in 2021 and their knowledge, attitude and practice about FS. In this cross-sectional study, data was collected by face to face in the 24 Family-Health-Centre in Gebze/Kocaeli(N:216). Ethical approval was obtained from Ethics-Committee (04.06.2021/09.2021.700), Kocaeli Provincial Health Directorate, and the informed-consent of the participants was taken. The data was analyzed in SPSS. The statistical significance level was accepted as $p<0,005$. Eighty family-physicians(FP) and 96 family-health-workers(FHW) were interviewed (response rate:81,5%). 72,7% of the participants were women. The average-age of them was $40,61\pm 8,18$ years (n:176). The prevalence of FS use was 51,3% in FPs and 47,9% in FHW. Among the users, %85,4 of FPs and %58,7 of FHW, declared to recommend FS. FSs have been used by 32,2% of users every day. The aim of FS-usage was declared to strengthen their immune system by 82,8% and to protect themselves from covid-19 by 27,6% of FS-users. About the effects of FS; 77,0% of FS-users indicated their satisfaction, only 4,6% of them stated side-effects. The most used FSs during pandemi were vitaminD, multivitamin-mineral, vitaminC, vitaminB12, (respectively 31,8%, 24,4%, 18,8%, and 17,6%), and the least ones were niacin, protein-powders, vitaminA and vitaminE (respectively 0,6%, 1,1%, 1,1%, 1,1%). The median FS-knowledge-score(FSKS) of participants was 50,0 (range:0-90); the FP’s was 60,0 (range:0-90), and FHW’s was 40,0 (range:0-80) ($p:0,0001$). Men had higher FSKS than women (medianmale:60,0, median female:50,0) ($p:0,002$). As the time-spent in the profession increased, FSKS decreased($r:-0,210$, $p:0,005$) while as the weekly exercise time increased FSKS increased ($r:0,162$, $p:0,031$). We found that half of the participants used any kind of FS during pandemic, most users had a positive-effect, and majority of FP-users recommended the use of FS to their clients. The reverse relationship between time-spent in profession and FSKS has revealed the need for in-service training about FS.

Keywords: Food Supplement, Nutritional Supplement, Vitamin, Mineral, Family-Physician, Family-Health-Workers

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8853-3893

Genişlemiş Spektrumlu Beta-Laktamaz Üreten ve Karbapenem Dirençli Klebsiella pneumoniae ve Escherichia coli İzolatlarına Karşı Sefiderokolün Etkinliğinin Araştırılması**Dr. Öğretim Üyesi Hasan Cenk Mirza¹, Arş. Gör. Gizem İnce Ceviz¹**¹*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı***Corresponding author: Hasan Cenk Mirza***Özet**

AMAÇ: Genişlemiş spektrumlu beta-laktamaz (GSBL) üreten Enterobacteriaceae ile karbapenem dirençli Enterobacteriaceae tarafından oluşturulan enfeksiyonların tedavisi için kullanılacak antibiyotikler sınırlıdır. Sefiderokol yeni, parenteral bir siderofor sefalosporindir. Çalışmamızın amacı GSBL üreten ve karbapenem dirençli izolatlardan oluşan Enterobacteriaceae koleksiyonuna karşı sefiderokolün etkinliğinin araştırılması, farklı bakteri gruplarının sefiderokol duyarlılık oranlarının karşılaştırılmasıdır. **YÖNTEMLER:** Çalışmamıza GSBL üreten ve karbapenemlere duyarlı 60 (30 Escherichia coli ve 30 Klebsiella pneumoniae) ve karbapenem dirençli 55 [15 E. coli (tamamı blaOXA-48-pozitif) ve 40 K. pneumoniae (26 blaOXA-48-pozitif, 11 blaNDM-pozitif, 3 blaOXA-48 ve blaNDM-pozitif)] olmak üzere toplam 115 Enterobacteriaceae izolatı dahil edilmiştir. İzolatların sefiderokol duyarlılıklarının belirlenmesi için disk difüzyon yöntemi kullanılmıştır. İnhibisyon zonu çapları EUCAST ve CLSI kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Farklı bakteri grupları arasındaki sefiderokol duyarlılık oranlarının istatistiksel olarak karşılaştırılması için yerine göre Pearson Ki-Kare veya Fisher's Exact test kullanılmıştır. **BULGULAR:** Hem GSBL üreten E. coli hem de GSBL üreten K. pneumoniae izolat grubu için sefiderokole duyarlılık oranı EUCAST kriterlerine göre %86,7 bulunmuştur. Karbapenem dirençli izolatlar arasındaki sefiderokol duyarlılık oranı (EUCAST'e göre %74,5; CLSI'ya göre %96,4), GSBL üreten izolatlara (EUCAST'e göre %86,7; CLSI'ya göre %98,3) kıyasla düşük bulunmuş; fakat duyarlılık oranları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. OXA-48 üreten karbapenem dirençli K. pneumoniae izolatları arasında sefiderokol duyarlılık oranı EUCAST kriterlerine göre %96,2 iken, OXA-48 üreten E. coli izolatları arasındaki duyarlılık oranı %73,3 olarak saptanmıştır. OXA-48 üreten izolatlar (n=41) arasında sefiderokole duyarlılık oranı (EUCAST kriterlerine göre %87,8), NDM üreten izolatlar (n=11) arasındaki duyarlılık oranından (EUCAST kriterlerine göre %45,5) anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (p=0,006).

SONUÇ: Sefiderokol, gerek EUCAST kriterleri gerekse CLSI kriterleri esas alındığında, GSBL üreten *K. pneumoniae* ve *E. coli* izolatları ile OXA-48 karbapenem üreten *K. pneumoniae* izolatlarına karşı yüksek etkinlik göstermiştir. Dolayısıyla, bu bakteriler tarafından oluşturulan enfeksiyonların tedavisinde sefiderokolün de antibiyotik seçenekleri arasında yer alabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gsbl Üreten Enterobacteriaceae, Karbapenem Dirençli Enterobacteriaceae, NDM, OXA-48, Sefiderokol

Investigation of Activity of Cefiderocol against Extended-Spectrum Beta-Lactamase-Producing and Carbapenem-Resistant Isolates of *Klebsiella pneumoniae* and *Escherichia coli*

Abstract

OBJECTIVE: There are limited options for treatment of infections caused by extended-spectrum β -lactamase (ESBL)-producing Enterobacteriaceae and carbapenem-resistant Enterobacteriaceae. Cefiderocol is a new parenteral siderophore cephalosporin. The objective of our study was to investigate the activity of cefiderocol against a collection of Enterobacteriaceae comprising ESBL-producing and carbapenem-resistant isolates and to compare cefiderocol susceptibility rates between different groups of bacteria. **METHODS:** A total of 115 Enterobacteriaceae isolates consisting of 60 ESBL-producing, carbapenem-susceptible isolates (30 *Escherichia coli*, 30 *Klebsiella pneumoniae*) and 55 carbapenem-resistant isolates [15 *E. coli* (all blaOXA-48-positive), 40 *K. pneumoniae* (26 blaOXA-48-positive, 11 blaNDM-positive, 3 blaOXA-48 and blaNDM-positive)] were included in our study. Disk diffusion method was used to determine the susceptibilities of isolates to cefiderocol. Inhibition zone diameters were interpreted according to EUCAST and CLSI criteria. Pearson Chi-Square or Fisher's Exact test, where appropriate, was used to statistically compare the cefiderocol susceptibility rates between different groups of bacteria. **RESULTS:** Cefiderocol susceptibility rate was 86.7% for ESBL-producing *E. coli* isolates and for ESBL-producing *K. pneumoniae* isolates according to EUCAST criteria. Cefiderocol susceptibility rate among carbapenem-resistant isolates (74.5% according to EUCAST, 96.4% according to CLSI) was lower than that observed for ESBL-producing isolates (86.7% according to EUCAST, 98.3% according to CLSI). However, differences were not statistically significant. Cefiderocol susceptibility rate was 96.2% among OXA-48-producing carbapenem-resistant *K. pneumoniae* isolates and was 73.3% among OXA-48-producing *E. coli* isolates according to EUCAST criteria. Cefiderocol susceptibility rate among OXA-48-producing isolates (87.8% according to EUCAST criteria) was significantly higher than that observed for NDM-producing isolates (45.5% according to EUCAST criteria) ($p=0.006$). **CONCLUSION:** Cefiderocol demonstrated high activity against ESBL-producing *E. coli*, ESBL-producing *K. pneumoniae* and OXA-48 carbapenemase-producing *K. pneumoniae* isolates according to both EUCAST and CLSI criteria. Therefore, cefiderocol may be an option for treatment of infections caused by these bacteria.

Keywords: ESBL-producing Enterobacteriaceae, Carbapenem-resistant Enterobacteriaceae, NDM, OXA-48, Cefiderocol

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Genitoüriner Leiomyom - 4 Olgu Sunumu

Dr. Süleyman Sıtkı Uraloğlu¹

¹*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

Leiomyom benign bir tümör olup düz kas hücrelerinin bulunduğu her dokudan kaynaklanabilmektedir. Ürogenital sistemde leiomyoma nadiren görülmektedir. Radyolojik bulguları malign lezyonlara benzediği için tanı genellikle cerrahi eksizyondan sonra konulmaktadır. Benign yapıları ve asemptomatik klinik prezentasyonları nedeniyle leiomyomların tanısı zordur. Disparoni gibi klinik belirtiler genellikle 1 ila 40 cm arasında değişebilen leiomyomun boyutuna bağlıdır. Çoğu durumda leiomyomlar asemptomatiktir ve obstrüktif prezentasyon olağandışıdır. Kliniğimizde tespit edilen büyük bir renal leiomyom, BPH'ya eşlik eden bir trigonal leiomyom, bir epididimal leiomyom ve vajinal leiomyom olmak üzere toplam 4 olgu sunuldu ve ürogenital leiomyom gözden geçirildi. Genitoüriner sistem leiomyomları benign olmalarına rağmen güncel tanı yöntemleri ile maligniteden ayırt edilememektedir. Radyolojik görüntüleme yöntemlerindeki gelişmelerin bu konuya katkı sağlayacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Leiomyom, Benign Tümör, Genitoüriner Neoplazm

Gentourinar Leiomyoma – 4 Case Reports

Abstract

Leiomyomas are benign tumours which may arising from smooth muscle within everyone tissue. This tumour is uncommon manifestation of genitourinary system. Diagnosis of leiomyoma is usually after from surgical resection of tumour because of radiological evidence of leiomyomas are mimicking malignant tumours of genitourinary area. We report three case of leiomyoma. First case: a large renal leiomyoma in the female, second: a bladder leiomyoma coexisting in benign prostate hyperplasia, third case leiomyoma of epididymis and last case a vaginal leiomyoma. Those cases presented and genitourinary leiomyomas are discussed. Although genito-urinary system leiomyomas are benign, they cannot be differentiated from malignancy with current diagnostic methods. We think that the developments in radiological imaging methods will contribute to this issue.

Keywords: Leiomyoma, Benign Tumour, Genitourinary Neoplasm.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2113-5591

Gestasyonel Diabetes Mellitus Tanılı Anneden Doğan ve Makrozomik İnfantların Ekokardiyografik Bulgularının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi

Dr. Sarkhan Elbayiyev¹, Doç. Dr. Gülsüm Kadioğlu Şimşek¹
¹Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Gestasyonel diyabetes mellitus tanılı anneden doğan bebeklerde intrauterin hiperglisemi toksikasyonuna ve süresine bağlı olarak çeşitli konjenital anomaliler görülebilmektedir. Bu çalışmada gestasyonel diyabetes mellitus tanılı anneden doğan bebeklerin demografik ve ekokardiyografik parametrelerini makrozomik infnatlardan oluşan kontrol grubuyla karşılaştırmayı planladık. **Metod:** Çalışmaya hastanemizde doğan ve diyabetik anne bebeği tanısıyla izlediğimiz (n:28) hastalar (A grubu) ve kontrol grubu olarak (B grubu) maternal hastalığı olmayan makrozomik (doğum ağırlığı >4000 gr) yenidoğan bebekler (n:30) olacak şekilde toplam 58 hasta alındı. Grupların demografik özellikleri ve ekokardiyografik parametreleri karşılaştırıldı. Çalışmamızın ilgili kurumdan etik kurul onayı alındı. **Bulgular:** A grubunda gestasyon haftası, doğum ağırlığı B grubundaki bebeklere göre daha düşüktü ($p<0.05$), doğum şekli ve cinsiyet oranları benzerdi. Ekokardiyografik bulgulara bakıldığında her iki grupta en sık görülen kardiyak patoloji PFO idi. A grubunda septal hipertrofi oranı daha yüksekti, diğer kardiyak anomaliler açısından gruplar arası farklılık yoktu. **Sonuç:** Türkiye şartlarında takipsiz gebeliklerin artması ve oral glukoz tolerans testinin toplum bazında uygulanmasındaki bazı güçlükler nedeniyle makrozomik infantlarda saptanmamış maternal diyabet öyküsü olabileceği için bu bebeklere rutin ekokardiyografik muayene yapılması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Diyabetik Anne Bebeği, Makrozomi, Ekokardiyografi

Comparative Evaluation of Echocardiographic Findings in Macrosomic Infants and Babies Born to Mothers With Gestational Diabetes Mellitus**Abstract**

Introduction: Various congenital anomalies can be seen in babies born to mothers with gestational diabetes mellitus, depending on the toxicity and duration of intrauterine hyperglycemia. In this study,

we planned to compare the demographic and echocardiographic parameters of babies born to mothers with gestational diabetes mellitus with the control group consisting of macrosomic infants. Methods: A total of 58 patients were included in the study, including patients (n:28) who were born in our hospital and followed up with the diagnosis of baby of diabetic mother (group A) and macrosomic (birth weight >4000 g) newborn babies (n:30) without maternal disease as the control group (group B). Demographic characteristics and echocardiographic parameters of the groups were compared. Ethics committee approval was obtained from the relevant institution for our study. Results: Gestational age and birth weight in group A were lower than babies in group B ($p<0.05$), delivery type and gender ratios were similar. Considering the echocardiographic findings, the most common cardiac pathology in both groups was PFO. The rate of septal hypertrophy was higher in group A, and there was no difference between the groups in terms of other cardiac anomalies. Conclusion: Due to the increase in pregnancies without follow-up in Turkey and some difficulties in the application of the oral glucose tolerance test on a community basis, it would be appropriate to perform a routine echocardiographic examination in macrosomic infants because there may be a history of undetected maternal diabetes in these infants.

Keywords: Newborn, Baby of Diabetic Mother, Macrosomia, Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Glans Peniste Nadir Görülen Kaposi Sarkomu

Dr. Deniz İpek¹

¹*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

Dayanak: Kaposi sarkomu, organ nakli alıcılarında ve AIDS gibi bağışıklığı baskılanmış hastalarda sıklıkla gelişen inflamatuvar bir vasküler tümördür. Sıklıkla deri ve ekstremitelerde görülmekle birlikte vücutta birçok odakta bulunabilir. Glans penisin klasik Kaposi Sarkomu nadir görülen bir hastalıktır ve literatürde çok az vaka bulunurken, birçok deri lezyonu ile karıştırılma potansiyeli ile farklı formları görülebilmektedir. Klasik Kaposi Sarkomu, 40-70 yaş arası Akdenizli erkeklerde sık görülen ve diğer tiplere göre daha iyi prognoza sahip olup, Türkiye'de diğer nadir tiplere göre daha sık görülmektedir. Olgu: Kliniğimize başvuran olgu 88 yaşında bir erkekti. Son 2 aydır herhangi bir tedavi görmemiş penis lezyonu ile kurumumuza başvurmuştur. Fizik muayenesi sırasında önemli bir belirti görülmedi. Hasta herhangi bir işeme güçlüğü, eşlik eden veya eşlik eden bir hastalığı olmadığını kabul etti. Lezyon glans ve glandüler doku ile sınırlıydı ve üreter veya kavernoöz cisim invazyonu yoktu. Cerrahi eksizyon sonrası herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Sonuç: Sonuç olarak, immün sistemi baskılanmış hastalarda primer penil Kaposi Sarkomu genital bölgenin maküler, papüler ve nodüler lezyonlarının ayırıcı tanısında akılda tutulması gereken nadir bir hastalıktır. Küçük bir soliter lezyon için cerrahi eksizyon önerilirken, büyük lezyonlar için konservatif radyasyon tedavisi yararlı olabilir. Sistematik kemoterapi genellikle iç organ tutulumu veya genel lezyonları olan daha ileri vakalar için ayrılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kaposi's Sarkomu, Glans Penis,

A Rare Case of Kaposi's Sarcoma in the Glans Penis

Abstract

Kaposi sarcoma is an inflammatory vascular tumor that frequently develops in organ transplant recipients and immunosuppressed patients such as AIDS. Although it is frequently observed on the skin and extremities, it can be found in many foci in the body. Classic Kaposi Sarcoma of the glans penis is a rare disease and there are very few cases in the literature while different forms can be seen with the potential to be confused with many skin lesions. Classic Kaposi Sarcoma is frequently seen in Mediterranean men aged 40-70 years and has a better prognosis than other types and it is more common than other rare types in Turkey. Case: Our case was a 88 year old male. He has applied to our institution with a penis lesion that had not been cured by any kind of treatment for the last 2 months. During his

physical examination no significant signs has been observed. The patient did not admit any voiding difficulty, no comorbid or concomittant disease. The lesion was limited to the glans and glandular tissue, and there was no invasion of the ureter or cavernous body. No complication has occured after surgical excision. Conclusion: In conclusion, primary penile KS in immunocompetent patients is a rare disease, which should be kept in mind in the differential diagnosis of macular, papular and nodular lesions of the genital region. Surgical excision is recommended for a small solitary lesion, whereas conservative radiation therapy may be useful for large lesions. Systematic chemotherapy is usually reserved for more advanced cases with visceral involvement or generalized lesions.

Keywords: Kaposi's Sarcoma, Glans Penis

Presentation ID / Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Global Burden of Osteoarthritis: A Bibliometric Analysis of the Most Cited Top 100 Articles

Dr. Nazife Öztürk¹, Uzman Dr. Mehmet Akif Akçal²

¹*Akdeniz Üniversitesi*

²*Antalya Atatürk Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: Nazife Öztürk*

Abstract

Background: Osteoarthritis is a degenerative disease that commonly occurs in elderly people and is the leading cause of disability and a source of societal cost in older adults. **Objective:** To identify and conduct a qualitative and quantitative analysis of the 100 most-cited articles on osteoarthritis burden and provide valuable scientific information for researchers. **Methods:** The hundred most cited articles related to the burden of osteoarthritis were retrieved from the Web of Science Core Collection. Basic information, such as the authors, title, number of citations, year of publication, journal, country/territory, and research type, was extracted. **Results:** The average number of citations per article was 98.32. The top 100 articles were published in 47 journals and published by 492 authors. Most of the top 100 articles were published in the United States (48 publications). The top 100 articles included 87 articles, 11 review articles, 2 proceeding papers. The most commonly studied fields in rheumatology (51 publications), orthopedics (28 publications), general internal medicine (11 publications), health care sciences services (10 publications), and surgery (8 publications). **Conclusions:** The top articles in the field of the global burden of osteoarthritis have a high level of evidence. Collaboration between authors was high for highly-cited articles. Moreover, the eminent articles can provide important information for the education of doctors and therapists specializing in osteoarthritis.

Keywords: Osteoarthritis, Global Burden, Bibliometric Analysis, the Most Cited Articles

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0615-3721

Glokom Cerrahisi İle İlgili Youtube Videolarının Kalite Değerlendirmesi ve İçerik Analizi

Uzman Dr. Kenan Dagdelen¹

¹Department of Ophthalmology, Beytepe Murat Erdi Eker Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çevrimiçi bir video paylaşım platformu olan YouTube'da trabekülektomi ile ilgili videoların doğruluğunu, kalitesini ve güvenilirliğini değerlendirmektir. Materyal-Metod: “Trabekülektomi” anahtar kelimesi ile Youtube -çevrimiçi video platformu- üzerinde yapılan bir video aramasıyla elde edilmiştir. Materyal ile ilgili olarak izlenme sayısı, beğeni sayısı, beğenmeme sayısı, yorum sayısı, video süresi, videonun yüklendiği günden itibaren geçen gün sayısı gibi parametreler kaydedildi. Böylece ikincil veriler çıkarıldıktan sonra Shapiro-Wilks, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve Backward Linear Regresyon olmak üzere bir takım istatistiksel analizler yapılmıştır. Bu çerçevede Stata yazılımı kullanılarak istatistiksel analizler yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri (eşik) %10 ($p<0.1$) olarak kabul edildi. Tartışma: Videolar yükleme kaynağına göre değerlendirildikten sonra 2 videonun doktor olmayan kişiler tarafından, 6 videonun doktorlardan ve 2 videonun da ticari bir kaynaktan indirildiği tespit edildi. Bu kaynakların yüklendiği YouTube kanallarının abone sayıları birbirinden önemli ölçüde farklıdır ($p<0,1$). Videolar verdikleri bilgi içeriğine göre değerlendirildiğinde, 5 videonun düşük kaliteli bilgi içeriğine sahip olduğu, 4 videonun orta kalitede bilgi içeriğine sahip olduğu, 1 videonun yüksek kaliteli bilgi içeriğine sahip olduğu ve v video sürelerinden önemli ölçüde farklı olduğu tespit edilmiştir ($p<0.1$). Ayrıca izlenme sayısını etkileyen parametrenin beğeni sayısı olduğu istatistiksel olarak belirlendi ($p<0.1$). Sonuç: YouTube videoları, Trabekülektomi için eğitim materyali ve İngilizce bilgi kaynağı olarak esasen yetersizdir. Sağlık profesyonellerinin hastaların doğru bilgiye ulaşabilmesi için online platformlara daha fazla dikkat etmesi gerekiyor.

Anahtar Kelimeler: Glokom Cerrahisi, Youtube, Cerrahi Video, İnternet, Video Kalitesi, İçerik Analizi

Quality Assessment and Content Analysis of Youtube Videos On Glaucoma Surgery

Abstract

Aim: The aim of this study is to evaluate the accuracy, quality and reliability of the videos on trabeculectomy on YouTube which is an online video-sharing platform. **Material-Method:** The material

has been obtained by a video search carried out on the Youtube -online video platform- with the keyword “Trabeculectomy”. After the implementation of exclusion criteria, the first ten suitable videos were included in the evaluation. Regarding the material, the parameters of the number of views, the number of likes, the number of dislikes, the number of comments, the video duration, the days since the video was uploaded were recorded. Thus, after carving out the secondary data, a number of statistical analyses were performed namely Shapiro-Wilks, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and Backward Linear Regression. In this framework, statistical analyzes were made via using the Stata software. Statistical significance value (threshold) was accepted as %10 ($p<0.1$). Results: After the videos were evaluated according to the upload source, it was found that 2 videos were downloaded by the individuals who is not a doctor, 6 videos from doctors and 2 videos from a commercial source. The number of subscribers of the YouTube channels on which these sources have been uploaded was significantly different from each other ($p<0.1$). When the videos were evaluated according to the information content they provided, it was found that 5 videos had low quality information content, 4 videos had medium quality information content, 1 video had good quality information content, and the video durations were also significantly different from each other ($p<0.1$). Moreover, it was statistically determined that the parameter affecting the number of views was the number of likes ($p<0.1$). Conclusion: YouTube videos are essentially insufficient as an educational material and an English source of information for the Trabeculectomy. Health professionals need to pay more attention to online platforms.

Keywords: Glaucoma Surgery, Youtube, Surgical Video, Internet, Video Quality, Content Analysis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9342-0244

Hafif Kognitif Bozukluk Tanılı Hastaların Difüzyon Ağırlıklı Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Değerlendirilmesi**Uzman Dr. Nurullah Dağ¹**¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Bölümü**Özet**

Bu çalışmanın amacı, hafif kognitif bozukluk (HKB) tanılı hastalar ile sağlıklı kontrol grubunun beyinlerindeki suyun bölgesel dağılımını karşılaştırmaktır. Retrospektif bu çalışmada Ocak 2021 ile Şubat 2022 tarihleri arasında hastanemizde HKB tanılı, manyetik rezonans görüntüleme ile beyin görüntülemesi yapılmış 27 hasta değerlendirildi. Beyin görüntülemesinde difüzyon ağırlıklı görüntülemesi olmayan veya görüntüleri değerlendirilemeyen 5 hasta çalışma dışı bırakıldı. Çalışmaya dahil edilen hastalar ile yaş ve cinsiyet olarak eşleştirmek koşuluyla baş ağrısı nedeniyle beyin görüntülemesi yapılmış 22 kişilik kontrol grubu seçildi. Hastaların ve kontrol grubunun difüzyon ağırlıklı görüntülerinden görünür difüzyon katsayısı (GDK) değerleri ölçüldü. Ölçümler bilateral frontal, parietal, temporal bölge derin beyaz cevher alanından, bilateral talamus ve serebellar hemisferden olmak üzere 10 farklı bölgeden yapıldı. HKB tanılı hastaların (n=22) yaş ortalaması 77.86 ± 11.2 yıldır (min-max, 59.14 - 97.89) ve yarısı kadındır. HKB olgularında serebellar hemisferler hariç tüm alanlarda GDK, kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (p<0.05). Ortalama en yüksek değerler temporal bölge derin beyaz cevher alanından ölçüldü (sağ: 986.71 ± 118.75 x 10⁻³ mm² /s, sol: 978.18 ± 101.30 x 10⁻³ mm² /s). HKB tanılı hastalarda cinsiyete göre GDK değerleri arasında anlamlı fark yoktu (p>0.05). Hasta grup ile kontrol grubu ayırt etmede GDK tanısal performans değerlendirmesinde duyarlılığı ve özgüllüğü en yüksek bölge sol temporal bölge derin beyaz alanıydı (eğri altında kalan alan: 0.901, %95 güven aralığı 0.798-1.000). Bu bölgede GDK kesim değeri 906.84 x 10⁻³ mm² /s alındığında duyarlılık 0.89, özgüllük 0.84 olarak belirlendi. Sonuç olarak HKB tanılı hastaların beyinlerinde suyun dağılımı, kognitif açıdan sağlıklı insanlara göre artmıştır. Beyin parankimindeki atrofik süreç ile uyumlu bu bulgu difüzyon ağırlık görüntüleme yardımı ile tespit edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hafif Kognitif Bozukluk, Beyin, Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme, Görünür Difüzyon Katsayısı

Evaluation of Patients With Mild Cognitive Impairment With Diffusion-Weighted Magnetic Resonance Imaging

Abstract

The aim of this study is to compare the regional distribution of water in the brains of patients with mild cognitive impairment (MCI) and healthy controls. In this retrospective study, 27 patients with MCI who underwent brain imaging with magnetic resonance imaging in our hospital between January 2021 and February 2022 were evaluated. Five patients who did not have diffusion-weighted imaging in brain imaging or whose images could not be evaluated were excluded from the study. A control group of 22 people who underwent brain imaging due to headache was selected, provided that they were matched with the patients included in the study in terms of age and gender. Apparent diffusion coefficient (ADC) values were measured from the diffusion-weighted images of the patients and the control group. Measurements were made from 10 different regions, including bilateral frontal, parietal, temporal region deep white matter area, bilateral thalamus and cerebellar hemisphere. The mean age of the patients (n=22) diagnosed with MCI was 77.86 ± 11.2 years (min-max, 59.14 - 97.89), and half were women. ADC values were significantly higher in all areas except cerebellar hemispheres in MCI cases compared to the control group ($p < 0.05$). The mean peak values were measured from the deep white matter area of the temporal region (right: $986.71 \pm 118.75 \times 10^{-3} \text{ mm}^2/\text{s}$, left: $978.18 \pm 101.30 \times 10^{-3} \text{ mm}^2/\text{s}$). There was no significant difference between ADC values according to gender in patients with MCI ($p > 0.05$). In distinguishing the patient group from the control group, the region with the highest sensitivity and specificity in the diagnostic performance evaluation of ADC was the left temporal region deep white area (area under the curve: 0.901, 95% confidence interval 0.798-1.000). When the GDK cut-off value was $906.84 \times 10^{-3} \text{ mm}^2/\text{s}$ in this region, the sensitivity was determined as 0.89 and the specificity as 0.84. As a result, the distribution of water in the brains of patients with MCI increased compared to cognitively healthy people. This finding, which is compatible with the atrophic process in the brain parenchyma, can be detected with the help of diffusion weight imaging.

Keywords: Mild Cognitive Impairment, Brain, Diffusion-Weighted Imaging, Apparent Diffusion Coefficient

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1134-404x

Hastanede Yatan Erişkin Hastalarda COVID-19 Enfeksiyonu Sırasında Görülen Sekonder Bakteriyel ve Fungal Enfeksiyonlar**Öğr. Gör. Dr Gülbahar Darılmaz Yüce¹, Prof. Dr. Müşerref Şule Akçay¹**¹*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı***Özet**

Giriş ve Amaç SARS-CoV-2 enfeksiyonları sekonder bakteriyel/fungal enfeksiyonlara neden olmaktadır. Bu çalışmada, SARS-CoV-2 enfeksiyonu nedeniyle hastanede yatan hastalarda gözlenen sekonder bakteriyel ve fungal enfeksiyonlar incelenmiştir. Yöntem Ocak 2020-2021 tarihleri arasında hastanemizde doğrulanmış SARS-CoV-2 enfeksiyonuna bağlı solunum yetmezliği tanısıyla yatarak takip ve tedavi edilen 89 hastanın dosyası geriye dönük olarak analiz edildi. Bulgular Çalışmaya 89 hasta [35 (%39.4) kadın, 54 (%60.6) erkek] dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 69.79±12 idi. En sık komorbiditeler kronik obstrüktif akciğer hastalığı, koroner arter hastalığı, konjestif kalp yetmezliği, serebrovasküler hastalıklar, hipertansiyon, diyabetes mellitus ve kronik böbrek yetmezliğiydi. En sık semptomlar; öksürük (%88.2), göğüs ağrısı (%73.7), dispne (%70.9), halsizlik (%67.6) ve ateşi (%58.9). Radyolojik olarak bilateral buzlu cam infiltrasyonlar (%89.5) en sık gözlenen radyolojik bulguydu. Hastaların hastaneye yatışı sırasında ölçülen ortalama oksijen saturasyonu 89±3 idi. Ortalama servis yatışı 7.2±10.3, yoğun bakım yatışı 12.5±10 gündü. Solunum destek tedavisi olarak nazal oksijen (%65.1), noninvaziv mekanik ventilasyon (%10.1), yüksek akımlı oksijen (%20.2), invaziv mekanik ventilasyon (%16.8) uygulandı. Hastaların %7.8'inde kan kültüründe [Staphylococcus epidermidis, Candida glabrata, Staphylococcus aureus], %4.4'ünde balgam kültüründe [Candida albicans, Klebsiella oxytoca, Escherichia coli], %4.4'ünde derin trakeal aspirat kültüründe [Klebsiella pneumoniae, Acinetobacter baumannii, Candida albicans], %2.2'sinde bronş lavajında [Candida albicans], %15.7'sinde idrar kültüründe [Enterococcus Species, Candida albicans, Pseudomonas aeruginosa, Klebsiella pneumoniae, Staphylococcus epidermidis, Escherichia coli] üreme saptandı. Geniş spektrumlu antibiyotik %40.4, antifungal %10.1 hastada kullanıldı. Sekonder bakteriyel/fungal enfeksiyon saptanan tüm hastalarda (31 hasta, %34.8) yüksek doz kortikosteroid kullanılmıştı. Hastaların 22'si (%24.7) kaybedildi ve 11'inde (%12.3) sekonder bakteriyel/fungal enfeksiyon vardı. Sonuç COVID-19 hastalarında sekonder bakteriyel/fungal enfeksiyonlar önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Kortikosteroid kullanımı sekonder bakteriyel/fungal enfeksiyonlar için bir risk faktörüdür. Bu hastalardan kan, balgam, idrar kültürü, derin trakeal aspirat ve bronş lavajı ile kültür alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Sars-CoV-2, Koenfeksiyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0002-5701-4978 / 0000-0003-0237-0278

Hastaneye Yatırılan Geriyatrik Hastalarda Akut Böbrek Hasarı ve İlişkili Faktörlerin Araştırılması**Uzman Dr. Mehmet Biricik¹, Uzman Dr. Üstün Yılmaz²**¹*Mardin Savur Prof. Dr Aziz Sancar Devlet Hastanesi, İç Hastalıkları*²*Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji***Corresponding author: Mehmet Biricik***Özet**

Giriş: Akut Böbrek Hasarı (ABH) çok yaygın bir klinik problemdir. Hastanede yatan hastaların %5-7'sinde, yoğun bakımda yatan hastaların ise %25-30'unda bu tablo görülmektedir. Yaşlılarda ABH insidansı yüksektir ve artmış mortalite, morbidite, uzamış kalış süresi ve kronik böbrek hastalığına ilerleme riski ile ilişkilidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, hastanede yatan geriyatrik hastalarda ABH insidansını, etiyolojilerini, risk faktörlerini, mortaliteyi, klinik sonuçları, komorbid durumları ve prognozunu belirlemektir. Gereç ve yöntem: Bu çalışma 2012-2017 yılları arasında hastanemiz iç hastalıkları ve nefroloji kliniklerinde yatan 65 yaş üstü hastaların dosyaları geriye dönük incelenerek düzenlendi. Akut böbrek hasarı tanısı ile hastaneye yatırılan 65 yaş üstü tüm hastalar çalışmaya dahil edildi. ABH tanımlaması için RIFLE kriterleri kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza toplam 233 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 77,3 idi. Hastaların %52,8'i kadın, %47,2'si erkekti. Prerenal ABH insidansı %59,2, renal ABH %29,6 ve postrenal ABH %11,2 idi. ABH nedenleri incelendiğinde %40,8'inde dehidratasyon, %17,2'sinde idrar yolu enfeksiyonu ve %12,9'unda gastroenterit saptandı. Mortalite oranı %4,7 iken, renal replasman tedavisi ihtiyacı %24 olarak saptandı. Sonuç: ABH geriyatrik hastalarda sık görülmektedir. Hastanede kalış süresi ile artan mortalite riski arasında doğrusal bir ilişki vardır. Erken teşhis ve hızlı tedavi, başarılı sonuçların elde edilmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasarı, Geriatri, Hemodiyaliz

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9146-0621

Hemodiyaliz Sonrası Yorgunluk ile Diyastolik Disfonksiyon İlişkisi**Dr. Öğretim Üyesi Ertan Akbay¹, Uzm Dr. Sinan Akıncı¹**¹*Başkent Üniversitesi Alanya Uygulama ve Araştırma Merkezi***Özet**

Giriş: Hemodiyaliz seansının ardından yorgunluk sık izlenmektedir. Etyolojisi tam olarak belli olmayan bu durumun diyastolik fonksiyon bozukluğu ile ilişkisi daha önce değerlendirilmemiştir. Amacımız diyaliz sonrası yorgunluğu daha önce geliştirilmiş olan skalalar ile değerlendirmek ve diyastolik fonksiyonları gösteren ekokardiyografik parametreler ile ilişkisini göstermektir. Metod: Başkent Üniversitesi Alanya Hastanesi, Diyaliz Ünitesinde hemodiyaliz uygulanan hastalar değerlendirildi. 18 yaş üzerinde olan ve en az son üç aydır ayaktan hemodiyaliz tedavisi gören hastalar değerlendirildi. Ejeksiyon fraksiyonu %50'nin altında olanlar ve/veya orta/ileri derece kapak hastalığı bulunanlar çalışmadan çıkartıldı. Hastaların diyaliz sonrasında semptomları, diyaliz sonrası yorgunluk (DSY) skalası ile değerlendirildi. Ekokardiyografik çalışmalar Amerikan Ekokardiyografi Derneği kılavuzlarında önerilen şekilde uygulandı. Sonuçlar: Çalışmaya 94 hasta(ortalama yaşı 64.7±13.5, erkek 54 (57.4%)) dahil edildi. DSY skoru medyan değeri 30.5 (19.0-42.0) saptandı. Medyan değerinin altında ve üstünde olmasına göre hastalar iki gruba ayrıldı. Yüksek DSY skoruna sahip grupta sol ventrikül kitle indeksi (LVMI), erken diyastolik akım hızı (E)/ erken diyastolik pik miyokardiyal hız (e') oranı anlamlı şekilde daha yüksekti (p:0.039, p:0.018, sırasıyla). Ek olarak e' dalgası ve triküspit anülüsün sistolde apikale yer değiştirmesi (TAPSE) daha düşüktü (p:0.022, p:0.019, sırasıyla). E/e' oranı (r: 0.422, p<0.001) ve LVMI (r:0.216, p:0.036), DSY skoru ile pozitif yönde, TAPSE (r:-0.332, p:0.001) ve e' (r:-0.253, p:0.014) ise negatif yönde korelasyon izlendi. Korelasyon analizinde p<0,1 olan parametreler basamaklı lineer regresyon analizinde değerlendirildi. E/e' oranı ile DSY skoru arasında bağımsız bir ilişki saptandı (β:0.205, p:0.034). Tartışma: Diyaliz sonrasında izlenen yorgunluk ile diyastolik disfonksiyon ilişkili olabilir. Çalışmamızda E/e' oranı ve DSY skoru arasında korelasyon ve bağımsız bir ilişkiye saptadık.

Anahtar Kelimeler: Diyaliz Sonrası Yorgunluk; Ekokardiyografi; Diyastolik Disfonksiyon; Hemodiyaliz

The Relationship Between Post-Dialysis Fatigue and Diastolic Dysfunction

Abstract

Introduction: Fatigue is frequently observed after a hemodialysis session. The relationship of this condition, whose etiology is not clear, and diastolic dysfunction has not been evaluated before. Our aim is to evaluate post-dialysis fatigue with previously developed scales and to show its relationship with echocardiographic parameters showing diastolic functions. **Method:** Patients who underwent hemodialysis in Baskent University Alanya Hospital, Dialysis Unit were evaluated. Patients over the age of 18 and receiving outpatient hemodialysis treatment for at least the last three months were evaluated. Those with an ejection fraction below 50% and/or those with moderate/severe valve disease were excluded from the study. Post-dialysis symptoms of the patients were evaluated with the post-dialysis fatigue (PDF) scale. Echocardiographic studies were performed as recommended in the American Society of Echocardiography guidelines. **Results:** 94 patients (mean age 64.7 ± 13.5 years, male 54 (57.4%)) were included in the study. The median value of PDF score was 30.5 (19.0-42.0). Patients were divided into two groups according to their being below or above the median value. Left ventricular mass index (LVMI), early diastolic flow velocity (E)/early diastolic peak myocardial velocity (e') ratio was significantly higher in the group with high PDF score (p:0.039, p:0.018, respectively). In addition, the e' wave and tricuspid annular plane systolic excursion (TAPSE) were lower (p:0.022, p:0.019, respectively). E/e' ratio (r: 0.422, p<0.001) and LVMI (r:0.216, p:0.036) were positively correlated with PDF score, TAPSE (r:-0.332, p:0.001) and e' (r:- 0.253, p:0.014), a negative correlation was observed. Parameters with p<0.1 in correlation analysis were evaluated in stepwise linear regression analysis. An independent relationship was found between the E/e' ratio and the PDF score (β :0.205, p:0.034). **Discussion:** Fatigue observed after dialysis and diastolic dysfunction may be related. In our study, we found a correlation and an independent relationship between E/e' ratio and PDF score.

Keywords: Post-Dialysis Fatigue, Echocardiography, Diastolic Dysfunction, Hemodialysis

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2455-9824

Hemodiyaliz Tedavisi Alan Covid-19 Tanılı Hastaların Hemogloblin, Lökosit ve Trombosit Değerlerinin Değişim Durumu

Dr. Mesut Sungur¹, Doç. Dr. Mehmet Cihan Yavaş²
¹*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü*
²*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızda hemodiyaliz tedavisi alan Covid-19 tanılı hastaların Hemogloblin (HGB), Lökosit (WBC) ve Trombosit (PLT) değerlerinin Covid-19 öncesi ve sonrası değişim durumunu belirlemeyi amaçladık. **Yöntem:** Çalışmamız 2 merkezlidir (Aksaray ve Kırşehir). Bu merkezlerde hemodiyaliz tedavisi alan Covid 19 tanılı hastaların yaş ortalaması 61.40±11.32' dir. Çalışma 22 hastanın (17 erkek ve 5 kadın) verileri ile yapılmıştır. Çalışma 2022 yılı Mart ayında yapılmıştır. Çalışma verileri Paired t test ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Hemodiyaliz ünitesinde Covid-19 tanılı hastalarda yapılan analiz sonucunda, Covid-19 öncesi HGB (10.81±1.46gr/dL) parametresinin, Covid-19 sonrası (10.47±2.13gr/dL) parametreden yüksek olduğu tespit edilmiştir (p>0.05). Covid-19 öncesi WBC (6.43±2.25mcL) parametresinin, Covid-19 sonrası (7.26±5.90mcL) değerinden düşük olduğu tespit edilmiştir (p>0.05). Covid-19 öncesi PLT (194.91±64.10) parametresinin, Covid-19 sonrası (204.41±92.83) parametreden düşük olduğu tespit edilmiştir (p>0.05). **Sonuç:** Hemodiyaliz merkezlerinde Covid-19 tanılı hastaların, Covid-19 öncesi ve sonrası belirlenen kan parametreleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hemodiyaliz, Hemogloblin, Lökosit, Trombosit

The Status of Changing the Hemoglobin, Leucocyte and Thrombocyte Values of Patients With Covid-19 Diagnosed With Hemodialysis

Abstract

Objective: In our study, we aimed to determine the change status of Hemoglobin (HGB), Leukocyte (WBC) and Platelet (PLT) values before and after Covid-19 in patients with a diagnosis of Covid-19 who received hemodialysis treatment. **Method:** Our study is based on 2 centers (Aksaray and Kırşehir). The average age of patients with a diagnosis of Covid 19 receiving hemodialysis treatment in these centers is 61.40±11.32. The study was conducted with the data of 22 patients (17 men and 5 women). The study was carried out in March 2022. Study data were analyzed by Paired t test. **Results:** As a result of the analysis performed on patients with a diagnosis of Covid-19 in the hemodialysis unit, It was

determined that the HGB (10.81 ± 1.46 gr/dL) parameter before Covid-19 was higher than the post-Covid-19 (10.47 ± 2.13 gr/dL) parameter ($p > 0.05$). It was determined that the pre-Covid-19 WBC (6.43 ± 2.25 mcL) parameter was lower than the post-Covid-19 (7.26 ± 5.90 mcL) ($p > 0.05$). It was determined that the PLT (194.91 ± 64.10) parameter before Covid-19 was lower than the parameter after Covid-19 (204.41 ± 92.83) ($p > 0.05$). Conclusion: No statistically significant change was detected on the blood parameters determined before and after Covid-19 in patients diagnosed with Covid-19 in hemodialysis centers.

Keywords: Covid-19, Hemodialysis, Hemoglobin, Leukocyte, Platelet

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 8755 9736

Hemoglobinopatisi Olan İnfertil Kadınlarda Histerosalpingografi Bulguları

Dr. Nesrin Atıcı¹

¹*Özel Mozaik Hastanesi Radyoloji Bölümü*

Özet

İlaçlı rahim filmi olarak da bilinen histerosalpingografi (HSG), subfertil ve infertil kadınların değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Floroskopik bir tetkik olan HSG ile uterus varyasyonları, uterin kavite konturları, fallop tüplerinin şekli ve tüp açıklığı araştırılır. Böylece infertiliteye neden olabilecek mekanik nedenler ortadan kaldırılarak spontan gebelik hedeflenir. Kalıtsal kan hastalıkları grubu olan hemoglobinopatilerde de, genetik ve iyatrojenik gibi çeşitli nedenlerle infertilite görülebilmektedir. En yaygın hemoglobinopatiler arasında talasemi ve orak hücre hastalığı bulunmaktadır. Literatürde, talasemi ve orak hücre anemi hastalığı gibi hemoglobinopatisi olan hastalarda HSG bulguları ile ilgili bir çalışma bulunmamakta olup ön çalışma niteliğinde olan bu makale ile literatüre katkı sağlamayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Hemoglobinopati, Talasemi, Orak Hücre Anemisi, Histerosalpingografi

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9951-7963

HER-2 Pozitif Meme Kanserinde Osteopontin Ekspresyon Düzeyleri ve Potansiyel Prognostik Değeri

Uzman Dr. Merve Sevim¹, Doç. Dr. Asude Aksoy²

¹Adıyaman-Besni Devlet Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği

²Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi

*Corresponding author: MERVE SEVİM

Özet

GİRİŞ:Osteopontin (OPN) birçok dokuda bulunan ama özellikle kanserli dokularda yüksek oranda eksprese edilen bir sialoproteindir.Son zamanlarda OPN'in meme kanserli hastalarda tanısıl ve prognostik potansiyeli gösterilmiştir.Meme kanserinde ER, PR ve HER-2 belirteçleri hormonoterapi ve trastuzumab ilaç hedeflerini tanımlar.Ayrıca,üç moleküler markerdan hepsinin yokluğu, kötü prognozlu üçlü negatif meme kanserlerini tanımlar. Hastalıkta prognozu belirleme ve tedavi planlanmasında daha rafine belirteçlerin eksikliği vardır.OPN'nin HER-2 pozitif olgularda yüksek ekspresyonu prognostik bir belirteç ve dolayısıyla yeni bir tedavi hedefi olabilir.AMAÇ:HER2 ve OPN, meme kanserinde önemli biyolojik belirteçlerdir. Bu çalışmanın amacı, meme kanserinde HER2 durumu ve OPN ekspresyon derecesi ilişkisini ve bunun olası prognostik değerini araştırmaktır.GEREÇ VE YÖNTEM: Fırat Üniversitesi,Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı'nda takip edilen, 30 ileri evrede ve 30 lokal ileri evrede İnvaziv Duktal Karsinom (İDK) tanımlı olgular çalışma grubunu oluşturmuştur.Kontrol benign sebeplerle (mamoplasti vb.)incelenen 10 farklı sağlıklı meme dokusu alanları seçilmiştir.Boyamada immün reaktivitenin yaygınlığı (0.1: < %25, 0.4: %26-50, 0.6: %51-75, 0.9: %76-100) ve şiddeti (0: yok, +0.5: çok az, +1: az, +2: orta, +3: şiddetli) esas alınarak histoskor oluşturuldu (histoskor= yaygınlık x şiddet).Her2 için belirtilen olgularda IHK ile 3+ boyanması olanlar pozitif kabul edildi.BULGULAR:Çalışmamızda OPN ekspresyonu normal meme dokusunda,kanserli dokulara göre yüksek bulundu ($p < 0.001$)OPN ekspresyon seviyesi ileri evre meme kanserinde,lokal ileri gruba göre daha düşüktü($p < 0.001$).Yaş, Pozitif lenf nodu sayısı,ER, PR, KI67, PNI, LVI ve OPN ekspresyon düzeyi arasında istatistiksel anlamlı fark tespit edilmedi ($p > 0.05$).HER-2 pozitif grupta OPN ekspresyonu negatif gruba göre istatistiksel anlamlılık düzeyinde daha yüksek bulundu ($p = 0.020$).Osteopontin yüksek gruba düşük gruplarda arasında OS açısından istatistiksel anlamlı ilişki bulunamadı ($p = 0.377$). SONUÇ: Bu çalışmadaki verilerimiz HER-2 pozitif meme kanserli olgularda HER-2 negatif olgulara göre OPN ekspresyonunun arttığını göstermiştir, bu sonuç meme karsinomu farklı moleküler alt tiplerinde prognostik biyobelirteç olarak OPN'nin kullanılabileceğini ve hedefe yönelik yeni tedavi umutlarının olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Osteopontin, HER-2

Evaluation of Osteopontin Expression Levels and Potential Prognostic Value in HER-2 Positive Breast Cancer

Abstract

Osteopontin (OPN) is a sialoprotein that is found physiologically in many tissues but is highly expressed in cancerous tissues. Recently, the diagnostic and prognostic potential of OPN in breast cancer patients has been demonstrated. In breast cancer, ER, PR and HER-2 markers determine hormone sensitivity and guides treatment. Also, the absence of all three molecular markers defines triple negative breast cancers with a poor prognosis. More refined markers are needed to determine prognosis and plan treatment in the disease. High expression of OPN in HER-2 positive cases may be a prognostic marker and thus a new treatment target. The aim of this study is to investigate the relationship between HER2 status and OPN expression degree in breast cancer and its possible prognostic value. Sixty cases in the total, thirty cases of limited-stage and advanced- stage who diagnosed BC, ten cases without carcinoma, as a control group, were included in this study. The cases' pathological specimens were stained immunohistochemically categorized in two groups as 'low' (L), 'high' (H) for OPN expression. For Her-2, those with 3+ staining with IHC were considered positive. The cases' clinicopathological features, Her-2 status and survival rates were evaluated statistically, with a 95% confidence interval, $p < 0.05$, retrospectively. In our study, OPN expression was found to be higher in normal breast tissue compared to cancerous tissues ($p < 0.001$). OPN expression level was lower in advanced breast cancer than in the locally advanced group ($p < 0.001$) OPN expression level was lower in advanced breast cancer compared to locally advanced group ($p < 0.001$) There was no statistically significant difference between age, number of positive lymph nodes, ER, PR, KI67, PNI, LVI and OPN expression levels ($p > 0.05$). OPN expression was found to be higher in the HER-2 positive group than in the negative group ($p = 0.020$). No statistically significant relationship was found between the osteopontin high and low groups in terms of OS ($p = 0.377$). According to this study, OPN expression was increased in HER-2 positive breast cancer cases compared to HER-2 negative cases. This result shows that OPN can be used as a prognostic biomarker in different molecular subtypes of breast carcinoma and that there may be new targeted therapy hopes.

Keywords: Breast Cancer, HER-2, osteopontin

Presentation ID / Sunum No= 144

| 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6012-2112

HL60 ve NB4 Hücrelerinde miR-638-5P/PGK1 Gen Etkileşimi**Simge Özbakış¹, Öğr. Gör. Dr İlknur Suer¹, Dr. Murat Kaya¹, Prof. Dr. Şükrü Öztürk¹**
*¹İstanbul Üniversitesi***Özet**

miR-638-5p önemli bir tümör baskılayıcı mikroRNA'dır. PGK1 ve SPAG1 genleri AML dahil birçok kanser türünde onkogenik etkisi bilinen genlerdir. *In silico* olarak miR-638-5p hedefi olarak gösterilen bu iki genin AML hücrelerindeki ilişkisini inceleyen çalışma bulunmamaktadır. Bu yüzden çalışmada, AML hücre hatlarına miR-638-5p mimik transfeksiyonu gerçekleştirilmiş, bu transfeksiyonun proliferasyon ve gen ekspresyonu düzeyinde hücelere etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda transfeksiyonun doğrulanması için qRT-PZR yöntemi kullanılmıştır. Proliferasyon ölçümü WST8 yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Transfekte edilen HL60 ve NB4 hücrelerinden RNA izolasyonu yapılarak cDNA sentezlenmiştir. qRT-PZR yöntemi aracılığıyla PGK1 ve SPAG1 gen ekspresyon düzeyleri incelenmiştir. İstatistiksel analiz için Student's t test ve 2- $\Delta\Delta$ Ct yöntemleri kullanılmıştır. Hücrelerde transfeksiyonun başarılı bir şekilde gerçekleştiği TaqMan primer-prob kullanılarak qRT-PZR ile doğrulanmıştır. Hücre proliferasyonunun kontrol grubuna kıyasla anlamlı şekilde azaldığı gözlemlenmiştir. qRT-PZR sonucuna göre transfekte edilen her iki hücre hattında da PGK1 gen ifadesinin kontrol grubuna göre anlamlı oranda azaldığı tespit edilmiştir. SPAG1 geninin ifadesinde istatistiksel olarak anlamlı değişim gözlemlenmemiştir. Sonuç olarak miR-638-5p'nin HL60 ve NB4 hücre hatları proliferasyonun azalmasında etkili olduğu ve PGK1'in de bu hücre hatlarında miR-638-5p'nin hedef genlerinden biri olduğu mRNA düzeyinde belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: miR-638-5P, AML, PGK1, SPAG1**miR-638-5P/PGK1 Gene Interaction in HL60 and NB4 Cells****Abstract**

miR-638-5p is an crucial tumor supressor microRNA. PGK1 and SPAG1 genes which are shown as miR-638-5p targets *in silico*, are known to have oncogenic effects in many cancer types, including AML. There is no study examining the relationship of these genes with miR-638-5p in AML in the literature. Therefore, in this study, miR-638-5p mimic transfection was performed on AML cell lines, and it was aimed to investigate the effect of this transfection on cells at the level of proliferation and gene

expression. For this purpose, the qRT-PCR method was used to confirm the transfection. Proliferation measurement was performed using the WST8 method. RNA isolation and cDNA synthesis were performed from transfected HL60 and NB4 cells. PGK1 and SPAG1 gene expression levels were investigated by qRT-PCR method. Student's t test and $2^{-\Delta\Delta C_t}$ methods were used for statistical analysis. Transfection was confirmed by qRT-PCR using the TaqMan primer-probe. It was observed that the cell proliferation in the transfected cells decreased significantly compared to the control group. According to the results of qRT-PCR, it was determined that significantly diminished level of PGK1 gene in both transfected cell lines compared to the control group. No statistically significant alteration was observed in the expression of the SPAG1 gene. As a result, it was determined, at the mRNA level, that miR-638-5p was effective in the decrease of cell proliferation and also PGK1 is targeted by miR-638-5p in HL60 and NB4 cell lines.

Keywords: miR-638-5P, AML, PGK1, SPAG1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7063-7371

Hospitalize Covid-19 Hastalarında Prognoz İle Hastaların T4 Vertebra Seviyesinden Ölçülen İskelet Kası Kültesinin İlişkisi**Dr. Zeynep Nilüfer Tekin¹, Dr. Bilinc Dogruoz Karatekin¹, Dr. Mahmut Bilal Dogan¹, Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Bilgi¹***¹Istanbul Medeniyet University Goztepe Prof. Dr. Suleyman Yalcin City Hospital***Özet**

GİRİŞ: Toraks bilgisayarlı tomografisinde (BT) T4 seviyesindeki iskelet kası kütlesi (SMM), sarkopeni belirteci olarak kullanılabilir yeni bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı, hastanede yatırılarak tedavi edilen COVID-19 hastalarında SMM'nin kötü prognoz ile ilişkisini değerlendirmektir. **Yöntemler:** Hastaneye yatırılan Covid-19 hastaları prospektif olarak yaş, cinsiyet, kabul tarihi, sonuç tarihi (taburculuk, ölüm, yoğun bakımda yatış varlığı), ek durumları (komorbiditeler, çakışan durumlar) içeren bir veri tabanına kaydedildi. İlk başvuru BT taramaları, 3D Slicer yazılımı kullanılarak segmentasyon (bilateral pektoralis majör/minör, erektor spina, levator skapula, rhomboideus minör ve majör ve transversospinalis kasları) ve SMM hesaplaması için geriye dönük olarak değerlendirildi. **Bulgular:** 167 vaka değerlendirildi (68 erkek, 72 kadın, 140'sı hayatta kaldı, 27'si ise ölüm). Kas kütlesi yoğun bakım ünitesinde yatmak zorunda kalan hastalarda (6870'e karşı 2994, p=0.023, 7157'ye karşı 5816 p=0.018, 14027'ye karşı 8810, p=0.008) ve ölümle sonuçlanan hastalarda (6865'e karşı 2876, p=0.004, 7180'e karşı 5649, p=0,007, 14045'e karşı 8525, p=0,002) hem pektoral, hem sırt hem de total SMM için daha düşük idi. **Sonuç:** Kullanıcı dostu ve ücretsiz bir yazılım (3-D Slicer) ile T4 düzeyinde ölçülen SMM, hastanede yatan COVID-19 hastalarında kötü prognoz (ölüm, yoğun bakımda kalış) ile yakından ilişkiliydi. COVID-19 için erken tedavi yöntemleri değerlendirildiğinden, bu yöntem önceliklendirme konusunda klinik karar vermeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, İskelet Kası Kültesi, T4 Vertebra, Sarkopeni, Bilgisayarlı Tomografi**Skeletal Muscle Mass Measured At T4 Level Is Closely Associated With Adverse Covid-19 Outcomes in Hospitalized Patients****Abstract**

Background: Skeletal muscle mass (SMM) at T4 level on chest computed tomography (CT) is a newly available method that can be used as a surrogate sarcopenia marker. The objective of this study

is to evaluate association of SMM with adverse Covid-19 outcomes in hospitalized patients. Methods: Hospitalized Covid-19 patients were prospectively recorded in a database containing age, gender, date of admission, date of outcome (discharge, fatality, presence of intensive care unit (ICU) stay, additional coding information (comorbidities, superimposed conditions). Admission CT-scans were retrospectively evaluated for segmentation (bilateral pectoralis major/minor, erector spinae, levator scapulae, rhomboideus minor and major and transversospinalis muscles) and SMM calculation using 3-D slicer software. Results: 167 cases were evaluated (68 male, 72 female, 140 survived, 27 fatal). Muscle mass was lower in patients with ICU stay (6870 vs 2994, $p=0.023$, 7157 vs 5816 $p=0.018$, 14027 vs 8810, $p=0.008$) and fatal outcome (6865 vs 2876, $p=0.004$, 7180 vs 5649, $p=0.007$, 14045 vs 8525, $p=0.002$) for both pectoral, back and SMM. Conclusion: SMM measured at T4 level with a user-friendly and free software (3-D slicer) was closely associated with adverse outcomes (mortality, ICU stay) in hospitalized COVID-19 patients. Since early treatment methods for COVID-19 are being evaluated, this method may be a useful adjunct to clinical decision making in regards to prioritization.

Keywords: COVID-19, Skeletal Muscle Mass, T4 Vertebra, Sarcopenia, Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4881-8189

HSV-1 Encephalitis in a Case of Giant Pituitary Macroadenoma Presenting With Addison Crisis

Dr. Öğretim Üyesi Burak Gezer¹, Prof. Dr. Hakan Karabagli¹, Arş. Gör. Dr. Eylem Yagmur Ozkeles¹

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Burak Gezer*

Abstract

Introduction: We aimed to evaluate the increase in viral infections due to weakening of the immune system in pituitary insufficiency. **Case report::** A giant pituitary macroadenoma was detected in the imaging of a 52-year-old male patient who presented to the emergency department with symptoms of general condition disorder, drowsiness, confusion, hypotension, bradycardia and fever. He was hypotensive and bradycardic. It was learned that he had complaints of dry skin, weakness, loss of libido, and loss of body hair for several months. The patient's presenting GCS was 12. In the first pituitary hormone panel of the patient, blood cortisol value 5.63 µg/dL, ACTH value <1.5 pg/mL, prolactin value 17.7 ng/mL, fT4 value 0.62 ng/dL, total testosterone value 2.5 ng/dL and other hormone parameters were measured normal. Our preliminary diagnosis was Addison crisis. The patient received 100 mg methylprednisolone (iv) treatment after his initial evaluation. Following the treatment his GCS increased to 14. The patient underwent pituitary adenoma surgery with a transsphenoidal microscopic approach. External ventricular drainage was also applied due to concomitant obstructive hydrocephalus and rhinorrhea. In the first CSF sample sent from external ventricular drainage, the cell count was 385 cells/mm³ (88% lymphocyte), CSF microprotein 84.2 mg/dL, CSF glucose 68 mg/dL were found, and HSV-1 was positive in the viral bacteria and meningitis panel. In the control panel, HSV-1 was again positive. The patient was promptly consulted with infectious diseases and as a result, acyclovir treatment (3x 10mg/ kg, iv) was started. Repeated viral bacteria and meningitis panel became negative after 1 week. **Conclusion:** It should be considered that there may be a predisposition to encephalitis in cases of pituitary insufficiency and special attention should be paid to it. This is the first case that reported diagnosis of concurrent encephalitis in giant pituitary adenoma presenting with Addison crisis.

Keywords: Pituitary Macroadenoma, Immunodeficiency, Herpes Simplex Type-1, Addison Crisis, Encephalitis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1467-1633

Humerus Proksimal Şaft Kırığı ile Opere Edilmiş Bir Hastada Blok Anestezi ile Karışan Üst Ekstremité Global Sinir Nöropraksisi: Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi**Arş. Gör. Dr. Erdem Can¹, Doç. Dr. Abdülkadir Sarı¹, Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ümit Çetin¹**¹Namık Kemal Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji**Corresponding author: Erdem Can***Özet**

Amaç: Humerus kırıklarında intramedüller çivi şezlong yarı şezlong pozisyonları sıklıkla tercih edilmektedir. Sinir muayenesi pre-operatif ve post-operatif dönemde büyük önem taşıdığı gibi blok anestezi kafa karıştırıcı olabilmektedir. Biz burada humerus shaftı 1/3 proksimal kırığı olan ve kapalı redüksiyon intramedüller çivi uygulanan post-operatif global sinir arazi gelişmiş hasta sunmaktayız. **Vaka sunumu:** 71 yaşında sigara içme öyküsü olmayan ve hipertansiyon dışında ek hastalığı olmayan kadın hasta aynı seviyeden düşme ile acil servisimize başvurdu. Sol kolda ağrısı ekimozu olan hastanın nörovasküler herhangi bir defisiti yoktu. Görüntülemelerinde humerus proksimal shaft kırığı görülen hastaya ameliyat planıyla yatışı verildi. Anestezi hazırlıklarının ardından hasta 3 gün sonra genel anestezi ve interskalen blok ile yarı şezlong pozisyonunda opere edildi. Kapalı redüksiyon uygulanan hastaya humerus intramedüller çivi uygulandı. Ameliyat için herhangi bir komplikasyon görülmeyen hastada distal kilitleme vidaları için insizyon uygulanıp cilt altı dokuların dikkatli diseksiyonu sonrası kemiğe ulaşılarak uygulandı. Post-operatif dönemde radial, median ve ulnar sinir motor ve duyu muayenesine yanıt alınamayarak sinir bloğundan kaynaklı olabileceği düşünüldü ve 72 saate kadar dönüşü beklendi. 72 saat ardından median ve ulnar sinir muayenesinde kısmi dönüş varken radial sinir palsisinin sebat ettiği görüldü. 1 hafta sonra median ve ulnar sinir palsisinin tama yakın rezole olduğu görülürken radial duyu ve motor defisit devam etmekteydi. Hastaya eksplorasyon uygulanmadı ve EMG yapılmadı. Dinamik el bileği splinti ve B12 takviyesi başlanan hasta takibe alındı. 3. Ayın sonunda radial sinir işlevinin yüksek oranda geri dönmüş olduğu görüldü. Hastanın servikal vertebra grafilerinde artroz bulguları mevcuttu ve traksiyona bağlı brakial plexus nöropraksisine katkı sağladığı bilinmektedir. **Sonuç:** Post-operatif sinir palsisi görülen olgularda blok anestezi uygulanmış olması kafa karıştırıcı olabilmektedir. Servikal artroz varlığı traksiyonel brakial plexus nöropraksisinde predispozan olabildiği gibi manevralar direkt traksiyon sinir palsisine yol açabilmektedir. Predispozan faktörleri dikkate almak ve traksiyon sırasında baş boyun pozisyonunu kontrol etmek önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Humerus, Çivi, Nöropraksi, Brakial, Pleksus

Upper Extremity Global Nerve Neuropraxia Confused With Block Anesthesia in a Patient Operated for a Proximal Shaft Fracture of the Humerus: A Case Report and Review of the Literature

Abstract

Aim: Intramedullary nail with beach chair and semi-beach chair positions are frequently preferred in humerus fractures. Block anesthesia can be confusing, as nerve examination is of great importance in the pre-operative and post-operative period. Here, we present a patient with a proximal 1/3 humeral shaft fracture who underwent closed reduction - intramedullary nailing, and developed post-operative global upper limb nerve palsy. **Case report:** A 71-year-old female patient with no smoking history and no comorbidities other than hypertension was admitted to our emergency department with a fall from the same level. The patient with ecchymosis of pain in the left arm did not have any neurovascular deficit. The patient, who had a proximal humerus shaft fracture in the imaging, was hospitalized with an operative plan. After the preparations for anesthesia, the patient was operated on 3 days later in the semi-beach chair position with general anesthesia and interscalene nerve block. A humeral intramedullary nail was applied to the patient who underwent closed reduction. In the patient who did not have any complications from the surgery, an incision was made for the distal locking screws and the bone was reached after careful dissection of the skin and subcutaneous tissues. In the postoperative period, the radial, median, and ulnar nerve motor and sensory examinations did not respond, and it was thought to be caused by the nerve block, and its recovery was expected up to 72 hours. After 72 hours, the median and ulnar nerve examination showed partial return, while the radial nerve palsy persisted. After 1 week, median and ulnar nerve palsy were seen to have almost completely resolved, while radial sensory and motor deficits persisted. No exploration was planned and EMG was not performed. Dynamic wrist splint and B12 supplementation were started and the patient was followed up. At the end of the 3rd month, a high rate of return of radial nerve function was observed. There were signs of arthrosis in the cervical spine radiographs of the patient also and according to the literature, it can be a predisposing factor and related to traction-induced brachial plexus neuropraxia. **Conclusion:** The use of block anesthesia in cases with post-operative nerve palsy can be confusing. The presence of cervical arthrosis may predispose to tractional brachial plexus neuropraxia, and maneuvers may lead to direct traction nerve palsy. It may be recommended to consider predisposing factors and to control the head and neck position during traction maneuvers.

Keywords: Humerus, Nail, Neuropraxia, Brachial, Plexus

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8276-0174 / 0000-0003-1520-8464

Huzursuz Bacaklar Sendromunda Etiyolojik Faktörlerin Sıklığı**Dr. Öğretim Üyesi Özgül Ocak¹, Prof. Dr. Erkan Melih Şahin²**¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD**Corresponding author: Özgül Ocak***Özet**

Giriş Huzursuz bacaklar sendromu (HBS) bacaklarda hareket etme dürtüsüne sebep olan bir hastalıktır. Özellikle geceleri ve istirahatte şikayetlerin arttığı, hareket etmek ile rahatladığı duyuşal-motor bir hastalıktır. Hastalığın primer (idiyopatik) HBS ve sekonder (semptomatik) HBS olmak üzere iki formu vardır. Huzursuz bacaklar sendromunun patogenezi halen netlik kazanamamıştır. Bu çalışmada HBS hastalarında etiyolojik faktörler arasında sayılan demir eksikliği, vitamin B12 eksikliği, hipotiroidi ve hiperglisemi görülme sıklıkları incelenmiştir. Yöntem 01/01/2018 ve 14/10/2021 tarihleri arasında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Hastanesi, Nöroloji kliniğinde Huzursuz bacaklar tanısı ile görülenler arasından serum glukoz, vitamin B12, serbest T4, TSH veya ferritin düzeyleri ölçülmüş olanlar çalışmaya dahil edildi. Bulgular Çalışmaya ortalama 52,2±14,1 (29-85) yaşında, 18 erkek, 55 kadın toplam 73 hastaya ait kayıtlar dahil edildi. Ferritin değeri bulunan 62 hastada ortalama 49,92±51,03ng/ml, glukoz değeri bulunan 40 hastada ortalama 98,38±19,85 mg/dl, vitamin B12 değeri bulunan 61 hastada ortalama 430,99±253,77pg/ml, serbest T4 değeri bulunan 28 hastada ortalama 1,26±0,24 ng/dl, TSH değeri bulunan 53 hastada ortalama 2,01±1,26 uIU/ml idi. 40 hastadan 6'sında (%15) hiperglisemi, 62 hastadan 15'inde (%24,2) ferritin düşüklüğü, 53 hastadan 4'ünde (%7,5) TSH yüksekliği saptandı. Vitamin B12 veya serbest T4 düzeyi düşük hasta yoktu. Tartışma ve Sonuç Kişinin yaşam kalitesinde bozulmaya sebep olan HBS tanısı herhangi bir laboratuvar testi olmadan anamnez ve detaylı fizik ve nörolojik muayene ile konabilir. Etiyolojik nedenlerin de tedavi edilmesi ile kişilerin yaşam kalitesi düzeltilebilir. Biz çalışmamızda, HBS için etiyolojik faktörler arasında sayılan hiperglisemi, tiroid fonksiyon bozukluğu, demir eksikliği ve vitamin B12 düşüklüğünü hastalar arasındaki oranlarını karşılaştırdık. İncelenenler arasında en sık demir eksikliği (%24) ve hiperglisemiye (%15) rastlanırken vitamin B12 düşük hasta bulunmuyordu.

Anahtar Kelimeler: Huzursuz Bacaklar Sendromu, Demir Eksikliği, Vitamin B12 Eksikliği, Tiroid Fonksiyon Bozukluğu, Hiperglisemi

Frequency of Etiological Factors in Restless Legs Syndrome

Abstract

Aim: Restless legs syndrome (RLS) is a disease that causes the urge to move in the legs. It is a sensory-motor disorder where complaints increase especially at night and at rest, and are relieved by moving. There are two forms of the disease: primary (idiopathic) and secondary (symptomatic). In this study, the frequency of iron deficiency, vitamin B12 deficiency, hypothyroidism and hyperglycemia, which are among the etiological factors, were investigated in RLS patients. **Methods:** Among those diagnosed with restless legs in the Neurology Clinic of Çanakkale Onsekiz Mart University Hospital between 01/01/2018 and 14/10/2021, those whose serum glucose, vitamin B12, free T4, TSH or ferritin levels were measured were included in the study. **Results:** The records of 73 patients, 18 males and 55 females, with a mean age of 52.2 ± 14.1 (29-85) years were included in the study. Mean ferritin level was 49.92 ± 51.03 ng/ml in 62 patients, mean glucose level was 98.38 ± 19.85 mg/dl in 40 patients, mean vitamin B12 level was 430.99 ± 253.77 pg/ml in 61 patients, mean free T4 level was 1.26 ± 0.24 ng/dl in 28 patients, mean TSH level was 2.01 ± 1.26 uIU/ml in 53 patients. Hyperglycemia was found in 6 (15%) of 40 patients, low ferritin levels in 15 (24.2%) of 62 patients, and elevated TSH in 4 (7.5%) of 53 patients. There were no patients with low vitamin B12 or free T4 levels. **Conclusions:** RLS can cause deterioration in one's quality of life. By treating the etiological causes, the quality of life of the people can be improved. In our study, we compared the rates of hyperglycemia, thyroid dysfunction, iron deficiency and low vitamin B12 among patients, which are considered as etiological factors for RLS. While iron deficiency (24%) and hyperglycemia (15%) were the most common among those examined, there were no patients with low vitamin B12 levels.

Keywords: Restless Legs Syndrome, Iron Deficiency, Vitamin B12 Deficiency, Thyroid Dysfunction, Hyperglycemia

Presentation ID / Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000269991741

İleri Kalsifik, İskemik İ inferior Sol Ventrikül Anevrizması

Uzman Dr. Deniz Şerefli¹

¹*Özel Medifema Hastanesi*

Özet

Sol ventrikül anevrizmaları (LVA) genelde MI sonrası gelişen ölümsül komplikasyonlardır. Yaklaşık %85'i apexes yakın anterolateral segmentte, %5-10'u ise sol ventrikülün (LV) posteriorundadır. bunların sadece yarısı gerçek anevrizmalardır. Posterior anevrizmalara posterior papillae adelenin enfarktı da eşlik ettiğinden ciddi mitral yetmezlik ile yüksek birliktelik gösterir. Endoventriküler patchplasti ana rekonstrüksiyon metodlarından biriri. İyi sınırlanmış ciddi kalsifik bir LVA'nın Jatene tekniği ile tamirini ve postoperatif değişiklikleri paylaşıyoruz. 64 yaşında erkek hasta, unstable anjina pectoris ile başvurdu. İlk EKGde inferior derivasyonlarda Q dalgası ve ST segment yükseklikleri görüldü, ancak; kardiyak enzimler normaldi. Ekoda posterior ventriküler anevrizma ve genişlemiş %25 EF'ye sahip LV ve hafif mitral ve triküspit yetmezlikleri görüldü. Koroner anjiyografide, inferior segmentte damarlanma ileri derecede azdı ve hem sağ hem sirkumflex arterde kronik total ollüzyonlar vardı. Bilgisayarlı tomografi inferiorda LVA ve LV çaplarınının 57 mm ve 72mm olduğunu gösterdi. Operasyonda, ağır kalifiye olmuş LVA posteriorda görüldü, myokard dokusundan iyi sınırlanmış olan LVA keskin direksiyon ile çıkarıldı. İnafrıkta uğrayan miyokarda skar dokusu gelişmişti. LVA çıkışı Dacron greft yama ile kapatıldı. Ventrikülotomi 3-0 polipropilen sürekli dikişle kapatıldı. Cerrahi sonrası, hasta ilk gün ekstübe edildi, inotrop ihtiyacı olmadı ve ertesi gün servise alındı. Kalp yetmezliği tedavisi olarak sadece diüretik verildi. Postoperatif 4. gündeki ekoda LVEF %35'ti. Takibi olaysız olan hasta postoperatif 5. günde taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Sol Ventrikül Anevrizması, Miyokard Enfarktüsü, İ inferior İnfarkt, Endoventriküler Patchplasti

Heavy Calcified Inferior Ischemic Left Ventricular Aneurysm

Abstract

Left ventricular aneurysms are among the fatal complications that usually develop after MI. About 85% are found in the anterolateral segment near the apex, while 5-10% are found in the posterior segment of the left ventricle. Only half of these are true aneurysms. Posterior aneurysms, are seen with a high frequency of severe mitral insufficiency. Because ischemic infarction of posterior papillary muscle accompanies. Endoventricular patchplasty is one of the major reconstruction methods. In this case, we aimed to present a limited, severe calcific aneurysm that is repaired by Jatene technique with

its postoperative changes. An 64-year-old diabetic male suffered from unstable angina pectoris. First electrocardiogram showed a Q wave and ST elevation in inferior derivations, but cardiac enzyme levels were normal. Echocardiography demonstrated posterior ventricular aneurysm and expanded left ventricle with a left ventricular ejection fraction (LVEF) of 25%. Mild mitral and tricuspid regurgitation,. In coronary angiography, vascularity was lost in the inferior segment due to chronic total occlusions of right coronary artery (RCA) and circumflex. Thorax computed tomography revealed an inferior left ventricular aneurysm (LVA) with LV dimensions of 57 mm and 72mm. Intraoperatively, the heavy calcified LVA was found in the posterior of LV. Aneurysmatic structure clearly separated from myocardium was removed by sharp dissection. The infarcted myocardium had already turned into scar. The LVA was closed with a piece of knitted wovnen patch. The ventriculotomy was closed with 3–0 polypropylene running sutures. After surgery, the patient was extubated on the first postoperative day. He did not need inotropic support and stayed in the intensive care unit for 1 day. Medical management for heart failure included only diuretics. Postoperative echocardiography on day 4 demonstrated an LVEF of 35%. He was uneventful and was discharged on the 5th postoperative day.

Keywords: Left Ventricular Aneurysm, Myocardial Infarction, Inferior Infarction, Endoventricular Patchplasty

Presentation ID / Sunum No= 104**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:0000-0002-2932-4215

İn Vitro Gastrointestinal Sindirim Sistemi Kullanılarak Bazı Cips Ürünlerinde Malondialdehit Biyoerişilebilirliğinin Belirlenmesi

Öğr. Gör. Dr Halime Uğur¹¹*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Lipit peroksidasyonunun temel belirteci olduğu düşünülen malondialdehit (MDA) önemli oksidasyon ürünlerinden biri olarak bilinir. Yaygın olarak tüketilen bitkisel yağların yanı sıra yüksek yağ içerikli birçok gıdada önemli miktarlarda MDA bulunmaktadır. Sitotoksik, nörotoksik ve mutajenik bir aldehit olarak kabul edilen MDA kanser, diyabet, kardiyovasküler hastalıklar ve Alzheimer gibi birçok hastalık ile de ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı bazı cips çeşitlerinde in vitro sindirim modeli kullanılarak sindirim öncesi ve sonrası MDA miktarı ile birlikte biyoerişilebilirliğini belirlemektir. Çalışmaya, İstanbul'daki marketlerde satışa sunulan 6 patates 4 mısır olmak üzere toplam 10 cips çeşidi dahil edilmiş, örneklerdeki MDA miktarları HPLC yöntemi ile analiz edilmiştir. İncelenen örneklerde sindirim öncesi MDA miktarları patates cipslerinde 11,7-29,3 µg/100 g iken, mısır cipslerinde 11,2-15,9 µg/100 g, sindirim sonrası değerler ise yine sırasıyla 4,5-22,7 µg/100 g ve 5,8-10,5 µg/100 g olarak bulunmuştur. Sindirim öncesi ve sonrası en yüksek MDA miktarına sahip olan patates cipsi, en düşük yağ ve tuz oranına sahip olmakla birlikte diğer cipslerden farklı olarak pişirme aşamasında fırınlama tekniği kullanılmıştır. MDA biyoerişilebilirliklerine bakıldığında patates cipslerinin %25,5-77,8, mısır cipslerinin %38,0-80,8 aralığında olduğu görülürken, bunlardan baharatlı bir mısır cipsinin en yüksek düzeyde biyoerişilebilirliğe sahip olduğu bulunmuştur. Lipit peroksidasyonunun oluşumu üzerine etkili olduğu düşünülen yağ ve tuzun, ürünlerin etiketindeki değerleri sırasıyla 17,4-34,6 g/100 g ve 1,0-1,8 g/100 g olarak belirtilmiştir. Genel olarak yüksek düzeyde yağ ve tuz içeriğine sahip olan cipslerin önemli miktarda MDA bulundurduğu sonucuna varılmıştır. Daha düşük yağ ve tuz içeriği olsa bile kuru ısıya maruz kalmanın da MDA düzeylerini artırabildiği görülmüştür. Bundan dolayı, diyetle alınan MDA'nın sağlık üzerine olumsuz etkileri düşünüldüğünde, ürünlerin MDA içeriklerinin belirlenmesinin sağlık açısından daha doğru besin seçimleri yapılabilmesini kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Cips, Lipit Peroksidasyonu, Malondialdehit, Sağlık

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7032-3337

İnme Sonrası Erken ve Geç Nöbet Gelişiminde İnme Etiyolojisinin Yeri**Uzman Dr. Ece Balkuv¹, Uzman Dr. İlknur Aydın², Doç. Dr. Nihal Işık³**¹Üsküdar Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği²Medeniyet üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği³Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji AD**Özet**

Giriş: İnme, nöbet ve epilepsi etiyolojisindeki en önemli nedenlerden biridir. İlk kez nöbet geçiren ve 60 yaş üzerindeki hastaların % 45'i inmeye bağlı nöbet geçirmektedir. İnmeden sonra nöbet oranı % 2.3 ile 43 arasındadır. Yaşlı populasyonda ki nöbet ve epilepsinin en sık nedeni inmedir. Klinik çalışmalarda erken ve geç nöbet olarak ön görülen patofizyolojiye bağlı olarak ayırım yapılır. İnme sonrası erken görülen nöbetler hücrel ve biyokimyasal disfonksiyonun elektriksel olarak kolay uyarılabilir dokuya yol açmasıyla oluşur. Erken nöbetlere karşı geç nöbetlerin gliozis ve meningeserebral nedbe dokusu oluşmasına bağlı olduğu düşünülür. Gereç ve Yöntem: Materyal–Metod: Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniğinde inme nedeniyle tedavi olan 31 erkek, 28 kadın toplam 59 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. İnmenin etiyolojisi Causative Classification of Stroke System (CCS)'a göre sınıflandırıldı. Hastalar, nöbetlerin başlama süresine göre erken ve geç başlangıçlı olarak ikiye ayrıldı. İnme etiyolojisi ile nöbet başlangıcı arasındaki ilişki araştırıldı. Bulgular: Toplam 59 hastanın değerlendirildiği bu çalışmada ortalama yaş 74 olarak bulunmuştur. Kadın hastaların oranı % 47,45, kadın/erkek oranı 0.9 olarak bulundu. Erken başlangıçlı nöbet oranının % 64 olduğu görüldü. Hastaların inme etiyolojisi incelendiğinde % 64'ünde büyük arter aterosklerozu (LAA), % 32,2'sinde kardiyo–aortik embolizm (CAE), % 33,8'i küçük arter tıkanıklığı (SAO) olarak bulundu. Gruplar arasında kardiyo–aortik embolizm geçiren hastalarda inme sonrası nöbet diğer gruplara göre erken dönemde görülmektedir. Fakat istatistiksel anlamlı sonuç elde edilememiştir. Sonuç: İnme sonrasında nöbet hastalığının prognozu üzerinde olumsuz etkiye sahiptir. Kardiyo–aortik embolizm etiyolojisine sahip hastalarda nöbet büyük arter aterosklerozu etiyolojisine oranla daha sıklıkla erken dönemde görülmektedir. Bu, hastalığın prognozu ve tedavinin etkinliği açısından akılda tutulması gereken bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: İnme, Stroke, Epilepsi, Erken, Geç

Oral Presentation / Sözlü SunumORCID ID: ¹0000-0003-2893-692X, ² 0000-0001-6073-563X**İnsulin Direnci Olan Bireylerde Hemogram Parametreleri****Dr. Öğretim Üyesi Alpaslan Karabulut¹, Uzman Dr. Mustafa Şahin²**¹ Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Çorum, Türkiye² Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Laboratuvarı, Çorum, Türkiye**Corresponding author: Alpaslan Karabulut***Özet**

Amaç: İnsülin direnci (IR) eksojen ya da endojen insüline karşı bozulmuş biyolojik yanıt olarak tanımlanır. İnsülin reseptörlerinin anormal işleyişi, insülin bağlayıcı antikorlar veya anormal insülin molekül yapısı IR'ye neden olabilir. Bu durum artan hiperinsülinemi, bozulmuş glukoz toleransı ve diyabet gelişimi ile ilişkilidir. Çalışmalar hemogram parametrelerinden kırmızı kan hücresi sayısı (RBC), hemoglobin (Hb) ve hematokrit (HTC) seviyelerindeki artışların yüksek IR ile ilişkili olduğu bildiriliyor. Bu çalışmadaki amacımız, IR olan ve olmayan bireylerden oluşan bir çalışma grubunda HTC, Hb, RBC ve beyaz kan hücresi sayısı (WBC) gibi hematolojik parametrelerin IR ile olan ilişkilerini değerlendirmektir. Bu ilişkiden yola çıkarak riskli grupları hemogram parametreleri ile tanımlamayı amaçladık. Gereç ve yöntem: Çalışma retrospektif olarak yapıldı. Çalışmaya daha önceden insülin direnci tanısı almış ve diyabeti olmayan 66 hasta alındı. Hastaların hemogram parametreleri (WBC, nötrofil, lenfosit, RBC, platelet, Hb, HTC gibi) tarandı. Klinik pratikte en sık kullanılan IR ölçüm metodu; HOMA (Homeostasis Model Assessment of Insulin Resistance) formülüdür. $HOMA = \frac{\text{Açlık insülini (mikroU/ml)} \times \text{Açlık plazma glükozu (mg/dl)}}{405}$ formülü ile hesaplandı. HOMA değeri 2,5 ve üzerinde ise IR olduğu kabul edildi. Kontrol grubu ise dahiliye polikliniğine önceden başvurmuş ve HOMA indeksi <2,5 olan 94 sağlıklı kişiden oluşuyordu. IR olan ve olmayan grupların hemogram parametreleri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya 123'ü kadın ve 37'si erkek olmak üzere toplam 160 kişi dahil edildi. IR olan ve olmayan 2 grubun hemogram parametrelerini karşılaştırdığımızda RBC değerleri sağlıklı grupta $4,87 \pm 0,43$ iken IR olan grupta $5,04 \pm 0,5$ olarak hesaplandı. Bu iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p=0,024$). Diğer hemogram parametrelerinde ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edemedik. Sonuç: IR'ın RBC hariç diğer hemogram parametreleri ile arasında bir ilişki tespit edemedik. Bunun için hematolojik parametreler güvenilir insülin direnci biyobelirteçleri gibi görünmemektedir. Bu parametreler ile IR arasındaki ilişkiyi açıklayabilecek, hemogram parametre çeşitliliğini artırarak yapılacak geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hemogram Parametreleri, Homa, İnsülin

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-11372542; 0000-0003-3046-5784 / 0000-0002-5883-445X /
0000-0002-1977-5127

**İnsülin ve Heparin İle Başarılı Bir Şekilde Tedavi Edilmiş Şiddetli
Hipertrigliseridemi Olgusu**

**Arş. Gör. Dr. İrem Şenoymak¹, Uzman Dr. Murat Yeniçeri², Uzman Dr. Süleyman Baş², Uzman
Dr. Mustafa Can Şenoymak²**

¹*SBÜ Haydarpaşa Numune EAH, Aile Hekimliği Anabilim Dalı*

²*SBÜ Sancaktepe Şehit Prof Dr İlhan Varank EAH, İç Hastalıkları Kliniği*

Özet

Plazma trigliserid düzeyinin 150 mg/dl üzerinde olmasıyla tanı alan hipertrigliseridemi toplumun yaklaşık %10'unda görülmektedir. Şiddetli hipertrigliseridemi ise trigliserid düzeyinin 1000 mg/dl'den fazla olması olarak tanımlanmaktadır. Hastalar genellikle asemptomatiktir ve rutin laboratuvar tetkikleri ile tanı alırlar. Hipertrigliseridemi kardiyovasküler risk artışı ve pankreatit etiyolojisinde yer almasıyla da önemli bir sorundur. Pankreatit riski 500 mg/dl üzerindeki trigliserid seviyelerinde belirgin şekilde artmaktadır. Tedavisinde yaşam tarzı değişikliği, fibratlar, statinler, yüksek doz omega-3 yağ asitleri önerilmektedir. Rutin poliklinik kontrolü sırasında trigliserid düzeyi 7440 mg/dl saptanan olgumuzda akut pankreatitin klinik ve laboratuvar bulguları yoktu. Standart tedavinin yanında düşük molekül ağırlıklı heparin ve insülin infüzyonu ile başarıyla tedavi edilmiş hipertrigliseridemi olgumuzu sunacağız. OLGU Tip 2 Diyabetes Mellitus (Tip2DM) (7 yıl) ve hipertansiyon (5 yıl) tanıları olan 49 yaş kadın hasta rutin kontrolleri amacıyla dahiliye polikliniğine başvurdu. Özgeçmişinde 2 yıl önce geçirilmiş pankreatit, soygeçmişinde ise annesinde Tip 2 DM mevcuttu. Sitagliptin/metformin 50/1000 mg 2x1, insülin glargin U100 1x30 Ünite, insülin aspart 3x16 Ünite, omega-3 500 mg 3x1, fenofibrat 267 mg 1x1, ramipril 5 mg 1x1 kullanıyordu. Tetkiklerinde glukoz: 299 mg/dl, HbA1c: %12,3, trigliserid: 7440 mg/dl saptanan hasta hipertrigliseridemi tanısıyla interne edildi. Kan basıncı 135/90 mm/Hg, diğer vital bulguları stabildi. Fizik muayenede vücut kitle indeksi: 28,34 kg/m², bel çevresi 98 cm olup sistemik muayenesinde ek özellik saptanmadı. Karaciğer, böbrek, tiroid fonksiyon testleri, amilaz, lipaz ve hematolojik parametreleri normal saptandı. Batın ultrasonografisinde grade 1 hepatosteatoz saptandı. Hastaya diyabetik diyet ile birlikte fenofibrat 267 mg/gün, omega-3 yağ asidi 4 gr/gün, enoksaparin 6000 Ünite 2x1, sitagliptin/metformin 100/2000 mg/gün, pantoprazol 40 mg/gün başlandı. İnsülin infüzyonu 0,1 IU/kg/saat dozundan başlanıp kan şekere göre dozu titre edildi. 3 gün boyunca mevcut tedavisine devam edilen hastada insülin infüzyonu ve enoksaparine bağlı olabilecek hipoglisemi, hipotasemi veya kanama gibi yan etkiler gelişmedi. Trigliserid düzeyi 890 mg/dl düşen hasta kontrollerine başvurmak üzere taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Hipertrigliseridemi, Hiperlipidemi, İnsülin, Heparin

A Case of Severe Hypertriglyceridemia Successfully Treated With Insulin and Heparin

Abstract

Hypertriglyceridemia, diagnosed with a plasma triglyceride levels above 150 mg/dl, is seen in 10% of the population. It is an important problem due to increased cardiovascular risk and its involvement in the etiology of pancreatitis. Lifestyle modifications, fibrates, statins, omega-3 fatty acids are recommended for treatment. In our case, whose triglyceride level was 7440 mg/dl clinical and laboratory findings of acute pancreatitis were not present. We will present a hypertriglyceridemia case, which was treated with low molecular weight heparin and insulin infusion in addition to the standard treatment. CASE A 49-year-old female patient with Diabetes Mellitus (7 years) and hypertension (5 years) admitted to the internal medicine outpatient clinic for routine controls. She had a history of pancreatitis 2 years ago. Her mother had Type2DM. Her medication was sitagliptin/metformin 50/1000 mg 2x1, insulin glargin U100 1x30 unit, insulin aspart 3x16 unit, omega-3 500 mg 3x1, fenofibrate 267 mg 1x1, ramipril 5 mg 1x1. In laboratory tests glucose: 299 mg/dl, HbA1c: 12.3%, triglyceride: 7440 mg/dl. She was hospitalized with the diagnosis of hypertriglyceridemia. Her blood pressure 135/90 mmHg and other vital signs were normal. In the physical examination body mass index: 28.34 kg/m², waist circumference 98 cm and there were no other features. Laboratory tests except lipid profile were normal. The patient was started on a diabetic diet. Fenofibrate 267 mg/day, omega-3 fatty acid 4 g/day, enoxaparin 6000 Units 2x1, sitagliptin/metformin 100/2000 mg/day, pantoprazole 40 mg/day were also started as medications. Insulin infusion was started at a dose of 0.1 IU/kg/hour and the dose was titrated according to blood glucose level. Current treatment was continued for 3 days, no adverse effects were encountered such as hypoglycemia, hypokalemia or bleeding that may be related to insulin infusion and enoxaparin. Triglyceride level decreased to 890 mg/dl, she was discharged to admit for routine controls.

Keywords: Hypertriglyceridemia, Hyperlipidemia, Insulin, Heparin

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5308-4653

İntrakranial İleri Darlığı Olan İlerleyen İnmeli Hastalarda Endovasküler Tedavi Deneyimi; İki Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Murat Yılmaz¹, Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Yabalak²

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD*

²*Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji ADD*

Özet

Giriş: Semptomatik intrakraniyal stenozlarda, peri-prosedürel komplikasyon riski nedeniyle endovasküler yöntemler yerine; yoğun medikal tedavinin daha üstün olduğu bilinmektedir. Ancak yoğun medikal tedaviye rağmen bazı hastalarda klinik progresse olabilmektedir. Bu bildiride yoğun medikal tedaviye rağmen kliniği progresse olan iki hastaya uygulanan endovasküler tedavi deneyimi paylaşılacaktır. Olgu 1- Altı saat önce başlayan sağ taraf güçsüzlüğü ve kelime bulma güçlüğü şikayeti ile başvuran 60 yaşında erkek hastanın çekilen Diff MR (diffüzyon ağırlıklı manyetik rezonans görüntüleme) nda bilateral watershed enfarktı ve BT (bilgisayarlı tomografi) anjiografisinde sol ICA (internal karotis arter) oklüde, sağ ICA kavernoöz segmentte ileri darlık saptandı. Hastanın DSA (dijital substraksiyon anjiyografi) sında; sol ICA da disseke segment mikrotel ile geçilemediği ve sağ ICA dan yapılan kontrast enjeksiyonu ile sol ACA (anterior serebral arter) ve MCA (orta serebral arter) sulama alanına kontrast dolumu izlendiğinden medikal takibe alındı. Takibinde kliniğine global afazi eklenmesi üzerine tekrar işleme alındı. Sağ ICA intrakranial darlığa başarılı anjioplasti ve stentleme ile kliniğinde dramatik düzelme görülen hasta önerilerle taburcu edildi. Olgu 2- Yaklaşık yarım saat süren sağ tarafında güç kaybı ve konuşma bozukluğu şikayeti ile başvuran 51 yaşında erkek hastanın Diff MR da sol ACA-MCA watershed enfarktı ve BT anjiografisinde Sol ICA supraklinoid segment ileri darlığı olması üzerine medikal tedavi ile takibe alındı. Kliniğin progresse olması üzerine yapılan sol ICA intrakranial darlığa başarılı balon anjioplasti sonrasında nörolojik muayenesi düzelen hasta önerilerle taburcu edildi. Tartışma: Endovasküler tedavilerin, semptomatik intrakraniyal stenozlar için yoğun medikal tedaviden daha güvenli ve daha etkili olduğu henüz gösterilememiştir. Ancak endovasküler teknolojik gelişmeler ve anjioplasti/stentleme prosedürleriyle artan başarıyı takiben endovasküler tedavileri intrakraniyal stenoz için kullanmaya olan ilgi yeniden artmıştır. Olgularımız; yoğun medikal tedaviye rağmen progresse olması nedeniyle endovasküler tedavi denenmiş ve hastalar dramatik fayda görmüştür. Sonuç: İntrakraniyal ileri darlığı olan ilerleyen inmeli hastalarda endovasküler tedavi medikal tedaviye güvenli ve etkili bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: İntrakranial Stenoz, Balon Anjioplasti, Stent, İlerleyen İnme

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

**İntrakranial Kitle Nedeniyle Operasyonuna Alınan Hastalarda
Intraoperatif Laktat Düzeylerinin Değerlendirilmesi; Prospektif Gözlemsel
Bir Çalışma****Uzman Dr. Barış Arslan¹, Doç. Dr. Vedat Açıık²**¹Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği²Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

*Corresponding author: Barış Arslan

Özet

Giriş: Laktat yüksekliği hipoperfüzyonun bir göstergesi olabileceği gibi solid kanser türlerinde artmış metabolizmanında bir göstergesi olabilir. Üstelik artmış laktat düzeyi malign hastalıklarda prognoz ve kanserin derecesiyle de ilişkilendirilmiştir. Metastatik kitle nedeni ile kraniotomi yapılan hastalardaki laktat düzeyini inceleyen çalışmalar sınırlı sayıda ve çoğunlukla retrospektiftir. Bizim bu çalışmadaki amacımız supratentorial kitle nedeniyle kraniotomi yapılan hastalarda intraoperatif laktat düzeyini saptamaktır. Materyal-metod: Bu çalışma, Şubat 2020-Şubat 2021 tarihleri arasında Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde supratentorial kitle nedeniyle kraniotomi yapılan ve çalışma için yazılı onam veren hastaları içermektedir. Değişkenlerimiz yaş, cinsiyet, eşlik eden hastalıklar, ASA skoru, vücut kitle indeksi (VKİ), kan ürünleri kullanımı, kullanılan anestezi yöntemi (TİVA yada inhalasyon), operasyon süresi, tahmin edilen kanama miktarı, kullanılan intravenöz sıvı ve kan miktarı içermektedir. Bunun yanı sıra intraoperatif 3 aşamada arterial kan gazıyla (anestezi induksiyonu sonrası, dura açılması, ekstübasyon öncesi) laktat çalışılmıştır. Laktat düzeyinin herhangi bir ölçümde 2 mmol/L üstünde olan hastalar yüksek laktat olarak kabul edildi. Postoperatif 30 günlük mortalite değerlendirildi. Bu çalışma için etik kurul onayı alınmıştır (Şubat 2020, ref:51-727). Bulgular: Çalışmamıza 32'si kadın, 65'i erkek toplam 97 hasta dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşı 60.2 ± 14.8 ' dir. Intraoperatif hiperlaktemi (> 2 mmol/l) olguların % 35' inde görüldü. Intraoperatif hiperlaktemi yüksek gradeli gliomalı hastalarda ve metastaz nedeni ile opere edilen hastalarda yüksekti. ASA skoru (ASA 3 yada ASA 4), anestezi türü (TİVA yada inhalasyon), komorbid hastalıklar ve operasyon süresi (3 saatten uzun yada kısa) (Tablo 1) istatistiksel olarak hiperlaktemiyle ilişkili değildi. Yüksek laktat düzeyi postoperatif 30 günlük mortaliteyle ilişkili değildi ($P = 0.27$). Sonuç: Intraoperatif hiperlaktemi yüksek gradeli gliomalarda ve metastaz nedeni ile opere edilen hastalarda görülür. Intraoperatif hiperlaktemi 30 günlük mortaliteyi etkilememektedir.

Anahtar Kelimeler: Glioma, Laktat, Kraniotomi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9684-3277

İntraserebroventriküler (ISV) A β 1-42 Uygulanan Yaşlı Sıçanlarda Taurin Ön Takviyesinin Serebellum, Karaciğer ve Böbreklerde “Düşük Molekül Ağırlıklı Lipoprotein (LDL) İlişkili Protein-1” (LRP-1) Düzeylerine Etkisi**Öğr. Gör. Dr Esra Tekin¹, Dr. Öğretim Üyesi Nida Aslan Karakelle², Prof. Dr. Sibel Dinçer¹**¹*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı*²*Lokman Hekim Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı***Corresponding author: ESRA TEKİN***Özet**

GİRİŞ-AMAÇ: Alzheimer hastalığının ilerlemesi sırasında amiloid beta monomerleri bilişsel bozukluklara neden olan nörotoksik oligomerleri oluşturur. Alzheimer hastalığında amiloid klirensinde bozulma vardır ve merkezi sinir sisteminde biriken A β türevleri hastalığın gelişiminden sorumlu tutulmaktadır. A β 'nın beyinden periferik taşınması esnasında kan beyin bariyerinde bulunan LRP-1 reseptörünün kullanıldığı düşünülmektedir. Çeşitli çalışmalarda Alzheimer hastalarında LRP-1'in oksitlenerek işlevini kaybettiği gösterilmiştir. Bu çalışmamızda isv A β 1-42 enjeksiyonunun merkezi bir doku olan serebellumda ve amiloid türevlerinin yıkımında görevli olan karaciğer ile böbrekte LRP-1 düzeylerine etkisini araştırmayı ve taurinin olası olumlu etkisini görmeyi amaçladık.

YÖNTEMLER: Çalışmamızda 30 adet 28 \pm 4 aylık yaşlı Wistar albino cinsi erkek sıçan, 5 gruba (Kontrol, Sham, A β 1-42, Taurin ve Taurin+A β 1-42) ayrılmıştır (n=6). 6 haftalık oral 1000 mg/kg/gün taurin ön takviyesinden sonra A β 1-42 ve taurin+A β 1-42 gruplarındaki sıçanlara stereotaksik cerrahi ile isv A β 1-42 enjeksiyonu (lateral ventriküllere), diğer gruplardaki sıçanlara ise aynı miktarda PBS enjeksiyonu yapılmıştır. 2 hafta sonra sıçanlar feda edilerek serebellum, karaciğer ve böbrek dokularında LRP-1 reseptör proteini düzeyleri western blot yöntemiyle tayin edilmiştir. Görüntüleme sonrası elde edilen bant kalınlıkları β -aktine oranlanarak değerlendirilmeler yapılmıştır. Verilerin analizi için Kruskal Wallis ve sonrasında Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney U testi kullanılmış, p<0,05 anlamlı kabul edilmiştir.

BULGULAR: Western blot yöntemiyle elde edilen sonuçlara göre serebellum ve karaciğer LRP-1 düzeyleri gruplar arasında anlamlı farklılık göstermemiştir (p>0,05). Böbrek dokusunda ise LRP-1 düzeyi A β 1-42 grubunda kontrol ve taurin+A β 1-42 grubuna göre anlamlı olarak düşük bulunmuştur (p<0,05).

SONUÇ: Böbrek dokusunda A β 1-42 grubunda LRP-1 düzeylerinin düşük bulunması, bozulmuş LRP-1 düzeyleri ile Alzheimer hastalığı ilişkisini doğrular niteliktedir. Böbrek dokusunda taurin+A β 1-42 grubunda A β 1-42 grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek LRP-1 düzeyleri olması, taurinin LRP-1 düzeylerini artırıcı etki yapabileceğini göstermiştir. Taurinin Alzheimer hastalığı üzerindeki olumlu etkilerinden biri LRP-1 ekspresyonunu artırıcı etkisi olabilir. Ayrıca A β 1-42 grubunda böbrek LRP-1 düzeylerinin düşük bulunması, böbreğe yıkım için amiloid türevlerinin alınmasında bu reseptörün kullanılıyor olabileceğini düşündürmektedir. Etik kurul

onay no:G.Ü.ET-20.033 Çalışmamız “Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi” tarafından 01/2020-30 nolu proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: LRP-1, Taurin, A β 1-42, Böbrek, Karaciğer, Serebellum

The Effect of Taurine Pre-Supplementation On “low Molecular Density Lipoprotein (LDL)-Related Protein-1” (LRP-1) Levels in Cerebellum, Liver and Kidney in Old Rats With Intracerebroventricular (ICV) A β 1-42 Injection

Abstract

INTRODUCTION-OBJECTIVE:In Alzheimer's disease, amyloid clearance is impaired and there is amyloid deposition in the central nervous system. It is thought that the LRP-1 receptor is used during the transport of A β from the brain. Various studies have shown that LRP-1 loses its function in Alzheimer's patients. In this study, we aimed to investigate the effect of icv A β 1-42 injection on LRP-1 levels and to see the possible positive effect of taurine. **METHODS:**In our study, 30 male Wistar albino rats, aged 28 \pm 4 months, were divided into 5 groups (Control, Sham, A β 1-42, Taurine and Taurine+A β 1-42)(n=6). After 6 weeks of oral 1000 mg/kg/day taurine pre-supplementation, rats in the A β 1-42 and taurine+A β 1-42 groups were injected A β 1-42 with stereotaxic surgery. After 2 weeks, rats were sacrificed and LRP-1 receptor levels were determined in cerebellum, liver and kidney tissues by western blot method. Kruskal Wallis and later Mann Whitney U test with Bonferroni correction were used for the analysis of the data, and p<0,05 was considered significant. **RESULTS:**According to the results, cerebellum and liver LRP-1 levels did not differ significantly between the groups(p>0,05). In kidney tissue, LRP-1 level was found to be significantly lower in the A β 1-42 group than in the control and taurine+A β 1-42 groups(p<0,05). **CONCLUSION:**The low LRP-1 levels in the A β 1-42 group in kidney tissue confirm the relationship between impaired LRP-1 levels and Alzheimer's disease. The presence of significantly higher LRP-1 levels in the taurine+A β 1-42 group in the kidney tissue compared to the A β 1-42 group showed that taurine could increase LRP-1 levels. In addition, the low renal LRP-1 levels in the A β 1-42 group suggest that this receptor may be used in the uptake of amyloid derivatives for degradation in the kidney. Ethics committee approval no:G.Ü.ET-20.033 Our work was supported by the "Gazi University Scientific Research Projects Unit" with the project numbered 01/2020-30.

Keywords: LRP-1, Taurine, A β 1-42, Kidney, Liver, Cerebellum

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4776-4924

İskemik Svo Geçiren Covid-19 Hastasında Düşmeyen Ateş

Uzman Dr. Fatih Sargın¹, Prof. Dr. Simay Karaduman¹, Prof. Dr. Hülya Sungurtekin¹
¹*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D Yoğun Bakım B.D*

Özet

Vücut sıcaklığı hipotalamus tarafından kontrol edilir. Normal vücut sıcaklığı oral ölçümlerle 36,4-37,2 santigrat derece arasındadır. Enfeksiyonlar yüksek ateşin en yaygın nedenidir. Şiddetli akut solunum sendromu koronavirüs 2 (SARS-CoV-2), Aralık 2019'da tanımlanan ve "koronavirüs hastalığı 2019" (COVID-19) adlı bir akut solunum yolu hastalığı pandemisine neden olan patojenik bir koronavirüstür. Yüksek ateş, Covid-19'da yaygın bir bulgudur. Yoğun bakım ihtiyacı olan Covid-19 Hastalarının %100'ünde yüksek ateş saptanmıştır. Bilinen Diabetes Mellitus ve Hipertansiyon tanıları olan 54 yaşında erkek hasta, Covid-19'a bağlı solunum sıkıntısı şikayeti ile yoğun bakım ünitemize yatırıldı. Başvuru sırasında genel durumu kötü, kan basıncı: 130/80 mmHg, kalp hızı: 120/dk, periferik oksijen saturasyonu: %90, temporal vücut sıcaklığı: 37.5 °C idi. Hastaya antiviral ve antibiyotik tedavi başlandı, asetaminofen ve nonsteroid antiinflatuar tedaviler uygulandı; ancak hastanın ateşi sürekli yüksek seyretti. Takibinde hastaya anti interlökin-1 tedavisi (Anakinra) uygulandı. CRP ve Prokalsitonin gibi inflamatuar belirteçler normale dönse de hastanın ateşi devam etti. Epileptik nöbetleri gelişmesi üzerine beyin bilgisayarlı tomografisi çekildi ve iskemik inme tespit edildi. 97 günlük takibi boyunca her gün devam eden yüksek ateş nedeni ile hastada santral ateş düşünüldü. İskemik inme, santral ateşin bilinen bir nedeni olmasına rağmen, hastanın inme öncesinde de ateşinin sürekli olarak devam etmesi, uzun vadeli komplikasyonları tam olarak aydınlatılamayan ve nörolojik tutulum yaptığı gösterilen Covid-19 hastalığının, santral ateşe yol açmış olabileceği şüphesini doğurmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ateş, Covid-19, Santral Ateş

Persistent High Fever in a Covid-19 Patient With İschemic Stroke**Abstract**

Body temperature is controlled by the anterior hypothalamus. Normal body temperature is between 36.4-37.2 degrees celsius via oral measurements. Infections are the most common cause of high fever. Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) is a pathogenic coronavirus that developed in December 2019 and has caused a pandemic of acute respiratory disease, named

'coronavirus disease 2019' (COVID-19). High fever is a common finding in Covid-19. High fever was found 100% of the Covid-19 Patients requiring intensive care. A 54-year-old male patient with known diagnoses of Diabetes Mellitus and Hypertension was admitted to our intensive care unit with the Covid-19 associated complaint of respiratory distress. On admission his general condition is poor, blood pressure: 130/80 mmHg, heart rate: 120/min, peripheral oxygen saturation: 90%, temporal body temperature: 37.5°C. The patient was started on antiviral and antibiotic therapy. Acetaminophen and non-steroidal anti-inflammatory treatments were administered. However, the patient's fever was constantly high. In the follow-up, anti-interleukin-1 treatment (Anakinra) was applied to the patient. Although inflammatory markers such as CRP and Procalcitonin returned to normal, the patient's fever continued. Because of his epileptic seizures, computed tomography of the brain was performed and ischemic stroke was detected. Central fever was considered in the patient, who was followed up for 97 days due to high fever every day. Although ischemic stroke is a known cause of central fever, the continuation of fever even before the symptoms of stroke has led to the suspicion that the Covid-19 disease, which has been shown to have neurological involvement, may have caused the central fever.

Keywords: Fever, Covid-19, Central Fever

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5256-0064

İzmir SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Çalışılan Anti Mitokondriyal Antikoru (AMA) Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi**Uzman Dr. Alper Togay¹**¹*İzmir SBÜ Tepecik EAH***Özet**

Giriş Primer biliyer siroz (PBS) tanısı, anti mitokondriyal antikoru (AMA), özellikle de spesifik anti-M2 antikoru varlığı ile birlikte transaminaz enzimleri ve kolestaz markerlarının yüksekliği, karaciğer biyopsisinde histopatolojik değişiklikler ile konur. AMA, PBS ile otoimmün hepatitlerden ayrımda diğer otoantikorlar ile beraber istenilerek ayırıcı tanıya gidilmesini sağlamaktadır (1). AMA ayrıca skleroderma, CREST, SLE ve Sjögren sendromu gibi bağ doku hastalıklarında da pozitifleşebilir (2). Bu nedenle çalışmamızda laboratuvarımıza indirekt immün floresan (İİF) yöntemi ile AMA varlığı saptanması için gönderilen örnekler retrospektif olarak taranmış, AMA pozitif olup tanı alan hastalar ile eşlik eden başka otoimmün hastalıkların varlığı ve ANA paternlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem Laboratuvarımıza 01-01-2019 ve 10-03-2022 tarihleri arasında AMA testi çalışılması istemiyle gönderilip, İİF yöntemiyle (Euroimmun Lübeck, Almanya) üretici firmanın önerileri doğrultusunda çalışılan örnekler retrospektif olarak değerlendirilmiş ve pozitif test sonucu saptanan hastaların ilgili olabilecek diğer laboratuvar sonuçları ile klinik bilgileri hastane kayıtları kullanılarak incelenmiştir. Bulgular Çalışmada 11638 hastanın örneği çalışılmış bunların 11401'i (%98) negatif sonuç saptanırken, 237 hastanın örneği (%2) pozitif, olarak değerlendirilmiştir. Pozitif örneklerin 205'i (%87) kadın, 32'si (%13) erkek hastalara aittir ve hastaların yaşları 21 ile 95 arasında değişmektedir. Bu hastalardan 93'ü (%39) PBS tanısı almıştır. AMA dilüsyonları 1/100 ile 1/3200 arasında değişmektedir. Dilüsyon şiddetleri klinikler arasında korelasyon saptanmamıştır. Tartışma İİF yöntemi ile 1/100 dilüsyonda taranan hasta örneklerinin ileri dilüsyonlarının yapılıp, daha spesifik AMA M2 tespiti yapılmalıdır. Klinik olarak PBS şüphesi olan hastalarda AMA sonucu negatif ise biyopsi ile tanıya gidilmeli, klinik şüphe bulunmayan ancak AMA sonucu pozitif olan hastalar takip programına alınmalıdır. Test sonuçlarının değerlendirilmesinde, eşlik eden otoimmün hastalıklar ve ANA paternleri göz önünde bulundurulmalıdır. KAYNAKLAR Poupon R. 2010. Primary biliary cirrhosis: A 2010 update. Journal of Hepatology. 52:745–58 Olt S, et al. 2014. Evaluation of patients with positive anti-mitochondrial antibody in laboratory conditions. Turk J Gastroenterol. 25: 333-4

Anahtar Kelimeler: PBS, AMA, Otoimmünite

Evaluation of the Results of the Anti-Mitochondrial Antibody Test (AMA) Performed At İzmir SBU Tepecik Training and Research Hospital

Abstract

Introduction The diagnosis of primary biliary cirrhosis (PBS) is made by the presence of anti-mitochondrial antibodies (AMA), especially specific anti-M2 antibodies, together with an increase in transaminase enzymes and cholestasis markers and histopathological changes in liver biopsy. AMA The anti-M2 antibody, together with other autoantibodies, allows the differential diagnosis of PBS and autoimmune hepatitis (1). Therefore, in our study, the samples sent to our laboratory to detect the presence of AMA by the indirect immunofluorescence (IIF) method were retrospectively examined. The aim was to evaluate the patients diagnosed positive for AMA and the presence of other concomitant autoimmune diseases and ANA patterns. **Methods** Specimens sent to our laboratory between 01/01/2019 and 03/10/2022 with a request for an investigation of the AMA test and analyzed by the IIF method (Euroimmun Luebeck, Germany) according to the manufacturer's recommendations were retrospectively evaluated, as well as other laboratory results of patients with positive test results that could be relevant and clinical findings. The information was analyzed from hospital records. **Results** The study examined samples from 11638 patients, of whom 11401 (98%) had negative results, whereas samples from 237 patients (2%) were considered positive. Of the positive samples, 205 (87%) were female and 32 (13%) were male, and the age of the patients ranged from 21 to 95. Of these patients, 93 (39%) were diagnosed with PBS. **Discussion** Further dilutions of patient samples tested by the IIF method with a dilution of 1/100 should be performed, and more specific AMA M2 detection should be performed. If the AMA result is negative in patients with clinical suspicion of PBS, the diagnosis should be made by biopsy, and patients without clinical suspicion but with positive AMA result should be included in the follow-up program. Concomitant autoimmune diseases and ANA patterns should be considered when evaluating test results.

Keywords: PBS, AMA, Autoimmunity

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6002-5873 / 0000-0002-0079-6374

Kalp Yetmezliğinde Tolvaptan'ın Elektrokardiyografi ve Böbrek Fonksiyonu Üzerine Erken Dönem Etkileri**Dr. Öğretim Üyesi Kenan Erdem¹, Dr. Öğretim Üyesi İpek Duman²**¹*Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji AD.*²*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji AD***Özet**

Amaç: Kalp yetmezliği (KY) yüksek oranda hastaneye yatış ve mortaliteye sahiptir. KY hastalarında düşük sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (LVEF), sıvı yüklenmesi, hiponatremi ve EKG'de uzamış QRS görülür. Standart tedaviye ek olarak yeni bir vazopressin antagonisti tolvaptan kullanılmaktadır. Tolvaptan'ın elektrokardiyografi (EKG) üzerindeki etkileri hakkında çok az veri bulunmaktadır. Bu çalışmada, kalp yetmezliği olan hastalarda tolvaptanın EKG ve böbrek fonksiyonları üzerinde erken dönemdeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Etik onaydan sonra tolvaptan (30mg 2X1) alan ve LVEF<%35 olan 25 yetişkinin klinik, laboratuvar kayıtları ve EKG'leri değerlendirildi. Tedavi öncesindeki ve tedaviden 48 saat sonrası sonuçlar karşılaştırıldı. Erkek ve kadın hastaların sonuçları da analiz edildi. Analiz için uygun testler kullanıldı. p<0.05 anlamlı kabul edildi. Bulgular: Ortalama yaş 72.36±8.36 idi. On dördü erkekti (%56). Tüm hastalar diüretik, ACE inhibitörü ve beta bloker ilaç kullanıyordu. 24 saatlik idrar çıkışı (+550±335.4ml) (p<0.001), K⁺ (-0.24±0.045mmol) (p=0.14), Na⁺ (+6.84±2.01mmol) (p<0.001), Kreatinin (-0.15±0.023mg/dl) (p=0.002) ve GFR (+4.61±3.8ml/dk) (p<0.001) değerleri açısından tedaviden 48 saat sonra farklılıklar bulundu. EKG analizinde QT (403.6±49msn - 408.2±48.7msn) (p=0.15), QTc (457.8±53msn - 464.6±55.2msn) (p<0.001) ve TPe (95.2±5.58msn - 96.48msn ±6.21msn) (p=0.019) sürelerinde tolvaptan tedavisi sonrası kısalmalar vardı. Erkek ve kadın hastaların sonuçları benzerdi (p>0.05). Sonuç: Hiponatremi, aşırı sıvı yüklenmesi ve uzamış QTc, KY hastalarında artmış mortalite ile ilişkilidir. Sonuçlarımız, tolvaptan'ın idrar çıkışını ve serum sodyumunu artırarak ve QTc'yi kısaltarak KY'de mortaliteyi azaltmada faydalı olabileceğini göstermektedir. Uzun süre etkiler için ileri çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Fonksiyonu, Elektrokardiyografi, Kalp Yetmezliği, Tolvaptan**Early Effects of Tolvaptan On Electrocardiography and Renal Function in Heart Failure****Abstract**

Introduction: Heart failure (HF) has a high rate of hospitalization and mortality. HF patients have low left ventricular ejection fraction (LVEF), fluid overload, hyponatremia and prolonged QRS on

electrocardiography (ECG). A novel vasopressin antagonist tolvaptan is used as an adjunct to standard therapy. However, there is scarce data on the effects of tolvaptan on ECG. This study aimed to assess the early effects of tolvaptan on ECG and renal functions in patients with HF. Methods: After Ethical approval, clinical, laboratory records and ECG of 25 adults with LVEF<35% who received tolvaptan (30mg bid) were evaluated. Pre and 48-hour post therapy results were compared. Results of male and female patients were also analyzed. Appropriate tests were used for analysis. $p<0.05$ was considered as significant. Results: Mean age was 72.36 ± 8.36 . Fourteen were male (56%). All patients were using diuretics, ACE inhibitors and beta blockers. There were differences after 48 hours after treatment concerning 24-hour urine output ($+ 550\pm 335.4\text{ml}$) ($p<0.001$), K^+ ($- 0.24\pm 0.045\text{mmol}$) ($p=0.14$), Na^+ ($+ 6.84\pm 2.01\text{mmol}$) ($p<0.001$), Creatinine ($- 0.15\pm 0.023\text{mg/dl}$) ($p=0.002$) and GFR ($+ 4.61\pm 3.8\text{ml/min}$) ($p<0.001$). In ECG analysis there was decreases in QT ($403.6\pm 49\text{msec}$ vs $408.2\pm 48.7\text{msec}$) ($p=0.15$), QTc ($457.8\pm 53\text{msec}$ vs $464.6\pm 55.2\text{msec}$) ($p<0.001$), and TPe ($95.2\pm 5.58\text{msec}$ vs $96.48\pm 6.21\text{msec}$) ($p=0.019$) values after tolvaptan therapy. The results of male and female patients were similar ($p>0.05$). Conclusion Hyponatremia, fluid overload, and prolonged QTc are associated with increased mortality in HF patients. Our short-time results show that by increasing urine output, GFR and serum sodium, and by shortening QT, QTc, and TPe, tolvaptan may have beneficial effects in reducing mortality in HF patients. However, long-time effects need further investigation.

Keywords: Electrocardiography, Heart Failure, Renal Function, Tolvaptan

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4469-5807

Kannabinoid Kullanım Bozukluğu Olan Hastalarda Uyku Bozukluğu ile İntihar Düşünceleri Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Seda Yılmaz¹

¹*İstinye Üniversitesi*

Özet

Madde kullanım bozukluğu önemli bir toplumsal sorundur ve tedavisinde ciddi yetersizlikler vardır. Kannabinoidler en yaygın olarak kötüye kullanılan maddeler arasındadır. Genel olarak tekrarlanan kullanımlar diğer birçok olumsuz etkisinin yanında ciddi nörolojik ve psikolojik problemlere, bilişsel bozukluklara ve bağımlılığa neden olur. Uyku bozuklukları, kannabinoid kullanım bozukluğu olanlarda yaygındır. Ayrıca kliniğe depresyon ve intihar girişimleri de eşlik edebilir. Bu çalışmada, kannabinoid kullanım bozukluğu olan hastalarda intihar düşünceleri ile uyku bozukluğu arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu prospektif çalışmaya Elazığ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi'ne başvuran, DSM-V tanı ölçütlerine göre kannabinoid kullanım bozukluğu tanısı almış 18-65 yaş arası 60 erkek hasta (yatan ve ayaktan) dahil edildi. Kontrol grubuna yaşları 18-65 arasında değişen, eksen I ve eksen II psikiyatrik tanısı olmayan 60 erkek gönüllü alındı. Tüm hastalara ve sağlıklı kontrol grubuna sosyodemografik veri formları, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi uygulandı. Pittsburgh toplam puanları gruplar arasında anlamlı farklılık göstermektedir ($t(119)=15.472$; $p=0.000<0.05$). Kannabinoid kullanıcılarının Pittsburgh toplam puanları ($\bar{x}=15.246$) kontrol grubunun Pittsburgh toplam puanlarından ($\bar{x}=2.233$) daha yüksekti. Ayrıca intihar düşüncesi olanların Pittsburgh toplam puanları ($\bar{x}=17,760$) intihar düşüncesi olmayanların Pittsburgh toplam puanlarından ($\bar{x}=12.290$) ($t=4.978$; $p=0<0.05$; $d=1,279$; $\eta^2=0.296$). İntihar düşünceleri, depresyonun önemli bir belirtisidir. Kannabinoid kullanım bozukluğu olanlarda depresyon ile komorbidite her zaman araştırılmaz. Kannabinoid kullanım bozukluğu olan hastalarda uyku bozukluğu saptandığında intihar düşünceleri açısından ayrıntılı değerlendirme yapılması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kannabinoid Kullanım Bozukluğu, Suicid Düşüncesi, Uyku Bozukluğu

The Relationship Between Sleep Disorder and Suicidal Thoughts in Patients With Cannabinoid Use Disorder

Abstract

Substance use disorder is an important social problem and there are serious inadequacies in its treatment. Cannabinoids are among the most commonly abused substances. In general, repeated use

causes serious neurological and psychological problems, cognitive disorders and addiction, apart from many other negative effects. Sleep disorders are common in those with cannabinoid use disorder. In addition, depression and suicide attempts may accompany the clinic. This study, it was aimed to examine the relationship between suicidal thoughts and sleep disturbance in patients with cannabinoid use disorder. This prospective study included 60 male patients (both outpatient and inpatient) aged 18-65 years, who were diagnosed with cannabinoid use disorder according to DSM-V diagnostic criteria, and who were admitted to Elazığ Mental Health and Diseases Hospital. 60 male volunteers, aged between 18-65 years, without any axis I or axis II psychiatric diagnosis were included in the control group. Sociodemographic data forms, Pittsburgh Sleep Quality Index were applied to all patients and the healthy control group. Pittsburgh total scores differ significantly between the groups ($t(119)=15.472$; $p=0.000<0.05$). The Pittsburgh total scores of the cannabinoid users ($\bar{x}=15.246$) were higher than the Pittsburgh total scores of the control group ($\bar{x}=2.233$). In addition, the Pittsburgh total scores of those with suicidal thoughts ($x=17.760$) were higher than the Pittsburgh total scores ($x=12.290$) of those without suicidal thoughts ($t=4.978$; $p=0<0.05$; $d=1,279$; $\eta^2=0.296$). Suicidal thoughts are an important symptom of depression. Comorbidity with depression is not always investigated in those with cannabinoid use disorder. When sleep disturbance is detected in patients with cannabinoid use disorder, detailed evaluation in terms of suicidal thoughts will be beneficial.

Keywords: Cannabinoid Use Disorder, Suicidal Thoughts, Sleep Disorders

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2360-7203

Kardiyak Cerrahide Mortalite Prediktörü Olarak Kan Gazı Analizinin Değerlendirilmesi Mortaliteyi Tahmin Etmede Ne Kadar Etkilidir?**Dr. Öğretim Üyesi Mehtap Gürler Balta¹, Dr. Öğretim Üyesi Vildan Kölükçü¹, Doç. Dr. Hakan Tapar¹***¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD***Corresponding author: Mehtap Gürler Balta***Özet**

Koroner arter hastalıkları ölüm nedenlerinin ilk sırasında yer alır. Koroner arter bypass ameliyatı en çok yapılan ameliyat türüdür. Amacımız, koroner bypass ve kapak replasmanı olan erişkin hastalarda ameliyat sırasında ve sonrasındaki kan gazındaki değerlerinin hastaların prognozlarına etkisini araştırmaktır. 2015-2021 yılları arasında TOGÜ Tıp Fakültesi Kalp Damar Cerrahisi tarafından koroner arter bypass ve kalp kapak değişimi ameliyatı olan 92 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, yoğun bakımda yatış süresi, taburcu durumu, kaç ünite transfüzyonu yapıldığı, entübasyon ve mekanik ventilasyon süresi, kardiyopulmoner resüsitasyon durumu, diyaliz uygulanıp uygulanmadığı, APACHE II, SOFA, kan gazı analizleri değerlendirmeye alındı. Çalışmaya alınan hastaların yaş ortalaması 64,48±14,44 yıl olup 32 erkek(%34,8),60 kadındır (% 65). 76 hasta sağ, 16 hasta exitus ile sonuçlanmıştır. Diyaliz sayısı ortalama 0,50 ±2,29. Ex olan hastaların daha yaşlı olduğu bulundu (p=0,006). Sağ ve ex olan hastalar arasında transfüze edilen kan ünite sayısı ve diyaliz sayısı arasında fark saptanmadı.(p=0,504 ve p=0,157). Kan gazı analizinde Baz açığı sağ olan hastalarda en yüksek 0,88±3,86, ortalama 0,35±4,02, en düşük -3,74±5,13, Ex olan hastalarda en yüksek-4,2±8,19, ortalama-7,54±14,12, en düşük -10,52±8,95 mmol/L bulundu (p<0,001). Kalsiyum(Ca) sağlarda en yüksek 2,55±12,84, ortalama 1,1±0,09, en düşük 1,09±0,07 mmol/L bulundu. CA ex olan hastalarda en yüksek 7,36±25,24, ortalama 6,71±22,75, en düşük 0,97±0,16 mmol/L bulundu (p<0,001) ve mortalite için anlamlıydı. Potasyum(K) sağ hastalarda en yüksek 4,49±4,11, ortalama 4,12±0,7, en düşük 3,74±0,51 mmol/L bulundu. K ex olan hastalarda en yüksek 7,2±10,66, ortalama 6,34±7,41, en düşük 4,26±1,31 mmol/L bulundu (p=0,106) ve mortalitenin prediktörü olarak anlamlı bulundu. Laktat sağ hastalarda en yüksek 4,26±2,4, ortalama 1,77±1,4, en düşük 0,81±0,24 mmol/L bulundu. Laktat ex olan hastalarda en yüksek 13,54±22,49, ortalama 7,14±6,74, en düşük 5,61±5,38 mmol/L bulundu. Mortalite arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak hastanın prognozunu belirlemede kan laktat değeri, yoğun bakımda kullanılan skorlama sistemleri kadar önemlidir. Laktat mortalite tahmininde kullanılabilecek iyi bir parametredir.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Laktat, Kardiyak Cerrahi, Kan Gazı, Mortalite

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000207632719

Kardiyak Kist Hidatik: İnterventriküler Septal Tutulum**Uzman Dr. Ayşen Yaprak Engin¹**¹*İzmir İl Sağlık Müdürlüğü Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi***Corresponding Author: Ayşen Yaprak Engin***Özet**

Kist hidatik insanların ara konakçısı olduğu *Echinococcus granulosus* tarafından oluşturulan bir paraziter hastalıktır. En sık karaciğer(%65) ve akciğere(%25) yerleşir. Kontraksiyonlar nedeniyle larvaların tutunması zor olacağından hastaların sadece %0.5-2 kadarında kardiyak kist hidatik görülmektedir. Bizim olgumuz da tedavisi çok zor bir durum olan kardiyak kist hidatik vakasıdır. Olgu sunumu: 66 yaşında erkek hasta, Ekim 2019'da genel halsizlik, yorgunluk şikayetleriyle başvurduğu Kardiyoloji polikliniğinde tanı almıştı. İlk ekosunda IVS'de tespit edilen 9x11 mm'lik kistik lezyon görüldü. Toraks BTde sağ akciğer alt lob anterobazalde 4 cm'lik kistik lezyon tespit edildi. Kardiyak MR'da ise IVS'de lokalize 48x36 mm'lik multiloküle kistik lezyon ve akciğerde rüptüre kist olduğu belirtildi. Hasta operasyona alındı. İlk operasyonda kardiyopulmoner baypasa girildi, kardiyak arrest sağlandıktan sonra IVS'deki kistler gerekli önlemler altında açılarak içerisine hipertonic salin verildi, baticon ile içi temizlendikten sonra felt desteğiyle tek tek prolen sütürler kullanılarak poş kapatıldı. Bunun dışında akciğerdeki rüptüre kist açıldı temizlendi ve sütüre edildi. Sonrasında kardiyopulmoner baypastan çıkıldı. Erken postop dönemdeki toraks anjiyo BT'de 4 cm kist yapısı hala izlenmekteydi. Enfeksiyon hastalıkları hastaya kliniğine göre 3-6 ay albendazol önermiş. Postop 3 Ay düzenli albendazol kullanan ve karaciğer fonksiyon testleri takip edilen hastanın 3. Ay BT anjiyo kontrolünde kistik yapılar tespit edilmedi ve hasta kür düşünülürdü. Sonrasında hasta takipten çıktı ve 1 sene sonra kardiyoloji polikliniğine tekrar başvuran hastanın ekosunda septumun apikal segmentinde yine kistik oluşum görülmeye başlandı, albendazol tekrar başlandı ve takibe alındı. Postop 2. Seneyi doldurduğunda hastanın kisti 27x26 mm ölçüldü ve giderek boyutlarında artış olması nedeniyle nüks olarak kabul edildi. Tekrar opere edilen hastanın bu kez kistin zar bütünlüğünün bozulduğu görüldü ve gerekli örnekler alındıktan sonra salinle ve baticonla iyice yıkandı. Oluşan poş içeriden prolen dikişlerle dikilerek mevcut boşluğun kapatılmasına çalışıldı. Postop 2. ay 5mm'lik iki adet kist izlenmektedir ve hasta hala albendazol tedavisi altındadır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Kist Hidatik, Kist Hidatik, İnterventriküler Septum

Cardiac Hydatid Cyst : Interventricular Septal Manifestation

Abstract

Hydatid cyst is a parasitic disease caused by *Echinococcus granulosus* that uses humans as temporary hosts. It is mostly seen in liver(65%) and lungs(25%). Cardiac manifestations are only seen in 0.5-2% of the patients as contractions make attachment difficult for the larvae. I report a cardiac hydatid cyst aiming to underline the challenges of the treatment . A 66-year-old male went to Cardiology outpatient clinic for his weakness and fatigue. In the echocardiographic evaluation a 9x11mm cystic lesion was detected in the interventricular septum(IVS). In thorax CT, another 4 cm lesion was detected in the anterobasal segment of the right lung. In cardiac MRI, multilocular cystic lesion of 48x36mm was identified and the cyst in the right lung was determined to be ruptured. Patient underwent an operation under cardiopulmonary bypass(CPB) and cardiac arrest. Taking certain precautions,after hypertonic saline injection the cysts in the IVS were opened, irrigated with saline and povidone-iodine. The cavity was sutured with separated polypropilene sutures with felt support and CPB was terminated. In the early period a 4 cm cystic lesion was still seen in CT. Department of Infectious Diseases suggested albendazole for 3 to 6 months depending on findings. After 3 months of albendazole with close follow up of liver enzymes, cysts could not be detected in CT and albendazole was stopped. The patient was lost to follow-up. After a while, cysts reappeared in echocardiography, albendazole was restarted and the patient was taken under close follow-up of monthly visits. After 2 years, a cyst of 26x27 mm was detected in the same position, so he underwent a redo operation. Similar disinfection techniques and plication of the cavity were used. In the echocardiograms there were still 2 cysts. He will use albendazole for 6 months.

Keywords: Cardiac Cyst Hydatid, Cyst Hydatid, Interventricular Septum

Presentation ID / Sunum No= 335**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000000300956902

Kardiyak Üfürüm Bulgusu ile Yönlendirilen Hastalarda Yapısal Kalp Hastalığı Sıklığı

Uzman Dr. Muhammed Karabulut¹*¹SBÜ Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Pediatrik kardiyoloji kliniklerine en sık başvurular arasında üfürümler yer alır. Çoğu masum olan bu üfürümler klinisyenler ve aileler arasında çoğu kez gereksiz endişe kaynağıdır. Çeşitli çalışmalarda asemptomatik çocukların yaklaşık %50 sinde masum üfürüm saptanmıştır. Bu çalışmada pediatri hekimleri tarafından tespit edilen üfürümlü hastalardaki kalp hastalığı sıklığı sorgulanmıştır. **Yöntem:** Çalışmamıza hastanemiz Pediatrik Kardiyoloji Kliniğine Ocak 2021- Aralık 2021 tarihleri arasında üfürüm ön tanısı ile yönlendirilen 0-18 yaş arası asemptomatik 145 hasta dahil edildi. Tüm hastaların dosya arşivlerinden transtorasik ekokardiografi sonuçları incelendi. Üfürüm etyolojisi bakımından asemptomatik hastalar; masum üfürümlü ve yapısal kalp hastalığına bağlı patolojik üfürümlü hastalar olarak iki gruba ayrıldı. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen 148 hastanın 78'i (%53) erkek, 70'i (%47) kızdı. Hastaların median yaşı 4 idi. Hastaların 138'inde (%93) hemodinamik açıdan anlamlı yapısal bir kardiyak patoloji saptanmadı. Sadece hastaların 10'unda (%7) yapısal kalp hastalığı olarak atrial septal defekt, ventriküler septal defekt, pulmoner stenoz, Patent Duktus arteriosuz, Mitral Valf Prolapsusu/Mitral Yetersizlik ve biküspid aorta saptandı. **Sonuç:** İleri teknolojik gelişmelere rağmen klinik değerlendirme hastalıkların çoğunda olduğu gibi kardiyak hastalıkların teşhisinde de önemini korumaktadır. Fakat üfürümlerin ayırıcı tanısında iyi bir anamnez ve fizik muayenenin yanı sıra özellikle oskültasyon noktasında iyi bir klinik deneyime sahip olmak gerekmektedir. Bu amaçla, üfürüm etyolojisi açısından kardiyolojiye yönlendirilen hastalardan geribildirim alınması bu deneyimin artırılmasında büyük fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Üfürüm, Masum Üfürüm, Patolojik Üfürüm

Frequency of Structural Heart Disease in Patients Referred by a Sign of Cardiac Murmur

Abstract

Objective: Murmurs are among the most common admissions to pediatric cardiology clinics. These murmurs, many of which are innocent, are often a cause for unnecessary concern among clinicians and families. Innocent murmurs in asymptomatic children were found to be 50% on average in studies. In this study, the frequency of heart disease in patients with murmurs detected by pediatricians was

investigated. Method: Our study included 145 asymptomatic patients aged 0-18 years, who were referred to the pediatric cardiology clinic of our hospital between January 2021 and December 2021 with a preliminary diagnosis of murmur. Transthoracic echocardiography results were analyzed from the file archives of all patients. Asymptomatic patients in terms of murmur etiology were divided into two groups as innocent murmur and patients with a pathological murmur due to structural heart disease. Results: Of the 148 patients included in the study, 78 (53%) were male and 70 (47%) were female. The median age of the patients was 4 years. No hemodynamically significant structural cardiac pathology was detected in 138 (93%) of the patients. As structural heart disease only in 10 (7%) of the patients; atrial septal defect, ventricular septal defect, pulmonary stenosis, Patent Ductus arteriosus, Mitral Valve Prolapsus/Mitral Regurgitation and bicuspid aorta were detected. Conclusion: Despite advanced technological developments, clinical evaluation maintains its importance in the diagnosis of cardiac diseases, as in most diseases. However, in the differential diagnosis of murmurs, in addition to a good anamnesis and physical examination, it is necessary to have a good clinical experience, especially at the point of auscultation. For this purpose, receiving feedback from patients referred to cardiology in terms of murmur etiology will be of great benefit in increasing this experience.

Keywords: Cardiac Murmur, Innocent Murmur, Pathological Murmur

Presentation ID / Sunum No= 116

| 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3943-6616

Kist Hidatikte Kistobilyer Fistül Arama

Uzman Dr. Sevcan Alkan Kayaoğlu¹*¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Kist hidatik, Echinococcus etkenli bir zoonotik bir enfeksiyon olup endemik seyredir. En sık karaciğeri tutar. Cerrahi müdahale gerektiren vakalarda kistobilyer fistül, postoperatif komplikasyonları önlemek açısından cerrah açısından önemli bir durumdur. Amacımız peroperatif kist içinde safra görülen vakalarda, kistobilyer fistül alanını saptamada; kolesistektomi sonrası sistik kanaldan serum fizyolojik verme yada kist içine steril gaz kompres koyup bekleme tekniklerini kıyaslamak ve sonuçlarını paylaşmaktır. **Metod:** Karaciğer kist hidatiği nedeniyle 2011-2021 yılları arasında opere olup, peroperatif kist içinde safra görülen 89 hasta çalışmamıza dahil edildi. Retrospektif olarak hastalar incelendi. Bağımlı nicel verilerin analizinde eşleştirilmiş örneklem t test, wilcoxon testi kullanıldı. Nitel bağımsız verilerin analizinde ki-kare test, ki-kare test koşulları sağlanmadığında fisher test kullanıldı. Analizlerde SPSS 28.0 programı kullanılmıştır **Bulgular:** Hastaların % 48,3 ü erkek idi ve %13,5'inde geliş şikayeti olarak sarılık mevcuttu. Preoperatif 19(%21,3) ve postoperatif 7(7,9) hastada endoskopik retrograd kolanjiyopankreatografi uygulandı. Kistotomi+omentoplasti hastaların çoğuna uygulanırken, 13(%14,6) hastaya kistektomi yapıldı. Sistik kanaldan serum fizyolojik verilip(n=13) ve steril gaz kompres bekletilerek(n=76) kistobilyer fistül arama yolları arasında; hastaların yaşları, cinsiyet dağılımı, şikayetleri, ikter oranı, akciğer kist hidatik öyküsü oranı, yatış süresi, ALT, GGT, ALP, WBC, Eozinofil değeri, görüntüleme kist sayısı, en büyük kist çapı, peroperatif fistül onarım sayısı, cerrahi tedavi komplikasyon oranı, postoperatif safra fistülü oranı, nüks oranı anlamlı (p >0.05) farklılık göstermemiştir. Steril gaz kompres bekletilerek safra yolu primer onarımı grubunda AST, direkt ve total bilirubin değeri, gaz bekletilerek safra yolu primer onarımı grubundan anlamlı (p <0.05) olarak daha yüksekti. **Sonuç:** Karaciğer kist hidatik cerrahisinde, kistobilyer fistül nedeniyle postoperatif safra fistülü komplikasyonu oldukça istenmeyen bir durumdur. Peroperatif fistül saptamada, kolesistektomi sonrası sistik kanaldan serum fizyolojik verme yada kist içine steril gaz kompres koyup bekleme teknikleri arasında; postoperatif safra fistülü komplikasyonu açısından fark bulunamadı. Bu nedenle sadece kistobilyer fistül aramak için kolesistektomi yapmak gereksizdir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Kistobilyer Fistül

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7392-6099

Kliniğimizde Tanı Alan Timik Epitelyal Tümörlerin Yeni Sınıflamaya Göre Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Nurcan Ünver¹

¹S.B.Ü Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi E.A.H., Patoloji Bölümü, İstanbul

Özet

Timik tümörler nadirdir fakat erişkinlerde primer mediastinel tümörlerinin %25-30 kadarını oluştururlar. Uluslararası İnterdisipliner Timoma Grubu (ITMIG) ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) sınıflandırmasında timomaların daha sağlam ve tekrarlanabilir bir alt tiplendirmesi ve timomalar ile timik karsinomlar arasındaki ayırım için histolojik ve immünohistokimyasal tanı kriterlerinin gözden geçirilmesi ve rafine edilmesi önem kazanmıştır. Çalışmadaki amacımız kliniğimizde tanı alan timik epitelyal tümörlerin yeni WHO sınıflama kriterlerine göre tekrar değerlendirmesini yapmak ve elde ettiğimiz bulguların klinikopatolojik parametrelerle ve prognostik faktörlerle önemini belirlemektir. Çalışmaya hastanemizde 2015-2020 yılları arasında timik kitle nedenli cerrahi rezeksiyon yapılan 82 hasta dahil edildi. Olgulara ait doku kesitleri patoloji bölümü arşivlerinden çıkarılarak ışık mikroskopi altında tekrar değerlendirildi. Olguların 34'ü (%41.46) kadın, 48'i (%58.54) erkekti. Tümör çapları 1.2-17 cm arasında değişmekte olup, ortalama çap 6.2 cm ölçüldü. WHO histopatolojik sınıflamasına göre olgularımızda sırasıyla: 8 olgu (%9.8) tip A, 12 olgu (%14.6) tip AB, 10 olgu (%12.2) tip B1, 9 olgu (%10.9) tip B1+B2, 27 olgu (%32.9) tip B2, 9 (%10.9) tip B2+B3, 3 olgu (%3.7) B3, 2 olgu mikronodüler timoma ile lenfoid stroma (%2.5), 2 olgu (%2.5) timik karsinom olarak raporlandı. Tip B2 en sık rastlanan gruptu. Dünya Sağlık Örgütü sınıflaması ile belirlenen histolojik tip, Masaoka evresi ve komplet rezeksiyon pek çok araştırmacı tarafından bağımsız prognostik faktörler olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle rezeksiyon materyallerinin makroskopik olarak düzgün bir şekilde örneklenmesi ve mikroskopik incelenmesi, evrenin doğru belirlenmesi ve cerrahi sınırların sağlıklı değerlendirilebilmesi büyük önem taşımaktadır. Böylelikle nadir görülen tümörler olsa da bu tümörlerin takip ve tedavileri doğru bir yaklaşımla gerçekleştirilebilir

Anahtar Kelimeler: Timik Epitelyal Tümör, Timoma, Who Sınıflama, Timik Karsinoma, Prognoz

Evaluation of Thymic Epithelial Tumors Diagnosed in Our Clinic According to the New Classification

Abstract

Thymic tumors are rare, but they account for 25-30% of primary mediastinal tumors in adults. In the International Interdisciplinary Group of Thymomas (ITMIG) and the World Health Organization (WHO) classification, it has become important to review and refine histological and immunohistochemical diagnostic criteria for a more robust and reproducible subtyping of thymomas and the distinction between thymomas and thymic carcinomas. Our aim in our study is to reevaluate thymic epithelial tumors diagnosed in our clinic according to the new WHO classification criteria and to determine the importance of our findings with clinicopathological parameters and prognostic factors. The study included 82 patients who underwent surgical resection for a thymic mass in our hospital between 2015 and 2020. Tissue sections of the cases were removed from the archives of the pathology department and reevaluated under the light microscope. Thirty-four (41.46%) cases were female and 48 (58.54%) were male. Tumor diameters ranged between 1.2-17 cm, with an average diameter of 6.2 cm. According to the WHO histopathological classification, our cases were respectively: 8 cases (9.8%) type A, 12 cases (14.6%) type AB, 10 cases (12.2%) type B1, 9 cases (10.9%) type B1+B2, 27 cases (32.9%) type B2, 9 (10.9%) type B2+B3, 3 cases (3.7%) B3, 2 cases were reported as micronodular thymoma with lymphoid stroma (2.5%), and 2 cases (2.5%) as TC. Type B2 was the most common group. The histological type determined by the World Health Organization classification, the Masaoka stage and complete resection are considered by many researchers to be independent prognostic factors. Therefore, proper macroscopic sampling and microscopic examination of resection materials, accurate determination of the universe and healthy evaluation of surgical boundaries are of great importance. Thus, even though there are rare tumors, the follow-up and treatment of these tumors can be carried out with the right approach.

Keywords: Thymic Epithelial Tumor, Thymoma, Who Classification, Thymic Carcinoma, Prognosis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7149-6854

Kolesistektomili Hastalarda Bilyer Pankreatit: Beş Yıllık Retrospektif Analiz**Uzman Dr. Ozan Akıncı¹, Uzman Dr. Gürcan Albeniz², Uzman Dr. Emre Tunç³**¹*Kartal Dr Lütüfi Kırdar Şehir Hastanesi*²*Gebze Fatih Devlet Hastanesi*³*Şırnak Devlet Hastanesi***Özet**

Amaç: Akut bilyer pankreatit, safra taşlarının morbidite ve mortaliteyi arttıran ciddi komplikasyonlarından biridir. Kolesistektomi sonrası bilyer pankreatit sıklığı ve yönetimi üzerine sınırlı sayıda çalışma mevcuttur. Bu çalışmada kolesistektomili hastalarda akut bilyer pankreatit insidansı ve tedavisi üzerine beş yıllık deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. **Yöntem:** Ocak 2016-Aralık 2021 tarihleri arasında genel cerrahi kliniğinde daha önce safra kesesi taşı nedeniyle kolesistektomi yapılan ve postoperatif süreçte bilyer pankreatit tanısı konulan 27 olgu geriye dönük değerlendirildi. Hastaların demografik, klinik özellikleri ve tedavi yöntemleri incelendi. **Bulgular:** Akut bilyer pankreatitli hasta sayısı 263 idi. Bu olgulardan %10.2'sinde (n:27) kolesistektomi öyküsü vardı. Ortalama yaş 55.2 idi ve 15'i kadın, 12'si erkekti. Kolesistektomiden pankreatite kadar geçen süre ortalama 32.8 (4-96) ay idi. Hastaların %92'si (n:25) kolesistektomi öncesi de pankreatit geçirmişti. Ortalama amilaz değeri 521 U/L idi. Hastaların tamamına MRCP görüntüleme yapılmıştı. Ortalama koledok çapı 9.2 mm idi. 23 olguda (%85.1) ERCP + Sfinkterotomi yapılarak taş ve safra çamuru ekstrakte edilmişti. 4 hastada yalnızca medikal tedavi sonrası iyileşme gözlemlendi. Hastanede yatış süresi 7.4 ± 3.2 gün idi. Çalışma grubunda mortal olgu yoktu. **Sonuç:** Postkolesistektomi bilyer pankreatitlerin tüm bilyer pankreatitler içindeki insidansı yaklaşık %10'dur. Postoperatif akut bilyer pankreatit geçiren olguların büyük bir çoğunluğu kolesistektomi öncesi bilyer pankreatit öyküsüne sahiptir. ERCP+Sfinkterotomi bu olguların tedavisinde güvenli ve başarılı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Akut Bilyer Pankreatit, Kolesistektomi, Endoskopik Retrograd Kolanjiyopankreatografi

Biliary Pancreatitis in Patients With Cholecystectomy: Five-Year Retrospective Analysis

Abstract

Purpose: Acute biliary pancreatitis is one of the serious complications of gallstones that increases morbidity and mortality. There are limited studies on the frequency and management of biliary pancreatitis after cholecystectomy. In this study, we aimed to share our five-year experience on the incidence and treatment of acute biliary pancreatitis in patients with cholecystectomy. **Method:** Between January 2016 and December 2021, 27 patients who had previously undergone cholecystectomy for gallstones in the general surgery clinic and were diagnosed with biliary pancreatitis in the postoperative period were evaluated retrospectively. Demographic, clinical characteristics and treatment modalities of the patients were examined. **Results:** The number of patients with acute biliary pancreatitis was 263. Of these cases, 10.2% (n:27) had a history of cholecystectomy. The mean age was 55.2, with 15 women and 12 men. The mean time from cholecystectomy to pancreatitis was 32.8 (4-96) months. 92% of the patients (n:25) had pancreatitis before cholecystectomy. The mean amylase value was 521 U/L. All patients had MRCP imaging. The mean common bile duct diameter was 9.2 mm. Stone and biliary sludge were extracted by ERCP + Sphincterotomy in 23 cases (85.1%). Improvement was observed only after medical treatment in 4 patients. The hospital stay was 7.4 ± 3.2 days. There was no mortality in the study group. **Conclusions:** The incidence of postcholecystectomy biliary pancreatitis among all biliary pancreatitis is approximately 10%. The majority of patients with postoperative acute biliary pancreatitis have a history of biliary pancreatitis before cholecystectomy. ERCP + Sphincterotomy is a safe and successful method in the treatment of these cases.

Keywords: Acute Biliary Pancreatitis, Cholecystectomy, Endoscopic Retrograde Cholangiopancreatography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4026-6503

Kolorektal Neoplazi İle Helikobakter Piloni İlişkisi**Uzman Dr. Aysun Gökce¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji Bölümü***Özet**

Helikobakter pilori (H.piloni) enfeksiyonu, özellikle gelişmekte olan ülkelerde en sık görülen kronik bakteriyel enfeksiyonlardan biridir. Helikobakter pilori enfeksiyonunun kolorektal neoplazmlar ile pozitif bir ilişkisi olduğu düşünülmektedir. Mevcut çalışma, kolorektal neoplazi ile H. pilori enfeksiyonunun ilişkisini araştırmayı amaçladı. Çalışmaya eş zamanlı olarak alınan kolonoskopik ve endoskopik biyopsi örnekleri bulunan 192 olgu dahil edildi. İstatistiksel analiz için IBM SPSS 28.0 programı kullanıldı. Verilerin tanımlayıcı istatistiğinde ortalama, standart sapma, medyan, en düşük, en yüksek, frekans ve oran değerleri kullanılmıştır. Değişkenlerin dağılımı kolmogorov simirnov testi ile ölçüldü. Verilerimizin çoğu nitel olduğundan kategorik verilerin analizinde ki-kare testi kullanıldı. $P < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Çalışmamızdaki 192 olgunun %65.1'i erkek ve %34.9'u kadındı. Olgularımızın yaş ortalaması 59.87 ± 12.55 (yaş aralığı min:21-max:88y) idi. Olgularımızın %69.3'ünde kolorektal neoplazi tespit edildi. Olgularımızın %55.7'si tübüler adenom (n=107), %7.3'ü tübülovillöz adenom (n=14), %1'i villöz adenom (n=2), %5.2'si adenokarsinom idi (n=10). Kolonoskopik biyopsi sonucu kolorektal neoplazi tespit edilen olguların %60.2'sinde H.piloni pozitifliği saptandı. Olgulardan eş zamanlı alınan kolorektal ve mide biyopsi örneklerinde H.piloni pozitifliği açısından kolorektal neoplazi tespit edilen olgularda kolorektal neoplazi tespit edilmeyenlere göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlendi ($p < 0.001$). Erkeklerin %68'sinde, kadınların %71.6'sında kolorektal neoplazi saptandı. Cinsiyetler arasında kolorektal neoplazi varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmedi ($p = 0.60$). Bu sonuçlara göre kolorektal neoplaziler için H.piloni enfeksiyonunun bir risk faktörü olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Neoplazi, H.Piloni, Tübüler Adenom, Adenokarsinom

Presentation ID / Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0506-6474

Konjanital Kalp Cerrahisi Planlanan Juvenil İdiopatik Artritli Olguda Anestezi Yönetimi

Uzman Dr. Yasemin Yavuz¹

¹Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Juvenil idiyopatik artrit; en az bir eklem kalıcı olarak tutulduğu, kronik, en yaygın çocukluk çağı romatizmal hastalıktır. Bu hastalığın eklem tutulumu yanında sistemik tutulum da olabilir. Amaç: Bu sunumda poliartiküler JİA tanılı ventriküler ve pulmoner hipertansiyon tanılı ile iki kez açık kalp ameliyatına alınan bir erkek çocuk olgunun anestezi yönetimi sunulmuştur. Olgu: Açık kalp cerrahisi planlanan, (7 yaş, 12 kg, 100cm) poliartiküler JİA tanılı erkek çocuk hastanın fizik muayenesinde her iki kalça diz el ve ayak bilekleri, el ve ayak parmak eklemlerinde ciddi deformite ve fleksiyon kontraktürleri mevcuttu. Preoperatif laboratuvar testleri normal değerlendirildi. Zor entübasyon bulgusu izlenmeyen hastaya servikal omur instabilitesi olabileceğinden zor entübasyon şartları hazırlandı. Hastaya midazolam ile sedasyon sağlandıktan sonra ameliyathaneye alınarak rutin monitörizasyon yapıldı. TA :110/55 kalp hızı 130/dk, SpO₂ % 96 olarak ölçüldü. Midazolam, fentanil, rokuronyum bromür ile indüksiyon sağlandı. Videolarinkoskop kullanılarak entübasyon yapıldı. Anestezi idamesi midazolam, remifentanil, veroküronyum bromür infüzyonu ile sağlandı. Sol radial arter kateterizasyonu ve sağ internal juguler venden santral kateterizasyon yapıldı. Prednizolon ve pantoprazol IV yapıldı. Cerrahi başladı. Ekstrakorporeal dolaşıma giren hasta 38 dk kros klemp ve 60 dk sonra kardiyopulmoner baypasdan ayrıldı. Hasta entübe bir şekilde pediatri yoğun bakım ünitesine götürüldü .6 saat sonra ekstübe edilen hasta parasetamol ve ibuprofen ile postoperatif analjezi sağlandı. Postoperatif 2. gününde servise verildi. Kontrol EKO sonda VSD görülen hasta ilk ameliyattan 11 gün sonra tekrar ameliyata alındı. 7gün sonra sorunsuz şekilde taburcu edildi. Tartışma Sonuç: JİA tanılı hastalar preoperatif kardiyak, respiratuvar sistem, kanama pıhtılaşma bozuklukları, sistemik tutulum, mevcut ilaçlar ve yan etkileri açısından incelenmelidir. Zor entübasyon açısından değerlendirilmelidir. Postoperatif respiratuvar sistem sorunları ve ağrı yönetimi ile mücadele edilmelidir. Sonuç olarak dikkatli bir preoperatif değerlendirme, peroperatif takip ve postoperatif ağrı yönetimi ile JİA tanılı hastalar başarılı bir şekilde açık kalp cerrahi ameliyatına alınabilirler.

Anahtar Kelimeler: Juvenil İdiopatik Artrit, Anestezi, Konjenital Kalp Cerrahisi

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8080-9664

Kontrolsüz Diyabete Bağlı Meme Absesi

Uzman Dr. Bahadır Öndeş¹

¹*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç Meme absesi meme cildinde kızarıklık, memede ağrı, hassasiyet, şişkinlik, lokal ısı artışı, hatta sistemik ateş ile kendini gösterebilir. Bu abseleri emzirme ile ilişkili ve emzirme olmaksızın görülen abseler olarak iki grupta inceleyebiliriz. En sık 20 ile 50 yaş arasında görülür. Sunumumuzun amacı genel cerrahi polikliniğine başvuran, emzirme olmaksızın meme absesi kliniği olan hastayı sunmayı amaçladık. Materyal Metod Hastamızın verileri bilgisayar kayıtlarından, hasta dosyasından elde edildi. Bulgular Kırk dokuz yaşında kadın hasta yaklaşık 1 haftadır sol memesinde ağrı, kızarıklık, akıntı nedeniyle kadın doğum polikliniğine başvurmuş. Yapılan tetkiklerinde wbc 12.000 crp 1,5 glu 480 HgA1c 15,5 hasta acil olarak genel cerrahi ile konsülte edilmiş. Hastanın yapılan muayenesinde sol memesinde meme absesi olduğu görüldü. Lezyonda pürülan bir akıntı vardı. Meme cildinde nekrotik alanlar vardı ve pis kokuluydu. Hasta daha önce konulmuş diyabet tanısı yoktu. Hasta genel cerrahi kliniğine yatırıldı. Yara kültürü alındı. Enfeksiyon hastalıkları ile konsülte edildi. Geniş spektrumlu antibiyoterapi başlandı. Hasta lokal anestezi altında nekrotik dokular eksize edildi ve günlük okijenli su ile pansumanı yapıldı. Endokrinoloji ile konsülte edildi. Kan glukoz regülasyonu için kristalize insülin başlandı. Takiplerinde meme absesi geriledi. Bir hafta hergün iki defa pansuman edildi ve hasta önerilerle taburcu edildi. 6 hafta sonraki poliklinikte meme muayenesi tamamen doğaldı. Kan glukozu 125 mg/dL, HbA1c:6,8 olarak geldi. Sonuç Sonuç olarak, tanı almamış kontrolsüz diyabet hastalarında meme abse sıklığı artmaktadır. Meme absesine erken tanı ve hızlı tedaviye başlanması salvaj mastektomi gibi daha katastrofik sonuçlardan hastayı koruyabilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Absesi, Kontrolsüz Diyabet, Cilt Nekrozu

Breast Abscess Due to Uncontrolled Diabetes

Abstract

Aim Breast abscess may present with redness of the breast skin, breast pain, tenderness, swelling, local temperature increase, and even systemic fever. We can examine these abscesses in two groups as abscesses associated with breastfeeding and those occurring without breastfeeding. It is most common

between the ages of 20 and 50. The aim of our presentation was to present a patient who applied to the general surgery outpatient clinic and had breast abscess without breastfeeding. Material Method The data of our patient were obtained from computer records and patient file Findings A 49-year-old female patient applied to the obstetrics clinic with pain, redness and discharge in her left breast for about one week. In the examinations, WBC: 12.000 CRP: 1.5 Glucose: 480 HgA1c: 15.5 patients were consulted with general surgery urgently. On examination of the patient, it was observed that there was a breast abscess in her left breast. There was a purulent discharge in the lesion. There were necrotic areas on the breast skin and it was foul-smelling. The patient had no previous diagnosis of diabetes. The patient was admitted to the general surgery clinic. Wound culture was taken. Infectious diseases were consulted. Broad spectrum antibiotics were started. The necrotic tissues were excised under local anesthesia and daily dressing with oxygenated water was applied. Consulted with endocrinology. Crystallized insulin was started for blood glucose regulation. In the follow-ups, the breast abscess regressed. Dressing was done twice a day for one week and the patient was discharged with recommendations. Breast examination at the outpatient clinic 6 weeks later was completely normal. His blood glucose was 125 mg/dL, and HbA1c: 6.8. Conclusion As a result, the incidence of breast abscess increases in undiagnosed uncontrolled diabetes patients. Early diagnosis and prompt treatment of breast abscess may protect the patient from more catastrophic outcomes such as salvage mastectomy.

Keywords: Breast Abscess, Uncontrolled Diabetes, Skin Necrosis

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0773-2824

Kronik Gastrit Tanılı Olguların Helicobacter Pylori ve İntestinal Metaplazi Bağlamında İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Hale Demir¹

¹Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Helicobacter Pylori (HP) enfeksiyonu sıklığı coğrafi bölgelere ve sosyoekonomik seviyeye göre değişkenlik gösterir. Gelişmekte olan ülkelerde HP enfeksiyonu prevalansı %90'larda iken, gelişmiş ülkelerde bu oran azalmaktadır. HP enfeksiyonunun kronik gastrit, atrofik gastrit, intestinal metaplazi (İM), displazi ve sonuçta gastrik karsinoma giden bir kaskadın tetikleyicisi olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmada kronik gastrit tanılı olgularda HP ve İM'nin sıklığını, yaş ve cinsiyete göre dağılımlarını, HP'nin İM ve İM tipleriyle, İM tiplerinin de atrofi ve displazi ile ilişkilerini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: 2018-2021 tarihleri arasında, Amasya ilinde, non-neoplastik nedenlerle alınan, aynı patolog tarafından değerlendirilen ve kronik gastrit tanısı alan 666 olguya ait endoskopik biyopsi materyali çalışmaya alındı. Retrospektif olarak patoloji raporlarından hasta yaşı, cinsiyet, HP ve İM durumu kaydedildi. İM saptanan olgularda atrofi ve displazi gibi diğer ek bulgular da not edildi. Bulgular: HP pozitifliği %41.4, İM sıklığı %22.1 oranındaydı. HP durumu cinsiyet ayrımı göstermezken, İM gelişimi erkeklerde anlamlı düzeyde daha fazlaydı. HP pozitifliği ≤ 50 yaş olgularda, İM gelişimi ise >50 yaş olgularda anlamlı düzeyde daha fazla olup, HP ve İM arasında eş zamanlı bir korelasyon görülmedi. İnkomplet İM sıklığı komplet tipten daha fazla olup, HP durumu ile İM tipleri arasında anlamlı ilişki görülmedi. Olgu sayısı az olmakla birlikte gastrik karsinom için prekürsör kabul edilen lezyonların eşlik ettiği İM'li olgularda, çoğunlukla inkomplet İM saptandı. Sonuç: Literatür verileriyle birlikte değerlendirildiğinde çalışma sonuçlarımız, HP'nin erken tespiti ve eradikasyonu ile HP gastritinden gastrik karsinoma ilerleyen sürecin engellenebileceği varsayımını desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Gastrit, Helicobacter Pylori, İntestinal Metaplazi, Displazi

Investigation of Chronic Gastritis Cases in Terms of Helicobacter Pylori and Intestinal Metaplasia

Abstract

Objective: The prevalence of Helicobacter Pylori (HP) infection varies according to geographical regions and socioeconomic level. While its prevalence is around 90% in developing countries, it decreases in the developed countries. HP infection was reported as an initiator of a cascade including chronic gastritis, atrophic gastritis, intestinal metaplasia (IM), dysplasia and finally gastric carcinoma. In this study, we aimed to evaluate the frequency of HP and IM, their distribution according to age and gender, the relationship of HP with IM and IM types, and the relationship of IM types with atrophy and dysplasia, in chronic gastritis cases. **Materials and Methods:** The study included endoscopic biopsy materials of 666 cases with non-neoplastic indications, and were diagnosed as chronic gastritis by the same pathologist, in Amasya, between 2018 and 2021. Retrospectively, age, gender, HP and IM status were recorded by using the pathology reports. Atrophy and dysplasia presence were also recorded for the cases with IM. **Results:** The frequencies of HP positivity and IM development were 41.4% and 22.1%, respectively. While HP positivity was similar in both gender, IM development was significantly higher in males. HP positivity was significantly more common in cases ≤ 50 years of age, while IM development was significantly more common in cases > 50 years of age, and no simultaneous correlation was observed between HP and IM. Incomplete IM was more frequent than the complete type, no significant relationship was found between HP status and IM types. Although the number of cases is too small, incomplete IM was more common in the cases accompanied by the lesions considered as precursor for gastric carcinoma. **Conclusion:** When evaluated together with the literature, our study results support the assumption that the process from HP gastritis to gastric carcinoma can be prevented by early detection and eradication of HP.

Keywords: Chronic Gastritis, Helicobacter Pylori, Intestinal Metaplasia, Displasia

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7218-8124 / 0000-0002-8535-8794

Kronik HCV Hastalarında Genotip Dağılımı**Uzman Dr. Tacettin Akçal¹, Uzman Dr. Muhammed Hanefi Aytekin¹, Doç. Dr. Murat Bıyık¹,
Doç. Dr. Mehmet Asıl¹, Dr. Öğretim Üyesi Muharrem Keskin¹**¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları ABD. Gastroenteroloji BD.
Konya, Türkiye***Corresponding author: TACETTİN AKÇAL***Özet**

Amaç: Çalışmamızın amacı kronik Hepatit C enfeksiyonu olan hastalarda genotip dağılımını, genotiplerin iv madde kullanımı ile ilişkisini ve yeni direkt etkili antivirallerin etkinliğini araştırmaktır. **Hastalar ve Yöntem:** Çalışmaya Ocak 2013-Aralık 2021 tarihleri arasında gastroenteroloji/hepatoloji polikliniğimizde kronik hepatit C tanısı konulan 18 yaş üstü toplam 132 hasta alınmıştır. Hastaların verilerine hastanemizin otomasyon sistemi retrospektif taranarak ulaşıldı. **Bulgular:** Kronik HCV hastaları tanı tarihine göre 2013-2017 yılları (grup1) ve 2018-2021 yılları (grup2) olmak üzere iki gruba ayrıldığında grup 1 de HCV genotip 1b oranı %81.6, genotip3 %5.3 bulunurken, grup 2 de ise genotip 1b oranı %44.6, genotip 3 % 37.5 oranında bulunmuştur. Sadece genotip 2 ve 3'e sahip hastalarda iv madde kullanımı izlenmiştir. Çoğunlukla genç erkek hastalardan oluşan genotip 2 ve 3'te iv madde kullanım oranı sırasıyla %60 ve % 68 bulunmuştur. Tedavide, Direkt etkili yeni oral antiviral ilaçların başarı oranı %97,6 bulunmuştur. **Sonuç:** Çalışmamızın sonuçlarına bakıldığında en sık görülen HCV genotipinin tip 1b olduğu ancak son yıllarda tip 1b oranında azalma olduğu, özellikle genotip 3'ün artışa geçtiği bulunmuştur. Genotip 2 ve 3' e sahip hastalarda iv madde kullanım oranının sırasıyla %60 ve %68 olduğu ve bu hastaların genelde genç erkek hasta olduğu bulunmuştur. HCV tedavisinde ise direkt etkili yeni oral antivirallerin etkinlik oranı % 97,6 olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hepatit C Virüsü, HCV Genotip, IV Madde Kullanımı, Direkt Etkili Antiviraller**Genotype Distribution in Chronic HCV Patients****Abstract**

Aim: The aim of our study is to investigate the genotype distribution, the relationship of genotypes with IV substance use and the effectiveness of new direct-acting antivirals in patients with chronic hepatitis C infection. **Patients and Methods:** A total of 132 patients over the age of 18 who were diagnosed with chronic hepatitis C in our gastroenterology/hepatology outpatient clinic between January

2013 and December 2021 were included in the study. The data of the patients were obtained by retrospectively scanning the automation system of our hospital. Results: When chronic HCV patients were divided into two groups, 2013-2017 (group1) and 2018-2021 (group2), according to the date of diagnosis, the HCV genotype 1b rate was 81.6% and the genotype3 5.3% was found in group 1, while the genotype 1b rate was 44.6% in group 2, genotype 3 was found to be 37.5%. In genotypes 2 and 3, which mostly consisted of young male patients, the rate of IV substance use was 60% and 68%, respectively. In treatment, the success rate of new direct-acting oral antiviral drugs was found to be 97.6%. Conclusion: When the results of our study were examined, it was found that the most common HCV genotype was type 1b, but there has been a decrease in the rate of type 1b in recent years, especially genotype 3 has increased. It was found that the rate of IV substance use in patients with genotypes 2 and 3 was 60% and 68%, respectively, and these patients were generally young males. In the treatment of HCV, the efficacy rate of new direct-acting oral antivirals was found to be 97.6%.

Keywords: Hepatitis C Virus, Hcv Genotype, IV Substance Use, Direct-Acting Antivirals.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5616-4256

Kronik İnsomnianın Gözdeki Nörodejeneratif ve İnflamatuvar Etkileri**Öğr. Gör. Dr Işıl Kurultay¹, Öğr. Gör. Dr. Aslı Akın Aslan²**¹*Başkent Üniversitesi İzmir*²*aşkent Üniversitesi Zübeyde Hanım Uygulama Araştırma Merkezi İzmir***Corresponding author: Işıl Kurultay***Özet**

Amaç: Insomnia tanısı ile takip edilen hastaların OCT(Optik kohorens tomografi) ile retinal ve koroidal değişikliklerinin değerlendirilmesi **Gereç ve Yöntem:** Anksiyete ve insomnia tanısı ile en az 1 yıldır takip edilen (18-60 yaş arası) 40 hastanın 80 gözü ve insomnia bulgusu olmayan, kontrol grubundaki (18-60 yaş arası) 40 hastanın 80 gözü değerlendirildi. Hastaların RNFL(Retinal nerve fibre layer),IPM-GCL (Ganglion cell layer- Inner plexiform layer) ve santral koroidal kalınlık değerleri karşılaştırıldı. Hastalara göz muayenesi yapıldı; 2 diyoptri üzeri refraksiyon kusuru olan, geçirilmiş veya süregelen oküler patolojisi olan, göz cerrahisi öyküsü olan, göz tutulumu yapan sistemik hastalığı olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Sonuçlar SPSS 23 ile değerlendirildi. Bulgular: Insomnia ve anksiyete hastalarının ortalama koroid kalınlığı değerleri $293,13 \pm 24,97 \mu\text{m}$, kontrol grubunun koroid kalınlığı değerleri $278,22 \pm 18,40 \mu\text{m}$ idi. Insomnia ve anksiyete hastalarının koroidal kalınlık değerleri kontrol grubuna göre anlamlı yüksekti. ($p < 0,05$) Insomnia hastalarının ortalama GCL+IPL değerleri $83,58 \pm 5,76 \mu\text{m}$, kontrol grubunun GCL+IPL değerleri $84,54 \pm 4,65 \mu\text{m}$ idi. Insomnia grubunun GCL+INL değerleri kontrol grubuna göre düşüktü, bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Insomnia hastalarının ortalama RNFL değerleri $91,90 \pm 9,30 \mu\text{m}$, kontrol grubunun $94,11 \pm 7,94 \mu\text{m}$ idi. Insomnia grubunun RNFL değerleri kontrol grubuna göre düşüktü, bu fark anlamlı değildi. **Tartışma:** Anksiyete, depresyon hastalarında inflamatuvar faktörlerle oluşan nörodejenerasyonun gelişimiyle ilgili çalışmalar artmaktadır. (3,4) Anksiyete ve depresyonda proinflamatuvar sitokinlerin olduğu inflamatuvar sürecin aktivasyonu, nörotoksik etkiyle beyinde nörodejenerasyona yol açtığı; özellikle IL-1 beta, IL-6, interferon-gama, TNF-alfa gibi proinflamatuvar sitokinlerin aktivasyonunu gösteren çalışmalar mevcuttur.(5) Tekrarlayan depresyonda ilk atağa göre GCL ve IPLde inceme, koroid kalınlığında artış olabileceği gösterilmiştir.(6) Koroidal kalınlıklarda biz de iki grup arasında anlamlı fark tespit ettik. Insomnia hastalarında inflamatuvar aktivasyon olduğu düşüncesindeyiz. Kronik inflamatuvar süreç ise nörotoksik etki göstererek beyinde olduğu gibi retinada da GCL+IPL de nörodejenerasyon ve inceme yapabilmektedir. Bu çalışmada istatistiksel olarak anlamlı olmasa da daha geniş hasta gruplarında insomniada GCL+IPL ve RNFL dejenerasyonunun da gösterilebileceği kâmisındayız.

Anahtar Kelimeler: Insomnia, İnflamasyon, Retina Sinir Lifi Tabakası, Ganglion Hücre Tabakası

Presentation ID / Sunum No= 12

| 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0737-9450

Kronik Lenfositer Lösemi ve Meme Karsinomu: Atipik Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Gökhan Tazegül¹, Uzman Dr. Gökhan Karakaya²

¹Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi, İç Hastalıkları, Ankara

²ASV Yaşam Hastanesi, Tıbbi Onkoloji, Antalya

*Corresponding author: Gökhan Tazegül

Özet

Amaç: Kronik lenfositik lösemi (KLL) hastalarında, 3. kromozomun 3. lokusunun BRCA2'yi içine alan somatik delesyonları görülmekte ve bu hastalarda artmış meme malign neoplazi riski bildirilmektedir. Her iki malignitenin eşzamanlılığı, özellikle de bir erkek hastada, nadirdir. Bu olgu sunumunda, KLL nedeniyle takipte olan ve eşzamanlı meme karsinomu saptanan bir erkek hasta sunulmuştur. Olgu sunumu: 67 yaşında KLL tanılı erkek hasta, altı kür fludarabin, deksametazon ve siklofosfamid sonrası iki yıldır izlenmekte olup, sağ memede kitle ve sağ aksillada lenfadenopati ile başvurdu. Hastanın biyopsisi invazif duktal karsinom olarak raporlandı. Cerrahi kararı alınan hastanın PET-BT'sinde bilateral servikal, aksiller, abdominal ve pelvik hipermetabolik, bir kısmı patolojik boyutta lenf nodları, sağ meme başı ve aksillada hipermetabolik nodüler lezyonlar saptandı. Hastaya modifiye radikal mastektomi ve lenf nodu diseksiyonu uygulandı. Patolojisinde invazif duktal karsinom ile iki adet metastatik aksiler lenf nodu saptandı. Hormon reseptörleri ER %80 (+), PR ve cERB2 negatifti. Servikal lenf nodu biyopsisi ise KLL ile uyumlu izlendi. Bu bulgular ile hasta lokal ileri meme kanseri olarak kabul edildi. Her iki hastalık değerlendirilerek, hastaya dört kür siklofosfamid ve adriamisin uygulanması planlandı, tamoksifen başlandı, ancak hasta üçüncü kürden sonra düşüklük ve pansitopeniler nedeni ile tedavi alamadı. Yüksek doz metilprednizolon ve intravenöz immünoglobulin ile takip edilen hastanın, progrese olan servikal lenf nodu eksize edildi ve metastatik meme karsinomu saptandı. Metastaz saptanınca adjuvan radyoterapi planlanmadı. Genel durumu sitotoksik kemoterapiyi tolere edemeyecek hastaya palyatif takip planlandı ve hasta dört ay sonra vefat etti. Sonuç: KLL'li hastalarda artmış meme kanseri riski görülmekle beraber, literatürde sadece bir erkek hastada KLL'ye eşlik eden duktal meme karsinomu olgusu bildirilmiştir. Sunduğumuz olgu, hem erkek hastada meme kanseri olması hem de olgu yönetiminin değerlendirilmesi açısından nadirdir. Çift tümörlü olan bu hastada kemoterapi rejimi kararı ve eşlikçi komplikasyonların yönetimi zordur. KLL'li hastalarda eşlikçi malignitelerin geliştirebilmesine neden olan genetik özelliklerin saptanması için yeni çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Brca2 Proteini, Kronik Lenfositik Lösemi, Meme Kanseri

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5279-0855

Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda Notch Ekspresyonlarının Akan Hücre Ölçer İle Değerlendirilmesi**Dr. Öğretim Üyesi Metin Yusuf Gelmez¹, Prof. Dr. Melih Aktan², Prof. Dr. Günnur Deniz¹**¹*İstanbul Üniversitesi, Aziz Sancar Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü, İmmünoloji Anabilim Dalı*²*İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları A.D., Hematoloji Bilim Dalı***Özet**

AMAÇ: Kronik lenfositik lösemi (KLL), batı ülkelerinde ileri yaşlardaki kişilerde en sık görülen lösemi tipidir. KLL, CD5+CD19+ hücrelerin kan ve kemik iliğinde birikmesi ile karakterizedir. Notch reseptörleri, tek geçişli transmembran proteinlerdir ve 4 alt gruptan oluşur. Hücre farklılaşması, çoğalması, hücre ölümü olaylarında rol oynayan genleri etkiler. Yapılan çalışmalar, birçok kanser türünde Notch proteinlerinin rolü olduğunu göstermiştir. KLL’li hastaların %10’unda Notch1 mutasyonu olduğu ve mutasyonu olan hastalarda prognozun daha kötü olduğu bildirilmektedir. Çalışmamızda KLL’li olgularda B-KLL ve tümör hücrelerinde Notch protein ekspresyonları değerlendirilmiştir. **YÖNTEM:** KLL tanısı almış 15 hasta ve 9 sağlıklı bireyden elde edilen heparinli kan örneklerinden ficoll kullanılarak peri ferik kan mononükleer hücreler izole edildi. Hücreler anti-CD3 AlxF700, -CD19 APC, -CD5 PE.CY7, -Notch-1 FITC, -Notch-2 BV650, -Notch-3 BV421, -Notch-4 PE monoklonal antikoları ile boyandı. Örnekler, akan hücre ölçer yöntemi ile analiz edildi. **BULGULAR:** Sağlıklı bireylerle karşılaştırıldığında KLL’li olgularda total lenfositlerde, B hücrelerinde ve T lenfositlerde Notch-1 ekspresyonunun arttığı (sırasıyla; p=0.03, p=0.05 ve p=0.03) saptandı. Buna karşın KLL’li hastaların total lenfositlerinde, B hücrelerinde ve T lenfositlerinde Notch-4 ekspresyonun ise azaldığı gözlemlendi (sırasıyla; p=0.02, p=0.05 ve p=0.05). Notch-2 ve Notch-3 ekspresyonları açısından hasta ve sağlıklı kontroller arasında herhangi bir fark saptanmadı. **SONUÇ:** Güncel çalışmalar; Notch-1’in hücrenin sağ kalımını artırırken, apoptoza daha dirençli olmasını sağladığını göstermektedir. Ayrıca Notch-1 mRNA ekspresyonun KLL’li hastalarda arttığı ve bu durumun hastalığın kötü gidişi ile ilişkili olabileceğini bildirilmektedir. Bu çalışma ile akan hücre ölçer ile Notch-1 protein düzeylerinin arttığı ve Notch-1’in, KLL patogenezinde yer alabilecek yeni bir belirteç olma olasılığı olduğunu düşündürmektedir. Ayrıca yüksek Notch-4 ekspresyonun tümör metastazı ile ilişkili olduğunu bildirilmektedir. Bizim çalışmamızdaki hastaların genel olarak erken evre hastalar olması nedeniyle Notch-4 ekspresyonu düşük olarak gözlemlendiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kll, Kronik Lenfositik Lösemi, Notch

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00028545-0128

Kronik Stres Üriner İnkontinanslı Menopozdaki Kadında Ender Görülen Saplı Fibro-Epitelyal Vajinal Polip; Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Seçil Günay Avcı¹, Dr. Cüneyt Öngüt²

¹*Haliç Üniversitesi*

²*Patoloji Uzmanı*

Özet

Vajinal polipler üreme çağında dahi ender görülen lezyonlardır. Saplı bir vajinal polibe menopozda rastlamak oldukça ender bir durumdur. Vajinal fibro-epitelyal polipler(VFEP) bağ dokusu bir çekirdeğin etrafını çevreleyen iyi huylu yassı epitelden oluşan mukozal polipoid lezyonlardır. İyi huylu olmasına rağmen, tuhaf histolojileri nedeniyle, botryoid sarkom, rabdomyosarkom ve mikst mezodermal tümörlerden ayrımı gerekir. Olgu, 63 yaşında, 11 yıldır dul, 20 yıldır menopozda. Sırasıyla 4500gr ve 3750 gr doğum kilolarıyla, evde gerçekleştirdiği iki doğumu mevcut. İlk doğumundan beri, neredeyse 30 yıldır stres üriner inkontinansı var. Vajinadan anuse doğru bir sapla sarkan, 2-3 cmlık pembe bir yapı nedeniyle muayeneye geldi. Lezyon çıkarılarak patolojiye gönderildi. Patoloji raporu vajinanın saplı fibro epitelyal polibi şeklinde geldi. Bu olgu VFEP'in post menopozda saptanması nedeniyle özelliğidir. Literatürdeki az sayıdaki vajinal polip olgularının çoğu gebelikle birlikte. Bu olgu özelinde stres üriner inkontinansın uzun yıllar devamı ve menopoz süresinin uzunluğu gözönüne alındığında kronik strese yanıtın polip oluşumundaki etkileri de değerlendirmeye alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Fibroepitelyal Polip, Saplı, Menopoz, Üriner İnkontinans

Fibro-Epithelial Pedunculated Polyp of Vagina Rare in Menopause in a Lady With Chronic Stress Urinary Incontinence; Case Report

Abstract

Fibro epithelial polyp of the vagina (FEPV) is a rare lesion. As polyps occur in reproductive ages, a pedunculated polyp to be seen in menopause is much more rare. FEPV are mucosal polypoid lesions with a connective tissue core covered by a benign squamous epithelium. Although benign, it can be confused with sarcoma botryoides, rhabdomyosarcoma and mixed mesodermal tumor because of its bizarre histology. This case report is about a 63 year old lady, widow for 11 years and menopause for 20 years. Had two children born at home with 4500gr and 3750gr consecutively. Since her first delivery she has stress urinary incontinence which is about 30 years. She presented with a pink 2-3 cm lesion, coming out of vagina towards her anus with a peduncule. Lesion was excised and pathology was fibro

epithelial polyp of the vagina. As a result; this case report is unique with a pedunculated vaginal polyp in late menopause. Long lasting urinary incontinance and menopause together may be effective in this case to have a vaginal polyp as a response of chronic stress.

Keywords: Fibro Epithelial Polyp of the Vagina, Pedunculated, Post-Menopause, Urinary Incontinance

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4574-0147

Kronik Subdural Hematom Tedavisi İçin Burr Hole Drenajı Tekniğinde Scalp Bloğunun Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gökhan Sertçakacılar¹

¹Cleveland Clinic Foundation & Bakırköy Dr. Sadi konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ Kronik subdural hematom (CSDH) daha çok ileri yaşta görülen intrakranial hematom tipidir (1). Tedavisi genellikle cerrahi olarak hematomun Burr hole drenajı (BHD) ile boşaltılması ile sağlanır (2). Cerrahi prosedür çoğunlukla genel anestezi altında yapılmaktadır (3). Ancak son yıllarda scalp bloğu da tercih edilen bir yöntem haline gelmiştir. Sunulan çalışmada CSDH'un drenajı için deksmedetomidin sedasyonu eşliğindeki scalp bloğu ve standart genel anestezi yöntemini karşılaştırdık. Bu çalışmada CSDH'un boşaltılması için uygulanan scalp bloğunun etkinlik ve güvenliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **GEREÇ VE YÖNTEM** Bu retrospektif çalışma için Ocak 2021 – Ağustos 2021 tarihleri arasında CSDH nedeniyle BHD uygulanan hastaların tıbbi kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Blok uygulanan 14 hasta (Grup DS) ve genel anestezi uygulanan 18 hasta (Grup GA) çalışmaya dahil edildi. Grup DS'teki hastalara scalp bloğunun yanı sıra sedasyon amaçlı deksmedetomidin infüzyonu uygulandı. Deksmetomidin'in yükleme dozu için 1 µg/kg/h hızında toplam 10 dakika infüzyon uygulandıktan sonra 0,2-0,7 µg/kg/h hızında idame doza devam edildi. Grup GA'daki hastalara ise kliniğimizin standart anestezi protokolü uygulanarak havayolu kontrolü için laringeal mask uygulandı. Hastalar hemodinamik verileri monitörize edilerek takip edildi. Çalışma için hastaların GKS, hemodinamik verileri, derlenme zamanları, postoperatif ağrı skorları ve cerrah memnuniyeti geriye dönük değerlendirildi. **BULGULAR** Her iki gruptaki hastaların demografik verileri birbirine benzer bulundu. Takip edilen hemodinamik verilerden kalp hızı Grup DS'de (p=0.012), kan basıncı değerleri ise Grup GA'da (p=0.003) istatistiksel olarak daha düşük saptandı. Derlenme süresi olarak ameliyat sonrası Aldrete skorunun 9-10'a ulaşma zamanı hedeflendi. Grup DS'de derlenme süresi anlamlı olarak daha kısa (p=0.026) ve cerrah memnuniyeti daha iyiydi (p=0.038). **SONUÇ** Çalışmamızın sonuçları CSDH tedavisi için BHD uygulanan hastalarda genel anesteziye kıyasla deksmedetomidin sedasyonu eşliğindeki scalp bloğunun hemodinamik stabilite, daha hızlı derlenme süresi ve daha fazla cerrah memnuniyeti ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Scalp bloğu ve dexmodetomidin sedasyonu kombinasyonunun etkinliğini tam olarak ortaya koymak için daha büyük örneklem grubuyla yapılacak prospektif, randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Scalp Bloğu, Deksmetomidin,, Kronik Subdural Hematom, Genel Anestezi, Burr Hole Drenajı

Evaluation of the Efficacy of Scalp Block On Burr Hole Drainage Technique for the Treatment of Chronic Subdural Hematoma

Abstract

INTRODUCTION AND PURPOSE Chronic subdural hematoma (CSDH) is an intracranial hematoma seen in the geriatric population (1). The hematoma is surgically removed with Burr hole drainage (BHD) (2). The surgery is mostly performed under general anesthesia (3). However, scalp block has recently become popular. For CSDH drainage, we compared the scalp block with dexmedetomidine sedation to the standard general anesthesia method. This study aimed to evaluate the efficacy and safety of a scalp block for CSDH drainage. **MATERIALS AND METHODS** The medical records of patients who had BHD for CSDH between January 2021 and August 30 2021 were reviewed retrospectively. Fourteen patients who underwent block (Group DS) and 18 patients who underwent general anesthesia (Group GA) were included in the study. Patients in Group DS also received dexmedetomidine infusions for sedation. The loading dose of dexmedetomidine was given as a 10 minute infusion of 1 g/kg/h. The maintenance dose was then continued at 0.2-0.7 g/kg/h. The patients in Group GA were placed with a laryngeal mask for airway control by performing the standard anesthesia protocol of our clinic. Patients' GCS, hemodynamic data, recovery times, postoperative pain scores, and surgeon satisfaction were evaluated retrospectively for the study. **RESULTS** Both groups' patients had similar demographics. The hemodynamic data showed that Group DS had a lower heart rate ($p=0.012$) and Group GA had a lower blood pressure ($p=0.003$). The recovery time was aimed for the postoperative Aldrete score to reach 9-10. Recovery time was significantly shorter in Group DS ($p=0.026$), and surgeon satisfaction was better than Group GA ($p=0.038$). **CONCLUSION** Compared to general anesthesia, scalp block with dexmedetomidine sedation improved hemodynamic stability, recovery time, and surgeon satisfaction in patients undergoing BHD for CSDH. To fully demonstrate the efficacy of the combination of scalp block and dexmedetomidine sedation, larger sample groups of patients are required.

Keywords: Scalp Block, Dexmedetomidine, Chronic Subdural Hematoma, General Anesthesia, Burr Hole Drainage

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1301-4092

Kronik Subjektif Tinnitusda Transkütanöz Elektrik Sinir Stimülasyonu

Arş. Gör. Zehra Aydoğan¹, Arş. Gör. Merve Çınar Satekin², Arş. Gör. Dr. Muhammed Sefa Uyar³, Doç. Dr. Suna Tokgöz Yılmaz⁴

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

²Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

³Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

⁴Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı Odyoloji, Denge ve Konuşma Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Merkezi

Özet

Amaç: Randomize ve karşılaştırmalı bir analizle transkütanöz elektrik sinir stimülasyonunun (TENS), kronik subjektif tinnitus üzerindeki terapötik rolünü belirlemek amaçlanmıştır. **Yöntem:** Normal işiten, kronik subjektif tinituslu, 20-65 yaş arasındaki 46 birey; randomize olarak çalışma (TENS uygulanan) ve kontrol grubuna ayrılmıştır. Kontrol grubuna (n=23) sadece tinnitus konusunda bilgilendirme yapılmış, çalışma grubuna (n=23) ise TENS terapisi (4 haftada toplam 20 seans) uygulanmıştır. TENS terapisi öncesinde tüm bireylerin tinnitus ile ilgili ölçümleri [tinnitus frekansı, şiddeti, Minimum Maskeleme Seviyesi (MMS), Rezidüel İnhibisyon (RI)] yapılarak, Tinnitus Engellilik Anketi (TEA), Vizüel Analog Skalası (VAS), Kısa Form 36 (KF-36) Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulanmış, 4 haftalık terapi sonrasında bu ölçümler tekrarlanmıştır. **Bulgular:** Çalışma grubunda terapi sonrası tinnitus şiddetinde anlamlı bir azalmanın yanı sıra; VAS (şiddet, rahatsızlık derecesi), TEA (fonksiyonel, emosyonel ve toplam skor), KF-36 (fiziksel fonksiyon, fiziksel rol, ağrı, genel sağlık, canlılık, emosyonel rol ve sosyal fonksiyon) değerlerinin terapi öncesine göre iyileşmiş olduğu ve farkın anlamlı olduğu gözlenmiştir (p<0.05). Kontrol grubunun ilk ve son ölçümleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0.05). **Sonuç:** TENS, kronik subjektif tinituslu bireylerde tinnitus şiddeti ve rahatsızlık derecesini azaltmada, yaşam kalitesini artırmada etkili, pratik ve güvenli bir terapi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Subjektif Tinnitus, Transkütanöz Elektrik Sinir Stimülasyonu, Tinnitus Engellilik Anketi, Vizüel Analog Skala, Yaşam Kalitesi Ölçeği

Transcutaneous Electric Nerve Stimulation in Chronic Subjective Tinnitus

Abstract

Aim: A randomized and comparative analysis aimed to determine the therapeutic role of transcutaneous electrical nerve stimulation (TENS) on chronic subjective tinnitus. **Method:** 46 individuals aged 20-65, with normal hearing and chronic subjective tinnitus; randomly divided into study (TENS group) and control groups. The control group (n=23) was only informed about tinnitus, the study group (n=23) was applied TENS (20 sessions in 4 weeks). Before TENS therapy, tinnitus-related measurements [tinnitus frequency, loudness, Minimum Masking Level (MMS), Residual Inhibition (RI)], Tinnitus Handicap Inventory (THI), Visual Analog Scale (VAS), Short Form 36-Health Survey (SF-36) was applied. These measurements repeated after 4 weeks TENS therapy. **Results:** In study group, there was a significant decrease in tinnitus loudness after therapy. There was a significant difference between pre-and post-therapy results in VAS (severity, degree of discomfort), THI (functional, emotional, and total score), SF-36 (physical functioning, role-physical, bodily pain, general health, vitality, role-emotional and social functioning) ($p<0.05$). There was no significant difference between the first and last measurements in the control group ($p>0.05$). **Conclusion:** TENS can be an effective, practical, and safe therapy method in reducing the severity and discomfort of tinnitus and increasing the quality of life in individuals with chronic subjective tinnitus.

Keywords: Subjective Tinnitus, Transcutaneous Electric Nerve Stimulation, Tinnitus Handicap Inventory, Tinnitus Therapy, Visual Analog Scale, Quality of Life Scale

Presentation ID / Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5796-3893

Kronik Venöz Yetmezlikte Cerrahi/Endovasküler Tedavi Seçenekleri: Retrospektif Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Çeber¹

¹*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*

Özet

Amaç: Kronik venöz yetmezlik (KVY), alt ekstremitelerde venöz sistemde ortaya çıkan kapak fonksiyon bozukluğu ve venöz reflü zemininde gelişen, çoğunlukla bacaklarda ağrı, şişme, yanma, ağırlık hissi, kramplar ve kaşıntı gibi belirtilerle seyreden kronik bir hastalıktır. İlimizde Devlet Hastanesi ve Üniversite Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniklerine venöz yetmezlik semptomlarıyla başvuran ve cerrahi/endovasküler tedavi uygulanan hastaları retrospektif olarak inceledik. Gereç ve Yöntem: İlimiz Devlet Hastanesi ve Üniversite Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi kliniklerinde Ocak 2018-Aralık 2021 tarihleri arasında kronik venöz yetmezlik tanısıyla cerrahi/endovasküler tedavi uygulanan 320 hasta uygulanan tedavi seçenekleri açısından incelendi. Bulgular: Tüm hastalar doppler USG ve klinik bulgularıyla değerlendirildiğinde cerrahi endikasyon kriterlerine sahipti. Cerrahi/endovasküler tedavi uygulanmış hastaların 218'i kadın 102'si erkek olup ortalama yaş 56 idi. 122 hastada obezite, DM, HT tanılarında en az biri mevcuttu. 132 hastada aynı ekstremitelerde telenjektaziler ve varisler, 143 hastada ise bunlara venöz pakeler eşlik etmekteydi. 28 hastada aynı ekstremitelerde kronik venöz ülser mevcuttu. Olgulardan 143' hastaya VSM stripping + pake eksizyonu, VSM de yaygın pakeleri olan ve stripping teli ilerletilemeyen 11 hastaya VSM yüksek ligasyonu uygulandı. 93 hastaya VSM embolizasyonu, bunlardan varisleri olan 56 hastaya skleroterapi uygulandı. VSM embolizasyonu uygulanan 86 hastada ise anestezi alması risk teşkil eden obezite, DM ve HT tanılarında en az biri mevcuttu. 55 Hastaya VSM RF ablasyonu uygulandı. Bunlardan varisleri olan 36 hastaya skleroterapi uygulandı. Vena safena parvada reflü saptanan 10 hastaya parvopopliteal bileşke seviyesinde parva ligasyonu uygulandı. VSP'da reflü saptanan 8 hastaya ise VSP embolizasyonu uygulandı. Sonuç: Kronik venöz yetmezlik tanısıyla cerrahi/endovasküler tedavi endikasyonu olan hastalar, eşlik eden hastalıkları, morbidite ve mortalite faktörleri açısından değerlendirilerek, cerrahi tedavinin riskli olduğu hastalarda endovasküler tedaviler tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Varis, Stripping, Embolizasyon, Radyofrekans

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4595-8314

Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Spesimen Çıkarılan Epigastrik Trokar Giriş Yeri Komplikasyonları ve Etki Eden Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Elbrus Zarbaliyev¹

¹İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gaziosmanpaşa Hastanesi

Özet

Giriş: Laparoskopik kolesistektomi (LC) sonrası spesimenin çıkarıldığı port yerinde komplikasyonlar gelişmektedir. Bu çalışmada port yeri komplikasyonları irdelenmesi amaçlandı. Materyel ve Metod: Merkezimizde 01.01.2018-31.12.2020 tarihleri arasında LC ameliyatı yapılan hastaların sonuçları retrospektif incelendi. Açık ameliyata karar verilen ve yurtdışında ikamet eden hastalar çalışma dışı bırakıldı. Tüm hastaların komplikasyon gelişmesine etki edebileceği düşünülen preoperatif, intraoperatif ve post operatif faktörleri kaydedildi. Snouçlar: Toplam 357 hasta çalışmaya dahil edildi. Toplam 24 (%6,7) hastada epigastrik trokar yeri enfeksiyonu (ETSI) mevcuttu. Trokar yeri hematomu ETSI gelişmesinde 39,37 kat (<0,001) (95% confidence interval =10,69-144,97) ve trokar yerinde yapılan dilatasyon işlemi ise 3,1 kat (p=0.027) (95% confidence interval =1,14-8,48) artışa neden olan bir risk faktörü idi. 10 hastada epigastrik trokar giriş yerinde herni (ETSH) mevcuttu. Yapılan multivariant analiz sonucunda ETSI gelişmesi 27,59 kat (95% confidence interval =5,92-128,7) (p<0,001) ve eş zamanlı ek laparoskopik işlemin yapılması ise 6,2 kat (95% confidence interval =6,2-1,17) (p=0,032) ETSH gelişmesinde artışa neden olduğu görüldü. Sonuç: LC ameliyatı sonrasında spesimen çıkarılan epigastrik trokar girişinde hematom gelişmesini önlemek ETSI riskini azaltmakta ve dolaylı olarak ETSH görülme oranını düşürmektedir. Ayrıca LC sırasında ek laparoskopik cerrahi işlem yapılan hastalarda ETSH açısından dikkatli takip öneriyoruz

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Trokar Yeri Enfeksiyonu, Trokar Yeri Hernisi, Trokar Yeri Komplikasyonları

Epigastric Trocar Site Complications During Laparoscopic Cholecystectomy and Impacting Factors

Abstract

Introduction: Complications occur at the port site where the specimen is excised after laparoscopic cholecystectomy (LC). In this study, it was aimed to investigate port-site complications. Materials and

Methods:The results of patients who underwent LC surgery in our center between January 01, 2018 and December 31, 2020, were retrospectively analyzed. Patients who were decided to have open surgery and reside abroad were excluded from the study. Preoperative, intraoperative, and post-operative factors of all patients, which were considered to impact the development of complications, were noted down.

Results:A total of 357 patients were included in the study. A total of 24 (6.7%) patients had epigastric trocar site infection (ETSI). It was found out that trocar site hematoma was a risk factor causing a 39.37-fold increase in the development of ETSI ($p < 0.001$), (95% confidence interval = 10.69-144.97), while dilatation at the trocar site was a risk factor causing a 3.1-fold increase ($p = 0.027$). (95% confidence interval = 1.14-8.48). 10 patients had epigastric trocar insertion site hernia (ETSH). As a result of the multivariate analysis, it was determined that the development of ETSI caused the development of ETSH 27.59 times more (95% confidence interval = 5.92-128.7), ($p < 0.001$), while the accompanying additional laparoscopic procedure caused the development of ETSH 6.2 times more (95% confidence interval = 6.2-1.17) ($p = 0.032$).

Conclusion:Preventing the occurrence of hematoma in the epigastric trocar insertion site, where the specimen is excised after LC surgery, reduces the risk of ETSI and indirectly reduces the incidence of ETSH. Moreover, we recommend careful follow-up for ETSH in patients who underwent additional laparoscopic surgery during LC.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Trocar Site Infection, Trocar Site Hernia, Trocar Site Complications

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 5080 4555 / 0000 0003 1694 2265

Lomber Spinal Cerrahi Sonrası Modifiye Torakolomber İnterfasyal Plan Bloğu (TLIP) Etkinliğinin Değerlendirilmesi: Olgu Serisi**Uzman Dr. Tuğba Onur¹, Uzman Dr. Asiye Demirel²**¹*SBÜ Bursa Yüksek İhtisas EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon*²*SBÜ Bursa Yüksek İhtisas EAH Anestezi ve Reanimasyon***Özet**

Giriş: Cerrahi sonrası akut ağrı tedavi edilmezse kronikleşebilmektedir (1). Etkili ağrı tedavisi; erken mobilizasyon ve taburculuk ile azalmış enfeksiyon ve tromboemboliye destek olmaktadır. Sıklıkla opioidler veya rejyonel teknikler tercih edilmektedir. Ultrason kılavuzluğunda modifiye TLIP; longissimus and iliokostal kaslar arasına lokal anestezi enjeksiyonu ile yapılan torakolomber sinirlerin dorsal köklerinde duysal blokaj oluşturan uygulaması kolay ve güvenli bir bloktur (2). Amaç: Çalışmamızda lomber disk cerrahisi sonrası ultrason eşliğinde mTLIP bloğun analjezi etkinliğini, blok uygulanmayan hastalarla karşılaştırmayı amaçladık. Materyal-Metod: Yazılı onamları alınan yaşları 40-65 arası olan genel anestezi altında L4-5 seviyesinden lomber spinal cerrahi planlanan ASA I-II sınıfında 6 hasta çalışmaya alındı. Hastalara standart anestezi indüksiyonu yapıp pron pozisyona alındıktan sonra, rastgele 3 hastaya analjezi amaçlı lateral yaklaşımla USG eşliğinde mTLIP blok (bilateral 40 ml 0.25% bupivakain) uygulandı. Diğer 3 hastaya ameliyatın bitiminden otuz dakika önce 10 dakika boyunca infüze edilen 100 cc %0.9 NaCl içinde 50 mg deksketoprofen trometamol (Arveles amp. 50 mg/2 ml) intravenöz olarak verildi. Postoperatif cerrahi sonrası 30. dk., 1., 2., 6., 12., 24. saatlerde statik ve dinamik VAS değerleri, ilk analjezik uygulama zamanı, 24 saat içinde yapılan toplam analjezik miktarı, ilk mobilizasyon ve taburculuk zamanı, yan etkiler kaydedildi. Herhangi bir zaman diliminde ölçülen VAS skorlarının ≥ 4 olduğu durumlarda intravenöz olarak 0,5 mg/kg meperidin uygulandı. Bulgular: Blok uygulanan grupta tüm zamanlarda statik ve dinamik VAS değerlerinin daha düşük olduğu, mobilizasyon ve taburculuk zamanlarının erken olduğu, bulantı ve kusmanın daha az olduğu görülmüştür. Hiçbir hastada ciddi bir komplikasyon görülmemiştir. Tartışma: Literatürde mTLIP blok için komplikasyon riskinin daha düşük olduğu, tekniğin güvenli, analjezik etkinliğin başarılı olduğu yönünde yayınlar vardır (3,4). Bizim çalışmamızda literatürle uyumlu bulunmuştur. Sonuç: Lomber spinal disk cerrahisi için genel anestezi uygulanan hastalarda modifiye TLIP bloğun postoperatif 24 saat içindeki ağrı yönetiminde ve hasta derlenmesinde etkin olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Lomber Spinal Cerrahi; Modifiye Torakolomber İnterfasyal Plan Bloğu; Postoperatif Analjezi.

Evaluation of the Effectiveness of the Modified Thoracolumbar Interfacial Plane Block (MTLIP) After Lumbar Spinal Surgery: Case Series

Abstract

Introduction: Acute pain after surgery can become chronic if not treated (1). Pain management supports; early mobilization and discharge, reduce infection and thromboembolism. Opioids or regional techniques are often preferred. Ultrasound-guided mTLIP; is an easy and safe block; creates sensory blockage in the dorsal roots of the thoracolumbar nerves with local anesthetic injection between the longissimus and iliocostal muscles (2). **Aim:** We aimed to compare the analgesic efficacy of ultrasound guided mTLIP block with those who did not on lumbar disc surgery. **Materials-Methods:** Written consents obtained 6 ASA I-II patients, aged 40-65, planned lumbar spinal surgery at L4-5 under general anesthesia, were included. After anesthesia induction, all patient placed to prone position, ultrasound guided mTLIP block (bilateral 40 ml 0.25% bupivacaine) was applied to 3 patients randomly for analgesia; other 3 patients received 50 mg of dexketoprofen trometamol (Arveles amp. 50 mg/2 ml) in 100 cc 0.9% NaCl infused for 10 minutes, intravenously, thirty minutes before the end of the surgery. Static and dynamic VAS at 30th min, 1st, 2nd, 6th, 12th, 24th hours after surgery, first analgesic administration time, total amount of analgesic in 24 hours, first mobilization and discharge time, side effects were recorded. In cases when VAS scores were ≥ 4 , 0.5 mg/kg meperidine was administered intravenously. **Results:** It was observed that VAS were lower at all times, mobilization and discharge times were earlier, nausea and vomiting were less in the block group. No complications were observed in the patients. **Discussion:** There are reports in the literature that the complication of mTLIP block is lower, the technique is safer, and the analgesic efficacy is successful (3,4). Our study was found to be compatible with the literature. **Conclusion:** We think that modified TLIP block is effective in postoperative pain management and recovery in patients for lumbar spinal disc surgery.

Keywords: Lumbar Spinal Surgery; Modified Thoracolumbar Interfacial Plane Block; Postoperative Analgesia.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7056-7553

Majör Depresyon Hastalarında Depresyon ve Anksiyete Şiddetinin Ölüm ve İntihar Düşünceleri İle İlişkisi**Dr. Öğretim Üyesi Abdullah Burak Uygur¹**¹*Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı***Özet**

Giriş ve Amaç: İntihar ve intihar girişimleri tüm dünyada en önemli mortalite ve morbidite nedenleri arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, Majör Depresyon hastalarında depresyon ve anksiyete şiddetinin ölüm, intihar düşünceleri ile ilişkisini ortaya koymaktır. **Yöntem:** Kesitsel olarak tasarlanan çalışmada, bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikiyatri polikliniğine başvuran; 18-65 yaş aralığında, DSM-V tanı ölçütlerine göre Majör Depresif Bozukluk (MDB) tanılı ve mental retardasyon veya organik beyin hastalığı olmayan bireyler çalışma örneklemini oluşturmuştur. Çalışmaya katılma koşullarını karşılayan, gönüllü katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu (Ölüm ve intihar düşüncelerine ilişkin soruların da yer aldığı), Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ve Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) uygulanmıştır. 57 MDB hastası çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. **Bulgular:** Yaş ortalamaları 30.09±13.98 olan 57 Majör Depresyon hastasının %64.9'u (N: 37) kadın, %35.1'i (N: 20) erkek iken, %68.4'ü (N: 39) bekar, %57.9'u (N: 33) üniversite mezunudur. %12.3'ünde (N:7) ölüm düşüncesi, %3.5'indeyse (N: 2) intihar düşüncesi belirlenmiştir. Beck Depresyon Ölçeği puanlarına göre, katılımcıların %50.9'unda (N: 29) hafif şiddetli depresyon (10-16 puan arası), %49.1'indeyse (N: 28) orta ve şiddetli düzey depresyon (17 puan ve üzeri) belirlenmiştir. İki grup arasında ölüm düşüncesi (Fisher Ki-kare testi, p=0.760) ve intihar düşüncesi açısından (Fisher Ki-Kare testi, p=0.237) istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir. Beck Anksiyete Ölçeği puanlarına göreyse, katılımcıların %52.6'sında (N: 30) anksiyete yok ve hafif şiddetli anksiyete (0-15 puan arası), %47.4'ündeysen (N: 27) orta ve şiddetli düzeyde anksiyete (16 puan ve üzeri) belirlenmiştir. İki grup arasında ölüm düşüncesi (Fisher Ki-kare testi, p=0.697) ve intihar düşüncesi açısından (Fisher Ki-Kare testi, p=1.000) istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir. **Sonuç:** Çalışmamızda intihar düşüncesi belirlenen iki hastada orta ve şiddetli düzey depresyon grubunda olmasına rağmen çalışmamızdaki örneklem sayısının düşüklüğü istatistiksel açıdan anlamlı bir sonuç bulunmasını etkilemiş olabilir. Daha büyük örneklem sayıları ile gerçekleştirilecek gelecekteki çalışmalar majör depresyon hastalarında depresyon ve anksiyete şiddeti ile ölüm, intihar düşünceleri arasındaki ilişkinin belirlenmesine ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Major Depresif Bozukluk, Ölüm ve İntihar Düşünceleri, Depresyon Şiddeti, Anksiyete Şiddeti

The Relationship of Depression and Anxiety Severity With Death and Suicide Thoughts in Major Depression Patients

Abstract

Introduction and Aim: Suicide and suicide attempts are among the most important causes of mortality and morbidity all over the world. The main purpose of this study is to reveal the relationship between depression and anxiety severity and thoughts of death and suicide in patients with Major Depression. **Method:** In this cross-sectional study, the study sample consisted of individuals who applied to the psychiatry outpatient clinic of a Training and Research Hospital, aged 18-65 years, diagnosed with Major Depressive Disorder (MDD) according to DSM-V diagnostic criteria and without mental retardation or organic brain disease. Sociodemographic Data Form (including questions about death and suicidal thoughts), Beck Depression Inventory (BDI) and Beck Anxiety Inventory (BAI) were administered to volunteer participants who met the conditions for participation in the study. 57 MDD patients constituted the sample of the study. **Results:** Of 57 patients with Major Depression with a mean age of 30.09 ± 13.98 , 64.9% (N: 37) were female, 35.1% (N: 20) were male, 68.4% (N: 39) were single, 57.9% (N: 33) is a university graduate. Thoughts of death were found in 12.3% (N:7) and suicidal ideation in 3.5% (N: 2). According to the Beck Depression Scale scores, 50.9% of the participants (N: 29) had mild depression (between 10-16 points), and 49.1% (N: 28) had moderate and severe depression (17 points and above). There was no statistically significant difference between the two groups in terms of death thoughts (Fisher Chi-square test, $p=0.760$) and suicidal ideation (Fisher Chi-square test, $p=0.237$). According to Beck Anxiety Scale scores, 52.6% of the participants (N: 30) had no anxiety and mild anxiety (between 0-15 points), 47.4% (N: 27) had moderate and severe anxiety (16 points and above). There was no statistically significant difference between the two groups in terms of death idea (Fisher Chi-square test, $p=0.697$) and suicidal ideation (Fisher Chi-square test, $p=1.000$). **Discussion:** Although the two patients with suicidal ideation in our study were in the moderate and severe depression group, the low sample size in our study may have affected the statistically significant result. Future studies with larger sample sizes will shed light on the relationship between depression and anxiety severity and thoughts of death and suicide in patients with major depression.

Keywords: Major Depressive Disorder, Death and Suicide Thoughts, Depression Severity, Anxiety Severity

Presentation ID / Sunum No= 120

| 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1857-4606

Malign ve Benign Meme Lezyonlarının Ayırımında Ultrasonografi Görüntülerin Histogram Analizi: Ön Çalışma Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Ağlamış¹, Doç. Dr. Murat Baykara¹
¹*Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Radyoloji Anabilimdalı.*
**Corresponding author: Serpil Ağlamış*

Özet

AMAÇ: Meme ultrasonografi görüntüleri, lezyonların morfolojik özelliklerini ayırt edebilmesine rağmen ultrasonografi değerlendirmesinin subjektif olması önemli bir dezavantajdır. Histogram analizi istatistiksel yöntemle lezyon ultrasonografi görüntülerinin nicel olarak analiz etmeye olanak tanır. Bu çalışmada histogram analizinin, meme ultrasonografi görüntülerinde malign ve benign lezyon ayırımındaki rolünü araştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:** 7 malign, 13 benign hastanın ultrasonografi görüntüleri retrospektif tarandı. Görüntülerin histogram analizi için Osirix V.4.9 yazılımı kullanıldı. Region-of-interest (ROI) elle lezyonun tamamına yakınına kapsayacak şekilde çizildi. ROI değerlerinden gri seviye yoğunluğu, ortalama, standart sapma, entropi, tekdüzelik, çarpıklık, basıklık, boyut % alt, boyut % üst, boyut %ortalama(% L, %U ve %M) hesaplandı. Tüm görüntü analizi MATLAB'da kurum içi program kullanılarak sağlandı. **BULGULAR:** Ultrasonografi görüntülerinde Maximum, Variance, Entropy değerleri; malign lezyonlarda benign lezyonlara göre istatistiksel anlamlı olarak daha düşük izlendi. Maximum değer için ROC analizi yapıldığında Area Under Curve (AUC)=0.775 olup eşik değer 63.5 seçildiğinde Sensitivity %69.2, Specificity %71.4 olarak saptandı. Variance değer için ROC analizi yapıldığında AUC =0.791 olup eşik değer 85.34 seçildiğinde Sensitivity %84.6, Specificity %71.4 olarak saptandı. Entropy değer için ROC analizi yapıldığında AUC=0.802 olup eşik değer 4.992 seçildiğinde Sensitivity %76.9, Specificity %85.7 olarak saptandı. **SONUÇ:** Meme ultrasonografi görüntülerinin histogram analizi ile malign ve benign lezyonların ayırımı yapılabilir. Ancak bu ayırmda hangi histogram analizi parametresinin daha anlamlı olduğu bilgisine ulaşmak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Meme, Ultrasonografi, Histogram Analizi.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0807-6715

Medial Açık Kama Yüksek Tibial Osteotomi Yapılan Hastalarda, İnsall-Salvati Salvati Patellar Yükseklik Ölçümüne Göre Osteotomi Farkı: Kısa Dönem Sonuçlarımız**Uzman Dr. Bilal Türker¹, Dr. Öğretim Üyesi Zafer Şen¹**¹*Kızılay Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Konya***Özet**

Amaç: Medial açık kama yüksek tibial osteotomi (YTO) medial kompartman artrozu olan genç aktif hastalarda artroplastiyeye alternatif bir cerrahi tedavidir. Çalışmamızda YTO yapılan hastalarda, oluşabilecek diz önü ağrısını, osteotomi farkına göre değerlendirdik. **Yöntem:** 2014-2018 tarihleri arasında kliniğimizde medial kompartman artrozu tanısı alan 12 hastanın (3 erkek, 9 kadın; ortalama yaş 43; dağılım 39-61) 12 dizine medial plakla açık kama proksimal tibial osteotomi yapıldı. Çalışmaya Kellgren Lawrence sınıflamasına göre evre 2-3 osteoartriti olan hastalar dahil edildi. Hastaların preop ve postop yan grafiplerinde İnsall-Salvati oranı ölçümleri yapıldı. İnsall-Salvati indeksi patellar tendon uzunluğunun patellanın diagonal uzunluğuna oranıdır ve normal aralığı 0,8-1,2'dir. İndekste 0,8'in altı patella baja, 1,2'nin üzeri patella alta'yı gösterir. İnsall-Salvati oranı $1 \leq$ ve üzeri olan hastalara resim 1'de gösterildiği gibi tuberasitas tibiada içermeyecek şekilde açık kama osteotomi, $1 >$ altında ise, tuberasitas tibianın altından osteotomi yapıldı. 7 hastaya (2 erkek, 5 kadın) tuberasitas tibiayı içermeyecek şekilde wedge osteotomi, 5 (1 erkek, 4 kadın) hastaya ise tuberasitas tibianın altından osteotomi yapıldı. **Bulgular:** Hastaların preoperatif ve postoperatif yan grafipleri çekilerek sırasıyla İnsall-Salvati oranı ölçüldü. 12 hastada preop ve postop İnsall Salvati ölçümlerinde anlamlı fark bulunmazken, Caton Deschamps ölçümleri preop 0,8- 1,1 (ortalama 0,84) arasında değişirken postop 0,65 ila 0,9 (ortalama 0,76) olarak ölçüldü. Bu açıdan sonuçlar istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. Postop hiçbir hastada diz önü ağrısı olmadı. **Çıkarımlar:** Elde ettiğimiz sonuçlar, YTO uygulanan hastalarda patella yükseklik ölçümü açısından Caton Deschamps indeksi kullanımının İnsallSalvati oranına göre daha anlamlı sonuç vermiştir. Daha kapsamlı hasta sayısı üzerinde çalışmaya ihtiyaç olmakla birlikte, İnsall-Salvati $1 >$ olan hasta gurubuna tuberasitas tibianın altından, $1 \leq$ üzerinde olan hasta gurubuna ise tuberasitas tibianın üstünden wedge osteotomi yapmak patella ve femur kondilleri arasındaki basıncı azalttığı ve böylece diz önü ağrısının olmadığı klinik kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gonartroz, YTO, Osteotomi

Osteotomy Variations According to Insall-Salvati Patella Index Which Under Going Open Wedge High Tibial Osteotomy Patient: Short Term Results

Abstract

Purpose: Open wedge high tibial osteotomy (HTO) is an alternative treatment for arthroplasty in a young active individuals with medial compartment arthrosis. In our study we evaluated the possible anterior knee pain compared to osteotomy level. **Method:** Study includes 12 patients wich diagnosed with osteoarthritis between 2014-2018. We performed high tibial osteotomy wich patients diagnosed osteoarthritis in between 2014-2018. Kellegren-Lawrence class 2-3 osteoarthritic patients included this study. Insall-Salvati index measured on the preoperative and postoperative lateral X-RAY. Index consist of the raito between patellar ligament lenght and diagonal lenght of patella itself and normal range is 0,8-1,2. Below this range is assumed patella baja, and above this range is patella alta. Open wedge osteotomy performed was not included tuberositas tibia (TT) as shown by the figure 1, if the Insall-Salvati index less than or equal to 1. Otherwise osteotomy was included tuberositas tibia. Sum of total patients with open wedge osteotomy wich not included tuberositas tibia was seven (2 M, 5 W) and tuberositas tibia included osteotomy, was performed the rest of the patients. **Findings:** On the pre and postoperative lateral X-RAY, Insall-Salvati index of all patients was measured. Preoperative and postoperative Insall-Salvati index of all patients respectively. Results were found statistically significant in this manner and additionally none of patients have anterior knee pain. **Results:** Although further studies are needed on a larger number of patients, in the manner of patellar hight measurement Caton Deschamps index have more significant results, which have performed high tibial osteotomy than the Insall Salvati ratio. We concluded that it reduces the pressure between the patella and the femoral condyles and thus there is no anterior knee pain if the osteotomy performed below the TT when Insall-Salvati index above the 1 and above the TT when index over the 1 respectively.

Keywords: Gonartroz, High Tibial Osteotomy

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3565-6929

Mediastinal Malign Fibröz Histiyositoma Nadir Bir Olgu

Dr. Öğretim Üyesi Kadri Ceberut¹

¹*Tokat Gaziosmanpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi AD.*

Özet

Malign Fibröz Histiyositoma genellikle ekstremiteler ve retroperitonyumun derin yumuşak dokularından köken alan malign bir tümördür. Mediasteninin primer tümörü olarak çok nadir görülür. Biz 24 yaşındaki kadın hastada sol mediasteni dolduran ösefagusa bası yapan mediasteninin primer malign fibröz histiyositoma olgusunu sunuyoruz. Preoperatif iğne biyopsisi soliter fibröz tümör olarak rapor edilen hastaya sol posterolateral torakotomi sol mediasteni dolduran kapsüllü kitle eksize edildi. Sol alt lobun basıya bağlı destrükte olması üzerine sol alt lobektomi uygulandı. Patolojik tanısı malign fibröz histiyositoma olarak raporlanan hasta onkoloji takibine alındı. Yaklaşık iki yıl sonra akciğerde bilateral multiple metastaz izlendi. Mediastende çok nadir görülen bu agresif malign tümörü literatür eşliğinde sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Mediasten, Malign, Tümör

Presentation ID / Sunum No= 130

| 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1530-8529

Meme Tümörlerinde IDO1 ve TDO2 Ekspresyonu**Dr. Öğretim Üyesi Gülden Yıldız¹, Prof. Dr. Hüseyin Büyükbayram², Doç. Dr. Ulaş Alabalk²,
Uzman Dr. Mustafa Nacir³**¹*Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi*²*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi*³*Muş Devlet Hastanesi***Özet**

Meme kanseri, kadınlar arasında en yaygın olan ve akciğer kanserinden sonra en sık ölüm nedeni olan kanserdir. Tüm kadın kanserlerinin %24'ünü ve kanser kaynaklı ölümlerin %14'ünü oluşturmaktadır. Kynurenin yolu, triptofanın parçalanması ve toksik Kynurenin metabolitleri üretilmesi yoluyla birçok hastalıkla yakından ilişkili önemli bir metabolik yoldur. Indoleamin-2,3-dioksijenaz (IDO1) ve triptofan-2,3-dioksijenaz (TDO, TDO2 olarak da bilinir), Kynurenin yolunun ilk adımında yer alan iki ana enzimdir. IDO eksprese eden hücrelerin, tümör kaynaklı antijenlere karşı bir immünolojik tepkisizlik durumu yarattığı düşünülmektedir. İmmün sistemden kaçış mekanizmalarının bir parçası olarak, çok sayıda kanser hücresi türü, tercihen IDO1 veya TDO2'yi ve bazı durumlarda her ikisini de gelişi güzel bir şekilde eksprese eder. Bu çalışmada meme kanserlerinde IDO1 ve TDO2'nin immünohistokimyasal ve Real-Time PCR yöntemiyle tespiti, ardından IDO1 ve TDO2'nin ER, PR, HER-2, Ki67 ekspresyonu, moleküler sınıflama, histolojik alt tipler ve metastaz ile ilişkisini araştırmak amaçlanmıştır. Çalışmamıza Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD.'na Ocak 2010-Aralık 2019 tarihleri arasında gönderilen neoadjuvan tedavi almamış, 74'ü meme karsinomu ve 14'ü normal meme dokusu içeren 88 olgu dahil edilmiştir. IDO1 immünreaktivitesi ve gen ekspresyonu ile histolojik alt tipler arasında anlamlı ilişki saptanmıştır (p=0,005, p=0,009). TDO2 de histolojik alt tiplerle ilgili ilişki saptanmadı. IDO1 daha çok tümörlü olgularda, TDO2 ise hem tümörlü hem tümörsüz olgularda eksprese edilme eğilimi göstermiştir. IDO1 gen ekspresyonu ile yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki izlenmiştir. Ayrıca IDO1 gen ekspresyonu Luminal A ve Luminal B olgularına kıyasla HER2 pozitif ve triple negatif olgularda daha yüksek oranda izlenmiştir. Metastaz, ER, PR, HER2 ve Ki67 ile IDO1 ve TDO2 arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır. Yaş, histolojik alt tip, hormon reseptörü durumu ve moleküler sınıf ile TDO2 arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Meme Karsinomu, IDO1, TDO2, Real Time Pcr, İmmünohistokimya

Expression of IDO1 and TDO2 in Breast Tumors

Abstract

Breast cancer is the most common cancer among women and the second most common cause of death after lung cancer. It accounts for 24% of all female cancers and 14% of cancer-derived deaths. The Kynurenine pathway is an important metabolic pathway that is closely related to many diseases through the breakdown of tryptophan and the production of toxic Kynurenine metabolites. Indoleamine-2,3-dioxygenase (IDO1) and tryptophan-2,3-dioxygenase (also known as TDO, TDO2) are the two main enzymes involved in the first step of the Kynurenine pathway. It is thought that cells expressing IDO create a state of immunological unresponsiveness to tumor-derived antigens. As part of the immune escape mechanisms, a large number of cancer cell types preferentially express IDO1 or TDO2, and in some cases both, haphazardly. It has been aimed to detect IDO1 and TDO2 by immunohistochemical and Real-Time method in breast cancer, and then to investigate the relationship of IDO1 and TDO2 with ER, PR, HER-2, Ki67 expression, molecular classification, histological subtypes and metastasis. Our study included 88 cases, 74 with breast carcinoma and 14 with normal breast tissue, who did not receive neoadjuvant treatment, that were sent to Dicle University Faculty of Medicine, Department of Pathology between January 2010 and December 2019. Significant correlation was found between IDO1 immunoreactivity and gene expression and histological subtypes ($p=0,005$, $p=0,009$). IDO1 tends to be expressed mostly in cases with tumors and TDO2 tends to be expressed in both tumor and non-tumor cases. A statistically significant relationship was observed between IDO1 gene expression and age. In addition, IDO1 gene expression was observed at a higher rate in HER2 positive and triple negative cases compared to Luminal A and Luminal B cases. It has been described no significant difference between metastasis, ER, PR, HER2 and Ki67 and IDO1 and TDO2.

Keywords: Breast Carcinoma, IDO1, TDO2, Real-Time Pcr, Immunohistochemistry

Presentation ID / Sunum No= 142

| 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6653-6065

Mersin İlinde Pandemi Döneminde Aile Hekimlerine Uygulanan Covid-19 Konulu Online Eğitimlerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Leyla Üçeş Harmanoğulları¹¹*Mersin İl Sağlık Müdürlüğü*

Özet

Amaç: Pandemi döneminde sağlık çalışanları bilgi ve eğitim eksikliği riski ile karşı karşıya kalmıştır. Hastalığın önlenmesi ve tedavisi konusunda bilgi, uygulama ve eğitim faaliyetlerinin geliştirilmesi sağlık çalışanları ve toplumun sağlığının olumlu etkilenmesini sağlamaktadır. Bu çalışmada Mersin ilinde pandemi döneminde aile hekimlerine uygulanan COVID-19 konulu online eğitimlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte planlanan bu çalışmanın evrenini Mersin ilinde 2021 yılında COVID-19 konulu online eğitim alan aile hekimleri oluşturmaktadır. Herhangi bir örneklem yöntemi belirlenmemiş olup evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Çalışma için Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nden gerekli izinler alınmış olup çalışmanın verileri Mersin İl Sağlık Müdürlüğü eğitim birimi kayıtlarından bilgisayardan veri kaynakları taraması yöntemiyle elde edildi. Çalışmada bağımlı değişken COVID-19 eğitim başarı durumu; bağımsız değişkenler ise yaş, cinsiyet özellikleridir. Çalışmada COVID-19 eğitim başarı durumu ve başarı durumunu etkileyen faktörler değerlendirildi. Verilerin özetlenmesinde tanımlayıcı istatistikler; analizinde ki kare ve Mann Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Mersin ilinde 2021 yılında 595 aile hekimine COVID-19 konulu online eğitim hizmeti sunulmuştur. 595 aile hekiminden 399'u (%67.1) online eğitime katılım sağlamış, 196'sı (%32.9) eğitime katılmamıştır. Eğitime katılım sağlayan 399 aile hekiminin 364'ü (%91.2) tabip, 35'i (%8.8) uzman tabip olup; yaş ortancası 51'dir (min:26, max:72). 399 aile hekiminin 274'ü erkek (%68.7), 125'i (%31.3) kadındır. Eğitime katılan 399 aile hekiminin 382'sinin (%95.7) eğitim durumu başarılı, 17'sinin (%4.3) eğitim durumu başarısız olarak değerlendirilmiştir. Eğitim başarı durumu ile yaş, cinsiyet ve unvan (tabip/uzman tabip) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır (p>0.05). Sonuç: Çalışmaya alınan aile hekimlerinin yaklaşık üçte biri online eğitime katılım sağlamamıştır. Eğitime katılım sağlayan aile hekimlerinin yaklaşık yirmide biri eğitimi başarısız olarak tamamlamıştır. Hekimler başta olmak üzere tüm sağlık çalışanlarının COVID-19 pandemisi konusunda güncel bilgilere ulaşım eksikliğinin giderilmesi, COVID-19 konulu online eğitimlere katılımın sağlanması ve eğitimlerin etkinliğinin artırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Aile Hekimi, Online Eğitim

Presentation ID / Sunum No= 282**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-9854-4721

Metabolik Yük İndeksine Sağlıklı Beslenme Diyetinin Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Fulya Balaban Yücesan¹*¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Bölümü Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı sağlıklı beslenme diyetinin metabolik yük indeksi üzerine etkisinin incelenmesidir. **Yöntem:** Çalışma grubu 18 yaş üstü 16 yetişkin gönüllüden oluştu. Akut ve/veya kronik hastalığı olan, sigara içen, alkol, ilaç ve gıda takviyesi kullanan, emzirme, menopoz ve gebelik döneminde olan bireyler araştırmaya dahil edilmedi. Çalışma grubunda yer alan kişilere üç günlük sağlıklı beslenme diyeti uygulandı. Sağlıklı beslenme diyeti öncesinde ve sonrasında açlık kan örnekleri alınarak trigliserid ve glukoz konsantrasyonları ölçüldü. Kişilerin sağlıklı beslenme diyeti öncesinde ve diyet sırasında 3 günlük besin tüketim kayıtları alınarak enerji ve makro besin ögesi içerikleri analiz edildi. Metabolik yük indeksi mg/dL cinsinden açlık trigliserid ve glukoz konsantrasyonları toplanarak hesaplandı. Enerji hesaba katılarak belirlenen metabolik yük indeksi ise kJ/dL cinsinden verildi. Değişkenlerin karşılaştırılmasında “Wilcoxon Testi” kullanıldı. $p < 0.05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. **Bulgular:** Sağlıklı beslenme diyeti öncesi metabolik yük indeksi ortanca değeri 179 mg/dL, diyet sonrası metabolik yük indeksi ortanca değeri 170 mg/dL olarak bulundu ($p = 0.006$). Enerji hesaba katılarak belirlenen metabolik yük indeksi ortanca değeri diyet öncesinde 4.91 kJ/dL, diyet sonrasında 4.46 kJ/dL olarak bulundu ($p = 0.002$). **Sonuç:** Metabolik yük indeksine sağlıklı beslenme diyetinin etkili olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Diyet, Glukoz, Trigliserid

The Effect of Healthy Diet On Metabolic Load Index

Abstract

Objective: The aim of this study is to examine the effect of a healthy diet on metabolic load index. **Method:** The study group consisted of 16 adult volunteers over the age of 18. Individuals with acute and/or chronic diseases, smokers, use of alcohol, drugs and food supplements, breastfeeding, menopausal and pregnancy periods were not included in the study. A three-day healthy diet was applied to the people in the study group. Before and after the healthy diet, fasting blood samples were taken and triglyceride and glucose concentrations were measured. Three-day food consumption records were taken

before and during the healthy diet, and energy and macronutrient contents were analyzed. The metabolic load index was calculated by summing the fasting triglyceride and glucose concentrations in mg/dL. The energy adjusted-metabolic load index was given in kJ/dL. The "Wilcoxon Test" was used to compare the variables. $p < 0.05$ values were considered statistically significant. Results: The median metabolic load index value before the healthy diet was 179 mg/dL, and the median metabolic load index value after the diet was 170 mg/dL ($p = 0.006$). The median energy adjusted-metabolic load index was 4.91 kJ/dL before the diet and 4.46 kJ/dL after the diet ($p = 0.002$). Conclusion: It was concluded that a healthy diet may be effective on the metabolic load index.

Keywords: Diet, Glucose, Triglyceride

Presentation ID / Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2441-0015

Multifocal Primary Central Nervous System Ewing Sarcoma Presenting With Intracranial, Intraorbital, Whole Spinal Tumors, A Case Report

Uzman Dr. Mahmut Özden¹

¹Memorial Bahçelievler Hastanesi

**Corresponding author: Mahmut Özden*

Abstract

Introduction: Ewing sarcoma (ES) is a member of a group of small-round blue-cell tumors. Approximately 75% of cases develop from bone, remaining 25% develop from soft tissue. The involvement of the primary central nervous system (CNS) by ES is uncommon, with an estimated rate of 1%. There are only four cases of cranial and spine involvement reported in literature. We report a case of multifocal primary CNS ES that presented with intracranial, intraorbital and whole spinal tumors (cervical, thoracic and lumbosacral) in a 21-year-old man. **Case Report:** This 21-year-old man presented with a 6-weeks history of headache. Past medical history did not reveal any pathology. Neurological examination revealed no abnormality. Preoperative MRI revealed solid mass lesion with intense contrast enhancement on the right temporal lobe. The dimensions of the lesion was 4.5x6.4x4.7 cm. Total excision was achieved via right temporal craniotomy. Pathology revealed ES. During the continuation of chemotherapy and radiotherapy, the patient was presented with a blindness in the right eye. MRI revealed solid mass in the right orbita. Urgent surgery was performed and the lesion was removed. After these two surgeries and adjuvant therapies, the cure was provided and the patient was followed up every 3 months. After 1 year of the last surgery, the patient admitted urgently with the complaints of loss of strength in both legs and inability to urinate. MRI of the whole spine revealed mass lesions located intradurally at the cervical, thoracic and lumbosacral level. Urgent decompression of the thoracic and lumbosacral levels was performed. **Discussion:** This is an uncommon clinical case, with limited literature available to recommend appropriate treatment and foresee prognosis. It is critical that clinicians continue to collect the clinical, pathological, and radiological characteristics of these patients to better determine clinical management and prognostic meetings with patients and their families.

Keywords: Ewing Sarcoma, Intracranial Tumor, Spine Tumor, Spinal Cord Compression

Presentation ID / Sunum No= 96

| 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0645-2070

Multinodüler Guatrılı Hastalarda Benign/Malign Ayrımında Hemoglobinin- Albümin-Lenfosit-Trombosit (HALP) Skorunun Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Yasemin Emür Günay¹, Doç. Dr. Mustafa Koçak¹

¹ *Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları
Bilim Dalı Trabzon/Türkiye*

Özet

Amaç: Yeni bir skorlama sistemi olan HALP skoru ile tiroid nodülü olan hastaların cerrahi öncesi benign malign ayrımının yapılabildiğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** 2018-2019 yılları arasında tiroidektomi yapılmış ve sonrasında değerlendirme için klinimize başvurmuş olan hastalar retrospektif olarak incelenecektir. Hastaların dosya kayıtlarından operasyon öncesi yapılmış tetkiklerden elde edilecek olan hemoglobin(g/dl), albümin(g/L), lenfosit (x10³ /µl) ve trombosit (x10³ /µl) değerleri arasındaki ilişki incelenecektir. [HALP skor: Hemoglobin(g/dl)X albümin(g/L)X lenfosit (x10³ /µl) / trombosit (x10³ /µl)] **Bulgular:** Çalışmamıza katılan 268 hastanın %74.6'sı (n=200) kadın iken grubun yaş ortalaması 50.73±12.50 yıl (min 21 – maks 86) idi. Çalışmaya dahil edilen katılımcıların %50.4'ünün (n=135) tiroid lezyonu benign karakter göstermekte iken, %49.6'sında (n=133) malign patoloji saptandı. Katılımcıların benign ve malign bir lezyona sahip olup olmama değişkeni ile ilişkili olabileceği düşünülen diğer değişkenlerin incelenmesinde; cinsiyet, yaş, HALP skoru, hemoglobin, albümin, nötrofil, lenfosit, platelet değişkenlerinin bireyin malign ya da benign lezyonu bulunma durumu ile ilişkili olmadığı izlendi (her biri için p>0.05). HALP skoru, hemoglobin, albümin, nötrofil, lenfosit, platelet değerlerinin tiroid kanseri hastalarını benign lezyona sahip olan bireylerden ayırma gücünü değerlendirmek için ROC analizi kullanıldı. Bakılan parametrelere ait ROC analizinde eğri altında kalan alanların benzer olduğu ve incelenen değerlerin papiller tiroid kanserli hastalarla benign nodülü olan hastaları birbirinden ayırmada yeterli olmadığı belirlendi (her biri için p>0.05). **Sonuç:** HALP skoru yeni bir inflamasyon markeri olarak saptanmıştır. Birçok malignite de prognostik faktör olarak da kullanılmaktadır. Tiroid papiller kanser de mortalite oranlarının düşük olması, uzamış sağ kalım gibi nedenlerden ötürü bu inflamasyon markeri operasyon öncesi hastalığı öngörmede faydalı bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Kanseri, Nodül, HALP

Evaluation of hemoglobin-albumin-lymphocyte-platelet (HALP) score in the differentiation of benign/malignant in patients with multinodular goiter

Aim: With the HALP score, which is a new scoring system, it is aimed to predict whether patients with thyroid nodules can be differentiated from benign to malignant before surgery. **Material-Methods:** Patients who underwent thyroidectomy between 2018 and 2019 and then applied to our clinic for evaluation will be reviewed retrospectively. The relationship between the hemoglobin (g/dl), albumin (g/L), lymphocyte ($\times 10^3 / \mu\text{l}$) and thrombocyte ($\times 10^3 / \mu\text{l}$) values to be obtained from the pre-operative examinations from the file records of the patients will be examined. [HALP score: Hemoglobin (g/l)] dlX albumin(g/L)Xlymphocyte ($\times 10^3 / \mu\text{l}$) / platelet ($\times 10^3 / \mu\text{l}$)]. **Results:** While 74.6% (n=200) of the 268 patients included in our study were female, the mean age of the group was 50.73 ± 12.50 years (min 21 – max 86). While thyroid lesions were benign in 50.4% (n=135) of the participants included in the study, malignant pathology was detected in 49.6% (n=133). In the examination of other variables that are thought to be related to the variable of whether the participants have a benign or malignant lesion; It was observed that gender, age, HALP score, hemoglobin, albumin, neutrophil, lymphocyte, and platelet variables were not associated with the presence of malignant or benign lesion of the individual ($p > 0.05$ for each). ROC analysis was used to evaluate the power of HALP score, hemoglobin, albumin, neutrophil, lymphocyte, and platelet values to distinguish thyroid cancer patients from individuals with benign lesions. In the ROC analysis of the parameters examined, it was determined that the areas under the curve were similar and the values examined were not sufficient to distinguish between patients with papillary thyroid cancer and patients with benign nodules ($p > 0.05$ for each). **Conclusion:** HALP score was determined as a new marker of inflammation. It is also used as a prognostic factor in many malignancies. Due to low mortality rates and prolonged survival in thyroid papillary cancer, this inflammation marker was not found to be useful in predicting the disease before the operation.

Keywords: Thyroid cancer, Nodule, HALP

Presentation ID / Sunum No= 71

| 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1935-3696

Nadir Bir Akut Batın Nedeni; Abdominal Koza

Uzman Dr. Ümran Karabulut Doğan¹, Uzman Dr. Bahadır Öndeş¹

¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç İlk kez 1868 yılında tarif edilmiştir. Abdominal koza (AK) sklerozan enkapsüle peritonit, primer sklerozan peritonit ya da idyopatik sklerozan peritonit diye de adlandırılmaktadır . Akut veya subakut intestinal obstrüksiyonla seyreden ender bir durumdur. AK, bağırsak anslarının bir kısmının veya tümünün fibrokollajenöz bir membran tarafından sarılmasıyla prezente olan bir durumdur. İdiopatik görülebileceği gibi, cerrahi, periton diyalizi gibi sebeplere bağlı olarak da görülebilir. Sunumumuzun amacı acil servise başvuran kronik karın ağrısı olan fertilitte çağındaki genç kadın hasta akut batın ön tanısıyla opere edilen hastada, operasyon sırasında tespit edilen AK olgusunu sunmaktır. Materyal Metod Hastamızın verileri bilgisayar kayıtlarından, hasta dosyasından elde edildi. Bulgular Yirmi dokuz yaşında kadın hasta yaklaşık 4 gündür karın ağrısı, bulantı-kusma nedeniyle acil servise başvurmuş. Öyküsünde yaklaşık 10 yıldır zaman zaman benzer yakınmalarının olduğu, ancak bu kez daha şiddetli olduğunu belirtti. Hasta Adet döneminde olduğunu belirtti. Hasta ileri tetkik ve tedavi için genel cerrahi kliniğine yatırıldı. Hastanın özgeçmişinde ve soygeçmişinde özellik yok. Fizik muayenesinde, distansiyonu mevcut. Yaygın hassasiyeti ve istemli defansı var. Palpasyonda batın sağ alt kadranda kitle ele geliyor. Diğer sistem muayeneleri normaldi. Laboratuvar değerlendirmesinde beyaz küre sayısı 18900/mm³ olup, diğer biyokimyasal parametreler normaldi. Ayakta direkt karın grafisinde ince bağırsak düzeylerinde yaygın hava-sıvı seviyeleri mevcut. Karın ultrasonografi (USG) tetkikinde karın yoğun gazlı olup tam olarak değerlendirilemedi ve pelviste minimal serbest sıvısı mevcut olarak raporlanmış. Adet döneminde olması nedeniyle Kadın Hastalıkları ve Doğum uzmanına konsülte edildi. Hastanın ağrısının devam etmesi ve akut batın tablosu olması nedeniyle operasyon kararı alındı. Yapılan eksplorasyonda ince ince barsakların yüzeyinde zar şeklinde bir oluşum ile kaplı olduğu ve bu zarın kapsülasyon oluşturduğu izlendi. Kapsül disseke edilerek bantlar ayrıldı ve tüm ince bağırsaklar serbest hâle getirilerek ameliyat tamamlandı. Sonuç Sonuç olarak, abdominal koza ameliyat öncesi tanı konması zor olan, ender rastlanan bir hastalıktır. Özellikle bağırsak tıkanıklığı nedeni ile gelen genç kadınlarda düşünülmesi gereken bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: İleus, Akut Karın, Abdominal Koza

A Rare Cause of Acute Abdomen; Abdominal Cocoon

Abstract

Aim Abdominal Cocoon is a rare condition with intestinal obstruction. AK is condition that presents as some or all of the intestinal loops are surrounded by fibrocollagenous membrane. The aim of our presentation is to present a case of AK detected during the operation in a young female of fertility age with chronic abdominal pain who applied to the emergency department and was operated on with the prediagnosis of acute abdomen. Material Method The data of our patient were obtained from computer records and patient file. Findings Twenty-nine-year-old female patient applied to the emergency department with abdominal pain for about 4 days. She had similar complaints from about 10 years, but this time it was more severe. The patient was admitted to the general surgery clinic for further examination and treatment. On physical examination, she has distension. She has diffuse sensitivity and defense. On palpation, a mass is palpable in the right lower quadrant of the abdomen. In the laboratory evaluation, the white blood cell count was 18900/mm³, and other biochemical parameters were normal. There are diffuse air-fluid levels at the small intestine levels on the standing direct abdominal X-ray. In the abdominal ultrasonography (USG) examination, the abdomen was densely gaseous and could not be fully evaluated, and it was reported as having minimal free fluid in the pelvis. Surgery was decided because the patient's pain continued and she had an acute abdomen. In the exploration, it was observed that the small intestines were covered with a membrane-like formation on the surface and this membrane formed encapsulation. The capsule was dissected, the bands were separated, and the surgery was completed by freeing all the small intestines. Conclusion In conclusion, abdominal cocoon is a rare disease that is difficult to diagnose preoperatively. It is a disease that should be considered especially in young women who come with intestinal obstruction.

Keywords: Ileus, Acute Abdomen, Abdominal Cocoon

Presentation ID / Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5290-850X

Nadir Bir Akut Batın Sebebi - Sitomegalovirüs (CMV) Kolitine Bağlı Kolon Perforasyonu: Olgu Sunumu

Arş. Gör. Dr. Abidin Gökteş¹, Arş. Gör. Dr. Serhat Ocaklı¹

¹Ankara Şehir Hastanesi- Genel Cerrahi

Özet

Amaç: CMV, hem immun yetmezliği olan hemde immunkompetan bireylerde gastrointestinal sistemde enfeksiyona yol açabilir. CMV koliti karın ağrısı, hematokezya, melena veya ateş gibi klinik semptomlar ile kendini gösterebilir. Endoskopik olarak; ülserasyon, mukozal kanamalar veya inflamatuvar kitleler görülebilir. Biz de bu yazı ile nadir görülen ama mortal seyredabilen cmv kolitini bir olgu ile sunmayı amaçladık. **Olgu:** Hipofizer yetmezlik ön tanısı ile dahiliye servisinde yatmakta olan 48 yaşındaki kadın hasta rektal kanama sebebiyle tarafımıza konsülte edildi. Alınan anamnezde birkaç gün önce ishalinin başladığı, 1 gündür de şiddetli kanaması olduğu ve birkaç saattir şiddetli karın ağrısı yaşadığı öğrenildi. Tıbbi geçmişi sorgulandığında hastanın mitokondriyal myopati tanısı olduğu, 2 ay önce hemorajik svo geçirdiği ve svo sonrası gelişen beyin ödemeine yönelik steroid tedavisi aldığı öğrenildi. Operasyon öyküsü yoktu. Yapılan fizik muayenede hastanın normotansif, taşikardik olduğu, özellikle sağ alt ve üst kadrantlarda hassasiyet, lokalize defans ve rebound tespit edildi. Rektal tuşede taze kan mevcuttu. Laboratuvar tetkiklerinde hemoglobinin değerinde düşüş olduğu ve hastanın CMV-IgM düzeyinin pozitif olduğu görüldü. Akut batın bulguları olan hastaya kolonoskopi yapılmadı ve akut batın etyolojisine yönelik olarak bt planlandı. Bt’de çıkan kolon düzeyinde perforasyon tespit edilmesi üzerine hasta acil operasyona alındı. Operasyonda çıkan kolon anteromedial kısmında yaklaşık 3 cm çapında perforasyon alanı olduğu ve bu alanın omentum tarafından sınırlandırıldığı görüldü. Hastaya sağ hemikolektomi-ileotransversostomi yapıldı. Postop dönemde herhangi bir komplikasyon gelişmeyen hasta diğer hastalıkların tedavisi için tekrar dahiliye kliniğine nakledildi. Postop patolojisinde, histopatolojik olarak damar duvarlarında lokosit infiltrasyonu, tromboz ve endotel hücrelerinde CMV inklüzyon cisimcikleri ile kanama-nekroz-ülserasyon alanları saptandı. CMV koliti ile uyumlu bulgular tespit edildi. **Sonuç:** CMV, immün yetmezliği olan hastalarda gastrointestinal sistemde enfeksiyona yol açabilen fırsatçı bir virüstür. Uzun süreli hastane yatışı ve steroid kullanım öyküsü olan hastalarda immunsupresyon gelişebileceği, hemotokezya etyolojisinde yada akut batın gelişip perforasyon saptandığında nadirde olsa CMV kolitine bağlı olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Batın, Sitomegalovirüs

Presentation ID / Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6243-7425

Nadir Bir Antite; Ampulla Vateri Medüller Kanseri

Uzman Dr. Uğraş Daban¹, Doç. Dr. Alper Parlakgümüş¹, Uzman Dr. Ayşegül Küçükosmanoğlu¹
¹SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç:Ampuller kanserler, tüm gastrointestinal kanserlerin %0.2'sini oluşturan nadir gözlenen kanserleridir ve çoğunluk adenokarsinomdur.Biyolojik davranışları ve prognozları farklı olsa da periampuller bölge kanserleri benzer klinik özellikler gösterirler. Hepsinin de günümüzde bilinen küratif tek tedavisi pankreatikoduodenektomidir .Pankreasın medüller karsinomu yeni bir kavramdır.Litaratürde yayınlanmış az sayıda vaka vardır ve bu nedenle tanı ve tedavide sınırlı deneyim vardır. Vater papilla ile yakın ilişki içindeki anatomik yerleşimi nedeniyle, hastalığın daha erken bir aşamasında semptomlar ortaya çıkar, bu nedenle tedavi seçenekleri ve prognoz, diğer bölgelerdeki pankreas karsinomlarına kıyasla genel olarak daha olumludur. Ancak ampulla vateri lokalizasyonlu bir olgu yazında mevcut değildir.Şu anda,bu özel tanıya ilişkin bir kılavuz yoktur ve bu nedenle klinik uygulamada kullanılan en yaygın algoritma pankreas adenokarsinomu algoritmasıdır. Bu yazımızda ampulla vateri medüller kanserlerinin literatürde ilk vakalardan biri olması nedeniyle dikkat çekmeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Periampuller bölgede tıkaçıcı kitlesi olan endoskopik biyopsi sonucu adenokarsinom olarak rapor edilen hastaya pankreatikoduodenektomi ameliyatı yapıldı. **Bulgular:** Hastamız üst karın ağrısı ve sarılık şikayetleri olan 65 yaşında erkek hastadır. Üst GİS endoskopisinde duodenum ampulla vateri de kitle gözleniyor ve ERCP yapılarak koledoka stent yerleştiriliyor. Ardından hastanemizde endosonografik incelemede koledok ve pankreatik kanal distalini içerisine almış 21x17 mm çapında heterojen vasıfta hipoekoik solid vasıfta lezyon gözlendi. Perilezyoner LAP izlenmedi.Duodenoskop ile girilerek ampulla düzeyindeki lezyondan biyopsiler alındı. Bu biyopsiler adenokarsinom olarak rapor edildi.Bunun üzerine hastaya pankreatikoduodenektomi ameliyatı yapıldı. 2 hafta sonra çıkan nihai patolojisi ampulla, Medüller karsinom (grade 3) olarak rapor edildi. **Sonuç:** Pankreasın medüller karsinomu yeni bir kavramdır. Literatürde pankreas meduller kansere ait yayınlanmış az sayıda vaka vardır ve bu nedenle tanı ve tedavide sınırlı deneyim vardır. Şu anda, bu spesifik tanı için bir kılavuz yoktur ve klinikopatolojik bulgular hakkında daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmasına rağmen, erken evrede saptanan ampulla Vater medüller karsinomunun tedavisinde cerrahinin temel dayanak noktası olmaya devam etmesini öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Medüller Kanseri,pankreatikoduodenektomi,ampulla Vater

A Rare Entity; Ampulla of Vater Medullary Cancer

Abstract

Background: Ampullary cancers are rare cancers, constituting 0.2% of all gastrointestinal cancers, and the majority are adenocarcinomas. Although their biological behavior and prognosis are different, periampullary cancers show similar clinical features. The only known curative treatment for all of them is pancreaticoduodenectomy. Medullary carcinoma of the pancreas is a new concept. There are few published cases in the literature and therefore limited experience in diagnosis and treatment. Due to its anatomical location in close association with the papilla of Vater, symptoms occur at an earlier stage of the disease, therefore treatment options and prognosis are generally more favorable compared to pancreatic carcinomas of other sites. However, a case with Ampulla Vateri localization is not available in the literature. Currently, there are no guidelines for this specific diagnosis and therefore the most common algorithm used in clinical practice is the pancreatic adenocarcinoma algorithm. In this article, we aimed to draw attention to the fact that medullary cancer of the ampulla of Vateri is one of the first cases in the literature. **Materials and Methods:** Pancreaticoduodenectomy was performed on the patient who had an occlusive mass in the periampullary region and was reported as adenocarcinoma as a result of endoscopic biopsy. **Results:** Our patient is a 65-year-old male patient with complaints of upper abdominal pain and jaundice. In the upper GIS endoscopy, a mass is observed in the duodenum ampulla Vater and a stent is placed in the common bile duct by performing ERCP. Then, in the endosonographic examination in our hospital, a heterogeneous hypoechoic solid lesion with a diameter of 21x17 mm, which included the distal common bile duct and pancreatic duct, was observed. Perilesional LAP was not observed. Biopsies were taken from the lesion at the level of the ampulla by entering with the duodenoscope. These biopsies were reported as adenocarcinoma, NOS.

Keywords: Medullary Cancer, Pancreaticoduodenectomy, Ampulla of Vater

Presentation ID / Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7207-4859

Nadir Bir Antite; Primer Adrenal Bez Leyomyosarkomu

Uzman Dr. Murat Kaya¹, Doç. Dr. Alper Parlakgümüş¹, Dr. Öğr. Üyesi Özgür Külahcı¹
¹SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Primer adrenal bez leiyomyosarkomu adrenal bez venlerinin duvar düz kaslarından köken alan çok nadir bir tümördür. Erişkinlerdeki tüm retroperitoneal yumuşak doku sarkomlarının sadece %0,1 ila %0,2'sini temsil eder. Literatürde 43 primer adrenal bez leiyomyosarkom olgusu bildirilmiştir. Yüksek dereceli proliferasyonu nedeniyle önemli derecede metastaz riski olan malign bir tümördür. Primer adrenal leiyomyosarkom tedavisinde birincil tedavi cerrahidir. Olgumuz daha önce meme kanseri nedeniyle tedavi görmüş ve takiplerinde sürrenal kitle tespit edilen ve metastaz araştırılması sırasında saptanmış bir tümör hastasıdır. Bu yazımızda ikincil primer olarak tespit edilen literatürdeki ilk vaka olması ve çok nadir karşılaşılmaması nedeniyle Primer adrenal bez leiyomyosarkomuna dikkat çekmeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Sağ meme kanseri olan 44 yaş kadın hastanın kontrol tetkiklerinde saptanan sağ adrenal kitlenin metastaz ve primer ayrımı açısından değerlendirilmesi yapıldı. **Bulgular:** Abdomen ultrasonografi ve tomografisinde karaciğer posteromedialinde vena cava inferior posteriorunda, sürrenal lojda olduğu düşünülen 44x31 boyutunda izoekoik lobüle konturlu düzgün sınırlı heterojen yapıda bir lezyon izlendi. Bu kitleden yapılan tru-cut biopsi sonucu düz kas tümörü ile uyumlu Mezenkimal Neoplazm olarak değerlendirildi. PET tomografide sağ sürrenal lojda yaklaşık 3.8x3.2 cm lik hipodens lezyon alanında relatif artmış FDG tutulumu izlendi (SUVmax:2.72). Nonfonksiyonel olduğu tespit edilen sağ adrenal kitle için sağ adrenalektomi yapıldı. Vena cava inferior invazyonu nedeniyle kısmi vena cava duvar eksizyonu yapıldı. İmmünohistokimyasal inceleme sonucu Malign Mezenkimal Tümör, Leyomyosarkom olarak tespit edilen hastaya medikal onkolojik tedavi başlandı. **Sonuç:** Çok nadir karşılaşılan, yüksek dereceli proliferasyon ve metastaz yeteneği olan bu malign tümörün erken tanı ve tedavisi oldukça önemlidir Ayrıca primer adrenal leiyomyosarkom daha önce onkolojik tedavi almış bir hastada metastaz ve primer ayırıcı tanı açısından akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Adrenal Bez Kanseri, Adrenalektomi, Primer Adrenal Leyomyosarkom,

A Rare Entity; Leiomyosarcoma of Primary Adrenal Gland

Abstract

Background: Primary adrenal gland leiomyosarcoma is a very rare tumor originating from the smooth muscle wall of the adrenal gland veins. It represents only 0.1% to 0.2% of all retroperitoneal soft tissue sarcomas in adults. In the literature, 43 cases of primary adrenal gland leiomyosarcoma have been reported. It is a malignant tumor with a significant risk of metastasis due to its high-grade proliferation. The primary treatment for primary adrenal leiomyosarcoma is surgery. Our case is a tumor patient who had previously been treated for breast cancer and was diagnosed with an adrenal mass during follow-up and was detected during the metastasis investigation. In this article, we aimed to draw attention to primary adrenal gland leiomyosarcoma, as it is the first case in the literature to be detected as secondary primary and it is very rare. **Materials and Methods:** The right adrenal mass, which was detected in the control examinations of a 44-year-old female patient with right breast cancer, was evaluated in terms of metastasis and primary differentiation. **Results:** Abdominal ultrasonography and tomography revealed a 44x31 sized, heterogeneous lesion with isoechoic lobule contour, with smooth borders, thought to be in the adrenal region, posterior to the vena cava inferior, in the posteromedial of the liver. The result of tru-cut biopsy performed on this mass was evaluated as Mesenchymal Neoplasm compatible with smooth muscle tumor. PET tomography showed relatively increased FDG uptake in the hypodense lesion area of approximately 3.8x3.2 cm in the right adrenal region (SUVmax:2.72). Right adrenalectomy was performed for the right adrenal mass, which was found to be non-functional. Partial excision of the vena cava wall was performed due to inferior vena cava invasion. Medical oncological treatment was initiated for the patient who was found to have Malignant Mesenchymal Tumor and Leiomyosarcoma as a result of immunohistochemical examination. **Conclusion:** Early diagnosis and treatment of this very rare malignant tumor with high-grade proliferation and metastasis is very important. In addition, primary adrenal leiomyosarcoma should be kept in mind in terms of metastasis and primary differential diagnosis in a patient who has received oncological treatment before.

Keywords: Adrenal Gland Neoplasm, Adrenalectomy, Primary Adrenal Leiomyosarcoma,

Presentation ID / Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3754-5560

Nadir Bir Mide Kanseri Metastazı Olarak Deri Tutulumu

Uzman Dr. Musluh Hakseven¹

¹*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD, Cerrahi Onkoloji BD.*

Özet

Giriş Mide kanserinde cilt metastazı, genellikle kötü prognozlu sistemik yayılım gösteren geç bir klinik prezentasyondur. Genel olarak, mide kanserinde cilt metastazı varlığı, inoperabilite kriteridir. Mide kanserinde ciltaltı ve cilt metastazı yaklaşık %1 insidans ile çok nadir görülen durumdur. Kliniğimize başvuran, yaklaşık 7 yıl önce mide kanseri nedeniyle ameliyat edilmiş olan ilginç ve nadir bir hikayesi olan yüzde deri metastazı bulunan hastamızı sunmayı planladık. Vaka Sunumu 71 yaşında, taşlı yüzük hücreli adenokarsinom nedeniyle 7 yıl önce total gastrektomi öyküsü olan erkek hasta, alt çene cildinde alt çene cildinde yaklaşık 2x2 cm'lik döküntülü noduler cilt lezyonu olması üzerine alınan eksizyonel biyopsi sonucu gastrointestinal kaynaklı adenokarsinom olarak sonuçlandı. Sonuç Deri metastazı, altta yatan sistemik malignitenin klinik olarak ilk belirtisi olabilir. Mide kanseri tam anında veya sonrasında deri lezyonu varsa akla metastaz gelmeli ve biyopsi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Adenokanser, Metastaz, Cilt Tutulumu

Skin Involvement As a Rare Gastric Cancer Metastasis

Abstract

Introduction Skin metastasis in gastric cancer is a late clinical presentation with systemic spread, usually with a poor prognosis. In general, the presence of skin metastases in gastric cancer is a criterion for inoperability. Subcutaneous and skin metastases in gastric cancer are very rare with an incidence of approximately 1%. We planned to present a patient with an interesting and rare history of facial skin metastasis, who applied to our clinic and was operated on for gastric cancer about 7 years ago. **Case Presentation** A 71-year-old male patient, who had a history of total gastrectomy 7 years ago for signet ring cell adenocarcinoma, had a nodular skin lesion of approximately 2x2 cm with a rash on the skin of the mandible, and the excisional biopsy resulted as adenocarcinoma of gastrointestinal origin. **Conclusion** Skin metastasis may be the first clinical manifestation of underlying systemic malignancy.

If there is a skin lesion at the time of diagnosis of gastric cancer or after it, metastasis should be considered and a biopsy should be performed.

Keywords: Gastric Cancer, Adenocarcinoma, Metastasis, Skin Involvement

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3730-5487

Neoadjuvan Kemoradyoterapi Alan Rektum Kanserli Hastalarda Tedaviye Yanıtın Mrg İle Yapılan Morfolojik, Volümetrik, Fonksiyonel Ölçümler ve Tekstüre Analizi İle Değerlendirilmesi**Dr. Ahmet Bozer¹, Dr. Mahmut Öksüzler¹, Dr. Zehra Hilal Adıbelli¹**¹*İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Mahmut Öksüzler***Özet**

Amaç: Bu çalışmada neoadjuvan kemoradyoterapi (KRT) alan lokal ileri evre rektum kanserli olgularda, morfolojik, volümetrik ve fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) parametrelerinin ve MRG tekstüre analizinin, tedaviye yanıtı öngörmeye ve preoperatif dönemde tedaviye yanıtı değerlendirmede katkısını göstermeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Retrospektif çalışmamıza, Aralık 2017-Aralık 2020 tarihleri arasında neoadjuvan öncesi ve sonrası MRG uygulanan 32 hasta (21 erkek, 11 kadın; ortalama yaş 61,88±12,64) dahil edildi. Neoadjuvan tedaviye yanıt, tam yanıt ve kısmi yanıt olarak iki gruba ayrıldı. Pre-post KRT T2A, ADC ve kontrastlı T1A sekanslarla morfolojik, volümetrik ve fonksiyonel kantitatif analizler, MRG tekstüre parametreleri kaydedildi. İki grup arasındaki karşılaştırmalarda Mann Whitney U istatistiksel analizi kullanıldı. Değişkenler arasındaki uyum Kappa ve Kendal's Tau b uyum analizleri ile ROC analizleri kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 32 hastanın beşinde (%15,6) tam yanıt izlendi. Tam yanıt ile kısmi yanıt grupları arasında, pre-KRT MRG morfolojik ve volümetrik parametrelerden istatistiksel fark saptanmadı. Pre-KRT MRG'de yalnızca fonksiyonel parametre olan ADC ortalama değeri tam yanıt ile kısmi yanıt grupları arasında anlamlı bulundu (p: 0,048). Tam yanıt gösteren grupta ortalama ADC değeri daha yüksek olup tam yanıt ile kısmi yanıtı ayırmada pre-KRT ADC cut-off değeri $953,7 \times 10^{-6}$ mm²/sn alındığında duyarlılık %66, özgüllük %84 olarak hesaplandı. Post-KRT morfolojik parametrelerden en uzun çap (p: 0,001) ve bidirectional ölçüm (p: 0,042), volümetrik parametrelerden hem T2A hem de DAG volüm tam yanıt ve kısmi yanıt grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p değeri sırasıyla; 0,005; 0,008). Volümetrik parametrelerden T2A volüm regresyonu belirlemede DAG volüme göre üstün bulundu (T2A volüm AUC: 0,869 ve DAG volüm AUC: 0,853). Tam yanıt ile kısmi yanıtı ayırmada post-KRT ADC cut-off değeri $1084,2 \times 10^{-6}$ mm²/sn alındığında duyarlılık %100, özgüllük %53 olarak hesaplandı. Pre-post KRT MRG'de tekstüre parametrelerinden yalnızca T2A sekansta kurtosis değişimi anlamlı bulundu (p<0,05). Regresyona göre tekstüre parametrelerinin ortalama dağılımı ve değişim oranları bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı parametre bulunmadı. Sonuç: Neoadjuvan KRT alan rektum kanserli hastalarda tedavi yanıtı öngörmeye kullanılabilecek pre-KRT MRG morfolojik, volümetrik ve fonksiyonel parametrelerde yalnızca fonksiyonel bir parametre olan pre-KRT ADC ortalama değeri istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Böylece yüksek ADC değeri ile KRT sonrası tam yanıt ilişkilendirildi. Ayrıca çalışmamızda KRT

sonrası ortalama ADC değerinde artış saptandı. Preoperatif dönemde post-KRT MRG ile tam yanıt değerlendirmede; morfolojik parametrelerden en uzun çap ve bidirectional ölçüm, volümetrik ölçümlerden T2A volüm ve DAG volüm ve fonksiyonel bir parametre olan ADC değeri regresyona göre istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Sonuç olarak çalışmamızda morfolojik parametrelerin de yanıt değerlendirilmesinde kullanılabileceği ve volümetrik parametrelerden T2A volümün daha değerli olduğu gösterildi. Ayrıca alışmamızda tedaviye yanıt değerlendirme ve öngörmede kullanılabilecek tekstüre analizi parametresi bulunamadı.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Diffüzyon Ağırlıklı Görüntüleme, Adc (Görünür Diffüzyon Katsayısı), Tekstüre Analizi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1566-2931

Nigella Sativa, Timokinon ve Kapsaisinin Toxoplasma Gondii'ye Karşı Etkinliğinin Primetamin-Sulfadiazin ile In-Vivo Karşılaştırılması**Araştırmacı Saadet Yıldız¹, Doç. Dr. Yunus Emre Beyhan¹**¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi

*Corresponding author: Saadet YILDIZ

Özet

Toksoplazmoz, *Toxoplasma gondii* (T. gondii)'nin neden olduğu, insanların ve sıcakkanlı hayvanların en yaygın paraziter enfeksiyonlarından biridir. Toksoplazmoz için mevcut standart tedavi olan PYR ve SDZ kombinasyonu, takizoit büyümesini baskılayabilir. Ancak bradizoitler üzerinde hiçbir etkisi yoktur. Ayrıca hamile kadınlarda, konjenital enfeksiyonlarda, immün sistemi baskılanmış ve göz enfeksiyonu olan hastalarda çok ciddi yan etkilere neden olmaktadır. Bu nedenle, toksoplazmoz tedavisinde daha etkili ve daha az yan etkileri olan tedavi protokollerine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada, toksoplazmoz tedavisi için in vivo olarak PYR-SDZ kombinasyonu ile birlikte Nigella sativa, timokinon ve kapsaisinin etkinliğinin değerlendirilmesi, farelerin hayatta kalma süresi ve takizoitlerin sayısının gözlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmamızda iki ayrı deney grubu oluşturuldu. Birinci deney grubu 64 adet Balb/c fare 105, ikinci deney grubu ise 20 adet Balb/c fare 10³ T. gondii takizoitleri ile intraperitoneal olarak enfekte edildi. Birinci deney grubundaki fareler PYR-SDZ (12.5-200 mg/kg/gün) Nigella sativa yağı (1000 mg/kg/gün ve 500 mg/kg/gün), timokinon (100 mg/kg/gün ve 50 mg/kg/gün) ve kapsaisin (50 mg/kg/gün ve 25 mg/kg/gün) ile, ikinci deney grubundaki fareler de PYR-SDZ (12.5-200 mg/kg/gün), Nigella sativa yağı (1000 mg/kg/gün), timokinon (100 mg/kg/gün) ve kapsaisin (50 mg/kg/gün) ile 10 gün boyunca oral gavaj yolu ile tedavi edildiler. Her iki deney gruplarında PYR-SDZ ilaç grubunda fareler deney sonuna kadar yaşarken (30 gün); sonrasında ise KAP50 mg/kg/gün grubunun (deney 1'de 5.625 gün ve deney 2'de 7.125 gün) yaşam süresinin diğer gruplara göre yüksek olduğu görüldü (p<0.05). Her iki deney grubunda PYR-SDZ dışındaki gruplarda erken kayıplar görüldüğünden takizoit sayımı yapılmadı. Fakat PYR-SDZ gruplarında periton eksudasında yapılan sayımda ortalama olarak 10. günden sonra takizoitler gözlenmedi. Bu çalışma timokinon ve kapsaisinin T. gondii'ye karşı etkinliğini araştıran ilk çalışmadır. Toksoplazmoz tedavisinde PYR-SDZ ilaç grubundan sonra kapsaisin en fazla yaşam olasılığı sergilediği tespit edildi. PYR-SDZ ile bu bitkisel ekstraktların kombine kullanıldığı çalışmaların yapılması, hem ilaçların yan etkilerini azaltması hem de yaşam süresini artırma olasılığı açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapsaisin, Nigella Sativa, Primetamin-Sulfadiazin, Timokinon, Toxoplasma Gondii.

In-Vivo Comparison of the Efficacy of *Nigella Sativa*, Thymoquinone and Capsaicin Against *Toxoplasma Gondii* With Primetamin-Sulfadiazin

Abstract

Toxoplasmosis, caused by *T. gondii*, is one of the most common parasitic infections of humans and warm-blooded animals. PYR and SDZ, the current standard therapy for toxoplasmosis, can suppress tachyzoite growth, but have no effect on bradyzoites. It also causes very serious side effects in pregnant women, congenital infections, immunocompromised patients and patients with eye infections. Therefore, there is a need for a more effective treatment protocols with less side effects. In this study, it was aimed to evaluate the efficacy of *Nigella sativa*, thymoquinone and capsaicin in combination with PYR-SDZ for in vivo treatment of the toxoplasmosis, and to observe the survival time of mice and the number of tachyzoites. In our study, two separate experimental groups were formed. In the first experimental group, 64 Balb/c mice 10^5 and in the second experimental group, 20 Balb/c mice 10^3 were infected intraperitoneally with the *T. gondii* tachyzoite. Mice in the first experimental group PYR-SDZ (12.5-200 mg/kg/day) *Nigella sativa* oil (1000 mg/kg/day and 500 mg/kg/day), thymoquinone (100 mg/kg/day and 50 mg/kg/day) and capsaicin (50 mg/kg/day and 25 mg/kg/day), the mice in the second experimental group were also treated with PYR-SDZ (12.5-200 mg/kg/day), *Nigella sativa* oil (1000 mg/kg/day), thymoquinone (100 mg/kg/day) and capsaicin (50 mg/kg/day) was treated with oral gavage for 10 days. In both experimental groups, mice in the PYR-SDZ drug group lived until the end of the experiment (30 days); Afterwards, the life expectancy of the KAP50 mg/kg/day group (5,625 days in experiment 1 and 7,125 days in experiment 2) was found to be higher than the other groups ($p < 0.05$). Tachyzoite count was not performed in both experiments, since early losses were observed in groups other than PYR-SDZ. However, no tachyzoites were observed after the 10th day on average in the counting of peritoneal exudate in PYR-SDZ groups and. This study is the first to investigate the efficacy of thymoquinone and capsaicin against *T. gondii*. It was determined that after the PYR-SDZ drug group, capsaicin exhibited the highest probability of survival in the treatment of toxoplasmosis. It is thought that conducting studies in which PYR-SDZ and these herbal extracts are used in combination will be beneficial in terms of both reducing the side effects of drugs and increasing life expectancy.

Keywords: Capsaicin, *Nigella Sativa*, Pyrimethamine-Sulfadiazine, Thymoquinone, *Toxoplasma Gondii*

Presentation ID / Sunum No= 29

| 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8737-7462

Non-Rekürren Laringeal Sinir: Nadir ve Önemli Bir Anomali

Uzman Dr. Nizamettin Kutluer¹, Uzman Dr. Ali Aksu¹
¹*Özel Doğu Anadolu Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Elazığ*

Özet

Tiroid cerrahisinin en önemli ve hem hasta hem de cerrah için en korkulan komplikasyonu inferior laringeal sinir yaralanmasıdır. Inferior laringeal sinir vagus aşağı inerken vagustan ayrıldıktan sonra yukarı çıkar. Bu nedenle bu sinire “rekürren” yani geri dönen denilir. Çok ender olarak bu sinir servikal bölgede vagustan ayrılır, ve orijinininden daha kısa ve düz bir seyirle larinkse girer. Bu anomali ‘non-rekürren laringeal sinir’ adını alır. Asemptomatiktir, ameliyat esnasında sinir eksplorasyonu yapılır ise tanınır korunabilir, aksi takdirde yaralanma riski çok yüksektir. Non-rekürren laringeal sinir sağda %0,6-1 oranında görülürken solda daha nadir olarak görülmektedir. Biz bu sunumumuzda biyopsi sonucu malignite şüpheli olan ve bu nedenle bilateral total tiroidektomi yaptığımız ve ameliyat sırasında non-rekürren laringeal sinir tespit ettiğimiz hastayı sunmayı amaçladık. Materyal Metod Labaratuvar bulguları, radyolojik sonuçları hasta dosyası ve hastane kayıtlarından elde edildi. Hastadan gerekli izin alındı. Bulgular: bilinen ek bir hastalığı ve özellikli öyküsü olmayan multi-nodüler guatr tanısı ile takipli olan ve dış merkezde yapılan biyopsi sonucu malignite şüpheli olan hasta bilateral total tiroidektomi amaçlı ameliyata alındı. Rutin sinir diseksiyonu yapılırken normal konumunda sinir gözlenmeyince non-rekürren olma ihtimali düşünüldü ve karotis tarafından diseksiyon yapıldı. Bu sırada inferior laringeal sinirin non-rekürren olduğu görülerek korundu. Hastada postoperatif ses kısıklığı gelişmedi ve hasta sorunsuz taburcu edildi. Sonuç olarak tiroid cerrahisinde rutin sinir diseksiyonu olası komplikasyonların görülme oranını düşürmektedir. Özellikle non-rekürren sinir gibi anatomik anomalilerin ortaya konulmasında dikkatli diseksiyon önemlidir. Öte yandan intraoperatif sinir monitorizasyonu yapılması bu riski daha minimize etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Cerrahisi; Tiroidektomi ; Non-Rekürren Laringeal Sinir

Non-Recurrent Laryngeal Nerve: Rare and Important Anomaly

Abstract

Inferior laryngeal nerve injury is the most important and feared complication of thyroid surgery for both the patient and the surgeon. The inferior laryngeal nerve ascends after leaving the vagus as it

descends the vagus. For this reason, this nerve is called “recurrent”, that is, returning. Very rarely, this nerve leaves the vagus in the cervical region and enters the larynx with a shorter and straighter course than its origin. This anomaly is called 'non-recurrent laryngeal nerve'. It is asymptomatic. If nerve exploration is performed during surgery, it can be recognized and protected, otherwise the risk of injury is very high. Whereas non-recurrent laryngeal nerve is seen in 0.6-1% on the right, it is seen less frequently on the left. In this presentation, we aimed to present the patient whose biopsy result was suspicious for malignancy and therefore we had bilateral total thyroidectomy and we detected non-recurrent laryngeal nerve during the operation. Material-Method Laboratory findings, radiological results were obtained from patient files and hospital records. Necessary permission was obtained from the patient. Findings: The patient, who was followed up with the diagnosis of multi-nodular goiter without any known additional disease and specific history, and whose malignancy was suspected as a result of biopsy performed in an external center, was operated for bilateral total thyroidectomy. When the nerve was not observed in its normal position during routine nerve dissection, the possibility of non-recurrence was considered and dissection was performed from the carotid side. Meanwhile, the inferior laryngeal nerve was seen to be non-recurrent and preserved. Postoperative hoarseness did not develop in the patient and the patient was discharged unproblematically. In conclusion, routine nerve dissection in thyroid surgery reduces the incidence of possible complications. Careful dissection is important, especially in revealing anatomical anomalies such as non-recurrent nerve. On the other hand, performing intraoperative nerve monitoring minimizes this risk.

Keywords: Thyroid Surgery, Thyroidectomy, Non-Recurrent Laryngeal Nerve

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4633-5012 / 0000-0003-0558-2882 / 0000-0001-7332-686X/
0000-0002-6205-8983

Nonalkolik Steatohepatit Hastalarında Serum Ürik Asit/ HDL-Kolesterol Oranının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ahmet Yavuz¹, Doç. Dr. Murat Bıyık¹, Doç. Dr. Mehmet Asıl¹, Doç. Dr. Ramazan Dertli²

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Kliniği*

²*Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Kliniği*

**Corresponding author: Ahmet Yavuz*

Özet

Amaç: Nonalkolik yağlı karaciğer hastalığı (NAYKH) karaciğerde yağlanma yapabilen sekonder nedenler olmaksızın karaciğerde yağ birikiminin olmasıdır. Dünyada en yaygın görülen karaciğer hastalığıdır. NAYKH terimi, basit nonalkolik yağlı karaciğerden (NAYK) nonalkolik steatohepatit (NASH) ve siroza kadar değişen geniş bir klinik spekturumu kapsamaktadır. NASH hastalarında karaciğer yağlanmasına ek olarak karaciğer histolojisinde inflamasyon ve balonlaşma vardır. Obezite, tip 2 Diyabetes Mellitus, insülin direnci, dislipidemi, metabolik sendrom NAYKH ile ilişkili risk faktörleri olarak kabul edilirler. Son zamanlarda, ürik asit/HDL-kolesterol oranının (UHR), tip 2 Diyabetes Mellitus 'lu hastalarda metabolik sendrom ve diyabetik kontrol için bağımsız bir gösterge olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada UHR'nin NASH tanısını öngörmeye kullanılabilecek bir belirteç olup olamayacağını araştırılması amaçlanmıştır. **Hastalar ve Yöntem:** Çalışmaya, Ocak 2015-Ocak 2021 tarihleri arasında gastroenteroloji polikliniğimizde takipli karaciğer biyopsisi ile tanı konulmuş 30 NASH hastası ve kontrol grubu olarak da yaş ve cinsiyet dağılımı benzer 30 sağlıklı erişkin dahil edildi. Hastaların demografik ve laboratuvar verileri hastane otomasyon sistemi üzerinden retrospektif taranarak elde edildi. UHR serum ürik asit düzeylerinin HDL-K düzeylerine bölünmesi ile elde edildi. **Bulgular:** NASH'li hastaların ve kontrol grubunun serum ürik asit düzeylerinde anlamlı farklılık saptanmadı (p=0,71). NASH'li hastaların ve kontrol grubunun HDL-K ortalamaları arasında anlamlı farklılık saptanmadı (p=0,603). NASH hastalarının UHR'si ile kontrol grubunun UHR'si arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (p=0,69). **Sonuç:** Bu çalışmada NASH hastalarının UHR'si ile kontrol grubunun UHR'si arasında anlamlı farklılık saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Dislipidemi, Nonalkolik Steatohepatit, Ürik Asit/HDL-Kolesterol Oranı

Evaluation of Serum Uric Acid/HDL-Cholesterol Ratio in Patients With Nonalcoholic Steatohepatitis

Abstract

Aim: NAFLD can be defined as the accumulation of fat in the liver without secondary causes. Nonalcoholic fatty liver disease (NAFLD) is the most common liver disease in the world. NAFLD; comprises a broad spectrum of clinical conditions ranging from simple nonalcoholic fatty liver (NAFL) to nonalcoholic steatohepatitis (NASH), and cirrhosis. In addition to fatty infiltration, NASH patients have inflammation and ballooning in the liver histology. Obesity, type 2 Diabetes Mellitus, insulin resistance, dyslipidemia, metabolic syndrome are considered as risk factors associated with NAFLD. Recently, uric acid to HDL-cholesterol ratio (UHR) has been reported to be an independent indicator for the metabolic syndrome and diabetic control in patients with T2DM. In the current study, it was aimed to investigate whether UHR can be used as marker to predict the diagnosis of NASH. **Patients and Methods:** Current study included 30 NASH patients diagnosed with liver biopsy, who were followed-up in our gastroenterology outpatient clinic between January 2015 and January 2021 and 30 age and sex matched healthy controls. Demographic and laboratory data of the patients were obtained by retrospectively scanning the hospital automation system. UHR was obtained dividing serum uric acid levels by HDL-cholesterol levels. **Results:** No significant difference was found in the serum uric acid levels of patients with NASH and the control group ($p=0.71$). No significant difference was found between the HDL-C averages of the patients with NASH and the control group ($p=0.603$). There was no statistically significant difference between the UHR of NASH patients and the UHR of the control group ($p=0.69$). **Conclusion:** In the current study, no significant difference was found between the UHR of NASH patients and the UHR of the control group.

Keywords: Dyslipidemia, Nonalcoholic Steatohepatitis, Uric Acid to HDL-Cholesterol Ratio

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nuck Kanalı'nın Klinik Anatomisi**Arş. Gör. Mehtap Ayazoğlu¹, Doç. Dr. Yedigir Kastamoni²**¹*Kırklareli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi ABD*²*Süleyman Demirel Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi ABD***Corresponding author: Mehtap AYAZOĞLU***Özet**

Nuck Kanalı ilk kez 1691 yılında Hollandalı anatomist Anton Nuck tarafından tanımlanmıştır. Nuck kanalı, kadında canalis inguinalis içinde processus vaginalis'in açık kalması ile meydana gelmektedir. Nuck kanalı patolojisinde görülen en yaygın klinik tablo, kasıkta veya labium majus'ta ağrılı veya ağrısız bir kitle veya şişliğin bulunmasıdır. Kadında kasıkta bulunan kitlenin sebepleri çeşitlidir; kist, inguinal herni, enfeksiyon, endometriozis ve iyi huylu tümörler bu sebepler arasında sayılabilir. Bu anatomik yapının iyi bilinmesi doğru tanı koymak ve gereksiz cerrahi müdahaleleri önlemek adına önemlidir. Bu derlemede, Nuck kanalı'nın anatomisi ve klinikle ilişkisini incelemeyi amaçladık. Processus vaginalis kadında erkekte daha kısadır ve parietal periton'un invajinasyonudur. Processus vaginalis'in obliterasyonu başarısız olduğunda Nuck kanalı oluşur. Nadir olmasına rağmen, kanalda en sık bildirilen patoloji kistlerdir. Nuck kanalı kistin kesin tedavisi ise cerrahidir. Processus vaginalis doğumdan önce yok olmaya başladığından, prematüre bebeklerde fitikler daha sık görülmektedir. Nuck kanalı içindeki bir fitik, yaygın olarak bağırsak ve peritoneal yağ olmak üzere çeşitli yapılar içerebilir. Nuck kanalı'nda bir endometriyal implant meydana geldiğinde ise sıklıkla kasıkta ağrılı bir kitle olarak ortaya çıkar. Kadınlarda inguinal herni, ovarium'u veya diğer üreme organlarını içerebilir. Ovarium içeren fitikler bebeklerde daha sık görülmekle birlikte nadiren ergenlerde ve yetişkinlerde de görülebilir. Bir vaka raporunda Nuck kanalı'nda inguinal herni içinde yer alan tuba uterina'da ektopik gebelik tespit edildiği bildirilmiştir. Nuck kanalı'nın anatomisinin iyi bilinmesi radyolojik bulguların yorumlanması için büyük öneme sahiptir. Nuck kanalı'nın anatomisi ve kliniği ile ilgili literatürün yetersizliği, kistin nadir görülen bir anomali olması gibi sebeplerden dolayı ayırıcı tanı koyulurken gözden kaçma ihtimali yüksektir. Bundan dolayı derlememizin literatürdeki kıymetli bilgileri daha anlaşılır hale getireceğini ve klinisyenlere faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Nuck Kanalı, Processus Vaginalis, Canalis Inguinalis, Fitik

Clinical Anatomy of the Canal of Nuck

Abstract

The canal of Nuck was first described in 1691 by the Dutch anatomist Anton Nuck. The canal of Nuck occurs when the vaginal process remains open in the inguinal canal in women. The most common clinical picture in Nuck's canal pathology is the presence of a painful or painless mass or swelling in the groin or labium majus. The causes of the mass in the groin in women are various; cyst, inguinal hernia, infection, endometriosis and benign tumors can be counted among these causes. It is important to know this anatomical structure well in order to make a correct diagnosis and to prevent unnecessary surgical interventions. In this review, we aimed to examine the anatomy of the canal of Nuck and its relationship with the clinic. The vaginal process is shorter in women than in men and is an invagination of the parietal peritoneum. The canal of Nuck occurs when obliteration of the vaginal process fails. Although rare, the most frequently reported pathology in the duct is cysts. The definitive treatment of Nuck's cyst is surgery. Because the processus vaginalis begins to disappear before birth, hernias are more common in premature babies. A hernia within the canal of Nuck may contain a variety of structures, most commonly intestinal and peritoneal fat. When an endometrial implant occurs in the canal of Nuck, it often presents as a painful mass in the groin. In women, an inguinal hernia may involve the ovary or other reproductive organs. Although hernias involving the ovaries are more common in infants, they can rarely be seen in adolescents and adults. In a case report, it was reported that ectopic pregnancy was detected in the uterine tube, which is located in the inguinal hernia in the canal of Nuck. A good knowledge of the anatomy of the canal of Nuck is of great importance for the interpretation of radiological findings. It is likely to be overlooked when making a differential diagnosis due to reasons such as the few of literature on the anatomy and clinic of Nuck's canal, and the fact that its cyst is a rare anomaly. Therefore, we think that our review will make the valuable information in the literature more understandable and will be useful to clinicians.

Keywords: Canal of Nuck, Vaginal Process, Inguinal Canal, Hernia

Presentation ID / Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5089-0836

Obez Bireylerde Plazma Aterojenik İndeksi İle Vücut Kitle İndeksi ve İnsülin Direnci Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Serap Özer Yaman¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Trabzon

Özet

AMAÇ: Obezite, prevalansı giderek artan ve dislipidemi, tip 2 diyabet, insülin direnci ve kardiyovasküler hastalıklarla ilişkisi olan önemli bir sağlık sorunudur. Plazma aterojenik indeksi (AIP) aterojenik dislipideminin göstergesi olarak belirtilmektedir. Çalışmamızda obez bireylerde AIP değeri ile vücut kitle indeksi (VKİ) ve insülin direnci arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Çalışma grubu VKİ: 30 ve üzeri olan 10 obez kişi ve VKİ: 18.5 – 24.9 olan 10 normal kilolu kişiden oluştu. Kan örneklerinde glukoz, trigliserid (TG), yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (HDL-K) seviyeleri enzimatik kolorimetrik yöntem ve insülin seviyeleri ise kemilüminesans immunoassay yöntem kullanılarak tayin edildi. İnsülin direnci için HOMA-IR= insülin IU/L x glukoz mg/dL/405 formülü kullanıldı. Plazma aterojenik indeksi ise AIP= log10 (TG / HDL-K) formülü ile hesaplandı. **BULGULAR:** Obez bireylerde kontrol grubuna göre plazma aterojenik indeksi, insülin direnci ve TG seviyeleri istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulunurken HDL-K seviyesi ise anlamlı düşük bulundu (p<0.05). AIP değeri ile VKİ ve HOMA-IR değerleri arasında istatistiksel olarak güçlü pozitif ilişki bulundu (p<0.05). **SONUÇ:** Obez bireylerde VKİ ve HOMA-IR değerleri ile aterojenik dislipideminin göstergesi olan AIP değerinin ilişkili olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Dislipidemi, Plazma Aterojenik İndeks, Obezite

Evaluation of the Relationship Between Plasma Atherogenic Index, Body Mass Index and Insulin Resistance in Obese Individuals

Abstract

OBJECTIVE: Obesity is an important health problem with an increasing prevalence and is associated with dyslipidemia, type 2 diabetes, insulin resistance and cardiovascular diseases (CVD). Atherogenic index of plasma (AIP) is an is defined as an indicator of atherogenic dyslipidemia. The purpose of this research was to examine the relationship between AIP value, body mass index (BMI)

and insulin resistance in obese individuals. **MATERIALS AND METHODS:** The study group consisted of 10 obese individuals with a BMI of 30 and above and 10 normal-weight individuals with a BMI of 18.5 – 24.9. Glucose, triglyceride (TG), high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C) levels in blood samples were measured using the enzymatic colorimetric method and insulin levels were determined using chemiluminescence immunoassay method. Insulin resistance was calculated using the equation: $HOMA-IR = \text{insulin IU/L} \times \text{glucose mg/dL} / 405$. Atherogenic index of plasma was calculated with the formula $AIP = \log_{10} (TG / HDL-C)$. **RESULTS:** Plasma atherogenic index, insulin resistance and TG levels were statistically higher, while HDL-C levels were significantly lower in obese groups compared to the control group ($p < 0.05$). The AIP value showed a statistically strong positively correlated with BMI and HOMA-IR values ($p < 0.05$). **CONCLUSION:** It was concluded that BMI and HOMA-IR values in obese individuals may be related to the AIP value, which is an indicator of atherogenic dyslipidemia.

Keywords: Atherogenic Index of Plasma, Dyslipidemia, Obesity

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0074-4611

Obezite ve Depresyon; Kilo-Kaybı Tedavisi Arayan Hastalar Ne Kadar Depresif?

Uzman Dr. Mehmet Cenk Belibağlı¹

¹S.B.Ü. Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Depresyon taraması için en yaygın olarak kullanılan önlemlerden biri, obezite hastalarında psikolojik sıkıntı için bir belirteç olarak iyi performans gösterdiği kanıtlanmış ve yaygın olarak kabul gören bir envanter olan Beck Depresyon Envanteri'dir (BDI). Çalışmalar, depresyon ve obezite arasında güçlü bir ilişki olduğunu bildirmektedir ve günümüzde kilo verme tedavisi arayan hastaların yönetiminde BDI uygulaması, ilk değerlendirmenin önemli bir parçası haline gelmektedir. Amaç: Çalışma, obez hastaların başvuru sırasındaki ortalama depresyon puanlarını belirlemeyi ve demografik özelliklerle herhangi bir ilişkisinin araştırılmasını amaçlamıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tasarıma sahip çalışmada Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Obezite Merkezi hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler ve BDI puanları analizlere dahil edildi. Bulgular: Envanteri tamamlanmış toplam 492 dosyanın yaş ortalaması 46.48 ± 9.84 ve vücut kitle indeksi 38.02 ± 4.01 idi. Çoğunluğu kadındı (%82.93) ve hastaların çoğu evliydi (%85.57). Hastaların yaklaşık yarısı ilköğretimi tamamlamış (%49.8) ve işsizdi (%49.3). Sigara ve alkol kullanım oranları sırasıyla %29.9 ve %7.9 idi. Sadece %29,9'u haftalık düzenli fiziksel aktivite bildirdi. Ortalama BDI skoru 12.10 ± 3.81 idi. Envanter puanları ile cinsiyet, medeni durum, sigara ve alkol kullanımı arasında istatistiksel anlamlılık yoktu ($p > 0.05$). Cinsiyet, fiziksel aktivite ve eğitim, BDI puanları ile korele idi ($p < 0.05$). Sonuç: Çalışma, özellikle kadınlar olmak üzere kilo verme tedavisi arayan obez bireylerin hafif depresyon belirtilerine sahip olduğunu göstermiştir. Bu tür hastaları yönetirken, depresif semptomlara odaklanmak, ek dikkat tedavi sonuçlarını iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Depresyon, Kilo Kaybı

Obesity and Depression; How Depressed Are the Patients Looking for Weight-Loss Treatment?

Abstract

Introduction: One of the most commonly used measures for depression screening is the Beck Depression Inventory (BDI), a widely accepted inventory proven to perform well as a marker for psychological distress in patients with obesity. Studies report a strong association between depression and obesity, and currently, in managing the patients seeking weight-loss treatment, BDI assessment is

becoming a vital part of the initial evaluation. Aim: The study aimed to determine the mean depression scores of obese patients on admission and search for any associations with demographics. Methods: The study had a descriptive design, and the files of the Adana City Training and Research Hospital Obesity Center were retrospectively analyzed. The demographic data and the BDI scores in the admission files were included in the analyses. Results: There were a total of 492 files with a completed inventory. The mean age and the body mass index were 46.48 ± 9.84 and 38.02 ± 4.01 , respectively. The majority were women (82.93%), and most of the patients were married (85.57%). Nearly half of the patients had completed primary education (49.8%) and were unemployed (49.3%). Smoking and alcohol consumption rates were 29.9% and 7.9%, respectively. Only 29.9% reported regular weekly physical activity. The mean BDI score was 12.10 ± 3.81 . There was no statistical significance between the inventory scores and gender, marital status, smoking, and alcohol consumption ($p > 0.05$). Gender, physical activity, and education were correlated with the BDI scores ($p < 0.05$). Conclusion: The study showed that obese individuals seeking weight-loss treatment, especially women, had mild symptoms of depression. In managing such patients, additional attention, focusing on the depressive symptoms might promote treatment outcomes.

Keywords: Obesity, Depression, Weight-Loss

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5114-0121

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OSAS) ve Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAİ) Olan Hastalarda Evde Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Uyumunu Etkileyen Faktörler**Uzman Zeynep Türe ¹***¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları***Özet**

Amaç: Noninvaziv mekanik ventilasyon (NIMV), endotrakeal tüp kullanılmaksızın bir maske aracılığıyla basınçlı solunum desteği sağlayan bir yöntemdir. Evde uzun süreli noninvaziv mekanik ventilasyon hasta uyumu gerektiren, maliyetli bir tedavi olup hasta uyumu iyi olduğu takdirde NIMV’den daha fazla yarar sağlanabilir. Ayrıca kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAİ), obstrüktif uyku apne sendromu (OSAS) ve diğer solunumsal bozukluğu olan hastaların tedavi maliyeti de oldukça azaltılabilir. Bu çalışmada NIMV’den daha iyi sonuçlar alınabilmesi için hasta uyumunu etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlandı. **Gereç ve Yöntemler:** Ocak 2014 ve Aralık 2016 tarihleri arasında, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Kliniğinde tedavi edilen ve uzun süreli “Noninvaziv mekanik ventilasyon (NIMV)” cihazı kullanması uygun görülen toplam 111 hastanın retrospektif olarak kayıtlarına ulaşıldı, hastalarla görüşüldü ve hazırlanmış olan anket verileri de eklenerek değerlendirme yapıldı. **Bulgular:** Hastaların 37’si KOAİ, 74’ü OSAS hastası idi. OSAS hastaları Grup I ve KOAİ hastaları Grup II olarak kabul edildi. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 14.0 (Statistical Package for Social Sciences, for Windows, USA) yazılımı kullanılarak yapıldı. İstatistiksel analizde %95 güven aralığında $p < 0.05$ değeri anlamlı kabul edildi. Uyum değerlendirmesi için hastaların NIMV kullanım süresi (saat/gün), NIMV kullanım durumu (kullanıyor, bırakmış) ve memnuniyet dereceleri esas alındı. **Sonuç:** Çalışmamızda NIMV kullanımını öncesi pH ve PCO₂ değeri, acile başvuru sayısı, hastaneye yatış sayısı, NIMV’nin ne kadar zamandır kullanıldığı, günlük uzun süreli oksijen tedavisi (USOT) kullanım süresi, eğitim durumu, sağlık güvencesi, BMI ve EPAP değerlerinin NIMV uyumunu etkileyen faktörler olduğunu belirledik.

Anahtar Kelimeler: Noninvaziv Mekanik Ventilasyon, Uyumu Etkileyen Faktörler, Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, Obstrüktif Uyku Apne Sendromu

Factors Affecting Noninvasive Home Mechanical Ventilation Coherency At OSAS and KOAH Disease

Abstract

Objective: Noninvasive mechanical ventilation (NIMV) is a method of providing pressurized respiratory support through a mask without the use of an endotracheal tube. Long-term home non-invasive mechanical ventilation is an expensive treatment which requires patient compliance, and if patient compliance is improved, NIMV may be more useful and treatment costs for patients with COPD, OSAS and other respiratory disorders may be significantly reduced. In this study, we aimed to investigate the factors affecting patient compliance in order to obtain better results for NIMV. **Material and Methods:** Between January 2014 and December 2016, retrospective records of 111 patients who were treated at the Dicle University Medical Faculty Chest Diseases Clinic and eligible for long-term use of 'Non Invasive Mechanical Ventilation (NIMV)' were obtained, patients were interviewed and evaluation was made by the questionnaire form. **Results:** Of the patients, 37 were COPD patients and 74 were OSAS patients. OSAS patients were accepted as Group I and COPD patients as Group II. Statistical analyzes was performed by using SPSS version 14.0 (Statistical Package for Social Sciences, USA) software. Statistical analysis was accepted as significant at 95% confidence interval, a $p < 0.05$ value. NIMV use time (hours / day), NIMV use status (use, discontinued), and satisfaction ratings were used for compliance assessment. **Conclusion:** We identified the values of pH and PCO₂ before use of NIMV, the number of emergency services referrals, the number of hospitalizations, the time NIMV was used, the duration of daily USOT use, educational status, health assurance, BMI and EPAP values are factors affecting compliance in this study.

Keywords: Noninvasive Mechanical Ventilation, Factors Affecting Compliance, Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Obstructive Sleep Apnea Syndrome

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Okul Bahçelerinde İnsanlarda Enfeksiyona Sebep Olan Helmint Yumurtalarının Araştırılması**Dr. Öğretim Üyesi Ahmed Galip Halidi¹, Dr. Öğretim Üyesi Abdurrahman Ekici², Arş.Gör. Selahattin Aydemir², Nuriz Ateş²**¹*Muş Alparslan Üniversitesi Bulanık Meslek Yüksekokulu*²*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı***Özet**

Park ve okul bahçeleri sahipsiz kedi ve köpeklerin serbestçe dışkıladıkları alanlar olduğundan, bu alanlar kedi ve köpek dışkılarından bulaşabilecek zoonoz paraziter hastalıklar için kaynaktır. Ayrıca çocukların hijyen ve sanitasyon kurallarına uymaması sonucu da paraziter etkenler park ve okul bahçelerinde çevreye yayılmaktadır. Bu paraziter etkenlerden biri *Ascaris lumbricoides* yumurtalarıdır. *A. lumbricoides* insana özgü bir parazit olup insan dışkısı ile kontamine toprak ve sular bulaşta rol oynar. Bu çalışmanın amacı Muş il sınırları içerisinde bulunan okul bahçelerinde helmint yumurtalarının varlığını araştırmaktır. Çalışma Muş Alparslan Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (BAP-18-SHMY-4901-01). Çalışmaya okul bahçelerinden toplanan 250 kum ve toprak örneği dahil edildi. Toprak numuneleri, 250 µm gözenekli süzgeçlerle eleme işlemine tabi tutuldu. Doymuş tuzlu suda yüzdürme işlemi uygulanarak preparatlar hazırlandı ve ışık mikroskopunda 10'luk ve 40'lük objektiflerle incelendi. İncelenen 250 toprak numunesinin 14'ünde (%5,6) *Ascaris* spp. yumurtası saptandı. Diğer helmint yumurtalarına ise rastlanılmadı. Sonuç olarak Muş okul bahçelerinin *Ascaris* spp. yumurtalarıyla önemli oranda kontamine olduğu ve bu toprakların ascariasis için risk faktörü oluşturduğundan öğrencilerin tuvalet alışkanlığı ve kişisel hijyen konusunda bilgilendirilmesi gerektiği kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: *Ascaris*, Ascariasis, Toprak, Muş

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0005-9833 / 0000-0002-0005-9833

**Olgu Sunumu- COVID 19 Tanılı Hastada Koroner Stent Sonrasında
Tosilizumab Uygulaması****Uzman Dr. Güneş Comba Cebeci¹, Uzman Dr. Halil Cebeci²**¹*İstanbul Eyüpsultan Devlet Hastanesi*²*İstanbul Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi***Özet**

GİRİŞ Akut yönetimde zorluklar yaşanan COVID-19 pnömonili hastalarda pulmoner tutulumun yanında kardiyovasküler komplikasyonlar da sıklıkla görülür. Bu olgu sunumunda COVID-19 pnömonisi tanılı hastada ST elevasyonlu akut koroner sendrom görülmesi sonrası tocilizumab [IL-6 reseptörüne karşı monoklonal antikör] kullanım deneyimimizin literatür eşliğinde sunulması amaçlanmıştır. OLGU İki yıl önce koroner anjiyografi sonrası sağ ana koroner arterine [RCA] stent öyküsü olan 61 yaşında erkek hasta nefes darlığı, öksürük ve ateş şikayetleri ile acil servisine başvurmuştur. Yatışının 5. gününde semptomlarının daha da kötüleşmesi üzerine (rezervuarlı maske ile 15 lt/dk oksijen tedavisine rağmen) SpO₂: %85, arteriyel kan gazında PaO₂ değerinin 43 mmHg olması üzerine yoğun bakım ünitesine yatırılı yapıldı. Hastaya CPAP tedavisi başlandı. Yoğun bakıma alındıktan yaklaşık 1 saat sonra göğsünün sol tarafında ağrısı olduğunu ifade etmesi üzerine EKG ve kardiyak markır takibi yapıldı. Çekilen 4. saat EKG’ sinde DII, DIII, aVF derivasyonlarında ST segmentinde elevasyon olduğu ve troponin I’nın yükselmesiyle anjiyografi birimi olan merkeze sevki yapıldı. Koroner anjiyografide bir önceki girişimde yerleştirilen RCA’ daki stentin subtotal stenotik olması üzerine yapılan stent ve balon dilatasyon işlemi komplikasyonsuz uygulandı hastanemize devri yapıldı. İşlem sonrası laboratuvar değerlerinde akut faz reaktanlarının yüksek olması üzerine tocilizumab 400 mg IV tedavisi 24 saat ara 2 doz olarak yapıldı. Tocilizumab uygulandıktan sonra akut faz reaktan değerlerinin gerilediği görüldü. Kardiyak bir problem yaşanmamasına rağmen COVID-19 pnömonisine bağlı hipoksisinin düzelmemesi nedeni hasta yatışının 10. gününde exitus oldu. TARTIŞMA IL-6 seviyesindeki artış hem COVID-19’ a bağlı sitokin fırtınası döneminde hem de miyokardiyal iskemide görülebilmektedir. Bu durum antisitokin tedavi stratejilerini her iki durumda da uygulanabilirliği konusunu gündeme getirmiştir. Literatürde akut miyokard enfarktüsü geçiren hastalarda IL-6 tedavisi uygulanan yayınlar bulunsa da bizim olgumuzda olduğu gibi stent trombozu sonrası restent uygulaması yapılan hastada tocilizumab uygulamasını bildiren yayın yoktur. Günümüz pandemi koşullarında COVID-19’ a bağlı görülen komplikasyonlarda çeşitli tedavi stratejileri aranmaktadır ancak bunların uygulanabilirliği için daha fazla kontrollü randomize çalışmaya ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: COVID 19, Tocilizumab, akut Koroner Sendrom

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6026-1988

Omuz Ağrısında Kortikosteroid Enjeksiyonunun Omuz Fonksiyonlarına ve Uyku Kalitesine Olan Etkisi

Uzman Dr. Emine Çetin¹

¹*Adana Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Omuz ağrıları, sık görülen kas iskelet sistemi bozukluklarından biri olup sabah ağrı ile uyanma ya da ağrı nedeniyle gece uyumada zorluğa neden olarak kişilerde uyku kalitesini etkilemektedir. İntraartiküler kortikosteroid (KS) + lokal anestezi (LA) enjeksiyonu omuz patalojisi olan hastalarda sık uygulanan bir tedavi yöntemi olup çalışmamızda omuz fonksiyonları ve uyku kalitesi üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmaya omuz ağrısı şikâyetiyle FTR polikliniğine ardışık olarak başvuran, anamnez ve fizik muayene ile subakromial sıkışma sendromu tanısı alan 18-85 yaş arasında 20 hasta dahil edildi. Omuz cerrahisi ve travma öyküsü, malignansi, nörolojik, ve romatizmal hastalığı olan hastalar çalışmaya alınmadı. Hastaların demografik, klinik bulguları kaydedildi. Omuz ağrısının (gece/gündüz) şiddeti, vizüel analog skala (VAS) ile değerlendirildi. Omuz dizabilitesinin değerlendirilmesinde, Omuz Ağrı ve Dizabilite İndeksi [Shoulder Pain and Disability Index (SPADI)], uyku kalitesini değerlendirmek için Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi kullanıldı. Tüm hastalara tedavi olarak aynı araştırmacı tarafından sonografik görüntüleme eşliğinde intraartiküler KS(1cc,40 mg triamsinolon asetonid)+ LA(4 cc lidokain) içeren toplam 5 cc'lik karışım uygulandı. Hastalar KS uygulamasından 1 ay sonra kontrole çağırıldılar ve gece/gündüz VAS, SPADI, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi değerleri kayıt altına alındı. İstatistiksel olarak, verilerin analizinde IBM SPSS 22.0 programında sayı, yüzde, ortalama, Mann whitney u, Kruskal wallis testi ile analiz edilmiş olup $p<0.05$ olan değerler anlamlı kabul edilmiştir. **Bulgular:** Çalışma kapsamındaki hastaların yaş ortalaması $58,2 \pm 9,6$ olup beden kitle indeksi ortalama $27,7 \pm 3,7$ idi. Hastaların KS enjeksiyonu öncesinde total ağrı ve dizabilite indeksi $73,5 \pm 16,3$ iken tedavi sonrasında $22,83 \pm 18,1$ e geriledi ($p<0,05$). Uyku kalite indeksi KS enj öncesinde $7,4 \pm 1,8$ iken enjeksiyon sonrasında bu değer $3 \pm 1,2$ e geriledi. ($p<0,05$) **Sonuç:** Sonuç olarak omuz eklemine uygulanan steroid enjeksiyonları erken dönemde ağrı, fonksiyonel durum uyku kalitesi üzerine olumlu etkiye sahip olup ağrının, dizabilitenin azalması ile uyku kalitesinin artması konusunda yardımcı bir tedavi yöntemi olabilir

Anahtar Kelimeler: Uyku Kalitesi, Omuz Ağrısı, Kortikosteroid

The Effect of Corticosteroid Injection On Shoulder Functions and Sleep Quality in Shoulder Pain

Abstract

Objective: Shoulder pain is one of the most common musculoskeletal disorders and affects sleep quality in people by causing difficulty in waking up with pain in the morning or sleeping at night due to pain. Intra-articular corticosteroid (KS) + local anesthetics (LA) injection is a frequently applied treatment method in patients with shoulder pathology. In our study, we aimed to evaluate its effect on shoulder functions and sleep quality. **Materials and Methods:** Twenty patients aged between 18-85 years, who consecutively applied to the FTR outpatient clinic with the complaint of shoulder pain and were diagnosed with subacromial impingement syndrome by anamnesis and physical examination, were included in the study. Patients with a history of shoulder surgery and trauma, malignancy, neurological and rheumatic diseases were excluded from the study. Demographic and clinical findings of the patients were recorded. The severity of shoulder pain (day/night) was evaluated with the visual analog scale (VAS). Shoulder Pain and Disability Index (SPADI) was used to evaluate shoulder disability, and Pittsburgh Sleep Quality Index was used to evaluate sleep quality. A total of 5 cc mixture containing intraarticular KS(1cc,40 mg triamcinolone acetonide)+LA(4 cc lidocaine) was administered to all patients by the same investigator, accompanied by sonographic imaging. The patients were called for control one month after the KS application and day/night VAS, SPADI, Pittsburgh Sleep Quality Index values were recorded. Statistically, in the analysis of the data, the number, percentage, average, Mann Whitney u, Kruskal Wallis test were analyzed in IBM SPSS 22.0 program, and the values with $p < 0.05$ were considered significant. **Results:** The mean age of the patients included in the study was 58.2 ± 9.6 years, and the mean body mass index was 27.7 ± 3.7 . While the total pain and disability index of the patients was 73.5 ± 16.3 before the CS injection, it decreased to 22.83 ± 18.1 after the treatment ($p < 0.05$). While the sleep quality index was 7.4 ± 1.8 before the KS injection, this value decreased to 3 ± 1.21 after the injection. ($p < 0.05$) **Conclusion:** As a result, steroid injections applied to the shoulder joint have a positive effect on pain, functional status and sleep quality in the early period, and can be a helpful treatment method in reducing pain, disability and increasing sleep quality.

Keywords: Sleep Quality, Shoulder Pain, Corticosteroid

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3389-7662

Oral Vitamin D Replasman Tedavisi Açıklanamayan İnfertil Kadınlarda Patolojik İnflamasyonu Regüle Eder**Uzman Dr. Cemil Karakuş¹**¹*Beykent Üniversitesi***Özet**

Amaç: Bu vaka-kontrollü çalışma açıklanamayan infertilitesi olan kadınlarda vitamin D (VD) replasman tedavisinin nükleer faktor kappa beta düzeyleri üzerindeki etkisini araştırmak için planlandı. **Materyal ve Method:** Ovulatuvar, tubal ve male faktör infertilitesi olmayan hastalar açıklanamayan infertilite olarak kabul edildi. Katılımcıların içinden VD düzeyleri 20-30 ng/mL arasında olan ve açıklanamayan infertilite tanısı alan kırk kadın VD-yetersizliği kabul edilerek çalışmaya dahil edildi. Hastalar VD replasmanı alıp almamalarına göre iki eşit gruba ayrıldı. Her grup 20 hastadan oluşmakta idi. Grup 1'deki hastalara 1500 IU/gün oral VD replasmanı yapılırken Grup 2'deki hastalara herhangi bir tedavi uygulanmadı. VD replasmanı öncesi ve bir aylık VD replasmanı sonrası hastalardan kan örnekleri alınarak ELISA yöntemi ile NF-kB seviyeleri ölçüldü. Ayrıca hastaların VD replasmanı öncesi ve sonrası hormonal ölçümleri yapılarak tedavi öncesi değerler ile karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** VD replasmanı öncesi VD değerleri 23.4±6.33 ng/mL iken replasman sonrası bu değer 26.3±3.09 ng/mL'ye ulaştı. VD replasmanı sonrası serum VD seviyeleri anlamlı olarak arttı (p<0.03). Kontrol grubunda ise VD değeri 22.4±0.22 ng/mL idi. Bir aylık takip sonrası ise bu değer 21.6±9.21 ng/mL olarak saptandı ve aradaki fark anlamsız olarak kaydedildi. VD replasmanı öncesi NF-kB düzeyleri replasman grubunda 4.16±1.33 ng/mL iken kontrol grubunda 3.89±1.44 ng/mL olarak saptandı. Replasman öncesi NF-kB değerleri iki grup arasında benzer olarak bulundu (p<0.33). VD replasmanı yapılan grupta NF-kB düzeyleri 2.01± 0.20 ng/mL'ye düştü. Replasman öncesi değerlerine göre NF-kB düzeyleri anlamlı olarak azaldı (4.16±1.33 ng/mL vs 2.01± 0.20 ng/mL, p<0.01). Kontrol grubunda ise NF-kB düzeyleri bir ay sonunda 3.66±1.32 ng/mL olarak bulundu. Bu değer başlangıç NF-kB düzeyleri ile benzerdi (3.89±1.44 ng/mL). Tedavi öncesi ve sonrası hormonal parametreler benzer olarak bulundu. **Tartışma:** Açıklanamayan infertilitesi olan hastaların serum NF-kB düzeyleri VD replasmanı ile normale döner. Bu hasta grubunda VD replasmanı yapmak azalmış fertilitiyi patolojik inflamasyonu azaltarak tedavi eder.

Anahtar Kelimeler: Açıklanamayan İnfertilite, NF-kB, Vitamin D.

Oral Vitamin D Replacement Therapy Regulates Pathological Inflammation in Unexplained Infertile Women

Abstract

Objective: This case-controlled study was planned to investigate the effect of vitamin D (VD) replacement therapy on nuclear factor kappa beta levels in women with unexplained infertility. **Materials and Methods:** Patients without ovulatory, tubal and male factor infertility were considered as unexplained infertility. Among the participants, forty women with VD levels between 20-30 ng/mL and diagnosed with unexplained infertility were accepted as VD-deficient and included in the study. NF-kB levels were measured by ELISA method by taking blood samples from patients before and after VD replacement for one month. In addition, hormonal measurements of the patients before and after VD replacement were made and compared with the values before treatment. **Results:** While VD values were 23.4 ± 6.33 ng/mL before VD replacement, this value reached 26.3 ± 3.09 ng/mL after replacement. Serum VD levels increased significantly after VD replacement ($p < 0.03$). In the control group, the VD value was 22.4 ± 0.22 ng/mL. After one month of follow-up, this value was found to be 21.6 ± 9.21 ng/mL and the difference was recorded as insignificant. NF-kB levels before VD replacement were 4.16 ± 1.33 ng/mL in the replacement group and 3.89 ± 1.44 ng/mL in the control group. Pre-replacement NF-kB values were similar between the two groups ($p < 0.33$). NF-kB levels decreased to 2.01 ± 0.20 ng/mL in the VD replacement group. NF-kB levels were significantly decreased compared to pre-replacement values (4.16 ± 1.33 ng/mL vs 2.01 ± 0.20 ng/mL, $p < 0.01$). In the control group, NF-kB levels were found to be 3.66 ± 1.32 ng/mL at the end of one month. This value was similar to the baseline NF-kB levels (3.89 ± 1.44 ng/mL). Hormonal parameters before and after treatment were found to be similar. **Discussion:** Serum NF-kB levels of patients with unexplained infertility return to normal with VD replacement. In this group of patients, VD replacement treats reduced fertility by reducing pathological inflammation

Keywords: Unexplained Infertility, NF-kB, Vitamin D

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1495-6508 / 0000-0002-5922-0847

Orta ve Yüksek Doz Kortikosteroid İle Tedavi Edilen Covid-19 Pnömonisi Olan Hastaların Sonuçları**Uzman Dr. Şeyma Başlılar¹, Doç. Dr. Bengü Şaylan²**¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi²Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Şeyma Başlılar

Özet

Amaç: Kortikosteroid (KS) tedavisinin COVID-19 pnömonisinde mortaliteyi azalttığı ve klinik seyri olumlu etkilediği bildirilmiştir. Ancak viral klirensi azalttığı ve klinik seyir üzerine etkisinin net olmadığını bildiren çalışmalar da mevcuttur. Çalışmada COVID-19 pnömonisi olan hastalarda KS tedavisinin klinik seyir ve mortalite üzerine etkisi araştırıldı. **Yöntem:**15.03.2020-15.06.2021 tarihleri arasında Sultan 2.Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yatarak tedavi edilen COVID-19 pnömonisi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik ve klinik verileri ile mortalite olup olmadığı kaydedildi. Hastalar KS tedavisi alanlar (KS grubu) ve almayanlar (kontrol grubu) olarak iki gruba bölündü ve karşılaştırıldı.**Bulgular:** Çalışmaya 122 KS grubunda, 63 kontrol grubunda olmak üzere toplam 185 hasta dahil edildi. KS grubunda yoğun bakımda takip edilen ve entübe olan hasta sayısı daha azdı (Sırası ile KS ve kontrol grubunda YB yatışı olan 55 [45.1%] hastaya karşın 53 [84.1%] hasta, $p<0.001$ ve entübe olan 40 [32.8%] hastaya karşı 53 [84.1%] hasta idi, $p<0.001$) ancak YB ve hastane yatış süresi KS grubunda daha uzundu(Sırasıyla 13 [1-32] güne karşı 6 [1-29]gün, $p<0.001$ ve 11 [5-44] güne karşı 9 [4-35]gün, $p=0.005$). KS grubunda ölüm oranı daha düşüktü. (35 [28.7%] hastaya karşı 53 [84.1%] hasta, $p<0.001$). **Sonuç:** KS tedavisinin COVID-19 pnömonisi tedavisinde prognozu iyileştirebileceği ve mortaliteyi azaltabileceği, ancak hastane ve yoğun bakım yatış süresini uzatabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pnömoni, Kortikosteroid, Mortalite.**Outcomes of Patients With Covid-19 Pneumonia Treated With Moderate and High Dose Corticosteroids****Abstract**

Introduction and aim: The use of corticosteroids (CS) in treatment of COVID-19 pneumonia is reported to be effective on decreasing mortality and maintained better prognosis but the results of some

studies are against the use of CS due to delayed virus cleaning and indeterminant clinical effect. We aimed to evaluate the effect of CS use in COVID-19 pneumonia patients on clinical course and mortality. Methods: Demographic and clinical data and, mortality of inpatients with COVID-19 pneumonia followed at Sultan 2. Abdülhamid Han Training and Research Hospital between 15.03.2020 and 15.06.2021 were collected. The whole cases were divided to two groups as CS group (who were given CS) and control group (who did not receive CS) and compared. Results: A total of 185 patients (122 CS group and, 63 control group) were included in the study. In CS group compared to controls, the number of cases followed in ICU and intubated was lower (55 [45.1%] cases vs. 53 [84.1%] cases, $p < 0.001$ and 40 [32.8%] cases vs. 53 [84.1%] cases respectively, $p < 0.001$) but, the time for ICU and hospital stay was longer (13 [1-32] days vs.6 [1-29] days, $p < 0.001$ and 11 [5-44]days vs.9 [4-35]days respectively, $p = 0.005$). The number of cases died were less in CS group compared to controls significantly (35 [28.7%] cases vs. 53 [84.1%] cases respectively, $p < 0.001$). Conclusion: CS treatment may be related to better prognosis and less mortality in COVID-19 pneumonia inpatients although it may prolong the time for ICU follow up and hospitalization

Keywords: COVID-19, Pneumonia, Corticosteroid, Mortality.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4857-8501 / 0000-0002-7751-3758

Osteoartrite Bağlı Kronik Diz Ağrısında Menisküs Hedefli Radyofrekans Tedavisi Uygulaması**Dr. Öğretim Üyesi Seher İlhan¹, Dr. Öğretim Üyesi Edip Gönüllü²**¹*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Anesteziyoloji ve reanimasyon AD, Algoloji kliniği*²*İzmir Bakırçay Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Algoloji Kliniği***Corresponding Author: Seher İlhan***Özet**

Giriş Osteoartrit (OA), 2017 yılında dünya genelinde 303 milyon insanı etkileyen oldukça yaygın bir Romatizmal Kas-İskelet Bozukluğudur. Herhangi bir eklemi etkileyebilir, ancak en sık etkilenen eklemlerden biri dizdir Diz osteoartritin en önemli semptomu ağrıdır. Olgu 68 yaşında kadın hasta 5 yıldır diz ağrısı olan hastanın son 3 aydır şiddeti artmış. Vizüel analog skalası 9 idi. 2 kez diz eklemine enjeksiyon yapılmış ama fayda görmemiş. Medikal tedaviden de fayda görmemiş. Ortopedi tarafında ameliyat önerilmiş hasta ameliyat olmak istemiyormuş. Diz eklemi mr gonartroz bulguları raporlanmış. Hastanın laboratuvar değerleri normaldi. Hasta en az sekiz saatlik açlıktan sonra, uygulamadan 30 dakika önce preoperatif hazırlık odasına getirildi ve intravenöz (i.v) damar yolu açıldı. İşlem odasına alınan tüm olgularda, EKG, non-invaziv kan basıncı ve periferik arter saturasyonu (SpO₂) ile rutin monitorizasyondan sonra supine pozisyonda dizlere hafif fleksiyon pozisyonu verildi. Girişim bölgesi steril koşullarda hazırlanarak örtüldü Ultrason lineer probu steril eldiven giydirilerek hazırlandı İşlem yapılacak dizin medial menisküsü ultason ile görüntülendikten sonra %1'lik lidokainle lokal anestezi uygulandı. Lokal anestezi uygulanan bölgeden 100 mm uzunluğunda 10 mm aktif uçlu RF kanülü (RFK CC101022Z-P, Cosman Medical, Inc. Burlington, USA) ile medial menisküs içine girilerek 42 C sıcaklıkta, 5 Hz sıklığında, 10 ms dalga genişliğinde ve 70 V şiddetinde Pulsed RFN 15 dk süreyle uygulandı. İşlemden sonra hastanın VAS değeri 2' ye indi. Hastanın 2. Hafta, 1 ay, 3. ay ve 6. Ay kontrollerin de VAS değeri 1 idi. Sonuç: Ultrason eşliğinde menisküs odaklı radyofrekans uygulaması kronik diz ağrısı olan hastalarda intrartiküler enjeksiyondan daha üstün bir ağrı palyasyonu sağlamaktadır. (1) Referans 1) Vincenzo Ricci, MD, Levent Özçakar, MD, Ultrasound-Guided Treatment of Extrusive Medial Meniscopthy, Journal Of Ultrasound In Medicine 2020 39;4 805-810

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Medial Menisküs, Radyofrekans

Presentation ID / Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5411-5925

Özel Bir Hastanede Yatan Hastaların Kan Kültürlerinden İzole Edilen Koagülaz Negatif Stafilokok Kökenlerinin Metisilin Direncinin 10 Yıllık Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Özge Ünlü¹

¹Istanbul Atlas Üniversitesi

Özet

Amaç: Koagülaz negatif stafilokoklar (KNS) derinin normal flora elemanı, deri ve yumuşak doku enfeksiyonlarının fırsatçı patojenleridir. Ayrıca, tıpta uygulanan invazif teknikler ve prostetik cihaz kullanımının yaygınlaşması ile birlikte son yıllarda nozokomiyal sepsislerin de en önemli etkenleri olarak değerlendirilmekte ve artan antimikrobiyal direnç halk sağlığını tehdit etmektedirler. Bu bilgiler ışığında çalışmamızda, özel bir hastanede yatan hastalardan 2009-2019 yılları arasında kan kültürlerinden izole elde edilen Koagülaz Negatif Stafilokok (KNS) kökenlerinin metisilin duyarlılığının ve metisilin dirençli kökenlerin de diğer antibiyotiklere duyarlılığının retrospektif olarak araştırılması amaçlandı. **Yöntem:** Özel bir hastanenin 2009-2019 yılları arasında farklı servislerinde yatan hastalardan elde edilen kan kültür sonuçları ve antimikrobiyal duyarlılık testleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Yapılan analize göre elde edilen 861 kan kültür sonucunun 310'unda Koagülaz Negatif Stafilokok kökeni ürediği saptanmıştır. Hastaların 174'ünün erkek, 136'nın kadın olduğu ve erkek hastaların yaş ortalamasının 68,6, kadın hastaların yaş ortalamasının ise 73,9 olarak tespit edilmiştir. Antimikrobiyal duyarlılık test sonuçlarına göre toplam 310 KNS kökeninin 167'sinin (%54) metisiline dirençli olduğu görülmüştür. Ayrıca, metisilin dirençli 63 kökenin aynı zamanda eritromisine (%37.7), 53 kökenin klindamisine (%31.7), 42 kökenin siprofloksasine (%25.1), 38 kökenin gentamisine (%22.7), birer kökenin de vankomisine (%0.59) ve linezolide (%0.59) dirençli olduğu saptanmıştır. **Sonuç:** Çalışmamızın, Koagülaz Negatif Stafilokoklarda yüksek metisilin direncine ek olarak, çoklu ilaç direncinin de görülebildiğini ortaya koymuştur. Nadir rastlanan vankomisin ve linezolid direncinin de son yıllarda izole edilen bir kökende saptanmış olması, KNS kökenleri ile gelişen sepsiste tedavi opsiyonlarının önümüzdeki yıllarda daha sınırlı hale geleceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koagülaz Negatif Stafilokok, Metisilin Direnci, Çoklu İlaç Direnci

10-Year Analysis of Methicillin Resistance of Coagulase Negative Staphylococci Strains Isolated From Blood Cultures of Hospitalized Patients in a Private Hospital

Abstract

Objective: Coagulase-negative staphylococci (CoNS) residents of normal flora of the skin are opportunistic pathogens of skin and soft tissue infections. In addition, with the widespread use of invasive techniques and prosthetic devices in medicine, they have been considered as the most important factors of nosocomial sepsis in recent years. Also, emerging antimicrobial resistance among the strains is a major public health problem. Thus, our study aimed to retrospectively investigate the methicillin susceptibility of CoNS strains isolated from blood cultures from patients hospitalized in a private hospital between 2009 and 2019, and to reveal the susceptibility of methicillin-resistant CoNS (MR-CoNS) strains to other antibiotics. **Method:** Blood culture results and antimicrobial susceptibility tests obtained from patients hospitalized of a private hospital between 2009 and 2019 were evaluated retrospectively. **Results:** According to the analysis, Coagulase Negative Staphylococcus strains were detected in 310 of 861 blood culture results. It was determined that 174 of the patients were male and 136 were female, and the mean age of male and female patients was 68.6 and 73.9, respectively. According to antimicrobial susceptibility test results, 167 (54%) of 310 CNS strains were found to be resistant to methicillin. In addition, methicillin resistance 63 strains were co-resistant to erythromycin (37.7%), 53 strains (31.7%) to clindamycin, 42 strains to ciprofloxacin (25.1%), 38 strains to gentamicin (22.7%), one strain to vancomycin (0.59%), and one strain to linezolid (0.59%). **Conclusion:** Our study revealed the high frequency of methicillin resistance among the strains. Also results demonstrated that in addition to methicillin resistance multi-drug resistance can be seen in Coagulase Negative Staphylococci. Vancomycin and linezolid resistance has also been detected in a strain isolated in recent years, suggesting treatment options in sepsis caused by CNS strains will be more limited in the following years.

Keywords: Coagulase-Negative Staphylococci, Methicillin Resistance, Multidrug Resistance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6963-2805

Paoas Apsesine Neden Olan Apendiks Yerleşimli Yabancı Cisim**Uzman Dr. Hüsnü Çağrı Genç¹**¹*Aksaray Eğitim Ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Giriş Yutulan yabancı cisimler apendiks orifisinin dar olması nedeniyle çok nadiren apendiks lümenine geçebilir. Apendiks vermiformisde bulunan yabancı cisimler genellikle obstrüksiyona sebep olurken nadiren kesici ve delici yabancı cisimler apendiks duvarında perforasyona neden olurlar. Retroperitoneal alanda iliopsoas kasında oluşan apse nadir görülen bir enfeksiyondur. Bizim vakamızda yutulan yabancı cisim apendiks lümenine geçip apendiks duvarını delerek psoas absesine neden olmuştur. Vaka takdimi 57 yaşında kadın hasta acil servise sağ lomber bölge ağrısı ile başvurdu. Hastanın özgeçmişinde depresif nöbet ve davranış bozukluğu nedeniyle psikiyatri tarafından değerlendirildiği ancak tedavisine devam etmediği görüldü. Hastanın fizik muayenesinde sağ alt kadranda cilt altında fluktuasyon veren şişlik ve ağrı olduğu görüldü. Yapılan tetkiklerinde beyaz küre sayısı 15.45 K/uL C-reaktif protein 245 mg/L hemoglobin 8.5 g/dl olduğu görüldü. Çekilen kontrastlı batın tomografisinde Sağ ileopsoas kasında sağ alt kadranda cilt altına doğru uzanım gösteren aksiyel görüntülerde en geniş boyutu 5 x 7.5 cm ölçülen periferik kontrastlanması izlenen apse ile uyumlu hava sıvı seviyelenmesi izlendi. Ayrıca Sağ alt kadranda batın içerisinde yaklaşık 2.5 cm çapında yabancı cisim olduğu düşünülen lineer dansite izlendi. Hastaya acil laparotomi yapıldı. Eksplorasyonda batın içi patoloji izlenmedi apendiksin retroçekal yerleşimli ve normal görünümde olduğu izlendi. Yabancı cisime ulaşmak için çekum apendiks ile embriyonik plana uygun havalandırıldığında apendiksdan dışarı uzanan keskin uçlu yabancı cisim görüldü. Yabancı cisim çıkarıldı. Yabancı cismin toplu iğne olduğu görüldü. Hastaya apandektomi yapıldı. Postop 5. Günde dreni çekilen, psiyatri konsültasyonu yapılan hasta tam iyileşme ile taburcu edildi. Sonuç Litaratürde psoas absesi nadir rastlanan bir hastalıktır. Ayrıca litaratürde yutulan yabancı cismin akut apandisit neden olmadan psoas absesine neden olması daha önce görülmemiştir. Yabancı cisim yutma ile başvuran hastalarda psoas absesi gelişebileceği ve psoas absesi etyolojisi araştırılırken gastrointestinal yabancı cisimler akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Psoas Absesi, Apandektomi, Retroperiton, Yabancı Cisim

Presentation ID / Sunum No= 289

| 400

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9698-5080

Paraözefagial Herni ve Bariatrik Cerrahi

Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl Savaş¹, Prof. Dr. Aziz Sümer¹

¹*ISU Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

Özet

Giriş: Edinsel diyafragmatik herniler ile obezitenin yakın ilişkisi bulunmaktadır. Sebepleri intragastrik basıncın artması, alt özefagus sfinkter gevşeme sıklığının artması ve yetmezliğidir. Edinsel diyafragmatik herniler arasında en sık sliding tip hiatal herni bulunmaktadır ve sık olarak gastroözefagial reflü hastalığı ile bulgu vermektedir. Paraözefagial herniler asemptomatik olsalar da mortalite oranı yüksek komplikasyonlara sebep olmaları nedeniyle cerrahi olarak tedavi edilmelidirler. Bu çalışmamızda morbid obezite cerrahisi ile eş zamanlı yapılmış olan paraözefagial herni cerrahisini irdelemeyi amaçladık. 51 yaşında kadın hasta fazla kilo şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Vücut kitle indeksi 52.4 . Bilinen alerjik astım ve hipertansiyon hastalıkları mevcut. Operasyon öncesi kardiyoloji ve göğüs hastalıkları kliniklerince değerlendirildi. Operasyona orta risk ile izin verildi. Preoperatif endoskopisinde yaklaşık 3 cmlik paraözefagial herni saptandı. Toraks tomografisinde paraözefagial alanda 3 cmlik defekt tespit edildi ve mide fundusunun kısmi olarak hernie olduğu belirlendi. Paraözefagial herniorafi ve sleeve gastrektomi operasyonu uygulanan hasta postop 3 gün servisimizde takip edildi. Postop 3. gün sorunsuz taburcu edildi. 1. hafta ve 1. ay kontrollerinde patolojik bulgu saptanmadı. Sonuç: İnsidental olarak saptanan paraözefagial herniler ameliyat edilmelidir. Bariatrik cerrahi ile birlikte paraözefagial herni cerrahisi güvenle uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Paraözefagial Herni. Bariatrik Cerrahi.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6314-2928 / 0000-0002-1637-0415

Paratiroidektomi veya Tiroidektomi Hastalarında Eşzamanlı Paratiroid Adenomu ve Papiller Tiroid Karsinomu Birlikteliği**Uzman Dr. Tuğba Taşkın Türkmenoğlu¹, Uzman Dr. Demet Yılmaz¹**¹*Ankara Dışakpı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Amaç: Primer hiperparatiroidizm %0.1-0.4 sıklıkta görülür. En sık nedeni paratiroid adenomudur (PA). Papiller tiroid karsinomu (PTK) en sık görülen tiroid karsinomu olup tiroid kanserlerinin %70'den fazlasını oluşturur. İki antitenin birlikte görülmesi nadirdir, sıklığı değişik serilerde %2.5-17.6 olarak bildirilmektedir. Çalışmamızda PA ve PTK birlikteliği gösteren olguların sıklığı, opere oldukları primer hastalık nedeni ile klinik ve serolojik verilerini karşılaştırmak amaçlandı. **Gereç-Yöntem:** Hastanemiz Patoloji Kliniği'nde 2016-2020 yılları arasında PA tanısı alan 372 hasta arasından eş zamanlı PTK saptanan 39 olgu çalışmaya alındı. Hastaların opere olduğu primer hastalık ile operasyon öncesi ve sonrası serum kalsiyum, parathormon seviyeleri, PA'nun lokalizasyonu, boyutu ile PTK'nın boyutu, lokalizasyonu, multilplisitesi arasındaki ilişki araştırıldı. **Bulgular:** Paratiroid adenomu olgularında eş zamanlı PTK varlığı %10.38 olarak bulundu. Eş zamanlı PA ve PTK birlikteliği gösteren olguların 37'si kadın (%94.9), 2'si erkek (%5.1) olup ortalama yaş 56 (36-79) idi. Operasyon nedeni 31 olguda (%79.5) paratiroid adenomuna eşlik eden tiroid nodülleri iken, 8 olguda (%20.5) tiroid hastalığı idi. PTK olgularında tümör boyutu 22 hastada (%56.4) ≤ 1 cm, 17 hastada (%43.6) >1 cm idi. PTK ların 11'i (%28.2) sağ, 12'si (%30.8) sol lob, 16'sı (%41) sağ ve sol yerleşimliydi. PTK'ların 16'sı (%41) tek odak, 23'ü (%59) ise çoklu odaklar halindeydi. PA lokalizasyonu 22 hastada (%56.4) sağ iken 17 hastada (%43) sol olarak gözlendi. PA boyutu ile operasyon nedeni arasında anlamlı ilişki saptanmış ($p=0.001$) olup tiroid hastalığı nedeni ile opere olanlarda PA boyutu daha küçük bulunmuştur. Operasyon öncesi parathormon seviyesi tiroid hastalığı nedeni ile opere olanlarda, PA adenomu nedeni ile opere olanlardan daha düşük saptanmıştır ($p<0.001$). Operasyon nedeni ile PA lokalizasyonu arasında ($p=0.261$) ve operasyon nedeni ile PTK multiplisitesi arasında ($p=0.109$) istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır. **Sonuç:** PA ve PTK birlikteliği akılda bulundurularak PA olgularında tiroidin, PTK olgularında parathormon ve kalsiyum seviyelerinin operasyon öncesi araştırılması yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Paratiroid Adenomu, Papiller Tiroid Karsinomu

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0144-0916

Pediatric Suprakondiler Humerus Kırıklarında Ultrasonografi Eşliğinde Pinleme Tekniği

Doç. Dr. Seyran Kılınç¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji

Özet

Giriş; Humerusun suprakondiler kırığı, çocuklarda görülen en sık dirsek kırıklarındır. Tüm pediatrik kırıkların % 16'ünü ve tüm pediatrik dirsek kırıklarının% 60'ını oluşturur. Kapalı redüksiyon ve perkütan pinleme, yer değiştirmiş kırıklar için tercih edilen tedavidir. Perkütan pinleme bu kırıklarda farklı şekillerde uygulanmakla birlikte, ultrasonografi (USG) eşliğinde lateral perkütan pinleme ilk kez tarafımızca kullanılmıştır. Cerrahi yöntem; GAA altında supin pozisyonda operasyon koşulları sağlandıktan sonra kırık ekstremitenin USG eşliğinde radial sinirin lateralde humerusu çaprazladığı bölge belirlenerek işaretlendi . Skopi eşliğinde kapalı redüksiyon kalitesi değerlendirildikten sonra, lateral kondilden cisme doğru bir adet K teli gönderildi. Yine skopi eşliğinde belirlenen radial sinir geçiş hattı güzergahının altında kalmak kaydı ile doğru K teli konfigürasyonu sağlayarak proximal cisimden medial kondile doğru K teli gönderildi. Redüksiyon kalitesi ve stabilite kontrolü yapıldı. Hasta 70 derecede uzun kol alçısına alınarak operasyon tamamlandı. Sonuç; Yer değiştirmiş veya stabil olmayan suprakondiler humerus kırıklar için kapalı redüksiyon ve perkütan pinleme, tercih edilen tedavidir. Perkutan pinleme lateral-medial çapraz, lateral diverjans ve lateral çapraz şeklinde yapılmaktadır. Farklı tipte pinleme tekniklerini karşılaştıran birçok çalışma literatürde mevcuttur. Çapraz pin kullanmanın temel avantajı, ikincil yer değiştirmeyi ve yanlış kaynamayı önleyecek daha fazla stabilite sağlamaktır. Bununla birlikte lateral-medial çapraz pinlemede ulnar sinir hasarlanması 4,3 kat arttığını gösteren yayınlar mevcuttur. İyatrojenik ulnar sinir hasarını önlemenin en iyi yolu medial çivilemeden kaçınmaktır. Lateral çapraz lateral pinleme için Dorgan'ın tekniği (proksimal lateralden distal-mediale giden proksimal lateral giriş noktası pimi) ulnar sinir yaralanmasını önlemek için bir alternatif olarak önerilmiştir. Ancak bu teknikte proksimal tel suprakondiler lateral bölgeye girerek radial sinir yaralanması riskini artırmaktadır. Özet; Kliniğimizde kullanılan lateral çapraz pinleme tekniği öncesinde hastalara ultrasonografi eşliğinde, radial sinirin humerusun lateral geçiş bölgesi tesbit edilmekte, böylece gönderilen telin radial sinir ile ilişkisi kontrol altına alınması amaçlanmıştı. Bu kapsamda yapılacak çalışmanın literatürde ilk olması ve hasta sonuçlarının literatüre değerli katkılar sağlayabileceği ön görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Suprakondiler Kırık, Perkütan Pinleme, Ultrasonografi.

Presentation ID / Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1756-5182

Pediyatrik Pilonidal Sinüs Hastalarında Anestezi Deneyimlerimiz

Uzman Dr. Nermin Kılıçarslan¹, Arş. Gör. Dr. Banu Yetik¹, Arş. Gör. Dr. Ayşenur Akçay Akgün¹, Doç. Dr. Derya Karasu¹

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding Author: Banu Yetik

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Pilonidal sinüs, genellikle sakrokoksigeal deri ve yağlı dokusunun etkilendiği gluteal kleft kaynaklı bir hastalıktır. Pediyatrik hastalarda özellikle ergenlik döneminde insidansı 1.2-2/10000 olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada pilonidal sinüs nedeni ile opere edilen pediyatrik hastalardaki anestezi sonuçlarımızı sunmak istedik. **GEREÇ ve YÖNTEM:** Yerel etik kurul onayı (2011-KAEK-25 2021/03-25) alındıktan sonra 2017-2020 tarihleri arasında pilonidal sinüs nedeniyle opere olan 124 pediyatrik hastanın dosyaları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, anestezi yöntemi, sedasyon için kullanılan ilaçlar, cerrahi süre, hastanede yatış süresi ve komplikasyonlar hasta dosyaları ve anestezi kayıtları incelenerek kaydedildi. **BULGULAR:** Çalışmaya dahil edilen 124 hastanın demografik verileri Tablo 1’de görülmektedir. Hastaların %80.6’sına spinal, %19.4’üne ise genel anestezi uygulandı. Genel anestezi induksiyonunda midazolam, fentanyl, propofol, rokuronyum ve idamede sevofluran kullanıldı. Genel anesteziye bağlı peroperatif ve postoperatif herhangi bir komplikasyon görülmedi. Spinal anestezi L3-4 veya L4-5 aralığından 25-27G spinal iğne ile hiperbarik marcain kullanılarak saddle blok şeklinde uygulandı. Sadece iki hastada efedrin ve bir hastada ise atropin kullanıldı. Spinal anestezi ile opere edilen 17 yaşındaki bir erkek hasta postspinal baş ağrısı (%0.8) nedeniyle hastaneye başvurdu ve konservatif yöntemlerle şikayetleri geriledi. Spinal anestezi ile opere edilen hastalardan 2 tanesi daha önce yine aynı nedenle spinal anestezi ile opere edilmişti. Spinal anestezi uygulanan 71 (%71) hastaya midazolam, 1 (%1) hastaya ketamin+dormicum, 1 (%1) hastaya ketamin+propofol, 1 (%1) hastaya ise propofol+fentanyl ile sedasyon uygulandı. **TARTIŞMA-SONUÇ:** Pediyatrik hastalarda spinal anestezi, trakeal entübasyona gereksinim göstermemesi, hızlı başlangıç, yeterli motor ve duyuşsal blok sağlaması ve postoperatif opioid gereksinimi, ağrı ve cerrahiye stres yanıtı azaltması gibi avantajları nedeniyle tercih edilmektedir. Bu çalışmada da pediyatrik hastalarda pilonidal sinüs cerrahisi için en çok spinal anestezinin tercih edildiği görüldü. Pediyatrik hastalarda pilonidal sinüs cerrahisi için spinal anestezinin güvenli bir şekilde tercih edilebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Pediyatri, Spinal Anestezi, Genel Anestezi

Our Anesthesia Experience in Pediatric Pilonidal Sinus Patients

Abstract

Introduction-Objective: Pilonidal sinus is a disease originating from the gluteal cleft in which the sacrococcygeal skin and fatty tissue are usually affected. The incidence in pediatric patients, especially in adolescence, has been reported as 1.2-2/10000. In this study, we wanted to present our anesthesia results in pediatric patients operated for pilonidal sinus. **Material And Methods:** After the approval of the local ethics committee (2011-KAEK-25 2021/03-25), the files of 124 pediatric patients who were operated for pilonidal sinus between 2017-2020 were evaluated retrospectively. Demographic data of the patients, anesthesia method, drugs used for sedation, duration of surgery, length of hospital stay and complications were recorded by examining patient files and anesthesia records. **Results:** Demographic data of 124 patients included in the study are shown in Table 1. Spinal anesthesia was applied to 80.6% of the patients and general anesthesia to 19.4% of the patients. Midazolam, fentanyl, propofol, rocuronium were used for induction of general anesthesia and sevoflurane for maintenance. No perioperative and postoperative complications related to general anesthesia were observed. Spinal anesthesia was administered in the form of a saddle block using hyperbaric marcain with a 25-27G spinal needle through the L3-4 or L4-5 space. Ephedrine was used in only two patients and atropine was used in one patient. A 17-year-old male patient who was operated on with spinal anesthesia was admitted to the hospital due to postspinal headache (0.8%), and his complaints regressed with conservative methods. Two of the patients who were operated under spinal anesthesia had previously been operated with spinal anesthesia for the same reason. Midazolam was used in 71 (71%) patients who underwent spinal anesthesia, ketamine+dormicum in 1 (1%) patient, ketamine+propofol in 1 (1%) patient, and propofol+fentanyl in 1 (1%) patient. **Discussion-Conclusion:** Spinal anesthesia is preferred in pediatric patients because of its advantages such as not requiring tracheal intubation, rapid onset, providing adequate motor and sensory block, and reducing postoperative opioid requirement, pain, and stress response to surgery. In this study, it was seen that spinal anesthesia was mostly preferred for pilonidal sinus surgery in pediatric patients. We think that spinal anesthesia can be safely preferred for pilonidal sinus surgery in pediatric patients.

Keywords: pilonidal sinus, pediatrics, spinal anesthesia, general anesthesia

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8535-8794

Peptik Ülser Kanamalarının Kan Gruplarına Göre Sıklığı ve Kan Gruplarının Peptik Ülser Kanama Şiddeti İle İlişkisi**Uzman Dr. Muhammed Hanefi Aytakin¹***¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları ABD. Gastroenteroloji BD. Konya, Türkiye***Özet**

Amaç: Bu çalışmada, peptik ülser kanamalarının kan gruplarına göre sıklığı ve kan gruplarının peptik ülser kanama şiddeti ile ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamız retrospektif ve gözlemsel bir çalışma olup bu çalışmaya, hastanemiz İç Hastalıkları Kliniğinde 2015-2018 tarihleri arasında peptik ülser kanama tanısı almış, 18-85 yaş aralığındaki 206 hasta dahil edilmiştir. Antiagregan ve antikoagulan grubu ilaç kullanan hastalar çalışmamıza alınmamıştır. Hastaların peptik ülser kanama şiddeti tespit edilirken; Forrest sınıflaması kullanılmıştır. Ayrıca hastaların tanı anındaki hemoglobin değerleri, hastane yatış süreleri, eritrosit süspansiyonu transfüzyonu ihtiyaçları dikkate alınmıştır. Bulgular: Çalışmamızdaki 206 hastanın Forrest sınıflamasına göre hasta dağılımı; ağır (1a, 1b) grubu için 53 (%25.73), orta (2a, 2b ve 2c) grubu için 94 (%45.63) ve hafif (3) grubu için 59 (%28.64) hasta şeklindedir. Çalışmamızdaki 206 hastanın kan gruplarına göre dağılımları şöyledir; 85 (%41.27)'ü 0, 94 (%45.63)'ü A, 22 (%10.68)'ü B, 5 (%2.43)'ü AB. Kan grupları arasında; hastane yatış süresi (gün) açısından ($p=0.81$), tanı anı hemoglobin değerleri bakımından ($p=0.82$), eritrosit süspansiyonu ihtiyacı (ünite) açısından ($p=0.33$) ve Forrest sınıflaması açısından ($p=0.09$) istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmemiştir. Sonuç: Çalışmamızda 0 ve A kan gruplarının verileri birbirine yakındır. B kan grubunun daha hafif kanama sebebi olacağı konusunda bulgular tespit ettik; B kan grubunun, tanı anı hemoglobin değeri, diğer kan gruplarına göre daha yüksekti, ortalama eritrosit süspansiyonu ihtiyacı, diğer kan gruplarına göre daha azdı. Forrest sınıflamasına göre hafif ve orta gruplardaki hasta sayısı, diğer kan gruplarındaki hasta sayısından daha fazlaydı.

Anahtar Kelimeler: Forrest Sınıflaması, Kan Grupları (A,b,0,AB), Peptik Ülser

Evaluate the Frequency of Peptic Ulcer Bleeding According to the Blood Typing and the Relationship Between Blood Typing and the Severity of Peptic Ulcer Bleeding

Abstract

Aim: We aimed to evaluate the frequency of peptic ulcer bleeding according to the blood typing and the relationship between blood typing and the severity of peptic ulcer bleeding. **Material and Methods:** This study is a retrospective and observational study. 206 patients who were diagnosed as peptic ulcer bleeding range 18-85 years in the Internal Medicine Clinic of our hospital between 2015-2018 were enrolled to the study. Patients using antiaggregant and anticoagulant drugs were excluded from our study. Forrest classification is used to determine the severity of peptic ulcer bleeding. Also hemoglobin values at the time of diagnosis, hospitalization period and transfusion of erythrocyte suspension needs were taken into consideration. **Results:** In our study, the distribution of 206 patients according to Forrest classification; 53 (25.73%) for the severe (1a, 1b) group, 94 (45.63%) for the moderate (2a, 2b and 2c) group and 59 (28.64%) for the mild (3) group. The distribution of 206 patients in our study by blood groups was as follows; 85 (%41.27) O, 94 (%45.63) A, 22 (%10.68) B, 5 (%2.43) AB. Hospitalization period (days) ($p=0.81$), hemoglobin values at diagnosis ($p=0.82$), erythrocyte suspension requirement (units) ($p=0.33$) and Forrest classification ($p=0.09$) were not statistically different among the blood groups. **Conclusion:** In our study, the data of blood groups O and A were similar. We found evidence that blood group B may be the cause of milder bleeding; Hemoglobin value of the B blood group at the time of diagnosis was higher than the other blood groups, and the mean requirement for erythrocyte suspension was less than the other blood groups. According to the Forrest classification, the number of patients in the mild and moderate groups was higher than the other blood groups.

Keywords: Forrest Classification, Blood Groups (A,B,O,AB), Peptic Ulcer

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4843-7415

Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastalarda Stent Balonu Dilatasyonu Sırasında Angina Gelişme Sıklığı, Yeri, Karakteri ve Angina Lokalizasyonunun Koroner Anatomi ile İlişkisi

Uzman Dr. Kaan Hancı¹, Prof. Dr. Ertan Ural²

¹Akçaabat Haçkalı Baba Devlet Hastanesi, Trabzon

²Kocaeli Üniversitesi Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Kocaeli

*Corresponding author: Kaan Hancı

Özet

Amaç: Elektif PKG yapılan hastalarda stent balonu dilatasyonu sırasında angina gelişiminin sıklığı ve angina pektoris yakınmasının karakteri, yerleşimi, şiddeti ve tüm bunların koroner anatomiyle ilişkisini olup olmadığını araştırmaktır. **Metod ve Yöntem:** 13.11.2019 – 01.06.2020 tarihleri arasında acil servis ve kardiyoloji polikliniğine ile başvuran, kararlı angina, ve ST yükselmesi olmayan akut koroner sendromlu, PTKA kararı alınan 102 erişkin hasta çalışmaya dahil edildi. Yüz yirmi bir koroner lezyona girişim yapıldı. Hastanın sorumlu olan koroner lezyonunda stent balonu şişirildiği 45 sn-1 dk'lık süre içerisinde, hastanın yakınmasının olup olmadığı ve yakınması olması halinde nerede olduğu, yayılma olduysa nereye doğru yayılım gösterdiği, anginanın hangi karakterde olduğu, yakınmasının en şiddetli olduğu sırada 10 üzerinden ne kadar hissettiği (Modifiye Borg Skalası kullanılarak) kaydedildi. **Bulgular:** Çalışmaya alınan hastaların anjiyoplastileri esnasında en sık görülen angina lokalizasyonları retrosternal alanda olup LAD lezyonlarının %29,7'sinde, RCA lezyonlarının %19,4'ünde, Cx lezyonlarının %31'inde, İMA lezyonlarının %25'inde gözlenmiştir. LAD lezyonların %27'sinde, RCA lezyonlarının %33,3'ünde, Cx lezyonlarının %34,4'ünde, İMA lezyonlarının %50'sinde, Diyagonal lezyonlarının %28,6'sında, OM lezyonlarının %12,5'inde herhangi bir yakınma gözlenmemiştir. Ana arterlerdeki lezyonların oluşturduğu angina şiddeti benzer olup, MBS ye göre ortalama anginanın şiddet derecesi LAD' de 5,5±2,1; RCA'da 5,6±1,9; Cx'te 5,2±2,1; daha küçük alanları besleyen yan dallarda daha düşük olma eğilimindeydi (İMA'da 3±0; Diyagonal'de 4,8±1,8). Angina karakteri en sık baskı ağırlık tarzında olup LAD'de %45,9, RCA'da %22, ve Cx'de %34,5 oranında izlendi. Yanma tarzında yakınma en sık RCA'da (%30,7) izlendi. **Sonuç:** PTKA işlemi sırasında balon şişirilmesi ile oluşan iskemide hastaların yaklaşık üçte birinde herhangi bir yakınma gelişmedi. Tüm koronerlerde karakter olarak en sık baskı-ağırlık tarzında bir angina ve yine tüm koronerlerde en sık lokalizasyon olarak retrosternal bölgeyi gözlemledik. Yanma karakterinde yakınma en sık RCA'da gözlenmekle birlikte bu karakter RCA'ya spesifik değildi

Anahtar Kelimeler: Perkütan Koroner Girişim,angina Pektoris,koroner Anatomi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Preeklampitik ve Normal Gebelerde Serum Vasküler Endotelial Büyüme Faktörü ve Çözünebilir Vasküler Endotelial Büyüme Faktörü Reseptör-1 Düzeyleri ve Bunların Birbirleri ile Olan İlişkileri**Uzman Dr. Mine Güray Uzun¹***¹SBÜ Zeynep Kamil Eğitim Araştırma Hastanesi***Corresponding Author: Mine Güray Uzun***Özet**

Amaç: Bu çalışmanın amacı, preeklampsi patogenezinde vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) ve çözünebilir vasküler büyüme faktörü reseptör-1 in (sVEGFR-1) rollerini ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Dr. Lütfü Kırdar E.A.H. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine Ocak 2008-Mart 2009 tarihleri arasında başvuran 28-40. gebelik haftası arasında, 34 sağlıklı gebe, 39 preeklampitik gebe olmak üzere 73 gebe çalışmaya alındı. VEGF ve sVEGFR-1 düzeyleri ELİSA yöntemi ile ölçüldü. **Sonuçlar:** Preeklampitik gebelerde kontrol grubu ile karşılaştırıldığında serum VEGF düzeyleri belirgin olarak yüksekti (21,31±10,87 pg/ml ye karşılık 17,61±8,67 pg/ml;p=0,004). Preeklampitik gebelerde normotansif gebelere göre maternal sVEGFR-1 düzeyleri ise belirgin olarak yüksekti (9351,43±4784,03 pg/ml ye karşılık 1951,76±1698,98 pg/ml;p=0,001). Sistolik ve diyastolik kan basıncı ile serum VEGF düzeyi arasında, sistolik kan basıncı ile serum sVEGFR-1 düzeyi arasında ilişki saptanmamıştır. Serum sVEGFR-1 düzeyi ile diyastolik kan basıncı arasında pozitif yönde, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (p<0,05). Serum VEGF düzeyi ile kilo arasında ve gebelik haftası arasında negatif yönde, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (p<0,05). **Yorum:** sVEGFR-1 in preeklampsi patogenezi ile ilişkili olduğu bulundu. Artmış sVEGFR-1 düzeylerinin endotel hücre yaşamı ve fonksiyonlarını bozabilmesine rağmen, her iki molekülün preeklampsi patogenezindeki spesifik rollerinin ortaya konabilmesi için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Preeklampsi, Gebe, Vasküler Endotelial Büyüme Faktörü (VEGF), Çözünebilir Vasküler Büyüme Faktörü Reseptör-1 (sVEGFR-1)

Serum Vascular Endothelial Growth Factor and Soluble Vascular Endothelial Growth Factor Receptor-1 Levels in Preeclamptic and Normal Pregnant Women and Their Relations With Each Other

Abstract

Objectives: The aim of this study is to evaluate the role of vascular endothelial growth factor (VEGF) and soluble vascular endothelial growth factor receptor-1 (sVEGFR-1) in the pathogenesis of preeclampsia, so that we measured the serum concentrations of VEGF and sVEGFR-1 and determined their relationships. **Materials and Methods:** 73 pregnant women, attending to the obstetrics and gynecology department of Dr. Lutfi Kirdar Kartal Education and Research Hospital between January 2008-March 2009 were taken into the study. VEGF and sVEGFR-1 concentrations were measured with enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA). **Results:** Preeclamptic patients demonstrated significantly higher serum concentrations of VEGF $21,31 \pm 10,87$ pg/ml vs $17,61 \pm 8,67$ pg/ml; $p=0,004$) when compared to the normotensive pregnant women. However the maternal serum concentrations of sVEGFR-1 ($9351,43 \pm 4784,03$ pg/ml vs $1951,76 \pm 1698,98$ pg/ml; $p=0,001$) were significantly higher in the patients with preeclampsia than in normotensive pregnant women. There was a positive correlation between the serum concentration of sVEGFR-1 and diastolic blood pressure. There was no correlation between the serum concentration of VEGF and systolic and diastolic blood pressure ($p < 0,05$). There was a negative correlation between the serum concentration of VEGF and maternal weight and gestational age ($p < 0,05$). **Conclusion:** We found VEGF and sVEGFR-1 were related to the pathogenesis of preeclampsia. Although increased concentrations of VEGF and sVEGFR-1 might interfere with endothelial cell function and survival, further studies are required to clarify their specific roles in the pathogenesis of preeclampsia.

Keywords: Pregnancy, Vascular Endothelial Growth Factor (VEGF), Soluble Vascular Endothelial Growth Factor Receptor-1 (sVEGFR-1)

Presentation ID / Sunum No= 126

| 410

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0861-319X

Pregestasyonel Diabetes Mellitus ve Gestasyonel Diabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Glikolize Hemogloblin A1C (HbA1c) Düzeyi İle Gebelik Komplikasyonları Arasındaki İlişki

Uzman Dr. İsa Kaplan¹, Prof. Dr. Selda Demircan Sezer², Prof. Dr. Mert Küçük³¹*Muğla Ortaca Yücelen Hastanesi*²*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*³*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi*

Özet

Amaç: Diabetes mellitus (DM) tanılı gebelerde glikolize hemogloblin A1C (HbA1c) düzeyleri ile gebelikte meydana gelebilecek olan komplikasyonlar ile ilişkisi olup olmadığını saptamak. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmamız retrospektif vaka-kontrol çalışmasıdır. Ocak 2013 ve Aralık 2017 tarihleri arasında Aydın Adnan Menderes Üniversitesi hastanesinde yapılmıştır. Çalışmamız 321 hasta üzerinde yapılmıştır. Hastalarda HbA1C düzeyine göre komplikasyon oranlarına bakılmıştır. **Bulgular:** Hastaların 137'sinde (%42.7) gestasyonel hipertansiyon (GHT), 131'inde (%40.8) preeklampsi, 8'inde (%2.5) intrahepatik kolestaz, 2'sinde (%0.6) plasenta akreata, 3'ünde (%0.9) plasenta previa, 80'inde (%24.9) erken doğum tehdidi (EDT), 17'sinde (%5.3) erken membran rüptürü (EMR), 33'ünde (%10.3) oligohidroamnios, 46'sında (%14.3) polihidroamnios, 42'sinde (%13.1) intrauterin gelişme geriliği (IUGR), 10'unda (%3.1) small for gestational age (SGA), 55'inde (%17.1) large for gestational age (LGA) ve 102 hastada (%31.8) fetal distres saptanmıştır. Çalışmamızda HbA1c değeri %8 ve üzerinde olanlarda %63,6 GHT, %77,3 preeklampsi, %68,2 EDT, %27,3 oligohidroamnios, %27,3 polihidroamnios, %36,4 LGA, %63,6 fetal distres, %68,2 preterm doğum, %45,5 yenidoğan hipoglisemisi, %22,7 yenidoğan kilo kaybı, %22,7 solunum sıkıntısı, %4,5 respiratuar distres sendromu (RDS), %13,6 hiperbilirübinemi ve %31,8 inutero ex fetüs (İUEF) daha sık saptanmıştır (p<0.05). **Sonuç:** Çalışmamızda yüksek HbA1c değeri olan gebelerde mevcut komplikasyon oranlarında artma saptanmıştır. (Bu çalışma birinci sıradaki yazarın tıpta uzmanlık tezinden üretilmiştir.)

Anahtar Kelimeler: Glikolize Hemogloblin A1c (HbA1c), Gebelikte Diabet, Gebelik Komplikasyonu, Gdm

The Relationship Between Glycosylated Hemoglobin A1C (HbA1c) Levels and Pregnancy Complications in Patients With Pregestational Diabetes Mellitus and Gestational Diabetes Mellitus

Abstract

Aim: To determine whether there is a relationship between glycosylated hemoglobin A1C (HbA1c) levels and complications that may occur during pregnancy in pregnant women with diabetes mellitus (DM). **Materials-Methods:** Our study is a retrospective case-control study. It was carried out in Aydin Adnan Menderes University hospital between January 2013 and December 2017. It was performed on 321 patients. **Results:** In our study gestational hypertension (GHT) 137 patients (42.7%), preeclampsia 131 patients (40.8%), intrahepatic cholestasis 8 patients (2.5%), placenta accreta 2 patients (0.6%), placenta previa 3 patients (0.9%), threatened premature birth (TPL) 80 patients (24.9%), premature rupture of membranes (PROM) 17 patients (5.3%), oligohydramnios 33 patients (10.3%), polyhydramnios 46 patients (14.3%), intrauterine fetal growth retardation (IUGR) 42 patients (13.1%), small for gestational age (SGA) 10 patients (3.1%), large for gestational age (LGA) 55 patients (17.1%) and fetal distress 102 patients (31.8%) it was detected. In our study, in patients with HbA1c 8% and above, 63.6% GHT, 77.3% preeclampsia, 68.2% TPL, 27.3% oligohydramnios, 27.3% polyhydramnios, 36.4% LGA 63.6%, fetal distress 68.2%, preterm birth 45.5%, neonatal hypoglycemia 22.7%, neonatal weight loss 22.7%, respiratory distress 4.5%, respiratory distress syndrome (RDS), 13.6% hyperbilirubinemia and 31.8% in utero ex fetus (IUMF) were found more frequently ($p < 0.05$). **Conclusion:** In our study, an increase was found in the rates of existing complications in pregnant women with high HbA1c values. (This study was produced from the medical speciality thesis of the 1st rank author.)

Keywords: Glycosed Hemoglobin A1C (HbA1c), Diabetes in Pregnancy, Pregnancy Complication, Gdm

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0534-7973

Preoperatif Anestezik Değerlendirmede Konsültasyonların Etkisi

Uzman Dr. Furkan Tontu¹, Uzman Dr. Bedih Balkan²

¹*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

²*Mehmet Akif Ersoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ Preoperatif tıbbi değerlendirilmede ek hastalığı bulunan hastalarda riski öngörebilmek için diğer branşlara konsültasyonlar önem taşımaktadır. Biz de bu çalışmamızda anestezi polikliniğine başvuran hastalar arasından diğer branşlara danışılan hastaların ek hastalıklarını ve yapılan bu konsültasyonların postoperatif yoğun bakım yatışını öngörebilme yeteneğini ölçmeyi hedefledik. YÖNTEM 01.01.2020-01.02.2020 tarihleri arasında Bakırköy Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi anestezi polikliniğine başvuran 1245 hasta arasından başka branşlara konsülte edilen 92'si erkek, 108'ü kadın olmak üzere toplam 200 hasta ile retrospektif olarak yapılmıştır. BULGULAR Hastaların 134'ü kardiyolojiye konsülte edilmiştir. Bu hastaların kardiyoloji tarafından 62'sine (%46)düşük risk, 57'sine (%42) orta risk, 15'ine (%12) ise yüksek risk verilmiştir. Yüksek risk verilen hastaların 14'ü (%93) postoperatif dönemde yoğun bakıma interne edilmiştir. Hastaların 97'si göğüs hastalıklarına konsülte edilmiştir. Bu hastaların göğüs hastalıkları tarafından 51'ine (%52) düşük risk, 30'una (%31) orta risk, 16'sına (%17) ise yüksek risk verilmiştir. Yüksek risk verilen hastaların 14'ü (%87) postoperatif dönemde yoğun bakıma interne edilmiştir. SONUÇ Giderek yaygınlaşan preoperatif anestezi konsültasyonları postoperatif sonuçları öngörebilir ve sonuçlar üzerinde faydalı etkileri olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anestezik, Preoperatif, Değerlendirme, Konsültasyon, Asa

Effect of Consultations On Preoperative Anesthetic Evaluation

Abstract

AIM In preoperative medical evaluation, consultations with other departments are important in order to predict the risk in patients with comorbidities. In this study, we aimed to measure the ability of the consultations of patients who applied to the preoperative anesthetic evaluation and consulted to other departments to predict postoperative intensive care admission. METHODS This study conducted with a total of 200 patients, 92 male and 108 female, who were consulted to other departments among 1245 patients who applied to anesthesia policlinic in Bakirkoy Dr.Sadi Konuk Training and Research Hospital between 01.01.2020 and 01.02.2020. RESULTS 134 of the patients were consulted to cardiology. Of these patients, 62 (46%) were given low risk, 57 (42%) medium risk, and 15 (12%) high risk by cardiology. 14 (93%) of the high-risk patients were admitted to the intensive care unit in the

postoperative period. 97 of the patients were consulted to chest diseases. Among these patients, 51 (52%) were given low risk, 30 (31%) medium risk, and 16 (17%) high risk by chest diseases. 14 (87%) of the high-risk patients were admitted to the intensive care unit in the postoperative period. **CONCLUSION** Preoperative anesthesia consultations, which are becoming increasingly common, can predict postoperative outcomes and have beneficial effects on outcomes.

Keywords: Anesthetic, Preoperative, Evaluation, Consultation, Asa

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9788-521X

Probiyotik Tedavisiyle İntihar Vakalarının Önlenmesi

Dr. Murat Öğdür¹

¹*Mardin İl Emniyet Müdürlüğü*

Özet

İntihar teşebbüsünde bulunarak adli vaka girişi yapılan kişilerin büyük bir kısmının tıbbi hikâyesinde depresyon, kaygı bozukluğu, duygu durum bozukluğu gibi bir takım psikiyatrik hastalıkların var olduğu bilinmektedir. Geçmiş son 10 yıl içerisinde psikiyatrik hastalıklar ile bağırsak bakterileri arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiş, Türkiye’de de akademik çalışmalara ve yeni tıbbi tedavilere ışık tutmuş, bu rahatsızlıkların pre ve pro biyotikler ile tedavisi uygulamaya başlamıştır. Çalışmamızda; intihar nedeniyle ölümlerle sonuçlanmış vakaların bağırsak mikrobiyotaları; intihar dışındaki ölümlerdeki cesetlerin bağırsak mikrobiyotaları ile mukayese edilmiş, floralar arasındaki farklar tartışılmıştır. Özellikle literatür çalışmalarına göre intihar vakalarına etkisi olduğu değerlendirilen *Bacteroides* sp., *Clostridium* sp., *Lactobacillus* sp. ve *Bifidobacterium* sp. türleri araştırılmıştır. İntihar sonucu ölümlerle, diğer ölümlerde cesetlerin bağırsak floraları arasındaki farklar öğrenilmesi ile intihar meyli olan kişilerin bağırsak florasındaki farklılığın ve düzensizliğin probiyotik tedavisi ile tamamlanması sonucu psikiyatrik hastalıkların tedavi edilebileceği ve dolayısıyla intihar sayılarının azaltılabileceği değerlendirilmiş, alternatif tedavi yöntemleri tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İntihar, Bağırsak Mikrobiyomu, Probiyotik Tedavisi

Prevention of Suicides by Probiotic Treatment

Abstract

It is known that most of the people who have attempted suicide and enroll forensic cases have a number of psychiatric diseases such as depression, anxiety disorder and mood disorder in their medical history. In the past 10 years, it has been determined that there is a significant relationship between psychiatric diseases and intestinal bacteria, shedding light on academic studies and new medical treatments in Turkey, and the treatment of these disorders with pre- and pro-biotics has begun. In our study; gut microbiota of cases with death by suicide; Intestinal microbiota of corpses in non-suicide deaths were compared and differences between flora were discussed. *Bacteroides* sp., *Clostridium* sp., *Lactobacillus* sp. and *Bifidobacterium* sp. types have been investigated. It has been evaluated that psychiatric diseases can be treated and thus the number of suicides can be reduced as a result of learning the differences between the intestinal flora of corpses and deaths as a result of suicide, and the

completion of the difference and irregularity in the intestinal flora of people with suicidal tendencies, with probiotic treatment, and alternative treatment methods have been discussed.

Keywords: Suicide, Intestinal Microbiome, Probiotic Therapy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Prostat Kanseri Gelişiminde Atipik Küçük Asiner Proliferasyonun Önemi Nedir?**Doç. Dr. Sevinç Şahin¹***¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Bölümü***Özet**

"Atipik küçük asiner proliferasyon (ASAP)" prostat iğne biyopsilerinde patologlar açısından tanıda güçlük yaratan, klinisyenler açısından ise kanser şüphesi taşıdığı için takip ve 3-6 ay içerisinde biyopsi tekrarı gerektiren bir lezyondur. Bu çalışmanın amacı, ASAP tanısı verilen olguların sıklığını, takip oranını, re-biyopsilerde saptanan tanıların korelasyonunu ve tanıda zorluğa neden olan histopatolojik özelliklerini araştırmak idi. Çalışmamızda 2012-2016 yılları arasında incelenen 509 prostat iğne biyopsisinde ASAP tanısı verilmiş 32 (%6.2) olgu tespit edilmiştir. ASAP tanısı sonrasında re-biyopsi yapılan 14 (%43,8) hastadan 10'u (%31.3) benign, 2'si ASAP, kalan 2'si (%6.2) ise malign (adenokarsinom) olarak raporlanmıştır. ASAP tanılı 13 olguya hem p63 ve hem de HMWK bazal hücre immünohistokimyasal belirteçleri uygulanmıştır. 6 olguda p63 ile, 7 olguda ise HMWK ile kesintili bazal hücre boyanması izlenmiştir. Bu olgulardan birinin re-biyopside malign, ikisinin ise ASAP tanısı aldığı görülmüştür. Sonuç olarak çalışmamızda prostat kanseri açısından şüpheli ASAP tanı sıklığı literatür ile benzer oranda saptanmıştır (%1,5-9). Ancak re-biyopsi sıklığı ve kanser yakalama oranı literatüre göre düşük kalmıştır. Re-biyopsi sayısının literatürdekine benzer şekilde artması halinde adenokarsinom tanı oranının daha da yükseleceği düşünülmektedir. ASAP tanısı vermede histolojik özelliklere ek olarak immünohistokimyasal bazal hücre belirteçlerinden sınırlı oranda fayda akılda tutulmalıdır. Ek olarak bulgularımız ASAP tanısı alan hastaların mutlaka tüm kadranları içeren tekrar biyopsileriyle takip edilmesi gerekliliğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: ASAP, Atipik Küçük Asiner Proliferasyon, Prostat Lezyonları, Prostat İğne Biyopsisi.

What Is the Importance of Atypical Small Acinar Proliferation in the Development of Prostate Cancer?

Abstract

Atypical small acinar proliferation (ASAP) is a lesion that causes difficulties in diagnosis for pathologists in prostate needle biopsies, and requires follow-up and repeat biopsy within 3-6 months because it is suspected of cancer for clinicians. The aim of this study was to investigate the frequency of cases diagnosed with ASAP, the rate of follow-up, the correlation of diagnoses found in re-biopsies, and the histopathological features that cause difficulties in diagnosis. In our study, 32 (6.2%) cases diagnosed as ASAP were found in 509 prostate needle biopsies examined between 2012 and 2016. Of 14 (43.8%) patients who underwent re-biopsy after ASAP diagnosis, 10 (31.3%) were reported as benign, 2 as ASAP, and the remaining 2 (6.2%) as malignant (adenocarcinoma). Both p63 and HMWK basal cell immunohistochemical markers were applied to 13 patients with ASAP diagnosis. Intermittent basal cell staining was observed with p63 in 6 cases and with HMWK in 7 cases. One of these cases was found to be malignant in re-biopsy and two of them were diagnosed ASAP. In conclusion, the frequency of diagnosis of ASAP, suspicious for prostate cancer, in our study was similar to the literature (1.5-9%). However, the frequency of re-biopsy and cancer detection rate remained low compared to the literature. It is thought that if the number of re-biopsies increases, similar to the literature, the diagnosis rate of adenocarcinoma will increase even more. It should be kept in mind that immunohistochemistry can be limitedly useful in making the diagnosis of ASAP. In addition, our findings support the need for patients diagnosed as ASAP to be followed up with repeat biopsies involving all quadrants.

Keywords: ASAP, Atypical Small Acinar Proliferation, Prostate Lesions, Prostate Needle Biopsy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6358-6673

**Prostat Kanserinde Voltaj Kapılı Sodyum Kanallarının Metastatik Rolü
İçin In Vitro Kanıtlar****Dr. Öğretim Üyesi Şenay Yıldırım Kahrıman¹***¹Demiroğlu Bilim Üniversitesi***Özet**

Toplumun, erkek bireylerinin, önemli sağlık sorunlarından biri olan prostat kanseri, özellikle, elli yaşın üzerindeki kişilerde yaygın olarak görülen kanserlerden biridir. Prostat kanserinin tanı ve tedavisinde kaydedilen ilerlemelere rağmen genellikle metastaz sebebiyle hastalar hayatını kaybetmektedir. Metastatik evre prostat kanserinin tedavisinde kullanılan başlıca yöntem androjen yoksunluk tedavisidir. Bu tedavi yöntemi, hastalığı kısa bir süre kontrol altına alabilse de nihai sonucu başarısız olabilmektedir. Prostat kanser hücrelerinin androjen yoksunluğuna direnç kazanmasıyla, hastalık ilerleme göstermekte ve kaçınılmaz olarak ölüm meydana gelmektedir. Voltaj kapılı sodyum kanalı (VGSC) beyin, kalp ve iskelet kası gibi elektriksel olarak uyarılabilen dokularda ekspresye edilen ve aksiyon potansiyelinin oluşumunu sağlayan hücre zarının bir kanal proteinidir. VGSC'lerin, endotel hücreleri, glia, fibroblast ve lenfosit gibi uyarılabilir olmayan hücrelerde ve daha önemli olarak kanser hücrelerinde de ekspresye edildiği gösterilmiştir. Prostat kanser hücrelerinde VGSC ekspresyonunun bulunduğu in vitro çalışmalar ile ortaya konmuştur. VGSC'lerin fonksiyonu inhibe edildiğinde hücrelerin metastatik aktivitesinde inhibisyon meydana gelmektedir. Bu çalışmada, metastatik prostat kanser hücrelerinde VGSC'lerin var olduğunu ve VGSC aktivitesinin metastatik hücre davranışlarını arttırdığını ortaya koyan in vitro araştırmalar incelenmiştir. In vitro kanıtlar prostat kanserinde fonksiyonel VGSC ekspresyonunun bulunduğunu göstermektedir. Baskın olan VGSC alt tipinin Nav1.7'nin embriyonik formu olduğunu vurgulamaktadır. Söz konusu çalışmalar, VGSC aktivitesinin, hücre hareketi, invazyon, metastatik hücre morfolojisinin kazanılması, endositoz/ekzositoz aktivitesi ve adezyon gibi metastatik hücre davranışlarında, kuvvetlendirici bir rol oynadığı ve VGSC'lerin bloklanması durumunda bu metastatik hücre davranışlarının baskılandığını ortaya koymaktadır. Bu kanıtlar, çoğu zaman ölüme yol açan başlıca sebep olan prostat kanserinin metastatik yayılımında VGSC'nin önemli bir anti-metastatik hedef olma potansiyelini taşıdığına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Metastaz, Voltaj Kapılı Sodyum Kanalı, in Vitro

In Vitro Evidence for the Metastatic Role of Voltage-Gated Sodium Channels in Prostate Cancer

Abstract

Prostate cancer, which is one of the important health problems of male members of the society, is one of the most common cancers especially in people over the age of fifty. Despite advances in the diagnosis and treatment of prostate cancer, patients usually die due to metastasis. The main method used in the treatment of metastatic prostate cancer is androgen deprivation therapy. Although this treatment method can control the disease for a short time, the final result may be unsuccessful. As prostate cancer cells become resistant to androgen deprivation, the disease progresses and death inevitably occurs. The voltage-gated sodium channel (VGSC) is a channel protein of the cell membrane that is expressed in electrically excitable tissues such as the brain, heart and skeletal muscle and provides the generation of action potentials. VGSCs have also been shown to be expressed in non-excitable cells such as endothelial cells, glia, fibroblasts, and lymphocytes, and more importantly, in cancer cells. The presence of VGSC expression in prostate cancer cells has been demonstrated by in vitro studies. When the function of VGSCs is inhibited, the metastatic activity of the cells is reduced. In this study, in vitro studies demonstrating the presence of VGSCs in metastatic prostate cancer cells and that VGSC activity increases metastatic cell behavior were examined. In vitro evidence indicates the presence of functional expression of VGSC in prostate cancer. It highlights that the predominant VGSC subtype is the embryonic form of Nav1.7. These studies reveal that VGSC activity plays a potentiating role in metastatic cell behaviors such as cell movement, invasion, acquisition of metastatic cell morphology, endocytosis/exocytosis activity, and adhesion. These metastatic cell behaviors are suppressed when VGSCs are blocked. This evidence indicates that VGSC has the potential to be an important anti-metastatic target in the metastatic spread of prostate cancer.

Keywords: Prostate Cancer, Metastasis, Voltage-Gated Sodium Channel, in Vitro

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2203-4255

Protein Elektrofrezinin karaciğer Sirozlu Hastalarda Prognoz Skorları ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Bilger Çavuş¹

¹İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi

Özet

Giriş : Karaciğer sirozunun prognozunu belirlemede; MELD (Model for End-stage Liver Disease) ve CHILD (Child-Pugh) gibi çeşitli skorlama sistemleri kullanılmaktadır. Hipergammaglobulinemi nedenlerinin en başında gelen karaciğer sirozunda protein elektroforezi tanı ve tedavi takibi açısından önemli bir yer tutarken, prognozla hipergammaglobulineminin ilişkisi literatürde net olarak belirtilmemiştir. Amaç : Çalışmamızda, karaciğer sirozu ve hepatosellülerkarsinom (HSK) gelişmiş olan hastalarda prognoz belirteçlerinden olan MELD ve CHILD skorlarının; protein elektroforezinin komponentlerinden olan alfa-1, alfa-2 bandı ve gammaglobulin ile ilişkisini incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem : Hastaların laboratuvar parametreleri, MELD ve CHILD skorları retrospektif olarak incelenmiştir. HSK dışında bilinen bir malignitesi ya da lenfoproliferatif hastalığı olan ve böbrek yetersizliği olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. CHILD ve MELD skorlarının diğer parametreler ile aralarındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla Pearson korrelasyon analizi kullanılmıştır. Protein elektroforezi kapiller elektroforez yöntemi ile çalışılmıştır. Bulgular : Kliniğimizden takipli, yaş ortalaması 60.3 olan, 42'i erkek, 21'i kadın toplam 63 hasta dahil edilmiştir. Bu hastaların 24'ünde (%38) HSK tanısı mevcuttu. Tüm hastaların gammaglobulin ortalaması 1,88, HSK'li hastalarda bu ortalama 1,73, HSK'si olmayan sirotik hastalarda 1,94'tü. MELD skoru ortalaması 10,83, CHILD skoru ortalaması 6.81'di. Prognostik skorların protein elektroforezi ile ilişkisi değerlendirildiğinde; CHILD ve MELD skorunun, alfa 2 düzeyi ile negatif, gammaglobulin ile pozitif yönlü ilişkisi olduğu görülmüştür (Tablo 1). Sonuç : Sirotik hastalarda protein elektroforezindeki alfa 2'deki düşüş ve gammaglobulindeki artış MELD ve CHILD skorları ile ilişkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Siroz, Protein Elektrofrezisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pseudomonas Aeruginosa MB713 Suşundan Piyosiyanın Pigment Üretiminin Optimizasyonu**Merve Tunca Koyun¹, Dr. Seda Şirin¹, Prof. Dr. Belma Aslım¹**
*¹Gazi Üniversitesi***Özet**

Pigmentler; gıda, kozmetik, sağlık ve tekstil gibi çeşitli endüstrilerde kullanımı yaygın olan önemli bileşiklerdir. Çeşitli endüstrilerde kullanılan sentetik pigmentlerin yan etkilerinin ortaya konması ile doğal bakteriyel pigmentlere olan ilgi günden güne ivme kazanmıştır. Bu çalışmada, *Pseudomonas aeruginosa* MB713 suşundan izole edilen doğal bakteriyel piyosiyanın pigmentinin üretimini stimüle edecek koşulların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, maksimum piyosiyanın pigment üretimini sağlayan optimum koşulların belirlenmesi için, besi ortamı (nutrient broth ve modifiye Frank and DeMoss), inkübasyon süresi (1-7 gün) ve çalkalamalı (150 rpm)-çalkalamasız gelişme ortamları test edilmiştir. Piyosiyanın pigmentinin üretimi, spektrofotometrik olarak, 495 nm dalga boyunda ölçülmüş, sonuçlar absorbans olarak elde edilmiştir. *P. aeruginosa* MB713 suşu, en iyi piyosiyanın pigment üretimini modifiye Frank and DeMoss besi ortamında, çalkalamalı koşullarda ve 6 gün inkübasyon süresi sonunda göstermiştir (51 µg/mL). Modifiye Frank and DeMoss besi ortamında çalkalamanın *P. aeruginosa* MB713 suşunun piyosiyanın pigment üretimini anlamlı düzeyde arttırdığı ortaya konmuştur ($p<0,05$). Inkübasyon süresinin de piyosiyanın pigment üretimini modifiye Frank and DeMoss besi ortamında 6. güne, nutrient broth besi ortamında 5. güne kadar anlamlı olarak arttırdığı belirlenmiştir ($p<0,05$). *P. aeruginosa* MB713 suşunun maksimum piyosiyanın pigment üretimini sağladığı optimum koşullarının belirlenmiş olması, piyosiyanın pigmentinin biyoteknolojik olarak çeşitli endüstriyel alanlarda kullanılabilmesi amacıyla oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışma, 05/2018-13 kodlu Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (BAP) projesi tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Pseudomonas Aeurogenosa* MB713, Piyosiyanın, Pigment, Üretim, Optimizasyon.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8743-3762

Relationship Between Delta Troponin I Levels and In-Hospital Cardiovascular Endpoints in Acute ST Elevation Myocardial Infarction**Uzman Dr. Ercan Aydın¹, Uzman Dr. Altuğ Ösken², Doç. Dr. Selçuk Yaylacı³, Uzman Dr. Salih Şahinkuş⁴, Prof. Dr. Nugül Keser⁵, Prof. Dr. Hüseyin Gündüz³**¹*Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi*²*İstanbul Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*³*Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*⁴*Sakarya Özel Ada Tıp Hastanesi*⁵*Sultan Abdulhamit Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: ERCAN AYDIN***Abstract**

Objectives; In this study, we investigated the relationship between the rate of increase in troponin I levels and inhospital cardiovascular endpoints (outcomes) in patients with ST-elevation myocardial infarction (STEMI). **Methods;** Eighty-four patients with acute STEMI who received thrombolytic treatment or who underwent primary percutaneous coronary intervention (PCI) were enrolled. After admission to hospital, delta troponin I levels, which were determined by serial measurements after 2, 4, and 6 h of admission, and in-hospital major cardiovascular events were evaluated. **Results;** There were 35 (41.7%) patients in the thrombolytic group and 49 (58.3%) patients in the primary PCI group. As major cardiovascular endpoints, death from cardiovascular events was seen in 7 (8.3%) patients, stroke/transient ischemic attack in 2 (2.4%), recurrent ischemia in 5 (6%), arrhythmia in 8 (9.5%), and urgent revascularization was performed in 5 (6%) cases. In patients with arrhythmia, ventricular fibrillation was seen in 3 (3.6%) patients, atrial fibrillation in 3 (3.6%), and ventricular tachycardia in 2 (2.4%) patients. The ventricular septal defect was observed only in 1 (1.2%) patient as a mechanical complication, and the patient underwent urgent surgery. The analysis of all patients and sub-groups of thrombolytic and primary PCI patients revealed no statistically significant difference between delta troponin I levels at time intervals of (0–2), (0–4), and (0–6) h and in-hospital major cardiovascular endpoints ($p > 0.05$). **Conclusion;** The analysis of delta troponin I levels is not a predicting factor of in-hospital endpoints (outcomes) in patients with STEMI treated by thrombolytic therapy or primary PCI. Randomized controlled studies with a larger study population are needed on this subject.

Keywords: Delta Troponin I, ST Elevation Myocardial Infarction.

Presentation ID / Sunum No= 77

| 423

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

Relationship Between the Left Atrial Sphericity Index and Stroke in Patients With Micro-Atrial Fibrillation

Dr. Öğretim Üyesi Cihan Aydın¹

¹*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

Abstract

Background: Atrial fibrillation (AF) is the most common arrhythmia in the population. This arrhythmia, causes embolic events, hemodynamic instability, cardiomyopathy, heart failure, and stroke. Increased automaticity, reentry rings, and substrates are required for the initiation and maintenance of AF. Very short-lasting episodes of AF-like activity (micro-AF) may be precursors of undiagnosed silent episodes of atrial fibrillation. In our study, we examined the relationship between increased left atrial sphericity index(LASI) and stroke in patients with micro-AF. **Material and Methods:** A total of 100 consecutive patients with micro-AF enrolled our study. The histories, cranial magnetic resonance, and computed tomography images of these patients were scanned from the hospital database and the patients were divided into two groups according to whether they had a stroke or not. LASI was calculated as the fraction of the left atrial maximum volume to the left atrial volume of sphere in a 4-chamber view. Atrial electromechanical delay (AEMD) intervals were calculated from the atrial wall and atrioventricular valve annulus levels by using tissue Doppler imaging (TDI). These two groups were compared in terms of stroke predictors. **Results:** A history of stroke was present in 25 (25%) patients diagnosed with micro-AF included in our study. These twenty-five people were named as group 1 and the other patients without a history of stroke were named as group 2. There was a statistically significant difference between the two groups in terms of left atrial lateral wall electromechanical delay (LA lateral AEMD) times, left atrial volume index(LAVI), and left atrial sphericity index(LASI).(LAVI; $40,9\pm 3,72$ vs. $29,9\pm 3,84$, $p<0,001$,LASI; $0,84\pm 0,07$ vs. $0,66\pm 0,07$, $p<0,001$,LA lateral AEMD; $77,2\pm 4,85$ vs. $66,5\pm 3,66$, $p<0,001$). **Conclusions:** Stroke precautions should be taken in patients with micro-AF. New predictive indexes are important. Oral anticoagulants can be given to this patient group, perhaps by looking at LASI and LAVI values in the early period.

Keywords: Atrial Fibrillation, Left Atrial Sphericity Index, Micro-AF, Electrocardiogram

Presentation ID / Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 00-0002-9134-521X

Results of Surgery in Patients With T4 Non-Small Cell Lung Cancer

Uzman Dr. Anıl Gökçe¹, Doç. Dr. Muhammet Sayan², Prof. Dr. Ali Çelik², Prof. Dr. İsmail Cüneyt Kurul², Prof. Dr. Olgun Kadir Arıbaş², Prof. Dr. Abdullah İrfan Taştepe²

¹*Ankara Şehir Hastanesi*

²*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: ANIL GÖKÇE*

Abstract

The diagnosis of lung cancer is increasing every year and an average of 1.2 million new lung cancer patients are diagnosed annually worldwide. The difficulties in early detection of lung cancer and the lack of screening programs are likely to increase the incidence of patients with advanced stage tumors such as T4. In the study, 80 patients with T4 non-small cell lung cancer operated at Gazi University Department of Thoracic Surgery between January 2011 and December 2018 were included. In the retrospective study, patients who underwent lung resection and lymph node dissection were examined. The 8th TNM staging system was used for pathological staging. The presence of lymph node involvement, especially the features of T4 tumors such as tumor diameter, invasion into surrounding tissues, presence of tumor nodules in different lobes on the same side, were also used in pathological staging. The mean follow-up period of the 80 patients was 13 months and median survival was 17 months. The 2-year survival rate was %39.9 and the 5-year survival rate was %23.5. T4 tumors are still a major problem in lung cancers because of the difficulties in determining the suitability of the patients, the difficulties in their surgery, the lack of many alternatives in postoperative treatment and failure to achieve long survival times even under adjuvant therapy. With increasing surgical opportunities, advances in adjuvant chemoradiotherapy and recent successes in immunotherapy treatment, it is expected to be more successful in the treatment of T4 tumors in the near future.

Keywords: Lung Cancer, T4 Tumors, Survival

Presentation ID / Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3747-8580

Resveratrol Kazanılmış midostaurin Direncine Sahip MOLM-13 Akut Miyeloid Lösemi Hücrelerinde Direncin Geri Çevrilmesinde Rolü Olan Bir Flavonoid Midir?

Arş. Gör. Mehmet Burak Yiğit¹, Dr. Öğretim Üyesi Aysun Adan¹
¹Abdullah Gül Üniversitesi

Özet

FLT3-ITD AML hastalarında klinik olarak onaylanmış midostaurin gibi FLT3 inhibitörlerine geliştirilen direnç tedaviyi verilen cevaptaki en büyük engellerden biridir. Doğal bir flavonoid olarak resveratrol'un çeşitli kanser türlerinde terapi direncini azalttığı bilinmektedir. Ancak FLT3-ITD mutasyonlu MOLM-13 AML hücrelerinde midostaurin direncini geri çevirmedeki rolü açık değildir. Bu çalışmada, insan midostaurin duyarlı MOLM-13 ve midostaurin dirençli hücre hattı (MOLM-13/MID) üzerinde Resveratrol veya Midostaurin veya Midostaurin + Resveratrol muamelelerinin in vitro etkisi araştırılmıştır. Sonuçlar, Midostaurin + Resveratrol'un MOLM-13/MID hücreleri üzerinde Midostaurin muamelesine göre önemli bir büyümeyi baskılayıcı etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Direncin geri çevrilmesi ile ilgili yapılan hesaplama, resveratrol ile tedavinin dirençli hücrelerde midostaurin'in IC50 konsantrasyonunu azalttığını göstermiştir. İlk sonuçlar, moleküler mekanizmaların ayrıntılı bir şekilde araştırılmasından sonra resveratrol'un midostaurin direncinin geri çevrilmesinde bir nutrasötik olarak FLT3-ITD AML hastalarının tedavisinde kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: FLT3-ITD AML, Kombinasyon Terapisi, Midostaurin Direnci, Resveratrol

Is Resveratrol a Resistance Reversion Flavonoid in Molm-13 Acute Myeloid Leukemia (AML) Cells With Acquired Midostaurin Resistance?

Abstract

Resistance to FLT3 inhibitors such as clinically approved midostaurin in FLT3-ITD AML patients is one of the major challenges to treatment response. Resveratrol as a natural flavonoid has been known to attenuate therapy resistance in various cancer types. However, it is not clear that it might reverse midostaurin resistance in MOLM-13 AML cells with FLT3-ITD mutation. Here, we investigated the in vitro effect of resveratrol using human midostaurin sensitive MOLM-13 and midostaurin-resistant cell line (MOLM-13/MID) and treated them with either Resveratrol or Midostaurin or Midostaurin + Resveratrol. Results showed Midostaurin + Resveratrol had a more significant inhibitory effect than Midostaurin alone on MOLM-13/MID cells. Reversal fold calculation showed that treatment with

resveratrol decreased IC₅₀ concentration of midostaurin in resistant cells. Preliminary data suggested that resveratrol could be used as a resistance reversal nutraceutical in FLT3-ITD AML with acquired resistance after detailed investigation of molecular mechanisms.

Keywords: FLT3-ITD AML, Combination Therapy, Midostaurin Resistance, Resveratrol

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Retroperitoneal Mass: A Rare Case Study**Uzman Dr. Mehmet Fatih Erol¹, Uzman Dr. Berkay Demir², Dr. Süleyman Şen³**¹*SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*²*Malatya Darende Hulusi Efendi Devlet Hastanesi*³*SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: BERKAY DEMİR***Abstract**

Introduction: Retroperitoneal sarcomas may be primary malignant, benign or metastatic. Approximately, 80% of these tumors are malignant. These tumors are classified according to their histological types. Retroperitoneal tumor emerges from fat, fascia, muscles, lymphatic tissue, residual embryonic tissue or loose connective tissue. **Case:** A 69-year-old woman who had abdominal discomfort and back pain for two months was admitted to the general surgery department of our institution. Preoperative hematological and biochemical tests were within normal limits. Tumor markers CEA, CA125, CA19-9, AFP were also within the reference range. The thoracoabdominal CT denoted a lesion measured 7x6,5 cm in left retroperitoneal area. The mass was hypodense and well-limited. The tumor and left surrenal gland have been extensively resected. The resected specimen was examined by the pathology department and its report confirmed the diagnosis of liposarcoma. The subtype was not classified as well-differentiated or dedifferentiated due to the mixed pattern of tumor. Genetic analysis was performed and reported the mutation in FGFR2 gene called ‘‘p.Ser252Trp (COSMIC: COSM915507)’’. The patient was discharged on the 5th day after the surgery. **Discussion:** The incidence of retroperitoneal sarcoma was reported 2.5 per 1,000,000. As noticed, these tumors are relatively uncommon. The peak incidence is the people in fourth to sixth decades and the ratio between male and female is 1:1. Retroperitoneal sarcoma is generally asymptomatic. Most of the tumors are diagnosed incidentally. Normally, biopsy is not recommended due to the possibility of tumor seeding. **Conclusion:** In conclusion, retroperitoneal sarcoma is a rare disease with high rates of local recurrence. Generally, it is asymptomatic until it becomes large enough to produce compressive symptoms. The mainstay treatment for retroperitoneal sarcoma is complete surgical resection with non-affected margins. Neoadjuvant or adjuvant chemotherapy and radiotherapy are controversial due to the resistance of the tumor.

Keywords: Liposarcoma, Retroperitoneum, FGFR2 Gene

Presentation ID / Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6774-5099

Rhinosporidiosis; Histopatolojik Özellikleri ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fahriye Seçil Tecellioğlu¹

¹*Malatya Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı*

Özet

Rhinosporidiosis, üst respiratuar trakt mukozasında kronik granülomatöz inflamasyon tablosuna yol açan bir hastalıktır. Etken *Rhinosporidium seberi*'dir. Bu mikroorganizma uzun yıllar taksonomide tartışmalara neden olmuştur ancak son yıllarda akuatik mezomüsetazoa (mantar ve hayvan grubu arasında) olarak sınıflandırılmıştır. Klinikte, oluştuğu mukozada polipoid kitleye yol açar. Endemik bir hastalıktır. En sık Hindistan, Sri Lanka ve Afrika'da görülür. Bu olgu sunumunda amacımız Türkiye'de oldukça seyrek görülen bir hastalık olan Rhinosporidiosis'i histopatolojik bulgularıyla ele almaktır. 53 yaşında erkek ve yabancı uyruklu hasta, burundan zor nefes alma şikayeti ile başvurdu. Burnunda kitle olduğunu ve 20 yıl önce opere olduğunu belirtti. Muayenede sol nazal septumdan kaynaklanan septumun kanayan polibi izlendi. Çekilen bilgisayarlı tomografide sinüsler açık polibin izole anterior bölgede olduğu izlendi. Soliter papillom ön tanısı ile polip eksize edildi. Gönderilen dokular incelendiğinde çok sayıda fungal sferüller görüldü ve histopatolojik olarak Rhinosporidiosis tanısı verildi. Bu olgu yaşadığımız bölgede oldukça nadir ve beklenmeyen bir lezyondur. Histopatoloji Rhinosporidiosis için kesin tanı metodudur. Ekstranasal bölgelerde sitolojik inceleme de yüksek başarı şansına sahiptir. Nasal polibin klinik ayırıcı tanısında çok sayıda antite düşünülmektedir. Ülkemizdeki yabancı uyruklu bireyler de göz önüne alınarak klinik başvurularda bu endemik hastalıkların da düşünülmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rhinosporidiosis, Nazal Kavite, Histopatoloji

Presentation ID / Sunum No= 88

| 429

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9644-4583

Rinoplastide Optimum Lateral Krural Pozisyon İçin Dome Sütür Tekniği

Uzman Dr. Burak Kersin¹

¹*Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*

Özet

Fonksiyonel ve estetik septorinoplastinin temel amaçlarından biri burun ucunun kalıcı estetik konturunu oluşturmaktır. Burun ucu ameliyatı teknikleri, rinoplasti işlemleri arasında farklılık gösterir. Sütür tekniğini seçmenin yanı sıra tercih edilen tekniği doğru uygulamak da önemlidir. Sütürler kıkırdak yapısında geri dönüşü olmayan değişiklikler yapmaz. Ancak bunun yerine kıkırdağın biçiminde ve konumunda geçici bir değişikliğe katkıda bulunurlar. Bu sütürlerin neden olduğu skar dokusu oluşumu bu formun korunmasında destekleyici rol oynar. Transdomal sütür, median ve lateral krus arasındaki açının korunmasına, tip definisyonunun ayarlanmasına, tipe yakın lateral alar konveksitesinin azaltılmasına ve tip rotasyonunun ve kolumella-lobül açısının artırılmasına katkıda bulunur. Transdomal sütür, lateral krusun kaudal sınırının ters çevrilmesine (krusun kaudal sınırının sefalik sınırın altında yer değiştirmesi) ve alar rimin konkavitesine neden olabilir. Daniel, Guyuron ve Behmand, transdomal sütürlerin yukarıda bahsedilen yan etkilerinden bazılarını en aza indirmek için horizontal matris sütürünü sefalik uca yerleştirmeyi önerdiler. Bu yöntem sorunu en aza indirmenin çok faydalı bir yoldur. Bununla birlikte, hemitransdomal sütür uygulayarak tip genişliğinde azalma, maksimum lateral krus eversiyonu ve lateral krusun daha düz bir kaudal sınırı elde etmenin teknik olarak daha kolay olduğunu bulmuşlardır. Bir çalışmada sunulan kraniyal tip sütürünün (KTS) konumu ve tekniği, lateral krusun kaudal marjının seviyesini tersine çevirir, böylece onu sefalik marj seviyesi ile hizaya getirir ve yapısal destek sağlar. Tip lobülü ve alar lobül arasındaki geçiş zonu burun ucunun doğal görünümlü konturları için büyük öneme sahiptir. Başka bir çalışmada, hemitransdomal sütür uygulamasının daha basit olduğu ve transdomal sütür tekniğine kıyasla bazal görünümde değerlendirilen doğal görünümlü, estetik açıdan hoş bir burun ucu oluşturmada güçlü bir araç olarak hizmet edebileceği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Rinoplasti, Lateral Krus, Sütür Tekniği

Dome Suture Technique for Optimum Lateral Crus Position in Rhinoplasty

Abstract

One of the main goals of functional and aesthetic septorhinoplasty is to create the permanent aesthetic contour of the nasal tip. Nasal tip surgery techniques vary among rhinoplasty procedures. Besides choosing the suture technique, performing the preferred technique properly is also mandatory. The sutures do not make irreversible changes in the cartilage structure. But instead, they contribute to a temporary change in the form and position of the cartilage. The formation of scar tissue induced by these sutures takes a supportive role in preserving this form. The transdomal suture, contributes to preserving the angle between middle and lateral crus, adjusting the dome definition, reducing the lateral alar convexity near the dome and increasing the dome rotation and columella-lobule angle. Transdomal suture itself may cause an inversion of the caudal border of the lateral crus and a concavity of the alar rim. Daniel, Guyuron and Behmand have suggested placing the horizontal mattress suture at the cephalic end to minimize some of the aforementioned side effects of the transdomal suture. However, they have found it technically easier to achieve dome width reduction, maximum lateral crus eversion and a straighter caudal border of the lateral crus by applying the hemitransdomal suture. The positioning and technique of the cranial tip suture presented in a study evert the level of the caudal margin of the lateral crus, thus bringing it into alignment with the level of the cephalic margin which then provides structural support for the transition between the tip lobule and the alar lobule, an area that has great importance for natural-looking contours of the nasal tip. In another study, hemitransdomal suture was found to be more simple to execute and can serve as a powerful tool in creating a natural-appearing, aesthetically pleasing nasal tip assessed in the basal view compared to transdomal suture technique.

Keywords: Rhinoplasty, Lateral Crus, Suture Technique

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7973-5813

Sağ Elini Baskın Olarak Kullanan Kişilerde Bir İşitsel Uyarana Karşı Ölçülen Sağ ve Sol El Reaksiyon Zamanının, Ultradiyen Ritmin Sempatik ve Parasempatik Fazlarında Karşılaştırılması**Işınsu Karaoğlu¹, Prof. Dr. Lamia Pınar², Ahmet Hulusi Yeşil¹, Prof. Dr. Erhan Kızıltan³**¹*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji ABD*²*Okan Üniversitesi, Fizyoloji ABD*³*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji ABD***Corresponding author: Işınsu Karaoğlu***Özet**

Giriş ve Amaç: Ultradiyen ritimle ilişkili olarak ortaya çıkan serebral lateralizasyonun, reaksiyon zamanı (RZ) üzerinde de etkili olabileceği düşüncesiyle; akut şiddetli egzersiz aracılığıyla oluşturulan sempatik aktivasyonda, regüler ve irregüler işitsel uyarılara karşı sağ ve sol el reaksiyon süreleri test edilmiştir. Yöntem: Çalışmaya, sağ eli dominant olan 23 Kız, 7 Erkek öğrenci katılmıştır. Katılımcıların, dinlenme durumundaki kan basıncı ve kalp atım hızları ölçülmüş, işitsel uyarılara karşı RZ testi uygulanmıştır. Daha sonra, bir tredmil egzersiziyle, katılımcının istirahat kalp atım sayısı iki katına çıkarılarak, bu şekilde 5 dakika boyunca egzersize devam ettirilmiştir ve sempatik sinir sistemi aktivasyonu sağlanmıştır. Tekrarlanan ilişkili testlerle bu faz teyit edilmiştir. Sempatik aktivasyon fazında da sağ ve sol el reaksiyon zamanı ölçümleri tekrarlanmıştır. Bulgular: Sempatik aktivasyon fazında, dinlenme fazına nazaran, her iki uyaran tipinde de sağ ve sol el reaksiyon hızı anlamlı olarak artmıştır. Regüler uyarılara karşı sağ el reaksiyon hızı sola nazaran daha yüksek olmakla beraber; iki el arasında ne dinlenme döneminde ne de sempatik aktivasyon sonrasında fark anlamlı bulunmamıştır. Irregüler uyarılarda ise -sürpriz olarak- hem dinlenme hem de sempatik aktivasyon döneminde, sol el RZ'nin, sağ ele nazaran anlamlı olarak daha hızlı olduğu saptanmıştır. Sonuç: Regüler uyarılarda; sağ elin öğrenilmiş otomatik motor hareketlerinden dolayı, sol el hızına nazaran bir üstünlüğü olmakla birlikte, sol hemisfer duyu-motor integrasyonunda bir etkinlik artışı olmadığı düşünülmüştür. Öte yandan, sağ hemisferin sözel olmayan sesleri işleme sürecindeki bilinen üstünlüğü ve dikkat ile ilgili artan aktivasyonu, katılımcıların daha fazla dikkat ettiği irregüler uyarılara karşı refleks yanıtta sol elin hızını arttırmış olabilir. Böylece, sağ ele nazaran daha düşük motor beceriye sahip olan sol elin reaksiyon süresinin, sağ hemisferin duyu işleme sürecindeki hızı ile telafi edildiği ($p<0.01$) değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ultradiyen Ritim, Serebral Lateralizasyon, İşitsel Reaksiyon Zamanı, Sempatik Aktivasyon, Akut Şiddetli Egzersiz

Comparison of Right and Left Hand Reaction Times Measured Against An Auditory Stimulus in Right-Handed Persons in the Sympathetic and Parasympathetic Phases of Ultradian Rhythm

Abstract

Introduction and Aim: With the thought that cerebral lateralization associated with the ultradian rhythm may also have an effect on the reaction time (RT), right and left hand RTs to regular and irregular auditory stimuli were tested in sympathetic activation (SA) induced by acute intense exercise. **Method:** 23 female and 7 male right-handed students participated in the study. After measuring resting blood pressure, heart rate of the participants, the RT test was applied against an auditory stimulus. Then, the heart rate of the participants was doubled with treadmill exercise, and the exercise was continued for 5 minutes in this way. The sympathetic system was activated and confirmed by related tests. Right and left hand RT measurements were repeated in the SA phase. **Results:** Right and left hand RTs increased significantly in both stimulus types in the SA phase compared to the resting phase. Although the right hand RT to regular stimuli is higher than the left; there was no significant difference between the two hands in the resting period or after SA. On the other hand, surprisingly, in irregular stimuli, it was determined that the RT of the left hand was faster than the right in both the resting and SA periods. **Conclusion:** In regular stimuli; although the right hand has superiority over left hand due to learned automatic motor movements, there was no increase in efficiency in left hemisphere sensory-motor integration. On the other hand, the known superiority of the right hemisphere in processing non-verbal sounds and the increased activation of attention may have increased the speed of the left hand in the reflex response to irregular stimuli. Thus, it was evaluated that the RT of the left hand, which has lower motor skills compared to the right, is compensated by the speed of the right hemisphere during the sensory process.

Keywords: Ultradian Rhythm, Cerebral Lateralization, Auditory Reaction Time, Sympathetic Activation, Acute Intense Exercise

Presentation ID / Sunum No= 326

| 433

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7986-3874

Sağ Kolon Divertikülitini Tanı ve Tedavisinde Bilgisayarlı Tomografinin Etkinliği

Uzman Dr. Sinan Arıcı¹¹*T.C. S.B.Ü. Bursa Yüksek İhtisas EAH*

Özet

Amaç: Sağ kolon divertikülitinin semptomları akut apandisit taklit edebilir. Bu nedenle bu hastaların çoğu apandisit şüphesiyle gereksiz cerrahi müdahaleye maruz kalabilmektedir. Bu çalışmamızın amacı sağ kolon divertikülitini olan hastalarımızın klinik ve tedavi sonuçlarını değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Ocak 2016-Kasım 2021 tarihleri arasında kolon divertikülitini olan 126 hastadan sağ kolon divertikülitini tanısı alan 17 hastanın demografik ve klinik verileri retrospektif olarak incelenerek radyolojik değerlendirmeleri ve klinik bulguları kaydedildi. Bulgular: On yedi hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 37.52 olup, 10'u (%58,82) kadın, 7'si (%41,18) erkekti. Yatış öncesi semptomların süresi 1-4 gün olarak bulundu (ortalama 2.2 gün). Genel olarak hastaların %66,6'sında ateş, %46.6'sında bulantı, %33'ünde ishal, %73'ünde sağ alt karın ağrısı ve %27'sinde genel karın ağrısı semptomları mevcuttu. Tüm hastaların %82,35 'inde lökositoz saptandı. Tüm hastalarda CRP seviyeleri (%100) yüksek olarak ölçüldü. İki hastada akut apandisit ile uyumlu ultrason raporu olması nedeniyle bilgisayarlı tomografi olmadan ameliyat gerçekleştirildi. Bu iki hastada operasyon bulgusu olarak Hinchey-1b çekum divertikülitini saptandı. Bir hastanın bilgisayarlı tomografisinde çekum divertikülitine eşlik eden şüpheli bulgular olması nedeniyle tanısal laparoskopi yapıldı. Bir hastada çekumda divertikülit ve sağ kolon medialinde apse görüldü (Hinchey-2). Bu hastaya girişimsel radyoloji tarafından perkütan drenaj ve i.v. antibiyoterapi uygulanarak tedavisi gerçekleştirildi. Bir hastada akut batın bulguları ve perforasyon sağ kolon divertikülitini olması nedeniyle sağ hemikolektomi ve ileokolik anastomoz yapıldı (Hinchey 3). Tüm hastalara ultrason değerlendirmesi yapılmasına rağmen 9 (%52,9) hastada divertikülit tanısı net olarak konulamadı. Lokalizasyona göre hastaların %64,7 'sinde çıkan kolonda, %35,3'ünde çekumda divertikülit mevcuttu. Sonuç: Deneyimli ellerde ultrasonografi divertikülitini akut apandisitten ayırt etmekte etkili bir yöntem olmasına rağmen şüpheli olgularda doğru tanıyı belirlemek ve doğabilecek komplikasyonlarda doğru tedavi yöntemini uygulamak için BT büyük önem taşımaktadır. Akut apandisit ve sağ kolon divertikülitini, özellikle çekal divertikülit ile klinik olarak karışabilmektedir. Komplike olmayan çekal divertikülit genellikle konservatif olarak tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi, Hinchey Sınıflaması, Sağ Kolon Divertikülitini

Presentation ID / Sunum No= 73

| 434

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3779-6957

Salbutamole Bağlı Gelişen Uzun QT: Nadir Bir Olgu**Uzman Dr. Nuran Günay¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye***Özet**

Giriş: Salbutamol, kısa etkili beta 2 adrenerjik agonisttir. Selektif bir bronkodilatatördür ve etkisini adrenerjik reseptörlerini uyararak göstermektedir. Etkisinin kısa sürede başlaması nedeniyle tercih edilen bir ilaçtır. Bronkospazm, solunum sıkıntısı ve hipokalemi tedavisinde kullanılmaktadır. Salbutamolün yan etkileri hipokalemi, hipomagnezemi, tremor, santral sinir sisteminin uyarılmasına bağlı hiperaktivite ile konvülsiyon, hiperglisemi ve laktik asidozudur. Kardiyovasküler sistemde görülen yan etkiler hayatı tehdit edebilir. Bu yan etkiler QT aralığında uzama, ventriküler aritmilere yatkınlık, atriyal ve ventriküler ektopik atımlar, taşikardi, hipotansiyon, hipertansiyon, atriyal fibrilasyon, miyokard iskemisi ve infarktüsüdür. Olgu: 54 yaşındaki kadın hasta acil servise ciddi nefes darlığı şikâyeti ile başvurdu. Akciğer ödemi tanısı koyulan hastaya iv diüretik tedavisi başlandı. Oksijen saturasyonunun düşük, bronkospazmı olması nedeniyle salbutamol verildi, nonmekanik ventilasyon yapıldı. Hastadan kardiyoloji konsültasyonu istendi. Yapılan ekokardiyografide; EF'si %30-35, segmenter duvar hareket kusuru, hafif mitral ve triküspit yetersizliği, PABs 35-40 mmHg, sol kalp boşluklarında dilatasyon saptandı. Hasta akut akciğer ödemi tanısı ile koroner yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Verilen tedavi ile hastanın solunum sıkıntısı azaldı. Bronkospazmı olması nedeniyle tedavisine salbutamol 3x1 ilave edildi. Hastanın ilk çekilen EKG'sinde QT mesafesi normal sınırdıydı. 1 gün sonra çekilen EKG'sinde ise QT mesafesinin ciddi uzadığı görüldü. Hastanın potasyum ve magnezyum düzeyi normal sınırlardaydı. QT mesafesini uzatacak ek ilaç almıyordu. QT mesafesindeki uzamaya salbutamolün neden olduğu düşünülerek tedaviden çıkarıldı. Takiplerde QT mesafesinin normal sınırlara geldiği görüldü. Sonuç: Ciddi solunum sıkıntısında, sık kullanılan salbutamolün kardiyolojik yan etkilere de neden olabileceği unutulmamalıdır. Elektrolitleri normal olmasına rağmen, QT mesafesinde uzama olan hastalarda etiyolojide salbutamolün de olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Salbutamol, Uzun QT, Akciğer Ödemi.

Long QT Developed Due to Salbutamol: A Rare Case

Abstract

Introduction: Salbutamol is a short-acting beta 2 adrenergic agonist. It is a selective bronchodilator and shows its effect by stimulating adrenergic receptors. It is a preferred drug because its effect starts in a short time. It is used in the treatment of bronchospasm, respiratory distress and hypokalemia. The side effects of salbutamol are hypokalemia, hypomagnesemia, tremor, hyperactivity due to stimulation of the central nervous system and convulsions, hyperglycemia and lactic acidosis. Side effects seen in the cardiovascular system can be life-threatening. These side effects are prolongation of the QT interval, susceptibility to ventricular arrhythmias, atrial and ventricular ectopic beats, tachycardia, hypotension, hypertension, atrial fibrillation, myocardial ischemia and infarction. **Case:** A 54-year-old female patient applied to the emergency department with the complaint of severe shortness of breath. The patient was diagnosed with pulmonary edema and iv diuretic therapy was started. Due to low oxygen saturation and bronchospasm, salbutamol was administered and non-mechanical ventilation was performed. Cardiology consultation was requested for the patient. In the echocardiography; EF was 30-35%, segmental wall motion defect, mild mitral and tricuspid regurgitation, PABs 35-40 mmHg, dilatation in the left heart cavities were detected. The patient was admitted to the coronary intensive care unit with the diagnosis of acute pulmonary edema. With the treatment, the patient's respiratory distress was decreased. Salbutamol 3x1 was added to her treatment because she had bronchospasm. In the first ECG of the patient, the QT interval was within the normal range. In the ECG taken 1 day later, it was observed that the QT interval was severely prolonged. The patient's potassium and magnesium levels were within normal limits. She was not taking additional drugs to prolong the QT interval. The prolongation of the QT interval was thought to be caused by salbutamol and was excluded from the treatment. In the follow-ups, it was observed that the QT interval came to the normal limits. **Conclusion:** It must be taken into account that in severe respiratory distress, frequently used salbutamol may cause cardiac side effects. It should be considered that salbutamol may be involved in the aetiology in patients with QT prolongation although electrolytes are within normal ranges.

Keywords: Salbutamol, Long QT, Pulmonary Edema.

Presentation ID / Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6458-3282

Santral Venöz Katater Malpozisyonu Olgu Sunumu

Uzman Dr. Büşra Tanyıldızı¹

¹*Kastamonu EAH*

Özet

Santral venöz kateterler (SVK) çeşitli klinik endikasyonlarda vasküler erişim kazandırması sebebiyle yaygın olarak kullanılmaktadır: • ilaç verilmesi • renal replasman tedavisi • total parenteral beslenme • zayıf periferik venöz erişim • kardiyak kateterizasyon ve • transvenöz kalp pili Santral venöz erişimi internal juguler ven(IJV), subklavian ven, femoral ven, kol venleri içine yerleştirilmiş büyük çaplı bir kateter ile gerçekleştiriyoruz. Bu yerleşim yerlerinden sağ kalbe giden düz seyri, venöz stenoz ve tromboz riskinin en düşük olması sebebiyle SVK'lar için tercih edilen damar sağ iç juguler vendir . Birçok girişime göre güvenli bir olmasına rağmen yerleştirilmesi sırasında ve kateterin bakımında birçok komplikasyon tanımlanmıştır. Başarılı kateter yerleştirme teknik uzmanlık yanında aynı zamanda potansiyel komplikasyonların farkında olmayı da gerektirir. Komplikasyonlar → Enfeksiyöz komplikasyonlar %5-26, → Tromboembolik komplikasyonlar da %2-26 → Mekanik komplikasyonlar %5-19 sıklıkta görülür • arteriyel ponksiyona bağlı kanama ve hematoma • aritmi • hemotoraks • pnömotoraks • hava embolisi • kateter enfeksiyonu • kılavuz tel (KT) kayıpları • malpozisyon Son dönemde USG eşliğinde yapmamıza rağmen önceki uygulamalarda anatomik olarak belirlenen kılavuz noktalara göre girişim gerçekleştiriliyordu. Anatomik varyasyonları düşünürsek kör dediğimiz yaklaşımlar daha çok mekanik komplikasyonlara sebep oluyordu. Kateterin yanlış yerleştirilmesi nispeten yaygın bir komplikasyon olup küçük ve orta ölçekli klinik çalışmalar %3.6 ila 14 oranında kateter malpozisyonu bildirmiştir. SVK pozisyonunun doğrulanması için rutinde işlem sonrası direkt grafi X-Ray kullanılmaktadır. Çok yaygın olmamakla birlikte işlem esnasında da transtorasik veya transözofageal ekokardiyografi ile de yerleşimi doğrulayabiliyoruz. Santral venöz kanülasyon sırasında kılavuz tel pozisyonunun belirlenmesi için transözofageal ekokardiyografi(TEE) önerilmiş ve anesteziyologların TEE ile yatak başında kateter malpozisyonunu saptayabildikleri bildirilmiştir. Kastamonu EAH yoğunbakım ünitemizdeki son dönemde karşılaştığımız santral venöz katater malpozisyonu olgularından bahsedeceğim. M. T. 78 yaş, K: Postoperatif inkarsere herni A. T. 90 yaş, K: Covid 19 L. K. 88 yaş, E: Covid 19 C. K. 71 yaş, E: Diyabetik ketoasidoz C. K. 66 yaş, E: CPR sonrası H. A. 61 yaş, E: SVO

Anahtar Kelimeler: Santral, Venöz, Katater, Malpozisyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3628-7392 / 0000-0002-7428-5091 / 0000-0003-2440-7529 /
0000-0002-0812-1128, 0000-0003-1072-3846

Sars-Cov-2 ile İlgili Farklı Prensipli Ticari Antikor Testlerinin Tanısal Performansları

Arş. Gör. Dr. Harika Öykü Dinç¹, Uzman Dr. Yusuf Emre Özdemir², Dr. Öğretim Üyesi Rıdvan Karaali³, Uzman Dr. Nesrin Gareayaghi⁴, Prof. Dr. Bekir Kocazeybek⁵

¹*Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı*

²*Bakırköy Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

³*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji*

⁴*Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kan Merkezi*

⁵*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji*

**Corresponding author: Harika Öykü DİNÇ*

Özet

SARS CoV-2'nin tanısında yalnızca PCR kullanılmasının ardından, antikor testleri hızla çeşitli ticari firmalar tarafından geliştirilmiştir. Farklı viral hedef proteinleri ve antikor alt sınıflarını saptayan bu testlerin, duyarlılık ve özgüllüğü de farklılık göstermektedir. Çalışmada, testlerin tanı amaçlı kullanımını değerlendirmek için çeşitli firmaların farklı prensiplere sahip SARS-CoV-2 IgM, IgA ve IgG testlerinin duyarlılık ve özgüllük başta olmak üzere tanısal performanslarının incelenmesi amaçlanmıştır. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi, Pandemi Polikliniğine COVID-19 şüphesi ile başvuran, sonrasında COVID-19 tanısı almış, 180 akut ve geçirilmiş COVID-19 hastası çalışmamıza dahil edilmiştir. Semptomların başlangıcından itibaren ilk üç hafta içerisinde alınan hastalar akut hasta grubuna, üçüncü hafta ve sonrasında alınan hastalar geçirilmiş hasta grubuna dahil edilmiştir. Nisan-Haziran 2018 tarihleri arasında COVID-19 pandemisi öncesinde temin edilen 180 serum örneği kontrol olarak çalışmaya dahil edilmiştir. Bu çalışmaya dahil edilen tüm testler üretici firmaların önerileri doğrultusunda çalışılmıştır. COVID-19 geçirmiş hastalarda farklı prensiplere sahip IgG saptayan testler arasında en etkili testlerin duyarlılık ve özgüllük değerleri sırasıyla %86.7/%99.4 (Abbott), %86.1/%98.9 (Dia. Pro)'dır. Akut COVID-19 hastalarında farklı prensiplere sahip IgM saptayan testler arasında ise duyarlılık ve özgüllük değerleri sırasıyla %67.8/%99.4 (Abbott), %68.9/%98.6 (Vircell)'dir. Akut COVID-19 hastalarında en iyi uyumu 0.67 kappa katsayısı ile Abbott IgM ve 0.65 kappa katsayısı ile Vircell IgM + IgA testi göstermiştir. Geçirilmiş COVID-19 hastalarında ise en iyi uyumu 0.86 kappa katsayısı ile Abbott IgG ve 0.85 kappa katsayısı ile Dia.Pro IgG testi göstermiştir. IgM saptayan antikor testlerinin duyarlılıklarının düşük olması nedeniyle rutin tanıda gerçek zamanlı revers transkriptaz polimeraz zincir reaksiyonu yerine tercih edilmemelidir. IgG saptayan testler ise,

toplumsal seroprevalans ve özellikle terapötik immünplazma üretimi için COVID-19 geçirmiş kişilerde antikor yanıtını ve titrelerini saptamak için tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; IGA; IGG; IGM; Sars-CoV-2

Diagnostic Performances of Commercial Antibody Tests With Different Principles Related to Sars-CoV-2

Abstract

There are differences between the sensitivity and specificity of these tests due to the usage of different viral target proteins and antibody subclasses. To evaluate the diagnostic use of these tests, we aimed to examine the diagnostic performance, especially sensitivity and specificity, of SARS-CoV-2 IgM, IgA, and IgG tests of various companies, which have different principles. 180 patients with acute and past COVID-19 who applied to the Pandemic Outpatient Clinic with the suspicion of COVID-19 and were subsequently diagnosed. The patients admitted within the first 3 weeks after the onset of symptoms were included in the current patient group, and those admitted at the third and after the third week was included in the past patient group. 180 serum samples obtained before the COVID-19 pandemic were included. All the tests included in our study were studied with the recommendations of the manufacturing companies. Between the IgG detection tests with different principles in patients with past COVID-19, the sensitivity and specificity values of the most effective tests were; 86.7%/99.4% (Abbott), 86.1%/98.9% (Dia. Pro). Between the IgM detection tests with different principles in current COVID-19 patients, the sensitivity and specificity values were; 67.8%/99.4% (Abbott), 68.9%/98.6% (Vircell) Abbott IgM with a kappa coefficient of 0.67, and Vircell IgM+IgA test with a kappa coefficient of 0.65 showed the best fit in patients with current COVID-19 infection. In patients with past COVID-19, Abbott IgG with 0.86 kappa coefficient and Dia. Pro IgG test with 0.85 kappa coefficient showed the best match. Due to the low sensitivity of IgM detection antibody tests, they should not be preferred instead of real-time reverse transcriptase-polymerase chain reaction in routine diagnosis. IgG detection tests may be preferred to detect the antibody response and the titers in people who have had COVID-19 for population seroprevalence and especially therapeutic immune plasma production.

Keywords: COVID-19; IGA; IGG; IGM; Sars-CoV-2

Presentation ID / Sunum No= 87

| 439

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6570-5405

Senkron Meme ve Rektum Kanserli Hastanın Tedavisi

Dr. Mustafa Akın¹, Dr. Ferhat Ekinci²

¹Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı

**Corresponding author: Mustafa Akın*

Özet

Kliniğimize sağ memede ele gelen kitle nedeniyle başvuran 58 yaşındaki bayan hastaya yapılan PET-CT' de sağ memedeki kitleyle beraber rektumda da ikinci bir kitle saptandı. Patolojik olarak memedeki kitle invaziv duktal karsinom rektum ise 2. primer rektal adenokarsinom olarak raporlandı. Öncelikle rektum kanseri nedeniyle opere edilen hastada rektum kanseri evresi T3N0M0 idi. Sonrasında da sağ meme ca için sağ Meme koruyucu cerrahi ve sentinel lenf nodu diseksiyonu yapılan hastanın meme ca için de evresi T1N0M0'dı. Operasyon sonrası tıbbi onkoloji tarafından rektum ca 'ya yönelik 8 kür XELOX (oksaliplatin 21 günde 1 ve kapesitabin 3000 mg/gün 21 günde 14 gün alacak şekilde) kemoterapisi planlandı. Meme kanseri içinde kemoterapi endikasyonu konulmayıp sadece anastrazol tablet 10. yıl süreyle günde 1 kez alacak şekilde başlandı. Kemoterapiler komplikasyonsuz şekilde tamamlandıktan sonra öncelikle memeye hipofraksiyone radyoterapi protokolü uygulanarak 42.5 Gy/16 fraksiyon takiben de rektum ca'ya yönelik de pelvik 45 Gy/25 fraksiyon rektal tümör lojuna da 50 Gy/25 fraksiyon eksternal radyoterapi tamamlandı. Hasta tüm tedavileri takiben 30 aydır yapılan takiplerinde kanserle ilgili hiçbir patolojiye rastlanmadı ve kür elde edilmiş oldu.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Rektum Kanseri, Kemoradyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 220**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Serratia Marcescens MB703 Suşundan Prodigiosin Pigment Üretimini Optimizasyonu

Merve Tunca Koyun¹, Dr. Seda Şirin¹, Prof. Dr. Belma Aslım¹
¹Gazi Üniversitesi

Özet

Sentetik pigmentlerin üretim sürecinde kullanılan öncül maddelerin kanserojenik özelliği olması nedeniyle, sağlık, tekstil, kozmetik, gıda gibi endüstriyel üretim süreçlerinde doğal bakteriyel pigment üretimine yönelik eğilimi arttırmıştır. Doğal pigmentlerin mikroorganizmalardan üretimi sentetik olarak üretilmelerine kıyasla daha verimli ve ekonomik bir süreçtir. Bu çalışmada, *Serratia marcescens* MB703 suşundan izole edilen prodigiosin pigmentinin üretimini stimüle edecek koşullar belirlenerek, bu pigmentin optimum üretilme koşullarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, *S. marcescens* MB703 suşundan prodigiosin pigmenti üretiminde nutrient broth besi ortamı, gliserol ile zenginleştirilmiş nutrient broth besi ortamı, nutrient agar besi ortamı ve inkübasyon süreleri (1-7 gün) denenmiş, prodigiosin pigment üretimi spektrofotometrede, 535 nm dalga boyunda ölçülerek absorbans olarak belirlenmiştir. *S. marcescens* MB703 suşunun inkübasyon sürelerine göre, en iyi prodigiosin pigment üretimi nutrient agar besi ortamında 6. ve 7. günde tespit edilmiştir (72 mg/L). Yapılan istatistiksel analizlere göre, inkübasyon süresinin prodigiosin pigment üretimini 6. güne kadar anlamlı düzeyde arttırdığı belirlenmiştir ($p<0,05$). Prodigiosin pigmentinin optimum üretim ortamları ile daha düşük maliyetli maksimum üretimin gerçekleştirilmesi, sağlık, tekstil, kozmetik, gıda gibi endüstriyel sektörlerde kullanımı için oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışma, 05/2018-13 kodlu Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (BAP) projesi tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Serratia Marcescens* MB703, Prodigiosin, Pigment, Üretim, Optimizasyon.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Serum Fibrinogen Levels in Endometrial Hyperplasia, Atypia and Carcinoma: A Preliminary Clinical Study**Uzman Dr. Aysun Firat¹***¹Department of Obstetrics and Gynecology, Istanbul Education and Research Hospital, Health Sciences University of Turkey, Samatya, Istanbul, Turkey***Abstract**

Introduction: Current emerging data suggest that some coagulation parameters, especially fibrinogen, are correlated with cancer development and prognosis in several cancer types. Hypercoagulable microenvironment is also shown to be closely related to the tumorigenesis and the progression since some procoagulants, tissue factors and cytokines expressed by tumor cells cause blood hypercoagulability. However, there are few studies concentrated on their application in endometrial cancer. In the present preliminary study, we aimed to detect the level of serum fibrinogen in patients with endometrial cancer. **Patients and method:** A retrospective analyses of patients' records at our hospital's health information system (HIS) were done between January 2019 and December 2021. All patients with abnormal vaginal bleeding, and diagnosed with an endometrial pathology including polyps, atypia and carcinoma were documented. A correlated number of control group was chosen among the patients with normal pathology after endometrial curettage. Demographics and serum fibrinogen levels with ranges were recorded at Excel 2010 programme (Microsoft, US), and statistical analyses were done using student's t and analysis of variance (ANOVA) tests. $P < 0.05$ indicated the statistical significance. **Results:** A total of 57 female patients were evaluated in 4 groups as Group I (control, $n=17$), Group II (endometrial polyp, $n=9$), Group III (endometrial atypia, $n=9$) and Group IV (endometrial carcinoma, $n=22$). Mean age in the groups I to IV was 44, 47, 45 and 61 years, respectively (Table 1). Patients' ages in Group IV was significantly higher ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in serum fibrinogen levels of the first 3 groups ($p > 0.05$), but in patients with endometrial carcinoma, fibrinogen was significantly elevated ($p < 0.05$). **Conclusions:** The results of this preliminary study has shown that high pretreatment fibrinogen level can be associated with endometrial carcinoma. However, further studies should be designed to confirm its clinical significance in the diagnosis, stage and prognosis.

Keywords: Fibrinogen, Endometrial Hyperplasia, Polyp, Atypia, Endometrial Carcinoma

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0655-6427

Servikal Diskektomi ve Füzyon Cerrahisinden Sonra Rehabilitasyon

Dr. Öğretim Üyesi Onder Cerezci¹

¹*Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon*

Özet

Giriş: Servikal diskektomi ve füzyon cerrahisinden sonra rehabilitasyon tartışılmakta olan bir konudur. Bu çalışmada kendi kliniğimizin pratiği sunulmaktadır. Materyal ve metod: Kliniğimizde 2019 ve 2020 yıllarında tek seviyeli boyun fıtığı nedeniyle ACDF cerrahisi uygulanan nörolojik defisiti olmayan toplam 127 hastanın (23 erkek, 17 kadın) 40'ı çalışmaya alınmıştır. Ortalama yaş 45.5 idi. Hastalar ameliyat sonrası fizik tedavi ve egzersiz programına başvuran ve başvurmayan 2 gruba ayrılmıştır. A Grubu: ACDF sonrası fizik tedavi ve egzersiz programına başvurmayan yirmi (20) hasta (12 erkek, 8 kadın). Grup-B: ACDF sonrası 6 aylık fizik tedavi programına başvuran ve uyum sağlayan yirmi (20) hasta (11 erkek, 9 kadın). Oswestry (ODI), Görsel Analog Ağrı Skalası (VAS) ve C2-7 servikal lordoz açısı değerlendirilmiştir. C2-7 servikal lordoz açıları Surgimap (Nemaris Inc., USA) programı kullanılarak her hasta için ayrı ayrı hesaplanmıştır. Sonuçlar arasındaki ilişkiler Wilcoxon biyoistatistik testi ile karşılaştırılmıştır. $p < 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: A ve B gruplarının ODI, VAS ve C2-7 servikal lordoz açısı parametreleri istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Postoperatif 2. gün ODI, VAS ve C2-7 servikal lordoz açısı ve 6. ay C2-7 servikal lordoz açısı açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0.05$), ancak postoperatif 6. ay arasında anlamlı fark saptanmıştır. fizyoterapi sonrası grup-B'nin VAS ve ODI değerleri ve grup-A'nın postoperatif 6. ay VAS ve ODI değerleri ($p < 0.05$). Postoperatif 6. aydan sonra C2-7 servikal lordoz açısı açısından fizyoterapi sonrası grup-B ile post-operatif grup-A arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$). Sonuç: ACDF sonrası erken dönem fizik tedavi ve egzersiz programı ağrının giderilmesinde faydalıdır .

Anahtar Kelimeler: Servikal Distektomi, Füzyon Cerrahisi, Rehabilitasyon

The Effects of Rehabilitation Following Anterior Cervical Microdiscectomy and Fusion Surgery

Aim: This retrospective study aims to determine effects of physical therapy exercise program performed following anterior cervical discectomy and fusion (ACDF) surgery on patient's pain treatment. **Material and Methods:** 40 of total 127 patients (23 men, 17 women) without neurological deficit, who underwent ACDF surgery in our clinic in 2019 and 2020 for single level cervical disc hernia, were enrolled. Mean age was 45.5. Patients were separated into 2 groups, who apply and did not apply for postoperative physical therapy and exercise program. Group-A: Twenty (20) patients (12 men, 8 women) who did not apply for post-ACDF physical therapy and exercise program. Group-B: Twenty (20) patients (11 men, 9 women) that applied for post-ACDF 6-month physical therapy program and complied to it. Oswestry Deficiency Index (ODI), Visual Analog Pain Scale (VAS) and C2-7 cervical lordosis angle were

evaluated. C2-7 cervical lordosis angles are individually calibrated and calculated for each patient by using Surgimap (Nemaris Inc., USA) program. The relations between the results were compared with Wilcoxon biostatistics test. $p < 0.05$ was considered significant. **Results:** ODI, VAS and C2-7 cervical lordosis angle parameters of A and B groups were statistically compared. There was no significant difference between the groups in terms of postoperative 2. days ODI, VAS and C2- 7 cervical lordosis angle and 6. months C2-7 cervical lordosis angle ($p > 0.05$) but significant difference was identified between postoperative 6. months after physiotherapy VAS and ODI values of group-B and postoperative 6. months VAS and ODI values of group-A ($p < 0.05$). There was no significant difference between post-physiotherapy group-B and post-operative group-A in terms of C2-7 cervical lordosis angle ($p > 0.05$) after postoperative 6. months. **Conclusion:** Early post-ACDF physical therapy and exercise program enhances and improves pain management and does not cause any changes in restoration of cervical misalignment.

Keywords: Anterior cervical discectomy fusion, cervical lordosis , cervical misalignment, physical therapy program, restoration.

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5113-2287

Servikojenik Baş ağrısının Tedavisinde Lokal Anestezik Enjeksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Nilüfer Aygün Bilecik¹

¹SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Servikojenik Baş Ağrısı(SBA) ilk kez 1983 yılında tanımlanmış olup, Uluslararası Baş Ağrısı Derneği tarafından 2004 yılında yayınlanan baş ağrısı sınıflandırmasında yerini almıştır. Boyundaki anatomik yapılar ve yumuşak dokulardan kaynaklanan baş ağrıları, SBA olarak adlandırılır. Bu çalışmada SBA'nın nedenleri arasında sayılan baş ve boyun bölgesindeki miyofasyal aktif tetik noktalara (Trigger Point) sahip hastalara hem bu noktalara, hem de baş bölgesinin esas ağrı duyusundan sorumlu olan V. kranial sinir olan N. Trigemini'nin yüz bölgesindeki çıkış noktalarına nöralterapi teknikleri esas alınarak, lokal anestezi (LA)(%1 procain) enjeksiyonu yapılarak karşılaştırmalı bir analiz, pilot çalışma olarak yapılmak istendi.

Anahtar Kelimeler: Servikojenik Baş Ağrısı, Miyofasyal Tetik Nokta, N.Trigemini

Comparison of Local Anesthetic Injection Techniques in the Treatment of Cervicogenic Headache

Abstract

The term cervicogenic headache (CHA) is first used in 1983 and has been included in the classification of headaches by the international Headache Society (IHS) in 2004. The headaches that causes from the anatomic structures of the neck and soft tissues are called CHA. In our study the purpose was to obtain a compared analysis of the results of the patients with myofascial trigger points by injecting local anesthetic (%1 procain) both this trigger points and the exit points of nervus trigeminus, the fifth cranial nerve that is the head and neck region's primary pain receiver.

Keywords: Cervicogenic Headache, Myofascial Active Trigger Points, Nervus Trigemini

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1330-4041 / 0000-0003-2965-3278

Serviks Adenokarsinomu Sonrası Gelişen Akut Renal Yetmezlik: Olgu Sunumu**Berfin Kaya¹, Cavit Güdücü²**¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi*²*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

GİRİŞ: Serviks kanseri gelişen ülkelerde en çok görülen kanserler arasında yer almaktadır. Meme kanserinden sonra kadınlarda en sık görülen ikinci kanserdir. Bu bakımdan tarama ve HPV aşılması kritik önem taşımaktadır. **AMAÇ:** HPV aşılması ve düzenli serviks kanseri taramaları erken tanı ve tedavide büyük önem taşımaktadır. Kadınlar tarama programları ve HPV aşılması konusunda bilinçlendirilmelidir. Profilaktik HPV aşısı rutin aşılama programlarına konulmalı ve teşvik edilmelidir. **OLGU:** 61 yaşındaki hipertansiyon ve bipolar tanılı lityum kullanan kadın hasta rutin kan takibinde kreatinin değeri 2.2 mg/dl saptanması üzerine lityum ilacına ara verilmiş. 1 ay sonraki takibinde kreatininini 3.7 mg/dl saptanması üzerine nefrolojiye yönlendirilmiştir. Kitle nedenli post-renal böbrek yetmezliği tanısıyla hastanemiz kadın hastalıkları ve doğum kliniğine yönlendirilmiştir. Hasta öyküsünde HPV aşılarının yapılmadığını, 120 paket/yıl sigara kullandığını ve aralıklarla vajinal kanama olduğunu belirtmiştir. Hastanın jinekolojik muayenesinde servikste fiçi şeklinde büyüme ve sol parametrium tutulumu saptanmıştır. Yapılan USG tetkikinde serviksten köken almış, serviksi tamamen büyütmüş, düzensiz sınırlı 38x35mm kitle saptanmış, mesane ve üreter tutulumundan da şüphelenilmiştir. Servikal biyopsi sonucunda serviks adenokarsinomu tanısı konmuştur ve bilateral perkütan nefrostomi uygulanmıştır. Hasta şu anda kliniğimizde ayaktan kemoradyoterapi tedavisi almaktadır. **SONUÇ:** Serviks adenokarsinomlarının en büyük risk faktörü HPV olmakla birlikte ikinci sırada sigara yer almaktadır. Günümüzde serviks kanseri tarama programlarının yetersiz uygulanması ve rutin HPV aşı programlarının olmaması nedeniyle birçok hasta geç evre tanı almaktadır. Bu da prognozu olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri, Böbrek Yetmezliği, HPV, Sigara**Cervical Adenocarcinoma Complicated by Acute Renal Failure: A Case Report****Abstract**

INTRODUCTION: Cancer of the cervix is one of the most common cancers in developing countries. It is the 2nd most common cancer after breast cancer among women worldwide. From this

perspective screening and HPV vaccination have critical significance. **OBJECTIVE:** HPV vaccination and routine cervix cancer screenings have huge significance on early diagnoses and treatment. Women should be more educated on screening programs and HPV vaccinations. Prophylactic HPV vaccinations should be included in routine vaccination programs and be encouraged. **CASE:** A woman aged 61 with the disease of hypertension and bipolar disorder who receives lithium therapy is stopped lithium therapy due to detection of 2.2 mg/dl creatinine levels during routine blood work. She is directed to nephrology after patient revealed creatinine levels of 3.7 mg/dl at a follow up visit a month later. She had applied to our OB-GYN department with a diagnosis of post renal failure due to a mass. During history she had stated the lack of HPV vaccinations, smoking index of 120 packs/year and intermittent vaginal spottings. On gynecologic examination barrel shaped enlargement and left parametrium involvement was detected. During USG imaging a mass size of 38x35mm with irregular borders that originated from cervix is detected with the suspicion of bladder and ureter involvement. After biopsy she was diagnosed with cervical adenocarcinoma and percutaneous nephrostomy is applied. Currently she is receiving chemoradiotherapy as an out-patient in our clinic. **CONCLUSION:** Whilst HPV is the leading risk factor of cervix adenocarcinomas, smoking follows as the second. Many patients get diagnosed at late stages due to inefficient implementation of screening programs and lack of routine HPV vaccination programs. And this affects prognosis adversely.

Keywords: Cervix Cancer, Renal Failure, HPV, Smoking

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7748-3272

Sıçan Yumurtalıklarında Er α ve Er β 'nin İmmünohistokimyasal Ekspresyonu**Dr. Öğretim Üyesi Fatih Mehmet Gür¹***¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp fakültesi***Özet**

Östrojen hedef dokulardaki etkilerini östrojen reseptörler vasıtasıyla gerçekleştirir. Östrojen reseptörlerden östrojen reseptör alfa (Er α) ve östrojen reseptör beta (Er β) nükleer reseptör süperfamilyası üyesi olan reseptörlerdir. Ovaryum dokusundaki Er α ve Er β lokalizasyonlarına ilişkin çalışmaların sonuçları arasında fikir birliği yoktur. Bu yüzden bu çalışmada sıçan ovarium dokusundaki Er α ve Er β dağılımının belirlenmesi amaçlanmıştır. Altı adet yetişkin dişi sıçan anestezi edildikten sonra, ovarium dokuları hızlı bir şekilde vücuttan uzaklaştırılarak % 10'luk nötr formalin içerisinde 24 saat süreyle fikse edildi. Rutin histolojik işlemlerden geçirilen dokular parafine gömüldükten sonra 5 μ m kalınlığında kesildi ve immünohistokimyasal yöntemlerle boyandı. Er α ve Er β pozitif immunboyanma primer sekonder ve graaf foliküllerindeki granüloza hücrelerinin hücre çekirdeklerinde gözlemlendi. Primordiyal foliküller östrojen reseptör negatifti. Granüloza hücrelerde Er β pozitif boyanma yoğunluğu Er α ya göre daha fazlaydı. Er α ve Er β pozitif boyanma teka hücreleri, intersitisyel hücreler ve germinal epitel hücrelerinin çekirdeklerinde de gözlemlendi. Teka hücrelerinin bazıları Er α ve Er β pozitifken bazıları negatifti. Bu hücrelerde Er α pozitif boyananların oranı ve boyanma yoğunluğu Er β pozitif olanlara göre daha fazlaydı. Luteal hücre çekirdeklerinde Er α pozitif immunboyanma gözlenmesine rağmen Er β pozitif boyanma gözlenmedi. Bilindiği gibi östrojenin, en önemli görevlerinden biri folikülogenez ve steroidogenezi düzenlemesidir. Ovaryum dokusunda Er α ve Er β pozitif hücrelerin varlığı bu reseptörlerin yumurtalık dokusunun fonksiyonlarını yerine getirebilmesi için elzem olduğunu göstermektedir. Ayrıca granüloza hücrelerinde Er β pozitif boyanma yoğunluğunun Er α ya göre daha fazla olması östrojenin foliküler gelişme ile ilgili etkilerini özellikle Er β aracılığıyla gerçekleştirdiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ovaryum, Er α , Er β , Rat, İmmünohistokimya

Immunohistochemical Expression of Er α and Er β in Rat Ovaries

Abstract

Estrogen exerts its effects in target tissues through estrogen receptors. Among the estrogen receptors, estrogen receptor alpha (Er α) and estrogen receptor beta (Er β) are receptors that are members of the nuclear receptor superfamily. There is no consensus among the results of studies on the localization of Er α and Er β in the ovarian tissue. Therefore, in this study, it was aimed to determine the distribution of Er α and Er β in rat ovarian tissue. After six adult female rats were anesthetized, ovarian tissues were quickly removed from the body and fixed in 10% neutral formalin for 24 hours. The tissues, which underwent routine histological procedures, were cut in 5 μ m thickness after embedded in paraffin and stained with immunohistochemical methods. Er α and Er β positive immunostaining was observed in the cell nuclei of granulosa cells in primary, secondary, and Graaf follicles. Primordial follicles were estrogen receptor-negative. Er β positive staining intensity was higher in granulosa cells than Er α . Er α and Er β positive staining was also observed in the nuclei of theca cells, interstitial cells, and germinal epithelial cells. Some of the theca cells were Er α and Er β positive, while some were negative. In these cells, the rate of Er α positive staining and the staining intensity were higher than Er β positive ones. Although Er α positive immunostaining was observed in luteal cell nuclei, Er β positive staining was not observed. As it is known, one of the most important functions of estrogen is in the regulation of folliculogenesis and steroidogenesis. The presence of Er α and Er β positive cells in the ovarian tissue indicates that these receptors are essential for the ovarian tissue to perform its functions. In addition, the higher Er β positive staining intensity in granulosa cells compared to Er α suggests that estrogen exerts its effects on follicular development, especially through Er β .

Keywords: Ovary, Er α , Er β , Rat, Immunohistochemistry

Presentation ID / Sunum No= 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0555-112X

Şiddetli Akut Hepatit İle İlişkili Antitüberküloz Tedavisine Bağlı Dress Sendromu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Tuba Uyanık¹

¹*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Eozinofili ve Sistemik Belirtileri Olan İlaç Döküntüsü (DRESS), ilaçlara karşı oluşan sistemik bir reaksiyondur. Deri, lenf nodu ve viseral tutulum ile ortaya çıkabilir. Karaciğer tutulumu gelişmesi halinde transplantasyon ihtiyacı doğabilir. Sülfonamidler, fenitoin, karbamazepinin DRESS'e neden olduğu defalarca bildirilmiştir. Olgumuzda kaviter akciğer tüberkülozu için İzonyazid-Rifampisin-Pirazinamid-Ethambutol kullanan 21 yaşında bir kadın hastayı sunduk. Şiddetli akut hepatit ile başvurdu. Karaciğer enzim yüksekliği gözlemlendi (AST:181 U/L, ALT: 41 U/L, ALP: 128 U/L, GGT: 88 U/L, LDH: 418 U/L, INR: 1,62, total bilirubin: 2 mg /dl). İzlemde kısa sürede kollardan başlayıp vücuda yayılan makülopapüler döküntü gelişti. Döküntü birleşme eğilimindeydi. Yüksek doz steroid tedavisi ile karaciğer fonksiyon testlerinde dramatik gerileme oldu ve antitüberküloz tedavisi değiştirildi. İzlemde hastanın tüm klinik ve laboratuvar bulguları tamamen geriledi. DRESS sendromu, kontrol sistemi için erken teşhis ve acil sistemik bir reaksiyondur. DRESS sendromuna neden olabileceği düşünülen ilacı kullanan hastaların yakın takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Drug Rash With Eosinophilia and Systemic Symptoms, Akut Hepatit, Steroid

Anti-Tuberculosis Treatment Related Dress Syndrome Associated With Severe Acute Hepatitis: Case Report

Abstract

Drug Rash with Eosinophilia and Systemic Symptoms (DRESS) is a systemic reaction that occurs against drugs. It may present with skin, lymph node and visceral involvement. Liver involvement can result in even transplantation. Sulfonamides, phenytoin, carbamazepine have been repeatedly reported for causing DRESS. In our case, we reported a 21 year old female patient using INH-Rifampicin-Pyrazinamide-Ethambutol for cavitary pulmonary tuberculosis. She presented with severe acute hepatitis. Liver enzyme elevation was observed (AST:181 U/L, ALT: 41 U/L, ALP: 128 U/L, GGT: 88 U/L, LDH: 418 U/L, INR: 1.62, total bilirubin: 2 mg/dl). In the follow-up, a maculopapular rash developed in a short time starting from the arms and spreading to the body. The rash tended to coalesce

With high-dose steroid treatment, there was a dramatic regression in liver function tests and her anti-tuberculosis treatment was modified. In follow-up, all clinical and laboratory findings of the patient regressed completely. DRESS syndrome is a systemic reaction that needs early diagnosis and immediate treatment to be controlled. Close follow-up of patients who use drugs accused of DRESS is important. First thing in the treatment is cessation of suspected drug.

Keywords: Drug Rash With Eosinophilia and Systemic Symptoms, Acute Hepatitis, Steroid

Presentation ID / Sunum No= 262

| 451

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5042-6670

Sıradışı Bir Perianal Lezyon: Hidradenoma Papilliferum

Uzman Dr. Hasan Eroğlu¹

¹*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş Hidradenoma papilliferum, sıklıkla anogenital bölgede rastlanan ve cilt adnekslerinden köken alan selim karakterli bir tümördür. Bunun dışında saçlı deri, yüz, kol, göz kapağı ve gövde gibi değişik bölgelerde görüldüğü raporlanmıştır. Genellikle küçük ve kistik yapılı lezyonlar olan papillifer hidradenomlar, çoğunlukla 30-50 yaş aralığındaki erişkin kadınlarda görülür. Kanama, kaşıntı ve ağrı gibi şikayetlere yol açabilir. Birkaç vakada erkeklerde de görüldüğü tanımlanmıştır. Olgu Sunumu 39 yaşında kadın hasta, perianal bölgede 3 aydır olan şişlik, ağrı ve kaşıntı şikayetleri ile polikliniğe başvurdu. Yapılan inspeksiyonunda litotomi pozisyonunda saat 2-3 hizasında hemen anal girim seviyesinde yaklaşık 2 cm çapında anodermden kabarık düzgün yüzeyle lezyon saptandı. Rektal tuşede özellik saptanmadı. Hastaya rektoskopi uygulandı, patoloji saptanmadı. Lezyon, eksternal hemoroid pakesi ön tanısı ile lokal anestezi altında bir miktar sağlam anoderm ile eksize edildi. Eksizyon sonrasında lezyonun, klasik hemoroid pakesinin makroskopik özellikleri taşımadığı görüldü. Histopatolojik incelemede mikroskop altında çift sıralı epitelyum ile döşeli glandüler papiller yapılar görülmesi üzerine “hidradenoma papilliferum” tanısı konuldu. Hasta postoperatif 6. saatte taburcu edildi. Takiplerinde herhangi bir özellik saptanmadı. Tartışma ve Sonuç Hidradenoma papilliferum, genellikle vulva bölgesini tutan nadir bir lezyondur. Histopatolojik çalışmalar düzgün kenarlı orta dermiste, üst epidermisle hiçbir bağlantısı olmayan fibröz bir kapsülle çevrelenmiş bir kistik lezyon olarak tanımlamıştır. İki sıra epitel hücresiyle döşeli papiller-glandüler yapılardan oluşur. Altta myoepitelyal hücre sırası, yüzeyde kolumnar hücre sırası bulunur. Mitozlar görülebilir ancak agresif seyir beklenmez. Perianal bölgede de görülebilir. Fizik muayenede, eksternal hemoroidal hastalık, mavi nevüs, perianal apse ile karışabilir. Her ne kadar selim bir lezyon olarak kabul edilse de, literatürde bazı özellikli gen mutasyonlarını taşıyan papillifer hidradenomların düşük de olsa malign transformasyon riski taşıdıkları belirtilmektedir. Bu nedenle hastaların aralıklı takibi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hidradenoma Papilliferum, Perianal Selim Hastalıklar

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6514-6789

**Sirozu Olmayan Erişkin Hastalarda Oluşan Portal Ven Trombozunun
Etyolojik Dağılımı****Uzman Dr. Yusuf Samir Hasanlı¹***¹Hacettepe Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı***Özet**

Amaç: Portal ven trombozu (PVT), portal hipertansiyonun kronik karaciğer hastalığı yokluğunda farklı klinik seyir ve tedavisi olan nadir sebeplerinden birisidir. Hastalığın yaş, cins ve etyolojik dağılımının iyi bilinmesi izlem ve tedavide çok önemlidir. Çalışmanın amacı sirozu olmayan kronik portal ven trombozlu hastaların etyolojilerine göre dağılımını belirlemektir. **Yöntemler:** Bu çalışma tanımlayıcı, retrospektif olarak tasarlandı. Hacettepe Tıp Fakültesi Gastroenteroloji bölümünde kronik portal ven trombozu tanısıyla izlenen hastalar geriye dönük olarak tarandı. Kronik karaciğer hastalığı, siroz ve portal vene bası yapan herhangi tümoral oluşumlara bağlı portal ven obstruksiyonu dışlandıktan sonra toplam 119 hasta seçildi. Hastaların sosyodemografik özellikleri, hemogram, biyokimya, trombofili testleri, endoskopi ve görüntüleme sonuçları toplandı. **Bulgular:** Hastaların ortalama yaşı 45.5±15.3, ortalama tanı yaşları ise 36.0±16.4 idi. Kadın hasta sayısı daha fazlaydı (kadın/erkek=62/57). Ortalama takip süreleri 106.1±93.4 aydı. En sık karın ağrısı, karında şişkinlik, çabuk yorulma gibi nonspesifik şikayetlerle başvuran hastalarda başlıca fizik muayene bulgusu splenomegali idi. Hastaların büyük çoğunluğunun etyolojisinde bir veya birden fazla trombofilik faktör olduğu (sırasıyla, %10.0/12 hasta, %31.9/38 hasta), 25 hastada (%21.0) ise myeloproliferatif hastalık olduğu görüldü. On dört hasta (%12.0) idyopatik, 4 hasta (%3.4) Antifosfolipid sendromu, 3 hasta (%2.5) ise Behçet hastasıydı. On bir hastada (%9.2) tanısız değerlendirme yapılmamıştı. Trombofili faktörleri arasında en sık görülen protein C ve S eksikliği idi (sırasıyla, %27.7/33 hasta, %19.3/23 hasta). **Sonuçlar:** Sonuç olarak masif splenomegali, varis kanaması, karın ağrısı, pansitopeni ile gelen her bir hastada siroz dışı PVT düşünülmeli ve bu hastalar trombofili, myeloproliferatif hastalık açısından araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Portal Ven Trombozu, Trombofili, Myeloproliferatif, Siroz, Splenomegali**Etiological Distribution of Chronic Portal Vein Thrombosis in Adult Patients Without Cirrhosis****Abstract**

Objective: Portal vein thrombosis (PVT) is one of the rare causes of portal hypertension not related to chronic liver disease (CLD), which differs with its clinical course and treatment. Knowing age, gender

and etiological distribution of the disease is very important in follow-up and treatment. With this study, we wanted to review the etiological distribution of the disease. **Material and Methods:** This study designed as a descriptive, retrospective. Patients who were followed up with the diagnosis of PVT in the Gastroenterology department of Hacettepe Faculty of Medicine in the last 40 years were retrospectively screened. A total of 119 patients were selected after excluding CLD, cirrhosis, and portal vein obstruction due to any tumoral formations compressing the portal vein. Sociodemographic characteristics, laboratory, endoscopy and imaging results of the patients were analyzed. **Results:** Mean age of the patients was 45.5 ± 15.3 , and mean age at diagnosis was 36.0 ± 16.4 . The number of female patients was slightly higher (female/male=62/57). Main physical examination finding was splenomegaly in patients who applied with nonspecific complaints such as abdominal pain, distension, and fatigue. It was observed that the majority of the patients had one or more thrombophilic factors in the etiology (10.0%/12 patients, 31.9%/38 patients, respectively). Myeloproliferative disease was detected in 25 patients (21.0%). Fourteen patients (12.0%) were idiopathic, 4 patients (3.4%) had Antiphospholipid syndrome, and 3 patients (2.5%) had Behçet's disease. Diagnostic evaluation was not performed in 11 patients (9.2%). Protein C and S deficiency was the most common among thrombophilia factors (27.7%/33 patients, 19.3%/23 patients, respectively). **Conclusion:** In conclusion, non-cirrhotic PVT should be considered in every patient presenting with massive splenomegaly, variceal bleeding, abdominal pain, and pancytopenia, and these patients should be investigated for thrombophilia and myeloproliferative disease.

Keywords: Portal Vein Thrombosis, Thrombophilia, Myeloproliferative, Cirrhosis, Splenomegaly

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3278-7779

Sistemik Lupus Eritematozus ve Sjögren Hastalarında Hipotalamo-Pituiter-Adrenal Eksen Aktivitesi**Dr. Öğretim Üyesi Cihat Uçar¹, Doç. Dr. Servet Yolbaş², Prof. Dr. Sedat Yıldız³**¹Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı²İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Romatoloji Bilim Dalı³İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı**Corresponding author: Cihat UÇAR***Özet**

Sistemik lupus eritematozus (SLE); sebebi bilinmeyen, otoimmün karakterli, birçok organ ve sistemi etkileyen, kronik bir bağ dokusu hastalığıdır. Sjögren sendromu ise salgı bezi disfonksiyonuna neden olan olan sistemik bir otoimmün romatizmal hastalıktır. Romatizmal hastalıkları olanlarda yapılan çalışmalarda, romatizmal hastalıkların modülasyonunda hipotalamo-hipofizer adrenal aksın (HPA) rolünün olduğu bildirilmiştir. HPA aksının son ürünü olarak böbrek üstü bezinden kortizol salgılanmaktadır. En önemli etkisi vücudu strese karşı korumak olduğundan, stres oluşturan durumlarda kandaki ve dolayısıyla vücut sıvılarındaki düzeyi artırır. Kısa vadede koruyucu olduğu düşünülen bu artış, uzun vadede birçok hastalığın etiopatolojisi ile ilişkilidir. Ayrıca otoimmün romatizmal hastalıkları olanlarda HPA aksının anti-inflamatuvar etkisinin yetersiz kaldığı da bildirilmektedir. Çalışmamızın amacı, otoimmün romatizmal hastalıklardan olan SLE ve Sjögren hastalarında nöro-modülatör etkisi olan kortizol hormonunun plazmada ve idrarda ölçümünü yapmayı ve sağlıklı bireyler ile karşılaştırmaktır. Çalışma İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Romatoloji Bilim dalı kliniğine başvuran 30 SLE ve 30 Sjögren hastası ile yaş ve cinsiyetleri uyumlu 30 sağlıklı gönüllü üzerinde yapılmıştır. Kan örnekleri, 8-12 saatlik açlığı izleyen, sabah 0800-900 saatleri arasında alınmıştır. İdrar örnekleri sabah ilk idrarı olacak şekilde alınmıştır. Kan ve idrarda kortizol ölçümü ELİSA yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Elde edilen veriler Mann Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldı. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Kan kortizol düzeyi SLE hastalarında (48.07 ± 33.2 ng/ml), Sjögren hastalarında (45 ± 36.2 ng/ml) ve sağlıklı gönüllülerde (40.9 ± 21 ng/ml) olarak tespit edilmiştir. İdrar kortizol düzeyi SLE hastalarında (209 ± 127 ng/ml), Sjögren hastalarında (158 ± 76 ng/ml) ve sağlıklı gönüllülerde (221 ± 143 ng/ml) olarak tespit edilmiştir. Gruplar arasında kortizol düzeyi bakımından istatistiksel bir farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Sonuç olarak, sistemik lupus eritematosuz ve Sjögren hastalarında hem idrar hem de kan kortizol düzeylerinin kontrol grubuyla benzer olması, her iki hastalıkta da HPA eksen aktivitesinin anormal olmadığına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Lupus Eritematozus, Sjögren Hastalığı, Kortizol

Presentation ID / Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4998-1781

Soliter Tiroid Nodülü ve Multinodüler Guatrı Olan Hastalarda Tiroid Kanseri Sıklığı ve Dağılımı

Uzman Dr. Nagihan Beştepe¹
¹S.B. Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Soliter tiroid nodülü (STN) ve multinodüler guatrı (MNG) olan hastaların optimal yönetimi konusunda tartışmalar devam etmektedir. Önceki çalışmalar, STN’de malignite riskinin daha yüksek olduğunu raporlamıştır. Ancak yeni çalışmalar, nodül sayısının malignite riski üzerindeki etkisine ilişkin net bir cevap olmadığını göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, STN ve MNG nedeni ile opere olan hastalarda malignite prevalansını ve dağılımını araştırmaktır. **Materyal ve Metot:** 2007-2016 yılları arasında merkezimizde tiroidektomi yapılan 2414 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Preoperatif tiroid ultrasonografide, 365 (%15,1) hastada STN ve 2049 (%84,9) hastada ise MNG mevcuttu. Hastaların demografik verileri, laboratuvar değerleri ve histopatolojik sonuçları analiz edildi. **Bulgular:** Tiroidektomi yapılan 2414 hastanın histopatolojik sonuçları değerlendirildiğinde STN olan 145/365 (%39,7) hastada malignite saptanırken, MNG olan 772/2049 (%37,7) hastada malignite saptandı. STN ve MNG nedeni ile opere edilen hastalarda malignite prevalansı benzerdi (p=0,46). STN olan hastalarda saptanan karsinomların 122’si (%84,1) papiller karsinom (PTK), 9’u (%6,2) foliküler karsinom (FTK), 4’ü (%2,8) medüller karsinom (MTK), 2’si (%1,4) anaplastik karsinom, 5’i (%3,4) Hurthle hücreli karsinom ve 3’ü (%2,1) malignite potansiyeli belirsiz iyi diferansiye tiroid karsinomu idi. MNG olan 772 hastada saptanan toplam 1131 karsinom odağının, 1065’i (%94,1) PTK, 19’u (%1,7) FTK, 9’u (%0,8) MTK, 3’ü (%0,3) anaplastik karsinom, 14’ü (%1,2) Hurthle hücreli karsinom ve 21’i (%1,9) malignite potansiyeli belirsiz iyi diferansiye tiroid karsinomu idi. **Sonuç:** STN veya MNG olan hastalarda, hasta başına tiroid kanseri olasılığı benzerdir. Bu nedenle, tüm tiroid nodülü olan vakalar için doğru patolojik değerlendirme yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Soliter tiroid nodülü, multinodüler guatr, tiroid kanseri

Prevalence and Distribution of Thyroid Cancer in Patients with Solitary Thyroid Nodules and Multinodular Goiter

Abstract

Objective: The optimal management of patients with solitary thyroid nodules (STN) and multinodular goiter (MNG) is controversial. Previous studies have shown that STN are more likely to be malignant. However, recent studies show that the effect of the number of nodules on the risk of malignancy is not clear. The aim of this study is to investigate the prevalence and distribution of malignancy in patients with STN and MNG undergoing thyroid surgery. **Materials and Methods:** 2414 patients who underwent thyroidectomy in our center between 2007 and 2016 were evaluated

retrospectively. Preoperative thyroid ultrasonography detected STN in 365 (15.1%) patients and MNG in 2049 (84.9%) patients. Demographic, laboratory and histopathological data of the patients were analyzed. **Results:** When the histopathological results of 2414 patients who underwent thyroidectomy were evaluated, malignancy was detected in 145/365 (39.7%) patients with STN, while malignancy was detected in 772/2049 (37.7%) patients with MNG. The prevalence of malignancy was similar in patients operated for STN and MNG ($p=0.46$). Of the carcinomas detected in patients with STN, 122 (84.1%) were papillary carcinoma (PTC), 9 (6.2%) were follicular carcinoma (FTC), 4 (2.8%) were medullary carcinoma (MTC), 2 (1.4%) anaplastic carcinoma, 5 (3.4%) were Hurthle cell carcinomas, and 3 (2.1%) were well-differentiated tumor of uncertain malignant potential (WDT-UMP). Of the 1131 carcinoma foci detected in 772 patients with MNG, 1065 (94.1%) were PTC, 19 (1.7%) FTC, 9 (0.8%) MTC, 3 (0.3%) were anaplastic carcinoma, 14 (1.2%) were Hurthle cell carcinoma, and 21 (1.9%) were WDT-UMP. **Conclusion:** In patients with STN or MNG, the probability of thyroid cancer per patient is similar. Therefore, accurate pathological evaluation is recommended for all cases with thyroid nodules.

Keywords: solitary thyroid nodules, multinodular goiter, thyroid cancer

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9301-9525

Son Dönem Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Hemodiyaliz Seansının İnteratriyal Blok Üzerine Etkisi**Uzman Dr. Abdulmecit Afşin¹, Dr. Öğretim Üyesi Aşkı Vural²**¹*Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*²*Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi,***Corresponding author: Abdulmecit Afşin***Özet**

Amaç: Son dönem böbrek yetmezliği (SDBY) hastalarında kardiyovasküler ölüm nedenleri arasında koroner arter hastalığı, kalp yetmezliği ve aritmiler yer almaktadır. SDBY hastalarında görülen atriyal dilatasyon ve atriyal fibrozis interatriyal blok (İAB) patofizyolojisinde rol alan en önemli etyolojik faktörlerdir. Diyaliz seansının İAB üzerindeki etkisi ile ilgili yeterli çalışma yoktur. Bu çalışmada, SDBY nedeniyle diyalize giren hastalarda diyaliz seansının İAB üzerine etkisini araştırmak istedik. **Yöntemler:** Çalışmamıza Aralık 2021- Ocak 2022 tarihleri arasında en az 6 aydır hastanemiz hemodiyaliz ünitesinde düzenli bir şekilde diyaliz tedavisi alan 34 SDBY hastası (19 erkek, ortalama yaş: 60.8±5.5 yıl) alındı. Diyaliz seansının hemen öncesinde ve sonrasında tüm hastaların yüzeyel 12 derivasyonlu elektrokardiyogramları (EKG) çekildi. İAB varlığı, EKG'de P dalga süresinin ≥ 120 ms olması olarak tanımlandı. Parsiyel İAB (P dalga süresinin ≥ 120 ms, inferior derivasyonlarda P dalgası pozitif) ve tam İAB (P dalga süresi ≥ 120 ms, inferior derivasyonlarda [bifazik pozitif /negatif morfoloji]) olarak tanımlandı. **Bulgular:** Kalp hızı ve QRS süresinde istatistiksel olarak anlamlı değişiklik izlenmedi. P dalga süresi diyaliz seansı sonrası anlamlı olarak düştü ($p=0.002$). İAB diyaliz seansı sonrası anlamlı olarak düştü ($p=0.002$). Diyaliz seansı öncesinde parsiyel İAB'si olan hasta sayısı 6, tam İAB olan hasta sayısı 6 idi. Diyaliz seansı sonrası parsiyel İAB'si olan hasta sayısı 1, tam İAB'si olan hasta sayısı 2 idi. **Sonuç:** Çalışmamızın sonuçları diyaliz seansı sonrasında P dalga süresi ve İAB sıklığının azaldığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Son Dönem Böbrek Yetmezliği, Hemodiyaliz, Elektrokardiyografi, İnteratriyal Blok.

The Effect of Hemodialysis Session On Interatrial Block in Patients With End-Stage Renal Disease

Abstract

Objective: Coronary artery disease, heart failure and arrhythmias are among the causes of cardiovascular death in patients with end-stage renal disease (ESRD). Atrial dilatation and atrial fibrosis seen in ESRD patients are the most important etiological factors involved in the pathophysiology of interatrial block (IAB). There are not enough studies on the effect of dialysis session on IAB. In this study, we aimed to investigate the effect of dialysis session on IAB in patients undergoing dialysis due to ESRD. **Methods:** Thirty-four ESRD patients (nineteen males, mean age: 60.8 ± 5.5 years) who had been receiving regular dialysis treatment in the hemodialysis unit of our hospital for at least 6 months between December 2021 and January 2022 were included in our study. The standard 12 lead electrocardiogram (ECG) of all patients were taken just before and after the dialysis session. Presence of IAB was defined as P wave duration ≥ 120 ms on ECG. It was defined as partial IAB (P wave duration ≥ 120 ms, P wave positive in the inferior leads) and complete IAB (P wave duration ≥ 120 ms, inferior leads [biphasic positive/negative morphology]). **Results:** No statistically significant change was observed in heart rate and QRS duration. P wave duration decreased significantly after the dialysis session ($p=0.002$). IAB decreased significantly after the dialysis session ($p=0.002$). Before the dialysis session, the number of patients with partial IAB was 6, and the number of patients with complete IAB was 6. After the dialysis session, the number of patients with partial IAB was 1, and the number of patients with complete IAB was 2. **Conclusion:** The results of our study showed that the P wave duration and frequency of IAB decreased after the dialysis session.

Keywords: End-Stage Renal Disease, Hemodialysis, Electrocardiogram, Interatrial Block.

Presentation ID / Sunum No= 121

| 459

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0655-6427

Spinal Kaynaklı Ağrılarda Manuel Tedavinin Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Programına Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Onder Cerezci¹

¹ *Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon*
onder.cerezci@uskudar.edu.tr

Özet

İnsanın acısını azaltmanın bir yöntemi olarak insan elinin kullanılması, insanoğlunun bildiği en eski çaredir. Yapılan bu literatür tarama çalışmasında; spinal kaynaklı ağrılarda uygulanan fizik tedavi ve rehabilitasyon programı ile birlikte spinal manuel tedavinin ağrı kontrolü ve hareket açıklığı kazanımı sonuçlarına etkisi araştırılmıştır. Araştırma yerli ve yabancı literatür, doktora ve yüksek lisans tezlerinin sonuçları ile incelenen makalelerin ortak yönlerini ortaya koymayı hedeflemiştir. Çalışmanın bir başka özelliği uygulanacak konvansiyonel yani cerrahi dışı tedavilerin etkilerini, fizik tedavi ve rehabilitasyon tedavisinde sadece egzersiz değil mobilizasyon ve manipülasyonun da etkilerini araştırmaktır. Özellikle manuel tedavi yöntemlerinin alışlagelmiş konvansiyonel tedavi yöntemleri ile birlikte kullanılmasının sonuçları hastalara uygulanan tedavi kalitesi ve hasta memnuniyeti ile birlikte işe dönüşü de hızlandıracağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spinal Ağrı, Fizik Tedavi, Manuel Tedavi, Tedavi Başarısı, Karyopraktik, Ekonomik Yararlılık, Egzersiz Tedavisi, Mobilizasyon, Manipülasyon

Effency Of Manuel Medicine With Physical Therapy Combilation For Spinal Pain

Aim: The use of hands as a medium to alleviate pain is the oldest remedy known to humankind. This literature screening study looks into the impact of spinal manual therapy applied together with physiotherapy and rehabilitation programs on pain management and restoration of range of motion in cases of spinal pain. The research aims to demonstrate the common aspects of national-international literature, PhD and postgraduate dissertations and evaluated articles. Another aim of this research is to look into impacts of non-surgical conventional therapies as part of physiotherapy and rehabilitation programs on manipulation and mobilization rather than only exercise. It has been considered that manual therapy techniques, when practiced alongside routine conservative treatment methods, particularly boost quality of treatment and patient satisfaction while accelerating the process of returning to work.

Key Words: Spinalpain, Physical therapy, Manuel medicine, success of treatment, chriopractic, economical benefits

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5194-1746

Spirulina Maxima'nın Farklı Çözgenler ve Ekstraksiyon Yöntemleri Kullanılarak Anti-Inflamatuar ve Antioksidan Özelliklerinin Araştırılması

Çiğdem Gözde Aslan¹, Öznur Çopur¹, Meltem Kocamanoğlu¹, Cemrehan Fedacı¹, Öğr. Gör. Dr Erhan Canbay², Dr. Öğretim Üyesi Edis Kuru³, Prof. Dr. Eser Y. Sözmen², Prof. Dr. Yasemin Akçay²

¹Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Tıp Fakültesi

³Su ürünleri Fakültesi

**Corresponding author: Çiğdem Gözde Aslan*

Özet

Giriş: Spirulina maxima yüksek antioksidan ve antiinflamatuvar özelliklere sahip mavi-yeşil bir alg türüdür. İçeriğinin %70'ini protein, %30'unu karbonhidrat, yağ, vitamin ve mineraller oluşturmaktadır. Beta-karoten, C-fikosiyenin, tokoferoller, mikrobeyinler, esansiyel aminoasitler, doymamış yağ asitleri, gama-linolenik asit, sülfatlanmış polisakkarit ve fenolik bileşikler dahil olmak üzere çok sayıda antioksidan içeren Spirulina'nın potansiyel bir tedavi destekleyici olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Spirulina maxima hücrel antioksidan enzimleri aktive, lipid peroksidasyonunu inhibe eder, serbest radikalleri yakalar ve süperoksit dismutaz, katalaz aktivitelerini yükselterek bağışıklık sisteminin gelişmesine, kronik, kardiyovasküler hastalıkların ve bazı kanserlerin gelişiminin baskılanmasına katkıda bulunur. Amaç: Gerçekleştirdiğimiz çalışmada Spirulina maxima'nın hem suda hem %5'lik ve %70'lik Etanol çözeltilerinde belli sürelerde sadece bekletilerek ve farklı sürelerde ultrasonikasyon yöntemi ile ekstraksiyonunu gerçekleştirmeyi ve içeriğindeki antioksidan ve antiinflamatuvar özellikteki maddelerin bu etkilerini ne derece gösterdiklerini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Ekstraksiyon için 2 farklı çözgen (Su ve Etanol (%5 ve %70'lik)) ve metot kullanılmıştır. Spirulina bu çözgenlerde farklı sürelerde (hemen, 4saat, 8saat) bekletilip ekstraksiyonu yapılmıştır. Ultrasonikasyon için aynı çözgenlerde, farklı sürelerde (5dk, 10 dk, 15 dk) ultrasonikasyon ile ekstraksiyon yapılmıştır. Elde edilen ekstraktların antioksidan ve antiinflamatuvar etkileri analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmamızda elde ettiğimiz sonuçlara göre antiinflamatuvar özelliğini araştırmak için çalıştığımız % Hyaluronidaz (HY) inhibisyonu en yüksek %5 EtOH çözeltilinde 4saat bekletilen yöntemde, % Ksantin Oksidaz (XO) inhibisyonu %5 EtOH'de 10dk ultrasonikasyon yapılan çözeltide elde edilmiştir. XO inhibisyonunun diğer en yüksek inhibisyona uğradığı ekstraksiyon yöntemi HY inhibisyonunda olduğu gibi %5 EtOH çözeltilinde 4saat bekletilen yöntemdir. Antioksidan etkileri için kullandığımız yöntemlerden en yüksek FRAP değeri %70 EtOH çözeltilinde 15dk ultrasonikasyon kullandığımız yöntemde elde edilmiştir. En yüksek DPPH değeri %70 EtOH çözeltilinde 8saat beklettiğimiz, TEAC ise suda bekletmeden gerçekleştirdiğimiz ekstraksiyonda en yüksek değerini göstermiştir. Sonuç: Verilerimiz göstermektedir ki Spirulina maxima hem suda hem EtOH'de ekstrakte olarak antiinflamatuvar ve antioksidan özellik

göstermektedir. Bu da *Spirulina maxima*'nın oksidatif strese bağlı hastalıklarda potansiyel bir tedavi yolu olarak görülebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: *Spirulina Maxima*, Antioksidan, Antiinflamatuvar

Investigation of the Anti-Inflammatory and Antioxidant Properties of *Spirulina Maxima* Using Different Solvents and Extraction Methods Abstract

Abstract

Introduction: *Spirulina maxima* is a type of blue-green algae with high antioxidant and anti-inflammatory properties. It consists of 70% protein, 30% carbohydrates, fats, vitamins and minerals. There are studies showing that *Spirulina*, which contains numerous antioxidants, including beta-carotene, C-phycoerythrin, tocopherols, micronutrients, essential amino acids, unsaturated fatty acids, gamma-linolenic acid, sulfated polysaccharide and phenolic compounds, is a potential treatment supporter. *Spirulina* activates cellular antioxidant enzymes, inhibits lipid peroxidation, captures free radicals and increases superoxide dismutase, catalase activities, contributing to the development of the immune system, suppression of the development of chronic, cardiovascular diseases and some cancers. **Purpose:** We aimed to perform the extraction of *Spirulina* both in water and in 5%, 70% Ethanol solutions by simply keeping it for certain periods and by ultrasonication at different times, and to investigate to what extent the antioxidant and anti-inflammatory substances in its content show these effects. **Method:** Two different solvents (Water and Ethanol (5%-70%)) and methods were used for extraction. *Spirulina* was kept in solvents for different times (0-4-8 hours) and extracted. For ultrasonication, the same solvents were used for extraction at different times (5-10-15 min). The antioxidant and anti-inflammatory effects of the obtained extracts were analyzed. **Results:** %Hyaluronidase (HY) inhibition was obtained in method that we studied to investigate its anti-inflammatory properties, in the method that was kept highest in 5% EtOH solution for 4 hours, and %Xanthine Oxidase (XO) inhibition was obtained in the solution in which ultrasonication was applied in 5% EtOH for 10 min. The other extraction method, which XO inhibition has the highest inhibition, is the method that is kept in 5% EtOH solution for 4 hours, as HY inhibition. Among the methods we used for antioxidant effects, the highest FRAP value was obtained in the method where we used 15 min ultrasonication in 70% EtOH solution. The highest DPPH value showed 8 hours in 70% EtOH solution, while TEAC has the highest value in extraction performed in water without waiting. **Conclusion:** Our data show that *Spirulina* has anti-inflammatory and antioxidant properties in both water and EtOH extracts. This shows that *Spirulina* can be seen as a potential treatment route in oxidative stress-related diseases.

Keywords: *Spirulina Maxima*, Antioxidant, Antiinflammatory

Presentation ID / Sunum No= 28

| 462

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7025-4087

Stargardt Hastalığı ve Gebelik Olgu Sunumu

Uzman Dr. Belma Gözde Özdemir¹, Uzman Dr. Metin Özsoy²

¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü

²Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Bölümü

Özet

Giriş: Retinada makula alanındaki ışığa duyarlı hücrelerin bozulmasına neden olan bir kalıtsal hastalıktır. Retina hastalıkları içinde yaklaşık %7 oranında görülmektedir. Gebelik bu sürece dahil olduğunda hastalığın seyri ve fetal etkiler ile genetik aktarım açısından dikkatli olunmalıdır. Olgu: Hasta multipar olup çocukken stargardt tanısı almıştır. Önceki gebeliğinde de sezaryen operasyonuna alınan hasta gözde kızarıklık ve bebek hareketlerinde azlık şikayeti ile başvurdu. Gebelik haftası son adet tarihi ile uyumlu olan hastada yapılan obstetrik incelemelerde patoloji düşündürülen bulguya rastlanılmadı. Nonstres test incelemesinde reaktif olup patoloji izlenmedi. Multidisipliner yaklaşım gereken hastada göz hastalıkları ve enfeksiyon hastalıkları kliniğine danışıldı. Gebeliğine uygun antibiyoterapi planlandı. Maternal görme yetisi yakın takip altında izlendi. Sonuç: Hasta genetik incelemeye ve göz hastalıkları kontrolüne, gebelik süreci boyunca kontrol amaçlı yönlendirildi. Gebelik öncesi danışmanın önemi hastaya anlatıldı. Preimplantasyon Genetik Danışma ve kök hücre teknolojisinin bu konudaki yeri önemlidir. İkinma ile göz sinirlerinde harabiyet oluşabileceği, oksijen azlığı söz konusu olabileceği için için hasta miad tarihinde sezaryen doğum için hazırlandı. Pediatrik göz muayenesi için bebek yönlendirildi. Gen terapileri üzerinde çalışılmakta olup umut vericidir.

Anahtar Kelimeler: Stargardt Gebelik, Enfeksiyon, Sezaryen

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Status Epilepticus ve COVID-19: Vaka Sunumu

Doç. Dr. Ayşe Pınar Titiz¹

¹*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: COVID-19 hastalığı spektrumunda, nörolojik bulgular da sıklıkla raporlanmaktadır; status epileptikus da bunlardan biridir. Epilepsi öyküsü olup 12 yıldır nöbetleri ilaçsız kontrol altında olup, COVID-19 enfeksiyonu geçirirken status epileptikus gelişen bir hastayı sunmayı uygun gördük. Vaka: 57 yaş, erkek hasta. COVID-19 akciğer tutulumu nedeniyle hospitalize ediliyor. Hastanede takibi sırasında jeneralize tonik klonik tipte status epileptikus gelişmesi üzerine yoğun bakım ünitesine alınıyor. İkili antiepileptik tedavi ile nöbetleri kontrol altına alınıyor. Taburculuğu sonrasında nöbeti olmaması üzerine kademeli olarak azaltılıp monoterapiye geçiliyor. Son 1 yıldır nöbetsiz takipli. Sonuç: COVID-19 hastalığı sırasında status epileptikus gelişebilmektedir. Oluş mekanizması çok net değildir. Ancak sitokin salınımına bağlı ortaya çıkan sistemik bir inflamatuvar bir tablonun sebep olabileceği düşünülmektedir. Status epileptikusa bağlı SUDEP (Sudden Unexpected Death in Epilepsy) riski olması nedeniyle tanı ve yönetim oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Status Epileptikus, Sudep

Status Epilepticus and COVID-19: Case Report

Abstract

Introduction: In the COVID-9 disease spectrum, neurological manifestations have been frequently reported, including status epilepticus. We found it appropriate to present a patient with a history of epilepsy, whose seizures have been under drug-free control for 12 years, and who developed status epilepticus while suffering from COVID-19 infection. Case: 57 years, male. He is hospitalized for COVID-19 pulmonary involvement. He is taken to the intensive care unit due to the development of generalized tonic-clonic status epilepticus during his follow-up at the hospital. Seizures are controlled with dual antiepileptic therapy. Since he has no seizures after discharge, his medication is gradually reduced and switched to monotherapy. He has been followed up seizure-free for the last 1 year. Conclusion: Status epilepticus may develop during COVID-19 disease. The mechanism is not very clean. However, it is thought that a systemic inflammatory process due to cytokine release may be the

cause. Because of the risk of SUDEP (Sudden Unexpected Death in Epilepsy) due to status epilepticus, diagnosis and management are very important.

Keywords: COVID-19, Status Epilepticus, Sudep

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0775-8992

Subklavian Çalma Sendromlu Hastada Dijital Substraksiyon Anjiyografi Yöntemi ile Sol Subklavian Arter Stentlemesi**Öğr. Gör. Dr Mehmet Kış¹, Prof. Dr. Özhan Göldeli¹**¹*Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı***Özet**

Giriş Subklavian stenoz, aterosklerotik hastalığın bir belirtici olup kardiyovasküler ve serebrovasküler olaylar için artmış risktir. Subklavian arterdeki ciddi bir darlık, internal mamarian arter, vertebral arter veya aksiller artere olan distal perfüzyonu tehlikeye attığında, subklavian çalma sendromu olarak adlandırılır. Semptomatik hastalarda subklavian arter darlığının tedavisi tıbbi tedavi, balon/stent tedavisi, cerrahi tedavi ve yaşam tarzı değişikliğini içerir. Bizde sol subklavian arterde ciddi darlığı olan, başarılı bir şekilde perkütan translüminal anjiyoplasti ile subklavian stent implantasyonu uygulanan olgumuzu sunmaktayız. Olgu sunumu 88 yaşında kadın, bilinen koroner arter hastalığı nedeniyle CABG, hipertansiyon, hiperlipidemi öyküsü olan hastanın eforla göğüs ağrısı, sol kolda ağrı, baş dönmesi, nefes darlığı şikayetleri mevcut. Fizik muayenede sol üst ekstremitte ile sağ üst ekstremitte arasında 20 mmHg basınç farkı mevcuttu. Servikal dopler ultrasonografide, sol vertebral arterde diyastolde ters akım izlendi (çalma fenomeni). Semptomatik olan hastanın sol subklavian arterine perkütan girişim yapıldı. Sol subklavian lezyona 4.0x15 mm balon ile predilatasyon yapıldı. Akabinde dijital substraksiyon anjiyografi (DSA) yöntemiyle subklavian stenoz bölgesine 8.0x17 mm perifer stent 12 atm’ de implante edildi. Sol internal mamarian arter (LİMA) ve vertebral arter akımlarında iyileşme saptandı. İşlem komplikasyonsuz sonlandırıldı. Takipte hastanın angina, kolda ağrı şikayetleri geriledi. Üst ekstremiteler arası tansiyon farkı 15 mmHG’ nin altına düştü. Hasta sıhhatle taburcu edildi. Sonuç Subklavian çalma sendromunda subklavian darlığa perkütan balon dilatasyonu ve dijital substraksiyon anjiyografi yoluyla stent implantasyonu vertebral arter ve LİMA akımlarında düzelme sağlar. Bu yöntemde işlem başarısı yüksek olup erken taburculuk imkanı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Subklavian Çalma Sendromu, Dijital Substraksiyon Anjiyografi, Periferik Stent İmplantasyonu

Left Subclavian Artery Stenting Via Digital Subtraction Angiography in a Patient With Subclavian Steal Syndrome

Abstract

Introduction Subclavian stenosis is a marker of atherosclerotic disease and is an increased risk for cardiovascular and cerebrovascular events. When a severe stenosis of the subclavian artery compromises distal perfusion to the internal mammary artery, vertebral artery, or axillary artery, it is termed subclavian steal syndrome. Treatment of subclavian artery stenosis in symptomatic patients includes medical therapy, balloon/stent therapy, surgical therapy, and lifestyle modification. We present a case of severe stenosis of the left subclavian artery, who successfully underwent percutaneous subclavian stent implantation. **Case report** An 88-year-old woman with a history of coronary artery by-pass graft (CABG), hypertension, and hyperlipidemia had complaints of chest pain with exertion, pain in the left arm, dizziness, and shortness of breath. On physical examination, there was a 20 mmHg pressure difference between the left upper extremity and the right upper extremity. In cervical doppler ultrasonography, reverse flow was observed in the left vertebral artery in diastole (stealing phenomenon). Percutaneous intervention was performed on the left subclavian artery of the patients. The left subclavian lesion was predilated with a 4.0x15 mm balloon. Subsequently, an 8.0x17 mm peripheral stent was implanted in the subclavian stenosis area at 12 atm with digital subtraction angiography (DSA) method. There was improvement in left internal mammary artery (LIMA) and vertebral artery flows. The procedure was terminated without complications. In the follow-up, the patient's angina and arm pain complaints regressed. The difference in blood pressure between the upper extremities decreased below 15 mmHG. The patient was discharged in good health. **Conclusion** In subclavian steal syndrome, percutaneous balloon dilatation and stent implantation to the subclavian stenosis via digital subtraction angiography improve vertebral artery and LIMA flows. In this method, the success of the procedure is high and it provides the opportunity for early discharge.

Keywords: Subclavian Steal Syndrome, Digital Subtraction Angiography, Peripheral Stent Implantation

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0232-1284

Subksifoid Düzeyde Cilt Altı ve Preperitoneal Yağ Doku Kalınlıkları ve Hepatik Steatoz İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Akçiçek¹

¹Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Abdomen ultrasonografide (USG) veya bilgisayarlı tomografi (BT) incelemelerde, subksifoidal yağ doku kalınlıklarının basit ve hızlı bir şekilde ölçümünün hepatik steatoz (HS) açısından bir ön gördürücü olup olmadığını araştırmaktır. Kontrastsız toraks BT alt kesitlerinde karaciğer, dalak ve subksifoid seviyede subkutanöz (SFT) ve preperitoneal yağ doku (PFT) kalınlıkları görüntüye dahil olan toplam 180 hasta çalışmaya dahil edildi. PFT ve aynı seviyedeki SFT kalınlığı, orta hatta milimetre olarak ölçüldü. BT’de HS’u olmayan, olan ve ciddi yağlanması olan 60’ar hastadan oluşan üç grup belirlenerek tariflenen yağ doku kalınlıklarıyla ilişkileri araştırıldı. Çalışmadaki 134’ü erkek toplam 180 hastanın yaş ortalaması $42,5 \pm 13,3$ olup yaş aralığı 19-65 arasındadır. HS açısından, PFT ve SFT kalınlığı ölçümlerine göre gruplar arasında anlamlı farklılık saptandı ($p<0,05$). Yaş gruplarında, yağ dokuların kalınlık ölçümlerine göre HS grupları arasında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). PFT kalınlığı ölçümlerine göre kadın ve erkekler arasında anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0,05$). SFT kalınlığı ölçümüne göre kadın ve erkekler arasında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). HS’un ciddi düzeyde olduğu durumla ilişkili olabilen subksifoidal SFT ve PFT kalınlıklarının rutin abdomen USG incelemelerinde kısa sürede, basit bir şekilde değerlendirilmesi hastanın olası yağlı karaciğer hastalığı risk faktörleri açısından doğru yönlendirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Toraks BT, Hepatik Steatoz, Preperitoneal Yağ Doku, Subkutanöz Yağ Doku

The Relationship of Subcutaneous and Preperitoneal Fat Tissue Thicknesses At the Subxiphoid Level and Hepatic Steatosis

Abstract

To investigate whether simple and quick measurement of subxiphoidal fat tissue thickness in abdominal ultrasonography (USG) or computed tomography (CT) examinations is a predictor of hepatic steatosis (HS). A total of 180 patients whose liver, spleen and subcutaneous (SFT) and preperitoneal adipose tissue (PFT) thicknesses at the subxiphoid level were included in the images in non-contrast

chest CT (CCT) subsections were included in the study. PFT and SFT thickness at the same level were measured in millimeters at the midline. Three groups, each consisting of 60 patients without HS, with HS, and with severe HS on CT, were determined and their relationship with the described adipose tissue thickness was investigated. The mean age of 180 patients in the study was 42.5 ± 13.3 , and the age range was between 19-65. In terms of HS, there was a significant difference between the groups according to PFT and SFT thickness measurements ($p < 0.05$). A significant difference was found between the HS groups according to the thickness measurements of the adipose tissue in age groups ($p < 0.05$). There was no significant difference between men and women according to PFT thickness measurements ($p > 0.05$). A significant difference was found between men and women according to SFT thickness measurement ($p < 0.05$). A simple evaluation of subxiphoidal SFT and PFT thicknesses which may be associated with severe HS, in routine abdominal USG examinations, may contribute to the appropriate management of the patient in terms of possible fatty liver disease risk factors.

Keywords: Chest CT, Hepatic Steatosis, Preperitoneal Adipose Tissue, Subcutaneous Adipose Tissue

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2974-7610

T3 Transvers Kolon Tümörleri: İki Farklı Embriyolojik Orijinden Gelişen Aynı Kolon Segmenti Tümörlerin Farkları

Dr. Öğretim Üyesi Selman Alkan¹, Dr. Öğretim Üyesi Halil Özer², Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Şentürk¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

²Selçuk Üniversitesi Selçuklu Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Selman Alkan*

Özet

Giriş: Transvers kolon tümörleri, kolon tümörlerinin yaklaşık %10'unu oluşturur. Bu çalışmanın amacı T3 transvers kolon kanserlerinde kolonun distal 1/3 ve proksimal 2/3'ünde yer alan tümörlerin embriyolojik gelişim açısından klinikopatolojik özelliklerini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Patolojik evre pT3 olan 52 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar transvers kolondaki tümör yerleşimine göre proksimal 2/3 (grup-1) ve distal 1/3 (grup-2) olmak üzere 2 gruba ayrılarak değerlendirildi. Hastalar tümör hacmi, lenf nodu tutulumu, çıkarılan lenf nodu sayısı, tümörün histolojik derecesi, karaciğer metastazı ve sağ kalım açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Ortalama tümör hacmi grup 1'de grup 2'ye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu (p: 0,001). Çıkarılan lenf nodu sayısı grup-1'de grup-2'ye göre daha fazlaydı ve bu sonuç istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p: 0,002). Gruplar arasında genel sağkalım açısından anlamlı fark yoktu (p: 0.35). Lenf nodu pozitifliğinin 5 yıllık sağ kalım oranlarını azalttığı tespit edilmiştir (p: 0.03). Sonuç: Transvers kolona yerleşimli tümörler dahil oldukları kolon segmenti ile benzer klinikopatolojik özelliklere sahip olmalarına rağmen proksimal sağ kolon tümörleri gibi, distal ise sol kolon tümörleri gibi hareket etmez. “Transvers kolon tümörleri sağ ve sol kolon tümörleri olarak ayrı ayrı değerlendirilebilir mi?” sorusunun cevabı daha büyük çalışmalarla bulunabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Transvers Kolon, Midgut, Hindgut, Klinikopatolojik

T3 Transverse Colon Tumors: Differences of the Same Colon Segments With Two Different Embryological Origins

Abstract

Giriş: Transvers kolon tümörleri, kolon tümörlerinin yaklaşık %10'unu oluşturur. Bu çalışmanın amacı T3 transvers kolon kanserlerinde kolonun distal 1/3 ve proksimal 2/3'ünde yer alan tümörlerin embriyolojik gelişim açısından klinikopatolojik özelliklerini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Patolojik evre pT3 olan 52 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar transvers kolondaki tümör yerleşimine göre proksimal 2/3 (grup-1) ve distal 1/3 (grup-2) olmak üzere 2 gruba ayrılarak değerlendirildi. Hastalar tümör hacmi, lenf nodu tutulumu, çıkarılan lenf nodu sayısı, tümörün histolojik derecesi, karaciğer metastazı ve sağ kalım açısından karşılaştırıldı. **Bulgular:** Ortalama tümör hacmi grup 1'de grup 2'ye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu (p: 0,001). Çıkarılan lenf nodu sayısı grup-1'de grup-2'ye göre daha fazlaydı ve bu sonuç istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p: 0,002). Gruplar arasında genel sağkalım açısından anlamlı fark yoktu (p: 0.35). Lenf nodu pozitifliğinin 5 yıllık sağ kalım oranlarını azalttığı tespit edilmiştir (p: 0.03). **Sonuç:** Transvers kolona yerleşimli tümörler dahil oldukları kolon segmenti ile benzer klinikopatolojik özelliklere sahip olmalarına rağmen proksimal sağ kolon tümörleri gibi, distal ise sol kolon tümörleri gibi hareket etmez. “Transvers kolon tümörleri sağ ve sol kolon tümörleri olarak ayrı ayrı değerlendirilebilir mi?” sorusunun cevabı daha büyük çalışmalarla bulunabilecektir.

Keywords: Transvers Colon, Midgut, Hindgut, Clinicopathological

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3634-3243

Taburculuk Sonrası Riskli Bebeklerin İlk İki Yıllık İzlemi**Uzman Dr. Sinem Gülcan Kersin¹**¹*Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Giriş ve Amaç:Dünyada her 10 bebekten biri, 37.gebelik haftasını tamamlamadan doğmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre her yıl yaklaşık bir milyon bebek, preterm doğum ve komplikasyonları nedeniyle ölmektedir. Bu ölümlerin önüne geçilebilecek en önemli adım, prematüre doğumların engellenmesidir. Antenatal bakımda iyileşme, optimal maternal beslenme, sigara ve madde kullanımının engellenmesi ile prematüre doğumların her zaman önüne geçilememektedir. Mortalite ve morbidite, gebelik haftası ile ters orantılıdır. Son yıllarda gelişen teknoloji sayesinde, çok daha düşük gebelik haftalarında doğan, yüksek riskli bebekler hayata tutunabilmektedir. Yoğun bakım ünitesindeki bütüncül takip ve zorlu süreç sonrası, bu bebeklerin poliklinik izlemi, topluma kazandırılması multidisipliner bir ekip çalışması ile mümkün olabilmektedir. Taburculuk sonrası bu bebeklerin hangi sıklıkla takip edilmeleri gerektiğine dair standart bir yaklaşım yoktur. En önemli sorun beslenememe olabileceğinden 48-72 saat içinde ilk kontrol yapılmalıdır. Poliklinik takipleri itibariyle bu bebekler, kronolojik yaşa göre değil, düzeltilmiş yaşa göre takip edilmelidir. Yedi-10 gün sonra ya da postmenstrual 40.haftada tekrar bir değerlendirme yapılmalıdır. Düzeltilmiş 2, 4, 6, 9, 12, 15, 18 ve 24.aylarda antropometrik ölçümleri yapılmalı, enerji ve protein gereksinimleri ile büyüme ve gelişmeleri değerlendirilmelidir. Aşılar, kronolojik yaşa uygun şekilde devam etmelidir. İşitme tarama testinde işitme kaybı saptanmamış dahi olsa 12.ayda tekrar değerlendirilmelidir. Bayley-III, nörogelişimsel değerlendirme için en yaygın kullanılan test de olsa Denver, Gelişimi İzleme ve Destekleme Rehberi de kullanılabilir. Gelişimsel gecikme saptanması durumunda özel eğitim için yönlendirilmelidir. Yenidoğan yoğun bakım ünitesindeki takiplerinde başlanan fizyoterapi ve ROP muayeneleri, takip eden hekim gerek gördüğü sürece devam etmelidir. ROP muayeneleri tamamlandıktan sonra kırma kusurları, ambliyopi, şaşılık için 12.ayda tekrar kontrol edilmelidir. İlk 1 yaşta tekrar hastane yatışına neden olan en önemli etken RSV'ye yönelik palivizumab profilaksisi uygulanmalıdır. Sonuç: Yüksek riskli bu bebeklerin aile kaygısına her zaman dikkat etmeli, birlikte, multidisipliner hareket ederek bu bebekleri topluma kazandırmayı hedef haline getirmeliyiz.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Nörogelişim, İzlem

First Two-Year Follow-Up of High-Risky Babies After Discharge

Abstract

Objective and Aim: One of 10 babies in the world is born before completing the 37th week of pregnancy. According to the World Health Organization data, approximately 1 million babies die every year due to preterm birth and its complications. The most important step to prevent these deaths is to prevent premature births. Premature births cannot always be prevented by improving antenatal care, optimal maternal nutrition, and preventing smoking and substance use. Mortality and morbidity are inversely proportional to the week of gestation. Advances in the technology, high-risk babies born at much lower gestational weeks can hold on to life. After the holistic follow-up and difficult process in the neonatal intensive care unit, polyclinic follow-up and reintegration of these babies into society is possible with a multidisciplinary teamwork. There is no standard approach for how often these babies should be followed up after discharge. Since the most important problem may be malnutrition, the first control should be done within 48-72 hours. In the outpatient follow-ups, these babies should be followed according to the corrected age, not according to the chronological age. A reassessment should be made 7-10 days later / at the postmenstrual 40th week. Anthropometric measurements should be made at the corrected 2, 4, 6, 9, 12, 15, 18 and 24 months, and energy and protein requirements, growth and development should be evaluated. Vaccinations should continue in accordance with chronological age. Even if no hearing loss is detected in the hearing screening test, it should be re-evaluated at 12 months. Although Bayley-III is the most widely used test for neurodevelopmental assessment, Denver and/or International Guide for Monitoring Child Development tests can also be used. In case of detection of developmental delay, he should be referred for special educational services. Physiotherapy and ROP examinations, which were started in the neonatal intensive care unit, should continue as long as the following physician deems it necessary. After completing the ROP examinations, refractive errors, amblyopia and strabismus should be checked again at 12 months. Palivizumab prophylaxis should be applied for RSV, which is the most important factor causing rehospitalization in the first year. **Conclusion:** We should always pay attention to the family anxiety of these high-risk babies and make it a target to reintegrate these babies into society by acting in a multidisciplinary manner.

Keywords: Prematurity, Neurodevelopment, Follow-Up

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0002-5366-1510

Tek Koroner Arter Anomalisi; İki Vaka Raporu**Dr. Öğretim Üyesi Tuna Şahin¹**¹*Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı***Özet**

Giriş Tek koroner arter anomalisi, tüm kalbin kanlanmasını sağlayan arterlerin tek bir ostiumdan çıkması durumudur. Oldukça nadir olup, popülasyonun % 0,024-0,044'ünde görülür ve ani ölüm riski taşımaktadır. Çarpıntı, halsizlik şikayeti ile kardiyoloji polikliniğine başvuran, koroner arter hastalığı ön tanısı ile koroner bilgisayarlı tomografi anjiyografi (BTA) yapılan iki hastayı sunuyoruz. Vaka sunumu Çarpıntı, halsizlik şikayeti olan ve koroner BTA yapılan iki hastada, sol ana koroner arter izlenmemiştir ve sağ koroner arter (RCA) sağ sinüs valsavadan çıkmaktadır. İlk hastada, RCA proksimalinden (Resim 1) ve diğer hastada ise daha distalden (Resim 2) ayrılan dallar sol anterior desendan arter (LAD) ve sol sirkümfleks arter (LCx) sulama alanına uzanan dallar vermektedir. Tartışma Koroner arter anomalileri, prevalansı % 1-2'dir. Hastalar çoğunlukla asemptomatiktir. Semptomatik olanların göğüs ağrısı, nefes darlığı, çarpıntı, miyokard infarktüsü ve ani kardiyak ölüme yol açabilme potansiyelleri nedeniyle erken tanısı önemlidir. Konvansiyonel anjiyografik serilerde tek koroner arter anomalisinin görülme oranının % 0,02-0,04 arasında olduğu bildirilmiştir. Koroner arter hastalıklarının tanısında konvansiyonel anjiyografi, uzun yıllar boyunca altın standart olarak kabul edilmiştir. Ancak günümüzde çok kesitli bilgisayarlı tomografi ile yapılan koroner BTA'ler de koroner arter hastalıklarının ve anomalilerin gösterilmesinde kullanılabilir. Literatürde, koroner arter anomalilerini saptamada koroner BTA'nin konvansiyonel anjiyografiye göre daha üstün olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur. Sonuç Tek koroner arter anomalisi oldukça nadir görülür ve genellikle asemptomatiktir. Semptomatik olan hastalarda ani ölüm görülebileceğinden tanıda yüksek doğruluk oranına sahip olan koroner BTA ilk görüntüleme yöntemi olarak tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tek Koroner Arter, Anomali, BT**Single Coronary Artery Anomaly; Two Case Reports****Abstract**

Introduction Single coronary artery anomaly is a condition in which the arteries that supply blood to the entire heart exit from a single ostium. It is extremely rare, occurs in 0.024-0.044% of the population and carries a risk of sudden death. Case presentation In two patients who complained of

palpitations, weakness, and underwent coronary CTA, the left main coronary artery was not observed, and the right coronary artery (RCA) originates from the right sinus valsalva. In the first patient, the branches separated from the proximal RCA (Figure 1) and in the other patient more distal (Figure 2) give branches extending to the left anterior descending artery (LAD) and left circumflex artery (LCx) irrigation area. Discussion Coronary artery anomalies, the prevalence is 1-2%. Patients are mostly asymptomatic. Early diagnosis of symptomatic patients is important because of their potential to cause chest pain, dyspnea, palpitations, myocardial infarction and sudden cardiac death. The incidence of single coronary artery anomaly in conventional angiographic series has been reported to be between 0.02-0.04%. Conventional angiography has been accepted as the gold standard for many years in the diagnosis of coronary artery diseases. Today, however, coronary CTAs performed with multislice computed tomography can also be used to show coronary artery diseases and anomalies. In the literature, there are studies showing that coronary CTA is superior to conventional angiography in detecting coronary artery anomalies. Conclusion Single coronary artery anomaly is very rare and is usually asymptomatic. Since sudden death can be seen in symptomatic patients, coronary CTA should be preferred as the first imaging method, which has a high accuracy rate in the diagnosis.

Keywords: Single Coronary Artery, Anomaly, CT

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3378-0862

Tek Taraflı Vokal Fold Paralizi Olan Olgunun Ses Değerlendirme Bulguları ve Terapi Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe İlayda Mutlu¹, Dr. Şadiye Bacık Tırank²

¹Lokman Hekim Üniversitesi

²Gazi Üniversitesi

Özet

Giriş: Tek taraflı vokal kord paralizisi (UVFP), iyatrojenik yaralanma veya tekrarlayan laringeal sinirde tümör kaynaklı hasardan kaynaklanabilir. Şiddetli UVFP'den mustarip hastalar için kapsamlı rehabilitasyon terapileri çalışmaları sınırlıdır. **Amaç:** Bu vaka raporunun amacı, karatis ameliyatı sonrası şiddetli UVFP'si olan bir hastada kapsamlı rehabilitasyon terapilerinden sonra tam afonide iyileşmeyi tanımlamaktır. **Materyal ve method:** Sol karotis damarındaki tıkanıklık nedeni ile ameliyat olan 76 yaşındaki erkek hastada ameliyat sonrası afoni meydana gelmiştir. Dinamik fibrolaringoskopta sol vokal kord paralizi saptanmıştır. Hasta GRBAS ve VHI ile algısal olarak değerlendirilmiştir. Daha sonra 2 ay boyunca günlük saat başı 5 ile 10 dk'lık tekrarları içeren ses terapisi almıştır. Yapılan ses terapisinin sonuçlarını değerlendirmek için ön testte yapılan değerlendirmeler 7. gün, 14. gün ve 12. hafta sonrasında tekrarlanmıştır. Terapi öncesi yapılan G R B A S puanları sırasıyla (3,2,3,3,2) iken, olgunun aldığı yoğun ses terapisinin neticesinde sırasıyla (0,0,0,1,0) olarak bulunmuştur. Hastanın VHI puanı 40 iken, ses terapisi sonrası 8 bulunmuştur. **Sonuç:** Olguda tek taraflı vokal fold paralizi tespit edilmiş, ses terapisi programı hazırlanmıştır. Günlük saat başı yapılacak oturumlar şeklinde ses terapi programı yürütülmüş, seanslar sırasında öncelikle uygulayacağı egzersiz ile ilgili olguya bilgi verilmiş ve model olunmuş, ardından hastanın uygulaması izlenerek geri bildirim verilmiş ve yeniden uygulama yapması istenmiştir. Yoğun bir şekilde programlanan ses terapisinden sonra olgunun ses kısıklığı ve nefesi önemli ölçüde düzelmiştir. Ek olarak pürüzlülük, nefeslilik, asteni ve strain önemli ölçüde azalmıştır. VHI puanları da şiddetliden hafife dönmüştür. **Tartışma:** Karatis cerrahisinin neden olduğu UVFP, başlangıcından itibaren uygulanacak olan ses terapisi, sesin kalitesi ve stabilitesinde önemli ölçüde gelişmeler gösterir.

Anahtar Kelimeler: Vokal Fold Paralizi, Afoni, Ses Terapisi

Voice Evaluation Findings and Therapy Results of the Case With Unilateral Vocal Fold Paralysis

Abstract

Introduction: Unilateral vocal cord paralysis (UVFP) can result from iatrogenic injury or tumor-induced damage to the recurrent laryngeal nerve. Studies of comprehensive rehabilitation therapies for patients suffering from severe UVFP are limited. **Purpose:** The purpose of this case report is to describe recovery from complete aphonia after extensive rehabilitation therapies in a patient with severe UVFP after karatis surgery. **Material and method:** A 76-year-old male patient who was operated on for occlusion in the left carotid artery developed postoperative aphonia. Left vocal cord paralysis was detected in dynamic fibrolaryngoscope. The patient was evaluated perceptually with GRBAS and VHI. He then received voice therapy, which included 5 to 10 minute repetitions per hour daily for 2 months. In order to evaluate the results of the voice therapy, the evaluations made in the pre-test were repeated after the 7th day, 14th day and 12th week. While the GRBAS scores before the therapy were (3,2,3,3,2), respectively, they were found to be (0,0,0,1,0) as a result of the intense voice therapy. VHI score 40 to 8. **Conclusion:** Unilateral vocal fold paralysis was detected in the case, and a voice therapy program was prepared. A voice therapy program was carried out in the form of sessions to be held on a daily basis, during the sessions, the patient was first informed about the exercise to be applied and modeled, then the patient's practice was followed and feedback was given and he was asked to practice again. After intensively programmed voice therapy, the patient's hoarseness and breathing improved significantly. In addition, roughness, breathability, asthenia and strain were significantly reduced. VHI scores also ranged from severe to mild. **Discussion:** Voice therapy, which will be applied from the beginning of UVFP caused by karatis surgery, shows significant improvements in the quality and stability of the voice.

Keywords: Vocal Fold Paralysis, Aphonia, Voice Therapy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1088-018X

Tekil ve Çoğul Gebeliklerde Amniotik Sıvı Nf-Kb Düzeyleri**Uzman Dr. Naziye Gürkan¹**¹*Samsun Medikal Park Hastanesi***Özet**

Amaç: Nükleer faktor-kappa B (NF-kB) plasenta ve eklerinde eksprese olan temel inflamatuvar markerlardan birisidir. T hücre ve diğer immunojen hücrelerde yoğun bir şekilde bulunur ve inflamasyon ve immün cevabı regüle eder. Fizyolojik koşullarda, NF-kB farklı sub-ünitelerden oluşur ve hücre sitoplazmasında bağlı bir şekilde bulunduğu için fonksiyon görmez. Doğum eylemi gibi eksternal uyarılar NF-kB'nin serbestleşmesine ve hedef gene ulaşmak için nükleusa göç etmesine yol açar. Tekil ve çoğul gebeliklerde amniotik sıvı NF-kB düzey değişimi bilinmemektedir. Bu çalışma tekil ve çoğul gebeliklerde amniotik sıvı NF-kB düzeylerinde meydana gelen değişiklikleri saptamak için dizayn edildi. **Gereç ve Yöntem:** IVF/ICSI ile gebe kalan 25 tekil ve 25 ikiz gebelik olmak üzere toplam 50 hasta çalışmaya dahil edildi. Her iki gruptaki hastalara C/S ile doğum planlandı. Elektif C/S öncesi doğum ağrısı çekenler, doğum indüksiyonu yapılanlar ve amniotik sıvısı mekonyumlu veya kanlı olanlar çalışma dışında tutuldu. Kerr insizyonunu takiben fetal zarlar kesildi ve amniotik sıvı alındı. Fetus ve plasenta amniotik sıvı örneklemesinden sonra doğurtuldu. İkiz gebeliklerde her iki keseden sıvı alındı. Alınan örnekler santrifüjlenip kan ve debristen arındırıldı. Her hastada amniotik sıvı NF-kB düzeyleri ELISA yöntemi ile ölçüldü. **Bulgular:** İkiz ve tekil gebeliklerin yaş ve gravidaları benzer olarak saptandı. Gebelik haftaları tekil grupta ikizlere göre anlamlı olarak yüksek idi (36.3 ± 5.22 hf. vs 33.9 ± 8.11 hf., $p<0.01$). İkiz gebeliklerin fetal ağırlıkları tekil gebelik grubuna göre anlamlı olarak daha düşük idi (2202.2 ± 240.5 gr vs. 2590.5 ± 155.3 gr $p<0.03$). Tekil gebelerin amniotik sıvı NF-kB düzeyleri ikiz gebelik grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu (1.99 ± 0.33 ng/mL vs. 1.20 ± 0.21 ng/mL, $p<0.02$). Bu anlamlılık her iki kese için de geçerli idi. **Tartışma ve Sonuç:** Tekil gebeliklerin amniotik sıvı NF-kB düzeyleri çoğul gebeliklere göre anlamlı olarak daha yüksektir. Amniotik sıvı NF-kB sentez ve salınımından sorumlu hücreler ikiz gebeliklerde daha geç olgunlaştığı için doğum eyleminin başlamasında bu molekülün rolünün ihmal edilebilir düzeyde olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Nükleer Faktor-Kappa B, Çoğul Gebelik, Amniotik Sıvı

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8197-0620

The Anaesthesia Management of Bed Side Operation in Neonatal Icu; a Case Report

Uzman Dr. Şenay Göksu¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Abstract

The major cause of mechanical obstruction of intestine is brid ileus which has intestinal adhesions secondary to previous abdominal operation and resulted in deterioration of hemodynamics of the patient. In this study, we presented our perioperative anaesthetic management in a case with intestinal obstruction resulted from congenital diaphragmatic hernia operation, whom applied laparotomy and bridectomy in neonatal intensive care unit(NICU) of our hospital. A 31day-low birth weight male infant: delivered withC/S at 39th gestation week, 1800gram+3/6APGAR, was admitted to the NICU and intubated, operated by pediatric surgeon on the postnatal day 1 due to congenital diaphragmatic hernia (CDH) and transferred to NICU. On the following:extubated and enteral nutrition was initiated. Attheday29: Cardiopulmoner resuscitation was done due to cardiopulmoner arrest. Day30: diagnosed as brid ileus. The infant has atrial septal defect, tricuspid insufficiency, pulmonary hypertension, receiving inotropic support and ventilated with HFOV(high pressure and high FiO₂).Operation was performed in the isolated NICU room having High Efficiency Particulate Air (HEPA) Filtration because of unstable hemodynamic parameters at the postnatal day 31. Peroperatively,fluid maintenance was applied (120 ml.kg⁻¹.day⁻¹ -15 % dextrose- 0.02%NaCl- 30mEq.L⁻¹ potassium). In the induction, 0.15mg.kg⁻¹ midazolam, 1µg.kg⁻¹ fentanyl,0.5mg.kg⁻¹ rocuronium was administered then maintained with1-3µg.kg⁻¹ fentanylIVinfusion. During operation all brids and appendix were removed. Hemodynamic parameters were stable. At the end of the65-minute operation;FiO₂:80%,SpO₂:85-90 %,heart rate:140 beat.min⁻¹,the urineoutput4cc.h⁻¹ and the infant was still intubated and ventilated with HFOV(pH:7.18,pCO₂:28.2,HCO₃:19,DeltaP:23,Pmax:28). During postoperative follow-up, unfortunately the infant was died due to severe metabolic acidosis and cardiac arrest on postoperateday3. Despite successful operation and carefull management, CDH according to degree of lung hypoplasia with cardiac anomalies and have high mortality in infants. We thing that in our case; after correcting CDH despite the patient went better, recurrent pulmonary hypertansion caused mortality.

Keywords: Neonatal Anaesthesia, Bed-Side Anesthesia, Congenital Diaphragmatic Hernia

Presentation ID / Sunum No= 281

| 479

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1450-490X

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışlarının İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Serkan Gürgül¹, Öğr. Gör. Fatma Betül Şeker²

¹Gaziantep Üniversitesi

²Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

*Corresponding author: Fatma Betül ŞEKER

Özet

Amaç: Gaziantep’te bir tıp fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin akılcı ilaç kullanımına yönelik bilgi tutum ve davranışlarının incelenmesidir. **Gereç ve yöntem:** Araştırma, Gaziantep’te bir Tıp Fakültesi’nin 1., 2. ve 3. sınıflarında eğitim gören ve dahil edilme kriterlerini sağlayan 250 gönüllü ile tamamlandı. Öğrencilerin sosyodemografik bilgileri alındıktan sonra Türkiye Tıbbi Cihaz ve İlaç Kurumu’nun akılcı ilaç kullanımı-Yatan Hasta Değerlendirme Formu öğrencilere özgü düzeltme yapılarak, Vitamin Kullanım Alışkanlıkları Anketi ile birlikte toplam 58 soruluk anket “google forms” sitesine yüklendi. Oluşturulan link sosyal ağlar ve birebir iletişimle paylaşılarak öğrencilerin anket formlarını doldurmaları sağlandı. **Bulgular:** Gruplar arasında yaş bakımından istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (P=0,034). Katılımcıların 169 kişi ile ~%68’i 18-22 yaş grubu idi. Ağrı kesici ihtiyacımız olduğunda ilacı nasıl temin edersiniz? Vitamin kullanmamanızın özel bir nedeni var mı? Vitamin tercihinizde markaya önem veriyor musunuz? Vitamin kullanımında marka tercihinizin değişimine yol açan neden ne olabilir? Sorusuna verilen cevaplar bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu (sırasıyla P=0,029, P=0,009, P=0,035, P=0,036). Öğrencilerin ~%92’si reçetesiz olarak eczaneden ağrı kesici temin ettiğini, ~%66’sı ihtiyacı olmadığını düşündüğü için vitamin kullanmadığını, %86’sı doktoru hangisini tavsiye ederse o marka vitamin ilacı kullandığını, ~%91’i üründen memnun kalmadığı için vitamin ilacının markasını değiştirdiğini belirtti. **Sonuçlar:** Bu çalışmada, tıp fakültesi öğrencilerinin prelinik dönemde akılcı ilaç kullanımına yönelik bilgi eksiklikleri olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Akılcı İlaç Kullanımı, Tıp Öğrencileri, Vitamin Kullanımı

Investigation of Knowledge, Attitudes and Behaviors Towards Rational Drug Use in Medical Faculty Students

Abstract

Aim: To examine the knowledge, attitudes and behaviors of students studying at a medical school in Gaziantep towards rational drug use. **Materials and methods:** The study was completed with 250 volunteers who were educated in the 1st, 2nd and 3rd grades of a Faculty of Medicine in Gaziantep and met the inclusion criteria. After obtaining the sociodemographic information of the students, The Rational Drug Use-Inpatient Evaluation Form of the Turkish Medical Devices and Pharmaceuticals Agency was made specific to the students and a total of 58 questions were uploaded to the "google forms" site, together with the Vitamin Usage Habits Questionnaire. The created link was shared with social networks and one-to-one communication, allowing students to fill in the questionnaires. **Results:** A statistically significant difference was found between the groups in terms of age ($P=0.034$). 169 people and ~68% of the participants were in the 18-22 age group. How do you get the medicine when you need pain relief? Is there any particular reason why you don't take vitamins? Do you give importance to the brand in your vitamin choice? What could be the reason that led to the change in your brand preference in the use of vitamins? Statistically significant differences were found in terms of the answers given to the question (respectively $P=0.029$, $P=0.009$, $P=0.035$, $P=0.036$). ~92% of the students obtained painkillers from the pharmacy without a prescription, ~66% did not use vitamins because they thought they did not need them, 86% used the brand of vitamin medicine their doctor recommended, ~91% stated that they changed the brand of the vitamin medicine because they were not satisfied with the product. **Conclusions:** In this study, it was observed that medical school students had a lack of knowledge about rational drug use in the preclinical period.

Keywords: Rational Drug Use, Medical Students, Vitamin Use

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3661-2052

Tnbs İle Oluşturulan Deneysel Kolit Modelinde İnfliximab'ın Ekstra İntestinal Tutulumlar Üzerine Etkisi**Uzman Dr. Cem Azılı¹, Prof. Dr. Osman Kurukahvecioğlu², Prof. Dr. Murat Akın², Prof. Dr. Özlem Gülbahar³, Doç. Dr. Feriha Pınar Uyar Göçün⁴, Prof. Dr. Emin Ersoy², Prof. Dr. Şükrü Bozkurt²**¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji BD²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya ABD⁴Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji ABD**Corresponding author: Cem Azılı***Özet**

Amaç: İnflamatuvar Barsak Hastalığı (İBH), barsağın kronik inflamatuvar bir bozukluğudur, karaciğer ve pankreası gibi birçok barsak dışı tutulumla seyredebilir. Çalışmamızın amacı; ratlarda 2, 4, 6-trinitrobenzen sülfonik asit (TNBS) ile oluşturulan kolit modelinde hepatik ve pankreatik değişikliklerin saptanması ve kolon, pankreas, karaciğer üzerine infliximabın etkinliğinin araştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmaya alınan 40 adet Wistar albino rat dört gruba ayrıldı; Grup 1: Sham grubu, Grup 2: TNBS-E ile kolit oluşturulan grup, Grup 3: TNBS-E ile kolit oluşturulup ardından 5 mg/kg infliximab verilen tedavi grubu, Grup 4: TNBS-E ile kolit oluşturulup ardından 10 mg/kg infliximab verilen tedavi grubu. Kolit modeli, kolona rektal yolla 0,5 ml %50 etanol içinde çözünmüş 30 mg TNBS verilerek oluşturuldu. Infliximab sadece grup 3 ve 4'e subkutan olarak 2. ve 6. günlerde 5 ve 10 mg şeklinde uygulandı. Denekler 7. gün sakrifiye edildi. Plazma TNF- α , IL-1 β , IL-6, IL-10, MPO, MDA değerleri, biyokimyasal parametreler, kolonik, karaciğer, pankreas, ait histolojik örnekler alındı. Bulgular: Çalışmamızda infliximab tedavisi, plazma TNF- α , IL-1 β , IL-6, MPO, MDA düzeylerinde anlamlı bir gerileme sağladı. Infliximab tedavisi ile kolonik skorlarda gerileme mevcuttu. Ancak infliximab tedavisi ile karaciğer ve pankreas skorlarında anlamlı bir düzelme saptanmadı. Çalışmamızda kolon mikroskopik skorları haricinde 5 ve 10 mg/kg infliximab dozu arasında anlamlı fark bulunamadı. Sonuç: İBH'nin ekstraintestinal tutulumları üzerine infliximab tedavisinin etkisi henüz kanıtlanmamıştır. Subkutan infliximab tedavisinin TNF- α , IL-1 β , IL-6, MPO, MDA düzeylerini düşürerek inflamatuvar aktiviteyi azaltmaktadır. Ancak çalışma sonuçlarımıza göre İBH'ye bağlı karaciğer ve pankreas hasarında infliximab tedavisinin etkinliğinin olmadığı görüldü. Infliximabın ekstraintestinal tutulumlara etkinliği, gelecekte yapılacak klinik ve deneysel çalışmalarla açıklığa kavuşacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: İnflamatuvar Barsak Hastalığı, Tnbs Kolit Modeli, Infliximab, Ekstraintestinal Tutulum.

The Effects of Infliximab On Extraintestinal Manifestations of Tnbs Induced Colitis in Rats

Abstract

Aim: Inflammatory Bowel Disease (IBD) is a chronic inflammatory disorder of intestine, which can progress with extra-intestinal involvements like liver and pancreas. Our study aims to detect hepatic and pancreatic changes in colitis model induced by 2-4-6-trinitrobenzene sulfonic acid (TNBS) in rats and to investigate the efficacy of infliximab on colon, pancreas, and liver. **Material- Method:** Forty Wistar albino rats included in the study were divided into four groups; Group 1: Sham group, Group 2: Colitis-induced group with TNBS-E, Group 3: Colitis-induced TNBS-E treatment group was given 5 mg/kg infliximab, Group 4: TNBS-E-induced colitis was given 10 mg/kg infliximab. The colitis model was created by instilling 30 mg of TNBS dissolved in 0.5 ml of 50% ethanol rectally into the colon. Infliximab was administered subcutaneously only to groups of 3 and 4, with doses of 5 and 10 mg on the 2nd-6th days. The rats were sacrificed on the 7thday. Plasma TNF- α , IL-1 β , IL-6, IL-10, MPO, MDA values, biochemical parameters, histological samples of colonic, liver, and pancreas were taken. **Results:** In our study, infliximab treatment provided a significant regression in plasma TNF- α , IL-1 β , IL-6, MPO, MDA levels. Colonic scores were regressed with infliximab treatment. However, there was no significant improvement in liver and pancreas scores with infliximab treatment. There is found no significant difference between doses of 5 and 10 mg/kg infliximab, except the microscopic score for the colon. **Conclusion:** The efficiency of infliximab for the treatment of extraintestinal involvements of IBD has not been proven yet. Subcutaneous infliximab treatment reduced inflammatory activity by decreasing TNF- α , IL-1 β , IL-6, MPO, MDA levels. However, according to our study results, infliximab treatment had no efficiency in liver and pancreas damage due to IBD. We believe that the effectiveness of infliximab on extraintestinal involvement should be clarified with future clinical and experimental studies.

Keywords: Inflammatory Bowel Disease, Tnbs Colitis Model, Infliximab, Extraintestinal Involvement

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3222-9275

Trakea Yerleşimli Adenoid Kistik Karsinom: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Kemal Ekici¹

¹İstinye Üniversitesi VM Medical Park Bursa Hastanesi

Özet

Primer trakea adenoid kistik karsinomları nadir görülen tümörler olup kanser ölümlerinin %0.1 inden azından sorumludurlar. Trakeanın en sık görülen primer tümörü skuamöz hücreli karsinomdur, 2. en sık ise adenoid kistik karsinom gelir. Trakeanın en sık primer tümörü olan adenoid kistik karsinom, ilk sırada bulunmamakla birlikte, yine de hava yolu tıkanmasının başta gelen nedenlerindedir. Tanı boyun/göğüs bilgisayarlı tomografi veya boyun magnetik rezonans görüntüleme ile konulur. Bu hastaların esas tedavisi cerrahidir. Cerrahi olamayan hastalarda veya cerrahi sonrası mikroskopik/makroskopik rezidüsü olan hastalarda radyoterapi önerilmektedir. Nadir görülen bir tümör olması nedeniyle küratif kemoradyoterapi yaptığımız 61 yaşındaki bir erkek olguyu literatür bilgileri ışığında sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Adenoid Kistik Karsinomu, Tedavi, Radyoterapi, Trakea

Tracheal Adenoid Cystic Carcinoma: Case Report

Abstract

Primary carcinomas of the trachea are rare tumors, accounting for less than 0.1% of cancer deaths. The most common primary malignancy of the trachea is squamous cell carcinoma, the second most common is adenoid cystic carcinoma. Although the primary tracheal tumors, especially the adenoid cystic carcinoma, are not the most common cause of airway obstruction, still they are counted as one of the major ones. Diagnosis is made by neck/chest computed tomography scan or neck magnetic resonance imaging. The main treatment method is surgery for this patients. Radiotherapy is recommended in patients who can not be operated or in the presence postoperative of microscopic/macrosopic residue. We aimed to present a 61-year-old male case who underwent curative chemoradiotherapy due to being a rare tumor in the light of literature.

Keywords: Adenoid Cystic Carcinoma, Treatment, Radiotherapy, Trachea

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9698-5080

Transabdominal Laparoskopik Adrenalektomi Yapılan Hastalarda Retroperitoneal Yağ Doku Kitlesinin Metabolik Sendromu Öngörme Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl Savaş¹, Prof. Dr. Yeşim Erbil²

¹*İsu Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

²*Özel Sektör*

Özet

Amaç: Visceral obezite metabolik sendromun ana bileşenlerinden biridir. Retroperitoneal yağ yüzeyi (RYA) intraabdominal yağ dokusunu bir parçasıdır. Bu klinik çalışmanın amacı, laparoskopik transabdominal adrenektomi uygulanan hastalarda retroperitoneal yağ yüzeyi ölçüsü ile metabolik sendrom bileşenleri arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemektir. **Metod:** Çalışmaya alınan populasyon İstanbul Tıp Fakültesi'nde Ocak 2007 ile Haziran 2010 arasında laparoskopik adrenektomi uygulanan 61 hastadan oluşmaktadır. Antropometrik, demografik, biyokimyasal parametreler ve kardiyak metabolik risk faktörleri kaydedilmiş olup, retroperitoneal yağ yüzeyi bilgisayarlı tomografi kullanılarak ölçüldü. **Bulgular:** Ortalama vücut kitle indeksi (VKİ), bel çevresi ve RYA metabolik sendromlu hastalarda, olmayanlara göre belirli derecede yüksek bulundu. RYA ve santral obezite arasında pozitif yönde bir korelasyon mevcuttur ($r=0.675$ $p=0.0001$). ROC analizine göre RYA miktarı fazla hastaların %96'sını metabolik sendrom yönünden riskli saptarken, %4'ünde bir ilişki bulunamadı. **Sonuç:** Metabolik sendrom, hiperglisemi, abdominal obezite, düşük HDL kolesterol, yüksek trigliserid, yüksek kan basıncı gibi anormalliklerden oluşan bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom, Visceral Obezite, Adrenal

Predictive Value of Retroperitoneal Fat Area Measurement in Detection Metabolic Syndrome in the Patients Performing Adrenalectomy

Abstract

Aim: Visceral obesity is one of the main components of the metabolic syndrome. The retroperitoneal fat area (RFA) is a part of intraabdominal adipose mass. The aim of this clinical trial is to determine whether the association between RFA measurement and metabolic syndrome components in patients performing laparoscopic lateral transabdominal adrenalectomy. **Method:** The study population consisted of 61 consecutive patients who underwent laparoscopic adrenalectomy between January 2007 and June 2010 at the Istanbul Faculty of Medicine. Anthropometric, demographic,

biochemical parameters and cardiometabolic risk factors were recorded. RFA was calculated using computed tomography. Results: The mean body mass index, waist circumference, and RFA in the patients with metabolic syndrome was significantly higher than that of the patients without metabolic syndrome, There were positive correlations between RFA and central obesity ($r= 0.675$, $p=0.0001$) and metabolic syndrome ($r= 0.894$, $p=0.0001$). The strongest correlation was observed between RFA and metabolic syndrome. According to ROC analysis, RFA measurement correctly predicted metabolic syndrome risk in 96% of patients, whereas it failed to predict in only 4% of them. 5Conclusion: Our findings indicate that measurement of retroperitoneal fat area may provide a safer and easier assessment of its metabolic risk.

Keywords: Metabolic Syndrome, Visceral Obesity, Adrenal

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7496-0026

Tüberküloz Plöreziye Farklı Bir Bakış

Dr. Öğretim Üyesi Pınar Mutlu¹

¹*Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Göğüs Hastalıkları AD*

Özet

Tüberküloz gelişen tüm kontrol programlarına rağmen dünyada önemli bir halk sağlığı sorunu olmaya devam etmektedir. Akciğer dışı tüberküloz olguları da giderek artış göstermektedir. İmmün sistemi baskılayan ilaçlar ve hastalıklar akciğer dışı tüberküloz sıklığını arttırmakla beraber akciğer tüberkülozunun da beklenen klinik ve radyolojiden farklı görünmesine neden olmaktadır. Bu olguda, klinik, radyolojik ve laboratuvar bulgulara dayanılarak antitüberküloz tedavi başlanan ve yakınmaları gerileyen 35 yaşında kadın hasta sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz Plörezi, Adenosin Deaminaz, İmmünsüpresyon

A Different Look At Tuberculous Pleurisy

Abstract

Tuberculosis continues to be an important public health problem in the world despite all the control programs that develop. Extrapulmonary tuberculosis cases are increasing. Drugs and diseases that suppress the immune system increase the frequency of extrapulmonary tuberculosis and cause pulmonary tuberculosis to look different from expected clinical and radiologic findings. We present a 35-year-old female patient whose findings got better with anti-tuberculosis treatment based on clinical, radiological and laboratory findings

Keywords: Tuberculous Pleurisy, Adenosine Deaminase, Immunosuppression

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8167-3124

Tüp Bebek Tedavisine Başlanan Çiftlerde Embriyo Transferi Öncesi İptal Nedenleri: 5 Yıllık Pratiğin Retrospektif Analizi**Uzman Dr. Nurettin Türktekin¹***¹Nişantaşı Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu***Özet**

İstanbul Tüp Bebek Merkezi'nde 2017-2021 yıllarında tedavi alınan 4901 çiftin sonuçları retrospektif olarak incelendi. Çalışma grubu, tedavi programına alınan 4901 çiftten oluştu. Erkeklerde inceleme için 3-5 günlük cinsel perhizi takiben semen analizi yapıldı. Azoospermi veya ciddi oligospermi saptanan hastalarda ürolojik muayene, hormonal değerlendirme, skrotal Doppler USG uygulandı. Azoospermik hastalarda m-TESE ile testiküler sperm aranması planlandı. Kadın faktörünün araştırılmasında menstrüel siklusun üçüncü günü transvajinal ultrasonografi (TVUS) ile antral follikül sayısı, follikül stimulan hormon (FSH), tiroid stimulan hormon (TSH) ve prolaktin serum düzeyleri ölçüldü. Uterin kavite ve tubal pasajın değerlendirilmesi için HSG yapıldı. Azoospermi endikasyonu ile programa alınan 433 erkek hastanın 161'inde (161/490, %10.8) sperm bulunamaması nedeniyle siklus iptal edildi. Non-obstrüktif azospermik (NOA) 341 hastanın %47.1'inde (n = 161) ise sperm elde edilemedi. Bu grupta OA olan 92 hastanın tamamında testiküler sperm bulundu. Ovulasyon indüksiyonuna başlanan kadınların 482'inde ovaryan yanıt alınmadı (%9.8) ve oosit aspirasyonu yapılamadı. Diğer nedenler ise fertilizasyon olmaması 238 (%15.9), embriyo gelişmemesi 171 (% 11.5), OHSS riskinin olması 42 (% 2.8), endometriumun gelişmemesi 17 (% 1.1) olarak bulundu. Çalışma grubunda kadın yaşı 21-44, erkek yaşı 24-53 arasında değişmekteydi. Ortalama kadın yaşı 32.4 ± 5.1 yıl, erkek yaşı 33.8 ± 2.7 yıl olarak saptandı. Çalışmaya alınan hastaların infertilite süresi ortalama 23.2 ± 5.5 ay ve kadın vücut kitle indeksi 22.5 ± 2.7 olarak saptandı. Siklus iptal edilen 1490 hastanın %10.8'inde (n=161) siklus iptal nedeni m-TESE' de sperm bulunamamasıydı. **TARTIŞMA ve SONUÇ:** Tedavi programına alınan erkeklerde en sık siklus iptal nedeni NOA hastalarında m-TESE işleminde testiküler sperm bulunamaması olurken; kadınlarda zayıf over yanıtı nedeniyle ovulasyon indüksiyonuna yanıt alınamaması oldu. Siklus iptaline giden olguların sayısının toplam IVF sikluslarına oranının belirlenmesi ve iptal nedenlerinin nedenlerinin ortaya konması hastalara nitelikli danışmanlık sağlanması bakımından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İntra Sitoplazmik Sperm Enjeksiyonu, Siklus İptali, Zayıf Over Yanıtı, Mikroskopik Testiküler Sperm Ekstraksiyon

Presentation ID / Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2348-8339

Türk Toplumunda OS Navikulere Tiplerinin Sıklığı

Uzman Dr. İbrahim Ulusoy¹

¹*Selhaddin Eyyübi Devlet Hastanesi*

Özet

Aksesuar navikuler kemik rastlantısal olarak görüntüleme yöntemlerinde saptanan genellikle asemptomatik olan bir varyasyondur. Navikuler kemik yanında görülen bu kemik varyasyonu semptomatik olduğu durumlarda yürümekle koşmakla ve ağır yük taşımakla ağrı meydana gelmesi ile kendini gösterir. Retrospektif olarak, hasta dosyaları ve görüntüleme yöntemleri taranarak yapılan çalışmamızda 2020 ocak ve 2021 aralık ayları arasında hastaneye başvuran hastalar incelenmiştir. Çalışmamızda os navikulerenin Kadınlarda ve erkeklerde görülme sıklığı, tiplerinin sayısal dağılımı ve görülme sıklığı incelenmiştir. Radyolojik incelemede 126 hastada aksesuar naviküler kemik tespit edildi. Hastaların 70 i erkek 56 sı kadın olduğu görüldü. Aksesuar navikula kemiklerinin sınıflandırılması Tip I, Tip II ve Tip III olarak ve her grup aynı zamanda alt gruplara ayrılır. Grupların insidansları sırasıyla %3.7, %2.7 ve %4.1 olarak belirlendi. Alt grupların insidansları: Tip IA %0.7, Tip IB % 1.4, Tip IC % 1.6, Tip IIA %0.8, Tip IIB % 1.9, Tip IIIA % 1.2, Tip IIIB % 1.3, Tip IIIC %1.6. Sonuç olarak aksesuar naviküler kemik tipleri ve insidanslarının bilinmesi radyolojik tanıda yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Navikula, İnsidans

Frequency of OS Naviculare Types in Turkish Population

Abstract

Accessory navicular bone is an asymptomatic variation detected incidentally on imaging methods. This bone variation, which is seen near the navicular bone, is manifested by pain when walking, running and carrying heavy loads when it is symptomatic. In our retrospective study, which was conducted by scanning patient files and imaging methods, patients admitted to the hospital between January 2020 and December 2021 were examined. In our study, the incidence of os naviculare in women and men, the numerical distribution of its types and the incidence were investigated. In the radiological examination, accessory navicular bone was detected in 126 patients. It was observed that 70 of the patients were male and 56 were female. Accessory navicular bones are classified as Type I, Type II, and Type III, and each group is further subdivided. The incidence of the groups was determined as 3.7%, 2.7% and 4.1%,

respectively. Incidences of subgroups: Type IA 0.7%, Type IB 1.4%, Type IC 1.6%, Type IIA 0.8%, Type IIB 1.9%, Type IIIA 1.2%, Type IIIB 1.3%, Type IIIC 1.6%. In conclusion, knowing the accessory navicular bone types and their incidence may be helpful in radiological diagnosis.

Keywords: Navicula, Incidence

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0825-5951

Türkiye'nin Güneyinde Yaygın Olarak Kullanılan Bazı Tıbbi Bitkilerin Ağır Metal ve Mineral Besin Durumu ve Sağlık Üzerindeki Etkileri**Prof. Dr. İbrahim İlker Özyığıt¹, Arş. Gör. Dr. Faruk Karahan², Arş. Gör. İbrahim Ertugrul Yalçın³, Araştırmacı Asli Hocaoglu-Ozyığıt⁴, Araştırmacı Bedriye Nazli Erkencioğlu⁴, Prof. Dr. Ahmet İlçim²**¹*Kyrgyz-Turkish Manas University, Faculty of Science, Department of Biology, Bishkek, Kyrgyzstan*²*Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Science & Arts, Department of Biology, Hatay, Turkey*³*Bahcesehir University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Civil Engineering, Istanbul, Turkey*⁴*Marmara University, Faculty of Science & Arts, Department of Biology, Istanbul, Turkey***Corresponding author: İBRAHİM İLKER ÖZYİĞİT***Özet**

Tıbbi bitkiler eski çağlardan beri birçok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır. Ancak son yıllarda artan sanayileşme ve tarım faaliyetleri nedeniyle birçok doğal yaşam alanı kirlenmiştir. Ağır metallere sadece bitki bünyesinde değil aynı zamanda tüketiciler için de birçok ciddi sağlık sorununa neden olabilir. Bu çalışmada Türkiye'nin güneyinde yayılış gösteren ve tüm dünyada insanlar tarafından yaygın olarak kullanılan Fabaceae (Baklagiller), Lamiaceae (Ballıbabagiller) ve Asteraceae (Papatyagiller) familyalarına ait 38 bitki türünde ağır metal birikimleri ve mineral elemet analizleri ICP-OES yöntemiyle yapılmıştır. Sonuçlarımıza göre Al değerleri 3.21–721.28, B 41.33–231.01, Ca 1973.43–14643.75, Cd 0.01–0.61, Cr 1.09–47.79, Cu 12.90–43.13, Fe 17.57–1109.38, K 811.94–13535.08, Mg 421.15–2396.61, Mn 51.50–715.48, Na 133.93–3437.08, Ni 0.19–9.42, Pb 1.58–22.11, Zn 80.82–260.08 (ppm) arasında değişmektedir. Ayrıca mineral besinler için Recommended Dietary Allowance (RDA) değerleri ölçülmüştür. Sanayi bölgeleri ve maden ocaklarına yakın alanlardan toplanan örneklerdeki ağır metal birikimleri kabul edilebilir değerlerin biraz üzerinde bulunmuştur. Bu ağır metal birikimini önlemek için tıbbi bitkiler karayolu, maden ve sanayi bölgelerinden uzak, kırsal, temiz nehirlerle yakın veya dağlık alanlardan toplanmalı ve belirli aralıklarla ağır metal analiz birikimleri izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Bitkiler, Etnobotanik, Kirlilik, Temel Besin Elementi.

Heavy Metal and Mineral Nutrient Status Some Medicinal Plants Widely Used in Southern Turkey and Their Health Implications

Abstract

Medicinal plants have been used in the treatment of many diseases since ancient times. However, due to increasing industrialization and agricultural activities in recent years, many natural habitats have been polluted. Heavy metals can cause many diseases not only in the plant but also for its consumers. In this study, heavy metal and mineral element contents of 38 medicinal plant species from Fabaceae, Lamiaceae and Asteraceae families commonly used in the south of Turkey were carried out by ICP-OES. In our results, Al values are 3.21–721.28, B 41.33–231.01, Ca 1973.43–14643.75, Cd 0.01–0.61, Cr 1.09–47.79, Cu 12.90–43.13, Fe 17.57–1109.38, K 811.94–13535.08, Mg 421.15–2396.61, Mn 51.50–715.48, Na 133.93–3437.08, Ni 0.19–9.42, Pb 1.58–22.11, Zn 80.82–260.08 (ppm). Also, Recommended Dietary Allowance (RDA) values for mineral nutrients were measured. Heavy metal accumulations in the samples collected from areas close to industrial zones and mines were found as slightly higher than the permissible limit. In order to prevent this heavy metal accumulation, medicinal plants should be collected from rural, close to clean rivers or mountains areas away from highways, mines and industrial regions, and heavy metal analysis accumulations should be monitored at regular intervals.

Keywords: Medicinal Plants, Ethnobotany, Pollution, Essential Nutrient.

Presentation ID / Sunum No= 57

| 492

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8031-2992

Türkiye’de Organ Nakillerine Bakış; COVID-19 Pandemisi Öncesi ve Pandemi Dönemi Karşılaştırma

Uzman Dr. Yusuf Yavuz¹

¹*Sağlık Bakanlığı SHGM*

Özet

KONU VE AMAÇ: COVID-19 pandemisinde hastalık hızla yayılmış, toplum sağlığı üzerinde büyük sıkıntıları beraberinde getirmiş, mortalite ve morbiditenin önemli nedenlerinden birisi haline gelmiştir. Transplantasyon sürecinde önemli sıkıntıların başında nakil hastası ve/veya vericide ortaya çıkan bulaşıcı hastalıklar gelmektedir. Transplantasyon kararının alınması, transplantasyon sonrası bakım, enfeksiyondan korunma ve enfekte bireylerin tedavisi daha karmaşık bir hal almıştır. Bu çalışmada amacımız Covid-19 enfeksiyonu sürecinde Türkiye’de organ naklinin seyrini incelemektir. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Girişimsel olmayan retrospektif gözlemsel dizayn edilen bu çalışmada; Covid-19 pandemisi öncesi 2016-2020 yılları arası yıllık ortalama nakil sayıları ile pandeminin başladığı Mart 2020 ile Mart 2021 yılları arasında yıllık nakil sayıları incelenmiştir. Veriler Sağlık Bakanlığı doku-organ nakli dairesinden izin alınarak kullanılmıştır. **BULGULAR:** 2016-2020 yılları arasında yıllık ortalama böbrek nakil sayısı 3619, aynı tarihlerdeki ortalama karaciğer nakil sayısı yıllık 1551, yıllık ortalama kalp nakli sayısı 80, yıllık ortalama akciğer nakli sayısı 35, yıllık ortalama pankreas nakli sayısı 3,25, yıllık ortalama ince barsak nakli sayısı 2,75 olarak bulunmuştur. Covid-19 öncesi dönemde yıllık ortalama nakil sayısı 5291 çıkmıştır. Mart 2020-Mart 2021 arasındaki 1 yıllık süreçte böbrek nakil sayısı 2499, karaciğer nakil sayısı 1320, kalp nakli sayısı 21, akciğer nakli sayısı 11, pankreas nakli sayısı 1, ince barsak nakli sayısı 2 olarak bulunmuştur. Covid-19’un başladığı ve devam ettiği ilk 1 yıllık dönemde nakil sayısı 3854 olarak bulunmuştur. **SONUÇ:** Covid-19 pandemisiyle birlikte immün sistemi baskılanmış hastalarda pnömoni oranlarının, hastaneye yatış ve ölüm oranlarının yüksekliği gözler önüne sermiştir. Bu sebeple organ nakil sayıları tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de azalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Organ Nakli, Covid-19, Böbrek Nakli

Presentation ID / Sunum No= 176

| 493

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Ufak Volümlü İndeks Lezyonlar; In-Bore Prostat Biopsi Sonuçları**Uzman Dr. Metin Vural¹***¹Amerikan Hastanesi***Özet**

Amaç; In-bore prostat biopsi metodu ile ufak volümlü lezyonların (≤ 7 mm) tanı başarısının belirlenmesi. **Metod:** Eylül 2012-2021 arasında kliniğimizde mp-MRG ve takip eden in-bore biopsi ile tanı alan ufak lezyonlar (≤ 7 mm) retrospektif olarak değerlendirildi. Altmışyedi hastada (yaş ortalama 63.8, lezyon boyu ortalama 5.7 mm) 71 odak incelendi. Radikal prostatektomiye giden 18 hastada iğne biopsi Gleason skoru (GS) ile radikal prostatektomi GS karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Biopsilenen 71 hedeften alınan 247 parçadan 124 parça prostat kanser tanısı aldı. Prostat kanser tanı oranı hastalar için %59.7 ve odaklar için %57.7 bulundu. Klinik olarak anlamlı kanser (ISUP GG ≥ 2) oranı %40.2 olarak hesaplandı. Radikal prostatektomi'ye giden hasta grubunda iğne biopsisi ile final patoloji uyum oranı %61.1 ve upgrade oranı % 27.8 olarak bulundu. **Sonuç:** Ufak volümlü prostat kanserinin tanı ve tedavis üroloji camiasında tartışmalı bir konudur. In-bore biopsi dışında kalan yöntemlerle yapılan çalışmalarda ufak volümlü lezyonların büyük çoğunluğunun benign yapıda ya da klinik olarak anlamsız kanserler olduğu belirtilmiştir. Bizim hasta grubumuzda in-bore biopsi tekniği ile yapılan biopsiler çok daha yüksek oranda prostat kanseri ve klinik anlamlı kanser yakalamıştır.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Ufak Volümlü Kanser, Mrg Hedefli Biopsi, İn-Bore Biopsi

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2356-0268

Ultrasonographic İmaging Outcomes and MRI Findings in İnfants With Sacral Dimple

Dr. Öğretim Üyesi Suleyman Hilmi Aksoy¹, Dr. Öğretim Üyesi Işıl Yurdaışık²

¹*Hisar Hospital Intercontinental*

²*Istinye University*

**Corresponding author: Süleyman Hilmi Aksoy*

Abstract

Introduction: Magnetic resonance imaging (MRI) is indicated in the presence of positive sonography findings in patients referred for closed-type anomaly scanning in the spinal canal to evaluate the sacral dimple found during pediatric examinations in the newborn during the first 6 months. How should the imaging management of babies with sacral dimples be? **Method:** MRI was applied to 18 patients with positive findings out of 1217 sonography patients who applied to our clinic, between 2016 and 2021. Due to the patient's age, an anesthetized MRI is performed and contrast material is also given if necessary. **Results:** Sonography was usually performed in the neonatal period or at the 1st month with hip sonography. In our series, the oldest being 8 months old, and it was 57 days on average. In MRI scans, the age of the patients were between 2 months and 23 months. The average age was 5 months 17 days. **Conclusion:** It is thought that the positivity of ultrasound increases the rate of finding additional findings in MRI of patients with sacral dimples in whom we are looking for closed-type congenital spinal anomalies. Therefore, ultrasonography is indicated in all patients with sacral dimples and MRI indication occurs with positive sonographic findings. Due to the age and conditions of application, the examination time and sensitivity of this group of patients are higher than other patients. Possible side effects of the contrast agent are also higher in this patient group. In our findings, MRI findings in patients with sacral dimples provided additional information and required sonography for scanning and MRI for positive findings.

Keywords: Sacral Dimple, Ultrasound, Magnetic Resonance Imaging, Congenital Spinal Anomalies

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6675-7132

Üveit Ayırıcı Tanısında Yardımcı Bir Bilgisayar Programı Uygulanabilir Mi?

Uzman Dr. Sedat Özmen¹

¹TC Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Üveit tanı ve ayırıcı tanısında göz hastalıkları uzmanlarına yardımcı olabilecek bir bilgisayar uygulamasının kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi **Gereç ve yöntemler:** Türkiye’de sık görülen üveit hastalıklarının ayırıcı tanısında yardımcı olabilecek, hasta verileri programa girildiğinde ayırıcı tanılarda hangi hastalıkların düşünülmesi gerektiğini gösteren bir program oluşturduk. Programda iki kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısım kullanıcı arayüzü, ikinci kısım ise hastalıkların sıralandığı veri tabanından oluşmaktadır. Programda kullanılan yazılım türü visual studio 2019, kullanılan veri tabanı MSSql, yazılım dili ise C # dir. Program gerektiği zaman yeni hastalık ve bulgu ilave edilebilecek şekilde dizayn edilmiştir. Programı kullanan kişi, veri olarak hastanın yaşı, cinsiyeti ve oftalmolojik muayene bulgularını girdiğinde akla gelmesi gereken olası tanıları program tarafından sağ tarafta liste halinde sunulmaktadır. **Sonuç:** . Kliniğimiz üvea biriminde takip edilen hastalardan 100 hastanın oftalmolojik muayene bulguları programa girildi ve olası tanıların programın sağ tarafında sıralanması sağlandı . Programın olası tanıları içerisinde hastanın daha önce konulmuş tanısının olup olmadığı değerlendirildi. Programın sensitivitesi 95 olarak değerlendirildi. **Tartışma:** Yapay zeka ve bilgisayar uygulamaları her alanda olduğu gibi oftalmoloji alanında da gelecek vaat etmektedir. Üveit gibi birçok sebebe bağlı olarak ortaya çıkabilecek klinik durumlarda yapay zeka ve bilgisayar uygulamaları hekimlere ayırıcı tanıda yardımcı olabilir. Hastalık yoktur hasta vardır prensibi gereği her ne kadar yaptığımız bu bilgisayar uygulaması üveit ayırıcı tanısında yardımcı olsa da sadece programa bağlı kalmak büyük bir yanılsa sebep olabilir. Bu nedenle yazdığımız bu program hekime ayırıcı tanıda sadece bir fikir verme amacı taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üveit, Yapay Zeka

Presentation ID / Sunum No= 7

| 496

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9193-4105

Vaka Sunumu: Steroid ile Tedavi Edilebilen Ekstazi İlişkili Toksik Hepatit

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Gök Sargın¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Narkotik ve psikoaktif madde kötüye kullanımı ve komplikasyonları son yıllarda giderek daha fazla görülmektedir. Amfetaminden (3, 4 metilen dioksi-metamfetamin) türetilen sentetik bir psikostimülan ve halüsinojenik ajan olan "Ecstasy"nin, fulminan hipertermi, hipertansiyon, taşikardi, santral sinir sistemi uyarımı, hiponatremi, akut hepatit ve karaciğer yetmezliği birçok yan etkisi ve toksisitesi vardır. 21 yaşında erkek hasta sarılık nedeniyle bölümümüze başvurdu. Hastanın özgeçmişi sorgulandığında haftada bir tablet ekstazi kullanım alışkanlığı olduğu öğrenildi. Biyokimyasal sonuçları kolestatik hepatit ile uyumluydu. Diğer etiyolojik nedenler dışlandı. Karaciğer biyopsisinde otoimmün aracılı hasar tespit edildi. Bir aylık kortikosteroid tedavisinden (prednizolon 40 mg oral/gün) sonra karaciğer enzimleri ve bilirubin düzeyi tamamen normale döndü. Bu vaka potansiyel olarak mortal vakalarda erken biyopsi ve bir steroid tedavisi denenmesinin faydalı olacağını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekstazi, Toksik Hepatit, Steroid

A Case Report: Ecstasy-Induced Toxic Hepatitis Treated With Corticosteroids

Abstract

Narcotic and psychoactive drug abuse and its complications have increasingly been seen in recent years. "Ecstasy," a synthetic psychostimulant and hallucinogenic agent derived from amphetamine (3, 4 methylen dioxy-methamphetamine), has many side effects and toxicity: fulminant hyperthermia, hypertension, tachycardia, central nervous system stimulation, hyponatremia, acute hepatitis and liver failure. A 21-year old male was admitted to our department because of jaundice. Past medical and drug history included weekly abuse of one tablet of Ecstasy. His biochemical results were compatible with cholestatic hepatitis. Other etiological causes were excluded. Liver biopsy revealed the autoimmune-mediated injury. After one month of corticosteroid therapy (prednisolone 40 mg oral/day) his liver enzymes and bilirubin level were completely normalized. Early biopsy and a trial of steroid therapy may be warranted in these potentially fatal cases.

Keywords: Ecstasy, Toxic Hepatitis, Steroid

Presentation ID / Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7550-6730

Video Yardımlı Torakoskopik Cerrahi Sonrası Postoperatif Serratus Anterior Blok Analjezisinde Vücut Kitle İndeksi İle Ağrı Skoru İlişkisi

Uzman Dr. Oya Kaybal¹

¹*Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Obezite son yıllarda prevalansı giderek artan bir sağlık sorunudur. Vücut kitle indeksinin (BMI) artması yaşam kalitesinin azalmasına ve komorbid hastalıkların görülme sıklığının artmasına sebep olmaktadır. Video yardımlı torakoskopik cerrahi (VATS) sonrası akut ağrı sık karşılaşılan bir sorundur ve VATS uygulanan hastalarda postoperatif analjezi için çeşitli yöntemler kullanılmaktadır. Bu yöntemler arasında; torakal epidural kateter, torakal paravertebral blok (PVB), erekör spina blok (ESB) veya serratus anterior blok (SAB) bulunmaktadır. Bu işlemler ultrasonografi (USG) ile kolay yapılabilenlerde ise de BMI arttıkça USG’de görüntü kalitesi azalmakta ve başarı oranları düşmektedir. Bu çalışmanın amacı VATS sonrası akut ağrı tedavisinde SAB uygulanan hastalarda BMI ile ağrı skorları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Hastanemizde Ocak 2021 ile Temmuz 2021 arasında VATS uygulanan hastaların dosyaları incelendi. USG eşliğinde postoperatif SAB yapılan 106 hasta araştırmaya dahil edildi. Hastalar BMI’lerine göre Grup-1: BMI<20, Grup-2: BMI=20-25, Grup-3 BMI=25-30, Grup-4 BMI=30-35 olarak dört gruba ayrıldı. Hastaların postoperatif 1., 6., 12. ve 24. saat ağrı skorlarının vizuel analog skala (VAS) değerleri ortalamaları alındı. **Bulgular:** Dört grup demografik özellikler açısından benzerdi. Grupların VAS ortalamaları sırasıyla Grup-1/Grup-2/Grup-3/Grup-4 olacak şekilde: 1.saatte: 2,4/3,2/3,4/4,6 idi. 6.saatte: 2,4/3,1/3,3/3,9 idi. 12.saatte: 2,0/2,4/2,6/3,0 idi. 24.saatte: 1,3/1,8/2,2/2,7 idi. Tüm hastalarda ilerleyen saatlerde VAS değerlerinde azalma izlendi. BMI azaldıkça VAS skorlarında da azalma gözlemlendi. BMI düşük olan hastalarda SAB uygulaması ile daha etkin postoperatif analjezi sağlandığı görüldü. SAB’ye bağlı herhangi bir komplikasyona kayıtlarda rastlanmadı. **Sonuç:** Çalışmamızda VATS sonrası postoperatif analjezi tedavisindeki yöntemlerden olan SAB uygulamasının etkin ve komplikasyon riski düşük bir tedavi yöntemi olarak kullanılabileceğini gösterdik. BMI azaldıkça işlemin analjezik etkinliğinde artma kaydettik. Bu durum BMI artışına bağlı olarak USG görüntü kalitesinin azalmasının sonucunda bloğun etkin yapılamamasından kaynaklanabilir. Prospektif randomize kontrollü çalışmalarla BMI ile SAB etkinliği arasındaki ilişkinin daha kapsamlı olarak araştırılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Serratus Anterior Blok, Vücut Kitle İndeksi, Bmi

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9134-521X

Video-Assisted Thoracic Surgery in Advanced Non-Small Cell Lung Cancer Treatment

Uzman Dr. Anıl Gökçe¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

Abstract

Non-small cell lung cancer is one of the leading causes of cancer-related mortality worldwide. Despite recent advances in adjuvant treatments, surgical resection is basis of treatment. With the development of minimally invasive surgery in thoracic surgery, surgeons work on minimally invasive surgery for advanced stages of lung cancer, previously considered non-operable. Minimally invasive surgical techniques which are routinely used in the surgical treatment of early-stage lung cancer have started to be treated in more complicated and advanced stages of lung cancer. Bilateral anatomic resections, operations after neoadjuvant chemotherapy, bronchial sleeve lobectomies, double sleeve lobectomies, complementary pneumonectomies, and carinal sleeve resections can be performed by minimally invasive methods. The option of video-assisted surgery should be considered with oncological principles at foreground if patients have acceptable lung and cardiac performance conditions with minimal comorbidities. The most important advantages of minimally invasive surgery are better cosmetic results, less pain than thoracotomy, earlier mobilization, less drainage time, less postoperative hospital stay and less morbidity. It is thought that the most important reason for having less acute and chronic pain is the absence of costal exclusion. In non-small cell lung cancers, there are various parameters such as tumor size, invasion of adjacent anatomical structures or lymph node involvement are effective in the patient's advanced tumor. Depending on the size of tumor, extensive invasion of close anatomical structures, and involvement of lymph node, patient's advanced stage are features that cause operation difficult. However, these features may cause operation almost impossible or very risky. Therefore, patients may appear with induction or adjuvant therapy. Nowadays, the tendency towards minimally invasive surgical methods in all surgical branches is quite high. These methods are especially important in terms of patient comfort and quality of life after surgery. Minimally invasive surgical methods may be used safely and with high efficacy in lung cancer surgery where oncological surgical principles are at foreground. Especially, minimally invasive surgical approach is an almost standard treatment in early-stage lung cancer. As a result, through experience gained in the VATS method over time and studies in literature.

Keywords: Advanced Lung Cancer, Vats, Minimal Invasive Surgery

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2206-9928

Which Anesthesia Management Is Better in a Patient With a Two-Week Percutaneous Coronary Intervention History, TIVA Or Inhalation?

Uzman Dr. Elif Erdoğan Öngel¹

¹Sancaktepe Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Abstract

Introduction: Perioperative cardiovascular events are estimated to occur one in every thirty-three patients undergoing non-cardiac surgery in the USA. A large ratio of the surgical procedures is performed in patients with coronary artery disease. Surgery is not recommended within 4 weeks in patients who underwent percutaneous coronary intervention (PCI), due to the high risk of perioperative cardiac events. In addition, lower limb revascularization is associated with a high risk of adverse cardiac events. We aimed to present a case report of a 67-year-old female with a two-week PCI history, who had successfully conversion of general anesthesia from total intravenous anesthesia (TIVA) to inhalation anesthesia during the emergency surgery for an intertrochanteric femur fracture. **Case:** A 67-year-old female patient with ASA physical status IIIE and right intertrochanteric femur fracture presented to the anesthesiology department for the emergency surgery. For the reason that, general anesthesia administration with TIVA in high cardiac risk patients provides more cardiovascular stability compare with the inhalation anesthesia; general anesthesia with TIVA was planned for the surgery. After induction, anesthesia was maintained with TIVA (propofol and remifentanyl). However, in the first 60 minutes of the surgery, patient was hypotensive and could not reach sufficient depth of anesthesia (systolic blood pressure < 90 mmHg with BIS > 60) with TIVA. Then anesthesia was converted to inhalation (sevoflurane) and provided more stabile hemodynamics with appropriate anesthesia depth. The surgical procedure lasted for 110 minutes without any complications. She was extubated in the operation theatre and transferred to the intensive care unit with stabile hemodynamics. **Discussion:** In our case, we were able to provide stable hemodynamics and appropriate anesthesia depth with inhalation anesthesia in a high-risk cardiac patient.

Keywords Anesthesia, Intravenous; Anesthesia, Inhalation; Percutaneous Coronary Intervention

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7610-1970

Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu ile İlişkili Koroid Neovaskülarizasyonda Fotodinamik Tedavi

Uzman Dr. Zeynep Buket Cansever¹

¹*Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) ile ilişkili koroid neovaskülarizasyonlu (KNV) seçilmiş olgularda verteporfin kullanılarak yapılan fotodinamik tedavinin (FDT) sonuçlarını değerlendirmek. **Yöntem:** Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Retina Birimi'ne başvuran, FDT uygulanan 300 hasta dosyası retrospektif olarak incelendi. Sadece YBMD'ye ikincil KNV gelişen ve en az 1 yıllık takibi olan 188 hastanın 216 gözü çalışmaya alındı. Hastaların tedavi öncesi ve sonrası görme keskinliği ölçüldü ve floresein anjiyografi (FA) ile lezyon özellikleri kaydedildi. Hastalar FDT sonrası 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve sonrasında 3 ayda bir kontrollere çağrıldı. Kontrolde çekilen FA ile kaydedilen lezyonun sızdırmazlığına göre FDT'nin başarısı değerlendirildi. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması 67.96±9.97 yılı. Lezyonlardan 75'i (% 34) baskın klasik, 38'i (% 17) minimal klasik ve 103'ü (% 49) gizli KNV idi. Lezyonların 192'si (% 88) subfoveal ve 24'ü (% 12) jukstafoveal yerleşimliydi. Lezyon tipleri açısından baskın klasik grupta başarı oranı daha yüksek bulundu, ancak anlamlı değildi (p=0.326). Subfoveal yerleşimli 192 gözden 181'inde (% 94.3), jukstafoveal yerleşimli 24 gözden 19'unda (% 79.2) başarı sağlandı (p=0.01). Son muayenedeki görme keskinliği düzeyi başarılı grupta anlamlı oranda yüksek bulundu (p=0.01). **Sonuç:** FDT, YBMD'ye ikincil subfoveal KNV'de görme kaybı riskini azaltmaktadır. Günümüzde YBMD'ye bağlı gelişen KNV'de intravitreal vasküler endotelial büyüme faktörü inhibitörü ilaç uygulamaları altın standart olmasına karşın FDT, enjeksiyon sayısını ve maliyeti azaltmak için anti-VEGF ilaçlarla kombinasyonda ya da anti-VEGF tedavisine cevapsız hastalarda hala etkinliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fotodinamik Tedavi, Koroid Neovaskülarizasyon, Verteporfin, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yenidoğan Döneminde Konvülsiyon İle Seyreden Metabolik Hastalıklar

Dr. G.Salehova¹, Dr. Y.Qasımova¹

¹*K.Y.Ferecova adına Bilimsel Araştırma Pediatri Enstitüsü*

**Corresponding author: G.SALEHOVA*

Özet

Giriş: Yenidoğanlarda kalıtsal metabolik hastalıklar geri dönüşümsüz hasarlar oluşturmadan, bir an önce tanınarak tedaviye alınmasını gerektiren bir grup hastalıklardır. Bu grup hastalıklara ön tanı konulması zordur. Çoğu kez hastaların akrabalık öyküsü ve kendilerine özgü bulguları vardır. Yenidoğan döneminde bu hastalıkların çoğu konvülsiyonlarla seyreder. **Amac:** Bu çalışma yenidoğanlarda kalıtsal metabolik hastalıklardan nöbet sıklığını belirlemeyi amaçladı. **Yöntem:** Hastanemizin Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesine 01/01/2021 ile 01/01/2022 arasındaki bir yıllık süre içinde yatırılan, metabolik hastalığı olan 19 yenidoğan vaka öyküsünün retrospektif bir çalışması yapılmıştır. Tüm çocuklara klinik ve laboratuvar değerlendirilme (nörosonografi, NIRS, oftalmoskopi, nörofizyolojik izleme, elektroensefalografi, beynin bilgisayarlı tomografisi, tarama testleri, genetik tarama) yapıldı. **Bulgular:** Konvülsiyonlar yenidoğanların %47,3'ünde görülmüştü. Ve nonketotik hiperglisinemi, piridoksin bağımlılığı, biotinidaz eksikliği, akça ağacı şurubu idrar hastalığı ile ilişkiliydi. Çocukların %54 klonik nöbetler, %27 tonik nöbetler kaydedilmiştir ve yenidoğanların %78'inde nöbetlerin yaşamın ilk 24-48 saatinde başladığı saptanmıştır. **Sonuc:** Yenidoğanlarda kalıtsal metabolik hastalıklar hemen her zaman acil yaklaşım gerektiren durum olup, yaşam boyu ağır sekellere, hatta ölüme yol açabilmektedir, çoğu konvülsiyonlarla seyreder. Akriba evliliklerinin sık olduğu ülkemizde, doğum sonrası belli bir süre iyilik halini takiben, dirençli konvülsiyonlar ve ensefalopati tablosuyla gelen yenidoğanlarda kalıtsal metabolik hastalıkların olasılığı düşünülmeli ve erken tanımlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Hastalık ,yenidoğan, Konvülsiyon

Metabolic Diseases With Convulciation in the Newborn Period

Abstract

Inherited metabolic diseases in newborns are a group of diseases that require immediate recognition and treatment before they cause irreversible damage. It is difficult to pre-diagnose this group of diseases, often the patients have a history of consanguinity and unique findings. Most of these diseases progress with convulsions in the newborn period. Convulsions were seen in 47.3% of newborns and

found to be related nonketotic hyperglycinemia, pyridoxine dependence, biotinidase deficiency, maple syrup urine disease. In our country where consanguineous marriages are common, the possibility of hereditary metabolic diseases should be considered in newborns presenting with resistant convulsions and encephalopathy after a period of well-being after birth, and early identification is important.

Keywords: Metabolic Diseases, Newborn, Convulsion

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0247-5347

Yetişkinlerde Pandemi Süresince Besin Takviyesi Kullanımının Belirlenmesi**Dr. Öğretim Üyesi Dilek Özçelik Ersü¹, Diyetisyen Ayla Çetin²**¹*İstanbul Arel Üniversitesi*²*Etioks Sağlıklı Beslenme&Yaşam Merkezi***Özet**

Koronavirüs, SARS-CoV-2 virüsünün neden olduğu ve günümüzde pandemiye neden olan bulaşıcı bir hastalıktır. Medikal tedavi ve aşılamaya ek olarak, bağışıklık sistemini güçlendirmek amacıyla besin takviyesi kullanımında önemli bir artış gözlenmiştir. Besin takviyeleri sıklıkla beslenmeye yardımcı olması, bazı hastalıkları tedavi etmesi ve bağışıklık sistemini güçlendirmesi amacıyla kullanılmaktadır. Çalışmalarda çinko, C ve D vitamini, kurkumin, probiyotikler, selenyum gibi çeşitli besin takviyelerinin bağışıklık güçlendirici, antiviral, antioksidan, anti-inflamatuar etkilere sahip olduğu belirtilmektedir. Bu takviyeler bağışıklık sistemini güçlendirerek, virüsün yayılmasını önlemeye, hastalığın ağır aşamaya ilerlemesini engellemeye ve hiper inflamasyonu baskılayarak koronavirüse karşı hem profilaktik hem de terapötik destek sağlayarak yardımcı olabilir. Bu çalışma ile pandemide yetişkinlerin besin takviyesi kullanım durumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Kesitsel türde planlanan bu çalışmaya 127 yetişkin birey katılmıştır. Çalışma Temmuz 2021 yılında yapılmış olup kısıtlamalar nedeniyle veriler online anket formu ile toplanmıştır. Anket formunda besin takviyesi kullanımına ilişkin sorular ile demografik ve antropometrik verileri içeren sorulara yer verilmiştir. Katılımcıların %68.5'i 18-25 yaş aralığındadır ve büyük kısmı (%70.9) kadındır. Bireylerin ortalama Beden Kütle İndeksi 23,5±2,2 kg/m²'dir. Katılımcıların %48.8'i besin takviyelerinin hastalığa karşı koruduğunu düşünmektedir ve %38.6'sı pandemide besin takviyesi kullanım çeşidini arttırmıştır. Ayrıca bireylerin %31.5'i pandemi öncesinde de takviye kullanırken %49.6'sı şu an takviye kullanmaya devam etmektedir. Takviyelerin daha çok hap/tablet/kapsül (%34) şeklinde tercih edildiği ve en çok sırasıyla vitaminler (%40.9), mineraller (%24.4) ve balık yağı/omega-3 (%15) tüketmeyi tercih ettikleri gösterilmiştir. Katılımcıların %89'u besin takviyesi satın alırken daha çok ürün içeriğine dikkat etmektedir. Bireylerin yarısı (%51.2) sağlıklı olmak ve özellikle üçte biri (%29.9) koronavirüsten korunmak amacıyla takviye kullanmaktadır. Katılımcıların %29.1'i ise takviye kullandıktan sonra kendisini iyi hissettiğini belirtmektedir. Takviye kullananların %11.8'i kimseden tavsiye almadan kullanmaya başlamıştır. Besin takviyesi kullanımı için tavsiye alanların ise %25.2'si eczaneden tavsiye aldığını belirtmiştir. Yetişkinlerde viral enfeksiyonlarda besin takviyesi kullanımı yaygındır ancak pandemi ile birlikte kullanım sıklığı artmıştır. Takviyenin dozu, sıklığı ve türü önemlidir ve hekim önerisi ile kullanılması tavsiye edilmektedir. Sonuç olarak; hastalık korkusu ve kaygısıyla yetişkinlerin pandemide takviye kullanım sıklığı ve çeşidi artmıştır. Besin takviyeleri viral veya akut bazı hastalıklarda bağışıklık sistemini güçlendirerek veya

hastalık prognozunu iyileştirerek etki edebilir ancak özellikle kronik hastalığı olanlarda ve koronavirüs gibi henüz kesin olarak bilinmeyen hastalıklarda besin takviyesi seçerken ve kullanırken daha dikkatli ve bilinçli olunması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Koronavirüs, Besin Takviyesi Kullanımı

Determination of Nutritional Supplement Use in Adults During the Pandemic

Abstract

Coronavirus is an infectious disease caused by the SARS-CoV-2 virus, which is currently causing a pandemic. Besides medical treatment and vaccination, a significant increase has been observed in using nutritional supplements to strengthen the immune system. Nutritional supplements are often used to aid nutrition, treat certain diseases, and strengthen the immune system. Studies have shown that various nutritional supplements such as zinc, vitamin C and D, curcumin, probiotics, and selenium have immune-boosting, antiviral, antioxidant, and anti-inflammatory effects. These supplements can help by boosting the immune system, preventing the spread of the virus, preventing the progression of the disease to the severe stage, and providing both prophylactic and therapeutic support against the coronavirus by suppressing hyper-inflammation. With this study, we aimed it to determine the nutritional supplement use status of adults in the pandemic. 127 adult individuals took part in this cross-sectional study. The study was carried out on July 2021, and because of limitations, we collected data with an online questionnaire. In the questionnaire, questions about the use of nutritional supplements and questions containing demographic and anthropometric data were included. 68.5% of the participants are between the ages of 18-25 and the majority (70.9%) are women. The mean Body Mass Index of individuals is 23.5 ± 2.2 kg/m². 48.8% of the participants think nutritional supplements protect against the disease, and 38.6% have increased the type of nutritional supplement use in the pandemic. In addition, while 31.5% of individuals used supplements before the pandemic, 49.6% continue to use supplements now. It has been shown that supplements are mostly preferred as pills/tablets/capsules (34%), and they mostly prefer to consume vitamins (40.9%), minerals (24.4%) and fish oil/omega-3 (15%), respectively. 89% of the participants pay more attention to the product content when purchasing nutritional supplements. Half of the individuals (51.2%) use supplements to be healthy and especially one third (29.9%) to protect themselves from coronavirus. 29.1% of the participants stated they felt better after using the supplement. 11.8% of those who used supplements started using it getting no advice from anyone. On the other hand, 25.2% of those who received advice for the use of nutritional supplements stated they received advice from a pharmacy. Using nutritional supplements in viral infections in adults is common, but the frequency of use has increased with the pandemic. The dose, frequency and type of the supplement are important and it is recommended to be used with the recommendation of the physician. As a result, because of the fear and anxiety of illness, the frequency and variety of adults' use of supplements has increased in the pandemic. Nutritional supplements can have an effect in some viral or acute diseases by strengthening the immune system or improving the prognosis of the disease, but we think it is necessary to be more careful and conscious when choosing and using nutritional supplements, especially in those with chronic diseases and diseases that are not yet known with certainty, such as coronavirus.

Keywords: Nutrition, Coronavirus, Dietary Supplement Use

Presentation ID / Sunum No= 307**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-8752-2156

Yoğun Bakım Hastalarında Kandidemi Etkenlerinin Tür Dağılımı ve Antibiyotik Duyarlılıkları

Uzman Dr. Halil Er¹, Uzman Dr. Aylin Erman Daloğlu¹¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji, Antalya, Türkiye

*Corresponding author: Halil Er

Özet

Kandidemi, yoğun bakım ünitelerindeki(YBÜ) kritik hastalarda en sık görülen mantar enfeksiyonudur. YBÜ'nde %33-55 oranında kandidemi sıklığı görülür ve oldukça yüksek mortalite ve morbidite ile seyretmektedir. Bu çalışmada, YBÜ'nde yatan hastalardan alınan kan kültürlerinde üreyen Candida türlerinin dağılımı ve antifungal duyarlılıklarının saptanması amaçlanmıştır. Ocak 2019 ve Aralık 2020 tarihleri arasında erişkin YBÜ'nde yatan hastaların kan kültürlerinde üreyen Candida'ların tür dağılımları ve antibiyotik duyarlılıkları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Aynı hastaya ait tekrarlayan örnekler çalışmaya dahil edilmemiştir. YBÜ'nde yatan hastalardan kan kültürü için alınan örnekler BacT/Alert3D(Biomerieux,Fransa) cihazında inkübe edilmiştir. Pozitif sinyal veren şişeler %5 koyun kanlı agar(RTA,Türkiye) ve EMB agar(RTA,Türkiye) pasajlanmış, sonrasında 37°C'de 24-48 saat inkübasyona bırakılmıştır. İnkübasyon sonunda Gram boyama sonucu maya üremesi saptanan ve/veya maya üremesi olan tüm örnekler Vitek MS(Biomerieux,Fransa) ile otomatize olarak tanımlanmışlardır. Antibiyotik duyarlılık testleri VITEK 2(Biomerieux,Fransa) otomatize cihazı ile yapılmıştır. İki yıllık süre boyunca erişkin yoğun bakımlardan 138 kan kültürü örneğinde belirlenen kriterlere uygun üreme tespit edilmiştir. Üreyen Candida'ların 44'ü(%31,9) C.albicans, 29'u(%21,0) C.parapsilosis, 27'si(%19,6) C.glabrata, 25'i(%18,1) C.tropicalis, 5'i(%3,6) C.krusei, 3'ü(%2,2) C.dublinsiensis, 3'ü(%2,2) C.kefyr, 2'si(%1,4) C.lusitaniae olarak saptanmıştır. Saptanan C.albicans suşlarında %3,7 flukonazol ve %3,7 vorikonazol direnci bulunmuştur. C.parapsilosis saptanan izolatlarda %41,4 flukonazol, %10,3 vorikonazol ve %3,4 kaspofungin direnci tespit edilmiştir. C.glabrata suşlarında ise %26,9 kaspofungin direnci görülmüştür. Kandidemi, YBÜ'nde yatan hastalar için özellikle önemli, yaygın bir enfeksiyondur. Çalışmamızda kandidemi etkeni olarak saptanan türler sırasıyla C.albicans, C.parapsilosis, C.glabrata, C.tropicalis, C.krusei olarak saptanmıştır. Ülkemizde ve dünyada antifungal duyarlılık oranlarının incelendiği benzer çalışmalarda özellikle C.parapsilosis türlerinde flukonazol direncinin %10-54 arasında olduğu görülmektedir. Bu oranların geniş dağılımının sebebinin yönetsel farklılıklar nedeniyle olabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda C.parapsilosis türlerinde saptanan %41,4 flukonazol direnci dikkat çekicidir. Bu bilgiler ışığında her hastanenin mortalitesi ve morbiditesi yüksek olan kandidemi hastalarında etken dağılımını ve antifungal duyarlılık profillerini belirli aralıklarla saptamaları ve tedavi protokollerini buna göre belirlemeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Enfeksiyonları, Kandidemi

Species Distribution and Antibiotic Susceptibility of Candidemia in Intensive Care Patients

Abstract

Candidemia is the most common fungal infection in critically ill patients in intensive care units (ICU). The frequency of candidemia is 33-55% in ICUs and it has a very high mortality and morbidity rate. In this study, it was aimed to determine the distribution and antifungal susceptibility of *Candida* species grown in blood cultures taken from patients hospitalized in the ICU. Species distribution and antibiotic susceptibility of *Candida* strains grown in blood cultures of adult ICU patients between January 2019 and December 2020 were evaluated retrospectively. Repeated samples from the same patient were not included in the study. Samples taken for blood culture from patients hospitalized in the ICU were incubated in the BacT/Alert3D (Biomérieux, France) device. Samples giving positive signals were passaged on 5% sheep blood agar (RTA, Turkey) and EMB agar (RTA, Turkey), and then incubated at 37°C for 24-48 hours. At the end of the incubation, all samples with yeast growth and/or yeast growth as a result of Gram staining were defined automatically by Vitek MS (Biomérieux, France). Antibiotic susceptibility tests were performed with VITEK 2 (Biomérieux, France) automated device. During a two-year period, growth in accordance with the specified criteria was detected in 138 blood culture samples from adult intensive care units. *Candida* strains were identified as 44 (31.9%) *C. albicans*, 29 (21.0%) *C. parapsilosis*, 27 (19.6%) *C. glabrata*, 25 (18.1%) *C. tropicalis*, 5 (3.6%) *C. krusei*, 3 (2.2%) *C. dubliniensis*, 3 (2.2%) *C. kefyr*, 2 (1.4%) *C. lusitanae*. 3.7% fluconazole and 3.7% voriconazole resistance were found in the detected *C. albicans* strains. In isolates with *C. parapsilosis*, 41.4% fluconazole, 10.3% voriconazole and 3.4% caspofungin resistance were detected. On the other hand, 26.9% caspofungin resistance was observed in *C. glabrata* strains. Candidemia is a common infection, especially important for ICU inpatients. The species found to be causative agents of candidemia in our study were *C. albicans*, *C. parapsilosis*, *C. glabrata*, *C. tropicalis*, *C. krusei*, respectively. In similar studies examining antifungal susceptibility rates in our country and in the world, fluconazole resistance is observed to be between 10-54%, especially in *C. parapsilosis* species. It is thought that the reason for the wide distribution of these rates may be due to methodological differences. In our study, 41.4% fluconazole resistance detected in *C. parapsilosis* species is remarkable. In the light of this information, each hospital should determine the agent distribution and antifungal susceptibility profiles at regular intervals in candidemia patients with high mortality and morbidity, and determine their treatment protocols accordingly.

Keywords: Intensive Care Infections, Candidemia

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2258-9229

Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen COVID-19 Gebe Hastalar: Vaka Serisi

Uzman Dr. Mesure Gül Nihan Özden¹

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Göztepe Şehir Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Covid-19 pandemisi sırasında enfekte olan gebe hastalar, gebeliğe özgü fizyolojileri nedeniyle özel bir grup oluşturmaktadır. Bu olgu serisinde yoğun bakımda yatan üç gebe hastanın klinik seyri ve tedavi stratejileri sunulmaktadır. **Olgu Sunumları:** Bir hastada astım, diğerinde hipotiroidi öyküsü vardı. Akut faz reaktanları yüksek olan gebenin klinik seyride kötüydü. Noninvaziv mekanik ventilasyon ve yüksek akımlı oksijen tedavisi, iki hastanın solunum desteği için yeterliydi. Diğerine invaziv mekanik ventilasyon desteği gerekti. Serviste başlanan düşük doz steroid ve düşük molekül ağırlıklı heparin ile salisilik asit tedavisi yoğun bakımda dozları artırıldı. Tüm hastalar üç gün süreyle 70mg/gün ivig alırken, iki hastaya plazmaferez uygulanmıştı. Tedavilere cevap vermeyen hastaya ekstrakorporeal kan purifikasyon oXiris® filtresi uygulandı ve bu hasta yatışının 27. gününde öldü. **Tartışma ve sonuç:** Hastaların aPTT ve inr değerlerinin normal aralıkta olması, antikoagülan tedavimizin etkili olduğunu gösterdi. Non-invaziv ve invaziv mekanik ventilasyon sırasında “akciğer koruyucu” strateji uygulandı. Bu hasta grubunda tedavi seçeneklerinden plazmaferez, ivig ve oXiris® filtre kullandık. Geliş akut faz reaktanları yüksek olan hasta uyguladığımız tedavilere cevap vermedi.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Gebe, İntravenöz İmmunoglobulin, Plazmaferez, Ekstrakorporeal Kan Purifikasyon

Covid-19 Pregnant Patients in Intensive Care Unit: A Case Series

Abstract

Introduction and Aim: Pregnant patients infected during the Covid-19 pandemic constitute a special group due to their pregnancy-specific physiology. This case series presents the clinical course and treatment strategies of three pregnant patients in the intensive care unit. **Case Reports:** While there was a history of asthma in one patient, hypothyroidism in another. The clinical course of the pregnant women with high acute phase reactants at admission was worse. Non-invasive mechanical ventilation and high flow oxygen therapy were sufficient for respiratory support for two of them. Other required invasive mechanical ventilation support. Low-dose steroid and low molecular weight heparin with salicylic acid treatments were started in the ward and doses of them were increased in the intensive care unit. While

all patients received ivig 70mg/day for three days, plasmapheresis was performed in two patients before. Extracorporeal blood purification system oXiris® filter was applied to the patient who did not respond to treatments and died on the 27th day of hospitalization. Discussion and conclusion: Stabilization of aPTT and inr level in the normal range showed anticoagulant treatment of them was effective. The “lung-protective” strategy was applied during non-invasive and invasive mechanical ventilation. Plasmapheresis, ivig and oXiris® filter can be used as treatment modalities in this patient group. The patient with high admission acute phase reactants died as it did not respond to the treatments we applied.

Keywords: COVID-19, Pregnancy, Intravenous Immunoglobulin, Plasmapheresis, Extracorporeal Blood Purification.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9639-6307

Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Kritik Obstetrik Olguların Retrospektif İncelenmesi**Dr. Öğretim Üyesi Hasan Hüseyin Kılıç¹, Prof. Dr. Abdurrahim Derbent², Doç. Dr. Ayça Sultan Şahin³**¹*Doğuş Üniversitesi, Hisar Intercontinental Hospital*²*Ege Üniversitesi*³*İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Hasan Hüseyin Kılıç***Özet**

Amaç: Yoğun bakım ünitesinde (YBÜ) takip edilen obstetrik hastaların, YBÜ'ye kabul sıklığını, nedenlerini ve klinik sonuçlarını retrospektif olarak incelemeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Etik Kurul onayı alındıktan sonra, Reanimasyon Ünitesi'nde Ocak 2015-Mayıs 2016 tarihleri arasında takip edilen 88 olgunun dosyaları retrospektif olarak incelendi. Yaş, gestasyonel yaş, gebelik ve doğum sayısı, boy, kilo, BMI, YBÜ'ye yatış dönemi (antepartum/ postpartum/ postabortal), doğum şekli, yatış tanısı, gebelik öncesi komorbiditeler ve YBÜ takibinde gelişen hastalıklar not edildi. Ayrıca YBÜ yatışında saptanan Glasgow Koma Skalası (GKS), Amerikan Anesteziyologlar Cemiyeti (ASA) skoru ve APACHE II skorları, yatış gün sayısı, mortalite, invaziv mekanik ventilasyon süresi, invaziv girişimler ve destek tedavileri kayıt altına alındı. Antimikrobiyal tedaviler, kültür pozitifliği saptanmışsa, hangi kültürde hangi mikroorganizma üremesi olduğu not edildi. YBÜ'ye kabulden sonraki ilk 24 saatte ölçülmüş en yüksek lökosit, CRP ve prokalsitonin ve ateş değerleri işlendi. **Bulgular:** Çalışmamızda maternal yaş, ASA ve APACHE II skorlarının yüksek olması mortaliteyle ilişkili bulundu. İnvaziv girişimler ve destek tedavilerinin mortalite ile ilişkileri incelendiğinde; santral venöz kateterizasyon (SVK), intraarteriyel kateterizasyon, nazogastrik sonda uygulaması ve inotrop destek kullanımı istatistiksel olarak anlamlı bulundu. İnterarteriyel kateterizasyon, SVK, nazogastrik sonda uygulaması, inotrop ilaç desteği, toraks tüpü uygulaması ve renal replasman tedavisi, YBÜ'de kalış süresi ve invaziv mekanik ventilasyon süresi ile kültür pozitifliğinin anlamlı olarak daha yüksek olduğu saptandı. Toplam hastaların %12,5'lik kısmında kültür pozitifliği gözlenirken, en fazla üremenin kan kültüründe oldu. En fazla üreyen *Candida* türleri iken, en fazla kullanılan antimikrobiyal ajan sefalosporin grubu antibiyotiklerdi. YBÜ kabul nedenleri arasında en sık plasenta previa, onu preeklampsinin takip ettiği belirlendi. Mortalite oranının %3,4 olduğu, en sık ölüm nedenlerinin postpartum hemoraji ve komplikasyonlarına bağlı olduğu gözlemlendi. **Sonuçlar:** YBÜ'de takip edilen obstetrik olguların mortalite ve morbiditesi pek çok faktöre bağlıdır. İnvaziv girişimler, uzamış yoğun bakım yatışları, APACHE II

skoru yüksekliği, yaş, postpartum hemoraji ve kültür pozitifliği mortaliteyi artıran faktörler olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Obstetrik, Mortalite, Plasenta Previa

Retrospective Analysis of Critically Ill Obstetric Cases Admitted to the Intensive Care Unit (ICU)

Abstract

Aim: Our study's aim was to evaluate retrospectively the obstetric patients admitted to ICU and to investigate those admissions' frequency, causes and outcome. **Materials and methods:** After approval of Ethics Committee, 88 patients admitted to ICU due to obstetric causes between January, 2015 and May, 2016 were screened retrospectively. Demographic info, obstetric period (antepartum/postpartum/postabortal), delivery types, diagnosis, pre-pregnancy comorbidities and diseases developing during ICU period were noted. ASA, APACHE II score, stay length, mortality, duration of invasive mechanical ventilation, invasive procedures, supportive therapies, antimicrobial treatments and culture outcomes were recorded. Fever and the highest value of leukocyte, CRP and procalcitonin were measured in the first 24 hours after admissions. **Results:** In our study, it was determined that mortality associated with age, ASA and APACHE II scores. When the relation with mortality is examined; central venous catheterization (CVP), intraarterial catheterization, nasogastric catheterization and inotropic support were observed as statistically significant findings. It was found that microbiological culture positivity was significantly higher in the cases of CVP, intraarterial catheterization, nasogastric catheterization, inotropic drug support, thoracic tube application, renal replacement therapy, the length of ICU stays and the duration of invasive mechanical ventilation. Culture positivity was observed in 12.5% of the total patients, and primary source was blood. The most common microorganism was *Candida* species, whereas the most used antimicrobial agent was cephalosporin group. It was determined that the most common reason for admission to ICU was placenta previa, followed by preeclampsia. It was observed that the mortality rate was 3.4%, and the most common causes of death were related to postpartum haemorrhage and its complications. **Conclusion:** Mortality and morbidity of obstetric patients followed in ICU depend on many factors. Invasive interventions, prolonged ICU stay, high APACHE II score, age, postpartum haemorrhage, and culture positivity are seen as factors that increase mortality.

Keywords: Intensive Care, Obstetric, Mortality, Placenta Previa

Presentation ID / Sunum No= 251

| 511

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7981-3060

Yoğun Bakımda Fulminan Hepatik Yetmezlikle Seyreden Covid-19 Tanılı Hasta

Doç. Dr. Nevzat Mehmet Mutlu¹, Uzman Behiye Deniz Kosovalı¹¹*Ankara City Hospital***Corresponding author: Nevzat Mehmet Mutlu*

Özet

Amaç: COVID-19 hastalığında solunum yolu belirtileri en sık bildirilen semptomlar olsa da, gastrointestinal sistem ve karaciğer de SARS-CoV-2'den etkilenebilmektedir. COVID-19'da karaciğer hasarının ana mekanizmasının, SARS-CoV-2'nin safra kanalı hücrelerinde yüksek oranda eksprese edilen anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE2) reseptörüne bağlanması olduğu düşünülmektedir. Akut fulminan hepatik yetmezlikle takip edilen vakayı sunmak istiyoruz. Vaka: 72 yaşında, diyabetes mellitus, hipertansiyon, by-pass, kalp kapak replasmanı, coumadin kullanımı öyküsü olan erkek hasta, solunum sıkıntısı, karın ağrısı, bulantı, kusma şikayetleri ile hastaneye başvuruyor. Covid pcr testi pozitif, karaciğer enzimleri yüksek, batında hassasiyeti olan hasta yoğun bakıma kabul ediliyor. Laboratuvar değerleri; AST:5702U/L, ALT:3090U/L, GGT:104U/L, Amilaz:105, Lipaz:204, INR:3,3. Batın USG ve batın CT sonucunda karaciğerde patoloji saptanmadı. Covide bağlı karaciğer harabiyeti düşünüldü, NAC 3x1 verildi. Solunum sıkıntısı için Prednol 250mg, 4 gün uygulandı. Takibi sırasında yüksek ventrikül hızlı atrial fibrilasyon gelişen hastaya Beloc 50mg 2x1 verildi. Maske, daha sonra nazal oksijen ile takip edilen hasta, karaciğer enzimleri 200U/L altına indikten ve kalp hızı kontrol altına alındıktan sonra servise verildi. Sonuç: SARS-CoV-2 enfeksiyonunun hafif transaminaz yükselmeleri ile bir solunum yolu hastalığı olarak karşımıza çıkabildiği gibi ciddi karaciğer hasarı, hatta akut karaciğer yetmezliğine kadar ilerleyebileceği düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Covid-19, Karaciğer Hasarı, Ciddi Hastalık

Patient With a Diagnosis of COVID-19 With Fulminan Hepatic Failure in ICU

Abstract

Objective: Although respiratory tract symptoms are the most frequently reported symptoms in COVID-19 disease, the gastrointestinal tract and liver can also be affected by SARS-CoV-2. The main mechanism of liver injury in COVID-19 is thought to be the binding of SARS-CoV-2 to the angiotensin converting enzyme 2 (ACE2) receptor, which is highly expressed in bile duct cells. We would like to

present a case followed with acute fulminant hepatic failure. Case: A 72-year-old male patient with diabetes mellitus, hypertension, bypass, heart valve replacement, and a history of coumadin use is admitted to the hospital with complaints of respiratory distress, abdominal pain, nausea, and vomiting. The patient with a positive covid pcr test, high liver enzymes, and tenderness in the abdomen is admitted to the intensive care unit. Laboratory values; AST:5702U/L, ALT:3090U/L, GGT:104U/L, Amylase:105, Lipase:204, INR:3.3. No pathology was detected in the liver as a result of abdominal USG and abdominal CT. Liver damage due to Covid was considered, NAC 3x1 was given. Prednol 250mg was administered for 4 days for respiratory distress. Beloc 50mg 2x1 was given to the patient who developed high ventricular rapid atrial fibrillation during the follow-up. The patient, who was followed up with a mask and then with nasal oxygen, was taken to the ward after liver enzymes decreased below 200U/L and heart rate was controlled. Conclusion: Although SARS-CoV-2 infection may present as a respiratory disease with mild transaminase elevations, it should be considered that it may progress to severe liver damage and even acute liver failure.

Keywords: Sars-Cov-2, Covid-19, Liver Damage, Serious Disease

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9577-6765

Yoğun Bakımda Tedavi Ettiğimiz Akciğer Tutulumu İle Giden Romatoid Artrit Olgusu; Vaka Sunumu**Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Tuncel¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji Ve Reanimasyon Kliniği***Özet**

Yoğun bakıma hipoksi ile gelen, öncesinde tanısı bilinmeyen, AC tutulumunun diğer tanıları taklit ettiği Romatoid Artritli (RA) hastamızı sunmayı amaçladık. Solunum sıkıntısı ile acil servise gelen 67 yaşında erkek hasta, Covid PCR negatif, aşı, KOAH akut alevlenme, dekompanse kalp yetmezliği, pulmoner emboli ön tanılarıyla NIMV ile solunum desteği ihtiyacı ve tedavisinin devamı için YBU'ye alındı. Yapılan EKODA EF%25-30, biatrial dilatasyon ve global akinezi saptandı. Lasix tedavisi ile diurez sağlandı. İnotropik destek ihtiyacı olmadı. Yapılan thoraks BT anjio da pulm emboli dışlandı. BT de bilateral sentrilobular ve sentriasiner amfizematöz alanlar, tubuler bronşiektazi, atelektatik alanlar, minimal bilateral plevral effüzyon ve bilateral multiple nodüller (sekel covid AC?, interstisyel pnömoni?, malignite?) saptandı. Göğüs hastalıkları konsültasyonu ile tüm kültürleri alınarak, seftriaxon ve klaritromisin başlanarak maske ile BİPAP modunda solunum desteği yapıldı. Malignite taraması yapıldı. Alınan kültürlerinde üreme olmadı. Oksijenasyonu düzelen, ajitasyonu gerileyen hasta koopere oldu, ancak PaCO₂ ve CRP de anlamlı düşme sağlanamadı. Hasta tekrar sorgulandığında romatoid artrit tanısı ile tedavi (plaquanil) almakta olduğunu, AC tutulumu olduğu için Mofetil mikofenolat (celcept) başladığını, pandemi sırasında ilaçlarını düzenli kullanmadığı bilgisi edinildi. Romatoloji ile yapılan konsültasyon ile tedaviye bu ilaçlar ve prednol 60 mg eklendi (prednol 10 gün sonra azaltılarak kesildi). Antibiyoterapisi tamamlanarak ev tipi BİPAP cihazı ile 16. gününde servise çıkarıldı, 1 gün sonra da eve taburcu edildi. Literatüre bakıldığında Romatoid artrit hastalarında akciğer tutulumunun nadir olmadığı, en sık görülen formunun interstisyel akciğer hastalığı (spesifik/nonspesifik interstisyel pnömoni) olduğunu, ancak nadir de olsa maligniteyi (metastatik AC CA) taklit edebilecek bulgu (iki taraflı pulmoner nodül ve plevral efüzyon) verebildiği bilgileri mevcuttur. Hastamızda RA AC tutulumu tanısı bilinmeden temel destek tedavisi başlanarak, olası öntanılarının ekartasyonu ile tedavi devam ettirildi, diğer tanıları ve malignite ön planda düşünüldü. Ancak bu tip hastaların ayırıcı tanısında, önceden bilinen tanısı olmasa dahi RA AC tutulumunun mutlaka akılda tutulması gerektiği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Solunum Sıkıntısı, Romatoid Artrit, Yoğun Bakım, Bipap Desteği

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0657-2213

Youtube'da Menisküs Yırtığı Videolarının Kalite Açısından Değerlendirilmesi**Uzman Dr. Aybars Kıvrak¹**¹*Özel Adana Metro Hastanesi***Özet**

Çalışmamızda Youtube'da yer alan menisküs yırtığına ait videoların kalite ve güvenilirlik açısından değerlendirilmesi yapılmıştır. Çalışmamızda 14 mart 2022 tarihinde www.youtube.com isimli sitede menisküs yırtığı ingilizce olarak arama motoru yardımıyla aranmış ve ilk 50 video çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmamızda videolar tek ortopedi hekimi tarafından değerlendirilmiştir. Videoların izlenme sayısı, beğenme sayısı, beğenmeme sayısı, videoların saniye olarak uzunluğu, animasyon olup olmadığı, içeriği, yüklenme gün sayısı ve video kaynağı kaydedildi. Tüm videolar uzunluk, izlenme sayısı, beğenme sayısı ve videonun kaynağı bilgileri ile analiz edildiler. Videoların kalitesini değerlendirmek için global kalite skoru (GQS) (score range: 0-4), Journal of the American Medical Association (JAMA) (0-5) ve DISCERN (15-75) skorlama sistemleri kullanıldı. Elde edilen veriler bu skorlama sistemlerine göre analiz edildiler. Ortalama video uzunluğu 7 dakika 6 saniye, ortalama izlenme sayısı 319553.02, ortalama like sayısı 1841.17 idi. Ortalama GKS skoru 2,6, ortalama JAMA 2,68, ortalama Discern skoru ise 38,34 idi. Sonuç olarak menisküs yırtıkları ile ilgili youtube videolarının kalitesi düşüktür. Hastaların anlayabileceği düzeyde ve doğru bilgiler verilerek hastaların daha bilinçli hale gelmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Menisküs Yırtığı, İnternet, Youtube**Evaluation of Meniscus Tear Videos On Youtube in Terms of Quality****Abstract**

In our study, the videos of the meniscus tear on Youtube were evaluated in terms of quality and reliability. In our study, the meniscus tear was searched in English on the website www.youtube.com on 14 March 2022 with the help of a search engine and the first 50 videos were included in the study. In our study, the videos were evaluated by a single orthopedic physician. The number of views of the videos, the number of likes, the number of dislikes, the length of the videos in seconds, whether they are animated or not, the content, the number of days to upload and the video source were recorded. All

videos were analyzed with information about the length, the number of views, the number of likes and the source of the video. Global quality score (GQS) (score range: 0-4), Journal of the American Medical Association (JAMA) (0-5) and DISCERN (15-75) scoring systems were used to evaluate the quality of the videos. The obtained data were analyzed according to these scoring systems. The average video length was 7 minutes 6 seconds, the average number of views was 319553.02, the average number of likes was 1841.17. The mean GCS score was 2.6, the mean JAMA 2.68, and the mean Discern score was 38.34. As a result, youtube videos about meniscus tears are of low quality. It can be ensured that patients become more conscious by providing accurate and understandable information.

Keywords: Meniscus Tear, Internet, Youtube

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8479-5298

Yüz Temizleme Ürünlerinin Kimyasal İçeriğinin ve Kullanıcı Yorumlarının Araştırılması: Türkiye'den Kesitsel Bir Çalışma**Uzman Dr. Semih Güder¹**¹*Bezmialem Vakıf Üniversitesi***Özet**

Giriş: Cilt temizliğinin amacı sebum ve eksojen kirleticileri azaltmak ve cilt mikrobiyomunu kontrol etmektir. Temizleyicilerdeki yüzey aktif maddeler, hidrofobik maddeleri bir sulu faz içerisinde çözündürür ve cilt yüzeyinden uzaklaşmalarını sağlar. Yüzey aktif maddelerin cilt bariyeri üzerindeki olumsuz etkisi çözümlü özellikleri değiştirilerek azaltılabilir. Klinik dermatoloji pratiğimizde karşılaştığımız ve yüz yıkama ürünü önerdiğimiz hasta grubunda bir dermatolog olarak ürün içeriklerine hâkim olmak, kullanıcı memnuniyeti en yüksek ürünleri belirlemek, potansiyel zararlı içerikleri veya uygunsuz içerikleri olan ürünleri tespit etmek, böylelikle doğru ürünün seçimini kolay yapabilmek ve hastaları doğru yönlendirebilmek amacıyla bu araştırmayı yapmayı düşündük. Materyal ve Metod: Ülkemizdeki online dermo-kozmetik ürün satışı yapan en popüler web sitesinde satışı yapılan 10 yüz temizleyici ürünün seçilmesi planlandı. Web sitesi seçiminde en çok internet trafiğine sahip olma kriteri arandı. İnternet trafiği verileri www.similarweb.com web sitesinden elde edildi. Belirlenen temel içerik maddelerinin kimyasal özelliklerine göre sınıflandırılmasında <https://cosmeticanalysis.com/> websitesindeki sınıflama kullanıldı. Toplam 10 ürünün herbiri için yapılmış olan yorumlar en güncel tarihten başlayarak eski tarihe doğru incelendi. Sonuç: 10 farklı üründe 87 farklı kimyasal madde tespit ettik. Bunlar temel olarak sürfaktanlar, yumuşatıcı-nemlendiriciler, emülsifiye edici-temizleyiciler, tamponlama-denatürasyon yapanlar, bitkisel içerikler-antioksidanlar, solvent ve nemlendiriciler gruplarından oluşmaktaydı. İncelenen ürünlerde ana temizleyici bileşen olarak toplamda 30 farklı sürfaktan madde tespit edildi. Sahte ürün bildirimleri özellikle fiyatı pahalı ürünlerde fazlaydı. Ürünlerdeki sürfaktan sayısı ile temizleyici etki, akneyi azaltma ve artırma etkisi, kuruluk, kızarıklık, yanma gibi olumsuz etkiler ve pürüzsüzleşme-yumuşatma gibi olumlu etkiler arasında herhangi bir korelasyon tespit edilmedi. ($p>0,05$) Ürünlerin temizleyici etkisi ile akne iyileşme ve akne kötüleşme arasında negatif bir korelasyon vardı. (Sırasıyla $p<0,05$, $p<0,001$) Karar: Sonuç olarak iyi bir yüz temizleme ürününün çok sayıda kimyasal madde ve sürfaktan içermesi gerekmemektedir. Özellikle pahalı ürünlerin sahte olabileceği akılda tutulmalı ve yerel ürün tespit sistemince ürünün orijinal olup olmadığı barkod numarasından sorgulatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yüz Yıkama Ürünleri, Kimyasal İçerikler, Sürfaktanlar

Investigation of the Chemical Content and User Comments of Face Washes: A Cross-Sectional Study in Turkey

Abstract

Introduction: The purpose of skin cleansing is to reduce sebum and exogenous pollutants and to control the skin microbiome. Surfactants in cleaners dissolve hydrophobic substances in an aqueous phase, allowing them to move away from the skin surface. The negative effect of surfactants on the skin barrier can be reduced by changing the solution properties. We thought to do this research in order to master the product contents, to identify the products with the highest user satisfaction, to identify products with potentially harmful contents or inappropriate contents, so that we could easily choose the right product and direct the patients correctly. **Material and Method:** It was planned to select 10 face cleansing products sold on the most popular website selling online dermo-cosmetic products in our country. The criteria for having the most internet traffic were searched for in the selection of the website. We used to classify the specified basic ingredients according to their chemical properties. The reviews made for each of the 10 products were examined from the most recent date to the old date. **Results:** We detected 87 different chemicals in 10 different products. The fake product notification was particularly in expensive products. No correlation was detected between the number of surfactants in the products with the positive effects such as cleansing effect, the effect of reducing and increasing acne, dryness, redness, burning and smoothing, and softening. ($p>0.05$) There was a negative correlation between the cleansing effect of the products and the improvement and worsening of acne. ($p<0.05$, $p<0.001$, respectively) **Conclusion:** A good face cleaning product does not need to contain numerous chemicals and surfactants. It should be kept in mind that especially expensive products may be counterfeit, and the products should be questioned by the local product detection system from the barcode number.

Keywords: Facial Cleansers, Chemical Ingredients, Surfactants

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5290-8924

Zebra Balığı Embriyosunda Pentilentetrazol ile Oluşturulan Epileptik Nöbet Modeli

PhD.candidate Fümet Duygu Üstündağ¹, PhD.candidate İsmail Ünal², Dr. Öğretim Üyesi Ünsal Veli Üstündağ³, Dr. Öğretim Üyesi Derya Cansız³, Doç. Dr. Pınar Mega Tiber⁴, Prof. Dr. Ebru Emekli Alturfan⁵

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyofizik ABD

²Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya ABD

³İstanbul Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya ABD

⁴Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD

⁵Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri ABD

Özet

Epilepsi dünyada popülasyonun yaklaşık 1-2%'sini etkileyen, en yaygın görülen tekrarlayan spontan nöbetlerle karakterize nörolojik bir bozukluktur. Pentilentetrazol (PTZ) deneysel epilepsi modellerinde, epileptik nöbet benzeri durumu indüklemek ve nöbet mekanizmalarını incelemek için kullanılan konvülsan bir ajandır. Nöbet indüksiyonu için PTZ modelinin insanlarda tonik-klonik jeneralize epilepsiye benzer olduğu düşünülmektedir. Zebra balığı (Danio rerio) epilepsi araştırmalarında ve insan hastalıkları çalışmalarında önemli bir model haline gelmiştir. Zebra balıklarının giderek artan kullanımının sebebi kemirgenlere göre bazı avantajlara sahip olmasıdır. Bu avantajlar arasında; kolay yetiştirme ve bakım gereksinimlerinin az olması, haftada yüzlerce embriyo eldesi, hızlı dış gelişim, embriyonik dönemde vücut şeffaflığı ve düşük maliyetidir. Aynı zamanda zebra balığı insanlarla %70 genetik benzerliği paylaşan basit omurgalıdır ve insanlarda hastalıklarla ilişkili genlerin %82'sinden fazlası zebra balıklarında tanımlanmış ortologlara sahiptir. Epilepsi çalışmalarında nöbet semptomları insan, fare, sıçan ve zebra balığındakilere benzerdir. Ayrıca zebra balıklarının epilepsi araştırmalarında kullanımında sağladığı önemli avantajları arasında otomatik video izleme sistemleri kullanarak yüksek verimli davranış analizlerinin yapılması da vardır. Çalışmamızda zebra balığı embriyolarında PTZ'nin farklı dozları ile tetiklenen epileptik nöbet modeli oluşturulmuştur. Zebra balığı embriyoları üç gün boyunca ve akut olarak PTZ'nin farklı dozlarına maruz bırakılmıştır. Mortalite, malformasyon, koryondan çıkma oranları ve nöbet aktiviteleri üzerine etkileri incelenmiştir. Çalışmamızın sonuçlarına göre, zebra balığı embriyolarında PTZ, uygulanan doza bağımlı olarak davranışsal değişiklikler ve nöbet benzeri davranışlara neden olmuştur. Bulgularımız epilepsi araştırmalarında zebra balığı embriyolarının kullanımını teyit eder niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Zebra Balığı, Pentilentetrazol.

PTZ-Induced Epileptic Seizure Model in Zebrafish Embryos

Abstract

Epilepsy is the most common neurological disorder characterized by recurrent spontaneous seizures, affecting approximately 1-2% of the population in the world. Pentylentetrazole (PTZ) is a convulsant agent used to induce an epileptic seizure-like state and to study seizure mechanisms in experimental models of epilepsy. The PTZ model for seizure induction is thought to be similar to tonic-clonic generalized epilepsy in humans. The zebrafish (*Danio rerio*) has become an important model in epilepsy research and human disease studies. The reason for the increasing use of zebrafish is that they have some advantages over rodents. Among these advantages; easy rearing and low maintenance requirements, obtaining hundreds of embryos per week, rapid external development, transparency of the body in the embryonic period and low cost. Also, zebrafish are simple vertebrates that share 70% genetic similarity to humans, and more than 82% of human disease-related genes have orthologs identified in zebrafish. In epilepsy studies, seizure symptoms were similar to those in humans, mice, rats, and zebrafish. In addition, among the important advantages of zebrafish in the use of epilepsy research is the high-throughput behavior analysis using automatic video monitoring systems. In our study, an epileptic seizure model induced by different doses of PTZ was created in zebrafish embryos. Zebrafish embryos were exposed to different doses of PTZ for three days and acutely. The effects on mortality, malformation, chorion exit rates and seizure scores were investigated. Results of our study showed that PTZ induced dose-dependent behavioral changes and seizure like symptoms in zebrafish embryos confirming zebrafish embryo as a model organism in epilepsy research.

Keywords: Epilepsy, Zebrafish, Pentylentetrazole.

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7025-4087

Anormal Uterin Kanama: Olgu Sunumu**Uzman Dr. Belma Gözde zdemir¹**¹*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü***zet**

GİRİŞ:Genç yaştaki kanamalarda faktör eksikliği, trombosit veya koagulasyon bozukluğu olabilir. Hormonal akstaki bozuklukları değerlendirmek, enfeksiyon ve olası cinsel yolla bulaşıcı hastalıkları ve gebeliği ekarte etmek elzemdir. **VAKA:** Hasta 19 yaşında virgo olup ek hastalığı ve geçirilmiş operasyonu bulunmamaktadır. İlk adet gördüğü zamandan itibaren çok yoğun ve uzun süreli adet gördüğü Şikayeti ile başvuran hastanın ilk mensturasyon yaşı 14'tür. Ultrasonografik değerlendirmede uterus normal sonografide, homojen, endometrium düzenli, ince ; bilateral overler doğaldır. Durdurulamayan anormal uterin kanama nedenli hasta interne edildi. Hemogloblin değerinde anemi ve vital bulgularında instabilizasyon başlayan vakaya 2 ünite eritrosit süspansiyonu ve iki ünite taze donmuş plazma verildi. Transamin ve yüksek doz gestoden ve etinilestradiol kombinasyonlu kontraseptif tedavisi başlandı. Anamnez derinleştirildiğinde hastanın akrabalarında da kanama bozuklukları tespit edildiği öğrenildi. Hasta bir ay sonraki adet döneminde yine menoraji ile başvurdu. Sadece TDP verilmesini takiben kanaması gerileyen hastada faktör eksikliği düşünüldü. Tedavi ardından ileri araştırma amaçlı hasta hematoloji kliniğine yönlendirildi. Genetik testleri beklenmektedir. **SONUÇ:** Genetik geçişli kan hastalıkları veya faktör eksiklikleri fark edilebileceği gibi, araya giren stres durumlarında, gebelik, doğum ve cerrahiler de de ortaya çıkabilir. Böyle durumlarda hazırlıklı olmak adına hastanın öyküsü çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Faktör Eksikliği, Anormal Uterin Kanama, Hormon

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4843-7415

Bilinen Hashimato Troiditi Öyküsü Olan Hastanın Prematüre Ventriküler Kompleks Nedeniyle Radyofrekans Ablasyonu İşlemi Sonrasında Gelişen Postkardiyak İnjury Sendrom**Uzman Dr. Kaan Hancı¹, Prof. Dr. Umut Yengi Çelikyurt²**¹*Akçaabat Devlet Hastanesi, Trabzon*²*Kocaeli Üniversitesi Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Kocaeli***Corresponding author: Kaan Hancı***Özet**

58 yaşında kadın hasta medikal tedaviye rağmen çarpıntı şikayeti olup, elektrokardiyogramda sık prematür ventriküler kompleks (PVC) ile hastanemize sevk edildi. Hastanın Hashimoto hastalığı öyküsü vardı ve levotiroksin kullanıyordu. Tiroid fonksiyon testleri, biyokimya ve hemogram değerleri normal sınırlardaydı. 24 saatlik EKG Holterde 25971 monomorfik PVC kaydetti. PVC yükü 24 saatte %22 idi. Transtorasik ekokardiyografide normal sol ventrikül fonksiyonunu mevcuttu. Sık semptomatik PVC'ler medikal tedaviye dirençli olduğu için hastaya PVC ablasyonu önerildi. RFA (Radyofrekans Ablasyon) herhangi bir intraoperatif zorluk olmadan yapıldı. Hasta taburcu olduktan 10 gün sonra akut başlangıçlı göğüs ağrısı ve nefes darlığı şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenesinde kalp sesleri derinden geliyordu. Elektrokardiyogramında sinüs taşikardisi görüldü. Transtorasik ekokardiyografide orta derecede perikardiyal efüzyon saptandı. Göğüs röntgeninde plevral efüzyon gözlemlendi. Bilgisayarlı tomografide her iki tarafta plevral efüzyon saptandı. Hem eritrosit sedimantasyon hızı (ESR) hem de C-reaktif protein (CRP) yükselmişti. Kan lökosit sayısı $18.3 \times 10^9/l$ idi. Hastaya torasentez yapıldı. 1200 cc plevral efüzyon boşaltıldı. Efüzyon sarı renkte ve eksudatif özellikteydi. Kültür ve sitolojik incelemeler negatifti. Günde iki kez 800 mg ibuprofen ve günde iki kez 0,5 mg kolşisin verildi. Bu tedaviye rağmen hastanın şikayetleri devam etti. İbuprofen kesilerek metilprednizolon başlandı. Metilprednizolon 1 mg/kg/gün başlandı ve bir hafta devam edildi, ardından doz kademeli olarak azaltıldı. Perikardiyal ve plevral efüzyon tamamen düzeldi ve inflamatuvar belirteç (CRP, ESR) seviyeleri normale döndü. Önceki RFA varlığı göz önüne alındığında, hastalara postkardiyak injury sendromu (PCIS) teşhisi kondu ve günde iki kez 0,5 mg kolşisin tedavisi ile tedavi edildi. Taburcu edildikten iki ay sonra hasta asemptomatikti ve perikardiyal efüzyon yoktu. PCIS, RFA'nın nadir görülen bir komplikasyonudur. RFA'dan sonra bir otoimmün hastalık öyküsü olan hastalarda, hekim PCIS gelişimi konusunda dikkatli olmalı ve tedaviye hemen başlamalıdır. Tedavi, NSAID'ler ve/veya kortikosteroidler ve bazen kolşisin ile anti-inflamatuvar tedaviye dayalıdır. Sıfır veya sıfıra yakın floroskopi, özellikle otoimmün hastalık öyküsü varlığında, RFA uygulanan tüm hastalarda ilk yaklaşım olarak düşünülmelidir. Bildiğimiz

kadıyla bu, otoimmün hastalık öyküsü olan ve sıfır floro RFA uygulanan bir hastada PCIS'nin klinik seyrini bildiren ilk vakadır.

Anahtar Kelimeler: Hashimato, Postkardiyak Injury Sendrom, Radyofrekans Ablasyon

Poster Sunum

ORCID ID:

Hashimoto Tiroiditi Olan Hastanın PVC Nedeniyle Ablasyon İşlemi Sonrası Gelişen Postkardiyak Injury Sendromu**Uzman Dr. Kaan Hancı¹, Prof. Dr. Umut Yengi Çelikyurt¹**
*¹Kocaeli Üniversitesi***Özet**

58 yaşında kadın hasta medikal tedaviye rağmen çarpıntı şikayeti, elektrokardiyogramda sık prematür ventriküler kompleks (PVC) ile hastanemize sevk edildi. Hastanın Hashimoto hastalığı öyküsü vardı ve levotiroksin kullanıyordu. Tiroid fonksiyon testleri, biyokimya ve hemogram değerleri normal sınırlardaydı. 24 saatlik EKG Holterde 25971 monomorfik PVC kaydetti. PVC yükü 24 saatte %22 idi. Transtorasik ekokardiyografide normal sol ventrikül fonksiyonunu mevcuttu. Sık semptomatik PVC'ler medikal tedaviye dirençli olduğu için hastaya PVC ablasyonu önerildi. RFA (Radyofrekans Ablasyon) herhangi bir intraoperatif zorluk olmadan yapıldı. Hasta taburcu olduktan 10 gün sonra akut başlangıçlı göğüs ağrısı ve nefes darlığı şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenesinde kalp sesleri derinden geliyordu. Elektrokardiyogramında sinüs taşikardisi görüldü. Transtorasik ekokardiyografide orta derecede perikardiyal efüzyon saptandı. Göğüs röntgeninde plevral efüzyon gözlemlendi. Bilgisayarlı tomografide her iki tarafta plevral efüzyon saptandı. Hem eritrosit sedimantasyon hızı (ESR) hem de C-reaktif protein (CRP) yükselmişti. Kan lökosit sayısı $18.3 \times 10^9/l$ idi. Hastaya torasentez yapıldı. 1200 cc plevral efüzyon boşaltıldı. Efüzyon sarı renkte ve eksudatif özellikteydi. Kültür ve sitolojik incelemeler negatifti. Günde iki kez 800 mg ibuprofen ve günde iki kez 0,5 mg kolşisin verildi. Bu tedaviye rağmen hastanın şikayetleri devam etti. İbuprofen kesilerek metilprednizolon başlandı. Metilprednizolon 1 mg/kg/gün başlandı ve bir hafta devam edildi, ardından doz kademeli olarak azaltıldı. Perikardiyal ve plevral efüzyon tamamen düzeldi ve inflamatuvar belirteç (CRP, ESR) seviyeleri normale döndü. Önceki RFA varlığı göz önüne alındığında, hastalara postkardiyak injury sendromu (PCIS) teşhisi kondu ve günde iki kez 0,5 mg kolşisin tedavisi ile tedavi edildi. Taburcu edildikten iki ay sonra hasta asemptomatikti ve perikardiyal efüzyon yoktu. PCIS, RFA'nın nadir görülen bir komplikasyonudur. RFA'dan sonra bir otoimmün hastalık öyküsü olan hastalarda, hekim PCIS gelişimi konusunda dikkatli olmalı ve tedaviye hemen başlamalıdır. Tedavi, NSAID'ler ve/veya kortikosteroidler ve bazen kolşisin ile anti-inflamatuvar tedaviye dayalıdır. Sıfır veya sıfıra yakın floroskopi, özellikle otoimmün hastalık öyküsü varlığında, RFA uygulanan tüm hastalarda ilk yaklaşım olarak düşünülmelidir. Bildiğimiz kadarıyla bu, otoimmün hastalık öyküsü olan ve sıfır floro RFA uygulanan bir hastada PCIS'nin klinik seyrini bildiren ilk vakadır.

Anahtar Kelimeler: PVC Ablasyonu, Perikardiyal Efüzyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Aberdeen Angus Irkı Sığırlarda Leptin ve Stearoyl-Koenzim a Desatüraz Gen Polimorfizmlerinin Karkas Özellikleri ve Et Kalitesi ile İlişkisi

**Araştırmacı Sena Yonga¹, Araştırmacı Nursen Şentürk², Araştırmacı Beyza Karalar¹,
Araştırmacı Rümeysa Çelik¹, Araştırmacı Madina Aliyeva¹, Doç. Dr. Sena Ardıçlı³**

¹Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü

²İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü

³Bursa Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Genetik Anabilim Dalı

Özet

Leptin (LEP) ve stearoil-koenzim A desatüraz (SCD), özellikle yağ metabolizması üzerindeki önemli etkileri nedeniyle besi sığırı genetiğinde önemli genlerdir. Bu çalışma, Aberdeen Angus ırkı erkek sığırlarda LEP A80V ve SCD V293A polimorfizmlerinin karkas özellikleri ve et kalitesi üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi amaçlamıştır. Ortalama kesim ağırlığı 577.93 kg olan ve 14-16 aylık yaştaki toplam 104 hayvan kullanılmıştır. Genotiplendirme, PCR-RFLP yöntemi kullanılarak yapılmış ve besi performansına ilişkin her SNP için genetik değer, genel doğrusal karışık modeller kullanılarak incelenmiştir. Modellere kesim mevsimi ve yaşı sabit etkiler olarak dahil edilmiştir. Çalışmada incelenen özellikler kesim ağırlığı, sıcak ve soğuk karkas ağırlığı, karkas randımanı, soğutma fitesi, karkas pH'ı, karkas yağlılığı, kabuk yağı kalınlığı, mermerleşme derecesi ve et rengi skorudur. Genotipik/alelik frekanslar ve Hardy-Weinberg Dengesi belirlenmiş ve heterozigotluk, etkili alel sayısı ve polimorfizm bilgi içeriği dahil olmak üzere popülasyon genetiği parametreleri hesaplanmıştır. Sonuçlar, her üç genotipin de her iki belirteç için de gözlemlendiğini ortaya koymuştur. SCD geninde AA genotipine sahip hayvanların sayısı, çalışılan diğer genotipler göz önüne alındığında oldukça düşüktür (n=9) ve bu durum nispeten daha düşük genetik varyasyon ile sonuçlanmıştır. ANOVA sonuçları, LEP A80V'nin sıcak karkas ağırlığı (P<0.05), soğuk karkas ağırlığı (P<0.01), karkas randımanı (P<0.01) ve mermerleşme (P<0.05) ile önemli ölçüde ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. SCD V293A polimorfizmi, karkas randımanını (P<0.01) ve mermerleşme derecesini önemli ölçüde etkilemiştir (P<0.05). Kesim ağırlığı, soğutma fitesi, karkas pH'ı, karkas yağlılığı, kabuk yağı kalınlığı ve et rengi skoru için ise istatistiksel düzeyde anlamlı bir ilişki gözlenmemiştir. LEP×SCD interaksiyonunun soğutma kaybı üzerine yeni bir etkisi gözlemlenmiştir (P<0.05). Bu sonuçlar, LEP A80V ve SCD V293A SNP'lerinin Angus ırkı sığırlarda sadece et kalitesinin değil aynı zamanda karkas özelliklerinin de iyileştirilmesi için yararlı genetik belirteçler olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sığır, Aberdeen Angus, LEP, SCD, İlişki Analizi

Association of Leptin and Stearoyl-Coenzyme a Desaturase Gene Polymorphisms With Carcass Traits and Meat Quality in Aberdeen Angus Cattle

Abstract

Leptin (LEP) and stearoyl-coenzyme A desaturase (SCD) are important genes in beef cattle genetics, especially for their significant effects on fat metabolism. This study aimed to evaluate the effects of the LEP A80V and SCD V293A polymorphisms on carcass traits and meat quality in Aberdeen Angus bulls. A total of 104 animals aged 14-16 months with a mean slaughter weight of 577.93 kg were used. The genotyping was performed using the PCR-RFLP method and genetic merit for each SNP regarding fattening performance was quantified using general linear mixed models. Slaughter season and age were included in the models as fixed effects. Traits included in the study were slaughter weight, hot and chilled carcass weight, dressing percentage, chilling loss, carcass pH, carcass fatness, backfat thickness, marbling, and meat color score. The genotypic/allelic frequencies and Hardy-Weinberg Equilibrium was estimated and population genetics parameters including heterozygosity, number of effective alleles, and polymorphism information content were calculated. Results revealed that all three genotypes were observed for both of the markers. The number of animals with the AA genotype in the SCD marker was remarkably low (n=9) among the other genotypes studied, resulting in relatively lower genetic variability in this study. ANOVA results revealed that LEP A80V was significantly associated with hot carcass weight ($P<0.05$), chilled carcass weight ($P<0.01$), dressing percentage ($P<0.01$), and marbling ($P<0.05$). The SCD V293A polymorphism significantly influenced dressing percentage ($P<0.01$) and marbling ($P<0.05$). No significant associations were observed for the slaughter weight, chilling loss, carcass pH, carcass fatness, backfat thickness, and meat color score. A novel effect of the LEP×SCD interaction was observed for chilling loss ($P<0.05$). These results suggest that LEP A80V and SCD V293A SNPs are useful markers for the improvement of not only meat quality but also carcass traits in commercial Angus cattle.

Keywords: Cattle, Aberdeen Angus, LEP, SCD, Association Analysis

Presentation ID / Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4331-9698

Real-Time Pcr Derzy Hastalığı'nın Teşhisi

Doç. Dr. Gülşen Goncagül¹, Doç. Dr. Elçin Günaydın²

¹*Bursa Uludağ Üniversitesi*

²*Kastamonu Üniversitesi*

Özet

Kazlarda görülen Derzys hastalığı, kaz vebası, kaz enteriti, kaz gribi, kaz hepatiti olarak ta bilinen kaz ve ördek yavrularında yüksek morbidite ve mortalite ile seyreden parvovirüs kaynaklı önemli viral bir enfeksiyondur. Türkiye'de 2020 yılına kadar enfeksiyon bildirimi yapılmamıştır. Bu çalışmada Türkiye'de kaz yetiştiriciliği ile ünlü Kars ilinde kazlarda parvovirüs varlığını tespit etmek amaçlanmıştır. Bu amaçla, 1-3 haftalık yaşta 2 lokalizasyonda bulunan kaz sürülerinde, yem ve su tüketimi azalmış, gelişme geriliği yaşanan, göz ve burun akıntısı bulunan ve ölüm oranı artmış sürülerden alınan 5 kaza yapılan nekropsi ile karaciğer, dalak, böbrek ve beyin örnekleri alındı. Nekropsisi yapılan 5 kazdan alınan örneklerde parvovirüs varlığı, strüktürel VP3 kapsid proteinini kodlayan primerler kullanılarak real-time PCR ile çalışılmıştır. Sonuç olarak çalışmamızda kazların tamamında kaz parvovirüs varlığı tespit etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kaz, Parvovirüs, VP3 Geni

Detection of Derzy by Real-Time PCR

Abstract

Derzys disease in geese, also known as goose plague, goose enteritis, goose flu, goose hepatitis, is an important viral infection caused by parvovirus with high morbidity and mortality in goose and ducklings. The infection has not been reported in Turkey until 2020. In this study, it was aimed to detect the presence of parvovirus in geese in the province of Kars, which is famous for goose breeding in Turkey. For this purpose, liver, spleen, kidney and brain samples were collected from 5 necropsied geese which were 1-3 weeks. Geese flocks were localised in 2 different localization. The common symptoms observed in the flocks were reduced feed and water consumption, growth retardation, eye and nose discharge and increased mortality. The presence of parvovirus in the necropsied 5 geese were examined

using primers encoding structural capsid protein VP3 by realtime- PCR. Consequently, goose parovirus was determined in examined five geese.

Keywords: Goose, Parvovirus, VP3 Gene

İleri Evre Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanserinde Löpositoz ve Sağ Kalım İlişkisi

Dr. Baki Tarakçı¹, Dr. Özge Özdemir¹, Prof. Dr. Jangi Shawkat Muhialdin Alsalahi²

¹Samsun Medicana Hastanesi

²Prof. Dr. Jangi Shawkat Muhialdin Alsalahi, Hawler Medical University, Erbil / Irak

Özet

Küçük hücreli dışı akciğer kanseri, aynı evre içerisinde bile değişik klinik davranışlar sergileyebilen heterojen bir hastalıktır. Özellikle ileri evre hastalıkta prognozun oldukça kötü olması ve hastalığın heterojen yapısından dolayı, son dönemde çalışmalar prognostik belirteçlerin tespitine yönelmiştir. Hastanın performans durumu, hastalık evresi ve tanı anında %'5'ten fazla kilo kaybı olması KHDAK için halihazırda prognostik anlamlılığı ortaya konmuş olan faktörler olmakla birlikte ek göstergelere ihtiyaç duyulmaktadır. Tümör ilişkili lökositoz varlığının ileri evre KHDAK vakalarında sağ kalım açısından negatif prognostik bir faktör olduğunu belirten çalışmalar mevcuttur. Çalışmamızda, ileri evre KHDAK tanısı ile takip ve tedavisi yapılmış olan vakaların retrospektif olarak gözden geçirilmesi ve başlangıç lökositoz değerleri ile sağ kalım arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: KHDAK, Lökosit Sayısı, Genel Sağ Kalım